

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

உ. மதுரைக்காண்டம்.

பக்கம்.

கக. கர்டுகாண்காதை	... உகக
கஉ. வேட்டுவவரி	... ஈகஈ
கஈ. புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை	... ஈஈஉ
கச. ஊர்காண்காதை	... ஈஈஈ
கரு. அடைக்கலக்காதை	... ஈஈக
கசு. கொலைக்களக்காதை	... சகசு
கௌ. ஆய்ச்சியர்காவை	... சசக
கஅ. துன்பமாலை	... சகஉ
கக. ஊர்குழ்வரி	... சகசு
உ௦. வழக்குரைகாதை	... சஅ௦
உக. வஞ்சினமாலை	... சஅௌ
உஉ. அழிப்படுகாதை	... சகஈ
உஈ. கட்டுரைகாதை	... ஈ௦க

ஈ. வஞ்சிக்காண்டம்.

உச. குன்றக்குரவை	... ஈகஈ
உரு. காட்சிக்காதை	... ஈஉக
உசு. கால்கோட்காதை	... ஈஈஈ
உௌ. நீர்ப்படைக்காதை	... ஈசௌ
உஅ. நடுகற்காதை	... ஈஈ௦
உக. வாழ்த்துக்காதை	... ஈௌஈ
ஈ௦. வரந்தருகாதை	... ஈஅஉ
ஊர்கட்டுரை	... ஈகஈ

க. விளங்காமேற்கோளகராதி.

ஈகசு

க௦. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஈகக

கக. பிழையும் திருத்தமும்.

ௌஈசு

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகராகி.

அக்க - அக்கமாரன்வதைப்படலம்.
 அகத் - அகத்தினையியல்.
 அகநா - அகநானாறு.
 அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
 அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
 ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
 ஆசீவக - ஆசீவகவாதச்சுருக்கம்.
 ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்பேரா
 ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.
 இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
 இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
 இராச - இராசபாரம்பரியம்.
 இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
 இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
 இளம்-இளம்பூரணருரை.
 இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
 இன்னா - இன்னாநாற்பது.
 உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
 உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.
 உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
 எச், எச்ச - எச்சவியல்.
 எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
 ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
 ஒழிபு - ஒழிபியல்.
 கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
 கடை - கடைதிறப்பு.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புணர்ந்து கபிலந் பெற்றவத்தியாயம்.
 கல் - கல்லாடம்.
 கல்யாண - கல்யாணச்சுருக்கம்.
 கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்
 கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பரணி.
 களம் - களம்பாடியது.
 களவு - களவியல்.

காமதகன - காமதகனப்படலம்.
 கிளவி - கிளவியாக்கம்.
 கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்
 வதைப்படலம். [லம்.
 குலமுறை - குலமுறைகிளத்துபட
 குலோத்துங்க - குலோத்துங்கசோழ
 னுலா. [கரப்புணரியல்.
 குற்றியல், குற்றியலகர - குற்றியலு
 குறள், திருக் - திருக்குறள்.
 குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 குழந் - குழந்தொகை.
 கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
 கோயில் - கோயில்பாடியது.
 கோலங்காண் - கோலங்காண்படலம்.
 சதகம் - திருச்சதகம்.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
 சிறுபாண் - சிறுபாணுற்றுப்படை.
 சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.
 சீய - சீயவதைச்சுருக்கம்.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
 சுயம் - சுயம்வரச்சுருக்கம்.
 சுவேதவராக - சுவேதவராக கற்ப
 முறைத்தவத்தியாயம்.
 சூ - சூத்திரம்.
 சூளா - சூளாமணி.
 செய் - செய்யுள், செய்யுளியல்.
 சே - சேனாவரையருரை.
 சேது - சேதுபுராணம்.
 செளனகாதியர் - செளனகாதியர்
 அன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம்.
 தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
 தணிகை - திருத்தணிகைப்புராணம்.
 தரும - தருமவாதச்சுருக்கம்.
 திக் - திக்குவிசயப்படலம்.
 திணைமா - திணைமாலே நூற்றைம்பது.

இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின், இந்நூல் இயலிசை நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டிம் இசைப்பாட்டிம் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டிடைச் செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும். தோல்காப்பியும் செய்யுளியல், களங்-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினூர்க்கினியர், “பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்குங் கருத்தினுன் வருவனவும் எ - று; அவை தகடீர் யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன ” என்றும், “தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே” (செ. கு-உரு) என்பதனுரையில் “அவை பெருந்தேவனாற்செய்த பாரதமும் தகடீர் யாத்திரையும் போல்வன ; சிலப்பதிகாரமும் அதன்பாற்படும்” என்றும் எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்”. (தணிகையுலா, ௫௨௬) எனச் சிலேடையில் இந்நூற்பெயர் அழகுற அமைந்திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில் ௫-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைமாதர்கள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும் “பழிமான முந்தம் மனையறங்காத்தலும் பார்த்திபரைத், தொழுமா தாவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித் தோர்க்குச் செம்பொன், பொழிமான னுங்கன் குலோத்தங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா, ரெழுமாத ரோடிவ ளெண்மாத ராவன்” என்னும் குலோத்துங்கசோழன்கோவை ௪௨௬-ஆம் பாடலிலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காதை ௧௮௦-ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் காணப்படும் நவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், மாணிக்கம் விற்ற திருவிளையாடலிலும் காணப்படுகின்றன.

இக்கனூத நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேயே அவரார்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற் பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்கு

கின்றமையின், இச்சீர்த்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல பகுதிகள் காறையென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிசனாலேயே செய்யப்பட்டதற்குக் காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள புதித்செய்யுளை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்று உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக் குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா, அகவற்பா, கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி முதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே. இவை, தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், கடுஎ-ஆம் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால் பெரியபாட்டுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில், “ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்” [ப. ௧௬௭] என்பதன் விசேடவுரையில், ‘இனி...எனக்காட்டுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்’ என்று அடியார்க்குநல்லார் எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டிரையுள், அரும்பதவுரையே முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்நூற்கு வேறு பழையவுரையொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து அகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சில சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அடியார்க்குநல்லார் உரையுள்ள பகுதிவரையில் அவர் கொண்ட மூலபாடமே இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாயுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆங்காங்கு அவ்வுரையின்முன், ‘பா’ (பாடபேதம்) என்னும் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

டம் வெள்ளூர் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம் ஊர்க்காடி ஊற்றுமலை கடையநல்லூர் கிருஷ்ணபுரம் பூழியன்குடி கல்லிடைக்குறிச்சி விக்ரமசிங்கபுரம் களக்காடி மேலகரம் செங்கோட்டை தென்காசி திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை பாளையங்கோட்டை கும்பகோணம் கொட்டையூர் சீகாழி சிதம்பரம் சேலம்பாகற்பட்டி தஞ்சை திரிசிரபுரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாஜர் மதுரை மிதிலைப்பட்டி செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம் திருமயிலை முதலிய பற்பலபுரங்களிலுள்ள பரம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள் வீடுகளிலும் சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான் செல்லக் கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து பாரிஸ்நகரம் இவற்றிலிருக்கும் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன். அங்கனம்செய்தும் அவற்றின் உரைப்பகுதி கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடிவதிற் பயனில்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும் மூலமுழுவதையும் மேற்கூறிய 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத பகுதிகள் அரும்பதவுரையின் பேருதவியைக்கொண்டே ஒருவாறு பரிசோதிக்கப்பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள், எனக்குக் கிடைத்த சச்சபுடவேன்பா, தாளசமுத்திரம், † சுத்தாநந்தப்பிரகாசமுதலிய பழைய தமிழ்நூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும் பரதத்திலும் வல்லோரைவினவியும் ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்கனம் செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின. இசை நாடகங்களுக்குரிய பரிபாஷைகளிற் பெரும்பாலான வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும்வேறுவேறு உருவங்களோடு கூடியிருத்தலால் இவற்றிலுள்ள சொற்கள் பல வடநூல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

இங்கிலாந்திலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில்தேடிப்பார்த்த கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸ்நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் தேடிப்பார்த்து உதவிசெய்தவர், புரொபெஸர், ஜூலியன் வீன்ஸன் என்பவர்.

† இந்நூல் தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி ஸ்ரீவேங்கடராமஐயங்காரவர்களாங்கீட்டத்தது.

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதையிலுள்ள நவமணியிலக்கணமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில் இப்பொழுதுள்ள வடநூல்களின் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந்தன. இந்நூலில் அடியார்க்குநல்லார் ஒவ்வொன்றையும் பழைய தமிழ்நூல் மேற்கோள்களைக்கொண்டு நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும் அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின்கருத்தை ஒருவாறு எடுத்துச் சொல்வோரும் இக்காலத்திலல்லாமையால் அவை அறிதற்கரியனவாயிருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற இயற்றமிழ்ச் சொற்களுட்கில இக்காலத்து வழங்காதொழிந்தமையால் அவற்றிற்குப் பொருள் ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை; அவற்றினுருவமும் விளங்கவில்லை ஆயினும் இப்படியே முன்பு விளங்காதிருந்தவைகள் பல பின்பு இந்நூலாலும் இவ்வுரையாலும் ஒருவாறு விளங்கிவருதலால் இதுபோலப் பழையநூல்களையும் உரைகளையும் ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி செய்யச்செய்ய அவைகளும் விளங்குமென்பது என்னுண்பாதலின் உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு என்னும் இரண்டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.

மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி வழப்படவேண்டுமென்பதற்கிடமில்லாமற் பிழைபொதிந்து, அநேகவருடங்களாகத் தம்மைப்படிப்போரும் படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும் நூல்களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே விரதமாகக் கொண்ட சிலபுண்ணியசாலிகளாலேயே தாம் உருக்கொண்டிருத்தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின. ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பிறழ்ந்து குறைவுற்றுப் பழுதுபட்டுப் பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துண்பத்தை உள்ளுங்கால் உள்ளம் உருகும்.

இதன் முதற்பதிப்பு வெளியாகி ஏறக்குறைய முப்பது வருஷங்களாகியும் முன் அகப்படாத பகுதிகளின் உரையுள்ள பிரதி இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இனி எப்பொழுதுகிடைப்பினும் அதனைப் பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது கருத்தாதலின் அதனைவைத்திருப்போர் தயைசெய்து அனுப்புவார்களாயின் உடனே அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிபுரிந்து அதனை அச்சிட்டு அவர்கள் பெயருடன் வெளிப்படுத்தச் சித்தமாக இருக்கிறேன்.

இந்நூலுக்கொண்டு வேறுநூல்களையும், அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும் தொகையகராதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில் அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும், மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில உவமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும், வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே அகராதியாக நூலின்பின் 'அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கலானேன். இவ்வகராதியில் சில அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நூற் பகுதிகளை ஒத்த பிறநூற்பகுதிகளும், இந்நூற்பகுதிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும் மூலமுள்ள பக்கத்தில் அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதற்பதிப்பில் 'என' என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின் இறுதியை இந்நூல் பதிப்பில் 'என்' என்று கொள்ளப்பட்டது.

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம் :—

அடியார்க்குநல்லாருரையோடுகூடியவை:

தீருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	பிரதி	க
சை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்		
புனீ வி. மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்	,,	க்
திரிசிரபுரம்	,,	சீ. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்
திருநெல்வேலி	,,	சாலிவாட்சுவர ஓதுவாரவர்கள்
சேலம்	,,	இராமசாமி முதலியாரவர்கள்
சிதம்பரம்	,,	சாமி ஐயங்காரவர்கள்
சென்னை	,,	தோ. வேலாயுதமுதலியாரவர்கள்
"	,,	சூ. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்
"	,,	குருசாமி ஐயரவர்கள்
திருமயிலை	,,	அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்
யாழ்ப்பாணம்	,,	சீ. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்
"	,,	தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்
"	,,	வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்

ஆக உரைப்பிரதி ௧௪

மூலப் பிரதிகள்.

மிதிலைப்பட்டி	ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்	பிரதி	க
திருநெல்வேலி	,, அழகியசிறீரம்பலக்கவிராயரவர்கள்	,,	க
ஆறுமுகமங்கலம்	,, சாலிவாரசுவர ஓதுவாரவர்கள்	,,	க
திரிசிரபுரம்	,, குமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்	,,	க
திருமயிலை	,, அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள்	,,	க
யாழ்ப்பாணம்	,, அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்	,,	க
,,	,, தி. குமாரசாமிச்சேட்டியாரவர்கள்	,,	க
,,	,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்	,,	க

ஆக மூலப்பிரதி 4

இந்தப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ குமாரசாமிச் சேட்டியாரவர்கள் தந்த பிரதி
ஆழ்வார்திருநகரி ம-நா-நா-ஸ்ரீ பேரியதிருவடக்கவிராய
ரவர்கள் தேடித்தந்த ,,
திருத்தணிகைச்சரவணப்பெருமானையர்போராகிய குருசாமி
ஐயர் தந்த* ,,

இந்தக்கையெழுத்துப் பிரதிகளையுதவியவர்கள்தான் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

இவற்றின் பரிசோதனையாலும் வேறுவகையான ஆராய்ச்சியாலும் இந்தால் மூலமும் இருவகையுரைகளும் இப்போது அடைந்த திருத்தங்கள் சில.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச் சிறிதும் கவலையுண்டாகாதபடி, சென்னை இராசதானிக்கலாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையரவர்களும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிய திருமாளார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி, கே. அருணாசலையாரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரிஐயரும் ஆராய்தல் ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன் செய்து வந்தார்கள்.

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள் இருந்தன.

உபகாசச்சம்பளம் பெற்றமையை அறிந்துள்ளனக்கு ஒருவிதத் திலும் கவலையுண்டாகாதபடி ஆதரித்து நூற்பரிசோதனை விஷயத்தில் ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடு துறையாதினகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களையும், நூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிபவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுறாவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்.

இந்தால் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்துகொடுத்த ம-ரா-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்கள்பால் நன்றியறிவுடையேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு மிகுதியாயுள்ள இக்காலத்தில் இப்புத்தகத்தின் ஏனைப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரைவில் நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத் தாருடைய அன்புடைமை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து என்னைப் பாதுகாக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜவிலாஸம்”
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை.
6—12—1920.

}

இங்ஙனம்:

வே. சாமிநாதையன்

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் சேங்குட்டுவனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; துறவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல் போலவே ஏனைச் சேர்ந் பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடின்றி இவர் நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்தூய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரகிழ்ச்சியாற் போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தா ரைநோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரோனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுங்கால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்தான் இரங்கித் தென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் நன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவர்தலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை நாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே நேரிக்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும், உரு-ஆவது ௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினின்று தியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணி மேகலையென் மபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ் வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சுமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயீஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது, "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மலை யொடுபுனைந், திறைஞ் சர்ச் சென்னி யிறைஞ்சி வலங்கொண்டு" [அடி, ௫௪-௭] எனவும், "ஆடக

மாடத் தமிழியி லமர்ந்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் மேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, ஞங்குது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாகு” [அடி, ௬௨-௭] எனவும், செங்குட்டுவேளை நோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, “செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கௌய” [அடி, ௬௮-௯] எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக “ஆனே றார்ந்தோ னருளினிற் றேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலின்” [அடி, ௬௯ - ௨] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோன்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், “குணவாயிற் கோட்டத்தி” என்பதில் கோட்டமென்றதற்கு ‘அருகன்கோயில்’ என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞரைசா லடிக ளருள மதுகாக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இந்நூற் பதிகத்திறுதியிலும், “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்திற மணிமேகலைதுற, வாதைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென் ” என மணிமேகலையின் பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனரும் ஒருவர்புன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத் தையும் மணிமேகலையையும் அரங்கேற்றினாரென்று போதருதலானும், நோல் காப்பியச்செய்யுளியலில், “ஞகானா முதலா” என்னும் (உச௦) சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில், ‘சீத்தலைச்சாத்தனராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை’ எனப்பேராசிரியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனா் கடைச் சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவு ளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினானென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இந்நூலுக்குச் சந்தேமக்குறைய ௧௮௦௦-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னுமரசனெருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாற் புலப்படுகின்றது. பின்னும் சந்தேமக்குறைய ௮௦௦-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னும் மந்திரேரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

அரும்ப்தவுரையாசிரியர் வாலாறு.

இவருடைய பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்ப்தவுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இந்நூலுக்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டுகளையும் வைத்து ஒப்புநோக்கின் நன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இந்நூலில் இவ்விரண்டு உரையாசிரியர்களுக்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைநடைகளால் நன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்கியங்களின் முதலிறுத்திகளையேனும், முதலைமட்டுமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள் எழுதுவதும், ஒன்றையுமெழுதாது பொருளைமட்டும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதற்சங்கச் செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசிலவிடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரையாற் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்ப்தவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்கியங்கள்பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்பு வேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப் புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார்க்கு நல்லார்வாலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட்கில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் நச்சினர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மற்றையுரையாசிரியர்கள் போலன்றித் தாம் எடுத்தக்காட்டும் மேற்கோள்கள் இன்னஇன்ன நூல்களின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல் செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு, பாதசேனபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்து நூல்களை

யுமே மேந்தோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்நிரவிழுவரெடுத்தகாதையில், “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” (அடி, ௬௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில் “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமிஞ்ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” (அடி, ௧௩௩ - ௩) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்ந்தவற்றைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௪௬, ௩௪௩-௪, ௩௭௪-௭, ௩௯௦) இதனால் இவருடைய கணிதநூற்பயிற்சி விளங்குகின்றது.

இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற்றோடு கூடி இனிமையையடுத்து செய்யுள்நடையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆங்காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்து இன்னதாதலை இப்புத்தகத்தின் ௩௮௩-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்டதை இவர் இகரவீற்றுவின்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்திருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) நச்சினார்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்றுவின்கோளாகக்கொண்டார் (சீவகசிந்தாமணி, ௪௬௬.) இவர், ‘கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்’ (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், ‘முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறிலும்’ (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருந்தனரென்பதும், ‘அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்’ (பக். ௧௧௬.) என்றும், ‘கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்’ (பக். ௨௩௭.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

இந்த நூலாலும் உரைகளாலும் தேரிந்த

அரசர் பெயர் முதலியன:—

(க) அரசர் :—அநாகுலன், அவந்திராட்டரசன், அழும்பில்வேள், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டியர், கடுங்கோன், கயவாகு, கரிகால்வளவன், கருநாடர், கலிங்கர், கன்னர், கணகன், காய்சினவழுதி, கொங்கனர், கொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிவேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டியோர், பழையன், பெருநகிள்ளி, பைரவன், மகதநாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியரிலந்தருதிருவிப்பாண்டியன், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, மாளுவவேந்தர், முசுஞந்தன், யவனர், வச்சிரநாட்டரசன், வசு, விசயன், விசுத்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டூர்க் கூற்றம், குணகாரைநாடு, குமரிநாடு, குறும்பனைநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோனாடு, தென்கநாடு, தென்பாலி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலைநாடு, மகதநாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்கூற்றம், முன்பாலைநாடு, வச்சிநாடு.

(ஊ) ஊர்கள் :—அவந்தி, இடும்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிலபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோனூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால், தலைச்செங்காடு, திருவந்தபுரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறைபூர், புகார், மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(சு) மலைகள் :—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக் கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெருமலை, பொதியில், மேரு, வெண்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள் :—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோனை, தொழுவை, பஃதுளி, பேராறு, பொருறை, வையை.

(சூ) பொய்கைகள் :—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், சோமகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசரவணம்.

(எ) கோயில்கோண்ட தெய்வங்கள் :—அருகன், அறுமுகன், இர்திரன், ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாயம், சந்திரன், சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான், சூரியன், திருமால், பலதேவன், புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

(அ) புலவர் :—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறையனார், கீர்த்தையார், சிகண்டியார், சிறுபாண்டரங்கனார், செயிற்றியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார், நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பரதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார், மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாறனார், முருகியூர்முடிநாகராயர், யாமனேந்திரர், வெள்ளுர்க்காப்பியனார்.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு கார க் கா ண் ட ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும்சங்குமகமென்னுந் துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப் புகழ்ப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பர் கலிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர் குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகன் கண்ணகியை மிக்கசிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாட்களில் ஒருநாள், அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமணைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்ணகியும் இல்லாழ்க்கையைச் செவ்விதாக நடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சி பெற்று விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல்லறம் நடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களுையும் நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்நணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்த்தல் முதலியவற்றைச் செய்து இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவருமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள்தோறும் கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவள்கையிலிருந்த வீணையை வாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தான்; அவன்பாடிய பாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவி யிருந்தமையின் மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்மெண்ணிப் புலந்து அவள்கையிலுள்ள வீணையை வாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாக இருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவளுகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் மனம்வைத்து அவள் பாடினொன்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

யென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பள்ளியமையிடுபுகுந்து அவள்மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி யொழுதும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்குவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; ஆஃது எனக்கு மிக்க நாணத்தைத்தருகின்மது' என்றுசொன்னான். அதனைக்கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்ந்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்துமிக்கபொருள்தேடித்தற்கெண்ணினேன்; நீயும்உடன்வரவேண்டும்' என்றான்; அவளும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவிற்கடையாமத்திற் கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமரியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரையுரியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவன் செய்துகொண்டிருந்த ஆடுகதசமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டிவணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கன்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்றுசொல்லியஅவளோடும்வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலிலிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப் பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படிசபித்து, அவர்கள் அவ்வாறாமையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகியிவர்களை வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தான். பின்புமூவரும் உறையூரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணலை வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒரு நாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும்கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டுக் காலேக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு பொய்கையையடைந்து நிற்கையில், தன் பிரிவாற்றாது வருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலையுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தாய் தந்தை முதலியோரும் மாதவியும் படுகிமவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத் தான்புறப்பட்டதற்குக்காரணங்களையும்தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துவரும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும்டைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற் சந்தித்த பாணர்களுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய்வையையாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புனைமேறி அக்கரை சென்று மதுரையின் மதிப்புத்ததாகிய முனிவர் இருக்கையில் தங்கினான்.

மற்றைநாட்காலையிலெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவன் தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் வாணிகஞ்செய்தற்குரிய

இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளே சென்று அதன்வளங்களை யெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்புமுதலியவற் றைச் சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய மாடலென்னு மந்தனனோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கவுந்தி, அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது நல்லொ ழுக்கத்தைநோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்க லாம்' என்று ரிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின்கம்புமேம்பாட்டை யும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும் அடைக்கலப்பொருளைப்பாதுகாத்தோர் அடையும்பயனையும் அவட்கு விளங்கச் சொல்லிக் கண்ணகியை 'அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி யிலிருக்கும் தன்வீட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலடை வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயைஎன்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணை யாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்து கொடுப்பக் கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக் கக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை எண்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்ன துன்பமுற்றார்களோ! மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந் தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற் குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்தி லேன்; வீணரோடும் விடரோடும் கூடப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத் திற்புகுந்து நல்லொழுக்கத்தைத்துறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நக்கதியுண்டாமோ? இருமுதுகுரவார்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ ழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைநீங்கி நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோ தாய், நாணின் பாவாய் நீணில் விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை வில் விழ்ந்துவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாப்பாக' என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக் கண்டு மனம்பெதும்புதலர்லே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால் வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதற்குத்துணியில் லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துந்ரிபித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற் புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனாற்பெயர்பெற்றேன்' என்றெண்ணி அவனருகிற் சென்று, 'அரசன்மேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலை மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான் வல்லனாதலைத் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டி னான். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் என்வீட்டிற்கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே நீர் இரும்' என்று ஓரிடத்தைக் காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல் ணன் முன்பு அரசன்மனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சித்துத் திருடிக் கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவாந்துகொண்ட சிலம்பு

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின் ஊடல்தீர்த்தம்பொருட்டுத் தன்கோயிலைநீங்கி அவள்கோயிலேநோக்கிக் காம பரவசனாய்ச்செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித் துதித்து, 'கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாமலே கோயிற்கண் இருந்த சிலம்பைத் திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுடிலின்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிறான்' என்று சொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களைழைத்து, 'என்மனைவியின்சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்தையிருப்பின், அவனைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்று சொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குங்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையார் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு அவன் கள்வனல்லனென்று சொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுநூல்களிலுள்ள ஏதுக்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினான்; அப்பொழுது அவர்களுள் கொலையஞ்சாநெருவன் விரைந்துசென்று அறிவின்மையினும் கோவலனைத் தன் கைவாளரால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்கள் உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதம்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சிலம்புதிருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும் அவனுடன் இறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியில்நின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'நின் கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியாகக் கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நெடுங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளினானோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என் கணவனை முன் போலக்கண்டு அவன் சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனங்கேளே றாயின், என்னை இகழுமின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட்டுண்டுவிட்ட கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தை அடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்து நின்று மதிபோன்ற முகம் வாடியதேயென்று சொல்லிக் கையாலே அவன் கண்ணீரை மாற்ற, அவன் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்களாணும் பூண்டு பணிந்தான்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்று சொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுத்தற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் மனைவி, தீக்கனாக் கள்வனவற்றைக்கண்டு அவற்றைத் தன் கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபத்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலே

அடைந்து வாயிலோனில் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து அவன் அனுமதிப் படி அவன் முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான்; அவன், தன் தேவியிலம்பின் பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதனையுடைத்தாள்; உடைக்கவே அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல்தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன் நெடுநெடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக்கேட கொடுங்கோன்மையையுடைய நாளை அரசன்! நாளை அரசன்!! ஐயோ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னைப் பழியடைந்ததே! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்துமயங்கித் தானிருந்த ஆசை த்தில்லீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணகியின் பாதத்திலீழ்ந்தாள்; லீழவே கண்ணகி, 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்வுரை அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதனை அந்நகரத்தின்மீதுஎறிந்தாள்; எறியவே அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடுவந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை செய்தநாளில் இவ்வுரை எரித்துவிடும்படி முன்னகவே ஓரோவல் பெற்றுளான; இப்பொழுது யாரையழித்தல்வேண்டும்?' என்று கேட்ப, அவன், 'பார்ப்பாரை வோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமியவரைக் கைவிட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க' என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவன் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்கப் பருவம்எரியத்தொடங்கவே ஆவ்வெம்மையை ஆற்றுவளாகிமதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்து நின்று அவளைநோக்கி, 'யான் இந்நகரின் தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச்சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர்; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்குக் கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வயளிகளை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கும் பரத நென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்த தயரமுற்றுப் பதினான்றாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்த்தப்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுத்தரு நினைத்தவள், 'எமக்குத்துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபயிட்டிற்றாள்; அப்பரதன் இக்கோவலனைப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்! நீ இறமைக்குப் பதினாண்டுகாவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடையகணவனைக்கண்டுசேர்வை' என்று சொல்லி அவளைத்தேற்றிச்சொல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரையுழியே மேற்றிசை நோக்குச்சென்று மலைநாட்டைந்து அதினுள்ள திருச்செங்குன்றமென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினாண்டுகாவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடி

வத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விமர்னத்திள்மேல் ஏறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தாள்.

[ந.—வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்தஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகி பொருட்டு ஒருகூரவைக்கூத்து நடப்பித்தார்கள்; பின்பு அவ்வேடர்கள், அந்த அதிசயத்தைத் தம்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப்பொருள் களையும் கைக்கொண்டு சென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனதுதேவிவேண்மாளோடும் தம்பி இளங்கோவழகனோடும் புறப்பட்டு நால்கைத்தானையும் குழுவந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ள மணற்குவியிலிருக்கும் சேரன்செங்குட்டுவனைக்கண்டவெனங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன் அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால்கடந்தவற்றையும் மதுராரகர்த்தெய்வம் முன்வந்து சொல்லியதையும் அவர்களுக்கு விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கு இரங்கித் தன் தேவியின் வேண்டு கோளும் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கு எண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்த்தம்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவருதலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள்முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேனென்று சபதம்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும் வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காரதியையடைந்து தனது நட்பரசராகிய கன்னர்கள் கொணர்த்துவைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திற்றங்கி அங்கே போர்செய்தற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்துணையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசரையும் வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப் பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதனைக் கனகவிசயர் முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து அதன் தென்கரைசேர்ந்து சேனையோடுந்தங்கி அங்குக்கங்கையாடிவந்தமடாலன்றி கோவலன்வரலாறுமுதலையெவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்ச்செய்துவருதலையுமறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஐம்பதுதுலாம்பொன்தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள வளங்கனையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிகரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், முன்பு அனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்லியடைந்தி மாறுவேடம் பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்றுசொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தணிக; இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவை நிலையா; நல்லபத்தையடைவிக் கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள்முக்கமாக

எடுத்துச் சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லிய வண்ணம் பாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை உபகரிக்கும்படி வில்லவன்கோதைக்குச் சொல்லி ஆன்றோர்பலருடன் சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற் செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப் பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டை பண்ணி விதிப்படி நித்தியபூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளை யிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, மூன்னம், கோவலன் கொலைபுண்டீது முதலியவற்றை மாடலனுக்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவள்முத்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி னின்று நீங்கி மதுரைபையடைந்து அங்கே கண்ணகியைக் கானாமல் மாதரி மகள் ஐயையைக் கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியே சென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகி கோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட் டுவனைக்கண்டு தங்களை இவ்ளருரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றா மையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத் தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக்காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு மாதவிமகளாகிய மணிகேகையின் துறவைத்தேவந்தி சொல்லக் கேட்ட செங்குட்டுவன், அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந் தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலநீரை அங்கு வந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்களீதும் தெளிப்ப உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப் புலம்பிய அம்மூவரையும் கண்ணகி நன்றாய் கோவலன் நன்றாய் மாதரி என்னும் மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறு பிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசை செய்யும்படி தேவந்திக்குச் சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம் வந்து வணங்கி நின்றான்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளை நோக்கி, 'இச் செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடைய நாட்டில் யாங்கள் உனக்குச் செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள் செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, 'நீங்கள் விரும்பியபடியே வரந்தந்தேன்' என்று அப்பொழுது ஒரு குரல் உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையார்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு, செங்குட்டுவன் மாடலனோடு பாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள் கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்கு மூன்று பத்தினிக்கடவுள் தேவந்திமேற் றேன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டு விழுந்த காலந்தொடங்கிப் பாண்டி நாட்டில் மழை இல்லாது போயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அது தெரிந்து கொற்கை நகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற் சார்த்தி செய்து விழா வெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது. முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அசனீனக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டலத்தரசரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கீளரியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச் செய்துவழிபட அவர் நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

கணபதிதுணை.

சிலப்பதிகார மூலமும்

அரும்பதவுரையும்

அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

ப தி க ம்.

* குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த
குடக்கோச் சேர விளங்கோ வடிகட்குக்

குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்

* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ

லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்

கமரர்க் கரசன் றமர்வந் தீண்டியவள்

காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவளொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கணியும்

விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி—யரும்பவிழ்தார்ச்

சேரமான் * செய்த சிலப்பதிகா ரக்கதையைச்

சாரமாய் நாவே தரி.

க. குணவாயிற் கோட்டம் - திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலென்றது செங்குட்புவனை. சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிக
ளென்க. இளங்கோவடிகள் தாம் துறந்திருந்து இக்காவியஞ் செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கண் நின்று (எ) காட்டி.

¹ இப்பெயர், மென்றொடர்க்குற்றியலுக்கரம் இயல்புணத்துக்கண் திரிந்துவரு
மென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல்காப்பியம், குற்றியல், சூ. கூ - ந.)

² இத்தாலுட் சிலசிலஇடங்களில் அரும்பதவுரையாகிரியர்கொண்ட பாடம்
வேறுகவும் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேறுகவுமுள்ளன; பதிப்பிக்கப்பெற்
முள்ள தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

³ 'பொலம்பூ.....நீயென்'—இத்தப்பகுதி புதுமையென்னும் மெய்ப்பாட்
முற்கு மேற்கோள்; (தொல். மெய். சூ. எ - இளம்.)

(மிததிபேதம்.) * 'சொன்ன சிலப்பதிகா ரக்கலியை.'

கட்புலங் காண விட்புலம் போய

திறம்பூது * போலுமஃ தறிந்தரு ணீயென

க0 வவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்

† யானறி குவனது பட்டதென் றுரைப்போ

னூரங் கண்ணிச் சோழன் மூதூர்ப்

பேராச் சிறப்பிற் புகார்நக ரத்துக்

கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வூர்

கரு நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ

டாடிய கொள்கையி னரும்பொருள் கேடுறக்

கண்ணகி யென்பாண் மனைவி யவள்காற்

பண்ணமை ‡ சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்

பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன் பெருஞ்சீர்

உ0 மாட மதுரை புகுந்தன னதுகொண்டு

மன்பெரும் பீடிகை மறுகிற் செல்வோன்

பொன்செய் கொல்லன் றன்கைக் காட்டக்

கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லையிங் கிருக்கென் றேகிப்

உரு பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச் சிலம்பினைக்

கண்டனன் பிறனோர் களவன் கையென

வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலர் வேம்பன் றேரா னாகிக்

கன்றிய காவலர்க் கூடயக் களவனைக்

ந0 கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்

கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

நிலைக்களங் காணு ணெடுங்கணி § ருகுத்துப்

அ. கட்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விட்புலம் - விண்ணென்கின்ற
கக. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை. [இடம்.

கரு. நாடகமேத்துநாடகக்கணிகை - நாடகத்தை ஆடிய சிறப்பிக்குங்
கங. ஆடிய கொள்கையின் - இவன் ஆடிய கோட்பாட்டால். [கணிகை.

உ0. புகுந்தனன் - புகுந்தனனாய். உக. பீடிகை - வணிகர்தேரு.

உச. யாப்புறவில்லை - பொருத்தமில்லை.

உரு. பிண்டுதான்கொண்ட - முன்புதான் களவின்கொண்ட.

உக. கன்றிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர். [ந்ருகுத்து.

நஉ. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கணீருகுத்து - நெடுங்கண்ணால்

(பி - .ம்.) * 'போலுமறித்தருள்.' † 'யானறிசுவனது.' ‡ 'பொற்சிலம்பு.' § 'உருப்பிட்.

- பத்தினி யாகலிற் பாண்டியன் கேடுற
முத்தார ழார்பின் முலைமுகந் திருகி
௩௩ * நிலைகெழு கூட னீளெரி யூட்டிய
பலர்புகழ் பத்தினி யாகு மிவளென
வினைவினை கால மென்றீ ரியாதவர்
வினைவினை வென்ன விறலோய் கேட்டி.
யதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்
௪௦ கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலீல்
வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தே
னூரு ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
மதுரைமா தெய்வம் வந்து தோன்றிக்
கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் விளைத்தோய்
௪௩ † முதிர்வினை துங்கட்கு முடிந்த தாகலின்
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவனொடு
சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்துச்
சங்கம னென்னும் வாணிகன் மனைவி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகலின்
௫௦ வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
யீரேழ் நாளாகத் தெல்லீ ரீங்கி
வானோர் தங்கள் ‡ வடிவி னல்லதை
யீனோர் வடிவிற் காண்ட வில்லெனக்

௩௩. பத்தினியாகலின் - ஆக்கலும் அழித்தலும் வல்லளாதலின்.

௩௪. முலைமுகம் - முலையிடம்.

௩௬. பலர்புகழ் பத்தினியாகும் இவளென்று சாத்தன்சொல்ல.

௩௭. அதிராச் சிறப்பு - பகைவரால் அதிர்ச்சியில்லாத சிறப்பு.

௪௦. கொன்றையஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயர்.

௪௦ - ௪௧. (பாடபேதம்): 'மன்றப் பொதியில் வெள்ளியம்பலம்' - மன்றத் தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளியம்பலம்.

௪௨. வீரபத்தினி - சீரியகற்புடையாள்.

௪௬. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர். ௪௭. சிங்காமை - சுருந்தாமை.

௪௬ - ௬. கணவனொடு கட்டியதென்க. ௫௦. கூந்தல் - கூந்தால்.

௫௩. ஈனோர் - இவ்வுலகத்தின்மக்கள். காண்டல் இல்லென - காண்ட வில்லையென்றுசொல்ல.

1. 'திலை.....பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும் பொருளிற்கு மேற்கோள்; (தொல். பொருளியல், ஆ. இக - ந.)

(பி - ம்.) * 'திலைகள்.' † 'முதுவினை.' ‡ 'வடிவினனல்லதை.'

சிலப்பதிகாரம்

கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டனன் யானென
 ஐஐ வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றுவதூஉ
 முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலு
¹ மூழ்வினை யுருத்துவர் தூட்டு மென்பதூஉஞ்
 சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
 சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரா

கூ0 னுட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுனென
 முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
 தழுக ணீரே யருளுகென் றுற்கவர்
 மங்கல வாழ்த்துப் பாடலுங் குரவர்
 மனையறம் படுத்த காதையு நடநவின்

கூஐ மங்கை மாதவி * யரங்கேற்று காதையு
 மந்தி மாலைச் சிறப்புச்செய் காதையு
 மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
 † கடலாடு காதையும்

மடலவிழ், கானல் வரியும் வேனில்வர் திறுத்தென
 எ0 மாதவி பிரங்கிய காதையுந் தீதுடைக்
 களுத்திற முரைத்த காதையும் விளுத்திறத்து
 நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையும்
 வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர் கோதையொடு
 புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை
 எஐ யூர்காண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
 யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக் காதையு

ருசு. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழமைந்த பத்தினியை. [பட்டுவந்து.

ருள. ஊழ் வினை - முறைமையாகிய பழவினை. உருத்துவந்து - வெளிப்

ருஅ. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.

கூ0. பாட்டுடைச் செய்யுள் - உருவாகிய பாட்டுக்களையுடைய காவியம்.

கூக. முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது - புகாரினும் மதுரையினும்
 வஞ்சியினும் நிகழ்தலான் மூவர்க்குமுரியது. [ஐக அவனுக்கு.

கூஉ. அடிகளொன்றது இளங்கோவடிகளை. என்றற்கு - என்று சொன்ன

கூங. மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. கூக. மடல் - பூ.

எக. வினாத் திறத்து - கயந்தியடிகள் வினாவியதிறத்தையுடைய.

எக. தோடு அலர்.

¹ 'ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழியாது' (இறை. சூ. உ - உரை) என்பது
 இவ்வழியுடன் ஒப்பிடுதலாகப்பலது.

(பி - ம்.) * 'யரங்கேற்றுக்காதை.' † 'கடலாட்டுக்காதை.'

ப தி க ம்.

மாய்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறங் கேட்ட
 துன்ப மாலை யு * நண்பக னடுங்கிய
 ஆர்குழ் வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனெடு
 வழக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலை யு
 மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந் தோன்றிக்
 கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
 குன்றக் குரவையு மென்றிவை யனைத்துடன்
 காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
 வாழ்த்து வரந்தரு காதையொ
 டிவ்வா றைந்து
 முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு
 ளுரைசா லடிக ளாருள மதுரைக்
 கூல வாணிகள் சாத்தன் கேட்டனன்

கூ0 இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபென்.

எஅ. நண்பகல் நடுங்கிய - கண்ணகி நண்பகற்கண்ணே நடுங்கிய.

அஉ. கட்டுரை - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[ஹை.

அஉ - கூ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்குரவை - குறத்தியாராடியகுர

அஎ. பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காவியம்.

1 வஞ்சிமூதூர். மணிமண்டபத்திடைத் தந்தையோடிருந்துழி அரசு
 வீற்றிருக்குந் திருப்பொறியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகன் சொல்ல, முன்னே
 னாகிய செங்குட்டுவனிருப்ப இவ்வாறு முறைபிறழக்கூறியது பொறுது குண
 வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறந்திருந்த இளங்கோவடிகளுக்குக்
 கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன் கணவனோடுகூடியதுகண்டு செங்குட்டுவ
 னுக்குரைத்த குறவரவந்து, 'எல்லாமறிந்தோய்! இதனை அறிந்தாள்' என்று
 கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்டுவனைக்கண்டு போந்து அடிகளுழை வந்த சாற்
 தன் அதுபட்டவாமெல்லாங் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
 அறங்கூற்றென்பதூஉம், பத்தினிமகளிர் 2 பெய்யெனப்பெய்யுமழை யென்ப
 தூஉம், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்பதூஉம் இக்கதையகத்து உண்
 மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செய்வோமென்று இளங்கோவடிகள்
 கூற, மூவேந்தர்நாட்டினும் நிகழ்ந்த கதையாகலான் ஏனை இருவேந்தரியல்பும்
 வேத்தியலும் பொதுவியலும் எல்லாமுணர்ந்த நீரே அருளவேண்டும் என்று
 சாத்தன் சொல்ல; இம்முப்பதுவகைத்தாகிய செய்யுளை இளங்கோவடிக
 ளாருளக் கூலவாணிகள் சாத்தன் கேட்டனென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், ௩௦ - ஆம் காதை, ௧௭௩ - ௫. ஆம் அடிகள் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

"தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் ரெழுதெழுவாள்
 பெய்யெனப் பெய்யு மழை." - (திருக்குறள், ௫௫.)

(பி - ம்.) * 'தன்பகல்'.

சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநுரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்.....¹ வாழ்வீங்கென.

இவ்வியலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளை அடிகள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ்நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர் கூறிய நூல்கள் நிரம்பா இலக்கணத்தனவாதலானும் அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற் செய்யுளியலின் சுண்ணை ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென * நான்கினீக்கியபாவினைத் தொகைவரையறையான் இரண்டென அடக்கியும், விரிவரையறை யான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக வென்றுகூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய[†] எட்டுவனப்பும்தொடர்நிலைச் செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், ² “இழுமென் மொழியான் விழுமியது துவலினும், பரந்த மொழியா னடிநிமிர் தொழுகினும்” என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்றசொல்லானும் பரந்து வல்லென்ற சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பயப்ப வீடுன்னும் விழுமிய பொருள்பயப்ப ஒருகதை மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும் வெண்பா வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்றோன்ன செய்யுட்க வானும் கூறுகவென்றமையான், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறிய³ தொடர்நிலையென வுணர்க.

முந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும் வடமொழிப்பெயரின்றே னும் ஆசிரியர், ⁴ “வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ, யெழுத் தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே” என்றார், ‘ஆகும்மே’ என்ற இலேசினான் உபத்துணரற்பாலதனை மாணாக்கன் ஐயந்தீர்த்தற்கன்றே பின்னும் ⁵ “சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்” என்றாரெனக் கொள்க. அன்றியும் பெரியதனைப் பெருங்காப்பியமென்றேகூறி

¹ “வாழ்வீங்கென” என்பது இத்தூலின் இறுதிக்கண்ணது.

² தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. உகக.

³ தச்சினுர்க்கினியர் இத்தூலைத் தொன்மையென்பர்; (தொல். செய், கு. உக௭.)

⁴ தொல்காப்பியம், எச்சவியல், கு. டு.

⁵

”

”

”

கூ.

(பி - ம்.) * “நான்கினீக்கியப்பாவினை.” † ‘எட்டுத்தொடர்’

மறுக்கவேண்டுதலானும், சான்றோர் செய்யுட்களிலும், ¹ “கூத்திய
நிருக்கையுஞ் சுற்றிய ஞாகக், காப்பிய வர்சனைக் கலந்தவை சொல்லி”
என இரண்டாம் ஊழியதாகிய ² கபாடபுரத்தின் ³ இடைச்சங்கத்துத்

¹ உலையனன்கதை, ச - வத்தவகாண்டம், ஈ - யாழ்பெற்றது, சக - உ.

² “தடொடெஹெய்யம்பிவ்யுஃ—தூபணியிவ்யுஃ—
ய—தூகவாபு—வாபு—நா—மதாபு—கூபுவா—நா—”

என்னும் ஸ்ரீ வான்மீகிமுனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது; (இங்கித்தாகாண்டம்,
சக - ஆம் ஸர்க்கம், கக - ஆம் ஸ்லோகம்.)

³ இடைச்சங்கமும் மற் றை இரண்டுசங்கங்களும் இருந்த இடமுதலியவற்றைப்
பின்வரும் ஆசிரியப்பாவாணுணர்ஃ—“வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத், தந்தான்
கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற, செந்தாப் புலவர் செய்தியின் றெரப்பி, டைக்கீருமீ
மாடக் கடலின், முன்னர்ச் சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், நிரிபுர மெரித்த விரிசடை
கடவுண், மன்னன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்செய், துண்டிறப் புலமைக் குண்டி
கைக் குறுமுனி, புலிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப், பதமுடி தாக னிதியின் கிழவ,
னினையர் தா னூற்று நாற்பத்தொன் பதின்ம, ரீனையர் நானுன் காயிர நூற்றொடு, நாற்
பத்தொன் பதின்மர் பார்க்கிந்தெச் தமிழோர், புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலு,
முதுமை யடுத்த நாரையுந் குருகுங், கத்யுமச் செய்த களரியா விரையு, மாங்கவ நிருத்
தது மத்தொகை யாகு, மீங்குவர் தம்மை யிரீதியுபாண் டியார்கன், காய்சின வழுத்தமுதற்
கடுங்கோ னீரு, வேசி லாவகை பெண்பத்தொன் பதின்மர், கவியரங் கேறின ரெழுவ
ராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம், வடுவறு காட்சி நடுவட் சங்கத், தகத்
தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ, நிருந்தை பூரிற் கருங்கோழி மோசியா, ரென்னாப்
புலமை வெண்ணர்ச் காப்பிய, னிறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன், றேசிக மதுரை யா
சிரியன் மாறன், நவரொப் பாய துவரைக் கோமாண், றேருங் கவிபுனை கீர்த்தை யாரிவ,
ரொண்டதோ டடுத்த வைம்பதின்ம ராகுந், தவலருங் கேள்வத் தன்மை ய ருள்ளிட்,
டிவார்புல வாயிரத் தெழுநூற் றுவரே, வையகம் பரவச் செய்த செய்யுளு, ம்ருங்கல்
கடிந்த பெருங்கவித் தொகையோடு, குருகுவெண் டர்ளி தெருள்வியாழ மாலை, யந்தா
ளிலக்கண மகத்திய மதனோடு, பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மத்தலங்
கவின மாபு ரானம், புதுநலங் கனிந்த பூத புராணம், வல்வித் துணர்ந்த தலவிசை
துணுக்கத், தாவாக் காலத் தமிழ்பயின் ததுவு, மூவா யிரத்தோ டெழுநூற் றியாண்டு,
பரீதியு சங்க மிரீதியுபாண் டியார்கன், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விதல்கெழு,
துண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசடைத் தான மூவா வத்த, மரசுநிலை
யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதின்ம, ரிவ்வகை யரசுநிற் கவிபரங் கேறின, ரைவகை யரசு
ராயிலைச் சங்கம், வின்ணகம் பரவு மெதகு கீர்த்துக், கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர
மென்பு, வருங்கடைச் சங்க மிருத்தோர் யாரெனில், சிறுமே தாவியார் சேந்தம் பூதலு,
ரதிவுடைய ரனார் பெருங்குன் னார்கிழார், பாடல் சான்ம விளந்திரு மாறன், கடலா
சிரியர் நல்லத் துவரை, பரவுதமிழ் மதுரை மருதனின நாக்க, ரவீர்கணக் காயர் நலினக்
கீரர், கீரங் கொற்றர் கிளர்தே னூர்கிழார், ரோருங் கலமண லூரா சிரியர், நலனூர்ப்
புனியங் காய்ப்பெருஞ் சேந்தர், செல்லா ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முசிறியா
சிரியர் நீல கண்டலு, ரைசுவரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி, நாததலங் கனிக்குந் சீத்தலைச்
சாத்தர், முப்பா னுணரு முப்பூரி குடிசிறார், குருத்திர சன்மர் மருத்துவராகிய, நாம
நாதகலைத் தாமோ தரனார், மாதவன னாரோ டோதுமின நாகர், கடியங் காமப் படியங்
கொற்றலு, ரருஞ்செய லூர்வாழ் பெருஞ்சுவ னருடன், புலிபுகழ் புலமைக் கபிலர்
பரண, ரின்னாட் தடித்த நன்னாக ரன்றியு, மொல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக்,
குரையிலை யிட்ட விரகாக்க லாடர், பேர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு, விச்சை
கற்றிடு நச்சென்னை யார்முதற், றேனூற் றெடுப்பச் செந்தமிழ் பகர்த்தோர், நானூற்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியனவைவுக்களத்து அகத்தியனாரும், தொல்காப்பியனாரும், இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியாரும், வேள்ளூர்க்காப்பியனாரும், சிறுபாண்டரங்கனாரும், * மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துவரைக்கோமகனும், கீரந்தையாருமென்றித் + தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதினமரூள் ளிட்ட மூவாயிரத்து எழுதூற்றுாவர்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும் குருகும் வேண்டாளியுமுதலிய + செய்யுளிலக்கியம் ஆராய்ந்துசெய்த¹ உதயனன்கதையுள்ளும், * “சுருதுவ தங்கொன் னுண்டோ காப்பி யக் கவிதன் காம, வெரியெழ விகழ்பித் திட்டார்” எனச் சிந்தாமணி யுள்ளும், * “நாடகக் காப்பிய நன் னா னுனிப்போர்” என மணிமேகலை யுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கூறின மையானும், சோற்றோடாரிலை பொருட் டோடாரிலையென்னுந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கும் காப்பியமென்று பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது § பெரும்பான்மையும் பல அறுப்புந் திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற் பலசெய்யுளும் உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிய தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு இவ்வெட்டும் அலங்காரமாயின ; ஆகவே இங்காப்பியத்திற்கும் தோலென்பது ஒரு சொல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்று வழங்குகலிற் கதையை யுடையது காதையாமாகலின், ஆசிரியம் வெண்பா வெண்கலிப்பா

அவரமுத னுற்பத்தொன் பதன்மா, பிடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுண், முத்தொள் ளாயிர நற்றிணை தெடுத்தொகை, யகநா னாறு புறநா னாறு, குறுத்தொகை சுற்றிசை பேரிசை வரியோ, டறம்புகல் பதிற்புப்பத் தைம்பதோ டிருபான், பெறும்பரி பாடலுங் குறுங்கல் தூற்றைம், பதுமுத லாகிய நலையறுங் கலை, ளக்கா லந்தவர்க் கந்தைய மதனோடு, மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல காப்பிய, மெண்ணூற் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத், தெண்ணூற் தைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா த்வர்களைச் சங்க மிரீஇய னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப், பெருவழுந் யீரூப் பிறங்கு பாண்டிய, நரபதக் ளாகு நாற்பத்தொன் பதன்ம, ரிவருட் கவியரங் கேள்வின் மூவர், புவியிற் சங்கம் புழுவட மதுரை, யாத்முச் சங்கத் தருத்தமிழ் கவிரு, ரோத்ய செய்யு ளுலவாப் பெரும்பொருள், வானாக் கேட்குந் தோனாச் செவ்நூல், கேட்டித் தெரியா வேட்டடை நெடு சிணுக்கு, அழையா வாதை னுழைபுலன் னன்னொடும், வீழைவார்க் குரைக்க வேண்டுவர் வீதிரிந்தே.”—இச்செய்யுள் பாண்டிநாட்டினர் செவ்வூர்ச் சுற்றம்பலக்கவி ராயரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டிப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இவ்வகவியலுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள் ளைதெரிவதற்கே இஃது இவ்வே பதப்பிக்கலாயிற்று.

¹ உதயனன்கதையென்பது பெருங்கதையென்றும், கதையென்றும் இவ்வுரை யுள் மேல எடுத்தாளப்படும்.

சீவகசிந்தாமன, கருஅரு. * மணிமேகலை, கக் - ஆங்காவுத, அப.

(பி - மி.) * ‘மதுரைப்பன்மாறனாரும்.’ + ‘தொடர்க்கத்தான பதன்மரூள் ளிட்ட.’

† ‘செய்யுளிலக்கியராயிந்த.’, ‘செய்யுளிலக்கியமராயிந்த.’ § ‘பெரும்பான்மையாய்ப்.

உ ர ப் ப யி ர ம்.

வென்னும் இவற்றோடு சிறுபான்மையான் ஒருசார் கொச்சுக்கல் மயங்கிவருதலானும், காண்டமெனக் குறிபெறுதலானும், இதனைக் கதையென்றல் வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று; கதையென்பது பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது; என்னை? ¹ “கதையெனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானுங் கொண்டான்” என்றமையானும், வழக்கினுள்ளும் இஃது ஒருகதையென்பவாகலானும், ² “நாடகக்காப்பியம்” என்றலானும் கதையென்பதல்லது. இனி, அது நல்ல புலவரார் பொருளொடுபுணரப் பொய்மொழியால் நாட்டப்பட்டுவருவதாகலின், இஃது அவ்வாறன்றி யோனியென்னும் நாடகவுறுப்பும் நாடகமுந்தழுவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு பொருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு கிளந்து பலவின்ப பட்டான் வருதலின், அது அன்னதன்மென்பார்க்குக் காப்பியமென்றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ்தூலாகிய பெருநாரை பெருங்குருகும் பிறவும் தேவவிருடி நாரதன்செய்த பஞ்சபாரதீயமுதலாகவுள்ள தொன்னூல்களிறந்தன. நாடகத்தமிழ்தூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாகவுள்ள தொன்னூல்களும்பிறந்தன. பின்னும் முழுவல் சயந்தம் குணநூல் செயற்றிய மென்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்கநடக்கின்ற அத்துணையல்லது முதல் நடு இறுதி காணமையின், அவையும் இறந்தன போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்றுட் † பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது கோட்டினதளவு பன்னிருசாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிருசாணும், இப்பெற்றிக்கேற்ற ஆணிகளும், திவவும், உந்தியும்பெற்று ஆயிரங்கோல் தொடுத்தியல்வது; என்னை? ³ “ஆயிர நம்பிற் ருதியாழாரு, மேனை யுறுப்பு மொப்பன கொளலே, பத்தர தளவுங் கோட்டின தளவு, மொத்த வென்ப விருமுன் நிர்ட்டி, வணர்சா னெழித்தென வைத்த னர் புலவர்” என னுள்ளாரும், ⁴ “தலமுத லாழியிற் ருனவர் தருக் கறப், புலமக ளாள் புரிநரப்பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக் கமைபேரியாழ்ச், செலவு முறை பெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து, மந்தையாழுங் கற்றுமுறை பிழையான்” எனக் கதையினுள்ளுங் கூறினார்களாற் பேரியாழ் முதலிய ஏனவும் இறந்தனவெனக்கொள்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உகச்சு. ² மணிமேகலை, கக - ஆம் காதை, அர்.

³ “ஆயிர நரம்பிற் ருதியாழாரு” என்பதுமட்டும் பிழைத்தல் ஒரு சூத்திரமாகக் காணப்படுகின்றது. ⁴ பெருங்கதை, யாழ்பெற்றது, குச - இ.

(பி - ம்.) * ‘அருங்கலம்.’ † ‘பெருங்காப்பியம்.’

இனித் தேவவிருடியாகிய குமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச்சங்கத்து அநாதலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன் தேரோடு விசம்புசெல்வோன் திலோத்தமையென்னுந் தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடின விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் * சரியாநிற்கத் தோன்றினமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர்பெற்றகுமரன் இசையறிதற்குச் செய்த இசைநுணுக்கமும், ¹ பாரசுவமுனிவரில் + யாமளேந்திரர் செய்த இந்திரகாளியமும், அறிவனாற்செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார் செய்த பரதசேனாபதியமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி யரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணனாற்செய்த முதனூல்களிலுள்ள வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நாவுமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக்காப்பியக் கருத்தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை யொப்புமைகொண்டு முடிந்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.

உலகத்துக் காப்பியஞ்செய்வோன் அறனும் பொருளும் இன்பமும் வீழ்ந்து கூறல்வேண்டிமன்றே; இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள் அறனும் பொருளும் இன்பமும் கூறிச் சிறிதாயினும் வீடுகூறிற்றிலர்; என்னையெனின், ² “யான நிருவனது பட்டதென்று” உரைத்தசாத்தனார் நாத்பொருளும் பயப்பப் பெருங்காப்பியமாகச் செய்யக்கருதியிருக்கின்றார்க்கு, அழகன், ³ “நாட்டுதும் யாழோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்” என உளப்பாட்டுத்தன்மையாங்கூறச் சாத்தனார் இவர் ஏனையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதுகருதி மூவேந்தர்க்கும் உரியதாகலின் ⁴ “நீரே யருளுக” என்று பகரவினாப்பொருண்மையான் அவர் கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவான்கூற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமது முத்தமிழ்க்கல்வியும் வித்தகக்கவியும் காட்டுதற்குத் தாம்வகுத்துகொண்ட மூவகை உள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதையிறுதி முப்பதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொதிந்து முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும் இன்பமும் கூறிய அடைக்கலக் காதையிறுதிக்கண், ⁵ “போதியறவேன் மன்முன், மணிமே கலையை வாழ்கியளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகனவின் கண் நிகழ்த்துகை எதிர்கால நிமித்தமாக மாடலற்குக் கூறுதலானும், நீர்ப்படையுள், ⁶ “மாநிவி..... மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காண கொழியெனக், கோதைத் தாமங் குழலொடு கிணந்து, போதித் தான் புரிந்தறவ் கொள்

¹ பாரசுவர் - ஒருவகைச்சாதியார்.

⁴ சிலப். பதிக்கம், கூஉ.

² சிலப். பதிக்கம், கூக.

⁵ “ அடைக்கலக்காதை, ௧௦௩ - ௪.

³ “ ” கூ௦.

⁶ “ நீர்ப்படைக்காதை, ௧௦௩ - ௮.

(பு-ம்) * ‘சரியநிற்கத்தோன்றினமையிற் செயந்தகுமாரனெனப் பெயர்பெற்ற’.

+ ‘யாமளேந்திராட்சேத்த டஞ்சமரபும் ஆதிவாயிலார்’; † ‘சாத்தார்’.

ளவும்” என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் ¹ “மாதவி தன்னுறவுங் கேட்டாயோ தோழி, மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ தோழி” எனத் தேவந்திகூறுதலானும், வரந்தருகாதையில், ² மணிமே கலையார், யாதவ மெத்தற் கேனவின் ருரை” என ³ “மையீ ரோதி” முதல் ⁴ “போதித் தானம் புரிந்தமம் படுத்தனன்” என்பதிரூபப் பக்குவஞ்சொல்லி, ⁵ “பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினன்” என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தாளென்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து அதனோடு நாம்பொருளும் பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி அடிகள் சாத்தனார்க்கு இவ்வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான் அவன்துறவே துறவாக அறனுமீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ் செய்தமைத்தன்மெனக்கேட்டு, அவ்வுடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும் ஒருகாப்பியமாக்கி உலகின்கண் நடாத்துவான் வேண்டவும் இருவாரசெய்தலின், இரண்டாகி நடந்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்னோர் பொருள்
எழுத்தந் தனலோன் றறிந்தோ—முடித்தும்
படிதற்ற ழத்தமிழின் பாடற் துறையின்
மேயுதத் துணவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்குநல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க * பருந்து நிறுவுமெனப் பாவு முரையும்

பொருந்துநெறி யெல்லாப் பொருளுந்—தெரிந்திப்

படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாலித்தா னன்னு

லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று முலகின் புறவகுத்துச்

* சேரன் மெரித்த சிலப்பதி கார்த்திற் சேர்த்தபொரு

ளாருந் † தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்கு நல்லான்

காருந் தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே.

ங காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடிப்பெருங்

காற்றைக் குரம்பைசெய் வாரசெய்கை போலுமற் காலமெனும்

கூற்றைத் தவிர்த்தருள் போப்பண்ண காங்கேயர் கோனளித்த

சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

¹ சிலப். வாழ்த்து, அடித்தோழியரற்றி. ² சிலப். வரந்தருகாதை; ௩௫ - ௩.

³ “ வரந்தருகாதை, ச - ௫.

⁴ “ “ “ “ ௧௦.

⁵ “ “ “ “ ௨௮.

(பி - ம.) * ‘சேரன் மெருத்த’ † ‘தெளிய.’

⁶ இம்மூன்றும் பண்டைக்காலத்தனவே; இயற்
றியவர்பெயர் தெரியவில்லை. இவை ஒவ்வோ
ருறுப்பின் உரையிதழியினும் இருத்தன.

ப தி க ம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

க - உ. குணவாயில்.....அடிகட்கு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். * அத்துறவின் வரலாறு யாதோவெனின், —குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சேரலாதற் குத் திகழொளி ஞாயிற் தேழ்பரி நெரிந்தேர்ச் சோழன் மன்மக ணற்சோனையின்ற மக்க ளிருவருண் முன்னோன் மன்னைப் பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன் மன்னையும் † பெருநம்பியாகென அன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர் தன்னடி போற்றத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சுமந்த பொங்கனை மீமிசையுவிந் திரையிற் கலரி யிரட்ட வேந்த னிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திகன் அடிமுதன் முழுவரை நெடிதுநோக்கி யின்றோள் கழியப் பொன்றிக முலகஞ் சேர்திரீயெனச் சேரலன் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லத்தமி லின்பத் தரசா ளுரிமையிளையோற் குண்டென ஷீலாவன னனிவெகுண்ட முக்காற்றொழுக்கத் திழுகு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணலை நோக்குங் கொங்கலிழ் நறுந்தார்க் கொடிச்சேரற் றானைச் செங்குட்டியவன்மன் செல்ல னீங்கப்பதல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னாகலிடப் பார மகல் நீக்கிச் சிந்தை செல்லாச் சேனெடுந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரைசான் வேந்தாயினென்பது. இக்கதைபயப் பதீற்றுப்பதீநினுள் அஞ்சார்பத்தின்முடிவின்மண், “வடவருட்கும்” என்னுங் கலியுள்ளதும், இந்நூ லுள் வாழ்த்தி ன்கண்ணும், வாழ்த்து காதலக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோரும்; அது வஞ்சியின் கீழ்த்திசைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கணவாயில் குணவாயில்; குணக்கிண்கணவாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும் அமையும். என்னே? ¹ “ஏழ் னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரியைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்” என்றாராகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது ² “லகார விறுதினகார வியற்றே” என்பதனால், ஏழ்னுருபின்கண்வந்த சாரியைலகாரவீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமக்கண் திரிந்து மகீரமாயிற்றே போலத் † திரிந்தது. கோட்டம் - வருகன்கோயில்.

¹ தொல். உருபியல், கு. உக.

² தொல். புள்ளியமங்கியல், கு. எக.

(பி - ம்.) * “துறவிற்குக்காரணம்யாதோர்.” † “பெருநரம்பாகென.”

‡ “திரித்துவாயிற்கோட்டமாயிற்று.”

ஆது ¹ “மக்கான் புள்ளிமு னத்தே சாரியை” என்பதனால் எழனுருபின்கண் சாரியைபெற்று, ² “அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய் கெடுத தெற்றென் றற்றே” என்பதனால் மகரங்கெட்டு, ³ “அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை” என்பதனால், அகரங்கெட்டு முடிந்தது. ⁴ “அவற்றுள், மெய்யீ தெல்லாம் புள்ளியொடு நிலைபல்”, ⁵ “சூற்றிய லுகாரு மற்றென பொறிப” என்பதனாலும், ⁶ “புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்க்கித் தியலாது, மெய் பொறிஞ் சிவனு மெவ்வியல் தெறித்தே” என்பதனாலும் வருமொழி அகரவுயி ரோற்றியு. அரசு - அரகாட்சி. துறந்திருந்த, நிலைமொழியீற்றுக் குற்றுகாரமும் முற்குரியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது ⁷ “அகர விறுதிப்பெயர் நிலை முன்னர்.....ஒற்றிடை மிகுமே” “வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே என்பவற்றால், பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து வல்லொற்று மிக்கது. கோச்சேரலென்பது, ⁸ “ஒகார விறுதி யோகார வியற்றே” என்பத னால், ஒகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் அல்வழிக்கண் ஏகாரவீற்று அல்வழியே போல வல்லெழுத்துப் பெற்றுமுடிக்கவென் றலின் வல்லொற்றுமிக்கது. சேர லென்று அண்ணல், தோன்மல், திரையல், இளவலென்றும் போல்வதோர் லகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்; அன்றியும் சேரலென்னும் பெயர்த்திரி சொல்லெனினுமலமபும். சேரலிளங்கோவென்பது “புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்” என்பதனால், லகாரவொற்றிற்று நிலைமொழிமேல் வருமொழிமுதல் இகரவுயி ரோறிமுடிந்தது. கோவடிக்கென்பது ⁹ “எல்லா * மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே, புடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்” என்பதனால், வகரவுடம் படுமெய்யாயிற்று. அடிக்கென்றது ¹⁰ “எகார விறுதி னகார வியற்றே” என்பதனால், னகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்றேபோல இது வும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத் துறந்தென்னும் வினையெச் சத்தோகும், துறந்தென்னும் வினையெச்சத்தை இருந்தவென்னும் பெயரெச் சத்தோகி முடித்து அக்காரபும் அடிகளென்னும் பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சிபயத்துற்று திரங்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணையிருந்த குட திரைச்சேகாவாகிய செங்குடிலெனென் னுஞ்சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிகட் கெனப் பண்பொட்டு விரித்துரைக்க.

இளமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல் அருமைபால் துறத் தென் றும். அங்ஙனம் போகதுகர்த்தவிடத்தே மீட்டித் தவவுருத்தாவகியிருத்த லருமைபான் இருந்தென் றங்கூடினார்.

1 தொல். உருபியல், கு. ௧௩.

2 “ புணரியல், ” ௩௧.

3 “ ” ” ௨௩.

4 “ ” ” ௨.

5 “ ” ” ௩.

6 தொல். புணரியல், கு. ௩௧.

7 “ உயிர்மயங்கியல், ” ௧, ௧௪.

8 “ ” ” ௧௭.

9 “ புணரியல், ” ௩௮.

10 “ புள்ளிமயங்கியல், ” ௧௦௧.

(பி - ம்.) * ‘மொழிபும்.’

இம்முதலிரண்டிற்கும் இத்துணையுங்கூறியது எழுத்துச்சந்திமுடிவும் சொன்முடிவுமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய :—அவை திணை, பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழி, வழக்கு, இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு ; ஆவன : அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினென்கு ; ஆவன : கைக்கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய் ¹ ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறுவாய் ² ஏழும். செய்யுள் அறுவகை ; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ஸரிபாடப்பா, மருட்பாவென்பன. நிலன் நால்வகை ; ஆவன : மூல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம் பன்னிரண்டு ; ஆவன : ³ சிறுபொழுதாறும் ⁴ பெரும்பொழுதாறும். வழி பதினென்கு ; ஆவன : அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு இருவகை ; ஆவன : நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை ; ஆவன : வழக்கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப்பதிகச்செய்யுளுண் முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர் அகப்பொருட்பகுதி கூறுவார், ⁵ “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், தேவந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வருணன் மேய பெருமண லுலகமு, மூல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” என மூல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டுதலின் அம்முறையே அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்படும்.

⁶ “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி, னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே” என்பதனால், முதற்பொருள் இருவகைப்படும். மூல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள். ⁷ “காரு மாலையு மூல்லை” என்பதனால், அகத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் கொள்ளப்படும். பெரும்பொழுது : ⁸ “காரோவந்தது” என்பதனால் காரும், சிறுபொழுது : ⁹ “மாலையாயின்” என்பதனால் மாலையுங்கூறினார். கருப்பொருள், ¹⁰ “தெய்வ முணுவே மாமரம் புப்பறை, செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, யவ்வகை பிறவுந் கருவென மொழிப” என்பதனாலுணர்க. இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள் :

¹ ஏழாவன : கைக்கிளைத்திணை, மூல்லைத்திணை, குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை, நெய்தற்றிணை, பாலைத்திணை, பெருந்திணையென்பன ; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

² ஏழாவன : வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாணென்பன ; இவை புறத்திணையெனப்படும்.

³ சிறுபொழுதாறுவன : மாலையாமை, வைகுறு, காலை, நண்பகல், எற்பாடென்பன.

⁴ பெரும்பொழுதாறுவன : கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

⁵ தொல். அகத்திணையியல், சூ. ௩.

⁵ சிலப். கால்கோட்காலதை, ககஅ.

⁶ “ ” ” ” ச.

⁹ “ ” ” ” “பையுணைய”

⁷ “ ” ” ” ச.

¹⁰ தொல். அகத்திணையியல், சூ. ௧௮.

¹ “கன்று குணிலாக் கனியுஞ்சுத் த மாயவன்” என்பதனால் நெய்வழும், ² “அனீ விலை புணவின்” என்பதனால் உணவும், ³ “நீர்நகைஇ வேட்கையின் மானின் னு விளிக்கும்” என்பதனால் மரமும், ⁴ “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித் தான்” என்பதனால் மரமும், ⁵ “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப” என்பத னால் புள்ளும், ⁶ “எறங் கோட்பறை” என்பதனால் பறையும், ⁷ “கோகுல மேய்த்து” என்பதனால் செய்தியும், ⁸ “குடமுதல்.....வேண்டிய பெயரே” என்பதனால் முல்லையாமும், பண்: ⁹ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றான்” என்ப ததனால் சாதாரியும் கூறினர். உரிப்பொருள்: ¹⁰ “புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லுட லிவற்றி னரித்த மென்றிவை, தேருங் காலேத் திணைக்குரிப் பொருளே” என்பதனாலுணர்க. ¹¹ “இருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்” என்பதனால் இருத்தலும், ¹² “பேரருளி னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த முங் கூறினர். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும் பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவற்றுள், ¹³ “இளைசும் கோவலர்” என்பதனால் நிலமக்களும், ¹⁴ “புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத னால் நீர் நிலையும், ¹⁵ “ஆய்கொழிக் கவலையும்” என்றதனால் வார்கொடியும், ¹⁶ “காயாமலர் மேனி”, ¹⁷ “முல்லை நிகர்மலர்” என்பவற்றும் பூவும் கூறினர்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁸ “அருவி பொ லிக்கு .....மலைகாண் குவம்” என்பதனால் கூதிர்ப்பொழுதும், சிறுபொ ழுது: ¹⁹ “குன்றத்துச் சென்று வைகியும்” என்றதனால் நள்ளியாமமும், கருப்பொருள்: ²⁰ “நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும்” என்பத னால் செய்வமும், ²¹ “ஐவன வெண்ணெலும்.....கொய்பூந் திணையும்” என்பதனால் உணவும், ²² “புலியொடு பொருடும் புகர்முகம்” என்பதனால் மரமும், ²³ “கோங்கம் வேங்கை” என்பதனானமரமும், ²⁴ “கானக் கோழியுந் தேன்மொழிக் கிள்ளையும்” என்பதனால் புள்ளும், ²⁵ “தொண்டகந் தொடு மின் சிறுபறை தொடுமின்” என்பதனால் பறையும், ²⁶ “கொய்பூந் திணையும்”, ²⁷ “நறவுக் கண்ணுடைத்த” என்பவற்றும் செய்தியும்; ²⁸ “அந்திங் குறிஞ்சி” என்பதனால் யாமும், ²⁹ “குறிஞ்சி பாடுமின்” என்பதனால் பண்ணும், உரிப்

- 1 சிலப். ஆய்ச்சியர் குரவை, “கன்று”
- 2 “ கொலைக்கனக்காதை, க.
- 3 “ காடுகாண்காதை, எஅ
- 4 “ ஆய்ச்சியர் குரவை, “செந்நிலை”
- 5 “ புறஞ்சேரியிறத்தகாதை, கஎ.
- 6 “ “
- 7 “ ஆய்ச்சியர் குரவை, “கோவரம்”
- 8 “ “ “குடமுத”
- 9 “ “ “செந்நிலை”
- 10 தொல். அகத்திணையியல், கு. கச.
- 11 சிலப். கானல்வரி, “பிரிந்தார்”
- 12 “ கொலைக்கனக்காதை, ச.
- 13 “ காடுகாண்காதை, கசக.
- 14 “ “ அஉ.

- 15 சிலப். வேட்டுவவரி, “ஆய்பொன்னரி.”
- 16 “ கருத்திறமுரைத்தகாதை, க-உ.
- 17 “ காட்சிக்காதை, க-எ.
- 18 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
- 19 “ “ “வேலூர்”
- 20 “ காடுகாண்காதை, அ0 - அக.
- 21 “ காட்சிக்காதை, உக.
- 22 “ “ கஎ.
- 23 “ “ கச.
- 24 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
- 25 “ காடுகாண்காதை, அக.
- 26 “ காட்சிக்காதை, உஎ.
- 27 “ நடுகற்காதை, கரு.
- 28 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”

மருதத்தினை நிலமுதற்பொழுதும், ⁷ “இன்னிள வேனில் வந்த நிவ
ணை” என்பதனும் பெரும்பொழுதும், ⁸ “வான்கண் விழியா வைகலை
யாமத்து” என்பதனும் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : ⁹ “மலைச்சிறு கரிந்த
வச்சிர வேந்தற்கு” என்பதனால் தெய்வமும், ¹⁰ “குமரிக் கூட்டிற் கொழுந்
பல் லுணவு” என்பதனால் உணவும், ¹¹ “கழாமயிர் யாக்கைச் செக்கக்
காரான்” என்பதனால் மாவும், ¹² “மருதோங்கு முன் றுறை” என்பதனால்
மரமும், ¹³ “கம்புட் கோழியுங் களைகுர னுரையும்” என்பதனும் புள்ளும்,
¹⁴ “தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட் னெடுத்த” என்பதனும் பறையார்,
¹⁵ “வெரோடு நின்றோர்” ¹⁶ “அரிந்துகால் குவித்தோர்” என்பனவற்றும்
செய்தியும், யாழ் : ¹⁷ “அதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி” என்பதனால் மருத்
யாழும், பண் : ¹⁸ “வைகலைப் பாணியும்” என்பதனால் மருதப்பண்ணும்,
உரிப்பொருள் : ¹⁹ “சிலம்புள கொண்மென” என்பதனால் ஊடலும், ²⁰ “விநிசு
லறியா விருப்பினன்” ²¹ “போற்றி வொழுக்கம் புரிந்தீர்” என்பனவற்றால்
ஊடணிமித்தமும், ²² “கருங்கை விளைஞருங் களாமரும்” ²³ “சின்மொழிக்
கடைசியர்”, என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ²⁴ “பூநா நிலஞ்சிப் பொருதப
லோட்டி” என்பதனால் நீர்நிலையும், ²⁵ “தோடை மாநலி” என்பதனால்
வார்கொடியும், ²⁶ “வெண்பூ மல்லிகை.....தண்ணெய் கழுகிர்” என்
பதனால் பூவும் கூறியோர்.

நெய்தற்றிணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது : காரும் இருவாக
வேனிலும். இவை ஆசிரியர் எதிர்க்கோதாஸமயின் அடிசுள் கூற்றிற்சர்போ
லும். சிறுபொழுது : 27 "வைபமோ கண்பலத்ப்ப வந்தகாப் மருண்டலை"

1	கிலப். குன்றம்குரவை, “ஆநிகொண்டி”	15	சிலப். நாமிகொண்டிவதை, க்கநடு.
2	” ” “குருவி”	16	” ” ” க்கநக.
3	” நீர்ப்புடைக்காவதை, உடந-ச.	17	” வேனிர்காவதை, உந.
4	” குன்றம்குரவை, “குருவி”	18	” புறஞ்செரியிறதததாவதை, க்கநக.
5	” காட்சிக்காவதை, சக.	19	” க்குத்திறமுறைத்ததாவதை, எந.
6	” குன்றம்குரவை, “குருவி”	20	” அரங்கேற்றுகாவதை, க்கநக.
7	” வேனிர்காவதை, எ.	21	” கொலைக்காவதை, க்கநக.
8	” நாமிகொண்டிவதை, க.	22	” நாமிகொண்டிவதை, க்கநடு.
9	” ஊர்கொண்டிவதை, க்கநக.	23	” ” ” க்கநக.
10	” நாமிகொண்டிவதை, உடந.	24	” ” ” எநக.
11	” ” ” க்கநக.	25	” ஊர்கொண்டிவதை, க்கநக.
12	” ஊர்கொண்டிவதை, எட.	26	” ” ” எநக - க்க.
13	” நாமிகொண்டிவதை, க்கநக.	27	” கானல்லரி, “டைபுருங்கு. ர”
14	” ” ” க்கநக.		

என்பதனால் மாலையும், கருப்பொருள் : தெய்வம் : ¹ “கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி” என்பதனால் வருணனும், உணை : ² “விலை மீ னுணங்கற் பொருட் டாக” என்பதனால் மின்விலையுணவுங்கூறினார். மா, உமணர் பகடன்றி இந் நிலத்திற்கு விலங்கின் மையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போலும். இனி முதலையும் சுருகும் ³ மாவென்பர் ; ⁴ “கெண்டட யஞ்சினை மேய்ந்து கிளர்ந்து போய், முண்ட கத்துறை சேர்ந்த முதலேமா, வண்டல் வார்த்தரை மாமக ரக்குழாய், கண்டு சின்னு கணலுங் கழியெலாம்” எனக் காட்டுவாருளராயினும், அவை மீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா ; ⁵ “பொருமைமலி பூம் புள்ளை” என்பதனால் மரமும், ⁶ “அன்னந் துணையோ டாட” என்பதனால் புள்ளுங்கூறினார். பறை கூறிற்றிலர் ; மீன்கோட் பறையென்க. ⁷ “கடல் புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்” என்பதனால் செய்தியும், ⁸ “சித்திரப்படத்துள் .....குற்ற நீங்கிய யாழ்” என்பதனால் யாழும், பண் : ⁹ “நுளையர் விளரி” என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள் : ¹⁰ “கொளவல்லா ரென்னவி கொள்” என்பதனால் இரங்கலும், ¹¹ “பேரருளி னீழ, விரந் தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹² “சேரிப் பரதர் விலைமுன் தில்,” ¹³ “பவள வுலக்கை,” ¹⁴ “எறிவனேக ளார்ப்ப” என்பனவற்றால் பரதரும் பரத்தியரும் நுளையரும் நுளைச்சியருமாகிய நிலமக்களும், ¹⁵ “நர்ந்தண் டிதை” என்பதனால் நீர்நிலையும், ¹⁶ “அம்மெ ணினரை வடும்புகாள்” என்பதனால் வாரங்கொடியும், ¹⁷ “துருமுல் கையி னேந்தி” என்பதனால் பூவுங் கூறினார்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லும் படும்” என்பதனால் சொல்லாத முறையாற் சொல்லும்படுமென அருத்தாபத்திகாடலானும், ¹⁸ “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்பதனானும், ¹⁹ “முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் திரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங், காலை யெய்தினிர்” என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நில முறப்பொருள். பெரும்பொழுது : ²⁰ “வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந் தன், ஈறனலந் திருகித் தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகைவேனிலும், சிறுபொழுது : ²¹ “படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” என்பதனால்

1 சிலப். கானல்வரி, “கரியமலர்”

2 “ ” “விலைவாணர்”

3 என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனார் உட்பொருளுரையாசிரியரும், அகப் பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோழியமுடையாரும்.

4 குளாமணி, நாட்டுச்சருக்கம், உஉ.

5 சிலப். கானல்வரி, “துறைமேய்”

6 “ ” “அன்னந்”

7 “ ” “கடல்புக்”

8 “ ” “முதற்கட்டுரை.

9 “ ” “நுளையர்”

10 சிலப். கானல்வரி, “பிரித்தாரி”

11 “ ” “வாரித்தரை”

12 “ ” “பவள”

13 “ ” “எறிவன”

14 “ ” “தேர்ந்ததம்”

15 “ ” “தம்முடைய”

16 “ ” “நினங்கொள்”

17 தொல. அகத்திணையியல்நீகு. கூ.

18 சிலப். காமிகாண்காதை, கூச - எ.

19 “ ” கூஉ - ஈ.

20 “ புறஞ்சேரியுத்தக்காதை, கூச.

1	தில்லட், வேட்டுவவரி, சு.	8	தில்லட், புறஞ்சேரியிறத்தகாரதை, நௌ.
2	" காடுகாண்காரதை, சுஉ - ந.	9	" வேட்டுவவரி, "துண்ணை"
3	" வேட்டுவவரி, சு.	10	" "பொருள்"
4	" " "கனவியாட்டி"	11	" புறஞ்சேரியிறத்தகாரதை, கடுசு.
5	" காடுகாண்காரதை, உஓசு - கஓ.	12	" " கக்கஉ.
6	" " எழி.	13	" " நகந.
7	" " எடு.	14	" " நஓ.

15 “டோக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குதிஞ்சி
ஆக்கஞ்சே ருட லணிமருதம்—தோக்கொன்றி
யில்விருக்கை முல்லை யிரங்க னறுதெய்தல்
சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றெனகை.”

இச்செய்யுள் நாதக்கவிராயதம்பியகப்பொருள் விளக்கவுரையின் இறுதியிலும், திருவாய்மொழியீட்டின் “அஞ்சினையமடநாராய” என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய ஜயரநும்தவுரையிலும் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

16	கிரஸ்ட். வேட்டுவவரி, "துண்ணென்"	19	அகநானூறு, க.
17	" " " இளமா "	20	கலித்தொகை, சு.
18	திவாகரம், ஐந்தாவது இடப்பெயர்த்	21	கிரஸ்ட். காடுகாண்காவை, டுஉ.
	தொகுதி.	22	" வேட்டுவவரி, "செம்பொன்."
	(பி - மீ.) * 'எற்பாடு'		

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்புன் * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணர்த்துரைக்கப்பட்டிக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூலது பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழக்கின் றுதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை கால் வட்டணை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்துவம் அவிநயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி சேதமென்பனவற்றோடும் கதையோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால் உய்த்துணர்விலோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும் ஈண்விவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடியும்போல யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

க - கூ. குணவாயில்.....அறிந்தரு ணீயென

(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசடோகத்தைத் துறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ் சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு சென்று எமதார் மலைப்பக்கத்துப் பொன்போலும் பூவினையுடையவேங்கை மாத்தின் நிழற்கண்ணே ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றான் ஒரு மாபத்தினி; அவன்பொருட்டு இந்திரன் தமர் ஈண்டி வந்து அவன்கொழுநனைக் காட்டி அவனோடும் அவர் எம் கட்டிலங்காண விட்புலம்போயவது ஓரதிசயமாயிருந்தது; அதுனை அறிந்தருளுவாடாக என் தவளவிலேயென்க.

குன்றமக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொலை; குன்றம் - கொடுங்கோளுர்க்கு அயலாகிய செங்குன்றென்னுமலை. அது திருச்செங்கோடென்பவாரெனின், அவரறியார்: என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிகர்க்கு வடகீழ்த்திசைக் கண்ணகாய் அறுபதின் காதவாறுண்டாகலானும், ¹ அரசனும் உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடாமைமயினென்க.

பொலம்பூ, உவமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி. கிளர்தல் - மிகுதல். திருமாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி; குவ்வுருபு பொருட்டு; அது ² “வரிசைக்கு வருந்து” என்றழைப்பாலின்றது. தமர் - தேவர். ஒடு உடலிகழ்ச்சி. கட்டிலம் - கண்ணினதறிவு; கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்புலம் - விண்ணிடம். இடும்பூது - அதிசயம்; ³ “இடும்பூதுசான்” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

¹ அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மான். இவர்கள் மலைகண்டவன்றே வஞ்சிபுகுந்தனை இந்நூற் காட்சிக்காதையிற்காண்க.

² புறநானூறு, சஎ. ³ மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காலை, ௧௮.

(பி - ம்.) * ‘உடம்படுபுணர்த்தி’

சென்றெனவும், நின்றனெனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து போய் அது இறும்பூதுபோலு மென்றொன்க.

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப் போயவென்னும்பெயரோச்சும் அதுவென் னுஞ் சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது.

போய் அது போய்தெனவிகாரம்.

இதனுட் பத்தினியென்பதூஉம், தமரென்பதூஉம், கொழுநென்பதூஉம் குன்றக்குறவரறிந்தமை குன்றக்குரவையுட் காண்க.

இது மருட்கையென்னு மெய்ப்பாடு.

க௧ - கக. அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளந்தோவடிகளைநோக்கி அறிந்தருளென்றவளவிலே செங்குட்டுவன் அதிசயித்து முகநோக்கப் பரிசில்காரணமாகவந்த அவனுழை யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து அதுவிளைந்ததெல்லாம் யானறிசுவ னென்றுரைக்கின்றவனென்க.

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது - விளைந்தது.

கஉ - உ௧. ஆரங்கண்ணி.....புகுந்தான்

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது பழையநகரங்களில்லைவந்து மாறாத விழவுச்சிறப்பினைபுடைய புகாராகிய நகரத்திடத்துக் கோவலனென்று பெயர்கூறப்படுவாருருவாணிகள் தன்னுரக்கண் நாடகந்தானேத்தும் நாடகப் பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாள்; அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை விற்றல்வேண்டித் தமிழி னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினைபுடைய பாண்டியனது மிக்கபுகழ்புடைய மாட மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுக்கானென்க.

நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான் இவளாற்சிறப்பெய்துவதின் எத் திற்றென்றவாறு. இனி எத்துநாடகபெனமாறிப் பதினோராடலாக்கி உரைப் பினு மமைபும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் எத்து மெனவுமாம். கணிகையர்பலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்; பதியிலாளென்பது தோன்ற. ஆடுதல் - அனுபவித்தல்; ¹ “இளயார்விள யாட” என்றார் சிந்தாமணி. அரும்பொருள் - அறனும் இன்பமுந்தரும் பொருள். ² “அப்பொரு, பின்னுங் காலேத்துன் னாகை வில்லையே” என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. ³ “வஞ்சியும் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”, “உறந்தையும் வறிதே” என்றாராகலின், இதனைப் பேராச்சிறப்பினைபுடைய புகா ரென்றார். களிச்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே தலைக்கோலமுதலிய அணிக ளனைத்தும் முன்னமேதொலைந்தது விளங்குகின்றது. சிறப்பிற்பாண்டிய

¹ சேவகசிந்தாமணி, ககசக. ² சேவகசிந்தாமணி, ககஉக. ³ சிதாபாநூற்றுப் படை, ௧௦, கூஉ, அக.

னென்னும், பெருஞ்சீர்மாடமதுரையென்னும் அடிகள்புகழ்ந்தார்; இவையும் பழவினையால் அழிந்தனென்னுமிரக்கந்தோன்ற. மாடமதுரை புகுந்தன்னென்பது - காட்டினன்றி ஒருநின்கண் உயிரும் பொருளுமிழந்தானென்பது மேல் வினையத் தோன்றினின்றது.

நகரத்துவாணிகன் கொள்கையார் கேடுறுதலிற் பகர்தல்வேண்டி மனைவி யோடுபுகுந்தன்னென்க.

உ0 - உஉ. அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னுட்புகுந்தனையப் பிற்றைநான்று அதனைக் கொண்டுபோய் விற்றைக்குப் பீடிகைமறுகிற் செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந்தார்போல முன்வந்த பொற்கொல்லணைக்கண்டு அவன் கையிற்காட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க. அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால் மேல்வினாவன தோன்ற; அது அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும் உடன்கொண்டு புக்கானென்றதோன்றிருந்தது. மன், கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

உ௩ - சு. கோப்பெருந் தேவி.....கள்வன் கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட பொற்கொல்லன் இப்பெருநிலைச் சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக் கே ஆவதன்றிப் பிறர் பூணந்தாமல்லவாதலான், இதனை யான் அரசர்க்குணர்த்திவருந்துணையும் இக்கோட்டத்திருக்கவெனச் சொல்லிப்போய்த் தான் முன்பு பணிக்களரியில் வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலைநின்றான் ஆராய்ச்சி சிறிதுபிறந்துவருகின்றசிலம்பினைப் பிறநாட்டு ஒருகள்வன் கையிற் கண்டேனென்று அரசர்க்குரைப்பவென்க.

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத் தான்கொண்டதனை இங்ஙனங் கூறினென்பதுதோன்ற. ஈங்கிருக்கவென்றார், பிரிதோரிடத்தாயின் ஊர்காவலர் ஆராய்வரென்றுகருதினென்பதுதோன்ற. என்மேற்கியென்றார், அவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற. சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற் பண்டமேதோன்ற. பிறனோர் கள்வன் கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும் கள்வனென்றமையேதோன்ற.

உ௪ - ௩0. வினைவினை.....ஈங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட பாண்டியன் தான் முற்பவத் திற்செய்த வினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாகலாலே ஒன்றையுந்தேரானுங்காவலில் அடிப்பட்டோரையழைத்து இவன்சொன்ன அக்கள்வனைக்கொல்ல அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே கொண்டு வருவீராகவெனச் சொல்லக்கருதினவன் காமபாவசூழப் இச்சிலம்பு இவனுடல்தீர்க்கு மருந்தாமென்னுங்கருத்தால் வாய்ச்சார்ந்து கொண்டு அச்சிலம்பை இப்பொழுதே கொணர்கவென்றுகூறவென்க.

இதனுள்ளே ¹ “தென்னவன் நீதிலன் தேவர் கோமான் கோயி, னல்லிருந் தாயினான் ” என்றகருத்துமெனக்கொள்க. அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகி கடவுணல்லணிகாட்டியது.

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினாழிற் கள்வனைக்கொன்று சிலம்பைக் கொணர்கவென்றானென்னுங் குற்றமில்லை; அக்கருத்தினுன்றே வழக்குரை காண்புள்ளும் “கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று” (சுசு) என்றுமுமென்க. இங்ஙனங்கூறியது, ¹ பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும், பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும், பொருளொடு புணரப் பொய்ம்மொழி யானும், பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென், னுரைவகை நடையே நான்கென மொழிப’ என்பதுனுனென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில் ஒன்றையும் தேர்ந்தில னென்பார்யாவதும் தேராணுகியென்றார்; முன்னர்க்² கைகுறைத்தன்முதலிய முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலனென்று அடிகள் இரங்கிக்கூறினர். கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த் தீதுசெய்யாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேராணுகிக் கூடய்க் கொன்று கொணர்கவென்றானென இயைக்க.

நக - சு. கொலைக்களம்.....இவனென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கவென்று அரசன்கூறக்கேட்ட காவலரும் வினைவினைகாலமாதலிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவி தனக்குறிலையிடங்காணாராய் அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன் முன்னர்ச்சென்று அவனுயிர்கேடுறக் கண்ணீருகுத்து அவனூரையும் தன்முலை முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்படும் பத்தினிகாணும் இக்குறவாசொன்னவனென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும் கூடலுங்கேடுற உகுத்து ஊட்டியவென்க. கண்ணும் முலை யும் உகுத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுத்தலும் சூடுதலுஞ்செய்தாரென்ப தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “கொல்ல வினையார் மூய நுழந்தான் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்” என்பதுஉடம்.

நள - அ. வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினைகாலமென்று சொல்லிப்போக்தீர்; அவர்க்கு வினைவினைந்தகாலம் என்னெயென்று அரசன் வினவவென்க.

¹ தொல். செய்யுளியல், சூ. ௧௪௩.

² பாண்டியன் தன்கைகுறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாதை [சுசு - ௫௩] யிலும், “நாடுவிளங் கொண்டுகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், னாடு மழைத் தடக்கை யறுத்து முறை செய்த, பொற்கை நறுத்தார்ப் புனைதேர்ப் பாண்டியன்” (தொல். களவு. சூ. ௧ - இளம்; நம்பி. சூ. ௪௫ - உரை; இ - வி. சூ. ௪௬௫ - உரை, மேற்) என்பதிலும், “எனக்குத் தகவன்ற லென்பதே தொக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றுனய்த் தவற்றை, நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காண, ரெனச்செய்யார் மாணவினை” என்னும் ௧௦௨ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலுங்காண்க. இதனை ௫௪௭ - ஆம் திருக் குறளுரையில் “தன்கைகுறைத்தான்” எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தனர். இக் கதையைப்புகொண்டே “திமுகெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ” என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

௩௮ - சூச. விறலோப்.....யானென

(இ - ள்.) விறலோப், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய மதுரையாகிய மூதாரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருளின்கண்ணே அந் நகர்க்குக் காவற்றெய்வமாகிய மதுரைமாடுதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற வீர பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது மிக்ககிணத்தால் வெவ்விய அழலை நின்கொங்கையிடத்தே விளைவித்தோய், பைந்தொடி, துங்கட்கு முற்பட்ட நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நின்கு முற்பிறப்பின்கண்ணே குன்றாதபுகழையுடைய நல்ல கலிங்கநாட்டுச் சிங்கபுரமென்னு நகரின்கட் சங்கமனென்னும் வாணிகனுடைய ¹ மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின் கண்ணே வந்துமுண்டாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர் கூந்தலையுடையாய், நின்கணவனை இவ்வேனையன்றி நீ இனிப் பதினொராநாட் பகல் நீங்கியபொழுதிற் காண்பை; காணுங்கால் வாடோர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக்கள்வடிவிற்காண்ப தில்லையென்றாகுத அங்வுஞ்சமற்ற கட்டுரையினை யான்கேட்டேனென்றுகற வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை வினைத்திரிசொல்; ² “இ ஐ ஆப்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்க மில்லாதசிறப்பு; ³ “நீர்முற்றி மதில்பொருடம்” என்பதனுணர். கொன்றையஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான் இறைவன். பொது இல் - பொதியில்; உகர வீறு இகரமாய்த்திரிந்து உடம்படுமெய்யும் பெற்று, ⁴ “கிளந்தவல்ல” என்னும் அதிகாரப்புறனுடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில் வெள்ளி யம்பலத்தென்றது, பொன்னம்பலமுமுண்டாகலின்; என்னை? ⁵ “கண்ணி லாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேட்புளந், தண்ணிலாக் தவழ்மணித் தலமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு லியன்றில மதலை மாடமே” என்றார் துளாமணியுள்ளு⁶. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்; ⁷ உரிச் சொல் ஈறுதிரிந்தது; இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தையுடைய இரு ளொன்பதுஞ்சிறந்தது; “நள்ளென் றிறுத்த நடுவுகொள் யாமத்து” என்றா ராகலின். ஆரஞர் - பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிழத்தல்; ⁸ “மக்க ளிழந்தா விரும்பையினு மனையா ளிழந்த விரும்பையினு, மிக்க விரும்பை வேல்வேந்தே விதவை யிரும்பை யெனவிளம்பித், தக்க வதன லென்கழுத்திற் றுலி நீந் தருளென்று, தொக்க மணிநீண் முடியானைத் தொழுது பின்னுமிவை சொல்லும்” என்றார் பிறருள். வீரபத்தினி, மறக்கற்புடையாள். கோப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக ⁹ ஆரியகற்புஞ் சீரியகற்புமெனக் கற்பு இரு

¹ மனைவி - நவி; இவள் சாபமிட்ட செய்துமுதலியவற்றை இந்தூர் கட்டுரை காதையாலும், மன்னேகலை, உசு - ஆம் காதையாலும் உணர்க.

² தொல. விளையல், கு. உசு. ³ கலித்தொகை, சுள. ⁴ ௨

⁵ “சூறியலுகரப்பணியல், கு. எ.அ.

⁶ சூளாமணி, நகரவருணைச்சருக்கம், எ. ⁷ உரிச்சொல் நளி.

⁸ உத்தர. திவ்ரு. சுள. ⁹ “ஆறிய சிறிற்றேறிய நல்லிசை, வண்டார் கூந்த லொண்டொடி னைய” என்றார்(சுட)பதிற்றுப்பத்திலும்.

வகை. கொதியழல் - வெவ்வழல். சீற்றம் - மிகுசினம். விளைத்தோய், முன்னிலைத்தொழிற்பெயர். முதிர்நதல் - முற்படுதல். என்னவே நல்வினைமுடிதலாணை. ¹ “எனவினைபுட்ப” என்றார் பிறரும். இனி முதிர்வினையால் இவ்வ முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமைபும். பைந்தொடியும் கூந்தலும் அன்மைவினி. சிங்கல் - குன்றல். வார்தல் - நெடுமை. ஒலி - தழுவத்தல். எல்லை - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த சொல், உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு யாதென்றுவினவினாற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு கூறிற்றிலர்; என்னை? அது கட்டுரைகாலையில் விளங்கவுரைக்கப்படும்.

ருரு - சு0. அரைசியல்.....செய்யுனென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனாக் கூற்றக்கேட்ட அடிகள் பொருட்பகுதியையமுவகை உள்ஒருதையாக வகுத்துக்கூறுவார்:

(இ - ள்.) நாலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட்சிறிது ஒழுக்கம் பிழம்பினும் அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதும், புகழமைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித் தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளார் சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாழுவந்து உருக்கொண்டுநின்று நுகர்விக்குமென்பதாஉமாகிய இம்முன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம் நிகுத்துதுமென்று அவ்வழகன்சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை. உருத்து - உருக்கொண்டு; முதிர்ந்தென்றுமாம். வினை - தொழில். நாட்டுதும், உயர்திணைக்கண் வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை; அஃது உடர்ப்பாட்டுத் தன்மைப்பான் றிருந்தது. பாட்டுடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும் இறைப் பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம் கொல்லுமென்பது, ² “என்பிலத்தனை வெயில்போலக் காழிடு, என்பி லைநையமம்” என்பதனாலுணர்க.

ஆவதுஉம், எத்தலும், ஊட்டலும்³ இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தனவென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

சுக - உ. முடிசெழு.....பருளுகென் றுற்கு

(இ - ள்.) முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின், அடிகள் நீரேயருளிச்செய்கவென்று வினவிய சாத்தற்கென்க.

செழுமென்னுஞ்சாரியை, ⁴ “எனவென வருஉம் புள்ளியறிது திமு, ஊர்முங் செழும முளப்பப் பிறவு, மன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோல்நித், செய்யுட் மொடர்வயின் மெட்பெற நிலையும்” என்னுஞ்ஞாந்திரத்துள், அன்மை மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால் அவ்விருபுள்ளியிற்றுச்சொல்லும் அல்லாசனவும் சாரியைபெற்று முடிவனவுளவென்றாராகலின், புள்ளியிறல்

¹ நாலடியார், ஈ. ² திருக்குறள், எ. ³ தொல். குற்றியலுகார்புணரியல், கு. எசு.

லாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லெனக்கொள்க. - சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்துசெல்ல நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக்கோடாகச் சிறிது பொருள்பயந்ததும் பயவாத்தமாய் நிற்பது. அவற்றுள் இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நிற்பது; பொருந்துதலென்னும் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு முரியது, புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்ந்ததாகலின். அடிகள், அண்மைவிளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினாவினசாத்தற்கு; அங்ஙனம் கூறுது இங்ஙனம் கூறினரென்க. என்சொல்லியவாரேவெனின், - இச்செய்கின்ற காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை இவர் புகழ்ந்துரைப்பாராகலின், யாம் காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதாகருதி நீரே அருளுகென நகரவினுப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன் னற்கு அவர் கருதிப்பொருளிற்று உடம்படாது சொல்லிற்கு உடம்பட்டா ரென்பதாயிற்று.

இனித் தாம் வகுத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

கஉ - ௩. அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்

(இ - ள்.) அவர்மணத்தில் மகளிர் வாழ்த்துதலையுடைய பாடலும்,

மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக் காதையுமென்னுது பாடலுமென்றது என்னையோவெனின், - இஃது ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சகக்கலியால் வருதலானும், கதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற் கதை நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலு மாய் வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அற்றாக; மேலும் காணல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆய்ச்சியார்குரவை, துன்பமலை, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சினமலை, சூன்மக்குரவை இவையிறுமையும் காதையென்றிலரா லெனின், - அவற்றைக்கூறுததும் சில வேறுபாடு கருதிப்போலும். என்னே வேறுபாடெனின், - அவை தத்தமுடிகிற கூறுதும்.

க௩ - ௪. குரவர் மனையறம் படுத்த காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்தி வேண்டி வேறுபடவிட்ட காதையும்,

க௪ - ௫. நடநவின் மங்கை மாதவி பரங்கேற்று காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்மடித்து கழாண்டு நடநவின் மமாதவி மங்கைப்பருவத்தே அரங்கேற்றினகாதையும்,

க௫. அந்தி மலைச் சிறப்புச்செய் காதையும்.

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமலைடைச் சிறப்புச்செய்த காதையும்,

க௬. இந்திர விழவு ரெடுத்த காதையும்

(இ - ள்.) அந்நகரின்கண் இந்திரனுக்கு விழுவெடுத்தகாதையும்,

க௭. கடலாடு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த விழவிறுதியிற் கடலாடண்காதையும்.

சூக. மடலகிழ் கானல்வரியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாடிய கோவலனும் மாதவியும் கழிக்கான லிடத்து யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இளைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதுனுள்ளும் கதைநிகழாமையுணர்க.

சூக - எ0. வேனில்வர் திறுத்தென மாதவி யிரங்கிய காதையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப் பிரிந்தமாதவி வருந்திய காதையும்,

எ0 - எக. தீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணீகி தான்கண்ட தீங்கையுடைய கனாவின் திறத்தைத் தேவந்திக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், ¹ “ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யிய லாற், நிரிபின் தி வருவது கலிவெண் பாட்டே” என்பதனாற் கனாநிலையுரைத்தற் பொருண்முடிபாகிய பாலதனைக்கூறுதலிற் காதையாயிற்றெனவுணர்க.

எக - உ. வினாத்திறத்து நாடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியார் மதுரைமூதூர்யாதென வினாவின் திறத்தை யுடைய சோனாட்டின்வளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிக் கவந்தியடிகள் வினவின திறமெனவும், பிறர்வினவுந்திறத்தை யுடைய எனவுமமையும்.

உஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிய நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர் பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

எஉ. வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகியசாலினி கொற்றவை உருக்கொண்டாடிய கோலச்சாரியும்,

“இருவகை பல்வகை பென்னும் விலக்கோ, டரியவுறுப் புப்பதினொரட் டிக் - குரவை வரி, * சொக்க மவிநய நாடக மென்றிவற்றும், மக்கவனே யாட லா சான்” என்றமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி; இது வேட்டுவமக ளாகிய சாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு ஆடுதலின்; ² “கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ” என்பத் துலறிக. கூத்துள்படுதலின், நாடகவரிப்பெயராய், வேட்டுவவரி நிகழ்தலின் இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எஉ - எ. தோட்டலர்.....இறுத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியோடு மதுரைப் புறஞ்சேரியிற் சென்று விட்ட காதையும்.

¹ தொல். செய். சூ. கருக. ² வேட்டுவவரி. (பி - ம்) * ‘சோகம்’, ‘சேதம்’

எச - ௫. கறங்கிசை யூர்காண் காதையும்

(இ - ள்.) முழங்காநின்ற முரசொலியையுடைய மதுரையைக் கேராவலன் கண்டகாதையும்.

எடு - சு. சிர்சா னங்கை யடைக்கலக் காதையும்

(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த கண்ணகியாகியநங்கையை மாதரிபார் நவந்தியடிகள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

எசு. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ள்.) கேராவலன் கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எஎ. ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசார்தியாக மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சியர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை பெண்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்தகாமமும் விறலு, மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் மென்ப” எனவும், “குரவை பெண்ப தெழுவர் மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத், தந்நிலைக் கொட்பரின் ருட லாகும்” எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும் ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்தலான் ஆய்ச்சியர்குரவைபெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஎ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் கொலையுண்ட தீத்திறத்தைக் கண்ணகி கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்பும்,

இதுவும் ஊர்குழுவரியும் சிறிது கதையிக்குச்சியுளவெனினும் மருட்கை யென்று மெய்ப்பாறும் அவலம் அரற்றுக் கவலை கையாறென்னுமியலையும் நிகழ்தலியல்பினான் இதனை மாலையென்றாரெனக் கொள்க.

எஅ - கூ. நண்பக னடுங்கிய லூர்குழுவரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நாணிநந்து வெளிப்பட்டவருவினோடு கண்ணகி ஊர்குழுவந்த ஊர்குழுவரியும்,

கண்ணகி ஊர்குழுவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர் கண்கூடாகக் காண்ட லின் இஃது ஊர்குழுவரி யென்பதாயிற்று.

இதுவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எக - அடு. சிர்சால் வேந்தனோடு வழக்குரை காதையும்

(இ - ள்.) புகழ்மாமந்த தென்னனோடு கண்ணகி வழக்குரைத்தகாதையும், உரைகாதை, வினைத்தொகை; இறப்பு.

அடு. வஞ்சின மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தானுரைத்த வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ் செழியன்றேவியையோக்கிக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறிய இயல்பும்,

வஞ்சின மாவது-மேற்கோள். இக்கலிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா னிய ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய இயல்பையுடைந்தாகலின், மாலையென்றார்.

அக. அழற்படு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவன்முலைமீக்கத்து எழுந்ததீ அவளே விய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக், கட்டுரை காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றாது மதுரைமாதெய்வம் அவ்வழறணித்தற்குவந்து இவளது பவத்தொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - ஈ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக் குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுமலர்ந்த கோதையினையுடைய குறத்தியர் இவ்வே வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளேநோக்கி அக் குன்றின்கண் ஆடிய குரவையும்,

ஆய்ச்சியர்குரவையிற் கூறியது இதற்குங்கூறுக. கோதையென்று பாடங் கூறிக் கோதைக்கு அவர்களேடுத்த குரவையெனினும் அமையும்.

அங. என்றிவையனைத்துடன்

(இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,

கற்காட்சியும், குறவர் பாசுடக் காட்சியுமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட காதையும்,

கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.) அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை நட்டகாதையும்,

அதி. வாழ்த்து—(இ - ள்.) அங்ஙன நடுங்கல்லான பிரதிட்டையும் விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும் நெடுஞ்செழியனையும் பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அரு. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு கனகவிசயர்முதலிய ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு வரங்கொடுத்தகாதையோடே,

ஒரி, ஒப்பலொப்புரை; எண்ணெடுவுமாம். தருதல் - கொடை.

அச. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.) முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அள. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்

(இ - ள்.) உரையிடையிட்டனவும் பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறெந்தும் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை முற்று.

உரைபெறுகட்டுரை.

க. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாகி மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை யெய்தி வெப்புநோயுங் குருஷந் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றி வேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொண்டு தன் வேள்வியால் விழுவொடுசாந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயுந் துன்பமு நீங்கியது.

உ. அதுகேட்டுக் 'கொங்கிளங்கோசர்' தங்கனாட்டகத்து நங்கை க்கு விழுவொடுசாந்திசெய்ய மழைதொழிலென்றும் மாறாதாயிற்று.

ங. அதுகேட்டுக் கடல்குழிலங்கைக் கபவாகுவென்பான் நங் கைக்கு நாட்பலிபீடிகைக்கோட்டமுந்துறுத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்க ளகவையினுங்கோர் பாடிவிழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகப் பிழையா விளையு னுடாயிற்று.

ச. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி கோழியகத்து எத்திறத் தானும் வரந்தருமிவளோர் பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப் பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து நித்தல்விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கிளங்கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார் சிலவீரர்.

ங. நாட்பலிபீடிகைக் கோட்டம் - நித்தலும் பலியிடுமிடத்தையுடைய கோட்டம். ஆரந்தை - துக்கம். பிழையாவிளையுள் - குன்றாவிளையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினார் வேண்டியவாறெல்லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

க. அன்றுதொட்டு.....நோயுந்துன்பமுநீங்கியது

அன்மென்றது கனிகையை உட்கொண்டு நின்றது; ¹ “வெள்வா னெறிந்த னன் விலங்குடையுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணை மடந்தை வான்மயர் கூரக், காவலன் செங்கோல் வீணைய வீழ்ந்தனன், கோவ லன்” என்றாராகலின்.

(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி மழைவறத்தன்மிக்ரு அதன னே வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும் இடைவிடாதுநலிதலிற் கொற் கைக்கணிர்ந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலி யிட்டிக் களவேள்வியார் சாந்திசெய்து விழுவெடுத்தலானே அவனாடு மிகவும் மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுநீங்கிற்று.

வெப்பு - தொழுநோய்; ² “வெப்பின்முப்பழச்சுனை” என்றாராகலின். இது வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாருதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்ஙனம் செழியன் நன்மைசெய்து அவைநீங்குதலின் அத னைக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய கோசரும் நங்கைக்கு அங்ங னனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான் அவைநீங்குதலோடே மழை பெய்தற் றொழில் பெய்யுநாளென்றும் வருவாதாயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை; பருவநாளெனினுமமையும்.

ஈ. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாகு வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன் நங்கைக்கு அங்ஙனம் நாடோறும் பலி கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு கோட்டமுமமைத்து முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு வேண்டும்வரங்களை இவள்தரு மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி தோறும் உலாச்செய்விக்க மழை குறைவின்றி நிலைபெறுதலானே அன்றே பொய்யாதுவினையும் வினைவினையுடைய நாடாயிற்று அவனாடு.

பாடி - நகரி.

ச. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டு உழைப்பூரிடத்தே பெருநற்கிள்ளி யரசனாகியவளவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின், எத்திறத்தானும் நமக்கு அரசந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி நங்கைக்கு அங்ஙனம் கோட்ட முமமைத்து நித்தல்விழவும் நடத்தினானென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த உரிமைபற்றி. கோழியென்றது, ஒருகோழி நிலமுக்கியத்தால் யானையோடு பொருது அதனைப் போர்தொலைத்தல்

¹ கிலப். கொலைக்களக்காரை, உகக - எ.

² சீவகசிந்தாமணி, எடு.

கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று; ¹ “முற்குஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்” என்பர்மேலும். நித்தல்விழா - சீபலி. அரந்தை - துன்பம்.

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய கட்டுரைச்செய்யுள். ² “உரையிடை யிட்ட பாட்டிடைச் செய்யு, ஞ்ரைசா ஸடிகளாளுள்” என்றமையால் காப்பியங் கட்டுச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களுந் சில வருமெனக்கொள்க. என்னை? ³ “உரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வேண்பா.

நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே ---கூடலார்
கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ முனிசேரன்
மண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

கூடலேக்கலித்துமை.

நலத்தகு நால்வரைன் றோதிய நான்முதத் தோன்படைத்த
குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்தமிழ்ப்
புலத்ததி கார நுறைபதி பூம்புகார் போற்றரின்
சிலப்பதி காருஞ்செய் தானேஞ் சேரர் சிகாமணியே.

இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே; இஃத நியமர்பெயர் விளங்கவில்லை.

¹ சிலப். நாடுகாண்காதை, உசஎ - அ. ² சிலப். பங்கம், அஎ-அ

³ “ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே” தண்டியலங்காரம், பொதுவணியியல், ஞ. கக: என்பதில் இவ்வடி காணப்படு கின்றது.

(பி - ம்.) * ‘செய்தானேஞ்சேரனன்பர் சிகாமணியே.’

மு த ல ா வ து புகார் க்காண்டம்.

க.—மங் கலவாழ் த் துப்பாடல்.

¹ திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுந்

† கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்க னுலகளித்த லான்

² ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுந்

¶ காவிரி நாடன் நிகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந்திரித லான்

³ மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது

நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்

மேனின்னு தான்குரத்த லான்

க0 பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்

வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ

டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்

ஆங்கு,

பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதுமென்னுமடுக்கு, சிறப்
பின்கண் வந்தது.

1௩. அங்கனுலகு - அழகிய உலகிடம். [பொருளுக்கும் மேலாகநின்று.

அ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். க. மேனின்னு - எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க-கஉ. இவை நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும் புகாரினை
யும் சிறப்பித்தன.

க௩. ஆங்கு - ஆதலால்.

¹ “முந்நீர்நாப்பண்” (சு0) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.
இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. ௩0 - இளம்; கு. ௩௬ - த.)

² இது திகிரியைப்புகுந்தாரைத்ததற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். கு. ௩௬ - த.)

³ “மதுவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே” (தக்க. கடவுள். சு - உரை) என்பதற்கு
இது மேற்கோள். இத்தொடர், “திங்களைப்போற்றுதும்” என்பது முதலிய மூன்
றையும் பின்பற்றித்தற்குமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்.) * ‘புகார்க்காண்டம்.’ † ‘கொங்கலார்தார்ச்’

கடு¹ பதியெழு வறியாப் பழங்குடி* கெழீஇய
பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறு நுயர்ந்தோ ருண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

உ௦ அதனால்,

² நாகரீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு
போகரீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னின்
மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்ப
† ரீகைவான் கொடியன்னு ளீராருண் டகவையாள்

உ௧ அவளுந்தான்,

‡ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றுந்
தீதிலா வடமீனின் திறமிவ டிறமென்று
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பெயர்மன்னும் கண்ணகியென் பாண்மன்னோ

௩௦ ஆங்கு,

கசு. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

கச - கூ. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற முன்றலையும் ஒருவாற்றூன்
ஒப்புரைக்கின்றார்.

கள - உ௦. (பா³) நிலையர் நிற்பதாக. கேள்வியான் முழுதுணர்ந்தோர் அப்
படிப் புகழினல்லது இம்முன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங் கூறார்; உயர்ந்தோருண்
மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் - ஆதலால்.

உக - உ. நாகருலகத்துடனும் தேவருலகத்துடனும் போகம் நீள்புகழ்
இவை பொருந்தும்.

உக. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

உச. ஈகை - பொன்.

உசு. போதிலார் திரு - போதில் நிலைந்த திரு; இவள்வடிவென வருவிக்க.

உஅ - கூ. வயங்கிய பெருங்குணத்துக் காதலாள் - விளங்கிய பெருங்
குணத்தாற் காதலித்தவள்.

இவளை முன்கூறிற்று; கதைக்குநாயகியாதலின்.

¹ “பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ” (மலைபடு. ௪௭௯)

² இவ்வழி, “மேலைநாகர் கீழைநாகர் போன்மயங்கி வீழவே” (தக்க. ௩௦௩)
என்பதற்கு மேற்கோள்.

(பி - ம.) * ‘தழீஇய’ † ‘ஈய்கை’ ‡ ‘போதிலவாழி’

பெருநில முழுதானும் பெருமகன் றலைவத்த
வொருதனிக் குடிகளோ பெயர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பா
னிநுநிதிக் கிழவன்மக னீரெட்டாண் டகவையான்

௩௩ அவனூர்தான்,

மண்டேய்த்த * புகழினுன் மதிமுக மடவார்தம்
பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென் றிசைபோக்கிக் காதலாற்
கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென் பான்மன்னோ

௪௦ அவரை,

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நாளான்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் † மகிழ்ந்துழி
யானை பெருத்தத் தணியிழையார் மேலீஇ
மாநகர்க் ‡ கீர்தார் மணம்

௪௩ அவ்வழி,

முரசியம்பின முருடதீர்த்தன முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்
யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன வகலுண்மங்கல வணியெழுந்
மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து [தது

௩௧ - ௩. பெருமகன் முன்வைக்கப்பட்ட வணிகராகிய தன் கீளையோடு கூடி உயர்ந்தசெல்வத்தினையுடையான். இது ¹ சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுகல்; எனவே தமக்குத் தாமேரிகராகிய வணிகரென்றவாறாயிற்று. மாசாத்து வான் - குடிப்பெயர்.

௩௨ - ௧. மண்டேய்த்த புகழ் = பூமி சிறுகும்படி வளர்ந்தபுகழ். மடவார் ஆயத்துக் கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென்று கண்டார்கொண்டேத்துங் கிழமையான்.

௪௦ - ௪. யானையெருத்தத்தின்மேல் அணியிழையாரையிருத்தி மாநகர்க்கு அறிவித்தார்.

௪௧. முருடு - மத்தளம்.

௪௨. அகலுள் - ஊரிலே. மங்கலவணியெழுந்தது - மாங்கலிய சூத்திரம் வலஞ்செய்தது.

௪௩. மாலைதாழ் சென்னித்தூண்.

¹ "சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வத்தான் பெற்றத்தார் பெற்ற பயன்."—(திருக்குறள். ௩௨.

(பி - ம்.) * 'புகழனுடையான்.' † 'மகிழ்ந்துழி.

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

௫௦ ¹ வாணார் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்
மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணேன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

௫௫ ருரையினர் பாட்டின ரொகிந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு ² கோதைய
ரேந்திள முலையின் ரிடித்த சுண்ணத்தர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முளைக்குட ரிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்

௬௦ போதொடு விரிகுந்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்
காதலற் † பிரியாமற் கவலுக்கை ஞெகிழாமற்
றீதறு கெனவேத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
‡ யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னுளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய

௬௫ விப்பா லிமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
யுப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையதா வெப்பாலுஞ்
செருமிகு § சினவேற் செம்பிய
ஞெருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ னெனவே.

௫௦ - ௫௩. சந்திரன் உரோகினியைச்சேர அருந்ததியினது தகையானைக் கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

௫௪ - ௬. விரையினர் மலரினராகிய விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன. இவை வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

௬௦. இச்சொல்லப்பட்ட கொடியன்னார்.

௬௩. உலகினருந்ததி, இல்பொருளுவமை.

௬௬. உழையதாம்படி (சுஅ) உருட்டுவோனென (சுச) அமளியேற்றின ரென்க.

¹ “அங்க ணிருவிசம்பு விளங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துகடர் கூட்டத்து .....வதுவை மண்ணிய மகளிர்” (அகநானூறு, க௩௬.)

² “டலவகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர், பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்” (மதுரைக்காஞ்சி, ௩௯௮ - ௯.)

(பி - ம) * ‘தயங்குமேனியர்.’ † ‘பிரியாமைக் கவலுக்கை ஞெகிழாமை.’ ‡ ‘அங் கண்விசம்பினருந்துதியன்னுள்.’ § ‘நெடுவேல்.’ ** ‘உருட்டுகோன்.’

க - ௩. திங்களை.....அளித்தலான்

(இ - ள்.) நாம் திங்களைப்போற்றுவேம்; திங்களைப்போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த மாலையையுடைய சென்னியுடைய குளிர்ச்சியையுடைய வெண்குடைபோன்று பொதுவற இவ்வுலகிற்கு அளி செய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனும் கூழன உவமம். கொங்கு - தாது. அம் - அழகு. கண் - இடம். போற்றுதும் - பன்மைத் தன்மை; ¹ “அம்மாம்” என்னுஞ் சூத்திரத்துக் கடதறவால் முடிந்தது.

இது ² “நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மாபு”

ச - கூ. ஞாயிறு.....திரித லான்

(இ - ள்.) நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், காவிரிநாட்டையுடையானுடைய ஆழிபோலப் பொலிவு பெற்ற கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத் திரிதருதலானென்க.

திசிரி - ஆக்கினசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

எ - கூ. மாமழை.....சுரத்தலான்

(இ - ள்.) நாம் பெரிய மழையைப் போற்றுவேம்; பெரிமழையைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், அச்சத்தைத்தரும் கடல்குமுலகிற்கு அவன் அளிசெய்யுமாறுபோல மாறாது மேலாய்நின்று தன்பெயலான் வளத்தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நாமமென உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது; புகழெனினுமமையும்; ஏழ்வகைப் பெயருமாம். வேலி - சூழ்தல். அளி - கொடை. மேனின்று - மேலாய் நின்று. தான், அசை. சுரத்தல் - இடைவிடாதுசொரிதலுமாம். உலகிற்குச் சுரத்தலானென இயையும்.

க0 - கஉ. பூம்புகார்.....ஒழுகலான்

பூம்புகார், விகாரம்; பூ - பொலிவு.

(இ - ள்.) நாம் ³ புகாரைப் போற்றுவேம்; புகாரைப்போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய உலகின்கண் அவன் குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகவினென்க.

உலகிற்கு - உலகின்கண், உருபுமயக்கம்; ⁴ “யாதனு.....சாரும்” என்பதனை முடிந்தது; ⁵ “தில்லைச் சூழ்பொழிற்கு” என்றற்போல,

திங்களை முற்கூறினார், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்டுச் சிறந்த முதன் மொழி அதுவாகலான். இத்திங்கள்முதலியவற்று இவனளித்தல்முதலிய செய்கையொத்தலான், இவையும் இவனாற் சிறந்தனவென்பதாங்கி இறப்பப்

¹ தொல். வினையியல், கு. ௩.

⁴ தொல். வேற்றமைமயங்கியல், கு. உரு.

² “புறத்தினையியல், கு. ௩௬.

⁵ திருச்சிறந்தம்பலக்கோவையார், ௧௬௭.

புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

புனைந்துரைத்தற்கு, “குடைநிழல் மரபு” என்றதனால் கொடையும் திசிரியும் உயர்ச்சியும் புனைந்துகூறியவாறாயிற்று.

௧௩ - கூ. ஆங்கு .....முழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்படிப்போற்றினல்லது, முனைவனாலின் முடித்தகேள்வியான் எனைத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர், பொதியில் இமயம் புகாரென்னும் இம்முன்றும் ஒருதன்மையவாதலான், ஆதியிற்றேறறிச்சலிப்பின்றி நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு அந்தமுண்டென்று கூறார்; அவற்றில் உயர்ந்தோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஓரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த வல்ல வேறுபிறதோன்றினும், கிளந்தவற் தியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே” என்னும் புறனடையாற் கொள்க. பதியெழுவுறியா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத; எனவே பகைபின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு; ஆதிகாலத்தேறிய குடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின. பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கே உரியசிறப்பு. ஒடுக்கம் - முடிபு. உயர்ந்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும்; இனி உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும் பழங்குடியினுள்ளாருமென்றுமாம்; என்றது இமயத்தோடும் பொதியிலோடுமுள்ள இருடிகளையும் புகாரினுள்ள வணிகரையும் உவமித்தவாறும். உண்மையின் - உண்டாகலின். முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி.

இவற்றற் செம்பியன்சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

௨௦. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது அத்தன்மையதாகலான்,

என்றது, புகார் நிலைபெறுடையதாகலாற் போகமும் புகழும் நிலைபெறுடையவென்றவாறு.

௨௧ - ச. நாகநீ னாகரொடு.....அகவையாள்

(இ - ள்.) சுவர்க்கம் ² பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போகமும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண் மழைபோல்வழங்கும் கையை யுடைய மாநாய்கனுடைய குலத்திற்கேற்றிய கொம்புங்கொடியும்போல்வான்; பன்னீரானடிற் குப்பட்ட பிராயத்தாளாயினுள்ளென்க.

நாகநீணாகர் - சுவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம். போகநீர்புகழ், உம்மைத் தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிரிரினிறை. மன்னும் - நிலைபெறும்; இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான் - விசும்பின்மேகம். மாநாய்கன், சிறப்புப்பெயர். ஈகை - பொன்; வான்கொடி - வானவல்லி; பொன்மெய் வானவல்லியென்க. அவற்றோடுமொக்க மன்னும் புகாரெனினுமமைபும்.

௨௨. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,

உம்மை இசைநிறை.

¹ தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கு. ௪௮.

² பவணம் - நாகலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திற் சிறந்ததென்பது சைனதாந்துணியு.

உச - கூ. போதிலார்.....என்பான்மன்னோ

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய புகழுடையவடிவு இவன் வடிவையொக்குமென்றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய கம்பு இவன் கற்பையொக்குமென்றும் உலகின்மாதரார் தன்னைத்தொழுதேத் தும்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதுலிப்பான்; அவன்யாரெனிற கண்ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க.

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவினன், ஒருபெயர். தீது - ¹ பிறர் நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கம்பு. மன்னும், இடைச்சொல். புகழ், இடைநிலை விளக்கு. பின்வருகின்ற இவளென்பதனை முன்னுக்கூட்டுக. மன்னும் ஒவும் இடைச்சொல்.

௩௦ - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து * நெடுநிலமுழுவதையும் தனியேயாளுந் கரிகாலனைமுதற்குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய ஒப்பற்றகுடிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தையுடையான்; அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை இல்லாதார்க்கருளும் மாசாத்துவானென்று பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு நிதிக்கிழவனுடையமகன் பதினாறுண்டிற்கு உட்பட்ட பிராயத்தானென்க.

பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின் முந்திதல் மரபன்மையின், அகவையான் அகவையானென்றார். ஒப்பின்மையின்கிழகிழவனார் ஒரு தனிக்குடியென்றார். ஒடி - இன்; உருபுமயக்கம்; உறழ்பொரு; இதுவும் புற னடையான் முடிந்தது. வருகிதி - நல்வினையாள் ² கலத்தினுங் காலினும் வருகிதி; நியாயத்தால் வருகிதியுமாம். பிறர்க்கு - பொருளற்றார்க்கு; நிதியற்றார்க்கும் நல்வினைசெய்தார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம்; அதற்கு இல்லாராகிய பலர்க்கென்க. ஆர்த்தம் - நிறைவிக்கும்; நுகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான், இயற்பெயர். இரு நிதிக்கிழவன், சிறப்புப்பெயர்.

௩௧. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.

ஈண்டும் உம்மை இசைநிறை.

௩௨ - கூ. மண்டேய்த்த.....என்பான்மன்னோ.

(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழினையுடையான், பண்ணைத்தொலைத்த மொழியினராகிய மதிபோலுமுதத்தினையுடைய மடவார் தம் காதுலால் உலகிற கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வேளென்று அவனிகையையத் தமதாயத்தின்கட் பாராட்டிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு ஏத்துதற்குரியான்; அவன்யாரெனின், கோவலெனென்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க.

‘மண்டேய்த்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்; மனை இடத்திற் சிறிது என்றார் வள்ளுவனும். புகழினான், எழுவாய். பண்டேய்த்த-பண்ணைக் கெடுத்த. செவ்வேளென்றார், வேள் இருவருளராகலின். முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேகலை, உஉ - ஆம் காதை, சசு - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² சிலப், மனைபறம், எ. (பி - ம்.) * ‘தேயிதிலம்.’

வேளென்றது, ¹ “ஞாயிறு கடற்கண்டாஅங்கு” என்பதனால். போக்கி - எங்கும் போகப்பண்ணி; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு - காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும் சயமாதும் புகழ்மாதும் புவிமாதமென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும் அறிவிற்கும் ஆண்மைக்கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும் இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துங் கிழமையானென்னுமமையும்; ² “கலையின தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ், சிலையின தகலமுங் வீணைச் செல்வமு, மலையினி னகலிய மார்ப் பனல்லதிவ், வுலகினி லிலையென வொருவ னுயினான்” என்றற்போல.

இனி, மொழியினுலென்றுபாடமாயின், மடவார் திரண்டுவே மொழியாலே புகழினான் செவ்வேளென்று இசையைப்பரப்ப ஏனையோரும் காதன்மையாற் கொடை அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனென்றிற் கோவலனென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றலுமொன்று; இப்பொருளுக்கு, போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முற்கூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல் உட்கோளாகலான்.

ச0 - சஉ. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தன்மையாரைக் குரவரிருவரும் ஒருபெருநாளிலே மணவணி காணவேண்டி. மனமகிழ்ந்தனர்; மகிழ்ந்த அளவிலே யென்க.

உழி - அளவு.

சங - ச. யானை.....சுந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியியழையாரை யானையெருத்தத்து இருந்தி அம்மாநகர்க்கு இவர்மணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கமுத்த. இரீஇ - இருத்தி. சுந்தாரெனவே அறிவித்தாரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்து யானையேற்றி அறிவித்தல் மரபு.

சரு - ஏ. அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசமுதலிய இயம்பின; முருடுமுதலிய அதிர்ந்தன; புணிலமுதலிய முழங்குதல் எழுந்தன; வெண்குடைகள் அரசனாயர்வெழுந்தபடி எழுந்தன; மங்கலவணி ஊரெங்கும் எழுந்ததென்க.

முருடு - பத்தல்; மத்தளமுமாம். அகலுள் - தெருவுமாம்,

சஅ - கூ. மாலைதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித் தூணிரைபொருந்திய மண்டபத்து நீலப்பட்டு மேற்கட்டியின்கீழ்நிறுத்தின முத்தின் பந்தரிடத்தேயென்க.

நீலவிதிரைநன்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி; அஃது அக்காலத்து முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ - பொலிவு.

ரு0 - ருங். வானூர்.....நோன்பென்னை

தருமுருளற்றுப்படை, உ. ³ சேவகசித்தாமணி, சகக.

(இ - ள்.) மதியம் சகடனைந்தநாளிலே பார்ப்பான் மறையிற் சோதிடாங்கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே சடங்குகாட்ட இவர் இங்ஙனம் தீவலஞ் செய்கின்ற இதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள் முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்கள்நோன்பு என்னையெனினுமமையும். சுகடி - உரோகினி. மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ; புரோகிதனுமாம்.

ருச - ரு. விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய் மலரினராய் உரையினராய் பாட்டினராய் ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

ருசு - எ. ¹ சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) ஏந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப் புகையினராய்க் கோதையராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

ருஅ - கூ. விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க் கலத்தினராய் முளைப்பாலிகையினராய் நிறைகுடத்திட்ட கை புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்,

ஒருசொல் வருவிக்க.

சு0 - சுஅ. போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்னார், இவளும் தன்காதலனைத் தன் கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற் புணர்வோளாக ; இவள்காதலனும் இவளை அகத்திட்டகை * புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்வோளாக ; இருவரன்பும் சருவதாக ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால் வணங்கி அவ்வகையேத்திப் பின்பு சிலமலரைத்தூவி, இப்பால் இமயத்திருந்திய வேங்கை பொற்கோட்டி உப்பாலிடத்ததாயே நிற்பதாக ; எப்பாலும் தன் போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன் மாறில்லாத தன்திகிரியை உருட்டி வோளாகவெனச் சொல்லி, உலகில் அருந்ததியன்னுனை அமளியேற்றினாரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதுறுகென ஏத்தித் தூவி அருந்ததியன்னுனை உழையதாக உருட்டிவோளாகவென அமளியேற்றினாரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிகைசக் கொச்சகக்கலிப்பா.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, ருசுஅ - கூ.

(பி - ம்.) * 'புல்லும்போதுநெகிழாமல்.'

இரண்டாவது ம வ ன ய ற ம் ப டி த்த க ர தை.

❦

உரைசால் சிறப்பி னரைசவிழை திருவிற்
 பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
 முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
 வழங்கத் தவாஅ வள்த்த தாகி
 ௫ யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் மேள
 மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்
 கலத்தினுங் காலினுர் * தருவன ரீட்டக்
 குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
 ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
 க௦ ருத்தர குருவி னொப்பத் தோன்றிய
 கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநு
 மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமளிமிசை
 நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் திருந்துழிக்
 கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புகழ்மைந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

ச. வழங்க - உபகரிக்க. தவா - கெடாத்.

௫. விருந்திற்றேம் - பரதேசங்கள்.

சு. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின் தொகுதி கூறுவார், தேம் ஒருங்கு தொக்கன்ன வென்றார்.

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்குன்ற. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

க - க௦. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க திருவினையுடைய அருந்தவமுடித்தோர் போகபூமியில் தோன்றுமாறுபோலத் தோன்றிய.

எ. கலத்தினுங் காலினுர் தருவனரீட்டத்தால் (௫) விருந்திற்றேம் (சு) ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (ச) வழங்கத் தவாஅப்பெருக்கத்தாகி (க) அரசு விழை திருவினையுடைய (உ) கடலோடிகள் மலிந்தநகர் (க௦) உத்தராகுருவினையொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய கண்ணகியுங்கோவலனும்.

இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தராகுருவை ஒத்தது.

- கரு யரும்புபொதி யனிழந்த சுரும்பிமிர் தாமரை
வயற்பூ வரச மனையு யயற்பூ
மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை* மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்
தாதுதேர் துண்டு மாதர்வாண் முகத்துப்
- உ௦ புரிசூழ லனகத்துப் † புகலேக் கற்றுத்
திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
மாலைத் தாமத்து மணிநிரைத்து வகுத்த
கோலச் சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்
- உரு கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
விரைமலர் வானியொடு ‡ வேனில்வீற் றிருக்கு
நிரைநிலை மாடத் தரமிய மேறிச்
சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
சுரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி
- ஈ௦ முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த
வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன் மாலையொடு
கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்
- ஈரு தாரு மாலைபு மயங்கிக் கையற்றுத்
தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கிக்
கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை
1 குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த
வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு
- ச௦ § முரிதி னின்னோ டுடன்பிறப் புண்மையிற்

ஈரு. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு மாலைபு மயங்கி' என்ற
கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சியால் அவசமாகி.

கக. கண்ணையும் கோவலனும் (கஈ) இடைநிலத்திருந்துழித் (உச) தென்
றல் (உரு) கண்டுமகிழ்வெய்திச் சிறந்து (உஎ) ஏறியிருந்து (உக) எழுதிக்
(ஈரு) கையற்றெனக்கூட்டுக.

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

ச௦, உரிதின் - உரித்தாக்.

1 குழலியென்னும் இளமைப்பெயர் திங்கையடுத்தவருமென்பதற்கு இது மேற்
கோள்; (தொல். மரபு. கு. உச - பேர்; தன். மயில. கு. ஈஅஎ.)

(பி - ம்.) * 'மாதவிச்' † 'புலலேக்கற்று.' ‡ 'வேனில்வீற்றிருந்தநெடுநிலை.' § 'உரி
திதுதின்கோடு', 'உரிதினின்கோடு.'

- பெரியோன் றருக திருதுத லாகென்
 ௨ வடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்
 படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலி
 னுருவி லாள் நெருபெருங் கருப்புவி
 சுரு விருகரும் புருவ மாக * வீக்க
 மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலிற்
 நேவர் கோமான் நெய்வக் காவற்
 † படைநினக் களிக்கவத னிடைநினக் கிடையென்
 வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை யின்றியு
 ௫௦ மிறுமுறை காணு ‡ மியல்பினி னன்றே
 யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச்
 செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா § வீத்தது
 மாயிரும் பிலி மணிநிற ** மஞ்ஞைநின்
 சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு
 ௫௫ மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக் கழிந்து
 நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச் செறியவு
 மளிய தாமே சிறுபசுங் கிளியே
 குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்தநின்
 மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு
 ௬௦ மடநடை மாதுநின் ‡‡ மலர்க்கையி னீங்கா
 துடனுறைவு மரீஇ யொருவா வாயின
 நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா ராட்டுநர்
 மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

சுஉ - ௫. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தலால் அமர்மேம்படுநரதுமுறை
 மை இவட்டுக் கூறப்பட்டது.

சசு. இவளைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

சக - ௫உ. இவ்வாறு ஒருநிமையின்றியேயும் குமரவேள் தன்செயில்
 வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை வருத்தும் இயல்பினன்றே.

௫௫. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ௫சு. செறியல் - ஒளித்தல்.

௫அ. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இன்பொருளுவமை.

௫எ. கிளி (சுக) நீங்காவாயின; அதனால் (௫எ) அளியவென்க.

சஉ. ஸ்லம்பாநாட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். சுசு. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.

1 'அடையார்...சுக்க' என்னும் பகுதி, தக்கயாகப்பரணியில், சுஉஉ - ஆம்
 தாழிசையுரையில் மேற்கொளக்க காட்டப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'சய்த்தனன்' † 'படைநினக்கனித்தனனதன்.' ‡ 'இயல்பினன்றே.'
 § 'சத்தனன்.' ** 'மஞ்ஞைசாயற்கு' †† 'நனிமலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கையிங்கா துடனுறைவு.'

- பிறிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்
 கூடு பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு
 மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ
 னுன நல்லகி னறும்புகை யன்றியு
 மான்மதச் சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
 நிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு
 எடு மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை யெவன்கொ
 நிற்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை வருந்தவு
 மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற் றனர்கொன்
 மாசறு போன்னே வலம்புரி முத்தே
 காசறு விரையே கரும்பே தேனே
 எடு யரும்பெற்ற பாவா யாருயிர் மருந்தே
 பெருங்குடி வாணிகள் பெருமட மகளே
 மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
 வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ
 யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ
 அடு தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
 றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்
 தயங்கினர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி
 வயங்கினர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல் வழிநாள்
 வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி
 அடு மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
 விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
 வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண
 வுரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

சுச. பிறிதணி அணிதலாற் பெற்றபயன் என்.

[நாற்றம்

சுசு. எல் - ஒளி. என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார். சுஎ. நானம்

சுஅ. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை - வந்தவுறவு.

எடு. உற்றதை - உறவு. எஉ. என்னுற்றனர் - என்னபித்தேறினர்.

அக. உலவாமை - ஒழியாமை. அஉ. தருக்கி - மிக்கு.

அச. (பா) பேரிற்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

அரு. கேண்மை - சுற்றத்தாராப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் - துறா
 ரப் பூசித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். அசு. பெருந்தணுவாழ்க்கை-இல்லறம்

அஎ. வேறுபடுதிருவின் - நானாவிதமான செல்வத்தோடே. வீறு - பெருமை

அஅ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப் புணர்க்கவென்க

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் * கிழமையிற்
கூடு தாண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்குகன்.

வேண்பா.

¹ † தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்ந்தா லெனவொருவார்
காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து - நாமர்
தொலையாத விற்பமெலார் துன்னினார் மண்மே
னிலையாமை கண்டவர்போ னின்றும்.

சு - உ. ² உரைசால். ௧.....மாநகர்

(இ - ள்.) புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய அரசரும் விரும்பும் செல்வத்
தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க மாநகரென்க.

அரசென்பது, ³ “குழமை யாண்மை” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘நிலையின
வாயினு, மஃநினை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்’ என்பதனால் முடிந்தது;
சிறப்பும்மை விரிக்க.

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான நகரெனினுமாம். பயம் -
மன்னர் விழைச்சி.

௩ - கக. முழங்குகடல்.....கொழுநனும்

(இ - ள்.) மாநகர், கலத்தானும் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய
பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கன்வந்துகடி
ஒருங்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம் முழங்குகடல்கூழ்ந்த ஞாலமுழுதும்
ஒக்கவாரினும் வழங்கத்தொலையாதவளத்தினையுடையதாகலின், அங்ஙனம் அறத்
தினாகிய பொருளால் ⁴ தலைப்படுதானத்தைச் செய்தோ ரெய்தும் உத்தராகுரு
வினையொக்கும்படி குலத்திற்குன்றாத செல்வர்க்குத் தோன்றிய பெரியமலர்
போலும் கண்ணையுடையாளும் அவள் காதலிக்கப்படும் கொழுநனுமென்க.

¹ இவ்வேண்பாப் பலபிரதிகளிலில்லை.

² இந்த “உரைசால் சிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “திருவின் செல்வ
யொடு பெருநில மடந்தையை, யொருதனி யாண்ட செருவடு திண்டோட், கரிகாற்
பெரும்பெயர்த் திருமா வளவனைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் டெய்தத், மாலைத் தாகிய
வளங்கெழு செல்வத், தாறைத் திரட்டியு மாயிரல் குடிசனும், வறுசான் ஞாலத்து
வியலணி யாகி, யுயர்த்தோ ருலகிற் பயந்தரு தானும், மில்லது மிரப்பி நல்லோர் குழு
வுந், தெய்வத் தானுந் திருத்திய பூமியு, மைய ருறையுரு மறவோர் பள்ளியும்,
விண்ணவ ருலகினி னண்ணிடு நகரமொ, டெண்ணுவரம் பறியா விசையொடு கிறந்த”
என்னும் அடிகள் பதின்மூன்றும், மிதிவெட்டி அழகியசிறீமதலக்கவிராயரவர்கள்
வீட்டிச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

³ தொல்நூற்பியடி களவியாக்கம், கு. இசு.

⁴ தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம்; “அறத்தி ஞற்றிய வரும்பெரும் பொருளைப்,
புறத்துறைக் குற்றமூன் றுதத்தற் மவர்க்குக், கொள்கெனப் பணிந்து குறையிரத்
தவர்வயி, னுள்ளமுலத் தீவ துத்தம தானம்” என்பது திவாகரம்.

(பி - ம.) * “கேண் மையிற்.” † தாமப்பணிபலவுத்தோலாதவேலேந்து.

அத்தகு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஓழகும் மனைவியோ டேயெனினுமமையும். *

அரும்பொருளாவன:—¹ “நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுந், காலின் வந்த கருங்கதி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுந், குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துந் குணகடன் முகிருந், கங்கை வாரியுந் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுந் காழகத் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்” எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும் பிறவும்.

² “இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்” என்பதனும் கலத்தினும் காலினு மென்மனார்; கலம் - மரக்கலம். கால் - வட்டை. இதனானே பின்னிரும்போரும் கலத்தொடுசேறல் பின்னருழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

அருந்தவம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தராகுரு - போகபூமி; அஃது அறுவகைப்படும்; என்ன: ³ “ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி யறுவகைப் படுமே” என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து ⁴ போகநுகருமாறு, ⁵ முடிபொருட்டொடர்நிலையுள் தானப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டிக.

குலத்திற்குள் முதல்-பூப்பின்கட்பிரிதல்; அன்றி ⁶ நடுவின் நி நன்பொருள் வெவ்வேறுமாம். குலத்திற்குள்ளுமை - ⁷ “நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர், வரிவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொர்ப்ப நாடிக், கொள்வது உயிரைக்கொளாது கொடுப்பது உந் குறைகொடாது” என்பதெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனுமென்க.

கஉ - ஈ. மயன்விதித் தன்ன.....இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடைநிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற் போன்ற மணிக்காலமளிமிசையே இருந்துழியென்க.

¹ பட்டினப்பாலை, கஅஇ - கூஉ. ² தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. கக.

³ திவாகரம், கஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறந்து போகநுகருமாற்றைப் பின்வரும் திவாகரச் சூத்திரத்தா ளுணர்க; “பதினா ருட்டைக் குழாநனும் விதிவழிப், பன்ன ராட்டைக் குமரியு மாடி, யொத்த வன்பினு மொத்த தலத்தினும், கற்பக நன்மர நற்பயினுதவ, யாகிய செய்த வத் தளவு மவ்வழிப், போக நுகர்வது போக பூமி.”

⁵ முடிபொருட் தொடர் நிலையென்றது, அறமுதலிய நார்பயனையுங் கூறும் சீவக் கித்தாமணி முதலியவற்றை.

⁶ திருக்குறள், கஎக. ⁷ பட்டினப்பாலை, உஃச - கஃ.

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை - எழுநிலை; இடைநிலம் - நாவாநிலம்.

கச - உரு. கழுநீ ராம்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு குவையுடைய அரும்புகள் சுரும்பு இமிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் கலந்துண்டு அவற்றின் வேரூய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய தோட்டினையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய கோதைபோலும் மாதவிப் பூவின் தாதினையும் ஆராய்ந்துண்டுபோந்து வாண்முகத்து மாதருடைய புரிந்த குழந்தையையுடைய அள்கத்துண்டாகிய கலைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப் புகுதற்கு வழிகாணுமற் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபடநிரைத்து வகுத்த அழகினையுடைய சாளர்க்குறம்புழையார் செவ்வியறிந்து னுழைந்துபுக்க மணவாய்த் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன்மிகுதலாலென்க.

சாதிபற்றி ஆம்பலென்றரெனினும் ஈண்டுக்கூறியது சேதார்பலென வுணர்க; இஃது அவற்றோடு ஒருதன்மைத்தாகிய பகற்போதன்றெனினும் அவை விரியுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற் கலந்துண்டென்றார். இத்தொழாடிக்கப் படாதவெனவே செவ்விகூறிற்று; ¹ “தீநீர்ப்பெருங்குண்டுசுனைப்பூத்தகுவினைக், கூம்புவிடு முழுநெறி” என்றார் புறப்பாட்டினும். கோதை-மலை; ஒழுங்கு மாம். வெண்டோட்டுத்தாழையுமாம்; சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி யென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை சண்பகத்தோடு மலர்தலின் தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தனகமென்பாருமுளர். புகல - புகுதற்கு. ஒடு - ஒருவினை. செவ்வியார்த்து னுழைந்து புக்கவென்க. செவ்வி - இவ்மகிழுஞ்செவ்வி.

பின்னின் உண்டென்பதனை அனைஇ உண்டெனவும், தேர்ந்துண்டெனவும் இரண்டிடத்தும் ஒட்டுக. அன்றி அனைஇ வண்டொடுபுக்கதென்றலெனினுமமையும. மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்.

அனைஇ உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத் திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொடும்புக்க தென்றலென்க.

உச - எ. விரைமலர்.....ஏறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிகுதலாலே இடைநிலத்துநின்றும் மேல் நிரைத்துவகுத்த நிலங்களில் மணத்தினையுடைய மலர்வாளியோடே காமன்வீற்றிருக்கும் மேனிலமாகிய நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காமன். பகையின்திக் கல்வியொடு செல்வத் திடை† நஞ்சுற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வாளியும் காமனும் வருந்தா திருந்தமை தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை?

¹ புறநானூறு, நகசு. † சீவகசிந்தாமணி, ௧௧.

¹ “உதார மென்ப தோதிய செய்யுளில், குறிப்பி நெருப்பொரு ணெறிப்படத் தோன்றல்” என்பது அணியியலாகலின்.

உ௨ - கூ. சுரும்புணக் கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள், சுரும்புகளுண்டற்குப் பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்கண்ணே கடல்குழ் ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும்² ஞாயிறும் திங்களும் சேர இருப்பக்கண்ட காட்சிபோல இருந்து கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப் பெரிய தோளிலே யெழுதியென்க.

கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே தொய்யிலொன்றையும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவினசெவ்வி கூறுவார், சுரும்புணக் கிடந்த வென்றார்.

இனி³ அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து உண என்பதனைப் பெயர்ப்படுத்திச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும் உளவழி அவ்வக்காலத்து ஆண்டிச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும் மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம் ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கையெனவுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும் செவ்வியுந்குறிற்றாகும்:

முதிர்ந்தல் - முற்றுதல்; சூழ்தலுமாம்; ⁴ “நீர்முற்றி மதில்பொருடும்” என்றார் பிறரும்; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இல்பொருளுவமம். போல இருந்தனை ஒருசொல்வருகிக்க. இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

கூஉ - எ. வண்டுவாய்.....கட்டுரை

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டிகள் புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய இளக்கத்தையுடைய மாலை யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும் சூலைந்தலைய மார்பிலிட்ட இவ்விருவகைமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரும் செயலற்ற புணர்ச்சியிற்றுதிக் கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய முகத்தைநோக்கித் தனது அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல் - மலர்ச்சி. பிறழ - சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா, தீர்தலென்னும் விடற்பொருண் மையெதிர்ப்புமறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

¹ இச்சூத்திரம் தண்டியலங்காரத்திலும் (பொதுவணியியல், சூ. உ௨) காணப் படுகின்றது.

² “மதியு ஞாயிறுங் கதிதிரித் தோழக், கடன்ற விகம்பி னுடனின் ருங்கு” (பெருங்கதை, க. கூஉ: உஉ - கூ) என்பதும், “வெங்கதிர் கனவியுத் தண்கதிர் மதிய முந் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்” (இறை, சூ. உ - உரை) என்பதும் இவ்வே அறியற்பாலன.

³ தொல்காப்பியம், குற்றியலகரப்புணரியல், சூ. ௭௮. ⁴ கலித்தொகை, ௧௭.

இனிக் குறியாக்கட்டுரை - முன் கருதப்படாத கட்டுரையெனினும் பொருந்தும். ¹ “குறியா வின்ப மெளிதி நின்.....எய்தும்” என்றார்; கட்டுரை - நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.

அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார்.

௩௮ - சக. குழவித் திங்கள்.....ஆகென.

(இ - ள்.) பிறை, இறைவன் இமையவரேத்தாநிற்கத் தன்முடிக்கு அழகு செய்தல்காரணத்தாற் சூடிய பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன் நினக்குத் திருநுதலாகத் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், அப் பிறை நின் னோடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; ² “உரிதினிற, கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டும்” என அகப்பாட்டினுக்கறினார்.

திங்கட்குழவியென்றது ³ “சொல்லிய வல்ல பிறவவண் வரினும்” என்னும்மரபியற் புறனடையான் முடியும். ⁴ “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே” என்றார்புறப்பாட்டினும். அருமைத்து, அஃறிணைவினைக் குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது சூடினபிறை இரண்டிகலையாதலின், அதனை எண்ணாட்டிங்களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து; என்னை ⁵ “மாக்கட னடுவ னெண்ணாட் பக்கத்துப், பசுவெண் டுங்க டோன்றி யாங்குக், சுதுப்பஉல் விளங்குஞ் சிறுதுதல்” என்றராகலின்.

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கருமையும் வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக் கட்டேற்பத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று; என்றது கரும்பிற்கு நிறனும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனம்கூறினார்; பிறை திருவொடு பாற்கடலிடைப் பிறத்தலின், இவனைத் திருமகளாகமதித்து.

௪௨ - ௫. அடையார் முனையகத்து.....ஈக்க

(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த ஒப்பில்லாத கருப்புவிடல் லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே தம்மை மேம்படுத்திப்பார்க்குபுட்படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசர்க்கு இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் ஒறுக்கப்படாத தெவ்வரை அழிக்குங்கால் இவருறுப்பாங்குப் படைக்கலங்கொண்டன்றி அழிக்கலாகாமையின், இங்ஙனம் கூறினார். ஈக்க, ⁶ “ஈத்துவக்கும்” என்றும்போலவின்றது. முனிவராகிய முரட்டாகையை அழித்தற்கு வல்லில்லே வேண்டிதலின், ஒருபெருங்கருப்புவிடலென்றார். என்றது,

¹ அகநானூறு, உ. ² தொல். மரபியல், சூ. கக௦.

³ “” க௦.

⁴ புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து.

⁵ குறுந்தொகை, கடக௦.

⁶ திருக்குறள், உஉஅ.

காமனுக்குக் ¹ காமநூலும் ² ஆலையும் வில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறினார். ஒருபெருங்கருப்புவில் இருகரும்புருவமாகவென்றது சேமவிலையுங்கூட்டி; ³ “வானார்.....வேண்டினான்” என்றராகலின்.

சக - அ. மூவா மருந்தின்.....இடையென

(இ - ள்.) இந்திரன் அசுரரையழித்துச் சுரரைக் காத்தற்காக எடுத்த வச்சிரப்படையை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித் தரக்கடவன்; அஃது எற்றாலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப் பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ முற்பிறத்தலானென்க.

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்ச வெதிர்ப்படை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும் மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது அமிர்த்தத்தை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின், நினக்குமுன்னர் வச்சிரம் பிறத்தலாலெனினுமமையும்.

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றதகாலத்துப் பிறத்தவெனப் புராணங்கூறும்; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய் நடுவுபடியாயிருத்தலான் அதனிடையை நுசுப்புக்கு உவமங்கூறுப.

இதைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை கரும்பு வச்சிரமென்னுமிவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மையிற் பண்புண்பாகலின் முன்னர்த் தோன்றலினென உய்த்துரைக்க.

சக - ருஉ. அறுமுக வொருவன்.....ஈத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய சுடரையுடைய நெடிய வேலொன்றையும் நின்முகத்து மழைக்கண் இரண்டொம்படி ஈதற்குக் காரணம் வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான் இறந்துபடுமுறைமையைத் தன்கண்ணுற் காணவேண்டுதல் காரணத்தானென்க.

⁴ “துள்ளுநர்க் காண்மார்” என்றாற்போல. பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தான் ஈத்தற்கு உரிமையின்றாகவும். வேலொன்று இரண்டாகவீத்தல் - ருமித்துத்தருதல்; ⁵ “ஒங்கிய முருகன் வைவேலொன்றிரண்டினையகண்ணார்” என்றராகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும் இல்லையாகவுமெனினுமமையும். இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்துந்தன்மையெனினுமமையும்.

இவை ⁶ புகழுமமையலங்காரம்; அஃதாவது “இறையோன் சடைமுடிமே! லெந்நாளூந் தங்கும், பிறையேர் திருநாசிலும் பெற்ற - தறைபுனல்கும், பூவலயந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவைநின் னல்குந் பரப்பு” எனவரும்.

¹ காமநூல் - பூலிசேடம்; இதனை மன்மதத்திரமென்பர் வீடநாலார்; இது மன்மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவியத்திற்காண்க; “கயக்க ணின்ற பூவின் மிக்க காம காண்டங் கன்னல்லில்” (கந்த. காமத்தகன. கூஉ) என்பதும் இங்கே கருதற்பாலது. ² ஆலை - கரும்பு. ³ வேகசிந்தாமணி, உஞ்சுகி. ⁴ கவித்தொகை, ச. ⁵ வேகசிந்தாமணி, கஉகக. ⁶ புகழுமமையாவது உவமமையப்புகழ்த்துவமிப்பது.

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்புமுல்லை முதலியவை; அருச்சுனை மலருமாம்.

௬௭ - அ. நான நல்லகில்.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய நல்லை அகிற்புகையை ஊட்டு தன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு அதனோடு தமக்குளதாகிய அந்தக் கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றானைக்.

மான்மதம் - கத்தூரி.

௬௯ - எ0. திருமுலைத் தடத்திடை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய முலைத்தடத்தின்மேல் தொய்யிலெழுதுதன் மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு அவர்க்குண்டான¹ கெழுதகைமை யாதுதானென்றானைக்.

திரு -² முலைமேற்றோன்றும் வீற்றுத்தெய்வம். தடம் - பரப்பு. தொய்யில் - பத்திகீற்று. காழ் - வடம். முத்தக்காமென மாற்றுக.

௭௧ - உ. திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய மங்கலவணியும் சின்மலரும் அகிற்புகையும் தொய்யிலும் பாரமாய் அரும்பவும் வருந்தவும் இவ்விடத்து இவைகண்டிவைத் தும் பிறிதனியும் மாலையும் சாந்தும் முத்தும் அணிந்தாராகவின், அவர்கள் என்ன பேய்கொண்டார்களோவென்றானைக்.

௭௩. மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்டு இனிமையான் மாசறு வோடிய பொன்னை யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின் இன்பத்தான் முத்தையொப் பாய்; மரபின் தாய்மைகூறுவான்³ வலம்புரிமுத்தென்றான்.

௭௪. காசறு விரையே—(இ - ள்.) உயிர்ப்பின் இனிமையாற் குற்ற மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினைமையாற் கரும்பை யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.) இனியமொழியையுடைமையால் தேனையொப்பாய்;

இவற்றாற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும் நாற்றமும் சுவையும் ஓசையு மாகவின்,⁴ “கண்டிகேட் டெண்டியிர் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடிக் கண்ணையுள்” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

௭௫ - அக. அரும்பெற்ற பாவாய்.....பாராட்டி

¹ கெழுதகைமை - உரிமை.

² “ஆமணங்கு குழயிருத் தஞ்சுணங்கு பரந்தனவே” (சீவக. ௧௭௧.)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” (ஆத்திரையன். பொதுப்பாயிரம்.)

⁴ திருக்குறள், ௧௯௦௧.

(இ - ள்.) பாவாய், மருந்தே, மடமகளே, தையால், நின்னை யான் மணியே¹ யென்கே! அமுதேயென்கோ! இசையேயென்கோவெனச் சொல்லித் தொலையாத நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து-மிருதசஞ்சீவினி. இவற்றாற்சொல்லியது என்னையெனின்,—காட்சியின் உயிர்மயக்குதுதலிற் கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியுமுயிரை இமைப்பிற் மருதலின் ஆருயிர்மருந்தேயென்றங்கூறி, மலையிடைப் பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிப்பிறவா மணியே யென்பேனோ! அலையிடைப் பிறக்கும் அமிர்திற்கு இவ்வடிவின்மைபின் அதனிப்பிறவாத அமுதேயென்பேனோ! யாழ் கட்டு இன்னுதாகலின் அதனைடைப்பிறவாத இசையேயென்பேனோவெனத் தெரிதருதேற்றவுவமையென்னுமலங்காரமும், மலை கடலென² விரோதமும், பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமும் புலப்படுத்தினரெனவுணர்க.

அஉ - ஈ. தயங்கிணர்.....செல்வுழிநாள்

(இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம் கோதையொடு தருக்கி மகிழ்ந்து செல்லாகின்றநாளிலே ஒருநாள்,

³ தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற் பரியாயமென்னும் அலங்காரமும், தலையாய எதுகைத்தொடையின்பமும் புலப்படுத்தினமையுணர்க.

அச - கூ0. வாரொலி.....கண்ணகி தனக்கென்

(இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்த கூந்தலையுடைய வீரபத்தினியை இருநிதிக்கிழவன் மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திற்குச் செய்யும் பரிசாரமும் விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த செய்கைகளுமாகிய இவற்றோடுபொருந்திய இவ்வாழ்க்கையைப்⁴ பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத்திக் கைவந்து உயர்ச்சிபெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறே கூட்ட, அத்தைக் கண்டகண் அங்ஙனம் காட்சிதரும் சிறப்பினையுடைய கண்ணகிக்கு இற்பெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை எல்லாவற்றோடுமொட்டிக.

இதன்கருத்து:—கேண்மையோடெனவே சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமுமெனவே அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்த்தலும் மென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை, அன்புடைமை, இனியவைகூறன்முதலிய இல்லறப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இந்

¹ என்கோ - என்பேனோ. ² மாறனலங்காரம், சூ. ௧௨௨ - உரையைப் பார்க்க.

³ “இனங்கோவடிகள், மனையறம்படுத்தகாதையுள், ‘தயங்கிணர்...செல்வுழி’ என்ற வற்றுள், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலிற் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்கு:சல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாகக் குறித்தார்; அஃது இப்பொருளுணியுள் முத்துறக்கூறிய பொருட்பின்வருதியுள் அடங்குமென்றறிவு” (மாறனலங்காரம், சூ. ௧௬௬ - உரை.)

⁴ “படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ மின்னு, முடைப்பெருஞ் செல்வர்” (புறநானூறு, ௧௮௮.)

கருத்தானன்றே, கொலைக்களக்காதை, தயிற் கண்ணகியார்,¹ “அறவோர்க் கனித் தலு மந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந் தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணை” என்றதுமென்க.

கூந்தலையுடைய பேரியற்குழத்தி யெனினுமமையும்; பேரியற்குழத்தி-கோவ லன்மாதா.

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே மாதவிக்குப் பலயாண்டு கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற் கனத்திறமுரைத்தகாதையின், தேவந்தி, ² “கண்ணகி நல்லாளுக் குற்றகுறை யுண்டென்று” என்புழி எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவன் இளமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பார்ப் பனத்தோழியாய் மாநாய்கன் மனைவளர்தலின், ஒருகாலத்தே குடிபுக்குச் செல் கின்றழிப் பிரியும் ஒருகாலத்தாயிற்றென்பதாகலின், ³ “நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு சேறலிற் கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தவெனப் பொருள் கூறலுமொன்று; இதுஞான் மிக்க பலமின்று; ஏற்குமேற்கொள்க. இது போலி.

⁴ செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழநனும் தென்றலைக் கண்டு மகிழ்ந்து சிறந்து ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக் கையற்று முகநோக்கிக் குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன் திங்கள் முதலிய வற்றை முதன்முதலில்வரச் சொல்லிப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்து செல்வுழி ஒரு நாள் பேரியற்குழத்தி புணர்க்கக் கண்ணகிதனக்குப் பெருங்குழமையோடு ஆண்டு சில கழிந்தனவெனக்கூட்டுக.

எல்லாவுடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இது நிலைமண்டிலவாசிரி யப்பா.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, எக - ௩.

² “ கனத்திறமுரைத்தகாதை, சக.

³ “ வரத்தருகாதை, அரு.

⁴ இம்முடியிலுள்ள செய்தெனெச்சங்குநட் சிலவற்றைச் செயவெனெச்சத்திற் பாகக்கொள்க; பின்னும், இங்ஙனம் கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மூ ன் ரு வ து அ ர ங் கே ற் று க ா தை.

1 தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிமுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்
ரு சிறப்பிற் குன்றச் செய்கையொடு பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண் மடந்தை

கூத்தியதமைதி கூறுகின்றது:—

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை; தெய்வத்தன்மையையுடைய வரை; உருபுதொக்குத் தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன். அருள - அவன் சாபமிட்டருள.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை யெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமோதி அருளாற் சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இத்திரசிமுவன் - சயந்த குமாரன். இத்திர சிமுவனொடென்றத னுற் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும் சாபநீங்கிப் போனானென்க; * “திருந் திய.....வாகிவந் தனனென” என்றாராகலின்.

கூ. தலைக்கோற்றுனம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது - இப்படியால் ஒப் பில்லாத சிறப்பினைபுடைய வானவர் மகளிர்; ஆவார் - தனியிலார்; உருப்பசி வந்து சாபத்தாற் பிறக்கையால் அவள்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென் றராயிற்று. அவருள்;—

ரு. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

சு. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு. பெருந்தோண்மடந்தை - மக னிர்க்குத் தோள்பெருக்கை இலக்கணம்; என்னே? * “அகலங்குரோள் கண் ணென் மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

1 “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” என்புழித் தெய்வவரையென்று ஒட் டித்தெய்வத்தன்மையையுடையவரையெனப் பொருந்தருகின்றது இன்னோசைதருதற்கு மாலைப்பதனோடும் ஒட்டினுற்போல” — (தொல். புணரியல், சூ. கூ - ந.)

* அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதல்துதிகன்மட்டுங் கொடுக்கப்பெறும் சூத் திர முதலியவற்றின் முழுவடிவங்களை அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காண்க.

* கவித்தொகை, 406.

தாதவிழ் புரிசூழன் மாதவி தன்னை
 யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
 கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம
 ௧௦ லேழாண் டியற்றியோ ரீரா றுண்டிற்
 சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி
 யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

எ. தாதவிழ் புரிசூழல் மாதவி தன்னையென்றது - பூக்கள் தாதுக்களை அவிழ்க்கும் புரிந்த சூழலையுடைய மாதவியாகியவள்தன்னை.

அ - கூ. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது - கூத்தும் பாட்டும் அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும் ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧௦. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராறுண்டில் - மையுண் கண்ணி மடந்தைமற்ற லை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்றைக் காண்போர் காண அரங்கிற் சிரமம் இரு பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இப்படியாற் பன்னீராண்டுபிராயம் புக்கபின்பு.

௧௧. சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி - வீரக்கழலினையுடையகோ முன் கரிகாற்பெருவளத்தான் அவையரங்கேறிக் காட்டல்வேண்டி யென்றவாறு.

இனி, ஆடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

௧௨ - ௨௩. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆடற்கமைந்த வாசான் மன் னொடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு வகைப்பட்ட அக்கூத்தினது இலக்கணங்கனையறிந்து பலவகைப்பட்ட புற நடங்கனையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லனாகி அல்லிய முத லாகக் கொடுகொட்டி ஈறாகக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக் களுக்குரிய பாட்டிடுக்களும் அவற்றுக்குஅடைத்தவாச்சியக்கூதும் நூல்களின் வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே வந்த நூக்குக்களும் தம்மிற்குடி நிகழுமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை தொழிற்கையென்னும் அந்தநான்கினையும் நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு பாட்டையறிந்து அக்கூத்தினிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்தகை வாரக்கதி யிற்புகுதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்தகை கூடைக்கதியிற்புகுதாமலும் புறக் கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும் அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல் நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக் கூத்தும் தம்மில்லிரவாதபடியும் செலுத்த வல்ல ஆடலாசிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை. என்சொல்லிய வாறோவெனின்,—

௧௨. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம் எனவிலை; “மார்க்க மென் பது வடுகின் பெயரே” இவற்றது இலக்கணமாவது:—“அறுவகை நிலையும்..... ஆகு மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்; விரிந்தநூலிற் கனிகொள்க.

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை இலக்கணத்துடனே பொருந்தக் கற்றென்றவாறு.

1 “ஆடல் பாடல் அழகென்பவற்றிற்களித்து” (திருக்குறள், ௧௧௭ - பரி.)

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தும்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்

கரு விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்

கரு. பலவகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது - நகைக்கூத்து முதலாகப் பலவகைப்பட்ட புறநடங்களை யும், வேந்தவிலக்கும் படைவிலக்கும் ஊர் விலக்குமென்று சொல்லாநின்ற விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய் வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தல்; என்றது பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக்கும்படியை.

விலக்குறுப்பாவன :- பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம், சொல், சொல்லிள்கூறுபாடு, வண்ணம், வரி, சேதமென இவைபதிலும; என்னை? “விலக்குறுப் பென்பது... ஈரே முறுப்பே.” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கசு - ரு பதினோராடலும்.....அறிந்தென்றது - அல்லியமுதற் கொடு கொட்டி ஈராகக்கிடந்த பதினொருகூத்தும், அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த வாச்சியக் கூறுகளும் நூலின்வழியே விளங்கவறிந்து.

கசு. அவற்றுள், பதினோராடலாவன :- “கடைய.....பதினோர் கூத்து” இவை தெய்வவிருத்தி; இரண்டு கூறுபடும் :- “அல்லியம்.....ஆறு”, “துழகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின். இவையிறின்விரிவு நூல்களுட்காண்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருக்களுமென்றவாறு.

அகக்கூத்திற்குரிய உருவாவன :- கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீரக இருபத்தெட்டும்.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன :- தேவபாணி முதலாக அரங்கொழி செய்யுளநதமாகக் செந்துறை விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டுமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளுமென்றவாறு.

அவை: கீதானுகம், நிருத்தானுகம், உபயானுகமெனவின்வ.

இவற்றுள், கீதானுகம் - கீதத்துக்குவாசித்தல்; நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டுக்கும் வாசித்தல்.

கரு. விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில் விதித்தவழியே விளங்கவறிந்து.

ஆங்கென்பது, அசைச்சொல்.

காடலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்குங்
கூடிய * நெறியின கொளுத்தாங் காலைப்

கசு. ஆடலுமென்றது - அகக்கூத்தினும் புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலுமென்றவாறு.

கீற்று கடடி சரிமுதலாகத் தேசிக்ஞரியகால்களுந், சுற்றுதல் எறிதல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்ஞரிய கால்களுந், உடற்முக்குமுதலாய உடலவர்த்தனை யுமுடைய அகக்கூத்துக்குரியன.

நங்குச் சிங்களமென வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலரெனின், “சிங்கள.....மெய்தும்” என்னுஞ்ஞத்திரத்தால் அதற்கு வேறுகால்க ளின்மையினென்பது; ¹பாலைக்கு நிலமில்லாததுபால வென்க.

புறக்கூத்திற்ஞரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியைபிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினோராடலுமான கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும் புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

பாடலுமென்றது—பண்ணல்முதலான எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என எண்வகைப்பட்ட பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும், அரைமாத்திரையுடைய ஏக தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச்சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாள வொரியல் தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத் துப்பாணியிறுதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார முதலாயினவுமென்றவாறு.

தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்நாக்கு, மதலைத்தாக்கு, துணிவுதாக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்தாக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக் கென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்றவாறு.

கள. கூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும் பாடுவிக்குமிடத்த மென்றவாறு.

¹ தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. உ - உரை. (பி - ம்.) * ‘நெறியிற்’

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையந் தொழிற்கையந்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலீலக்

உ௦ கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு
மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலும்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி

உ௧ யாடற் கமைந்த வாசான் மன்னெடுமி

கடி. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை, பாதாகைமுதலாகஇருபத்துநான்கு .

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை, அஞ்சலிமுதலாகப் பதின்மூன்று .

எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்திற்குரிய
கையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று
மறிதல்.

கூத்துவருகாலீலென்றது - கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ௦ - உக. கூடை செய்தகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்தினி
டத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டையிற்புகாமலும், இரட்டையிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியிற்செய்ததொழில் மார்க்கத்திற்புகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்
தொழில் தேசியிற் புகுதாமலும் களைதலென்றுமாம். ஒற்றையும் இரட்டையும்
தேசிக்கூறாதலானும், இரட்டையும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வடுகிற் கூறாதலானு
மென்றுமாம்.

உஉ - ஈ. பிண்டி.....களைதலுமென்றது - புறக்கூத்தினிடத்துப்
பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும், பிணையலென்றது தொழிற்கையென்று
மறிந்து ஆடல்நிகழுமிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய நிகழுமிடத்து
ஆடல்நிகழாமலும் களைதலென்றவாறு.

உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது - குரவைக்கூத்திற்குரிய
கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற
வாறு ; “குரவையென்பது.....இயல்பிற்றாகும்”, “வரியென்ப.....
வழங்கல்” என்பவாணின்.

உ௫. ஆடற்கமைந்த வாசான் மன்னெடுமிமென்றது - இக்கூத்துக்களை
இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாசிரிய
னெடுமிமென்றவாறு.

யாழும் குழலுள் சீரு மிடறுந்
தாழ்குரற் தண்ணுமை யாடலொ டிவற்றி
னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

உசு - ஈசு. யாழும்குழலும்.....இசையோன்றானும் - யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும், இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும், மிடற்றுப்பாடலும், மந்தமாகிய சுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும், அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்னுங்கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடகையுமறிந்து அந்தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் ஈடும் வரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திக்குமிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்தநூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோவெனின்,—

உசு. யாழுமென்றது - “கோட்டின தமைதியும்.....வகையே” என முடிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

குழலுமென்றது - பருமையும் நீளமும் இலக்கணத்துடனமைந்து விரலிடையிட்ட விரலுளர்துளையும் ஊதுதுளையுமுடைத்தாய்ச் சுரபேதங்கள் நிலைகுலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டுநின்ற வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - “செம்முறை.....நிமிர்த்தல்” என்றுசொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையினையும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படைபகத்துந் தூய்தாகக் காட்டுந்தன்மையுமென்றவாறு.

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய மூச்சைக் காலாற்கிளப்பிக் கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி இரண்டெனப்பகுத்துப் பண்ணீர்மைகளைப் பிறப்பிக்கப்பட்ட பாடலியலுக்கு அமைந்த மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உஎ. தாழ்குரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த குரலினையுடைய தண்ணுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி; இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனேயென்றவாறு.

உஎ - அ. இவற்றினிசைந்த.....படுத்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்டகூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்
 ௩௦ தேசிகத் திருவி னேசை கடைப்பிடித்துத்
 தேசிகத் திருவி னேசை யெல்லா
 மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
 கவியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்
 பகுதிப் பாடலுங் *கொளுத்துங் காலை
 ௩௧ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
 மசையா மரபி னிசையோன் றுறு
 மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
 தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உக. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்தறை வெண்ணிறையென்னப்
 படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் பொருளாயமைந்த இயக்கநான்கினையு
 மமைத்தென்றவாறு.

௩௦. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்
 சொல் வடசொலென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்கள் இசைபூணும்படியைக்
 கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

௩௧ - உ. தேசிகத்.....ஆகியென்றது - இச்சொற்களின் புணர்ப்
 புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடைய
 யானாகியென்றவாறு.

௩௩. கவியதுகுறிப்புமென்றது - இயற்புலவன் நினைத்த கோட்பாடுமென்ற
 வாறு.

ஆடற்றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் வரவுகளின் தொகுதியு
 மென்றவாறு.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு அமைந்த பாடற்பகுதியு
 மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன்குறிப்புக்கும்
 பாடலுள்ளிட்டனவற்றுக்கும் சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - சு. வசையறு.....தானுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்டவற்
 றைக்குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்கால் வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு
 மென்றவாறு.

இசையுடன்படுத்த இயக்கிக் கடைப்பிடித்து அறிவினனாகி விரிக்கும்
 இசையோனென்க.

இனித் கவிஞன்மைநீ கூறுகின்றது:-

௩௬ - அ. இமிழ்கடல்.....ஆகியென்றது - ஆரவாரத்தினையுடைய கடல்
 சூழ்ந்தநிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்கடங்குமரி
 தீம்புனற்பெளவமெனத் தமிழோரால் எல்லாகூடப்படாநின்ற தமிழ்த்தேசத்தா
 ருறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.

வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்தி¹

ச௦ னாட்டிய நன்னு னன்கு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை யுணர்ந்தாங்
கசையா மரபி னதுபட வைத்து
மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னு புலவனு
ச௦ மாடல் பாட லிசையே தமிழே

நக - ச௦. வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது - வேத்தியலென்றும் பொதுவியலென்றும் இரண்டிகுறுபாட்டினையுடைய நாடகநூல்களை நன்றாகக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சக - ௨. இசையோன்.....வைத்தென்றது - இசைப்புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும் முடிவும் நிறைவும் குறையும் கிழமைமும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறையும் நீர்மையுமென்னும் பதினொருபாகுபாட்டினையுறிந்து அவன் அவை தாளநிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன் கவிவினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனையென்றவாறு.

சக - ச. மாற்றோர் செய்த.....புலவனுமென்றது - சத்துருக்களார் செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளவறிந்து அவைதோற்றதபடி வசையின் மொழிகளால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்லநூல்களையுணர்ந்த புலவனுமென்றவாறு; “இன்ன.....தருமே” என்றராகலின்.

தன் னாயனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து அறிந்து தொலைவில்லாத புலவனென்க.

இனித்தண்ணுமையாசிரியனமைதீ கூறுகின்றது:—

ச௦ - ௧௦. ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும், வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தாலேகட்டப்பட்ட இசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும், எல்லாப்பண்களும், இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்துக்குக்களும், இவையிற்றின்முடங்களும், இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக்கவும்வல்லனாய் இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்துநடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள அமைந்தகரணத்தார் குறியறிந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற் குறையிரப்பதலும் அக்கருவிகளின் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையினை இரந்திர தோன்றாதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்த

¹ இவ்வாயின்பின், ‘மாத்திரையறிந்து மகிழ்தரு மரபின்’ என ஓரடி மிகுதியாக ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே

தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து

கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று * மிகுத்தாங்கு

வார நிலத்தை வரங்குபு வாங்கி

௧௦ வாங்கிய வாரத் தியாமுங் குழலு

மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்

கருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து † சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தன்னுமைக் கருவியினையும் அரியதொழி
வினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இதுபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோவெனின்;—

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளும்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத் தொள்
ளாயிரத்துத்தொண்ணுற்றென்றாகிய ஆதியிசைகளும்; அவையாவன: “உயி
ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கி
யக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகங்களுமென்று சொல்லப்படாரின்ற மூன்று
தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா
ரின் பண்ணும், பண்ணியற்றிற்மும், திறமும், திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

தூக்கென்றது - செந்துக்குமுதலாய ஏழுதூக்குக்களும்.

முடமென்றது - இவையிற்றின் குற்றங்களும்.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொ
லென்று சொல்லப்படாரின்ற சொற்பிரயோகம்.

இவையாசி னுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் இலக்
கணவழியே துண்ணிதாக வறிந்தென்றவாறு.

சஅ - கூ. கூடைநிலத்தைக்.....வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்
கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பரிதுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ
றும் இரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானரிதுத்திக் கழியுமானங்கழிக்
கவும் வல்லனாயென்றவாறு.

௧௦-௧௨. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில்
யாழ்ப்பாடலும் சூழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி
கேட்போர்க்குச் செவிகொள்ளாரிற்கத் தன்னுமைக்கருவியமைந்த கரணத்தாற்
குறியறிந்து சேரவாசிக்கவல்லனாயென்றவாறு.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம் படாமைச்
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்து
௧௫ மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின் முதல்வனுஞ்
சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர வஞ்சனை
புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன் பண்பின்
வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்

௧௬. ஆக்கல் - மற்மக்கருவிகளின் குறையை நிரப்புகை.

அடக்கல் - மற்மக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இரந்திரந்தோன் றுமற் செய்கை.

௧௭. சித்திரக்கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும் = இவ்வனைத்துஞ் செய்யு மிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டவல்லவென்றவாறு.

௧௮. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூறுபாடுகளில் ஒன்றும் குறையின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக் கருவியாசிரியனுமென்ற வாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வ னென்க.

இனித் துழலோனமைநீ கூறுகின்றது:—

௧௯. சொல்லிய வியல்பாவது - நூல்களிற்சொன்ன முறைமை யென்ற வாறு.

௨௦. எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாநின்ற இரண்டுகூற்றினையுமறிந் தென்றவாறு.

இவற்றுள், சித்திரப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின் மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல் வல்லொற்று வந்துழி மெல்லொற்றுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

௨௧. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது - புணர்க்கத்தக்க பாடலாசிரியனை யொத்த அறிவினையுடையானுகியென்றவாறு.

௨௨. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரலுளர்ந்து ணுதுந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும் கனிப்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும் இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹ நூற்றுமூன்றுபண்ணீர்மை களையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக் காட்டவல்லவென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாமுட்டி. கனிப்டன் - சிறுவிரல்.

¹ கூஅ - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி - ம்.) * 'மயலறத்தெரிந்தாங்கெற்றிய'

கேற்றிய குரலினி யென்றிரு நரம்பி
 ௬௦. னொப்பக் கேட்கு முணர்வின னாகிப்
 பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிந்து
 தண்ணுமை முதல்வன் நன்னொடும் பொருந்தி
 வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்
 கிசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை
 ௬௧. வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
 யின்புற வியக்கி யிசைபட வைத்து

நக. ௬௦. ஏற்றிய குரலினி.....ஆகியென்றது - பதினாழ்கோவையி னிடத்துக் குரனரம்பிரட்டிக்கவரும் அரும்பாலையும் இளநரம்பு இரட்டிக்க வரும் மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத பாலைகளையும் இசை நூல்வழக்காலே இணை நரம்புதொடுத்துப்பாடும் அறிவினையுடையனெயன்றவாறு.

௬௧. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது - பண்ணுதலமைந்த முழவின் கண் ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

௬௨. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது தண்ணுமையாசிரியன் மன் னொடும் பொருந்தியென்றவாறு.

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

௬௩. வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில் இளக்குப்பெயர்; என்னே? எல்லாப்பண் ணிற்கும் அடிமணையாதலின். வண்ணமென்றது - நிறம்; நிறத்தினையுடைய பட்டடையென்றவாறு; இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க

ஆங்கென்றது, அசை.

௬௪. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - இக்கிரமத்தினாலே பண் களை யாழ்மேல்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பை யென்றவாறு.

௬௫. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமனி றுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி யென்றவாறு.

௬௬. இன்புறவியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாட லியல் வழக்கெல்லாம் இரதம்பொருந்த நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.

இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையுமுதலான பண் ணிலக்கணம் பதினொன்றினையும் நிரம்பவைக்கவல்லனெயன்றவாறு.

வார நிலத்தைக் கேழுன்று வளர்த்தாங்
கீர நிலத்தினெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன் றுனு
எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியி
னோரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி.
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை கொள்ளக்
எ1 கைக்கிளை பொழிந்த பாகமும் பொற்புடைத்
தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்
தன்கிளை யழிவுகண் டவன்வயிற் சேர

௬௭. (பா) வாரநிலத்தைக் கேழுன்று பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம்
கூடைதிரளென்று சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும்
தாழ்ந்த செவ்வினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும் முடுகியநடையினையுடைத்
தாதலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்டவாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும்
இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும்இசைச்
செறிவுமுடைத்தாகலானும், சிறப்புநோக்கி இவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்
பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனையென்றவாறு.

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் - இடைநிலம்.

௬௭ - ௮. ஆங்கு ஈர நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது - பாடலிடத்
துச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதைபாமல் எழுத்தை எழுத்தாகஇசைக்
குங்குழலோனென்றவாறு; அன்றியும் சரி க ம ப த ரி என்பாருமவர்.

௬௯. வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன்றுனுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட
இயல்புகளை இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கிவவாசிரியனு
மென்றவாறு.

அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி வைத்து
வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங் குழலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

௭0 - ௭௧. ஈரேழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்பாலையாய்
நின்ற பதினான்கோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப் பாடலியல்பு ஒத்த
மைந்த சிறப்புடைத்தாகவினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்
பாலை அரும்பாலை கோழப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப்
பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்து நிரப்பிநிறுத்திக்காட்டல்
காரணமாகவென்றவாறு.

௭௨ - ௮. வன்மையிற்கிடந்த.....அவன்வயிற் சேரவென்றது - “தார
பாகமும்.....என்மனார் புலவர்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே வரப்பட்ட பாலை

வேளை மகளிருங் * கிளைவழிச் சேர
 அ0 ,மேல துழையினி கீழது கைக்கிளை
 வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
 திறுதி யாதி யாக வாங்கவை
 பெறுமுறை வந்த † பெற்றியி னீங்காது
 படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலைபெனக்
 அரு குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
 முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்
 கினிமுத ணாகிய ‡ வெதிர்படு கிழமையுங்
 கோடி விளரி மேற்செம் பாலைபென
 நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுதானமாய் வலிந்த நிலைமையினையுடைய தாரம்பெற்ற இரண்டலகில்
 ஓரலகையும் விளரிப்பாலைபின் முதல்தாரமாதலின் மேனிற்குற குரனரம்பு
 பெற்ற நாலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை
 யாககிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று. அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகை
 யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாத்
 பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்; பன்னிருபாலையினுருத்
 தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் ¹ பண்கள் நூற்றுமூன்றாதற்குத்
 காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது, “தன்ன
 மும்.....வழிப்படர்” என்னுஞ் சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எக. ஏனை மகளிருங் கிளைவழிச் சேரவென்றது-இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய
 தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு.

கூட்டும்படி:—

அ0 - அக. மேலதுழையினி.....செம்பாலையாய்தென்றது - உழை
 முத்த கைக்கிளையிறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமமேழும் வலிவுமுன்னுமாய்ச்
 செம்பாலையாய்தென்க.

அஉ - ஈ. இறுதி யாதி..... நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப் பெறு
 முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமென்றவாறு.

அச - ஐ. படுமலை செவ்வழி.....திரிந்தபின்னென்றது - கைக்கிளைகுர
 லாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்குரலாய்ச் செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாய்
 அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபின்னென்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்தென்றவாறு.

அக - கூ. முன்னதன் வகையே.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்
 படியே தாரந் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரிகுரலாக விளரிப்பாலையும், இனி
 குரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இனிநரம்பு இரட்டித்த நிலைமையினையுடைத்தாய்
 இப்படிச்சமையந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

¹ பக்கம், சு.இ. (பி - ம்.) * 'கிளைவழிச்சேர' † 'பெற்றிநீங்காது' ‡ 'எர்படு'

௯௦ னிணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்
கியாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக்
குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமையோனூட

௯௫ நெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின் வழாஅது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைக்
கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொண்டு
நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்

௯௦௦ கோலன விருபத்து நால்விர லாக.

௯௦. இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினற்
கோவைப்பாலையிலேயும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்
பாலையும் இளிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத ஐந்துபாலையும்
உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளைகுரலாகப் படுமலைக்குக்
கைக்கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தம்பெய்தும்
தாரம்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளிகுரலாக விளரிப்
பாலைக்கு விளரிபெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

௯௧ - உ. யாழ்மேற் பாலை.....மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்
பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக் கோடிப்பாலைமுதலி
யன வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

௯௩ - ச. வலிவு.....புலமையோனென்றது - இப்படியால் வலிவும்
மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற தானநிலையினைபுடைய இசைக்
கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவுகொடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின
குன்றாமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால்
இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

௯௪. நிறுத்தல்வேண்டிப் (௯௪) பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

௯௪. உடனென்றது - ஆடலாசிரியன்முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

இனி, அரங்கினமைதி கூறுகின்றது:—

௯௫ - சு. எண்ணிய நூலோர்.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது - எண்ணப்
பட்ட நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வழுவாத்வகை அரங்குசெய்
யத் துவர் வரி வீண பொருத்தன்முதலிய நிலைக்கும்நங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நலந்தெரிந்து இவ்விடமென்று வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

௯௬ - ௯௦. புண்ணிய நெடுவரைப்.....நால்விரலாகவென்றது - பொதி
யில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிதாடி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற் கண்ணெடு கண்ணிடை ஒருசானாக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்

வெழுதோ லகலத் தெண்கோ னீளத்
 'தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
 யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின் பலகை
 வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக
 கடுநு வேற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்
 தோற்றிய வரங்கிற் றெழுதன † ரேத்தப்
 பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
 தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தாங்

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரல் இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல் நறுக்கியென்றவாறு ;

“ஒத்த வணமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, லுத்தமன் பெருவிர லிருபத்து நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோற்குறிப் புணர்ந்த, தண்டாக் கேள்வித் தலைவர் கிளந்தனர்” என்றாராகலின்.

க0க - உ. எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - அக்கோலால் எழுகோலகலமும் எட்டுக்கோல் நீளமும் ஒருகோல் குறட்டியாழுமாயென்க; என்னை? “அக்கோலேழகன்று.....உயரவுமுரித்தே” என்றாராகலின்.

க0க-க. உத்தரப் பலகை.....அரங்கிலென்றது-தூண் துக்குமீதுவைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிட்டபலகைக்கும் இடை நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப் பொருந்த வசுத்த வாயிலிரண்டின்புடையதாகச் செய்த அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும் புறப்படச்சமைத்தவாயிலு மெனக்கொள்க.

க0க. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட தூவிற்சொல்லுகிற படியே எல்லாவிளக்கணமும் தோற்றின அரங்கென்க.

க0க - எ. தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்படாநின்ற நாலுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிலத் தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க எழுதி வைத்தென்றவாறு ; என்னை? “கூறிய வரங்கில்.....இயழிற் றுமே” என்றாராகலின்.

க0அ. தூணிழற்.....கெடுத்தென்றது - தூண்களினிழல் நாயகப்பத்தி யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை யேற்றி யென்றவாறு.

¹ கொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுந்
கக௦ கரந்துவரலெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்தாங்

கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து

மாலேத் தாமம் வளையுட னாற்றி

விருந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி வரங்கத்துப்

² பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த

கக௫ சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டு

கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி * மண்ணிய

நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம் போக்கி

க௦௯ - க௦. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது - இடத்துணினிலையி
டத்து ஒருமுகவெழினியும் இரண்டு வலத்துணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழி
னியும் மேற் கரந்துவரலெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்றவாறு.

கக௧. ஒவியவிதானத்து - சித்திரவிதானமான பலதொழில்களையுமுடைத்
தாங்கி.

கக௧ - ௨. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - நல்லவாகிய முத்துமாலே
களாற் சல்லியும் துக்குமாக நாற்றியென்றவாறு.

கக௩. விருந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது - அழகினுற் புதுமைத்தாகச்
சுமைத்த அரங்கினகத்தென்றவாறு.

க௧௬. வகுத்தனர் கொண்டு (க௦௭) வைத்து (க௦௮) எடுத்து (க௧௦) வகுத்து
(க௧௨) நாற்றிக் (க௧௩) கிடந்த அரங்கமென்க.

நாற்றுதற்கு இடமாகிக் கிடந்த அரங்கமென்க.

க௧௪ - ௫. பேரிசைமன்னர்.....நனிகொண்டென்றது - பெரியசீர்த்
தியையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப் பறிக்கப்பட்ட
அழகிய நற்கொற்றக்குடையின் காம்பைத் தலைக்கோலாகக் கொண்டென்றவாறு.

என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து மாற்றுவேந்தரெயிற்புறத்து
வெட்டினமூங்கிலும் புண்ணியவரையின் மூங்கிலும் மாற்றரசர் குடைக்காம்பு
மாமென்.....

இது கூறிற்று, வேந்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

க௧௬ - ௭. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்கடோறும் நவரத்
தினங்களாற் கட்டி இடைநிலங்களைச் சாம்பூரத்தமென்னும் பொற்றகட்டாலே
செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாறாகக்கட்டுவது.

¹ "எழினி தானே மூன்றென மொழிப", "அவைதா, மொருமுக வெழினியும்
பொருமுக வெழினியுந், கரந்துவரலெழினியு மெனமு வகையே" (சீவக. ௬௭௫-௬. மேற்.)

² இவ்வழிமுதலியவை இத்தால் ௨௮ - ஆம் காதையிலுள்ள ௬௮ - ஆம் அடிமுத
லியவற்றை ஒத்துள்ளன. (பி - ம்.) * நண்ணிய

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி

லிந்திர சிறுவன் சயந்த னாகென

கஉ௦ வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்து

நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னேனுடை

யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு

கஉ௧ முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப

வரைசொடு பட்ட வைம்பெருங் குழுவுந்

தேர்வலஞ் செய்து கனிகைக் கொடுப்ப

வூர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன் வைத்தாங்

ககஅ - ௨௦. காவல்வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது - இத்தலைக் கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைத்து மந்திரவியாலேபூசித்து வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே காப்பமைத்து இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாத் தற்குக்காரணம் ¹ மேலே சொன்னோம்.

கஉக - ௨. புண்ணிய நன்னீர்.....மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானுறு புண்ணியதீர்த்தங்கனிவீரரப் பொற்குடத்திலேயெடுத்துக்கொண்டுவந்து இத்தலைக்கோலை அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலைகளுஞ் சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லிப்போந்த (௨௫) நாடகவாசிரியன் முதலானோர் (கக௩) அரங்கத்தின்கண்ணே (கஉஅ) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (கஉக) பொற்குடத்தால் (கஉ௨) நீராட்டியபின்பு மாலைசூட்டியென்க.

கஉ௩. நலந்தருநாளாலென்றது - நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (கஉ௨) மண்ணியபின்ன ரென முன்னேசேர்க்க.

கஉ௩ - ச. பொலம்பூனேனுடை.....கொண்டென்றது - பொம்பட்டத்தையும் ஆபரணங்கையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்கையில் வாழ்த்துடனே கொடுத்தென்றவாறு.

கஉ௫ - அ. முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்வைத்தாங்கென்றது - வீரமுரசுமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும் மந்திரி புரோகித சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வைரரபதத்தினையும் உடன்கொண்டிவலஞ்செய்து தேரின்மேனின்ற பாடுவானது கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினைக்கொண்டு நகரியைவலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக வைத்தபின்னென்றவாறு.

என்னை? “புணியுங் கோளு.....தக்க தென்ப” என்றார் செயற்றியனார்.

¹ இப்புத்தகத்தின் ௫௬ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

கியல்பினின் வழாஅ விருக்கை முறைமையிற்
 ௧௩௦ குயிலுவ மாக்க * நெறிப்பட நிற்ப
 வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
 வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கெனப் பொருந்தி
 யிந்நெறி †வகையா லிடத்தூண் சேர்ந்த
 தொன்னெறி ‡யியற்கைத் தோரிய மகளிருஞ்
 ௧௩௧ சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
 வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
 பாடிய வாரத் தீற்றினின் மிசைக்குங்
 கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங்

இனி, அரங்கிலேபுத்து ஆடுகின்ற இயல்புகளுக்கின்றது:—

௧௨௬. இயல்பின்.....முறைமையினென்றது - வரிசைக்கேற்ற இருக்
 கைமுறைகளிலே இருந்தபினென்றவாறு.

௧௩௦. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது - குயிலுவக்கருவியாளர்
 நிற்கக்கடவ முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:— “ஆழட முக்கோல்.....நிலையிட
 மொருகோல்” என்று கூறின் முறைவழுவாதேறிக்கை.

குயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர்.

௧௩௧ - ௨. வலக்கான்முன்.....பொருந்தியென்றது - நாடகக்கணிகை
 யாகிய அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப்
 பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடாண வலப்பக்கத்துத் தூணித்தே சேர்தல்
 வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

௧௩௩ - ௪. இந்நெறி வகையா.....தோரியமகளிருமென்றது - மாதவி
 வந்தேறிநின்றபடி இடத்தூணிலையாகிய ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய
 நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய மடந்தைமுதலாயினருமென்றவாறு.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆழமுதிர்ந்தார்; என்னை? “இந்நெறி வகை
 யால்.....தோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய
 மகளே” எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

௧௩௫ - ௬. சீரியல்.....பாடவென்றது - நன்மையுண்டாகவும் தீமை
 நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

வாரமிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்
 யுள்; அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்மொத்திரையும் பெற்றுவரும்கூ.

௧௩௭ - ௮. பாடிய வாரத்து.....கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்
 பாடலின் ஈற்றிலேநின்று கூடி இசைக்கப்படாநின்ற கருவிகளெல்லாமென்ற
 வாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின்:—

(பி - ம்.) * ‘தெறிபட’ † ‘வகையில்’ ‡ ‘இயற்கையிற்சூரியமகனும்’

1 குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித்
 கச0. தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்
 பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு
 கூடின் * நிசைத்த தாமர் திரிகை
 யாமர் திரிகையோ டந்தர மின்றிக்
 கொட்டிரண் டுடையதோர் † மண்டில மாகக்
 கசடு கட்டிய † மண்டிலம் பதினென்று போக்கி
 ‡ வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம்

ககக. குழல்வழி நின்றதியாமேயென்றது - வங்கியத்தின்வழியே நின்றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்று மட்டமும் யாழ்வழித்தெனக் கொள்க.

ககக - ச0. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது - யாழ்ப்பாடலின்வழியே தண்ணுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

கச0 - சக. தண்ணுமைப் பின்வழிநின்றது முழவேயென்றது - மத்தளக் கருவியின்வழியே குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.

கசக - 2. முழவொடு கூடின் நிசைத்ததாமர் திரிகையென்றது - முழவொடுகூடின் வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகை யென்றுங்கருவி பென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது = இடக்கை. நின்றது கருவியென்னுது ஒசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லித்திராராலெனின், வாரப்பாடல் பாடியபின்னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசக. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன குயிலுவக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல ஒன்றாய் நிற்பவென்றவாறு.

கசச. கொட்டிரண்டிடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது - ஒரு தாளத் துக்கு இரண்டிபற்றாக வென்றவாறு.

கசடு. கட்டிய மண்டிலம் பதினென்று போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டிபற்றாகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினெருபற்றாலே தேசிக்கத்தை ஆமுமுடித்தென்றவாறு.

கசசு. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச் செய்கை நாடகநூல்களிலமைந்த முறையாகலான், அம்முறை வழுவாமலென்றவாறு.

1 “குழல்வழி யாமெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்ப லாமத் திரிகை” (சீவக. கஉச, சுஎடு, ந - மேற்.); “குழவெழீஇ யாமெழீஇத் தண்ணுமை.....ஆமத் திரிகை” என்று கூந்தது. இடையாரும் சொன்னார்” (இறை சூ. ச0 - உரை, மேற்.)

(பி - ம்.) * “இசைத்ததியாமந்திரிகை” † “மண்டிலம்” ‡ “வந்தமுறைமையின்”

லந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய * பின்னர்
மீத்திறம்படாமை வக்காண்ம் வகுத்துப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே

கரு0 னான்கி னொரீஇய நன்கன் மறிந்து
மூன்றளந் தொன்று † கொட்டி யத்னை
யைது மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி கயங்கிய பின்னர்
யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்

கசௌ. அந்தரக் கொட்டுட னடங்கிய பின்னரென்றது - ... ..
அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும் இதற்குப்பெயர்.
இந்த ஒத்துஆடியபின்னரல்லது உருவுகாட்டுகை வழக்கல்லவென்றவாறு;
என்னை? “முகமா தெதிரி யோகப் பொருட்டே” என்பதனும் காண்க.

கசஅ - க. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணுய்
நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகெடாதபடி ஆளத்தி
யிலேவைத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கி னொரீஇய நன்கன்மறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை
யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்
இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம் பிரகலை எனவிலை.

நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்றுறுப்பாலே
வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன;
அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது - மூன்றெடுத்துடைய மட்
டத்திலேயெடுத்து ஒரொத்துடைய ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்ற
வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக் வுடைத்தே” என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்
டித்தொத்தலுமேயாகலின், தேசிக்கூறெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.

இனி, மார்க்கங் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்
கட்டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக் கார்ப்புறறிபோல இரட்
டிக்கிரட்டியாக ஆடியென்றவாறு.

(பி - ம்.) * ‘பின்மைமீத்திறம்படாமை வர்த்தனைவகுத்து’ † ‘கொட்டியவதனை
யைநத்துமண்டலத்தால்’

கருநு கூறிய வைந்தின் கொள்கை போலப்
பின்னையு மம்முறை * பேரிய பிண்ணைப்
பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் † வகுத்தென
நாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்துக்
காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
கசு0 நிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
தலைக்கோ லெய்தித் தலையரங் கேறி
‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னுயிரத் தெண்கழுஞ்
சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

சு. கூறிய வைந்தின்.....பின்னையென்றது - சொல்லிப்போந்த
தேசிபோலவரிடும் § மட்டத்தாளமுதலாக ஏகதாளம் அந்தமாக வைசாகரிலை
யிலே ஆடி முடித்தபின்னரென்றவாறு;

என்னை? “வைசாக.....வரையார்” என்றாராகலின்.

கருள. பொன்னியல்.....வகுத்தெனவென்றது - பொலிவினையுடைத்
தொரு பொற்கொடியானது கூத்தாடினும்போலவென்றவாறு.

கருஅ - சு. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம் நிருத்தம்
நாட்டியமென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்பது புறநடத்தை
யாதலின், அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை வழுவாமல் அவிநயங்காட்
டிப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின் வழுவாமல் ஆடிக்காட்டினளா
தலினென்றவாறு.

அன்றியும், நாட்டிய நன்னூல்.....காட்டினளாதலின் - இக்காதையிற்
கூறிய முத்தமிழ் வகையும் காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

கசு0. (பா) இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாஅதென்றது - இம்
மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே முறைமையாகிய ஆயிரத்தெண்
கழுஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றான்;

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப” என்றாராதலின்.

இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே தலைக்கோலெய்தியென்று
மாம். பச்சைமாலேக்கிடை ஆயிரத்தெண்கழுஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப்
படிக்கலென்னுமாம்.

கசுக. தலைக்கோலெய்தியென்றது - வரிசைக்குத் தக்கபடி தலைக்கோற்
பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையரங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேற்பெற்றென்றவாறு.

கசுஉ - ஔ. விதிமுறை.....பெற்றன ளென்றது - இந்நாடகக்கணிகையர்
க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழுஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,
இவளும் ஆயிரத்தெண்கழுஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளென்றவாறு.

(பி - ம்.) * ‘பெயரிய’ † ‘வகுத்து’ ‡ ‘விதிமுறையாகிய’, ‘விதிமுறையாக’
§ ‘அடதாளம்’.

* நூறுபத் தடுக்கி யெட்டுக் கடைநிறுத்த
 கசுரு வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதிம் மாலை
 மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென்
 மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக் கொடுத்து
 † நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்
 பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி னிறுத்த
 கஎ௦ மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
 கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
 மணமனை புக்கு மாதவி தன்னோ
 டீணாவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
 † விடுத லறியா விருப்பின னாயினன்
 கஎரு வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனைபக மறந்தென்.

கசுரு. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது - ஒருநாளிக்குப் பரியமாக வென்று அரசனாற் பெறப்பட்டாளென்றவாறு.

பெறுகை - பெற்றினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரங்கழஞ்சு பரியத்திற்கும், எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்தது.

அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும் அந்தப்படியே பரியமாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.

கசுச - க. நூறுபத்தடக்கி...பான்மையினிறுத்தவென்றது - இப்பொன் தந்து இம்மாலேவாங்குவான் மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி மான்விழிபோன்ற நோக்கினையுடையாளோர் கூனிகைக்கொடுத்துநகரியிற்பெருந் தெருவிலே விலைக்குவிற்பாரைப்போல்வதோர் பண்பினுனி றுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரியமென்னுதே மாலைக்குப்பரியமென்றது இடக்கரடக்கு.

கசுரு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன். இம்மாலே இராசாவின் பக்தற்பெற்ற பச்சைமாலே.

கஎ௦ - எ. மாமலர் நெடுங்கண்...மணமனைபுக்கென்றது - பெரியதாமரை மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு பொன்னையுங்கொடுத்து வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே மாதவியுடைய மண மனையிலே புகுந்தென்றவாறு.

கஎ௨ - ச. மாதவிதன்னோடு.....விருப்பினனாயினென்றது - இக்கோவ லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து மயங்கியிருந்து மனையையும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத விருப்பத்தையுடையனாயினுனென்றவாறு.

கஎரு. வடுநீங்கு.....மறந்தெனென்றது - சூற்றமற்றிசிறப்பினை யுடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.

என்னென்றது, ஈற்றகை.

வேண்பா.

- * எண்ணு மெழுத்து மியலேந்தும் பண்ணுன்னும்
* பண்ணின் சுத்துப் பதினென்று — மண்ணின்மேற்
போக்கினுள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினு லாடரங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை - தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரியவரையென உருபு தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி - அகத்தியன்; வரை பொதியிலாத லும், திருமுனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு என்னை? இமயமும் இறைவனு மாகற்பாலவெனின், — அம்மன்று; மேல், ¹ “திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என இக்கூதையி லும், ² “நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு, மாயிரங் கண் ணேன் செவியக நிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி, மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத், தங்குக விவனெனச் சாபம் பெற்ற, மங்கை மாதவி வழிமுதற் றேன்றிய, வங்கர வல்குல்” எனக் கடலாடுகாதையிலும் கூறினாராதலானும், நான்முகத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி னருந்திற் கைத்தியன், சுந்தர மணி முடி யிந்திரன் மகனை, மாணு விதலோய் வேணு வாகென், விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ யென்று, மேலின்ன் ரெழுது மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்கூத் தியர்க்குத், திருந்திய தலைக் கோற் றுனத் தீருமென், நவனினி துரைப்ப வாகிவர் கன்னென்” என்றாராக லானும் பொதியிலும் அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற் சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய பொதியின்மலைக்கண் திரு முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ³ சாபம் இந்திரசிறுவனோடே அம் முனியருளத் தலைக்கோற்றுனத்து நீங்கிய மாறுபடுதலரிய சிறப்பினையுடைய அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப் பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற் குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி னையும் தாதுகளவிழும் பூக்களையுடைய கடைகுழன்றுசுருண்ட குழலினையு முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர் தோள் பெருத்தல் மரபாதலின். என்னை?

* “அகலெல்கு றோள்கண்ணென மூவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

¹ சிலப். அரந்தேற்றுக்காதை, க-ந. ² சிலப். கடலாடுகாதை, கஅ - உரு.

³ இந்திரனவைக்கனத்து ஒருவரையொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவரார் சாபம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்பதியும் முறையே வித்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி நகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனரென்று, “வானவர் கோமான் வானிடை யிரு த்து” என்னும் ஆசிரியப்பாவார் சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரததாலாகிரியர் கூறினர்.

⁴ கவித்தொகை, கஅஅ. (பி - ம்.) * பண்ணமைத்தகூத்து.

அ - கூ. ஆடலும் பாடலும்.....குறை படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தம் பாட்டும் அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றிலுள்ளும் ஒன்றுங் குறைவுபடாமல்,

இவை. குறைவுபடாமலுக்குக் காரணமுடையனாகவினென்க.

க௦ - கக. ஏழாண் டியற்றி.....வேண்டி

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப் பன்னிராண்டில் வீரக்கழல்கூழ்ந்த காலிலே யுடைய சோழன்கீர்தாழ் பெருவளத்தானுக்கு அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை விரும்பியென்க.

என்னே? “பண்ணியம்வைத் தானேமுகன் பாதம் புணிந்துநாட், புண்ணியவோரை புகன்றனகொண்—டெண்ணியே, வண்டிருக்குங் கூந்தன் மடவரலையையாண்டிற், தண்டியுஞ்சேர் விப்பதே சால்பு” எனவும், ¹ “வட்டணையுந் தாசியு * மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டிட னீரிரண்டான் டெய்தியபின்—கட்டினைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கினரச், சோதித் தரங்கேறச் சூழ்” எனவும், “நன்னர் விரும்புடையோ ணற்குணமு மிக்குயர்ந்தோள், சொன்ன சூலத் தாலமைந்த தொன்மையளாய்ப்—பன்னிரண்டான், டேய்ந்ததற்பி னுடலுடன் பாடலழ கிம்மூன்றும், வாய்ந்தவரங் கேற்றல் வழக்கு” எனவும் கூறினார் பாரதசேனாபதியார்.

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான் தன்னெடும்

(இ - ள்.) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின் இலக்கணங்களையறிந்து பலவகைப்பட்ட புறநடங்கலையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்லனாகி அல்லியமுதற் கொடுகொட்டியீரகக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்குஅடைத்த வாச்சியங்களின் கூறுகளும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும் தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குக்களும் தம்மிற்குடன நெறியையுடைய அகக் கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நிகழ்த்துமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும் நூலினகத்துக்கொண்ட கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செய்தகை வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை கூடைக்கதியுட்புகாமலும், புறக்கூத்தினிடத்து ஆடனிகழுமிடத்து அவநயநிகழாமலும், அவநயநிகழுமிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாத படியுஞ் செலுத்தி அமைந்த ஆடலாசிரியனுமென்க.

இது பொழிப்புரை.

கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன:—வசைக்கூத்து, புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல், பொதுவியல்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக்கூத்து; சாந்திக்கூத்து, விநோதக்

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௬௭௩ - ந. மேற்.

(பி - ம்.) * ‘பண்ணமைய வெண்மையான், டுட்டிட னீரானுண் டெய்தியபின் - வட்டணையுந், கீதக்’

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து, தேசிக்கூத்தென்ப பலவகைய. இவை விரிந்ததூல்களிற்காண்க.

கஉ. ஈண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும், விநோதமும். என்னை? ¹ “அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென், ருய்ந்துற வகுத்தன்ன கத்தியன் ருனே” என்றாராகலின்.

¹ “சாந்திக் கூத்தே தலைவ * னின்ப, மேந்திரின் ருடிய விரிநு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிரய நாடக, மென்றிப் பாற்படே மென்மனார் புலவர்” என்பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச் சாந்திக்கூத்தெனப்படும். இவற்றுள்,—

சொக்கமென்றது*—சுத்தநிருத்தம். அது நூற்றெட்டுக்காணமுடைந்து.

மெய்க்கூத்தாவது:—தேசி வடுகு சிங்களமென மூவகைப்படும். இவை மெய்த்தொழிற்சுத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின. இவை அகச்சுவைபற்றி யெடுத்தலின், அகம.திர்க்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன. “குணத்தின் வழியதாகக் கூத்தெனப்படிகே” என்றார் குணநூலுடையார்; ¹ “அகத்தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே” என்றார் சயந்தநூலுடையாருமெனக்கொள்க.

அவிரயக்கூத்தாவது:—† கதை தழுவாது பாட்டினதுபொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்பைஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.

நாடகம் - கதைதழுவியருங் கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிரடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்றது:—காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய்யுள் பாட்டாக எழுமரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதினமரேனும் கைபிணைந்தாடுவது; ² “குரவையென்பது.....இபல்பிற் றென்ப” என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை வந்தவழிக்கண்டு கொள்க.

கலிரடமென்றது - கழாய்க்கூத்து.

குடக் கூத்தென்றது - மேற்பதினொரடலுட் காட்டப்படும்.

கரணமாவது - படிந்தவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் நுண்மையும் மாயமுமுதலாயினவற்றை உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவைசெய்து ஆட்டிவிப்பது.

இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்; அஃதாவது விதுடக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

வசை - வேத்தியல், பொதுவியலென இரண்டிவகைப்படும்; அவைமுந்து நூல்களிற் கீண்டு கொள்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி. கஉஉ - ந. மேற். ² இப்புத்தகம் உஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி - ம்.) * ‘அவிரயம்’ † ‘திருத்தக்கை’

வெறியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற அத்திறக்கூத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்னை? “எழுவகைக் கூத்து யிழிகுலத் தோரை, யாட வருத்தன என கத்தியன் ருனே” என்றராகலின்.

இவற்றின் இலக்கணங்களாவன:— ¹ “அறுவகை நிலையு” ² மைவகைப் பாதமு, ³ மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும், ⁴ வருத்தனை நான்கு ⁵ நிருத் தக்கை முப்பது, மத்தகு தொழில வாகு மென்ப.” இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கக. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து, வசைக்கூத்து, விநோதக் கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென்பது பகருங் காலை, வென்றி வசையே விநோத மாசும்” என்றராகலின்.

“அவற்றுள், மாற்றா னெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு, மேற்படக் கூறும் வென்றிக் கூத்தே.”

“பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லவ னாதல் வசையெனப் படுமே.”

⁶ “எனவிலை தாளத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடெடுத்து, வென்றி விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்.” இதன்கருத்து: கொடித்தேர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுங் கூத்தென்பதாம்.

விலக்கினிற்முணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு பொருந்துவித்து ;

¹ அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, ந. வைசாகம், ச. மண்டலம், டு. ஆலீடம், சு. பிரத்தியாலீடமென்பன.

² ஐவகைப்பா தமாவன:—க.சமநிலை, உ. உற்குதம், ந. சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம், டு. குஞ்சிதமென்பன.

³ அங்கக்கிரியைப்பதிருவன:—க.சரிகை, உ. புரிகை, ந. சமகவி, ச. திரிகை, டு. ஊர்த்துவகவிகை, சு. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், கூ. உல்லோலம், கௌ. சூர்த்தனம், கக. வேட்டனம், கஉ. உபவேட்டனம், கக. தானபதப்பிராய வருத்தம், கச. உகேஷணம், கடு. அவகேஷணம், கசு. நிருஞ்சனமென்பன.

⁴ வருத்தனைநான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ. உபவேட்டிதம், ந. வியாவர்த்திதம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

⁵ நிருத்தக்கைமுப்பதாவன:—க. சதுரச்சிரம், உ. உத்துவீதம், ந. தலமுகம், ச. சுவத்திகம், டு. விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரேசிதம், எ. அராககடகாமுகம், அ. ஆவித் தவத்திரம், க. குசீமுகம், கௌ. இரேசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கஉ. பல்லவம், கக. நிதம்பம், கச. கசுத்தந்தம், கடு. இலதை, கசு. கரிகை, கக. பக்கவஞ்சிதம், கஅ. பக் ப்பிரதியோகம், கக. கருடபக்கம், உௌ. தண்டபக்கம், உக. ஊர்த்துவமண்டலி, உஉ. பக்கமண்டலி, உக. உரோமண்டலி, உச. உரப்பார்குவார்த்தமண்டலி, உடு. முட்டிக ச்சுவத்திகம், உசு. நளினீபநாமகோசம், உஎ. அலபநாமம், உஅ. உற்பணம், உக. இலளிதை, நௌ. வலிதையென்பன. இவை, சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரதநாலார் காணப்பட்டன.

⁶ வென்றிக்கூத்தும் வசைக்கூத்தும் தாள இயல்புடையனவென்றபடி.

இன், சாநியை ; மூன் றனுருபு ஐந்தனெடுமயங்கிற் று.

வென்றிக்குத்துமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட புறநடங்கனையும் வேந்து விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்படுதல்,

பொருந்தப் படுதல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு வரவுவகுத்தல்.

விலக்குறுப்பாவன:—பதினென்குவகைப்படும்; அவை ¹ பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல் வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிலை;

என்னை? “விலக்குறுப் பென்பது விரிக்குங் காலிப், பொருளும் யோனி யும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ் சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ்சத் துவமு, மவிநயஞ் சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ, யிசைய வெண்ணி னீரே முறுப்பே” என்றாராகலின்.

அவற்றுள்,—பொருள் நான்குவகைப்படும்; என்னை? “அறம்பொரு ளின்பும் வீடுன நான்கும், திறம்படு பொருளெனச் செப்பினர் புலவர்” என்ற ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற் பெயர்வேறுபடும். அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம், அங்கமெனப்பெயரவாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகர ணப்பிர கரண, மாடிய பிரகரண மங்க மென்றே, யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னேரே” என்றார் மதிவாணனும். “அறமுத னான்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னாடக முன்னே னாகும்” எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணி கர் சாதியென் றறைப” எனவும், “அறமேற் சூத்திர ரங்க மாகும்” எனவும் சொன்னார் செயிற்றியனார். இவை நான்கும் நாடகமென்றதிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண் மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்த லும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிலை;

என்னை? “உள்ளோற் றுள்ளது மில்லோற் றுள்ளது, முள்ளோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது, மெள்ளா துரைத்தல் யோனி யாகும்” என்றாராகலின்.

விருத்தி நான்குவகைப்படும்:—அவை சாத்துவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பார தியெனவிலை.

இவற்றுள்,—சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத் தெய்வமானிடர் தலை வராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக வீரராகியமானிடர் தலைவராகவரு வது.

கைசிகியாவது:—காமம் பொருளாகக் காமுகராகியமக்கள் தலைவராகவரு வது.

¹ இப்புத்தகம், சூ. - ஆம் புத்தகம் பார்க்க.

பாரதிபாவது:—கூத்தன் தலைவனாக நடன் நட பொருளாகக் காட்டியும் உரைத்தும் வருவது.

இச்சொல்லப்பட்ட நால்வகை விருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த மூன்று விருத்தியும்போலப் பிறிதின்நிலைவர் பிறிதுபொருள்பற்றி விருத்தி கூறாது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

சந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தலெனவிலை.

இவற்றுள் முகமாவது:—¹ எழுவகைப்பட்ட உழவினாற் சமைக்கப்பட்ட பூழியுனிட்டுவித்துப் பருவஞ்செய்து முளைத்து முழுவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்கனம் முளைத்தல் முதலாய் இலேதோன்றி நாரற் றுய்முழுவதுபோல்வது.

கருப்பமாவது:—அந்நாற்று முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட் பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிநிற்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர் திரண்டிட்டுக் காய் தாழ்ந்து முற்றி விளைந்துமுழுவதுபோல்வது.

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை அறுத்துப் போரிட்டுக் கடா விட்டுத் தூற்றிப் பொலிசெய்து கொண்டுபோய் உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது.

இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை.

சுவை ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை வீரச்சுவையவிரயம், பயச்சுவையவி ரயம், இழிப்புச்சுவையவிரயம், அற்புதச்சுவையவிரயம், இன்பச்சுவையவி ரயம், அவலச்சுவையவிரயம், நகைச்சுவையவிரயம், நடுவுநிலைச்சுவையவி ரயம், உருத்திரச்சுவையவிரயமென; அவற்றுள்,—

“வீரச்சுவை யவிரயம் விளம்புந் காலை, முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண் ணும், பிடித்த வாளுந் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய நுதலுந், தின்னென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும் பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

“அச்ச வவிரய மாயுந் காலை, யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலந் கிய கண்ணுந் கலங்கிய வுளனுந், கரந்துவர வுடைமையுந் கையெதிர் மறுத்த லும், பரந்த நோக்கமு மிகைபண் பினவே.”

“இழிப்பி னவிரய மியம்புந் காலை, யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போ தலு, மொடுங்கிய முகமு முஞற்றாக் காணுந், சோர்ந்த யாக்கையுந் சொன்னி ரம் பாமையு, நேர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே.”

“அற்புத வவிரய மறிவரக் கிளப்பிற், சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த கையது, மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்திய தீமைத்தலும் விழித்தலு மிகவாதென், றையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப.”

¹ ஆரம்பத்திற்கு ஏழங்கமுண்டென்று வடநாலாரிற் சிவன் கூறுவதாவதின் அந்த ரூப்பொருத்த எழுவகைப்பட்ட உழவென்றார்.

“காம வலியைக் கருதுந் காலைத், தூவுள் னுறுத்த வடிவுந் தொழிலுந், காரிகை கலந்த கடைக்கணுந் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல்சிறுகிரை வரும்பலு, மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் கிளவியுந், கலந்தன பிறவுந் கடைப்பிடித் தீனரே.”

“அவலத் தவிய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர் மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும், பீடழி யிடும்பையும் பிதற்றிய சொல்லு, நிறைகையழித்து நீர்மையில் கிளவியும், பொறையின் ருகலும் புணர்ந்தினர் புலவர்.”

“நகையி னவிய நாட்டுந் காலை, மிகையடு நகையது பிறர்நகையுடையது, கோட்டிய முகத்தது.....,விட்டுமுரி புருவமொடு விலாவுறுப் புடையது, செய்வது பிறிதாய் வேறுசே திப்பதென், றையமில் புலவ ராய்ந்தன ரென்ப.”

“நாட்டுந் காலை நடுவுநிலை யவியந், கோட்பா டறியாக் கொள்கையு மாட்சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாரிய விழியும், பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுந், குறிப்பின் ருகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகையிக வுடைமையுந் தண்ணென வுடைமையு, மளத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்ந்துந், கலக்கமொடு புணர்ந்த நோக்குந் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப் புலவர்”

¹ உருத்திரச்சுவை யவியம்.....

² ஆஃதாவது விறலென்பது; சத்துவமென்பாருமுளர். அச்சத்துவந்தான்

³ பத்துவகைப்படும். என்னை? மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க மடித்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல், சாக்காடு, குரற்சிறைவு எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புலரையறை; ஆவது, சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன் பதினும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெய்ம்மைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால் அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றார் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தழு வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால் தோற்று முடம்பில்; உடம் பின்மிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும் கண்ணில்; கண்ணின் மிகத்தோற்றும் கண்ணின்கடையகத்தென்றவாறு.

⁴ சாத்தியாவது.....

¹ உருத்திரச்சுவையிதயசுருத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இல்லை. அச்சுவையின் மெய்ப்பாடுகளை, “கையிசையா வாய்மடியாக் கண்ணிலவா வெய்துயிரா, மெய்குலையா வேரா வெகுண்டெழுந்தான்” என்பதனுணர்க்.

² அந்நிதன்று அச்சுவையுணர்வு உள்ளத்து நிகழ்ந்தவழித்தோன்றும் மேற் கூறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

³ இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடநூல் வீதிக்கு மாறாக உள்ளன.

⁴ நிறுத்தமுறையே சுவையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரிய சாதி பத்துவகைப் படும்; அவை, நாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், டிம்ம், வியாயோகம், சமவா காரம், வீதி, அங்கம், ஈகாநிருகமெனவிலை.

குறிப்பாவது - சுவையதன்கட்டோன்றுவது.

நத்துவது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அந்நியமென்றது - பாவகம்; அஃது இருபத்துநான்குவகைத்து; வரலாறு:—வெகுண்டோனவிநயம், ஐயமுற்றோனவிநயம், சோம்பினோனவிநயம், களித்தோனவிநயம், உவந்தோனவிநயம், அழுக்காறுடையோனவிநயம், இன்பமுற்றோனவிநயம், தெய்வமுற்றோனவிநயம், ஞஞ்ஞையுற்றோனவிநயம், உடன்பட்டோனவிநயம், உறங்கினோனவிநயம், துயிலுணர்ந்தோனவிநயம், செத்தோனவிநயம், மழைபெய்யப்பட்டோனவிநயம், பணித்தலைப்பட்டோனவிநயம், வெயிற்றலைப்பட்டோனவிநயம், நாணமுற்றோனவிநயம், வருத்தமுற்றோனவிநயம், கண்ணோவுற்றோனவிநயம், தலைநோவுற்றோனவிநயம், அழற்றிற்ம்பட்டோனவிநயம், சீதமுற்றோனவிநயம், வெப்பமுற்றோனவிநயம், நஞ்சுண்டோனவிநயமெனவிலைவ. அவற்றுள்,—

“வெகுண்டோனவிநயம் விளம்புந் காலை, மடித்த வாயு மலர்ந்த மார்புந், துடித்த புருவமுந் சுட்டிய விரலுந், கன்றின வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடுதலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”

“பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய முற்றோனவிநய முரைப்பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும் பேசா திருத்தலும், பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்நிசை நோக்கலு, மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசினோரே.”

“மடியி னவிநயம் வகுக்குந் காலை, நொடியொடு பலகொட் டாவிமிக வுடைமையு, மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுந், காரண் மின்றி யாழ்ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த செலவோ, டணிதரு புலவராய்ந்தன ரென்ப.”

“களித்தோனவிநயங் கழறுந் காலை, யொளித்தவை யொளியா னுரைத்த விண்மையுந், கவிழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந் தளர்ந்துந், வீழ்ந்த சொல்லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுந், களிகைக் கவர்ந்த கடைக்கனோக் குடைமையும், பேரிசை யாளர் பேணினர் கொளலே.”

“உவந்தோனவிநய முரைக்குந் காலை, நிவந்தினி தாகிய கண்மல ருடைமையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவினகன்ற முறுவனகையுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுந் கானமும் பிறவு, மொருங்குட னமைந்த குறிப்பிற் றன்றே.”

“அழுக்காறுடையோனவிநய முரைப்பி, னீழக்கொடு புணர்ந்த விசைப் பொருளுடைமையுந், கூம்பிய வாயுந் கோடிய வுரைபு, மோம்பாது விதிர்க்குந் கைவகையுடைமையு, மாரணங் காகிய வெகுளி யுடைமையுந், காரண மின்றி மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த விடும்பையு மேவரப், பொலியு மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்.”

“இன்பமொடு புணர்ந்தோனவிநய மியம்பிற், றுன்ப நீங்கித் துவர்த்த யாக்கையுந், தயங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு, மயங்கி வந்த செலவு

நனி யுடைமையு, மழஞள் ளுறுத்த சொற்பொலி வுடைமையு, மெழிலொடு புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுந், கலங்கச்சேர்ந் தகன்ற தோண்மார் புடைமையு, நலங்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”

1. “தெய்வ முற்றே னவிரயஞ் செப்பிற், கைவிட் டெறிந்த கலக்க முடைமையு, மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந், துடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலையுந், செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு, மெய்து மென்ப வியல்புணர்ந்தோரே.”

“குஞ்ஞை யுற்றே னவிரய நாடிந், பன்மென் றிறுகிய * நாவழி வுடைமையு, துரைசேர்ந்து கூட்பும் வாயு நோக்கினர்ச், குரைப்போன் போல வுணர்வி லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக வுடைமையு மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும் பிறவு, மேவிய தென்ப விளங்குமொழிப் புலவர்.” இஃது ஏழுறுமாக்களவிரயம்.

“சிற்தையுடம் பட்டோ னவிரயந் தெரியின், முந்தை யாயினு முணரா நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த லுருத கரும நிலைமையுந், சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு மென்ப பொருந்து மொழிப் புலவர்.”

“துஞ்சா நின்றே னவிரயந் துணியி, னெஞ்சுத லின்றி யிருபுடை மருங்கு, மலர்ந்துந் கவிழ்ந்தும் வருபுடை யியற்றியு, மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற் றலு மாகும்.”

“இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிரய மியம்பி, னென்றிய குறுங்கொட் டாவியு முயிர்ப்புந், துளங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு, மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுந் கொளலே.”

“செத்தோ னவிரயஞ் செப்புந் காலே, யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாக்கலுந், கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துங், போர்த்துணி வுடைமையும் வலித்த வுறுப்பு, மெலிந்த வகடு மென்மைமிக வுடைமையும், வெண்மணி தோன்றக் கருமணி கரத்தலு, முண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாரே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ னவிரயம் வருக்கி, னிழித்தக வுடைய வியல்புநனி யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாத்தை, மெய்ப்பூண் டொடுக்கிய முகத்தொடு புணர்த்தலு, மொளிப்படு மனனி லுறைய கண்ணும், வினிய னுந் துணியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுந், கொடுகிவிட் டெறிந்த சூளிர்பிக வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்றா னெழு தலு முண்டே.”

“யனித்தலைப் பட்டோ னவிரயம் பகரி, னடுக்க முடைமையு நகைபடு நிலைமையுந், சொற்றனர்ந் திசைத்தலு மற்றமி லவதிலும், போர்வை விழைதலும் புந்திரோ வுடைமையும், † நீரூம் விழியுஞ் சேறு முனிதலு, மின்னவை பிறவு மிசைந்தனர் கொளலே.”

1. சிலப்பதிகாரம். ௩௦ - ஆம் காண்த, ௩௮ - ஆம் அடிமுத்தவியவற்றைப்பார்க்க.

(௮ - ம்) * தாவணி † நீரூம் விழியும்.

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோர் எனவிய, மெச்ச மின்றி யியம்புங் காலைச், சொரியா நின்ற பெருந்துய முழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பொடி யென்னக், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந்தோரே.”

“நாண முற்றோர் எனவிய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கையும், வாடிய முகமும் கோடிய வுடம்புங், கெட்ட வொளியுங் கீழ்க்க ணோக்கமு, மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“வருத்த முற்றோர் எனவியம் வருப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க ணுடை மையுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுங், கூர்ந்த வியர்வுந் குறும்பல் லுயாவும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.”

“கண்ணோ வுற்றோர் எனவியங் காட்டி, னண்ணிய கண்ணீர்த் துளிவிரற் றெறித்தலும், வீளந்த புருவத்தொடு வாயுய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலைநோ வுற்றோர் எனவியஞ் சாற்றி, னிலைமை யின்றித் தலையாட் டிடை மையுங், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர விடுக்கிய னுதலும் வருந்தி, யொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து மென்ப செந்நெறிப் புலவர்.”

“அழற்றிற் பட்டோர் எனவிய முரைப்பி, னிழற்றிற் பவண்டு நெறிமை யின் விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு நீருஞ் சேறு முவத் தலும், பனிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையலு, னுனிவிர லீர மருநெறி யாக்க லும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந், தொக்க தென்ப துணிவறிந் தேரே.”

சீத முற்றோர் எனவியஞ் செப்பி, னேதிய பருவர லுள்ளமோ டிழத்தலு, மீர மாகிய போர்வையுறுத்தலு, மார வெயிலுழற் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முரன்று முயிர்த்து முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி எனவியம் விரிக்குங் காலைத், தப்பில் கடைப்பிடித் தன்மையுந் தாகமு, மெரியி னன்ன வெம்மையோ டியையும், வெருவரு மியக்கமும் வெம் பிய விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு, மோருங் காலை யுணர்ந்தனர் கொளலே.”

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும், பஞ்சியின் வாயிற் பணி னுரை கூட்பலுந், தஞ்ச மார்தர் தம்முக நோக்கியோ, ரின்சொ லியம்புவான் போலியம் பாமையும், நஞ்சுண் டோன்ற எனவிய மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனின், புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்பு” எனவரும்.

இனி, சொல்வருமறு:—அது மூன்றுவகைப்படும்; உட்சொல், புறச் சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

அவை நெஞ்சொடு கூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல், தானே கூறலென்பன; என்னே? “நெஞ்சொடு கூறல் கேட்போர்க் குரைத்தல், தஞ்சம் வாவறிவு தானே கூறலென, நம்முன் மென்ப செம்மைச் சொல்லே” என்றாகலின்.

சோல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதக மென.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சுரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நான்குநாண்டியான் வருவது.

வரிதகம் - முப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? “சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி, வண்ண நான்கு வரிதக மெண்ணென்கென், மெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே” என்ற ராகலின்.

வண்ணம் ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்பவண்ணமென. அவற்றுட் பெருவண்ணம் ஆரூய்வரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும். வனப்பவண்ணம் * நார்பத்தொன்றாய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர் வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென. என்னை? “கண்கூடு காண்வரி புள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோளென, மாட்சியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே” என்றராகலின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் ¹ கானல்வரியிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்கூத்தென்பாருமுளர்; என்னை? “சிற்துப் பிழக்கை யுடன்சந்தி யோர்முலை, கொந்தி கவுசி குடப்பிழக்கை, †கந்தன்பாட்- டாலங்காட் டாண்டி ‡பருமண னெல்லிச்சி, சூலர் தருநட்டர் தூண்டிலுடன்- சீலமிகு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழக்கை யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாகேசன் காமன், மகிழ்சிந்து வாமன ரூபம் - விகடநெடும், பத்திரன் கொற்றி பலகைவான் பப்பரப்பெண், டத்தசம் பாரந் தருணிச்சங்-கத்து, முறையின் டிருஞ்சித்து முண்டித மன் னப், பறைபண் டுதன்புட்ப பாண் - மிறைபரவு, பத்தன் குரவையே பப்பறை காவதன், பித்தனெடு மாணி பெரும்பிழக்கை - யெத்துறைபு, மேத்திவருந் கடக்கரி யாண்டு விளையாட்டுக், கோத்த பறைக்குடும்பு கோதுகூத்து - மூத்த, கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி, யழகுடைய § பண்ணிவிட டாங்கந்- திகழ்செம்பொ, னம்மனை பந்து கழங்காட லாலிக்கும், வண்ணகக் காளி விற்ற கொந்தி - யல்லாத, வாய்ந்த தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன், சாந்த முடைய சடாதாரி - யெய்ந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந் தளிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந், தொக்க தொழில்புனைந்த ** சோணண்டு - மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி குதிரை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற், திருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குன்

¹ கானல்வரிக்கு அடியார்க்குநல்லாரியற்றிய உரைகிடைத்திலது; ஆறாவும் இந் தால், அ - ஆம் காதை எச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரைபிற்கண்ட மேற்கோள்களாலும் கண்கூடுவரிமுதலிய எட்டன்புருதிகள் நன்கு விளங்கும்.

(பி - ம்.) * ‘நார்பத்தொன்பது.’ † ‘கந்தியின்பாட்டு’ ‡ ‘பிழகுமணனெல்லி. § ‘பள்ளிவிக்கட்டாங்கத்’ ** சொன்னாண்டு.

றயிற்பெண், டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுகத்துப், பல்லாங் குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தற் தோள்வீச்சு நற்சாழ - லல்லாத், வந்தி யவவடி யூராளி யோகினிச்சி, குந்திவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ, தாடுங் களிகொய்யு முள்ளிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும் படுபள்ளி - நாடறியுங், கும்பீடி நாட்டங் குணட்டங் குணலையே, தஞ்சாத சம்மைப்பூச் சோனக - மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக், கோத்த வரிக் கூத்தின் குலம்” என்றராகவின்.

சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து; என்னை? “ஆரியம் தமிழெனுஞ் சீர்நட மிரண்டினு, மாதிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடுவது சேதமென் றாகும்” என்றராகவின்.

இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள் யாதோவெனின்;—தலைவன் செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும் அக்கதையை நடாத்தியும் முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ரு. பதினோராடலும்.....அறிந்தாங்கென்றது - அல்லியமுதற் கொடுகொட்டி ஈராய்க்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும், மாட்சிமைப்பட்ட நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

கச. பதினோராடலாவன:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்கிறதை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ்-சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கங், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டுகூறுபடும்; என்னை? “அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றாட லாறு”, “துடிகடையம் பேடு மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னாடிற் ததற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவிடையோ னாடிற் ததற்குறுப், பொட்டிய நான்கா மெனல்.”

“அறுமுகத்தோ னுடல் குடைமற் ததற்குப், பெறு முறுப்பு நூன்கா மெனல்.”

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னுட லதனுக், கடைக்குப வைந்துறுப் பாய்ந்து.”

“பாண்டரங்க முக்கணு னாடிற் ததற்குறுப், பாய்ந்தன வாறு மெனல்.”

“நெடியவ னாடிற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா வுறுப்போணந் தாம்.”

* “துடியாடல் வேன்முருக னுட லதனுக், கொடியா வுறுப்போ ரைந் தாம்.”

“கடைய மயிராணி யாடிற் றதனுக், கடைய வுறுப்புக்க ளாறு.”

“காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாய்மையி னராயி ன்ண்கு.”

“மாயவ ளாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு, நாமவகை யிற்சொலுங்கா ன்ண்கு.”

“பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம லென் றுடனே யொன் று.”

“புரமெரித்தல் சூர்மா த் துளைபடுத்தல் கஞ்ச, னுரனெரித்தல் வாணனைவா னுய்த்தல் - பெரிய, வரன்முத லாகவே லன்முதன் மாயோ, னமர்முத லாடிய வாறு” எனக்.....கண்டுகொள்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரியஉருக் களுமென்க.

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுரு ஈரு வுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—

கந்தமென்றது-அடிவரையறையுடைத்தாய் ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது....

.....

பிரபந்தமென்றது-அடிவரையறையின்றிப் பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக அரங்கொழி செய்யுளீராகவுள்ள செந்துறைவிதப்பங்க ளெல்லாமென்க.

கொட்டுமென்றது - கூத்துவிதப்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு.

அவை கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன. அவற்றுள்,—

கீதாங்கம் - கீத்துக்கு வாசிப்பது.

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திற்கு வாசிப்பது.

உபயாங்கம் - இரண்டிற்கும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

கசு. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினும் புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு மென்றவாறு.

கீற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிக்குரிய கால்களும், சுற்றுதல் எறிதல் உடைத்தல் முதலாகிய ² வடுகிக்குரிய கால்களும், உடற்றாக்குமுதலாகிய ³ உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துக்குரியன.

¹ தேசிக்குரியகால்கள், உச:—க. கீற்று, உ. கடிசரி, ந. மண்டலம், ச. வர்த்தனை, டு. கரணம், சு. ஆலீடம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்பரியம், கூ. கனியம், கடு. உள்ளாளம், கக. கட்டுதல், கஉ. கம்பித்தல், கந. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கடு. வாங்குதல், கசு. அப்புதல், கஎ. அனுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, கக. குத்துதல், உடு. தெளிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புகுதல், உந. சுற்றிவாங்குதல், உச. உடற்புரிவு.

² வடுகிக்குரியகால்கள், கச:—க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், ந. உடைத்தல், ச. ஒட்டுதல், டு. கட்டுதல், சு. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், கூ. முறுக்கல், கடு. அனுக்கல், கக. வீசல், கஉ. குடுப்புக்கால், கந. கத்திரிகைக்கால், கச. கட்டுதல்.

³ உடலவர்த்தனை, கூ:—க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைநெறித்தல், ந. சுழித்தல், ச. அணைத்தல், டு. தூக்குதல், சு. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், கூ. குவித்தல், கக. “மெய்சாய் விடைநெறிவு மேற்சுழிவா டாங்கனைத்தல், கைதூக்கைத்தல் கலைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தல்வை சிங்களமா மென்று, தெரித்தனர் தண்டமீழோர் தேர்ந்து.” (சுத்தானந்தப்பிரகாசம்.)

ஈண்டுச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலராலெனின், “சிங்கள மிருவக நிலையினு மெய்தும்” என்னுஞ்ஞாந்திரத்தான் இதற்கு வேறு கால்களின்மையினென்க; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவை முதலாயினவும், பதினோராடலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும், புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

௧௬. பாடலுமென்றது - ² பண்ணன்முதலிய எட்டுவகைப்பட்ட குறிக் கோளும், “இன்பந் தெளிவே நிறையோ டொளியே, வன்சொ லிதுதி மந்த முச்சமென, வந்த வெட்டிம் பாடலின் பயனே” என்றுசொல்லப்பட்ட எண் வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு; “கொட்டி மசையுந் தூக்கு மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்” என்றாராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள்; கொட்டி அரைமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ௧; அசை ஒருமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ௭; தூக்கு இரண்டுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ௨; அளவு மூன்றுமாத்திரை; அதற்குவடிவு, ௩ எனக்கொள்க.

என்னை? “ககரங் கொட்டே யெகர மசையே, * யுகரந் தூக்கே யளவே யாய்தம்” என்றாராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு:—கொட்டாவது - அமுக்குதல்; அசையா வது - தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது:—தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது —தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும் வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும் புறக்கூத்திற்குரிய; ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும் தாளவொரியலென்பனவும், தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்மன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப் பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிதப்பங்களும், முதனடைவாரமுதலாயினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

௧௭. தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத் தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந் தூக்கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; என்னை? “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாலே, யெழு சீர் நெடுந்தூக் கென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

௧௮. கூடிய நெறியினைவென்றது - முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டிம் தாளமும் தூக்கும் தம்பிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து முதலாயினவென்க.

¹ பாலைக்கு நிலமின்மையை, தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. ௨ - உரை யிற்காண்க.

² சிலப்பதிகாரம், காணல்வரி. ௧. (பி - ம.) * “வகரத்”

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கஅ. ¹பிண்டியுமென்றது - ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகற்பமாகிய உட்சொல், புறச்சொல் ஆகாயச்சொல்லென்னு மூன்றினையும், அவியத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்யுமுறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும் மிடறும் சரீரமுமென. என்னை? “அவைதாங், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென், நெய்தமுன் பமைத்த விவையென மொழிப” என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டுவகைப்படும்; இணையாவின்ன்கையும் இணைக்கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும் வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்று மிவற்றை, இவ்வகையோடும் ¹ ஆண்கை ² பெண்கை ³ அலிக்கை ⁴ பொதுக்கையென்றும் நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை? “மெய்ப்பெறத் தெரிந்துமே ளாராய்ந்த, கைவகை தன்னைக் கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கையென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திசி னேரே”, “.....மொழிநரு முளரே”, “இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ திணைக்கை யாகும்” என்று பிறநும் கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவின்ன்கை முப்பத்துமூன்று வகைப்படும்; அவை:- பதாகை-க, திரிபதாகை-உ, கத்தரிகை-க, தூபம்-ச, அராளம்-ரு, இளம்பிறை-சு, சுகதுண்டம்-எ, முட்டி-அ, கடகம்-க, சூசி-க, கமலகோசிகம்-க, காங்குலம்-க, கபித்தம்-க, விற்பிடி-க, சூடங்கை-க, அலாபத்திரம் - க, பிரமரம் - க, தாம்பிரசூடம் - க, பிசாசம் - க, முகுளம் - உ, பிண்டி - உ, தெரிநிலை - உ, மெய்நிலை - உ, உன்னம் - உ, மண்டலம் - உ, சதுரம்-உ, மான்றலை-உ, சங்கு-உ, வண்டு-உ, இலதை-க, கபோதம்-க, மகரமுகம் - க, வலம்புரி - க என. என்னை? “இணையா வினைக்கை யியம்புங் காலை, யணையுந் பதாகை திரிபதா கையே, கத்தரிகை தூப மராள மிளம்பிறை, சுகதுண்டம்மே முட்டி கடகஞ், சூசி பதம கோசிகந் துணிந்த, மாசில் காங்குலம் வழுவுந் கபித்தம், விற்பிடி சூடங்கை யலாபத் திரமே, பிரமரந்

¹ ஆண்கைமுதலிய நாண்கள்வகையின் வரும்பெண்பாக்களால் உணர்க்—க. “முட்டி சுகர மலர்பதமஞ் சந்தஞ்சம், விட்ட சிலந்தி மிகுசூசி - ஒட்டுஞ், சதுரம் பதாகத் தருதிரிப தாக, மதிகமுந் மாண்கைநவ மாம்.”

² “கடகஞ் சுகதுண்டங் காங்குல மன்னு, மடைவாழ் பிறைக்கை யராளந் - தடமுருவு, மன்னப்பக்கந் தாம்பிர சூடமொடு மான்றலையே, பின்னவெட்டும் பெண்ணாகுமே.”

³ “சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுகுளங் கத்தரிகை, விற்பனஞ்சேர் கோசங்க் வித்தமுட - ன்நீபுதமே, யாகுமலிக்கை ளாதென் துரைப்பரே, பாக்ணிய சொல்லாய் பரிந்து.”

⁴ “உன்னமா மண்டல.....வலம்புரியே, மெய்த்நிலையாஞ் சங்கிலதை மேம்படவே - மன்னிவரு, தாமமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார் பொதுக்கையெனத், தாமமுநுங் குழலாய் தான்” இவை கூத்தானந்தப்பிரகாசத்திலுள்ளன.

தன்னோடு தாம்பிர சூடும், பிசாசு முகுளம் பிண்டி தெரிநிலை, பேசிய மெய்ந் நிலை யுன்ன மண்டலஞ் சதுர மான்மலை சங்கே வண்டே, யதிர்வி லிதை கபோத மகரமுகம், வலம்புரி தன்னோடு முப்பத்து மூன்றென், நிலங்குமொழிப் புலவ ரிசைத்தன ரென்ப” என்றாராகலின்.

இவற்றுள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய் ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப் பெயராயிற்று.

பிணையல் - இணைதலாதலால் இணைக்கையாயிற்று. ஆதலாற் பிண்டியும் பிணையலுமென்றாரெனக்கொள்க.

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது - நான்குவிரலும் தம்முள் ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல் குஞ்சித்துநிம்பது; என்னை? “பதாகை யென்பது பகருங் காலைப், பெருவிரல் குஞ்சித் தலாவிர னான்கு, மருவி நிமிரு மரபிற் றென்ப” என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின், விடுக்கப் பட்டன; விரிந்ததூல்களிற் கண்டுகொள்க. (க)

திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் ¹ அணிவிரல் முடக்குவது; என்னை? “திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி னணிவிரன் முடக்கினுள், தாமென மொழிப வறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின். (உ)

கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய அணிவிரற்புறத்ததாகிய நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்தநிமிர்ப்பது; என்னை? “கத்தரி கையே காண்டக விரிப்பி, னத்திரி பதாகையி னணியின் புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட விட்டுநிமிர்ப் பதுவே” என்றாராகலின். (ங)

தூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பாதிப்படவீளையறிந் பது; என்னை? “தூப மென்பது துணியுங் காலை, விளங்குதக் தரிகை விரலகம் வீளாந்து, துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே” என்றாராகலின். (ச)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த விரன்மூன்றும் நிமிர்ந்துவீளாவது; என்னை? “அராள மாவ தறிவரக் கிளப் பிற், பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி, விரல்கண் மூன்று நிமிர்த் தகம் வீளாத்தற், சூரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே” என்றாராகலின். (ரு)

இளம்பிறை : “சுட்டும் ² பேடு ³ மநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி யகம்வீளைய வொசித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற் றென்ப.” (சு)

சுகதுண்டம்:—“சுகதுண்ட மென்பது தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு விரலும் பெருவிர றுனு, மொட்டி யுகிற்றுனை கெளவி முன்வீளந், தநாமிகை முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, றுன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித் தென்றி.” (ஏ)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - நடுவிரல்; இதுபேடியெனவும் வழங்கப்படும்.

³ அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

முட்டி:—“முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர, விழுக முடக்கி யிவற்றின் மிசைப் பெருவிரன், முதுகப் பிடித்த முறைமைத் தென்ப.” (அ)

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலை, பெருவிர னுனியுஞ் சுட்டுவிர னுனியு, மருவ வளைந்தவ் வுகிர்நுனி கௌவி, யொழிந்த மூன்றும் வழிவழி நிமிர, மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.” (க)

சூசி:—“சூசி யென்பது துணியுங் காலை, நடுவிரல் பெருவிர லென்றிவை தம்மி, லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர, வொழிந்தன வழிவழி முடங்கி ரிப்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே.” (கௌ)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை, யொப்பக் கைவளைத் தைத்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றுகும்.” (கக)

காங்குலமாவது - மூன்றுவகைப்படும்; குவிகாங்குலம், முகிழ்காங்குலம், விரிகாங்குலமென. என்னை? ¹ “காங்கு லம்மே கருதுங் காலைச், சுட்டிம் பேடும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டிமுன் குவிய வநாமிகை முடங்கிச், சிறு விர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் குல முந்தற மொழிந்த, குவி காங் குலங் குவிவிழந் ததுவே”, “மலர்காங் குல மதுமலர்ந் ததுவே.” (கஉ)

கபித்தமாவது - சுட்டுவிர னுனியும் பெருவிர னுனியும் உகிர்நுனி கௌவிப் பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை? “கபித்த மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டிப் பெருவிர லொட்டிதுனி கௌவி, யல்ல மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே” என்றாராகலின். (கக)

விற்பிடி:—“விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச், சுட்டொடு பேடியநா மிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால் வளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதியிற் றுகும்.” இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர். (கச)

குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? “குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே” என்றாராகலின். (கரு)

அலாபத்திரமாவது - சிறுவிரன்முதலாகியவைவந்தும் வளைந்துமறிவது; என்னை? “அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப், புரைமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா, வருமுறையெந்தும் வளைந்துமறி வதுவே” என்றாராகலின். (கக)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ் சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பே வளைந்துநிற்பது; என்னை? “பிரமர மென்பது பேணுங் காலை, யநாமிகை நடு விர லறவுறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டு வளைந்துபின் றேன்றிய நிலையே” என்றாராகலின். (கௌ)

¹ காங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

தாம்பிரசூடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் தம்மில் நுனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும் முடங்கிநிமிர்வது ; என்னை ? “தாம்பிர சூடமே சாற்றுங் காலைப், பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனியொத்துக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின் முடங்கி நிமிர்நிற் பதுவே” என்றாராகலின். (௧௮)

பிசாசமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் தம்மிற்பொலிந்துநிற்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும்; அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப் பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,

அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்துனியிற் பெருவிரலகப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி உகிர்விட்டுநிற்பது.

உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் உகிர்நுனை கௌவிநிற்பது.

என்னை ? “பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி, னகநிலை முகநிலை யுகிர்நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப்”, “அவைதாஞ், சுட்டுவிர னுனியிற் பெருவிர லகப்பட, வொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, யவ்விர னுனிகள் கௌவிப் பிடித்தல், செவ்வி தாகுஞ் சிறந்த வுகிர்நிலை, யுகிர்நுனை கௌவிய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னிமிர்த்தலம் மூன்றற்குந் தஞ்மே” என்றாராகலின். (௧௯)

முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவிந்து உயர்ந்துநிற்பது ; என்னை ? “முகுள மென்பது மொழியுங் காலை, யைந்து விரலும் தலைகுவிந் தேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித் தாகும்” என்றாராகலின். (௨௦)

பிண்டியென்று - சுட்டுவிரல் பேடிவிரல் அநாமிகை சிறுவிரல் ஒட்டி நெகிழமுடங்க அவற்றின்மேலே குறுக்கிடப் பெருவிரல் கட்டி விலங்கி விரல்வழி முறையொற்றல் ; என்னை ? “பிண்டி யென்பது பேசுங் காலைச், சுட்டுப் பேடியநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ முடங்க வவற்றின்மிகை, விலங்குறப் பெருவிரல் விட்டுந் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை யொற்றலு மியல்பே” என்றாராகலின். (௨௧)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து குஞ்சித்துநிற்பது ; என்னை ? “தெரிநிலை யென்பது செப்புந் காலை, யைந்து விரலு மலர்ந்துகுஞ் சித்த, கைவகை யென்ப கற்றறிந் தோரே” என்றாராகலின். (௨௨)

மெய்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் விட்டுநிமிர்ச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது ; என்னை ? “மெய்நிலை யென்பது விளம்புந் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை பேடொடு சுட்டிவை, யுறுத லின்றி நிமிர்ச் சுட்டின்மிகைப், பெருவிரல் சேரும் பெற்றித் தென்ப” என்றாராகலின். (௨௩)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்று விரலும் விட்டு நிமிர்வது ; என்னை ? “உன்ன நிலையே யுணரும் காலைப், பெரு

விரல் சிறுவிர லென்றிவை யிணைய, வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிர் வதுவே” என்றராகலின். (௨௪).

மண்டலம்:—“மண்டல மென்பது மாசறக் கிளப்பிற், பேடு நுனியும் பெருவிர னுனியும், கூடி வுளந்துதம் முகிர்நுணை கெளவி, பொழிந்த மூன்று மொக்க வுளைவதென, மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந் தோரே” என்றராகலின். (௨௫)

சதுரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் அணிவிரலும் தம்முட் சேர்ந்து இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச் சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்துநிற்பது; என்னை? “சதுர மென்பது சாற்றுங் காலை, மருவிய மூன்று நிமிர்ந்தகம் வுளையப், பெருவிர லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச், சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ்வியி, னிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின். (௨௬)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும் சிறுவிரலுமொழிந்த மூன்றும் தம்மில் ஒத்துஒன்றி முன்னே இறைஞ்சுகிற்பது; என்னை? “மான்றலை யென்பது வகுக்கும் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர லென்றிவை நிமிர்ந்து, வருவ தென்ப வழக்கறிந் தோரே” என்றராகலின். (௨௭)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த நான்குவிரலும் வுளந்துநிற்பது; என்னை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச், சிறுவிரன் முதலாச் செவ்விர னான்கும், பெறுமுறை வுளையப் பெருவிர னிமிர்ந்தாங், கிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின். (௨௮)

வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும் வுளந்து நுனியொன்றிச் சிறுவிரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ வுளந்துநிற்பது; என்னை? “வண்டென் பதுவே வகுக்கும் காலை, யநாமிகை பெருவிர னனிமிக வுளந்து, தாநுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி னிமிர் மற்றைய வுளந்து, பாலின தென்ப பயன்மெரிந் தோரே” என்றராகலின். (௨௯)

இலதையாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற் றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும் வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்து நிற்பது; என்னை? “இலதை யென்ப தியம்புங் காலைப், பேடியுஞ் சுட்டிம் பிணைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை குறுக்க, கடைபிறு விரலும் பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நன்னெறிப் புலவர்” என்றராகலின். (௩௦)

கபோதமென்தது - பதாகைக்கையிற் பெருவிரல் விட்டுநிமிர்வது; என்னை? “காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்” என்றராகலின். (௩௧)

மகரமுகமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்துகூட ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் தம்முளொன்றி அதற்குவேறாய்நிற்பது; என்னை? “மகரமுக மென்பது வுக்குக்குங் காலைச், சுட்டொடு பெருவிரல் கூட வொழிந்தவை, யொட்டி நிமிர்ந்தாங் கொன்று வாகும்” என்றராகலின். (௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம் வுளந்து ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்து இறைஞ்சுகிற்பது; என்னை? “வலம்புரிச்

நின்றியங்கு மெய்பெழுத்தாற் றுய்ய, ஹொருநாடி நின்றியங்கு யுத்தியே லோங்கி, வருமா லெழுத்து ம்பின் வந்து.”

கையே வாய்ந்த கனிட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன் முடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல், விட்டுநிமிர்ந் திதைஞ்சும் விதியிற்றென்று, கூறு வர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின். (௩௩)

இச்சொல்பெய்த முட்பத்துமூன் றும் பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவிணைக்கையெனினும் ஒற்றைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெ னினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையுமென்க.

கஅ. பிணையலுமென்றது - இரட்டைக்கையுமென்றவாறு.

அஃதாவது, இணைக்கை. அது பதினைந்துவகைப்படும்.

அவையாவன :—அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற் கடகம், சுவத்திகம், கடகாவருத்தம், நிடதம், தோரம், உற்சங்கம், புட்பபுடம், மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தமானமென்றவை; என்னை? “எஞ்சுத லில்லா - விணைக்கை யியம்பி, லஞ்சலி தன்னொடு புட்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ் சலியே கபோதம் கற்கடகம், நலமாஞ் சுவத்திகம் கடகா வருத்த, நிடதந் தோர முற் சங்க மேம்பட, வுறுப்பு புட மகராஞ் சயந்த, மந்தமில் காட்சி யபய வத்த,மெண்ணிய வருத்த மானந் தன்னொடு, பண்ணுங் காலைப் பதினைந் தென்ப” என்றாராகலின். அவற்றுள்,—

அஞ்சலியென்றது - இரண்டுகையும் பதாகையாய் அகமொன்றுவது; என்னை? “அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பி, னெஞ்ச லின்றி யிருகையும் பதா கையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன, ரந்தமில் காட்சி யறிந்திசி னோரே” (க)

புட்பாஞ்சலியாவது - இரண்டுகையும் குடங்கையாய்வந்து ஒன்றுவது; என்னை? “புட்பாஞ் சலியே பொருந்தவிர குடங்கையுங், கட்டி நிற்குங் காட்சிய தென்ப” என்றாராகலின். (உ)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையும் பதுமகோசிகமாகக் கூட்டுவது; என்னை? “பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக, மெனவிர கையு மியைந்துநிற் பதுவே” என்றா ராகலின். (ங)

கபோதமென்றது - இரண்டுகையும் கபோதமாகக்கூட்டுவது; என்னை? “கரு துங் காலைக் கபோத விணைக்கை, யிருகையுங் கபோத மிசைந்துநிற் பதுவே” என்றாராகலின். (ச)

கற்கடகமென்றது-தெரிநிலைக்கையிரண்டும் அங்குலிபிணைந்து வீருவதெனக் கொள்க; என்னை? “கருதுங் காலைக் கற்கட கம்மே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகை யும் பிணையும்” என்றாராகலின். (ரு)

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிம்பொருந்திய பதாகை யிரண்டையும் மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “சுவத்திக மென்பது சொல்லுங் காலை, மணிக்கட்டைமந்த பதாகை யிரண்டையு, மணிக்கட்டேற்றி வைப்ப தாகும்” என்றராகலின்.

(௬)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டுகையும் கடகமாய் மணிக்கட்டுக்கு ஏற இயைந்து நிற்பது; என்னை? “கருதிய கடகா வருத்தக் கையே, யிருகையுங் கடக மணிக்கட்டியைவது” என்றராகலின்.

(௭)

நிடதமாவது - முட்டியாக இரண்டுகையும் சமஞ்செய்வது; என்னை? “நிடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி யிரண்டுகையுஞ்சம மாகக், கட்டி நிற்குங் காட்சித் தென்ப” என்றராகலின்.

(௮)

¹ தோரமாவது - இரண்டுகையும் பதாகையாக்கி அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்ந்துநிற்பது; என்னை? “தோர மென்பது துணியுங் காலை, யிருகையும் பதாகை யகம்புற மொன்ற, மருவிமுன் ருழும் வழக்கிற் றென்ப” என்றராகலின்.

(௯)

உற்சங்கமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு ஒருகை அராளமாக்கி இரண்டுகையும் மணிக்கட்டிலேற்றிவைப்பது; என்னை? “உற்சங்க மென்ப துண ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந், தெரிய மணிக்கட்டி லேற்றிவைப் பதுவே” என்றராகலின்.

(௧௦)

புட்பபுடமாவது - குடங்கையிரண்டும் தம்மிற் பக்கங் காட்டி நிற்பது; என்னை? “புட்பபுட மென்பது புகலுங் காலை, யொத்த விரண்டு குடங்கைய மியைந்து, பக்கங் காட்டிப் பான்மைத் தென்ப” என்றராகலின்.

(௧௧)

மகரமென்றது - கபோதமிரண்டுகையும் அகம்புறமொன்றைவைப்பது ; என்னை? “மகர மென்பது வாய்மையி னுரைப்பிற், கபோத மிரண்டு கையு மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென் றுரைத்தனர் புலவர்” என்றராகலின். உற் சித்தமென்பதும் இதனதுபெயர்.

(௧௨)

சயந்துமென்றது..... (௧௩)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சறநோக்கி நெகிழ் ந்துநிற்பது; என்னை? “அபயவத் தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின், வஞ்சமில் சுக துண்ட மிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சற நோக்கி நெகிழ்ந்துநிறி பதுவே” என்றராகலின்.

(௧௪)

வருத்தமானமாவது - முஞ்சுளக்கையிற் கபோதக்கையை எதிரிட்டுச் சேர்ப் பது; என்னை? “வருத்த மானம் வகுக்குங் காலை, முஞ்சுளக் கையிற் கபோதக் கையை, நிகழ்ச் சேர்த்து நெறியிற் றென்ப” என்றராகலின்.

(௧௫)

இச்சொல்லப்பட்ட பதின்னந்தும் பிணையற்கையெனக்கொள்க.

இணைக்கையெனினும் இரட்டைக்கையெனினும் பிணையலெனினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமென்க.

¹ இது உடோளமெனவுங் கூறப்படும்.

௧௮. எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது: எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது.

பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டுங்கை; என்ன? “அவைதா, மெழிற்கையழகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை கவியிற் பொருளா கும்மே” என்றாராகலின்.

௧௯. கொண்ட வகையறிந்து: கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக்குரியகையென்றும்மறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின் வரவு நிகழுமிடத்தென்க.

௨௦ - ௨௧. கூடை செய்தகை.....களைதலுமென்றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டையிற் புகாமலும் இரட்டையிற்செய்த கைத்தொழில் ஒற்றையிற்புகாமலுங் களைதல். இன்னும் தேசியிற் கைத்தொழில் மார்க்கத்துப் புகாமலும் மார்க்கத்துக்கைத்தொழில் தேசியிற்புகாமலும் களைதலென்றமாம்; ஒற்றையும் இரட்டையும் தேசிக்கூறுகலானும் இரட்டையும் இரட்டைக்கிரட்டையும் வருகிற கூறுகலானுமென்க.

௨௨ - ௩. பிண்டி செய்தகை.....களைதலுமென்றது புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது - பொருட்கையென்றும்; பிணையலென்றது - தொழிற்கையென்றமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவநயங்கழாமலும் அவநயநிகழுமிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைதல்.

௨௪. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது - குரவைக்கூத்திற்குரிய கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடியே கூத்தை நடத்தியென்க.

1 “குரவை.....இயல்பிற் மென்ப.”

“வரியெனப்படுவது வருக்குங் காலைப், பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு, மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல்.”

௨௫. ஆடற்கு.....தன்னொடு மென்றது - இக்கூத்துக்களை இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும் வல்ல ஆடலாசிரியனொடு மென்றவாறு.

அறிந்து புணர்த்து விளங்கவறிந்து அறிந்து செலுத்தி அமைந்த ஆசானென்க.

[இசையாசிரியன் அமைதி.]

௨௬-௩௬. யாழங்குழலுஞ்.....இசையோன்றானும்

1 இப்பத்தகம் ௨௭, ௬௦ ஆம்பக்கங்களிற் பார்க்க.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தாளக் கூறுபாடுகளும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்தமாகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக் கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினேராதலென்னுங் கூத்துக்களும் வல்லளாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லளாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடல்களையுமறிந்து அந்தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புலவனிடெவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த தூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லளையுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உசு. யாழுமென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நால்வகைப்படும்; அவை:—பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாமென்பன. இவை நாலும் பெரும்பான்மைய; சிறுபான்மையான் வருவனபிறவுமுள, என்னை? “பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன், சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினர் - தார்பொலிந்து, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்னு முளவே பிற” என்றாராகலின்.

இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இரு பத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதினாலும், செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழங்கொள்ளப்படும்; என்னை? “ஒன்று மிருபது * மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னுன்கும் பின்னேமுந் - குன்றது, நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை நூலோர் விதி” என்றாராகலின்.

இனி இவ்வியாமென்னும் ஒன்றிற்குஅமைந்த பலவுறுப்பாகிய“கோட்டின தமைதியுந் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின் வகையு மாடகமுந், தந்திரியமைதியுஞ் சாந்திய பிறவு, முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே” வகுக்கப்பட்டனவெல்லாம் காலநிலையிலி, “குற்றநீங்கிய யாழ்” என்பதன்கண் விரியக்கூறலும்.

உசு. குழலுமென்றது - வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்னை? “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறுசெங்காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண லுவந்த கழைக்கிவைகளாமென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து” என்றாராகலின்.

இவற்றுள் மூங்கிலிற்செய்வது உத்தமம்; வெண்கலம் மத்திமம்; ஏனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம் வலிது; மரம் எப்பொழுதும் ஒத்துநிற்கும்.

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றும் கொள்ளப்படும் ; கருங்காலிவேண்டுமென்பது பெருவழக்கு. இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து நாலுகாற்றுமயங்கின் நாதமிலையாமாதலான் மயங்காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமின்றி ஒருபுருடாய்ப்புக்க பெரிய மரத்தைவெட்டி ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிழலிலே ஆறஇட்டு வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல் போழ்ந்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின் இலக்கணவகையான் வங்கியஞ்செய்யப்படும் ; என்னை? “உயர்ந்த * சமதலத் தோங்கிக்கா னுன்கின், மயங்காமை நின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரந் தன்னை முதறடிந்து, குற்றமிலோ ராண்டிற் கொளல்” என்ற ராகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:—நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவில். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதி மரணித்துத்தக்கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசபண்ணி இடமுகத்தையடைத்து வலமுகம் வெளியாகவிடப்படும்; என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு நாலெந்தாஞ் சுற்றளவு, நல்விரல்க ணுரை யா நன்னுதலாய் - மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி † தூம்பிட மாய, வுள வலமேல் வங்கிய மென்” என்ற ராகலின்.

இனித் துளையளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல். இதிலே தூம்புமுகத்தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாய்விட்டு இம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம்விட்டு வுள வாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற ஒருபதுவிரலினும் எட்டுத்துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒருவிரலகலம் கொள்ளப்படும்; என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்னும் - பெருவிரல்க, ணுலஞ்ச கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய், கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் கூறு” என்ற ராகலின்.

இவ்வங்கியம் ஊதுமிடத்து வுளவாய்சேர்ந்ததுளையை முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றி வாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன:—இடக்கையிற் பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்று விரலும், வலக்கையிற் பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆக ஏழுவிரலு மென்க. என்னை? “வுளவா யருகொன்று முத்திரையாய் நீக்கித், துளையேழி னின்ற விரல்கள் - வுளவாட், டுடமூன்று நான்குல மென்றூர்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய் வைத்து” என்ற ராகலின்.

இவ்வங்கியத்து ஏழுதுளைகளில் இசைபிறக்குமாறு:—அஃது எழுத்தாற் பிறக்கும். எழுத்து, ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழுமுத்திணையும் மாத்திரைப்படுத்தித்தொழில்செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:—சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்;

என்னை? “சரிக மபதநியென் தேழெழுத்தாற் றுனம், வரிபரந்த கண்ணினுய் வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந் தோன்று மிவந்,றுள்ளே பண்பிறக்குஞ், சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை” என்றாராகலின்.

இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

உசு. சீருமென்றது - “செம்முறை யுறழ்பே மெய்நிலை கொட்ட, னீட்டி னிமிர்த்தல்” என்றுசொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு வகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையிலே யும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப் படப்படுத்தித் தூய்தாகக் காட்டிந் தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டிகரப்பிற்பெருகும்; வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. அஃதன்றித் தளவகையோத்தினுள்ளுங்காணலாகும்.

உசு. மிடறுமென்றது - * சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற் சாதனத்தாம் புற்கலத்தின் மத்திமத்து, நாதமுத லாமெழுத்து நாலாகி - வீதி, வருவரத்தாற் றுனத்தால் வந்து வெளிப்பட், டுருவரத்தாற் றேற்ற மிசைக்கு” என்பதனுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள பூதமாவன: மண் நீர் தீ வளி வானெனவிலை; என்னை? “மண்ணுட னீர்நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதா, மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து - நண்ணிய, மண்ணர்க்கு மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னவர்கோ மாளே தெளி” என்றாராகலின்.

இப்பூதங்களைந்தானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானை மாணக்கன் பணிந்து பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக வுடைத்து; நீர் நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாக வுடைத்து; காற்று ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது ஒருருவுண்டில்லையன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறியன்றே, யப்பரிசு மண்ணெந்து நீர்நாலா - மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பரமொன்று, வேயாருந் தோளி விளம்பு” என்பதனால் மண் ஐந்து பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று இரண்டுபயனுடைத்து; வான் ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ டொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றீராதலால் இவ்வைந்தின்கூட்டம் உடம்பாவது எவ்வாறோவெனின்,—இதற்குவிடை, “மெய்வாய்க்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற, வைவாயு மாயவற்றின் மீதிடுத்துத் - துய்ய, சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தா, லவை முதற் புற்கலமாம்” என்பது. இது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாமாறு கூறுகின்றது:—

பூதங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்; தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம்.

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல் ஐந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைந்தினுமேறி, மண்ணால் உடம்பு ஊரூயும், நீரால் வாய் சுவையாயும், தீயாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வாற்ற செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும் மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி என்பு மயிர் தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர் மூளை சுக்கிலம் நிணம் உதிரமெனவைந்து.

“பசிசோம்பு மைதுனங் காட்சிரீர் வேட்கை, தெசிகின்ற தீக்குணமோ ரைந்து - மொசிகின்ற, போக்கு வரவுநோய் சும்பித்தன் மெய்ப்பரிசும், வாக்குடைய காற்றின் வகை” என்பது தீயிங்குணமும் தூலிங்குணமுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு மைதுனம் காட்சி ரீர்வேட்கையெனவிலை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய் சும்பித்தல் பரிசமெனவிலை காற்றின் குணம்.

“ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா வுலோபமுட னிவ்வைந்தும் - பாங்காய், வண்ண முலைமடவாய் வானகத்தின் கூடென்ற, ரெண்ணி மிக நூலுணர்ந்தோ ரென்.” இஃது ஆகாயத்திங்குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிலை. இப்பூதகுணம் இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

“ஓப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன், தப்பா வியானன் சமான னே - யிப்பாலு, நாகன் மனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன், நீதிலாத் தேவத்தனே” என்பது தசவாயுக்களையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவத்தன் தனஞ்செயனெனவிலை.

“இடைபிங்கலைசுழுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கி பூடாவோ, டங்குரு கன்னி யலம்புடை யென்றுரைத்தார், தங்குதச நாடிக டாம்.” தசநாடிகளாவன:—இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குரு, கன்னி, அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ ரைந்தாய்ப் பொறியைந்தாய், வாத்தையோ ரையைந்தாய் மாருதமு - மேதகுசிர்ப், பத்தாரு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே, முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின; பொறியைந்தாவன:—செவிமுதலாயின; புலனைந்தாவன:—சத்தமுதலாயின;வாத்தையையைந்தாவன:—நரம்புமுதலிய ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும், வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன:—பிராணன்முதலியபத்தும். தசநாடிகளாவன:—இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரதீது எழுபத் தீராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்கூட்டின் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை சுழுமுனையென்னும் மூன்றுநாடிகளுமாய் நடுவுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்டானும் மேலேக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகை யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் நூற்றிருபத்தைந்து சுவாதமாய் ஒருசுவா

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு நாலங்குலி தேய்ந்து எண் விரலடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க. *

மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை * எட்டுக்கூறிட்டு ஒரு கூறென்றறிக.

அபானவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெய்விக்கும். உதானன் கண்டத்தானத் தில் நிற்கும். வியானவாயு போக்குவரவு செய்து இயங்கப்பண்ணும். சமானவாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து எழுவகைத் தானுவின் கண்ணும் கலப்பிக்கும். கூர்மன் இமைப்பும் விழிப்பும் உறக்கமும் உணர்ச்சியும் பண்ணும். நாகன் வித்தலிடுவிக்கும். கிருகரன் கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும். தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும். தனஞ்சயன் பிராணன் போன பின்னும் உடம்பைவிடாதேறின்று மூன்றாநாள் உதிப்பித்து உச்சந்தலையிற் பிறக்கிறிலே மூன்றுநெற்கிடை வெடித்துப்போமென்றறிக.

நாடிகள் எழுபத்திராயிரத்திலும் தசநாடிகள் பிரதானமெனக்கொள்க.

என்னை? “இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும் பிராணன், புடைநின் மபானன் மலம் போக்குந் - தடையின்றி, யுண்டனகீழாக்கு முத்தானன் சமானனெங்குந், கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு” எனவும், “கூர்ம னிமைப்புவிழி கோணகன் விக்கலாம், பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் - போர்மலியுந், கோபங் கிருகரனாற் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத், தேவதத்த னாகுமென்று தேர்” எனவும், “ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போய்க், கழிந்தாலும் பின்னுடலைக் கட்டி - யழிந்தழிய, முந்நா ளுதிப்பித்து முன்னியவான் மாவின் திப், பின்ன வெடித்துவிடும் பேர்ந்த.” எனவும் இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரும் கூறிராகலின்.

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும் வாயுக்களானும் நாடிகளானும் பரிணமித்துச் சுக்கில சரோணிதங்களாலே உடம்புகொண்டு இருவினையும் தன்னகத்தடக்கி உயிர்பிறக்குமென்றறிக.

“துய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்று மங்குலியா, மெய்யெழுத்து நின்றி யங்கு மெல்லத்தான் - வையத், திருபாலு நாற்பத்தோ டேழ்பாதி நீக்கிக், கருவாகு மாதாரங் காண்” என்பது இசைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர் ததுகின்றது:—

சரீரத்தளவு தன்கையால் தொண்ணூற்றுமங்குலம்; இதனுள் மேலே நாற்பத்தேழரைமங்குலமும் கீழே நாற்பத்தேழரைமங்குலமும்விட்டு நடுநின்ற ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இதன்மேலே நால்விரல்விட்டுப் பின்னாநாநின் றியங்குமெனக்கொள்க.

“ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்து, மூதாரந்த மெய்யெழுத்து முன் கொண்டு - போதாரந், முந்தி யிடைவளியா யோங்குமிடை பிங்கலையால், வந்து மேலோசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய சரீரத்து, மெய்பெற

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாம் - றுய்ப, வொருநாடி நின்றியங்கு யுந்திமே லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

இனி ஆளத்தியாமாறுணர்த்துகின்றது:—“மகரத்தி னொற்றும் சுருதி விர வும், பகருங் குறினெழுல்பா ரித்து-நிகரிலாத், தென்னு தெனுவென்று பாடுவரே லாளத்தி, மன்னாவிச் சொல்லின் வகை.” முதலிற்பாடுமிடத்து மகரத்தினொற் றுரேலே நாதத்தை உச்சரிக்கும்படி பகரிற் பாரித்து முற்கூறிய நாதத்தினேத் தொழில்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தாலும் நெட்டெழுத்தாலுஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்சு பாரணையென்று பெயர்பெறும். அச்சுக்கு எழுவாய் குற் றெழுத்து. பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்சு தாளத்துடனிகழும். பாரணை கூத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னுவென்றும் தெனுவென்றும் இரண்ட சையுங்கூட்டித் தென்னுதெனுவென்றும் பாடப்படும். இவைதாம் காட்டா ளத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணைத்தியெனமூன்றுவகைப்படும்.

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும். நிறவாளத்தி நிறம்கூலையா மற் பாரணையுடனிகழும். பண்ணைத்தி பண்ணையே சுருதி வைக்கப்படும்

“குன்றக் குறிலேந்துங் கோடா நெடிலேந்து, நின்றார்ந்த மந்கரந் தவ் வொடு - நன்றாக, நீளத்தா லேழு நிதானத்தா னின்றியங்கு, வாளத்தி யாமென் றறி” என்பது ஆளத்திக்கு இன்னும்படுவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:— குன்றக்குறிலேந்துங் கோடாநெடிலேந்துமென்றது - குற்றெழுத்தாலும் நெட் டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று. குற்றெழுத்தைந்தாவன:—அ இ உ எ ஓ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ எனவிலை. நின்றார்ந்த வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெட்டெழுத்தினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வும் தவ்வுமென மூன்றெழுத்துமல்லா மற்றையெழுத்துக்கள் ஆளத்திற்கு வரப் பெறா எ - று. இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம் சுத்தத்திற்குரித்து; நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்வினம் தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரத்தொடங்கிய எழுத்தினுதல் ஆளத்தியாய்ப் பின் இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை? “பாவோ டணைத லிசை யென்றார் பண்ணென்றார், மேவார் பெருந்தான மெட்டானும் - பாவா, யெடுத் தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப், படுத்தமையாற் பண்ணென்று பார்.” பல இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால் இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டாலும் பண்ணிப்படுத்தலாற் பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சம் மிடறும் நாக்கும் மூக்கும் அண்ணக் கும் உதடும் பல்லும் தலையுமெனவிலை.

கிரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல் நவிதல் கம்பிதீம் குடிசைம் ஒலி உருட்டு தாக்கு எனவிலை.

இங்ஙனம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய இவற்றைப் பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

உள். தாழ்ஞரற் தண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த குரலினையுடைய தண்ணுமைக்கருவிமுத்தலாயின வாசித்தலுமென்க.

அவையான:—பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை, ஸ்டாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவீனையர், மொந்தை, முரசு, கண்விடு தூம்பு, நிகாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத் தோலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகள்.

என்னே? “பேரிகை படக மிடக்கை யடுக்கை, சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை, திமிலை குடமுழாச் தக்கை கணப்பறை, தமருகத் தண்ணுமை ஸ்டாரி, யந்தரி முழவொடு சந்திர வீனைய, மொந்தை முரசு கண்விடு தூம்பு, நிகாளம் துடுமை சிறுபறை யடக்க, மாகி மகுணிச்சம் விரலேறு பாகம், தொக்க வுபாங்கம்¹ துடிபெரும் பறையென, மிக்க தூலோர் விரித்துரைத் தனரே” என்றாராகலின்

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு புறப்புறமுழவு * பண்ணமை முழவு நாண்முழவு காலேமுழவென எழுவகைப்படும்.

அவற்றுள் அகமுழவாவான:—முன்சொன்ன² உத்தமமான மத்தளம் சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா வெனவிலை.

அகப்புறமுழவாவன:—முன்சொன்ன மத்திமமான தண்ணுமை தக்கை தகுணிச்சமுதலாயின.

புறமுழவான:—முன்சொன்ன அத்தமக்கருவியான கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழவாவன:—முற்கூறப்பட்டாத் நெய்ச்ஹறைமுதலாயின.

பண்ணமைமுழவாவன:—முன்சொன்ன வீரமுழவுநான்கும். அவையாவன:—முரசு நிகாளம் துடுமை திமிலையெனவிலை.

நாண்முழவாவன:—நாட்பறை; ஆவது நாழிகைப்பறை.

காலேமுழவாவன முன் துடியென்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம்:—மத்து ஒசைசப்பையர்; இசையிடலாகிய கருவி கட்டுக்கல்லாம் தளமாதலான் மத்தளமென்று பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும் பாடலெழுத்தான் உள்ளே பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே பிறத்தலானும் இதனை³ நாண் முகனென்பர்.

சல்லிகையென்றது - சல்லென்ற ஒசையையுடையத்தாழ்ந்த பெற்ற பெயர்.

¹ முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை இவ்விடத்துக்கூறப்படவில்லை.

² “தரித்த மதங்க மேடு மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த கரடிகையே பேரி - யுரத்த, படகங் குடமுழவம் பாங்காய வேழு, மடையே முதற்கருவியாம்” என்பது சுத்தானந்த தப்பிரகாசம். (பி - ம்.) * ‘பண்ணைமுழவு’, † ‘நாண்குருமென்றவாறு’

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும் இடக்கையெனினும் மொக்கும்; ஆதற்கு ஆவிலுடைய வஞ்சிநீர்தாலைப் போர்த்துலாள் ஆவஞ்சியென்று பெயர்யிற்று; குடுக்கையாகவடைத்தலாற் குடுக்கையென்று பெயராயிற்று; வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாற்செய்தலின் இடக்கையென்று பெயராயிற்று.

காடி கத்தினுற்போலும் ஓசையைபுடைத்தாத்தலாற் காடிகையென்று பெயராயிற்று.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின் முதற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளவைத்ததாகலின்.

கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டட்டுக்கு உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாகுதலுக்குத் தண்ணுமையென்றையுமே கூறினார்.

உஎ. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோரடலென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனே எ - று.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடுவென் கிளவி யுடனிகழ் வாகும்” என்றாராகலின்.

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு.

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்க.....படுத்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் ஈனவபொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகி எ - று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருளியக்கியென்றது - செந்துறை வெண்மிறை என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் உரிமைப்பொருளாயமைந்த இயக்கம் நான்கினையுமமைத்தென்றவாறு.

கா. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்று சொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசைபூணும் படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கக - உ. தேசிகத் திருவின்.....அறிவினனாகி யென்றது-இச்சொற்களிற் புணர்ப்புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடையனாகி எ - று.

கக. கவியது குறிப்புமென்றது - இயற்புலவண்ணந்த கோட்பாடுமென்க. ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடம் மேல்வரவுகளின் தொகுதியும் எ - று.

கச. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றின்பகுதிக்கு அமைந்த பாடலுமென்றவாறு.

கொளுத்துங் காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன் குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும் சேரவிபற்றமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - ௬. வசையறுகேள்வி.....இசையோன்றானுமென்றது - இச் சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்ல பாடலாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்தி இயக்கிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்த அறிவினனாக விரிக்கும் இசையோனென்க.

[கவிஞன் அமைதி.]

௩௭ - ௪௪. இமிழ்கடல்.....நன்னூற்புலவனும்

௩௭ - ௮. இமிழ்கடல்.....தன்மையனாகியென்றது - ஆரவாரத்தை யுடைய கடல்கூழ்ந்தநிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்கடம் குமரி தீம்புனற்பெளவமெனத் தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லைகூறப்பட்ட தமிழ்த் தேசத்தாரிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகி ௭ - று.

௩௯ - ௪௦. வேத்தியல்.....பிடித்தென்றது - வேத்தியலென்றும் பொதுவியலென்றுங் கூறப்பட்ட இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை நன்றாகக் கடைப்பிடித்து ௭ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும், பிறிதுகூறுவாருமுளர். அவை முடிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க.

௪௧ - ௨. இசையோன்.....அதுபட வைத்தென்றது - இசைப் புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறையும் முடிவும் நிறையும் குறையும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையறையும் நீர்மையுமென்னும் பதினொருபாட்டுநானுமறிந்து அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள நிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனாப் ௭ - று.

௪௩ - ௪. மாற்றோர் செய்த.....நன்னூற்புலவனுமென்றது - பகைவராற்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து அவை தோற்றுகட்டியிலே வசையின்மொழிகளான் நாடகக்கவி செய்யவல்ல நல்ல நூலைவல்ல புலவனும் ௭ - று.

“இன்ன னல்லோன் செய்குவனாயிற், மேற்றா மாந்தராரியம் போலக், கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றார்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்து தொலைவில் லாத புலவனுமென்க.

[தண்ணுமையோன் அமைதி.]

௪௫ - ௫௫. ஆடல் பாட லிசையே.....முதல்வனும்

(இ - ள்.) எல்லாக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் எல்லாஇசைகளும் வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக் கூறுபாடுகளும் எல்லாப்பண்களும் இருவகைத்தாளங்களும் எழுவகைத்துக்குக்களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய நால்வகைச்சொற்களு

மென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை நுண்ணிதாக உணர்ந்து ஒரோருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும், அவ்விடத்துப் பெறும் * இரட்டியைப் பாகவுருவாவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக்கவும் வல்லனாய் இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களிக். யாழ்ப்பாடலும் குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக் கொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து மற்றைக் கருவிகளிற் குறைநிரப்புதலும் மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இசையில் இரந்திரந்தோன்றாதபடியே செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக் கருவிவினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

சரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும் எ - று.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய எல்லாப்பாடலியல்பும் எ - று.

இசையென்றது - நரப்படைவாலுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும் எ - று.

அவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யள வுரைத்தவைம் பாலினு, முடறமியிலிசை யேழுடன் பகுத்து, மூவேழ் பெய்தந்.....,தொண்டு மீண்ட பன்னீ ராயிரங், கொண்டன ரியற்றல் கொளையல்லோர் கடனே” என்னும் சூத்திரத்தாலுற்றுந்து கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே உற்றுந்து கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று சொல்லப்பட்ட மூவகைத் தமிழ்களும் எ - று.

சசு. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப். பண்ணப்படாநின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் திறமும் திறத்திறமும் எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தாள விகற்பங்களும் எ - று.

தாக்கென்றது - செந்தூக்கு முதலாய் எழு தாக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் சூற்றங்களும் எ - று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய நான்குசொற்கூறாய் சொற்பிரயோகமும் எ - று.

என்றிவையாசினுணர்ந்தென்றது - என்றுசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக அறிந்து எ - று.

ஆசு - சிறுமை.

ஆசின்மென்பது பாடமாயிற் சூற்றமின்றியுணர்ந்தென்க, என்னே?

¹ “ஆசே சிறுமையுங் சூற்றமு மாகும்” என்றராகலின். இன்றியென்றது இன்றாயிற்று; செய்யுளாதலின்.

சஅ - க. கூடை நிலத்தை.....வாங்கியென்றது - ஒருநூவு இரட்டிக் கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும் இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானம் கழிக்கவும் வல்லனாய் எ - று.

ரு - ருஉ. வாங்கிய வாரத்து.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ளத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்தகரணத்தாற் குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

ருக. ஆக்கலாவது - மந்தைக்கருவிகளிற குறையைநிரப்புதல்.

அடக்கலாவது - மந்தைக்கருவிகளின் மிகுதியை அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும் இரந்திரம் தெரியாமற் செய்வதென்க.

ருச. சித்திரக்.....செலுத்துமென்றது - இவ்வீனத்தும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டும் எ - று.

ருரு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூறுகளில் ஒன்றும் குறையின் நியையிருக்கும் தண்ணுமைக்கருவியாகியினும் எ-று.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வனுமென்க.

[தழுவோன் அணுகி.]

ருக - கூக. சொல்லியவியல்பிற்.....குழலோன்றானும்

ருச. சொல்லியவியல்பினென்றது - தூல்களிற்கொன்ன முறையையாலேயென்க.

ருச - எ. சித்திர வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டுநிறையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட் சித்திரப்புணர்ப்பாவது:-இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின் மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப் பண்ணீர்மைநிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது :-இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின் மேலே வல்லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்

ருஎ. புணர்ப்போன்பண்பினென்றது - பாடலாகியினையொத்த அறிவினையுடையனாகியென்க.

ருஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரலுளர்ந்தூதுத் துளைகள் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும் கனிப்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும் இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால்¹ தூற்றுமுன்று பண்ணீர்மைகளையும் தந்திகுலையாமற் காட்டவல்லனையென்க.

¹ இப்புத்தகம் ககஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிழுவிரல் ஆங்கு - அவ்விடத்து.

நக - கூ0. ஏற்றிய சூரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது - பதினாழ்வோரையினிடத்துக் சூரனரம்பு இரட்டிக்கவரும் அரும்பாலையையும், இனிநரம்பு இரட்டிக்கவரும் மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத பாலையையும் இசைதூல்வழக்காலே இணைநரம்புதொடுத்தாப்பாடும் அறிவினையு முடையனாகியென்க.

கக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது - பண்ணுதல்கள் எந்தமுழுவின் கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

ககஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது - தண்ணுமை முதல்வ னுடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

ககங. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்கென்றது. ....

பட்டடை - நரம்புகளில் இனிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற் கும் அடிமணையாதலின். வண்ணம் - நிறம். இன்ன யாழ்மேல்வைத்தென்க. ஆங்கு, அகச. இனிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைத்தென்கூட் டினுமையும்.

ககச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - அங்ஙனம்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பையென்க.

ககரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி யென்க.

ஓற்றல் - நினைதல்.

ககசு. இன்புற வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாட லில் இயன்ற * அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையுமுதலாய பண் ணிலக்கணம் பதினொன்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

ககஎ. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடைவாரம் கூடை திரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடை த்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடைமினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர் ந்து இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடை த்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறியும் இசைச்செறியுமுடைத்தாகலா னும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிறுப்ப நிறுத்த வல்லனாகியென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.

நிலம் - இடம்.

௬௭ - அ. ஆங்கு.....எழுத்தாகவென்றது - பாடலினிடத்துச் சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக்குங் குழலோனென்க.

அன்றியும் ச ரி க ம ப த ரி யென்பாருமுளர்.

௬௯. வழுவின் திசைக்குங் குழலோன்றனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில் வழுவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியத் தானுமென்க.

அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி வைத்து வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்குழலோனென்க.

[யாழாசிரியன் அமைதி.]

௭௦ - ௯௪. ஈரேழ் தொடுத்த.....புலமையோனுடன்

௭௦ - ௭௧. ஈரேழ் தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப் பாலையாய்நின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது செப்பமுடைத்தாய்ப் பெண் டுர்க்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான் இதி லே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை ¹ கோடிப்பாலை விள ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்புதொடுத்து நிரம்ப நிறுத்திக் காட்டல்காரணமாகவென்க.

௭௨ - அ. வன்மையிற் கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமுங் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கிளை கொள்ள நிற்ப, முன் னர்ப்பாகமும் பின்னர்ப்பாகமும், விளரிசூர லாகு மென்மனாற் புலவர்” என் னுஞ்சூத்திரத்தின்விதிப்பற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய் வலிந்தநிலைம யிணையுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான மாய்மெலிவினிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம் பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று. அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேசுட்ட அவ்விளரி துத்த நரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் ² நூற்றுமூன்றதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றார் ; “தன்ன முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

௭௩. ஏனை.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப் பெண்டிற்குரியதான மாகிய பதினாற்கோவையிலே பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு.

சுட்டும்படி:—

¹ இதனை இக்காலத்துக்கொடிப்பாலையென வழங்குகின்றனர்.

² இப்புத்தகம் ௧௧௦ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

அ0 - அக. மேலது.....செம்பாலையாய்தென்றது - உழை முத்த கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் வலிவு மூன்றுமாய் உழைமுதலாகச் செம்பாலையாய்தென்க.

அ2 - கூ. இறுதி யாதி.....நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அ3 - து. படுமலை.....திரிந்தபினைன்றது - கைக்கிளைகுரலாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம் குரலாகச்செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாக அரும்பாலையும் தற்கிழமை திரிந்தபினைன்க.

அரும்பாலைக்குக் குரல் நரம்பு இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அ4 - கூ. முன்னநின்.....கிடக்கையிலென்றது - முன்பிற் படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரி குரலாக விளரிப்பாலையும், இனி குரலாக மேற்செம்பாலையும் மேற்செம்பாலை இனிநரம்பிரட்டித்த நிலைமையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சமைந்த பதினாறுகோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

க0. இணைநரம்பு.....கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாறுகோவைப் பாலைநிலையினும் பண்ணின் நல்லையினுமிரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்பாலையும் இனிக்குரலாகிய மேற்செம்பாலையுமேபோல் அல்லாதன ஐந்துபாலையும் உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத் துத்தம்பெய்தும் தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக விளரிப்பாலைக்கு விளரி பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - உ. யாழ்மேற் பாலை.....முறை மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின இடமுறைமெலியவும் குழலினிடத்துக் கோடிப்பாலை முதலாயின வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - ச. வலிவு மெலிவும்.....உடனென்றது - இப்படியால் வலிவும் மெலிவும் சமனுமெனப்பட்டாநின்ற தானநிலையினையுடைய இசைக்கூறு பாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின சூன்றாமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால் இசை செய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிதுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

[அரங்கின் அமைதி.]

கரு - கக௩. எண்ணிய நூலோர்.....அரங்கத்து

கரு - கூ. எண்ணிய நூலோர்.....கொண்டென்றது - எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வருவாதவகை அரங்கு செய்தற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணைநிலமாவது:—“நீந்திரச் தரங்கிங் கியற்றங் காலை, யறனழித் தியற்ற வறகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை வாற்றி, நாற்றமுங்

சுவையு மதுரமு மாய்க்கனந், தோற்றிய திண்மைச் சுவட துடைந்தா, யென் புமி கூர்ங்கல் கனியு வரீனே, துன்ப நீறு துகளியை யின்றி, பூரகத் தாகி யுளை மாண் பூண்ட, தேரகத் தோடுந் தெருவுமுக நோக்கிக், கோடல் வேண்டு மாட ரங் கதுவே” என்பது; தந்திரவழி அரங்கு இவ்வுலகத்துச் செய்யுமிடத்துத்¹ தெய்வத்தானமும் பள்ளியும் அந்தணரிருக்கையும் கூபமும் குளனும் காவ முதலாகவுடையன அழியாத இயல்வினையுடைத்தாய் நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி குழிக்கொத்துக் கல்லப்பட்டமண் நாற்றமும் மதுரநாறி இரதமும் மதுரமாகித் தானும் திண்ணிதாய் என்பும் உமியும் பரலுஞ் சேர்ந்தநிலம் கனித்தரை உவர்த்தரை ஈன்த்தரை பொல்லாச்சாம்பற்றரை பொடித்தரை என்றுசொல் லப்பட்டன ஒழிந்து ஊரின் நடுவணதாகித் தேரோடும்வீதிகளெதிர்ப்புகமாக் கிக்கொள்ளல்வேண்டுமென்க.

நிலந்தான் வன்பால் மென்பால் இடைப்பாலென்று மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

வன்பாலாவது குழியின்மண் மிகுவது.

மென்பாலாவது குறைவது.

இடைப்பாலாவது ஒப்பு.

ஈண்டு இவை பெரும்பான்மையாற் கொள்ளப்படும்.

அதுவேயென்ற இலேசினானே துவர்ப்புப் பயமும், புளிப்பு நோயும், காழ்ப்புப் பசிரீடுதலும், கைப்புக் கேடும், உவர்ப்புக் கலக்கமும்பண்ணுமாதலான் நீக்கப்பட்டன.

என்னை? “உவர்ப்பிற் கலக்கமாங் கைப்பின்வருந் கேடு, துவர்ப்பிற் பய மாஞ் சுவைக - எவற்றிற், புளிரோய் பசி காழ்ப்புப் பூங்கொடியே தித்திப், பளி பெருகு மாவ தரங்கு” என்றார் பரதசேனாபதியார்.

இதனுள் நாற்றமென்பன கொள்ளிலையும் செந்நெல்லும் சண்பகமும் சரபுன்னையுமெனவியை. ஒழிந்தன தீமைப்பால்.

இங்ஙனம் ஒருவகையான் அரங்கிற்கு நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

கூள - க00, ² புண்ணிய..... விரலாகவென்று - பொதியின் மலை முதலாய புண்ணியவரைப்பக்கங்களிலே நெடிதாகி உயரவளர்ந்த மூங்கிலிற் கண்ணெடு கண்ணிடை ஒருசாணை வளர்ந்ததுகொண்டு தூல்களிற்சொல்லு கின்றபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரலில் இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நறுக்கியென்க.

¹ ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய வரங்கு சமைக்குங் காலைத், தேவர் குழாமுஞ் செபித்த பள்ளியும், புள்ளின் சேக்கையும் புற்று நீங்கிப், போர்க் கனி யானைப் புரைசா ராது, மாவின் பத்தியொடு மயங்கல்செய் யாது, செருப் புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி, நுண்மை யுணர்ந்த திண்மைத் தாகி, மதுரச் சுவைமிகு உ மதுர நாரித், தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருத்திய, வித்திறத்த தாகு மரங்கினுக் கிடமே.”

² “அரங்கி னுயரமு மகலமு நீளமும், பொருத்த தாடி யுரைக்குங் காலைப், பெருத் தண் மால்வரைச் சிறுக்கழை கண்ணிற், கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொண்டே, இருபத்து நாலவிரற் கோலென வதனா, லெழுகோ லகலத் தெண்ணோ னீளத், தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி, யுத்தரப் பலகையோ டரங்கின் பலகை,

என்னை? “ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, னுத்தமன் பெருவிர லிருபத்து நா லுள, கோலே கோடல் குறியறிந் தோரே” என்றாராகலின்.

இதனுள் அணுமுதற் பெருவிரலளவு உயர்ந்துவருமாறு: அணு எட்டுக் கொண்டது தோர்த்துகள்; தோர்த்துகள் எட்டுக்கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்டுக்கொண்டது எள்ளு; எள்ளு எட்டுக்கொண்டது நெல்லு; நெல்லு எட்டுக் கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

உத்தமராவார்: கழிய நெடுமையும் கழியக் குறுமையுமில்லோர்.

க0௧ - உ. எழுகோல்.....உறுப்பினதாயென்றது - இக் கோலால் எழுகோலகலமும் எண்கோளினமும் ஒருகோற் குறட்டியரமுமுடைய தாயென்க.

என்னை? “அக்கோ லேழகன் மெட்டு நீண்டு, மொப்பா லுயர்வு மொருகோ லாகு, நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின், முக்கோ ருனு முயரவு முரித்தே” என்றார் சோழிற்றியனார்; “அக்கோ லொருகோ லளவுறக் கல்வி, மிக்க கம்மியர் வடகலை விதிமுறைக், கூறின ரன்றியுங் குறிவகைக் கேற்றன, வேற் கச் செய்க வியல்புணர்ந் தோரே” எனக்கூறினாருமுளர்.

க0௩ - சு. உத்தரப் பலகை.....அரங்கிலென்றது துணத்துக்கு மீது வைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிட்பலகைக் கும் இடைநின்றநிலம் நான்கு கோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்பொருந்தவகுத்த வாயில் இரண்டினையுடைத்தாகச்செய்யப்பட்ட அரங்கினிடத்தென்க.

க0௫. வாயிலிரண்டென்றது:—அரங்கிற்கு உட்புகவும் புறப்படவுஞ்ச மைத்தவாயிலெனக்கொள்க.

‘எற்ற’ என்றதனால் கரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுளர் குழைஞுப்பள்ளியும், அரங்கமும், அதனெதிர் மன்னர் மாந்தரோடிருக்கும் அவையரங்கமும், இவற் றினைச் சூழ்ந்த புவிநிறைமாந்தர் பொருந்தியகோட்டியும் முதலாயின கொள்க.

க0௬. தோற்றியவரங்கென்றது - இப்படியாகச் சமைக்கப்பட்டு நூல் சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோற்றியவரங்கென்க.

க0௭ - எ. தொழுதனரேத்த.....மேனிலைவைத்தென்றது— அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட¹ நால்வகைவரு ணப்பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க வைத்தென்க.

வைத்த விடைநில நாத்கோ லாகப், பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்து, நந்தி யென் னுந் தெய்வம மமைத்துத், தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்தது,.....
.....கோவும் யானையுங் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாங்குடைப் புருடா மிருக மும், யாவையு மெழுதி யிந்திலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றுவீ தரங்கெனப் படுமே” என்றார் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலும்.

¹ நால்வகைவருணப்பூதங்கள்: க. வச்சிரதேகன். உ. வச்சிரதந்தன். ந. வரு ணன். ச. இரத்தகேசுவரன்.

என்னை? ¹ கூறிய * வுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாந், காடுநர்க்
கியற்று மரங்கி நெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின
ரியற்ற லியீல்புணர்ந் தோரே” என்றராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும் மாலையும் சாந்தமும்
பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம் அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்
கூறுதும்.

க0அ. தூணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது - தூண்களின் கிழல் நாயகப்
பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட நிலை
விளக்குகிறுத்தியென்க.

என்னை? “விளக்கியல் வனப்பு” என்றராகலின்.

க0க - க0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது -
இடத்தூணிலையிடத்தே உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும் இரண்விவலத்தூணி
டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும், மேற்கட்டுத்திரையாகக்
கார்துவரலெழினியும் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாய்நிற்பது ஆகாயசாரிகளாய்த் தோன்றுவார்க்கெனக்
கொள்க; என்னை? “முன்னிய வெழினிதான் மூன்று வகைப்படும்” என்றார்
மதிவாணு; “அரிதாங்கிற், செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற்
பூதரையு, மெய்த வெழுதி யியற்று” என்றார் பாதேனுபதியாரும்.

ககக. ஓவிய விதானத்தென்றது - சித்திரவிதானத்தையுமுடைத்தாயென்க.

ககக - உ. உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன் குரு
அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை செந்நீர்மையென்னும்
புகழ்மையைத் தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலையாக * சரியும் தூக்கும்
தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது - புதுமையுடைத்தாகச்
சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக்கிடந்த அரங்க
மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - உஅ. பேரிசை மன்னர்.....வைத்தாங்கு

ககச - ரு. பேரிசை மன்னர்.....கொண்டென்றது - பெரிய புகழை
யுடைய அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய இயல்பினை
யுடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிப்புறத்து மிளைக்கண் வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்று
மாம்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௬௭௨ - த. மேற். (பி - ம்.) * ‘அரங்கிற்’ + ‘சல்லியும்’

இது கூறிற்று, வேத்தியிலும் பொதுவியலுமாகலான்.

இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

௧௧௬ = எ. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது - கண்தோறும் நவமணிகளாற்கட்டி இடைநிலங்களைச் சாம்பூநதமென்னும் பொற்றகட்டாற்செறிய மலக்காமாக்கட்டியென்க.

மலக்கம் - மாறு.

என்னை? “புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங் கழைகொண்டு, கண்ணிடைக் கண்சாண் கணஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு சாண்கொண்டு நீராட்டி நன்மைபுனை, நாளிற் தலைக்கோலை நாட்டு”, “ஆவ தகத்தியனார் சாபத்தா னுன் மூங்கில்” என்றார் பரதசேனபதியார்.

௧௧௮ - ௨௦. காவல் வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது - அரசன் கோயிலிலே காப்பமைத்திருந்தி இந்திரன்மகன் சயந்தனாக நினைத்து மந்திரவியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலையென்க

சயந்தனாதல்¹ முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

௧௨௧ - ௨. புண்ணிய நன்னீர்... ..மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு என்று புண்ணிய நதிகளினரைப் பொற் குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப் பின்பு மாலைகளுக்குக் குட்டியென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன் முதலாயினார் அரங்கத்தின்கண்ணே இத்தலைக்கோலைவைத்துப் பொற்குடத்தானீராட்டியபின் மாலைகூட்டியென இயைக்க.

௧௨௬. நலந்தருநாளாலென்றது - இதற்குப்பொருந்திய நல்லநாளிலென்க.

அவையாவன:—பூராடம் கார்த்திகை பூரம் பரணி இரேவதி திருவாதிரை அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிலை.

நாளென்னது ‘நலந்தருநான்’ என்ற இலேசினால் இராசிமுதலியனவும் கொள்க.

இராசிகளாவன:—இடபம் சிங்கம் துலாம் கற்கடகம் விருச்சிகம் மிதுனம் எனவிலை.

என்னை? “பூராடங் கார்த்திகை பூரம் பரணிகலஞ், சீரா திரையவிட்டஞ் சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிடப மரிதுலை வான்கடகம், பேசிய தேண்மிதுனம் பேசு” என்றார் மதிவாணனாரும்.

நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

௧௨௩ - ௪. பொலம்பூண்... ..கொண்டீடென்றது - பொன்னாற்செய்த பூணையும் பட்டத்தினையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்கையிலே வாழ்த்துடனே கொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தகம் எ.அ - ஆம்பக்கம் பார்க்க.

ககரு - அ. முரசெழுந் தியம்ப..... வைத்தாங்கென்றது - வீர முரசமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க அவையேயன்றிப் பலவாச்சி யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங் கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ் செய்து தோமிசைநின்ற கவியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ஊரை வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக வைத்தபி னென்றவாறு.

என்னை? “பணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா, லணியுங் கவினு மாசற வியற் றித், திதுதீர் மரபிற் றீர்த்த நீரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொட லையு மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப், பிண்ட முண்ணும் பெருங்கனிற்றுத் தடக் கைமிசைத், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெடுத் தார்த்து, முரச முருகு முன் முன் முழங்க, வரசு முதலான வைம்பெருங் குழுவர், தேர்வலஞ் செய்து கவி கைக் கொடுப்ப, ஆர்வலஞ்செய்து புகுந்த பின்றைத், தலைக்கோல் கோட மக்க தென்ப” என்றார் சேயிற்றியனர்.

[அரங்கிழ்புதந்து ஆடுகின்றனியஃபு.]

ககக - எரு. இயல்பினின் வழாஅ.....மனையசமறந்தென்.

ககக. இயல்பினின்.....முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி யோர்யாவரும் வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே இருந்தபின்ன ரென்க.

ககஉ. குயிலுவ.....நிப்பவென்றது - குயிலுவக் கருவியாளர் தாம் நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆடி முக்கோ லாட்டுவார்க் கொருகோல், பாடுநர்க் கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட மொருகோல்” என்று நூலிழ்கூறின் முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்.

ககக - உ. வலக்கான் .....பொருந்தியென்றது- நாடக்கணிகையாகிய அரங்கேறுகின்றமாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட விட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனான வலப்பக்கத்துணிடத்தே சேர் தல் வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககக - ச. இந்நெறிவகையால்.....மகனிரு மென்றது - மாதவி வந்தேறியின்றபடியே இடத்தாண்நிலையிடமாகிய ஒருமுக வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையையுடைய தோரிய மடந்தையரு மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர்; “இந்நெறி வகையா விடத் தான் சேர்வோ, டொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகனே” எனவும், “தலைக்கோ லரிவை குணத்தொடு பொருந்தி, நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோள், * சொலப்படு கோதைத் தோரிய மகனே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

௧௩௩ - சு. சீரியல் . . . . . பாட வென்றது - நன்னாமுண்டாகவும் தீமைநீங்கவும்வேண்டித் தேய்வப்பாடல் இரண்டினையும் பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத் தாளவியல்பு பொலியு பெற அவதாளநீங்கவென்றுமாம்.

வாரமிரண்டாவன: ஓரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

௧௩௪ - அ. பாடியவாரத்து . . . . . கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்பாடலின் இறுதியிலேநின்று கூடி இசையாநிற்கும், கருவிகளெல்லாமென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின்,—

௧௩௫. சூழல்வழியின் ததியாமேயென்றது - வங்கியத்தின்வழியேநின்றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, மிடற்றுவழியது யாழாகலான் மிடற்றுவழிப்பாடலும் சூழல் வழித்தென்கொள்க.

௧௩௬ - ச௦. யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது தகவேயென்றது - யாழ்ப்பாடலின்வழியே அதற்குத்தகத் தண்ணுமையாகிய மத்தளநின்றதென்க.

௧௩௭ - ச௧. தண்ணுமை.....முழவேயென்றது - மத்தளக்கருவியின் பின்வழியே சூடமுழாநின்றதென்க.

௧௩௮ - ௨. முழவொடு.....ஆமந்திரிகையென்றது - முழவொடுகூடி நின்று வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவியென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிசைத்தது கருவியென்னுது ஓசையென்க. அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலரெனின், வாரப்பாடல் பாடியபின்னரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

௧௩௯. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது - இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன குயிலுவக்கருவிகளைத்தும் பருந்தும் சிழலும்போல ஒன்றாய் நிற்பவென்றவாறு.

௧௪௦. கொட்டி... ஆகவென்றது - ஒருதாளத்திற்கு இரண்டு பற்றுகவென்க.

௧௪௧. கட்டிய.....போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றுலே தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

௧௪௨. வந்த.....வழாமலென்றது - இப்படிச்செய்கை நாடக நூல்களினமைந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை வழுவாமலென்க.

௧௪௩. அந்தரக் கொட்டிட னடங்கிய பின்னரென்றது.....

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும் ஒத்தென்றும் கூறுப. இந்த ஒத்தி ஆமுனபின்னரல்லது உருக்காட்டுதல் வழக்கல்லவென்ப; என்னை? “முகமா தெமிரி யோகப் பொருட்டே” என்றாராகலின்.

கசஅ - கூ. மீத்திறம் படாமை... பண்மேலென்றது - மங்கலப்பண்ணாய் நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலப்பண்ணை அளவுகோடாதபடி ஆளத்தியிலைவைத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு௦ நான்கி னொரீய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூட்டும் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :- உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன. ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, ¹ மூன்றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே நற்றடியாகப் பாடிமுடிவன. அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியதனையென்றது - அதனை மூன்றெழுத்துடைய மட்டதாளத்திலே எடுத்து ஒரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித்தென்க.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கத்தெல்லாம் மண்டிலநிலையாதலின், ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னை? “கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத்தே” என்றாராகலின்.

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தொந்தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருங. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின்னையென்றது - முன்னையினும் வாரத்தினும் தேசிக்கத்தெல்லாம் ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறு.....போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக் கூட்டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக்காட்டினற்போல இரட்டிக்கிரட்டியாக ஆடியென்க.

கருரு - கூ. கூறிய வைந்தின்.....பின்னையென்பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல வங்கும் மட்ட தாளமுதலாக ஏகதாள மீறாக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னரென்க.

¹ கீதவடிவுகள் மூன்றென்பது சித்தானந்தப்பிரகாசமுடையார்; மூன்றாவன: உக்கிரம், துருவை, ஆபோகமென்பன. துருவையென்றது துருமையெனவும் ஆபோகமென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

என்னை? “வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்” என்றாராகலின்.

கரு௩. பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் வகுத்தெனவென்றது - பொன்னுனியன்மதோர் பூங்கொடி கூத்துநடித்தாற்போலவென்றவாறு.

கரு௪ - கூ. நாட்டிய, நன்னூல்.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம் நிருத்தம் நாட்டியமென்னும் மூன்றுகூறுபாட்டினும் நாட்டியமென்றது புற நடத்தையாகலின், அதனை நூல்களிற்சொன்ன முறைமை வழுவாமல் அவி நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின் நெறிவழுவாமல் ஆடிக் காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....ஆதலினென்றதற்கு இக்கதையிற் கூறிய முத்தமிழ்வகையையும் காட்டினுளாதலினென்றுமாம்.

கரு௫ - கூ. காவல் வேந்தன்.....வழாமையென்றது - அரசன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்குமேற்ற முறைமையினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

என்சொல்லியவாறுமோவெனின்,—நாடகமகள் அரங்கேற்றக்கண்ட அரசன் அவள்மேற் காமக்குறிப்புடையனாதலியல்பு. அங்ஙனம் மாதவியாடல் பாடல் அழகென்னுமிவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும் செவிகளிப்பக்கேட்டும் நெஞ்சமழிந்து காமக்குறிப்புவினாரவும் நாம் இவனை வரையின் நவைபிறக்கு மென்பதுகருதி வரையானியு னென்பதாம்.

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு அடையாக்கினுமமையும். அன்றி, இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமாலே; அதனால் தன்கூத்தும் பாட்டுமென்னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன்றும்நீங்காமலென்றுமாம். இயல்பினின் - இயல்பினால்.

கசு௧. தலைக்கோலெய்தியென்றது - தன்வரிசைக்குத்தக்கபடியே தலைக்கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையரங்கேறியென்றது-முன்னரங்குமுதலிய எல்லாமுதன்மையும் பெறுவதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

கசு௨ - கூ. விதிமுறை.....பெற்றன னென்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசம்பெறுகை நூல்வழக்காதலின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரிசம்பெற்றாளென்றவாறு.

என்னை? “முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு, மெட்டொடு புனர்ந்தவாயிரம்பொன் பெறுப” என்றாராகலின்.

ஒருமுறையாகப் பெற்றனன் - ஒருநாள்க்குப் பரிசமாகவென்று அரசனும் பெற்றனனென்க.

பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம் பரிசத்துக்கும் எண்கழஞ்சு மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

கசு௩. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி அதுவே பரிசமானகென்க.

க௬௪. நூறுபத் தடுக்கி எட்டுக்கடைரிதுத்தவென்றது - நூற்றைப்பதின் மடங்காஊ அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே எட்டைரிதுத்தினவென்றவாறு.

க௬௫ - கூ. வீறுயர்பசும்பொன்... ..ரிதுத்தவென்றது - வீறுபெற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது இம்மாலை; இம்மாலைபெற்ற பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூடுநர் மாதவிக்கு மணமகனாதலையுமென்று சொல்லி மான்போன்ற நோக்கினையுடையாளோர்கூனிகைக்கொடுத்து நகரியிற் பெருந்தெருவிலே விலைக்கு விற்பாரைர்ப்போல்வதொரு பண்பினால் ரிதுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரிசுமென்னது மாலைக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினர். வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற பசியபொன்; ஆவது ஐசிக் சிறை. மாலை - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மாலை. இது பழக்கட்டலை.

க௭௦ - எ௨. மாமலர்நெடுங்கண்... ..மணமணைபுக்கென்றது - திருமலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற கண்ணையுடைய மாதவியுடைய பரிசுமாலையைக் கோவலனெனப்படும் வாணிகன் வாங்கிக் கூனியுடனே அவள்மணையிற்சென்றுபுக்கென்றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

க௭௨ - ச. மாதவி தன்னோடு... ..ஆயினென்றது - இங்ஙனம்புக்க கோவலன் மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே அயர்ந்தனனாய் மயங்கி அவளை நீங்குதல் கூடாதவிருப்பினையுடையனாயினென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலையியா - விடாத; ஒருசொல்

க௭௫. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக மறந்தென்றது-குற்றமற்ற கம்புச் சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும் இசையோனும் இயற்புலவனும் தண்ணுமையோனும் குழலோனும் யாழோனாகுடி வகுத்தனர் கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து வகுத்து நாற்றிக் கிடந்த அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச் செய்து ஏந்தி அணிந்து கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின் நிற்ப ஏறிப் பொருந்திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய நீங்கப் பாட இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம். நின்றது; நின்றது; நின்றது; நின்றிசைத்தது; பதினென்றுபோக்கி அம் முறைபோக்கி வகுத்தெனக் கடைப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப் பெற்றனள்; பெற்று ரிதுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி மறந்து விருப்பினையினென்க.

பா, நிலைமண்டிலம்.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை முற்றிற்று.

அந்நிமாவஸ்சி றப்புச்செய்காதை.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுரவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன் கொல்லெனத்
திசைமுகம்† பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பணித்துத்
திரைநீ ராடை யிருநில மடந்தை
¹ யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைக்
கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம் பற்றி
வலம்படு தானை மன்ன ரில்வழிப்
புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
ருழ்துணை ‡ துறந்தோர் தனித்துய ரெய்தக்
§ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ் வெய்தக்

உ. திகிரி - தேராழி.

ரு - சு. திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் - மலராகிய கண் ;
கண்ணீர்-களளாகியநீர். பணித்தென்றார், மாலைக்காலத்துப் பனியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன் ; என்றது ஆதித்தனை. க. கறை - கடமை.

க0 - கங. அறைபோகு குடிகள் - கீழ்நிறப்போன குடிகள். விருந்தின்
மன்னர் - வேற்றரசர் ; இன், போல. தாழ்தல் - தங்குதல்.

கறைகெழுகுடிகள் கண்ணகிமுதலான தாழ்துணைதுறந்தோர்க்கு உவமை;
விருந்தின்மன்னர் மாதவிமுதலான காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்குவமை.

¹ சிலப். உள: கஙஉ. (பி - ம்.) * 'யாங்குளன்கொல்.' † 'பயந்து.' ‡ 'இழந்தோர்.'
§ 'காதலிப்புணர்ந்தோர்களிமகிழ்பெய்த.'

கரு¹ குழல்வளர் முல்லைபிற கோவலர்தம்மொடு

- மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத •
வறுகாற் குறும்பெறிந் தரும்புபொதி வாசஞ்
சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற
வெல்வளை மகளிர் மணிவிளக் கெடுப்ப

உ௦ மல்லன் மூதூர் மாலைவர் திறுத்தென
² விளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமான் டென்னர் குலமுத லாகலி
னந்தி வானத்து வெண்*பிறை தோன்றிப்
புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந் தோட்டிப்

கரு - சு. குழல்வளர்முல்லை.....ஊத - கோவலனாகும் குழலிலும்
வளர்கின்ற முல்லையிலும் கோவலரும் தும்பியும் வாய்வைத்தூத; இது நிரல்
நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர்குழலினுண்டாகிய முல்லைப்பண்ணை.....
பூவிலே தும்பி ஊதவென்றுமாம்.

கன - உ௦. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு. குறும்பென்றார், தென்மல்
தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்யத் தான் நடுவே புகுந்து உண்டலான். சிறு
காற்செல்வன் - மந்தமாருதமாகிய செல்வன். இறுத்தென - இறுத்ததாக.

அ - உ௦. அல்லற் காலையிலே பிரிந்தோர்துயரெய்தப் புணர்ந்தோர் மகிழ்
வெய்தத் தும்பிணை வாசத்தைச் செல்வன் தூற்ற மகளிர் விளக்கெடுப்ப விருந்
தின்மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்தென்க.

உச. மாலையைக் குறும்பென்றார், ³இடைநின்றகாலம்பார்த்து வருதலான்.

உசு. மீனரசு - மீனாகிய அரசு; அரசனொளாப்படுமிடமும் அரசெனப்
படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; நிலா.

¹ “குழல்வளர்.....ஊத’ என்புழிக் குழல்வளர்முல்லைபென்று
கூறிய பொழுதே ஆயுறுதுங்குழலிலே எழுந்த முல்லைபென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே
கிடந்த முல்லைபென்னும் பூவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டற்கும் பிரிவில்
வாய் நின்றவாறுகான்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற் கூறுதற்கண் இரண்டுபொருளை
உணர்த்துதல் வழுவேறுமமைகவென அமைத்தார்; இதனை உவமவியலுள், ‘ஒரீஇக்
கூறலும்’ என்னுஞ்சூத்திரத்துச் செய்யுட்கு இலக்கணமாகக்கூறுமாறும் உணர்க.
இவ்வனம் சான்றோர் செய்யுட்களுட்பல விடத்தும் வருமாறுணர்க” (தொல். எச். கு.
கச-ந); “குழல்வளர்.....ஊத’ இதுசொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது”
(இ - கொ. கு. கஉச - உரை).

² “இளைய தாயினுங்கியையரா வெறியு மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொருச்’
செருமான் பஞ்சவர்” (புறநா. குஅ) ³ கவித்தொகை, ககஅ - அ.

(பி - ம்.) * ‘பிறைத்தோன்றி’

பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
 மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்
 தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை * யமிழ்ந்த
 பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து
 செந்துகிர்க் கோவை சென்றேற் தல்கு
 † லந்துகின் மேகலை யசுந்தன வருந்த
¹ நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றத்துக்
 கலவியும் புலவியுங் ‡ காதலற் களித்தாங்
 கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
 கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்
 குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு
 குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து
² வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத்
 தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத்
 தாமரைக் கொழுநீர் முறித் தாதுபடு செழுமலர்க்

(௨௬) பிறை தோன்றி (௨௭) மீனரசாளுதலாலுண்டாகிய விளக்கம்;
 பிறை, மாலேக்குறும்போட்டிக் கதிர் பரப்பிச் சந்திரனாட்டையாண்ட
 விளக்கத்திலேயென்க.

௨௮. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

௩௦. அந்துகின் மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த மேகலை.

௩௩. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே முயக்கம் கூறியது

௩௪. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த ஒப்பீனையைத் திருத்தல்.

(௨௭) வெள்ளிவிளக்கத்து (௩௧) நிலாமுற்றத்துப் (௨௮) பொலிந்து (௩௦)
 அசுந்தனவருந்தக் (௩௩) கோவலற்கெதிர்தலாம் (௩௪) கோலங்கொண்டமாதவி
 யென்க.

௩௫ - ௭. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டுசருக்கரை ; கண்டுசருக்கரை
 யோடு அகிலைப்புதைத்தல் மரபு.

௩௭. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய சிலாவட்டம்.

௩௮. மறுக - தேய்த்துத்திரி.

¹ "நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்து" (நெடுநல். ௧௫); "வெண்ணில
 வின் பயன்றுய்த்தும்" (பட். ௧௧௪.)

² "வடவரை தந்த வான்கேழ் வட்டம்" (அகநா. ௩௪௦.)

(பி - ம்.) * 'மலர்த்த' † 'ஐந்துகில்' ‡ 'காதலர்க்களித்தாஅங்கு' § 'முறிதாது'

காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
 பைந்தளிர் பட்டை பருடக்கா ழாரஞ்
¹ சுந்தரர் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
 சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
 மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்
 காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
 காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த
 வஞ்செஞ் சிறடி * யண்சிலம் பொழிய
 மென்றுகி ல்லெஞ் மேகலை நீங்கக்
 கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதான்
² மங்கல வணியிற் ³ பிறிதணி மகிழாள்
 கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ் காதின
 டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச்
 செங்கய னெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
 † பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்
 தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
 மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்பக்
 கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி யன்றியுங்
 § காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
⁵ இதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி

சுக் - சக. தாமரைக் கொழுமுதியினையும் அதன்மலரினையும் குவளையையும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய பட்டைமலை.

இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமலைக்குப் பட்டைமாலையென்றுபெயர்.

சக - கூ. பட்டை ஆரம் இவை சிந்தி வேறுபட்ட. சுந்தரம் - அழகு.

(கச) மாதவியன்றியும் (சக) (பா) காவியங்கண்ணாற் (கக) அகிழ்புடை துறந்து (சச)மலிந்து மயங்கிக் (சக) களித்துயிலெய்தவென்க.

சஎ. சிறுமையைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும் இவ்வாறுரைக்க.

ரு0 - ருஉ. மங்கலவணி - இயற்கையழகு. குழையைத்துறந்து வடிந்து தாழ்ந்த காது. (பா) வியர்ப்பு இரிய - கூட்டமில்லாமையின் வியர்வுநீங்க.

ருஎ. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையுடைய நினைவு.

(சஎ) சிலம்புமுதலியன (சஅ) நீங்க (ருக) நெய்யணிமறப்பச் (ருஎ) செயலறையுடையளான கண்ணகியென்க.

ருஅ. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள் கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர். நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக.

¹ "சுந்தரர்சுண்ணத்து" (சிலப். ரு: கடுரு) ² சிலப். உ: கூந - ச; ³ மணி. உ: சக. (பி - ம்.) * 'அணிச்சிலம்பு' † 'பிறிதணியணியாள்' ‡ 'அளகவாணுதல்' § 'காதலிற்'

கூ0 வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து.

கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து

மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு

மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்

தாழிக் குவளையொடு தண்செங் கழுநீர்

கூடு வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்

¹ துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் * செறித்த

வினையனை மேம்படத் திருந்துதாயில் பெறாஅ

துடைப்பெருங் கொழுநரொ டீடற் காலத்

திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை யோட்டிக்

எ0 கலங்கா வுள்ளம் கலங்கக் கடைசிவந்து

விலங்கிரிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப

வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை

² யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்

தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்ணறற் கூந்தற்

கூக. அடைத்து - அடைப்ப.

கூசு. துணைபுணரன்னத்தூவியினென்றார்; “பலவன்னத்தூவி போலே” என்றமையாக். அந்த அணைக்கிட்ட பஞ்சின்மென்மைக்கு.....

கூஅ. நங்குளையுடைய கொழுநரோடு ஊடுதலையுடைய காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளம் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளம் அணையிலே கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(ருஎ) கண்ணகியன்றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (கூஎ) இனையனைமேம்படத் திருந்துதாயில்பெறாது (கூஅ) முன்பு ஊழினகாலத்து (எக) விலங்கிரிமிர்ந்த நெடுங்கண் இப்பிரிந்தகாலத்துப் புலம்பா லுண்டாகிய முத்துறைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாடமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும், ஆம்பனாறும் நறுவிரையை யும் தாமரையாகிய செவ்வாயையும், அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய பொய்கை யாகிய பெண்.

¹ “துணைபுண ரன்னத்தின் தூவிமெல் லணையசை இ” (கவித்தொகை, எஉ.)

² “ஆம்பனாறத்.....செவ்வாய்” என்புழி, “தேம்பொதி நறுவிரையாம் பனாறத் தாமரைச் செவ்வாய்” என இளங்கோவழகன் பாடிய அந்திமாலைச்சிறப்புச் செய்காதையினும் கண்டவை யென்றுணர்க” (மாதனலங்காரம், சூ. க0ச-உரை.)

எடு பாண்வாய் வண்டு ¹ நோதிறம் பாடக்

* காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்

² புள்வாய் முர்சுமொடு பொறிமயிர் வாரணத்து

முள்வாய்ச் சங்க + முறைமுறை யார்ப்ப

வரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி

ஹ யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு

மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சார்

விரைமலர் வாளியொடு கருப்புவி லேந்தி

மகர வெல்கொடி மைந்தன் திரிதர

நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எடு - அ. வண்டாகிய பள்ளியுனர்த்துவான் புறநீர்மையென்கின்றபண் ணைப்பாட, குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப. புள்வாயாகிய முரசம். முள் வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக. உரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை ஒத்தஊர். துயிலெடுப்பி யென்றார், பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை காமனூல்வருதலால்.

அஹ. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம்; தலை - இடம்; இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின், பகல். மதுரைக்காட்சியில், ³ “மற்றையாமம் பகலுறக் கழிப்பி” என்பதுமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் - எல்லாருந்துஞ்சும் அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்திரைப்பொழுதும் துஞ்சாமல்.

எடு - அஹ. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு போம்வைகறையென்க.

அக - ஈ. இரவுப்பகலுந்துஞ்சான் மைந்தன் திரிதரவென்க.

(கஉ.) மாதவியன்றியும் (சசு) காவியங்கண்ணூர் களித்துயிலெய்தவும் (ருஎ) கண்ணகியன்றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (ருக) உயிர்த்து ஒடுங்கிக் (கஹ) கழிந்து (சுக) குறுங்கண் அடைத்து (சஉ-க) ஆரம் முலைக்கண் அடையாதுவருந்தக் (சசு) கழுவீர் (சுரு) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (சுஎ) கண்டியில்பெறாமல் (சுக) உறைப்ப (சுரு) வண்டுபாடக் (சசு) குவளை விழிப்ப (சுஅ) ஆர்ப்ப (அஹ) இரவுபோம் வைகறையளவும் (அக) யாமத்தும் பகலுந்துஞ்சானாகி (அக) மக ரக்கொடி மைந்தன் (அஉ) வாளியொடு வில்லையேந்தித் (அக) திரிதலானே (அச) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

¹ நோதிற் மென்பதே சரியான வழுவமென்று தோற்றுவின்றது; பரி. ககஹ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

² சிலப். சு: ககரு - சு. ³ ‘மதுரைக்காஞ்சி,’ சுருக;

(பி - ம்.) * ‘காமருகுவளை’ + ‘முறையெழுத்தார்ப்ப’

க - உ. விரிகதிர் பரப்பி.....காணேன்

(இ - ள்.) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் ஒரு திகிரியாளுண்டவிளிவில்லாதோனை ஈண்டுக் காண்கின்றிலே னென்க.

கதிர் - ஆளும், கிரணமும் முழுதுமென் னுமுதற் றம்மை தொக்கது. ஒரு தனித்திகிரி - ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தேராழி; சக்கரமுமாயிற்று; சிலேடை. இவன் ஓராழியான் ஏழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத் தேராழியைத் திகிரி யென்றார். ஆண்ட திகிரியையுடைய உரவோனெனினும்கூடியும்.

௩ - ச. அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண் நல்லரிவாவை விரிக்கும் திங்களாகிய செல்வன் எவ்விடத்துள்ளானோதான் என்றென்க.

அத்து, ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை. நிரா - ஓளி. அம், ¹ புறநடைபாற்றொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. ² திங்களஞ்செல்வன்: ³ “காலமுலகம்” என்னுஞ்சூட்சிரத்துள், ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்திணைமேலனவாய்ப் பாஸ்பிரிந்திசையாவெனவும், ⁴ “நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல் பின்று” எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இவணியல்பின்றெனவுஞ் சூரிய ஆசிரியர், ⁵ “இசைத்தலு முரிய வேறிடத்தான” எனக் காலமுதலாகியுயிசொல் உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய, ஈறுதிரிந்து வாய்ப்பாடு வேறுபட்டவழியென்றாகலின், இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங்களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே விதியென்க. கொல், ஐயம்.

௫ - அ. திசைமுகம் பசந்து.....அல்லற் காலை

(இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய நிலமடந்தை தன் கொழுநனைக் காணாது திசையாகிய தன்முகநான்கும் பசப்புரப்பட்டு மலர்க்கண்களநீர்வார மெய்ம்முழுதும்பணித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற இடுக்கட்பொழுதினென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசந்து - பொன்னிறங்கொண்டு. முழுமெயும் - மெய்முழுதுமென்றுமாதாக. பணித்து - நடுங்கி, பணிகொண்டு; பனியென்பதொருநொய்முண்டு; அது சூடநாட்டிவழக்கு; பனி பெய்யப்பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப் பணிபெய்யுமாகலின். அரசு - தன்கொழுநனாகியபகலோன்; அரசென்பதனை, “சூழமையான்மை” என்றுஞ் சூத்திரத்து “நிலையின் வாயினும்” என்பதனால் முடிக்க. கெறித்து - காணப்பெறுது; ¹ “எற்கெடுத்திரங்கி” என்றத்போல. அல்லவரும் - சமூகம். அல்லறகாலை இடுக்கப்பொழுதில். பசந்தென்றார், மாலேக்காலத்துப்பரந்த பச்சைவெயிலை;

¹ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், கு. கக0. ⁵ தொல். கிளவியாக்கம், கு. கூ0.

2 சிலப். அ: நுக ஆம் அடியின் உரை.

³ தொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௫௮.

4   "   "   "   (ஆ. கு.க.)

6 31 33 ௩௭.

7 மணிமேகலை, ௩, ௩

© 1999 Blackwell Science Ltd, *Journal of Internal Medicine* 245: 399–406

¹ “செல்சுடர்ப் பசுவெயிற் றேன்றி யன்ன” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும். இக்காலத்து இத்தனைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப. செம்மலர்க்கண்கண் முழுநீர் வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர் முழுதும் வாரவெனவும், சிவந்த மலர்போலும் கண்களிரண்டும் நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப் பொருண்மைகாண்க.

கூ - கட. கறைகெழு குழிகள்.....மன்னரின

(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிதையையறிந்து பொருந்தியிறுக்கும் இறைக்குழிகள் துயரமுற அங்ஙனமிருந்து குறம்புசெய்யும் வில்லேருழுவனா ஒருநிலையாகப்பற்றி வெற்றிபொருந்திய தானைமன்னரில்லாத இடமிருந்து அவர்நிலைமெல்லாங்கெடுப்படி புதிதாக வந்துவிட்ட குறுநிலைமன்னரைப்போலவென்க.

கறை - கடமை; ² “கறைபன் னீராண் டிடன்விடுமின்” என்றார் சிந்தாமணியினும். கெழு, ³ “முடிகெழுவேந்தர்” என்பதனுள் முடித்தாம். துயரமுதலென்னும் பொருளிகழ்ச்சியைத் தலைமேற் கைவைக்கவென்னும் தொழிநிகழ்ச்சியாற் கூறினார்; ⁴ “கடபால் வயிறுதுக்குவார்” என்றும்போல. அறைபோதல் - சீமறுத்தல். ஒடு, ஐ. வலம் - வெற்றி. இல்வழி - இல்லாதகாலத்தே; இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று. புலம் - அவர்நிலம். இறுத்த - வந்து விட்ட; ⁵ “சேனை யிறுத்தவாய் போல” என்றாராகலின். விருந்து - புதுமை.

கங - உ௦. தாழ்துணை துறந்தோர்.....மாலையர் திறுத்தென

(இ - ள்.) தம்மனத்திறந்தற்குக் கொழுநாந்தம்மைப் பிரிந்திருக்கின்றமகளிர் கறைகெழுகுழிகளப்போல ஒடுங்கித் துயரமுறத் தம் காதலரைப் புணர்ந்திருக்கின்றமகளிர் அறைபோகு குழிகளப்போலத் தருக்கி மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழவிலேவளர்கின்ற முல்லைபெய் னும் பண்ணிலே கோவலரும் குழவிலே வளர்கின்ற முல்லைமலரிலே தும்பியும் வாய்வைத்துத் தரும்புகள் உள்ளடக்கிய வாசத்தை இடையிடையேபுக்கு வணங்குதலுண்ணுப்படி கடந்தோட்டித் தென்றலஞ்செல்வன் அதனை மதுகெல்லாந்தூற்ற ஒளிவளைபுடைய மகளிர் இருவகைவிளக்கு மெடுப்ப வளமிக்க மூதூர்ர்க்கண்களை விருந்தின் மன்னரைப்போல மாலையென் னுங்குறம்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை - தோட்டியென யென்ற மரம். களிமகிழ்வு, விளைத்தொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்; முல்லை - மலரும், பண்ணும். முல்லையில், சாரியைநிற்ப உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டில் ஒருசாதி. ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது. ஊதுங்குழலினும் முல்லை யினும் கோவலரோடு தும்பி வாய்வைத்துத் தவெனினுமமையும்; இது நிரணிறை. எல் - ஒளி. மல்லல் - வளன். அறுமலைக் குறம்புபென்றார், தென்றல் தளிர் பித்தும் பூப்பித்தானுசெய்ய அவற்றைத் தான்புகுந்துண்டலான். சிறுகாற் செல்வனென்றதை ⁶ முற்கூறியவாற்றான் முடிக்க.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, சகக.

² சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௬.

³ சிலப். பதிகம், சுக - உரை.

⁴ சீவகசிந்தாமணி. ௨௬௩.

⁵ கலித்தொகை, ௧௦௮.

⁶ இப்புத்தகம், பக்கம்; ௧௨௬.

அல்லற்காலை விருந்தினர்மன்னரிற் தனித்துயரொய்தக் கனிமலிழ்வெய்த வாப்
வைத்துத் த மறுகித் தூற்ற மணிலிளக்கெடுப்ப மாலை வந்திழுக்தென வென்க.

உ௧ - சு. இளைய ராயினும்.....வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இளையராயினும் பகைவர்களை முற்றக்கடிய
வல்ல செருவின்றமேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே முக்தேறென்று கலாலே அந்திப்
பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை, தான்ந்தான் நி வருத்தத்தெத்
தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஓட்டி அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்
ளியகதிராகிய புகழ்ப்பரப்பிச் சந்திரன் நாட்டையாண்ட வெண்ணைய
புடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்னர்குலத்திற்கு முதலாகை
யாலேயெனினுமமைபும். சோமகுலத்தென்னரென்னது தென்னர்குலச்சோம
னென்றார்; அவன், அளியினொத்து வலியினும் தெறலினும் ஒவ்வாமைபாறும்
குறையும் நிறையும் மறுவுமுடைமையானும் இவர்க்கு அவை இன்மையானும்
உயர்ச்சிகோலாக்கி. பிறை¹ தென்னர்குலமாகலின், வளவர் குலத்து இரவியாண்ட
நிலமழிய வந்துவிட்ட மாலேக்குறும்பை எறிந்து ஓட்டி ஆண்டதென்க அன்றி
ஓட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை ஆண்டதெனினுமமைபும். அந்தி - மாலப்பின்
பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னது வெண்பிறையெனப் பண்படுத்
தமையான், ² எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச் செல்வானத்து வெண்பிறைதோன்
றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம். மாலையைக் குறும்பென்றார்; இடை
நின்றகாலத்துப் புருந்து வருத்துதலின். குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை
அறுத்தோட்டி. பான்மையிற்றிரியாது - அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்
போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும் ஒருபொருடோன்றும். மீனராக - சந்
திரன்; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி மீனிராச்சியமெனினுமமைபும்.

உ௨ - ௩௪. இவ்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்

(இ - ள்) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த தாழிக்குவள்ளமுதலிய பல
பூவும் அவிந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று அழகெந்திய அல்குறன்னிடக்
தில் துகில்செல்லைப்பட்டுச் செந்துகிர்க்கோவையாகிய மேகலை அலைந்தனவாய்
இரங்காநிக் நிலாவினது பயனைக் கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலா
முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற் கலவியையும் மறுகாற் புலவியை
யும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க நெஞ்சத்தோடு கோவலனை எதிரேற்று
முயங்கி அம்முயக்கத்தால் முன்கூலைந்த ஒப்பிணையைப் பின்னும் வேட்கை
விளைக்குங் கோலமாகத் திருத்திய மாதவியன்றியுமென்க

இவ்வளர் - மனைவளர். ஒடு, என்னெனும். சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சய
னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை. துகின்மேகலை - துகின்மேற்குழந்தை

¹ “சோந்தார் புறங்கொண்டு செந்நிலத் தன்றுதிண் டேர்மறித்துப், பேர்த்
தான் மனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுந்தே” (இறை. கு. ௪௪ - உரை - மேற்)

² தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. ௬௧.

மேகலையென்பாருமுனர். அசைந்தன வருந்த நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென இடக்கரடங்கிக்குறினர். எதிரியெனவே முயக்கம்கூறினர். இனி, சென்று அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி, அகன்றேந்தல்சூலிடத்துத் துகின்மேற் சூழ்ந்தமேகலை அசைந்தனவாய் இரங்கவெனினுமமையும். மேகலை - பவளக் கோவை எட்டினுத் செய்தது; ¹ “எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யெழுகோவை” என்றராகலின்; ² “தவழும் புதல்வரை யொருகையாற் றழிஇப், பவழஞ் சேர்ந்த பல்கா முல்குலர்” என்றார் கதையினும்.

விளக்கத்திலென்போலிந்து அளித்து எதிரிக் கோலங்கொண்ட மாதலியென்க.

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும், பொலிந்தெனவே அழகும் இளமையுங்கூறிற்று.

௩௫ - சு. குடதிசை மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ள்) மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறியோடே கீழ்த்திசையிடத்து உண்டான அகின்முதலியவற்றற் புனைக்கும் புனையைத்துறந்தென்க.

குடதிசை அயிர் - யவனசேசத்து அயிர்; அயிர் - கண்டுசுருக்கரை. குண திசையகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை; வெள்ளயிர், காரகிலென் பனவற்றுட் செய்யுளின்படும் அலங்காரமுமுணர்க. அகிலென்றது, ஆரு பெயராத் புனையை; ³ “இருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புனைப” என்றார் நெடுநல்வாடையினும். புனைபுதப்பு ஆறுளவாகவும் தலைமைபற்றி இவ்விரண் டினையும் கூறினர்.

௩௬ - அ. வடமலைப் பிறந்த.....சந்தனமறுக

(இ - ள்) வடதிசைசுக்கண்ணதாசிய இமய மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத் திலே தென் திசைக்கண்ணதாசிய பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல வென்க.

வாண்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையுடைய சிலாவட்டம், ⁴ “வடவரைதந்த வாண்கேழ் வட்டம்” என்றார், ⁵ நெடுநல்வாடையிலும். மறுக - சுழல; அரைக்கவென்றபடி. அகிறுறந்து சந்தனமறுகவென்க. இவற்றின் விரோதமு முணர்க.

௩௭ - சசு. தாமரைக் கொழுமுறி.....கணித்துயி லெய்த

(இ - ள்) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன் மலரினையும், குவளை யையும், கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே கலந்துதொடுத்த படலைமலையுடனே கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள விய பூஞ்சேக்கையிடத்து அங்ஙனம்புணர்ந்த உபகரணப்புணர்ச்சியிறுதியில்

¹ (பா) “எண்கோவைமேகலைகாஞ்சியெழுகோவை, பண்கொள்கலாபம்பதினு கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை பென்றுணரற்பாற்று.”

² பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சக - ஊர்தியிட்டது, கசடு-சு.

³ நெடுநல்வாடை, இசு. ⁴ நெடுநல்வாடை, (பா) இசு.

(பி - ம்) * “பெருங் குறிஞ்சியிலும்”

மயங்கியும்களிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம் காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தமது ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலுங் கண்மலர்களைப் பொரு ந்தவைத்து இன்பக்களியான அனந்தலக்ஷடவென்க.

கொழுமுழி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது விகாரத்தாற் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று; காண்வரு பாடலாயிற் காட்சி வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிதம். பைந்தளிர் - பச்சிலை. படலை - இலைத்தொடை. பருஉக்காமாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் - நிதம். அனைஇ - கலந்து. சிந்துபு அனைஇயென மாறுக. மயங்கினர்மலிந்து - மயங்கினராய்க் காதன்மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அவ்வனம். களித்துயில் - இன்பத்துயில்.

சுஎ - னுஎ. அஞ்செஞ் சீறடி.....கண்ணகியன்றியும்

(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு பெறுதொழிய, அல்குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை பெறுதூநீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர் பெறுது பிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெறுதுமறப்ப, நுதல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பைத் திலகம்பெறாமலிழப்ப, தன்னைக்கூடாதுநட்பெறுந் தவளவாணகையைக் கோவலன்பெறுது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுந் கூந்தலின்மணத்தைப் புழுகுநெய் பெறுதுமறப்ப, இவை இவ்வனமாம்படி தான் எழுதாளாய் மகிழாளாய்க் காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தைபுடையளாகிய கண்ணகியன்றியுமென்க.

தகில், அல்குற்கு அடை; ¹“துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்” போல நின்றது. மேகலை - எண்கோவை. கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல வணியிற்பிதிதணி - மங்கலவணியின்வேருளவணி. கொடுமை - வுளைவு. வடிந்து வீழ்காதினளென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர் பிரிய, விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு இரியவெனினுமமையும்; இரிதல் - நீங்குதல். நெய் - புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்பவென்பன பரியாய வாய்பாட்டான்வந்து இழப்பவென்னும் பொருளவாயின. இவ்வினையெச்சங்களை எழுதாள் மகிழாள் காதினளென்னும் வினைப்பெயரான்முடித்து இப்பெயர்கட்குப் பண்பொட்டுவிரித்து இவற்றைக் கையற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தோடுமுடித்து இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடித்து இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவளவாணகை கோவலனிழப்ப வென்றதனான் அவன்பிரியவென்பதாம்; ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரிவுக்கு உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்ப இவற்றோடு குழையைபுற் துறந்தகாதினள் எழுதாள் மகிழாளாதலான் இவையும் பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையற்றநெஞ்சினையுடைய கண்ணகியென உரைப்பினுமமையும்; ²“அருங்கல.....அதுக்கினுள்” எனவும், ³“மஞ்சுகூழ்.....சீறினுள்” எனவும் சிந்தாமணியுடிகூறினாராகவின்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭. ² சீவகசிந்தாமணி, ௧௩௭௨, ௧௩௭௩.

ருஅ - எக. காதலர்ப் பிரிந்த..... புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும், தம் காதலரைப்பிரிந்த மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுத்தலானே ஊதுகின்ற துருத்தியின் உலேமக்குப்போல அழலெழ உயிர்த்தன ராப்ச் செருக்கடங்கி இவ்விளவேனிந்காலத்திற்கு அமைந்த நிலாமுற்றத்தில் மேவாசொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கு மந்த இடைநிலத்து ஒடுங்கியூண்டுத் தென்றலுநிலவுமபுகாமற் சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன மும் முத்தம் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறாது வருந்தக் குவளை செங்கமுரீர் முதலிய குளிர்த்த மலர்கள் தாம் விநம்பிய புஞ்சேக்கையிற் பள்ளித்தாமமாய் மேவப்பெறாமல் வருந்தத்தன்சேவலோடுபுணர்ந்த அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி யான் உருகியுதிர்ந்த வயிற்றின்மயிர் எஃகிப்பெய்த பல்வகையணைமீதே மேன்மை பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும் களித்துயிலைப்பெறாமல் அவரோடு முன்பு ஊடியகாலத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்ற மகுழையைத் தூந்து¹ பெருமையும் உரனுமுடைமையாற் கலங்காதநெஞ்சமும் கலங்கும்படி கடைசிவந்து குருக்கிட்டுப்பிறழும் நெடியகண்கள் அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுத்தைச் சிந்தவென்க.

கோதக - கண்டார்க்கு கோவுதக. ஊதுலைக்குரு - துருத்தி; வெளிப் படை. அலர்தல் - பரத்தல். ஆகத்துமுலையென்க; முலையாகமுமாம். கழிய வென்பது ஈண்டு வருந்தவென்பதாயிற்று. துணை - சேவல். தூவி - மயிர். இணையனை - பலவான அனை; ² “ஐந்துமூன்றித்த” என்றாகலின். திருந்து துயில் - முற்கூறிய களித்துயில். உடைப்பெருங்கொழுநர் - தங்கையுடைய பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன் ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள் ளம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம். விவங்கிமிர் - குறுக்கிட்டுப்பிறழும். நிமிர்நெடுங்கண், வினைத்தொகை. புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர்; உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்; புலம்பு - தனிமையுமாம். உறைப்ப - உருப்ப

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து அடைத்து வருந்தக் கழியப் பெறாது முத்துறைப்பவென்க.

எஉ - சு. அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப

(இ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும் தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்ப னாறும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய கூந்தலினையுமுடைய பொய்கை யென்பாள், பாண்தன்மையைத் தம்மிடத்தேயுடைய வண்டுகளாகிய பள்ளியுணர்ந்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற் பள்ளியெழுச்சிபாட, அழகுவரும் குவளையாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

ஆம்பின், வாய்க்கு அடை; ³ “துப்புறம் தொண்டைச் செவ்வாய்” போல; பண்ணுமாம். நாறும் - தோன்றும்; ⁴ “அருமணி மரகதத் தங்க னூறிய” எனச் சிந்தாமணியிலும், “மரகத மணிக்கயத் தங்க னூறிய, வழனிற்

¹ தொல். களவு. கு. எ. ² சீவக. அந அ. ³ சீவக. களவு. ⁴ சீவக. கஅக.

பொன்னித ழாயிரம் விரித்து” எனக்¹ கதைவினார் கூறினாராகலின். தேசம்-இனிமையும், தேனும். நறுவினா - நல்லமணம். பாண் - பாண்கூதி. போதிமம் - நொந்திமம்; ஆவது புறநீர்மை. அது, பாலைப்பண்ணி ன் றிறமைகள் ஆள் ஒன்மென்க; என்னை? “தக்கராக நோதிமங் காந்தார பஞ்சமாமே, தூக்கங்கழிசோம ராகமே - மிக்கதிமம் - காந்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்றார், பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து” என்பவராகலின்.

குவளைக்கண்மலர் - குவளையாகிய கள்ளையுடையமலர்; குவளைக் கண்மலருமாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும், கண்விழித்தலுமாயிற்று.

இனித் தேம்பொதி நறுவிரைந்தாமலையாகிய ஆம்பலுமர் செவ்வாயெனினுமமையும்.

இனிப்பெண்பாலாதலிற் பண்டோற்றும்வாயென வாங்க்கு அடையாக்கலுமொன்று. பாண்ப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாய்க்கு அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இளையும. அன்னமென்றதுமுதல் விழிப்பவென்றுத் துணையுஞ்சூடியவிவை உருவகமென்னுமங்காரமென்றுணர்க.

எள - அச. புள்வாய் முரசமொடு..... நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப் புள்ளொலியாகிய முரசுடனே கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக் கடல்போலும் பரப்பையும் ஒலியையுமுடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி அல்லற்காலை வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து நின்று நீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற அரையிருளினும் ஓர்யாமத்தினும் அரையாமத்தினும் ஒருகணப்பொழுதுந் தஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித் திருநதலானே இந்நகரம் மிகவும் காவல்சிறந்ததென்க.

² “நடுநாள் யாழ்த்தும் பகலும் தஞ்சான்” என்றார் புறநீதினார்; ³ “கைச்சிலை கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்” என்றார் சிந்தாமணி யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப - தத்தம் இனமரபினர்ப்ப; இன், உவமரூபு. ⁴ “துயிலெடை” என்பவராகலின், எடுப்பியென்றார்; பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனால் வருதலின். இரவு தலைப்பெயருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; ⁵ “கிளந்தவல்ல” என்னுமதிகாரப்புறனடையால்; “தடவுக்கிரை” போல வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம். பெயரும்-நீங்கும். காறும்-அளவும். அரையிருள் - இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண் வந்தது. பகல் - அரையாமம். ⁶ “மற்றை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி” என்றார் மதுரைக்

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, அகநா. ³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௯௦.

⁴ “குத் ரேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல. புறத்திணை. கு. ௩௬); “பயிலும் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை, ச: கனாவிடைத்தது.)

⁵ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்பினரியல், கு. எஅ. ⁶ மதுரைக்காஞ்சி, சுருக.

காஞ்சியுள்ளும்; பகுத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்ப எடுப்பிக் தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும் துஞ்சாராம்படி காமன்
வந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல் மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் துஞ்சானென்றுபாடமோதி, ¹ காமன் துஞ்சானாய்த் திரிதருத
லின், நகரம் காவல் சிறந்ததெனினுமனையும்.

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி அளவடியான்முடிதலின், நிலைமண்டில
ஆசிரியப்பா.

வெண்பா.

கூடினார் பாணிமுலாய்க் கூடார்பால் * வெய்யதாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே - கூடிய
மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர் மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை முற்றிற்று.

¹ “ஆமென் கணையும் டொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுங் கருகூரா”
(சிலப். இ: சக, அடியார். மேற்) (பி - ம.) * ‘வெய்தாய்த்தங்காவலன்’

இந்திரவிழுவெடுத்தகாதை.

அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்
கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி
யுதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மன்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
¹ கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பு

க - உ. மலையாகியமுலையைபுடைய ஆகத்துப் பேரியாறுகிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (உ) யாற்றை ஆரமாக
வும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (ங) மண்ணகமடந்தையுடைய (ச) இரு
ளாகிய படாத்தை நீக்கியென்க.

சு. உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி - ஆதித்தன் ; கதிரைப்பரப்ப.

ஏ. வேயாமாடம் - தட்டோடிட்டுச் சாந்துவாரப்பட்டன; நிலாமுற்றமு
மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.

அ. மன்கட்காலதர் - மன்கண்போன்ற சாளரம்.

க. கயவாய் - புகார். க0. யவனர் - சோனகர்.²

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் - கடலோடிகள்.

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும் அலைவாய்க்கரை.³

¹ “மணிமுலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம்
போலச், செல்புன லுழந்த் செய்வரம் கான்யாற்று” (சிறுபாண். க - ஈ.)

² இலப்பதிகாரம், சு: கஈ0.

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையும்

௧௫ பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும்
பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினும்
கட்டு நுண்வினைக் காருக ரிருக்கையுந்
நூசந் துகிரு மாரமு மகிலு
மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

௨௦ மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்துகடையறியா
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியுந்

¹ காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்

௨௫ மீன்விலைப் * பரவார் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
பாசவர் வாசவர் † மைந்நிண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த ஆன்மலி யிருக்கையுந்

கந. வண்ணம் - தொய்யிலெழுதுவன.

கசு. புகை - மயிருக்குப் புகைக்கும் அகின்முதலாயின; - அவையாவன:—
“அஞ்சனக் கட்டி யரிபாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போ ரைந்து.”
விரையாவன:—“கோட்டம்.....விரை.”

கௌ. காருகர் - நெய்வோர்; அச்சுக்கட்டிகள் முதலாயினோருமாம்.

௨௦. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம். அளந்துகடையறியா -
இவ்வளவென முடிவறியாத.

௨௧. வளம் தலைமயங்கிய - பலவளங்களும் தலைமயங்கிய.

௨௨. பகுதிப்பண்டமொடு - இங்ஙனஞ்சொன்ன பலபண்டங்களுடனே.

௨௩. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

௨௪. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணோருமாம். கூவியர் - அப்பம்சுவொர்.

௨௫. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்; சூட்டிறைச்சிவிற்பாருமாம். வாச
வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை:—“தக்கோலம்.....ஐந்து.”

~~பண்ணி~~ விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்.

௨௭. ஓசுநர் - பரவர்; மீகாமர், எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

¹ இவ்வடிமுதலியவற்றுடன் “பன்மீன்விலைஞர்” (மணி. ௨௮ - ஆம் காதை, அடி
நக.) என்பதுமுதலியவற்றைஒப்பிடுக.

(மி - மீ.) * ‘பரவர்’ † ‘பண்ணிண விலைஞர்’, ‘பைந்நிண விலைஞர்.’

- கஞ்ச காரருஞ் செம்புசெய் குநரு
மரங்கொண்டேற்சருங் கருங்கைக் கொல்லருங்
௩௦ கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்
பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
துன்ன காரருந் தோலின் துன்னருங்
கிழியினுங் கிடையினுந் * தொழில்பல பெருக்கிப்
பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுங்
௩௧ குழலினும் யாழினும் குரன்முத லேழும்
வழுவின நிசைத்து வழித்திறம் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுஞ்
சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு
மறுவின் றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமும்
௪௦ கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உஅ. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விந்பார்; கண்ணுர். (பு) செம்புசெய்ஞ்ஞர் - செம்பு கொட்டுவார்.

உக. கருங்கை - வலியையுடைய கை

௩௦. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள். மண்ணீட்டாளர் - சுழைபாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; ¹ “மண்ணே டுடையந் த மாந் தனையர்” என்றாராகலின்; குயவருமாம்.

௩௧. (பு) பொன்செய்யுலவர் - உருக்குந் தட்டார்; ஆர்ப்பாருமாம். நன் கலம்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

௩௨. துன்னகாரர் - பாணர். தோலின் துன்னர் - செம்மார்.

௩௩. கிழி - சீலை. கிடை - கிடைச்சு.

௩௪. பழுதில்செய்வினைப்பால்கெழுமாக்கள் - இவையிற்றற்பொய்க்கொண் டை முதலியன செய்பவர்.

௩௫. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

௩௬. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

௩௭-௩௮. (பு) சிறுகுறு.....பாக்கமும் - இங்ஙனங்கூறின் இவர் ஒழிந்த பிறதொழில்களையுடையவர்களோடும் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

௪௦. கோவியன்வீதி - சென்டுவெளிப்புறத்தெரு; இராசமார்க்கமெனினு மாம்.

௪௧ - உ. வாணிகர் மாடமறுகு - வணிகர்குடியிருப்பு. மறையோரிருக்கை - பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

¹ திருக்குறள், இளஞ. (பி - ம்) * ‘கழிபலபெருக்கி.’

வீழ்குடி யுழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
யாயுள் வேதநுங் காலக் கணிதரும் "

- சடு பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையுந்
திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ
டணிவளை போழுந் ரகன்பெரு வீதியுந்
சூதர் மாகதர் * வேதா ளிகரொடு
நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுளர்
- டு0 காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
பயிரொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்
நகைவே மும்பரொடு வகைதெரி யிருக்கையுந்
கடும்பரி கடவுநர் கனிற்றின் பாகர்
- டுடு நெடுந்தே ருருநர் கடுங்கண் மறவ
ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும்

சச. ஆயுள்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் - கணியர்; காலத்தை
எண்ணியிடுவார்.

சசு. திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார்; வேகடிகளுமாம்.

சஎ. வளைபோழுநர் - சங்குப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார். மாகதர் - இருந்தேத்துவார்;
பட்டுக்கள். வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்.

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழகையார். கண்ணுளர் - சாந்திக்கூத்தர்.

டு0. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர். ஆடற்கூத்தியர் - அகக்
கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

டுக. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். ஏவற் சிலதியர் - சூழ்மேவன்
மகளிர்.

டுஉ. குயிலுவர் - தோற்கருவி துளைக்கருவி நரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியா
ளர். பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும் கொட்டுவார்.

டுஈ. நகை வேழம்பர் - [சாரமாணிகள்.]

டுச. பரிசுடவுநர் - அசுவவாரியர்; பண்ணுவாருமாம். கனிற்றின்பாகர் -
யாணைப்பாகர்.

டுடு. தேருருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

டுக. பாயிருக்கை - பரந்தவிரிப்பு.

பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமு
மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
கூ0 விருபாற் பகுதியி * னிடைநில மாகிய
கடைகால் யாத்த மிடைமரச் † சோலைக்
கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ ரோதையு
நடுக்கின்றி நிலைய நானங் காடியிற்
சித்திரைச் ¹ சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென
கூரு ² வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை பொழிக்கெனத்
தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த
காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்
³ புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்
பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் செரிந்து

நு. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிறப்பிற் பெரியோரென்க.

நு - அ. பெருமையையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலைமந்த சிறப்
பிற் பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

நு - கூ0. மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இருவகைத்தாகிய
ஊரின் நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது, அவற்றிற்கு இடைநிலம்
வெளிப்பட்டுப் பொதுப்படக் கிடத்தல்கருதி.

கூக. கடை கால்யாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த. மிடைமரச் சோலை - மர
நெருங்கின சோலை.

கூக - ந. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட மரச்சோலையையுடைய
நாளங்காடியென்க.

கூச. (ப1) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென - சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்ததென்கையால்; சித்திராபூரணையென்க.

கூரு. உற்றதை - இடையூற்றை.

கூள. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல். பீடிகை - பலிபீடிகை.

கூஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன. நோலை - எள்ளுருண்டை.
விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

கூக. பொங்கல் - கள்ளு.

¹ நன்னூல், மயிலை. கு. களரு - மேற். ² சிலப்பதிகாரம், இ: எக.

³ சிலப்பதிகாரம், கஉ: கூள. (பி - ம்.) * 'இடைநிலத்தாக.' † 'சோலையுள்.'

- எ௧ துணங்கையர் குரவைய ரணங்கெழுந் தாடிப்
பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்
பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி
மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கு
- எ௨ மூதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர
மருஆர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்
பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு
முந்தச் சென்று முழுப்பலி பீடிகை
வெந்திறன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கெனப்
பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம் பாகெனக்
கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைத்தோற்
பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி
யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம ரழுவத்துச்
சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை

எ௦. துணங்கை - சிங்கி; என்னே? “பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்
கச், தொடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.” குரவை - கைகோத்தாடுதல்;
“குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்.” அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.

எ௧ - கூ. (ப1) நிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையுநீங்கி மன்னனுக்கு
வசியும் வளனும் சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசீகரம்.

எ௨. மாதர்க்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட ஒப்பனை. வலவையின் - சமத்தால்; நாணிவிகன்போல வென்றுமாம்.

எ௩. மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர். ஓதையின் - ஆரவாரத்துடனே.
பெயர - அவர் பலியிட்டுப் போனவனவிலே.

(சு) அவிரொளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் (சுஅ) புழுக்கல்முதலாயினவற்றைப்
(சுஎ) பீடிகையிலே (சுசு) சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணியும்
பகையுநீங்கி (எக) மன்னனுக்கு (எக) வசியும் வளனும் சுரக்கவெனப்
(எ௩) பெண்டிர்நின்று (எக) வாழ்த்திப் (எ௩) பெயரவென்க.

எ௪ - கூ. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர் முற்படப்போய் முழுப்
பலி பீடிகையிற் பலிகொடுத்து ஒழிப்பாயாகவென்று பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ௦. வலிக்குவரம்பாகெனல் - வலிக்கு எல்லையாகென வஞ்சினங்கூறல்.

அ௧. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அ௨. பல்வேற்பரப்பு - பலவேலையுமுடைய பரப்பு.

அ௩. களங்கொண்டோர் - வென்றோர். அழுவம் - பரப்பு.

அ௪ - சு. சூர்த்து.....வைத்து - அச்சத்தைச்செய்து கடை
சிவந்த கண்ணியையுடைய தலையை அறுத்து நற்பலிபீடிகையிலேவைத்தென்க.

- அரு வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
நற்பலி பீழிகை நலீங்கொள வைத்தாங்
சூயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி
யிருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெருஅச்
கூடு செருவெங் காதலிற் ¹ திருமா வளவன்
வானங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணுர்ப் பெறுகவிம்
மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு தோளொனப்
புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்நா
கூடு ளசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்
பகை+விலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
விமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக்
கொடுவரி † யொற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு
மாரீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
கூடு கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு
மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமு
மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இனி அசன்செய்தி கூறுகின்றது:—

கூச. புண்ணியதிசை - வடக்கு.

கூடு. நசைபிறக்கொழிய - என்னினைவு மேற்போகாது பின்னிட்டுகொழிய.

கூசு. பகை விலக்கியது - பகையாய்த் தடுத்தது.

கூஅ. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து. பெயர்வோற்கு - மீள்
வோனுக்கு.

கூ௦. இறைகொடுத்த - திறையாகக்கொடுத்த. பந்தர் - முத்தின்பந்தர்.

கூ௨. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்; பகைப்புறமென்பத
னைப் பகைபுறமென்றது விகாரம். கொடுத்த - முன்பகையாய் பின்நிறை
யிட்ட. பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்.

கூ௩. உவந்தனன்கொடுத்த - டி மித்திரனாய்க்கொடுத்த.

கூ௪. தோரணவாயில் - தோரணத்தையுடையவாசல்.

¹ பட்டினப்பாலை, உககூ.

- க00 பொன்னினு மணியினும் புனைந்தன வாயினு
 துண்வினைக் கம்மியர் காணுமரபின்
 துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ நுதவிக்கு
 மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின விவைதா
 மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ ரேத்து
- கக0 மரும்பெறன் மரபின் மண்டப-மன்றியும்
 வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த
 கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதிக்
 கடைமுகி வாயினுங் கருந்தாழ்க் காவலு
 முடையோர் காவலு † மொரீஇய வாகிக்
- கக00 கட்போ ருளரெனிற் கடுப்பத் தலையேற்றிக்
 கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயா
 துள்ளுநர்ப் பணிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமுங்
 கூலுங் குறளு மூமுன் செவிடு
 மழுக்குமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்

க00 - க. இவைதாம் பொன்னினும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் கம்மியரார் காணப்படாதன ; இவர்களுடைய முன்னோர்செய்த உதவிக்குப் பிரதியுபகாரமாக மயன்நிருமித்துக்கொடுத்தன ; இவை தனித்தனி இத்தன்மையவாயினும் தம்மிற்புணர்ந்து ஏத்தப்படுமென்க.

கக0. அன்றியும் - இங்ஙனம் சொல்லப்படுமூன் நிடமன்றியும்.

ககக. வம்பமாக்கள் - புதியோர், தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதிய.

ககஉ. கண் - அவ்விடத்து. எழுத்துப்படுத்த - இன்றோது பொதியென எழுதி இலச்சினையிட்ட.

ககஉ - ஈ. பொதியினையுடைய கடைமுகத்துவாயினும் கருந்தாழாகிய காவலும்.

ககசு. உடையோர்காவல் - இவற்றையுடையோர்காவல். ஓரீஇயவாகி - நீங்கினவாகி.

கக00. கட்போர் - களவுகாண்போர். கக௭. பணிக்கும் - நடுக்கும்.

ககக - ஈ. புதியோர் தம்முடைய பெயர்பொறித்த தனத்தைக் களவு கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்ததன் தைத் தங்கள் தலையிலேவைத்துச்சுழன்று திரிகிறதன்றிக் கொண்டுபோகக் கொடாமையான் நினைத்த கள்ளரைநடுக்கும் வெள்ளிடைமன்றமென்க.

- கஉ௦ பழுதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்று
வலஞ்செயாக் கழியு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுங்குதாய ருற்றோ
ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி றழுந்தினர்
- கஉ௧ கழல்கட் கூளிக் கடுவைப் பட்டோர்
சுழல் வந்து தொழுத்துயர் நீங்கு
நிழல்கா னெடுங்க னின்ற மன்றமுந்
தவமறைந் தொழுஞ் தன்மை யிலாநீ
ரவமறைந் தொழு * மலலவ~~ம்~~ பெண்டி
- கஉ௨ ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர்
† பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றுளரென்
கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக்
காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப்

கஉக. இலஞ்சி - மடு.

கஉ௮ - உக. கூனார் குறளர் ஊமர் செவிடர் வியாதியாளர் முழுகுவலஞ்
செய்ய நன்னிறம்பெறும் இலஞ்சிமன்றமென்க.

கஉஉ. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டி. மயற்பகையுற்றோர் - மயக்கமா
கிய பகையையுற்றோர்.

கஉச. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். கஉ௭. நிழல் - ஒளி.

கஉஉ - ஏ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருமுற்று அழுந்திப் பட்டோர்
சூழ்ந்து வணங்க நீங்கும் ஒளிகாலப்பட்ட கல்லுவின்றமன்றமென்க.

கஉ௮. தவமறைந்தொழுகல் - தவத்திலே மறைந்து தவமின்றி ஒழு
குதல்.

கஉக. அவமறைந்தொழுகும் அலலவ~~ம்~~பெண்டிர் - மறைந்து அவமேயொ
ழுகும் அலவைப்பெண்டிர்.

கஉ௦. அறைபோகமைச்சர்-கீழறுக்கும் அமைச்சர். பிறர்மனைநயப்போர் -
பிறர்மனைவியை விரும்பினோர்.

கஉக. பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்காரர். புறங்கூற்றாளர் - புறங்
கூறுவோர்.

கஉஉ. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

கஉ௩. காதநான்கும் - ஊர்குழந்த நாற்காதவட்டகையும்.

பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமு
 ககடு மரைசுகோல் கோடினு மறங்கு நனவயத்
 துரைநூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினு
 நாவொடு நவிலாது நவைநீ ருகுத்துப்
 பாவை நின்றமூலம் பாவை மன்றமு
 மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ ரேத்து
 கசு0 " மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுறீஇ
 வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
 கச்சை யரினைப் பிடர்த்தலை பேற்றி
 வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்துக்
 கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
 கசுடு தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து
 மங்கல நெடுங்கொடி வானுற வெடுத்து

ககசு. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற நாத்சந்தி.

கஉஅ - கசு. தன்மையிலாளர்முதல் ஆறுவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி
 லகப்படுத்திப்பூதம் புடைத்துண்ணும் சதுக்கமென்க.

ககசு. ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.

கக௭. நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல். நவை - குற்றம். குற்.
 மத்துக்காகக் கண்ணீருக்குக்கையால் நவைநீரென்றார்; நவநீரென் றுபாடமோதிப்
 புதியநீரென்பாருமுளர்.

ககடு - அ. கோல்கோடினும உரைநூல்கோடி வாரம்பற்றினும் வாய்
 திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும் பாவையையுடையமன்றமென்க.

கக௭ - ச0. இவ்வைந்துமன்றத்திலும் பலியிட்டென்க.

அச - கசு0. பீடத்திலே தலையைவைத்து முரசு முழக்கி மண்டபமுதலிய
 வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

கசு. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்; இவ்விடத்திருக்
 கிற முரசு.

கசுஉ. கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடராகியதலை.

கசு௩. களிற்றரசுவயங்கியகோட்டம் - ஐராபதநிற்குங்கோயில்.

கசுடு. தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

கசுக - சு. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை ஐராபதநிற்குங்கோட்டத்
 திலே கொண்டுவந்து யானையிலேயேற்றி விழுவின் முதலுமுடிவுமறிவித்துக் கற்
 பகநிற்குங் கோயிலிலிருந்தகொடியை வானிலேசெல்லவெடுத்தென்க.

1 "பூதமுண்டது புடைத்துண்ணும்" (சுளா. சுயம். சு௩); "பூதம்புடைத்து"
 (தொல். கிளவி. சூ. டுஅ - இளம். சே. த.) 2 சிலபி. சு. க௭.

மரசுத மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய்
பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதினை
நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத் தியாங்கணுங்

௧௫௦ கிம்புரிப் பகுவாய்க் கிளர்முத் தொழுக்கத்து
மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்
தோரண நிலையுய தோமறு பசும்பொற்
பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை

௧௫௫ தூமயிர்க் கவரி ¹ சுந்தரச் சுண்ணத்து,
மேவிய கொள்கை வீதியிற் செறிந்தாங்
² கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ரரயமு

மரசு குமரரும் பரத குமரருங்
கவர்பரிப் புரவியர் கனிற்றின் றெகுதிய
௧௬௦ ரிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங் கிண்டி
யரைசுமேம் படிஇய வுகனிலை மருங்கி

௧௪௭. குயிற்றிய - செப்த. ௧௪௮. காலைபுடைய.

௧௪௭ - ௮. மரசுதமணியொடு வயிரத்தைக் குயிற்றிய திண்ணை

௧௫௦. கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாய். கிளர்முத்து - அதன்வாயினின்றும் புறப்பட்டமுத்து.

௧௫௧. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்;³“செங்கய விரட்டைதிருவார்குடர் கனாடி, பொங்கு கொடிவார்முரசுந் தோட்டிபுணர் கும்பம், மங்கலங்க ளெட்டும்.”

௧௪௭ - ௫௬ ‘மரசுதமணியொடு’ என்றதுமுதலாக ‘மேவியகொள்கை என் றது’ ஈறாக வீதிக்குச்சிறப்பு.

௧௬௧ - ௫௬. கடைமுகமெல்லாம், கிம்புரிப்பகுவாயினின்றும் புறப்பட்ட தாகப்பண்ணின் முத்தொழுக்கத்தினையுடைய தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும் பம் பாலிகை விளக்குப் படாகை கவரி சுண்ணம் இவற்றையுடைய வீதியென்க; சினையின்றொழிற் முதன்மேலேறிற்று.

௧௫௭. ஐம்பெருங்குழுவுமெண்பேராயமும்:—“சாந்துபூக் கச்சாடை பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தார் - வேந்தர்க்கு, மாசனம் பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்ச, ராசி லைவக்களத்தா ரைந்து.”

¹ சிலப்பதிகாரம், ௪: ௪௨.

² மணிமேகலை, ௧. ௧௭, பெருங்கதை, ௨: ௫.௬; தொல். கிளவி. கு. ௫௭ - ந.மேற்.

³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௪௮௭.

லுரைசான் மன்னன் கொற்றங் கொள்கென
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட

ககஊ தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்

¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு

கஎ௦ மறுமுகக் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு² ற்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு

மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின் வழாஅ

கஎஊ நான்மறை மரபிற் தீமுறை யொருபா

³ னால்வகைத் தேவரு மூவறு கணங்களும்

பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து

வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபா

லறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்

கசஅ. ஆட்டி - ஆட்ட.

(கசக) அகநிலைமருங்கில் தம்மரசனை மேம்படுத்தற்கு (கச௦) ஈண்டி
(கசஉ) வேந்தன் கொற்றங்கொள்வானாகவெனவாழ்த்தி (கசச) அரசுதலைக்
கொண்ட (கசசு) குடத்தினீரை (கருசு) இவ்விதியிலே அடையச்செறிந்து
(கசஉ) ஏற்றிச் (கசச) சாற்றி (கசசு) எடுத்துப் (கருக) புரவியர் களிற்றின்
தொகுதியர் (கச௦) தேரின்ராய் (கருஅ) அரசுமரரும் வணிகருமரரும்
(கசஅ) ஆட்டவென்க.

கசக. பெரியோன் - மகாதேவன்.

கஎக. வால்வளை மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

கஎரு. தீ முறை - ஓமம்.

கசசு - எரு. இக்கோயில்களிலே ஓமஞ்செய்யாநிற்க. ஒருபால் - ஒருபக்கம்.

கஎசு. நால்வகைத் தேவர் - வசுக்கள், திவாகரர், உருத்திரர், மருத்துவர்;
ஆதியங்கடவுளர்.

கஎசு அறவோர் பள்ளி - அருகர்தானம். அறனோம்படை - தருமம்பாது
காக்கிறவிடம்.

¹ "ததல்விதி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்" (சிலப். கச: எ,);

² முருகு. கச.எ. (பி - ம்.) * 'மாமறை'

கஅ0 புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத் தானமுந்
* திறவோருரைக்குஞ் செயல்சிறந் தொருபாற்,
கொடித்தேர் வேந்தனெடு கூடா மன்ன
ரடித்தனை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்
கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்

கஅரு பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ
டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந் தொருபான்
முழவுக்கண் டியிலாது முடுக்கரும் வீதியும்
விழவுக்களி சிறந்த வியலு ளாங்கட்.
காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல் ரெய்தா

கக0 மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னே
டில்வனர் முல்லை மல்லிகை மயிலை
¹ தாழிக் குவளை † சூழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற் பொலிந்து

கஅ0. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

ககக - அ0. (பா) அறவோர் பள்ளியிடத்து அறங்காத்தலையும், சத்திரமுத்
லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும் நல்லோருரைக்கும் செயல்சிறந்தது
ஒருபக்கமென்ற மரம்.

கஅரு. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.

கஅக. இசைசிறந்தொருபக்கம்.

கஅஅ-அஅ. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்களசிதந்த வியலுளெனக்கூட்டுக.
சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

கஅஅ. வியலுள் ஆங்கண் - அகன்றழரிடத்து.

(கஅக) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (ககக) 'நன்மொழி தினைத்து'
என்றது இறுதியாகக் கோவலனெடு மாருதத்துக்கு ஒத்தபண்பு.

கஅக - க0. காதற்கொழுநனை..... மாதவியென்றது சிலேடை;
காதலிக்கப்பட்ட தன் கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு அலருருத அழகிய
வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும், எல்லாரும் காதலிக்கும் கொ
ழுவிய நனையார்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து அலராகாத வளைந்த தளிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி. கண்ணகி பிரிந்து அலரெய்தலாற் பிரிந்து, அல
ரெய்தா மாதவியென்றார். குருக்கத்தி அலருருமை செவ்வியழியாமை.

ககக - க. முல்லை, மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர் இவை பயின்ற
கோதையாகிய பிணையல்.

¹ "தாழியுண் மலர்ந்த தன்செங் குவளை, பூழுது தழும்போ தொருகையிற்
பிடித்து" பெருங்கதை, க. 0. அஎ - அ; "தாழிவாய்க்குவளை" (சீவக. அகக.)

(பி - ம்.) * 'அறவோர்' † 'தன்செங்கழுநீர்'

சிலப்பதிகாரம்

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்

ககூரு. பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட் டுமர்ந்து
நாண்மகிழ்நுக்கை நாளங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து
நகையா டாயத்து நன்மொழி திளைத்துக்

உரு குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரத்தரொடு
திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
விளிவாய் வண்டினு டின்னிள வேணிலொடு
மலய மாருதந் திரிதரு மறுகிற்
கருமுகில் சுமந்து குறுமுய லொழித்தாங்

உரு கிருகருங் கயலோ டிடைக்குமி ழெழுதி
யங்கண் வானத் தரவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி

உக௦ மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற வளர்த்த
வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ
லிருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புகுந்திசுச் செழும்பதி யாமென
வெரிநிறத் திலவமு முல்லையு மன்றியுங்

கக௭. பூவின் மிகுதிபற்றிக் கானமென்றார்.

ககரு - எ. பொழில்விளையாட்டு விரும்பி நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் செவ்விமணத்திலேபுக்கு.

ககஅ. புலராது - புலராமை. ககக. ஆயத்து - ஆயத்தோடே.

உரு. பரத்தர் - தூர்த்தர்.

கஅஅ - உரு. வியலுளங்கண் மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்
ந்து புக்குச் சிறந்து திளைத்துப் பரத்தரொடு பாணரொடு திரிதரும் கோவலன்
போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

உக௦. மெய் - வடிவு.

உருஅ - க௦. திங்களாகிய நிலத்திலே அமுதமார்தி மெய்பெறவென்க;

உக௩. ஆமென - ஆமெனக்கருதி.

உகஉ - ௩. இப்பதியிலே திருமகள் புகுந்தகாரணம் மன்னனுக்கு வளங்
காட்டவென்க.

உகச. அன்றி - இவையேயன்றி.

ரு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருக

உகரு கருநெடுங் குவளையுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்
கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்

¹ பல்லுயிர் பருகும் பருவாய்க் கூற்ற

உஉஉ மாண்மையிற் திரிந்துத நருந்தொழி திரியாது
நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப்
பண்மொழி நரம்பிற் நிவனியாழ் மிழந்திப்
பெண்மையிற் திரியும் பெற்றியு முண்டென்

² வருவி லாள் நெருபெருஞ் சேனை

உஉரு யிகலம ராட்டி யெதிரின்று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட் கணவரொ
டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு புணர்ந்த
வடமின் கற்பின் மனையுறை மகளிர்

உஉரு மாதர்வான் முகத்து மணித்தோட்டுக் குவளைப்
போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய செங்கடை
விருந்திற் தீர்த்தில தாயின் யாவது

உகரு - எ. உள்வரிக் கோலம் - கிருத்திரிமவேடம். கோலத்து - கோலத்
தோடே. உறுதுணை - திருமகள். தாமஸூரியானது தன்வழுவொழிய வேறொரு
வழவுகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் - பண்ணைச்சொல்லுகின்ற யாழ்நரம்பு
போல.

உஉரு. உண்டுகொலென வேறோரிடைச்சொல் வருவிக்க.

உஉச - ரு. (பா) ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி - பரத்தையரை
மாறுபட்ட பூசற்கண்ணே அலைத்து எதிரே நின்று தடுத்த.

அன்றியும், விலங்கி விலக்கி; புலவியாலே கூடாதமகளிரைப் போகாம
லெதிரே நின்று தடுத்து இங்ஙனம் புகழ்ந்து புலவியைத் தீர்த்தென்றுமாம்.

உஉரு - சு. (பா) அவரெழுதுவரிக் கோலம் - தொய்யில். முழுமெய்யு
முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது - புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உரு - ரு. குவளைப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

உரு. யாவதும் - சிறிதும்.

மருந்துந் தருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக்

கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா

௨௩௫ ஞுள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து

கள்ளுக நடுங்கும் கழுநீர் போலக்

கண்ணகி கருங்கணு மாதவி செங்கணு

முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ ருகுத்தன

வெண்ணுமுறை யிடத்தினும் வலத்தினுந் துடித்தன

௨௪௦ விண்ணவர் கோமான் விழவுநா எனத்தென்.

௨௩௩. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். ௨௩௪. நல்வினை - விழா.

(௨௦௩) மறுகிடத்துத் (௨௦௪) திங்களுமுண்டோ; (௨௧௧) வல்லிவருது
முண்டோ; (௨௧௪) கமலம் திரிதலுமுண்டோ; (௨௨௩) பெற்றியுமுண்டோ
வெனச்சொல்லிச் (௨௨௪) சேனையாகிய பரத்தையரிடத்துப் போகாமல்
(௨௨௫) விலங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு (௨௨௬) எழுதுவரிக்கோலத்
தைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறுவித்துப் பின்பு (௨௨௭) ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த
(௨௨௮) மனையுறைமகளிர் (௨௨௯) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு (௨௩௦)
விருந்தொடுபுக்க கணவர் (௨௩௧) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.

௨௩௫. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

௨௩௪ - ௧. கருங்கணென்றது, கண்ணகிக்குப் புணர்ச்சியில்லாமையால்;
நிறைகரந்து துன்பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன; செங்கணென்றதுரைத்தது,
மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதம்பலால்; அகத்து நிறைகரந்தொளித்து இன்
பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு நிறைகரத்தல் - கற்பாற் பரிசாரப்
பட்டதாதல்; ஆற்றாமை மிகுதி கூறிற்று. மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்கரந்து
காமத்தாலே நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு அழகைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ
கைக்கண்ணீர்; எண்ணுமுறை - எண்ணினவடைவே. பின்பு கண்ணகிக்குக்
கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்டுடித்தன; மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டா
கையால் வலக்கண் துடித்தன.

க - சு. அலை ராடை.....மலர்கதிர் பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுலையினையும் அம்முலை யாகத்துப் பெரிய யாறாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய கூந்தலினையுமுடைய இட மகன்ற பரப்பினையுடைய ¹ அரசுகெடுத்தலும்வரும் நிலமடந்தை அல்லற்கா லைப் பசந்து வாரப் பனித்துப் போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன் கதிர்க்கை களானீக்கி அவிரொளி உதயமால்வரையுச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப் பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச் சாதியொருமையாற்கூறி னார் “பொதியிலு மிமயமும் புணர்முலை யாக” என்றாங்கையினும். ஆரப்பேரி யாற்று; பேர்யாற்றாரமெனப் பாடமாற்றுது ஆரம் - முத்துவடம். மாரி - முகில். அகன்பரப்பு, விளைத்தொகை. புதைத்தல் - போர்த்தல்; மலைநாட்டு வழக்கு. போக - அகல். உலகுவிளங்கவிரொளி - உலகுவிளங்குதற்குக்காரண மாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி, பரப்பவெனத்திரிக்க. வாளாது மண்மடந்தையென்னுது கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறினார், அத்தன்மையானைப் போர்த்த நீலப்படாத்தைத் தன்தேசினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு. எனவே செம்பியன் மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,

வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.) வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம் பெய்த சரக்கறையும்,

வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. ² மான்கட் காலதர் மானிகை யிடங்களுந் - (இ - ள்.) மானின் கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்களுையுடைய மானிகையிடங்களும்,

காலதர் - சாளரம்.

க - கடு. சுயவாய் மருங்கில்.....யவன ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில் தம்மைக்காண்போர்கண்களை மேற்போக விடாமற்றதிக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,

கக - உ. கலந்தரு திருவின்..... இலங்குநீர் வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால் தாம்பிறந்த நிலத்தை விட்டுப்போந்த பரதேசினுள்படரும் ஒருநிலத்தாரைப்போலக் கலந்த செறிந் திருக்கும் அலைவாய்க்கரையிருப்பும்,

கங. வண்ணமும்—(இ - ள்.) தொய்யிற்குழம்பு முதலியவும்,

¹ இங்கே தந்தரைத்தவற்றை அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை அ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காணலாம். சேவகசிந்தாமணி, உஉகக - ந. மேற்.

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணாமும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சார்தமும்—(இ-ள்.) குளிர்ந்த நதியபசுங்கூட்டும்,

கசு. பூவும்—(இ - ள்.) விடுபூத் தொடைப்பூக் கட்டுப்பூவென்னும் மூவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுதப்பும்,

ஆவன : ¹ “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போ டாறு” எனலிவை.

மேனிய விரையும—(இ - ள்.) தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன : “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார, மொட்டிய வைந்தும் விரை” எனலிவை.

கரு. பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ - ள்.) இவற்றை விற்ப வராய்த் திரிதருக்கைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடங்களும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ண முதல் விரையீருவுள்ளவற்றை விற்பவராய்த் திரிதருக்கைச்செய்யும் நகரத் தெருவுமென்க.

கசு - எ. பட்டினு மயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) பட்டுதூலானும் எலிமயிரானும் பருத்திதூலானும் துண்ணிய தொழில்களை ஊதியாற் பிணிக்கும் பட்டுச்சாவியிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுளர். காருகத்தொழில் இருவகைத்து;

² “பருத்திதூல் பட்டுதூலமைத்தாடை யாக்கவஞ், சுமத்தலும் ! பிறவுங் காருக வினைத்தொழில்” என்றாகலின். இவற்றுள் ஈண்டுக் கூறியோர் முன்னையோர்.

கஅ - உக. தூசுந்துகிரும்.....நனந்தலை மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டும் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற முத்தும் ஒழிந்தாணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொற்பணியோடே இலக்கங் காண்போர் ஒரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும் மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுதவரும்,

உஉ - ஈ. பால்வகை தெரிந்த.....கூல வீதியும்

(இ - ள்.) பகுதிவேறுபடத்தெரிந்த முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு எண் வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

¹ “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கப்பூர, மார மகிலுறுப்போ ரைந்து.” எனக்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர் (சிவக. கருசு.)

² பிங்கலத்தை ஐயர்வகை, எஅ. ³ திவாகரம் ௧௨ - வது.

(பி - ம்) * “அச்சுக்கொட்டிகள்.” † “அகழ்த்தலும்.”

எண்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு வரகுதி ல் சரமை, யிறங்கு
* தோரையொடு கழைவினை நெல்லி” எனவிலை. இனிச் கூலம் பதினெண்
வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர் ; என்னை ? ¹ “பதினெண் கூலமு முழுவர்
க்கு மிகுத” என்றராகலின் ; பலசரக்கென்பாருமுள்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,

வண்ணருமாம்; ² “காழியர், கௌவைப் பரப்பின் வெவ்வுவர்ப் பொழிப்ப”
என்றர் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,

³ “காரகம் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றர் பெரும்பாணாற்றினும்.
கண்ணெடை பாட்டியர்—(இ - ள்.) கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியரும்,

நொடை-விலை; ⁴ “மீனெடுத்த நெற்குவைஇ” என்றர் புறப்பாட்டினும்.

உரு. மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.) மீன்விலையையுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளுப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும் உமட்டியரும் ;
அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—(இ - ள்) ⁵ இலையமுதிடுவாரும்,

அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம் ; பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,

அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், சுப்பூரஞ் சாடியோ
டைந்து” எனவிலை.

உசு - எ. மைந்நிண விலைஞரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) ஆட்டுவாணிகருடனே பரவருஞ் செறிந்த ஊண்மிக்க இருப்பிடங்களும்,

ஓசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உஅ. கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக் கண்ணரும்,

செம்புசெய்குநரும்—(இ - ள்.) செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொற்றைச்சரும்—(இ - ள்.) மரத்தைவெட்டுந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய கையைபுடைய தீதால்லரும்,

¹ மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல்.

⁴ புறநானூறு, நசுந்.

² அகநானூறு, அசு.

⁵ இலையமுது

³ பெரும்பாணாற்றுப்படை, நளன.

(பி. - ம்.) * “தோரையிராகியென்கூலம்.”

கருங்கை இருவகைத்து; என்னை? “கொன்றுவாழ் தொழிலினும் வன் பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்” என்றாரா கலின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

௩௦. ¹ கண்ணுள் வினைஞரும்—(இ - ள்.) சித்திரகாரிகளும்,
மண்ணீட்டாளரும்—(இ - ள்.) சிம்பாசாரிகளும்.

அன்றிச் சகையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; சூய வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சகை; ² “மண்ணே டுடையந்த மரத்தனையர்” என்றாராகலின்.

௩௧. பொன்செய் கொல்லரும்—(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும்,
நன்கலர் தருநரும்—(இ - ள்.) இரத்தினப்பணித்தட்டாரும்,

௩௨. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ³ சிப்பியரும்,
தோலின் றுன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும்,
பறம்பர் முதலாயினுமாம்.

௩௩ - ௪. கிழியினும் கிடையினும்.....பால்கெழு மாக்களும்
(இ - ள்.) கிழி கிடையென்பவற்றூற் புட்பம் வாடாமாலை பொய்க் கொண்டைமுதலிய உருப்பிறக்குந்தொழில்களை மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும், கிடையால் விலங்கு பறவை பூ பூங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௪ - ௭. குழலினும் யாழினும்.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் குரன்முதலாயுள்ள ஏழிசையினையும் சரிகம்பத்தி யென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத் தினும் நால்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு திறத்தையுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௫ - ௯. சிறுகுறுங் கைவினை.....பாக்கமுடும்

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச்செய்து அதனுள்வரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர் முதல் பெரும்பாணீரூயுள்ளாரோடு குற்றமின்றிலிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமு மென்க.

¹ கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினார் கண்ணிடத்தே தந்தொழில் நிறுத்துவோரென்பர் நச்சினர்க்கினியர்; (பத். பக். ௨௬௬.)

² திருக்குறள், ௩௭௬. ³ சிப்பியர் - தையற்காரர்.

ச௦. கோவியன் வீதியும்—(இ - ள்.) இராசப்பெருந்தெருவும், சென்டுவெளிப்புறத்தேருவென்பாருமுளர்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த கேரோடும் விழா வீதியும்,

சக. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.) கடைத்தெருவும்,

சக - உ. பெருங்குடி வாணிகர் மாட மறுகும் (இ - ள்.)¹ பெரிய குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது மாடமானிகைத்தெருவும்,

சஉ. மறையோ ரிருக்கையும்—(இ - ள்.) பஞ்சக்கிராமிகளிருக்கு மிடமும்,

சங - நு. வீழ்குடி யுழவரொடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும் உழவரோடும் மருத்துவ னூலோரும் சோதிடநூலோரும் வேறுவேறு வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமையோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர்; ² “பகடு புறந்தருநர் பாரமோம்பிக், குடிபுறந்தருகுவை யாயின்” என்றார் பிறரும்; யாவரும் விரும்புங்குடியென்றமாம். ³ “உழுதுண்டு.....செல்பவர்” என்பதனாற் கொள்க; குடியொடும் உழவரொடு மென்க; அன்றி உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; ⁴ “உழவின்கட் காழ்ந்து வாழ்தல்” என்றாராகலின்; வேளாண் ⁵ சாமந்த ரென்பாருமுளர்.

சசு. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ - ள்.) முத்துக்கோப்பாரும்,

[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.

சசு - ஏ. சிறந்த கொள்கையொடு.....அகன்பெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய வளைகளையுடையபாரும் வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

வளைபோழுநரென்றது-சங்குதப்பாரை. அணிவளை, வளைத்தொகையுமாம். வீழ்குடிமுதல் போழுநரீராயுள்ளவர் மிக்க செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ

சஅ. குதர்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதர்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதாளிகரொடு—(இ - ள்.) வைதாளியாடுவாரென்று சொல்லப் பட்ட இவரோடே,

¹ பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார்; “பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகனே” என்றார் முன்னும்; சிலப். உ: எசு.

² புறநானூறு, நடு.

⁴ திரிகடுகம், சஉ.

³ திருக்குறள், கடுகந்.

⁵ சாமந்தர் - சிறீமதர்.

[மிட்டையகண்டருமென்ப.]

சூக. நாழிகைக் கணக்கர்—(இ - ள்.)¹ கழிகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக் கவிசொல்லுவார்; “பூமென் கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுங் கருவூரா - யாமங்க, னொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று” என; நாழிகைவட்டிலிவாருமென்ப; ² “சூதர்வாழ்த்த மாசுதர் துலல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப” என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம் கொண்ட கோலத்தானும் கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்,

என்னே? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ டணியணிந்து, மூசிய சுண்ண முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட டசனுக்குங் காவிக் குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தரும்.” என்பதனுனை நிக; மதங்கரென்பாரு முளர்.

நூ. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.) களத்தாடுங் கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டிகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்கூத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கூத்தாடும் பதியிலார்,

நுக. ³ பூனிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.) அழைப்பரிசுங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.) மடைப்பள்ளியாரடியார்,

நூ. பயிடுமுழிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.) தோற்கருவி இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.) படைக்கும் உற்சவத்துக்குங் கொட்டுவார்,

யாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

நூ. நகைவேழம்பரொடு—(இ - ள்.) [சாரமாணிகளோடே,]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல் வேழம்பரீராக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத்தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

நூ. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடைய பரிகளைக் கடவுவாராகிய அச்சுவவாரியர்,

கனிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யாண்ப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

நூ. நெடுந்தே ருருநர்—(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்,

¹ “கழிகையர்கலிதையோதை” கம்ப. எழுச்சி. எக.

² மதுரைக்காஞ்சி, சுஎ௦ - எக.

³ சீவகசிந்தாமணி, உஎ௨௫ - ந. மேற்.

(பி - ம்.) * ‘இராக்கடை’ † ‘அச்சுவவாரியர்’

கடுங்கண் மறவர்-(இ-ள்.) சினக்கண்ணையுடைய காலாட்டைத் தலைவர்;

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்குரிய முப்படைக்கும் தறுகண்மையை யுடைய வீரரென் றுமாம்.

௫௬. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச் சூழவிருக்கும் பெரியபரந்த இருப்புக்களுமென்க.

௫௭ - அ. பீடுகெழு சிறப்பின்.....பாக்கமுமென்க.

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக இருக்கையிதுதிபாங்கு இருப்பிடங்கையுடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

௫௮ - சுள. இருபெரு வேந்தர்.....கடைகெழு பிழை

இதில், (சுள) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் * சேர்ந்தென” என்பனைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனையே முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து வந்துவிட்ட பாசறையிரு புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானாற்போல முற்கூறிய மருதூர்ப்பாக்கமு பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டுகூறுபட்ட ஊர்க்குநடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய நாளங்காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறிந்த சோலையின்மரங்களிற் கால்களே தூணாகக் கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய கொடுப்போர் கொள்வோரோதை இடையறுது நிலைபெற்ற நாளங்காடியென்க. அந்நாளங்காடித்தெருவின்கண்ணே பூதத்து வாயிற் பிழையென்க. அஃது எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய முசுருந்த னென்னும் மன்னனுக்குவரும் இடையூற்றை ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன் ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின்றும் போந்து அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டி போதும் ¹ பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட் பலிபிழையிடத்தே யென்க.

அல்லங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை நாளங்காடியென்றார்.

சுஅ - எநு. புழுக்கலு நோலையும்.....ஓதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே நிறைமதிசேர்ந்ததாக அந்நாளிலே நாணிலிகளைப்போல வாய்சோர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறக்குடிப்பெண்டிர் அப்பிழைக்கண்ணே புழுக்கன்முதலியவற்றையுருத்து எம்மன்னனுடைய நிலமுமுதும் பசிமுதலியனரீங்கி வசிமுதலியனசுரக்கவென வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க் குரவையராய் அணங்கெழுந்தாடிக் கொக்கரிப்போடே பெயரவென்க.

¹ இந்தப்பூதம் முசுருந்தன்பொருட்டுத் தேவருலகினின்றும் இந்திரனேவலால் இந்தநகில் வந்துபலியுண்டிருந்தலை, இந்தால், சு - ஆம் காதை எ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க. (பி - ம்.) * ‘சேர்ந்தெனவந்தான்.’

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரை முதலியன; “புழுக்குவ புழுக்கல்” என்றாகலின். நோலை - * எட்ககிவு. விழுக்குடைமடை - நிணச் சோறு; பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை - துணங்கைக் கூத்து; என்னே? ¹ “முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்” என்றாகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுளர். குரவை-கைகோத்தாடுங்கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பகை-உப்பகை. வசி - மழை; ² “வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப.” என்றார் பிறரும்; வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு எவருங்காதலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வலவையின் - நாணிலிகளைப்போல; ³ வலவைக ளல்லாதார்” என்றார் பிறரும்; வல்லபத்தாலென்பாருமுளர். மூதித்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநித்பப் புழுக்கல் முதலியன பீடிகையிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவேன்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரமகளிர்.

எக - அஅ. மருவூர் மருங்கின்.....வான்பலி யூட்டி.

(இ - ள்.) அந்த முசுருந்தன் இருவகைப் பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப் பூதத்திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று தந்தமில் முந்தகூற வலிய வரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீடிகையிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூதத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொடுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும் வரம்பாக்கடவரென அவ்வரசன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே இக்காலத்து வீரரும் மாக்களும் கவணினராய்த்தோலோடு வேற்பரப்பினராய் அமர்க்களப்பரப்பிலே உடற்கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை அச்சமுறுத்துக் கடைசிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது பசுந்தலை வேந்தன் கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப் பீடிகையிலேவைத்த அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள் தமக்கு வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற் பூண்ட மயிர்க்கண்முரசின்வாயால் உயிர்க்கடன்தந்தோம்; கொண்மினென்று நின்று பலியூட்டியென்க.

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு. தோல் - பரிசை; ⁴ “மழையென மருளும் பஃரோல்” என்றாகலின்; கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய்யுறத்திண்டி - உடற்கரித்து. அழுவம் - பரப்பு. குர்த்து - அச்சமுறுத்து. என்றது ⁵ “நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்னினமென் றெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணெந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றும்போல்வரும்; [விருத்திச்செய்யுள்;] சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது கொள்ளிக்கண்; ⁶ “கண்ணுட் டயாற் சுட்டுநீ ருக்கி” என்றார் பிறரும். கருந்தலை -

¹ திவாகரம், ஒன்பதாவது.

⁴ புறநானூறு, கள்.

² மணிமேகலை, கக: றுள.

⁵ கலிங்கத்துப்பரணி, கோயில் பாடியது, ககூ.

³ நாலடியார், நன்றியில்செல்வம், அ: ⁶ சீவகசித்தாமணி, அ:௦௭.

பசுந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த தலையிற் சூலைந்தமயிரையும் கோதிமுடித்துக் குருதித்திலத்தையும் நுதலிலே அணிந்துவைத்தென்றவாறு; 'என்னே? "மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி சூலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்றகுரு திப்பு துத்திலைதம்மு கத்தினி லைமப்பரே" என்பது; (கவிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி. மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக் கோட்டிமண்கொண்ட ஏறு இறந்துதி அதன் உரையை மயிர்வோமற் போர்த்தமுரசு; என்னே? ¹ "புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கண்குர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடையுரிவை போர்த்த, துணைகுரன் முரசுத் தானைத் தோன்றலைத் தம்மி னென்ற, னனைமல ரலங்கத் கண்ணி நந்தனூற் கொழுது சேர்ந்தான்" எனவும், ² "கொல்லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோவில கறங்க" எனவும் சொன்னார் பிறரும். முரசொடுவான் பலியூட்டி - முரசுத்தால் உயிர்ப் பலியூட்டி; என்றது ³ "அடிக்கழுத்தி னுடன்கிரத்தை யரிவ ராலோ வரிந்த சிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்தசிரந் கொற்றவையைத் துதிக்குமாலோ குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ" எனவும், "மண்ணினு ளற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீடிகை வளங்கொள, விண்ணி னுயுகிதன் யாக சால்தொறு மீள வுஞ்சிலர் மறைப்பரே" எனவும்வரும்; இவற்றிற்கொல்லியவை, ⁴ அலிப்பலியென்னும் புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்கமான நவச்சுவையுள் வீரச்சுவையவிரயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பினராய்த் தீண்டிக் கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென வினைமுடிக்க.

ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னுட் கரிகாலன் செய்தசெயல் கூறுவார்:—

அக - கச. இருநில மருங்கில்.....போகிய வந்நான்

(இ - எ.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு எதிர்த்துப் பொருமுரசரை இரண்டிதசையினும்பெறாத கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையவனுதலின், வடதிசை பெருந்திசையாதலிற் பகைபெறலாமெனக்கருதி ஆண்டுச்சேறற்கு விரும்பி வானும் சூடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள் இத்திசையிலாயினும் நண்ணரைப் பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடு தெய்வத்தை மனத்தான்வணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்நாளிலென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன் பெயர்த்துப் பெறுக என் தோளெனப் போகிய அந்நாளிலென்க.

இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லையுறத்தென்பதாயிற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க; என்றது சேர¹ பாண்டியருடையநாடுகளை.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உ-அகச.

² கவிங்க. கோயில். கஞ்.

³ மதுரைக்காஞ்சி, எஃஉ - க.

⁴ பு - வெ. வாகைப்படலம், ௩௦.

இனி இருநிலமருங்கிலென் ததற்குத் தமிழ்ப்பூமி இருகூற்றிலெனினுமமை யும். வரலாறுமருங்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் - வாணுட்கோள், குடைநாட்கோள் முரசுநாட்கோ ளென்பன்; இவை நாட் கொண்டுபெயர்த்தல். இவற்றுள், வா ணுட்கோடல்:—¹“செற்றார்கோ செலவமர்ந்து, கொற்றவா ணுட்கொண்டன் னு.” வரலாறு: “அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன, நெறிந்திலங் கொள்வா ளியக்க-மறிந்திகலிப், பின்பகலையன் றியும் பேணு ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை நகும்.” குடைநாட்கோடலென்றது:—²“பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புல வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன் னு.” வரலாறு: “முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றாளை, தன்னருந் துப்பிற் றெழுதெழா - மன்ன, நுடைநா ளுலந்தனவா ளோதநீர் வேலிக், குடைநா ளிறைவன் கொள்.” முரசுநாட்கோடலென்றது: ³“மாசற விசித்த.....சங்கிதுசெயலே.” பிறவும் வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் - இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி யதிசை - வடதிசை. முகம் - இடம்.

ககூ - அ. அசைவி லுக்கத்து.....பெயர்வோற்கு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருவாரைப்பெறவேண்டி வடதிசைநோக்கிப் போகின் தநாளிலே இமையவருநறையும் இமயமலை பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிற்றுகலின், மனஞ்சலித்து மீளுகின் தவன், மடிகலின் நிமேலுஞ்செல்லமுயலும் என்னுசை பின்னிட்டொழிய இம்மலை எனக்குப் பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிறதென முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான் வேட்டதுபெறுத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிகல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும் முயற்சியுமாம். பிறக்கு - பிறதக்கென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்க; வேருகவென்றபடி. பிடர் - புறக் கழுத்து. தலை - இடம். ஒற்றி - பொறித்து. பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன் னோடி எதிர்த்துவிலக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும் அதன்வடபாலும் தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற செண்டினுலே அதனை அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தானெனவுணர்க; என்னை? ⁴“செண்டு கொண்குரி காலநேரு காலி லிமையச் சிமைய மால்வரை திரித் தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப் பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” எனவும், “கச்சி வளைக்கைச்சி காமக் கோட்டங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம் பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு” என வும் கூறினாராகலின்.

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ச.

² “

³ புறநானூறு, ௫௦.

⁴ கலிங்க. இராச. க; ‘இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன், வன்றி றற்புவி யிமயமால் வரைமேல் வைக்க வேகுவோன்’ என்றார்; பெரிய. திருக்குறிப்பு. அகூ.

ககக - ௧௦௦. மாநீர் வேலி.....பந்தரும்

(இ - ள்.) கடலை அரணாகவுடைய வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான் இடக்கடவ முறைமையில் திறையாகவிட்ட அவனது முத்தின்பந்தரும்,

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - ¹ * சோணைக்கரை. இறை - திறை. கொற்றப்பந்தர் - அவன்றனக்குக் கொற்றத்தான்வந்த பந்தர்; அது மேற்கூறுப. அன்றி அக் கொற்றவன்முன்னர் நிற்கும்பந்தரெனினுமமையும். இவன் ² உதாசீனன்.

௧௦௧ - ௨. மகதநன் னாட்டு.....பட்டிமண் டபமும்

(இ - ள்.) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய மகதவேந்தன் பகையாற் பொருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட பட்டிமண்டபமும்,

³ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஒலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் - இடம். இவன் சத்துரு.

௧௦௩ - ௪. அவந்தி வேந்தன்.....வாயினும்

(இ - ள்.) அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாகக் கொடுத்த மிகவுயர்ந்த தொழின்மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு; “குலப்புடைவை” என்றும்போல நின்றது. இவன் மித்திரன்.

௧௦௫ - ௧௦. பொன்னினு மணியினும்.....மண்டபம்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டபமும் தோரணமுமென்னுமிவை பொன்னும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயினும் நுண்ணிய தொழிலைவல்ல கம்மிய ராற்பண்ணப்பட்டதன; ஆயின் இவை யாராற் பண்ணப்பட்டனவெனின், இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த அம்மூவருடைய தொல்லோர் ஒரோர்காலத்து ஒரோடுவிடத்துச்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயனால் நிருமித்துக்கொடுக்கப்பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க் கூடப்படாதன; இவனானையான் ஒருநாட்டு ஒருநின்கண்ணே கூடுதலானும் மயன் நிருமித்தலானும் பெரியோரான் ஏத்தப்படும் இந்த ⁴ மண்டபத்தும்,

காண்டல் - பண்ணுதல்; “கோயில் குளங்காண்” என்றும்போல, நின்றது.

¹ சோணை - ஓர் யாறு. ² உதாசீனன் - பகைநட்பில்லாதான்; அயலான்.

³ “பட்டிமண்டபமேற்றினே யேற்றினே” (திருவா. சதகம். ௪௯); “ஒட்டிய சமயத்துறுபொருள் வாதுகள், பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறித் தேறுமின்” (மணிமேகலை, ௧. ௬௦ - ௬௧); “பன்னருங் கலைதேரி பட்டி மண்டபம்” (கம்ப. நகர. ௬௨.)

⁴ இவற்றை உட்கொண்டே “வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழிஇய, சித்திரமண்டபம்” என்பர், மேல் நடுக்காலையினும்; அசு - எ. * (பி - ம்.) “சோணைக்கரை”

கக0. அன்றியும்—(இ - ள்.) இதவொழிந்தும்,

ககக - எ. வம்ப மாக்கள்.....வெள்ளிடை மன்றமும்

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து இடப் பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலையிலையும் பற்றாயத்துக் கருந் தாழாகிய காவலையும் உடையோர் காத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கள்சிலர் கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப் பொதியைவைத்து ஊரைச் சூழ்விப்பினல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்து விடாததலாற் களவென்பதனை மனத்தாற் கனவில்கிணைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும் வெளியான இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

எண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க எண் - இலக்கம். பலபண்டங்களையும் பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர். வம்பமாக்கள் கட்போருள ராயினென்றார், இந்நாட்டு இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம் செல்வராதலாற் செய் யாரெனவும் புறநாட்டிற்குமிவர் இம்மன்றின் தன்மையையறியாது களவுசெய்யக் கருதுவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு. தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம் தலைமே லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள் ஓரீஇயவாதலான் உளரெனின் அவரைக் கொட்பினல்லாது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க. பணிக்குமன்றமென இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேனிற்றது. வம்பமாக்களாகிய உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூனுங் குறளும்..... மன்றமும்

(இ - ள்.) கூனர்முதலாயுள்ளோரும் தொழுநோயால் அழகுமெய்யை யுடையோரும் புக்குமுழுகின்வளவிலே பழுதில்லாத தோற்றத்தைதயுடைய நல்ல நிறம் பெறுகையினாலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது ஆடி நீங்கும் பொய்கை யையுடைய மன்றமுமென்க.

பெற்று வலஞ்செய்து ஆடிக் கழியுமென்க. முழுகின்றாடியென இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை மகிழென்பார்க்குக் காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச் சூழ்ந்தென்னவேண்டிதலின், மகிழினும் மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

ககஉ - எ. வஞ்ச முண்டு.....மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்தாட்டவண்டு பித்தேறினாரும், நஞ் சையுண்டு நடுங்குதுயரமுற்றோரும், அழலும் விடத்தைதயுடைய அரவின்வாயிற் கூர்த்த எயிறுமுந்தக் கழியுண்டாரும், ¹பிதுங்கின கண்ணையுடைய பேய்ப்பிடிக்கப் பட்டாருமென்னுமிவர்கள் ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுடனே அத்துயர்கள் நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோரு நெடிய கல் நாட்டிநிற்கு மன்றமுமென்க.

மயற்பதை - மயலாகிய பகை. ஆர்-கூர்மை. கழல்கட்சூளி, விகாரமாகிப் பச்சைக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய கூளியெனினுமமைபும்; கூளி - பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி; ¹ “நிழன்மணி” என்றும்போல.

௧௨௮ - ௩௪. தவமறைந் தொழுகும்.....பூத சதுக்கமும்

(இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கண்ணேழுகும் பொய்வேடத்தாரும், தம்மைத் தம்கணவர் நம்புதற்குப் பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று வச்ச்கரிப்பினொழுகும் அவைப்பெண்டிரும், தம்படைகுடி முதலியஐந்தினொடு உயிருறுப்புரிமைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக் கீழறையெண்ணுமமைச்சரும், தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும் துச்சாரிகளும், தமதுநெஞ்சறிபொருளை வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய்துழி உழைநின்றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிசூற்றுவாருமாகிய இவர்களே என்கையிற்கொண்ட இப்பாசுத்திடத்து அகப்படும்பெயரென அவ் ஆர் நாத்காதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியுராலா லுணர்ந்திப் பின் அந்நனஞ்செய்வாரைப் பாசம்கட்டிவர நிலத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பூதசதுக்கமும்,

சதுக்கம் - நாற்சந்தி. தன்மை - தவத்தோடொற்றுமைப்படுத்தன்மை; அதனையில்லாமையாவது கூடாவொழுக்கம். ² அலவல்; விகாரம். அதைபோதல் - கீழறுத்தல். பொய்க்கரி - பொய்ச்சான்று. கை - இடம். காதநான்குமென முற்றுமமைகொடுத்தலானே ஊர் நாத்காதவட்டகையென்பதுணர்க. குரலெடுப்பி - குரலாலுணர்ந்தி. ³ “துயிலெடுப்பி” என்றும்போலின்றது.

௧௩௫ - ௮. அரைசுகோல் கோடினும்.....பாவை மன்றமும்

(இ - ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற் சிறிதுகோடிற்றாயினும் தருமநூன்முறைமையின் அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுது நீருகுத்துக்கண்ணாற்கூறும் பாவைநிற்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பாவைமன்றமும்,

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார் வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடி - நாவால்.

௧௩௬ - ௪௦. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்றமீறவுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராலேத்தப்படும் ஐவகைப்பட்ட மன்றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து ஆடிப் பெயர வைத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும் பலியிட்டென்க.

அன்றியுமென்றவுமையும் மன்றத்துமென்றவுமையும் இறந்தது
தழீஇயவெஞ்சகவுமையாகலானும் அரும்பலியென்றமையானும் இவையும்
அப்பலியானமையுணர்க.

கசக - ச. வச்சிரக் கோட்டத்து.....கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக் கச்சையணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும் இனைய வெள்ளிய ஐராவத நிற்குங்கோயிலிலேசென்று விழுவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ; மண்ணென்றோதி மார்ச்சனையென்பாருமுளர். கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்சச்சை. தலை - இடம். வயங்குதல் - விளங்குதல். கால் கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின் தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து. களிற்றரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இரத்திரனைக்கொணர்த்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசரு - கூ. தங்கிய கொள்கை.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதியகொடியைத் துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்துத் தென்க.

இரத்திரன்றங்கிய செருக்கையுடைய தருவெனினுமமையும்.

கசஎ - ரூசு. மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகையாகப்படுத்து அதன்மீதே செம்பவளத்துண்களைநிரைத்த பைம்பொற்றிண்ணை களையுடைய மாளிகைகவாயிலிட்ந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அங்காந்தவாயாற்கான்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசிகைவழுவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறகிறுத்தின வீதி; பசிய பொன்றாற்செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

சூயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம். கிம்புரி - கொம்பிலணியும் பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து. ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடமாயின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க. வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை. தோம் - ஈண்டு ஓட்டம். சூயிற்றிய பாடமாயின், வயிரங்கூயிற்றியகாலையுடைய வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக் கடைமுகத்தியாங்கணுத் தோரணநிலை பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருகூ. செறிந்து—(இ - ள்.) அவ்வீதியிலேநிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பலியிட்ட அப்பொழுதே

கந௭ - சு0. ஐம்பெருங் குழுவும்.....ஒருங்கீண்டி.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து வீதிக்கண்ணே புரவியர் களிற்றினர் தேரின்ரான, அரசகுமரரும் பரதகுமரரும் சும்மிற்பொருந்தி ஒன்று படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத்தொழிற் றாதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே” எனுமிவர்.

என்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கணகச் சுற்றங் கடை காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரினைய ரென்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். இனி ¹ “சாந்துபூ.....அவைக்க ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டுவர், அரும்பதவுடையாசிரியர். பரதர் - வணிகர். கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்.

கசு௭ - அ. அரைசமேம் படிஇய.....விழுநீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அரசியல் மேம்படு வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும் ஆயிரத்தோரெட்டரசு தலையிற் சாம்பித்துக் கொண்ட காவிரியிற் பூவின்ருதுமலிந்த பெரிய சங்கமத்துறையிற் குளிர்த்த நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங் கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி விண்ணவர்தலைவன் இந் நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாம்படிமுற்கூறிய அரசகுமரரும் பரதகுமரரும் மஞ்ச ன மாட்டவென்க.

ஆட்டாரிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை - புகழ். சால் - அமைதி. மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் - அபிஷேககலசம். மண்ணகமருள - மண் ணகம் விண்ணகமாய் மாறாட; அன்றி மண்ணினுள்ளோர் * இப்படியே அவ் விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க. வானகம்வியப்ப - வானகத்துள் ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று வியக்க. இனி மருள மரு ளுதலாலெனக்கூறி இருதிமத்தோரும் ஐயுற்றுத் தெளிந்து வியப்பவென்றலு மொன்று. விண்ணவர்தலைவன் - ஈண்டு அவன்வச்சிரம். மானத்தால் நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படிஅய அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை நகர்க்கு அரசாய் மேம்பட்ட நகரென உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி ஆட்டவென்க.

கசு௭. ² பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) என்றும் பிறவாத யாக்கையையுடைய இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்றிவாப் பெரியோனென்னுமமையும்; என்றது அருபி யென்றபடி.

¹ இப்புத்தகம், கசு௭ - ஆம் பக்கம் பார்த்து.

² கசு௭ - எஅ - “நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப், பதிவாழ் சதுக் கத்துத் தெய்வரீரு, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வனை, யாற்றி மரபி னறித் தோர் செய்வின்” (மணி. க: ௫௪ - எ.) (பி - ம்.) * ‘இப்படியோ’

௧௭௦. அறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்

(இ - ள்.) ஆறுமுகத்தையும் செய்யநிறத்தையுமுடைய முருகவேள்கோயிலும்,

¹ “மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால் அறுமுகமாயிற்று.

௧௭௧. வால்வீளே மேனி வாலியோன் கோயிலும் (இ - ள்.) வெள்ளிய வீளேபோல நிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; ² “வலியொத்தீயே வாலியோனை” என்றார் பிறரும்.

௧௭௨. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

௧௭௩. மால வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்

(இ - ள்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக் குடையையுடைய வாசவன் கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன், நீலமேனியோனென்பவற்றுள் தொடர்நிலைஇன்பமும் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

௧௭௪ - ௫. மாமுது முதல்வன்.....தீமுறை யொருபால்

(இ - ள்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய வேதாவினுடைய வாய்மையிற்றப்பாத நாலாகிய வேதங்கள்சொன்னநெறி ஓமங்கள் நடந்தன ஒருபக்கமென்க.

௧௭௫ - ௮. நால்வகைத் தேவரும்.....சாறுசிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும் பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களுமென வேற்றுமைப்பட்ட தெரிந்துவகுக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுளரது விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க.

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர் வசக்களெண்மரும், திவாகரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவருமெனவியர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சா தரர்கருடர், பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர் சுரர்சாரணர்முனிவர் மேலாம், பரகதியோர் சித்தர் பலர்”, “காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப்பசாசகண, மேந்துபுகழ் மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிற்ற, போகா வியல்புடைய போகபூமியோருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்” எனவியர்; ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர் அசுரர் பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் எனவுங்கொள்க.

¹ தொல்காப்பியம், சூற்றியலகரப்புணரியல், சூ. ௩௫.

² புறநானூறு, ௫௬.

கஎக - அக. அறவோர் பள்ளியும்.....செயல்கிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய எல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும் புராணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக ஒருபக்கமென்க.

அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறனும்படை - தருமம் போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோயிலுடனே. புண்ணியத்தானமும் - மற்றுமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ் செயல் - புராணம்.

கஅஉ - ஈ. கொடித்தேர்.....ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரொடு எனையோரும் அடித்தேரீர்க்கு,தற்குத் கொடித் தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம் ;

ஒடுவை அசையாக்கினுமமைபும்.

கஅச - கூ. கண்ணு ளாளர்.....இசைசிறந் தொருபால்

கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்; குழலருமென்ப. கருவிக்குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார். பண்ணியாழ்ப்புலவர் - கட்டப்பட்ட யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும் கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்க வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலரிய சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்க மென்க.

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத் திரித்துக்கொள்க.

கஅஎ - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ள்.) கங்குலும் பகலும் இவ்வநடக்கலான், முழவின் கண்கள் அடங்குதலின் திக் குறுந்தெருக்களும் மெடுந்தேர்வீதிகளும் விழுவார் களிப்பு மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅக) “காதற்கொழுநனை” என்பதுமுதல் (உ௦௩) “மறுகில்” என்னுந் துணையும் சிலேடை.

கஅக - கூ௦. காதற் கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு

(இ - ள்.) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான் காதலிக்கப்பட்ட கொழுநனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருருத் அழகிய வனைந்த மகரக்குழையை யுடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற் சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காதலிக்குங்கொழுவியநனையார்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து அலராகாத வனைந்த அழகிய தளிரையுடையமாதவியென்றும் பிளிக்க.

நனை - அரும்பு. கண்ணகிப்பிரிந்து அலரையெய்துதலால் அலரையறாத மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை அலரெய்தாவென்றார், செவ்வியழியாமையென்றார்.

௧௯௧ - ௩. இவ்வளர் முல்லை.....பொழிலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல் கழுநீராயுள்ள பூப் பயின் பிணையலாலே பொலிவுபெற்றுக் காமத்தாற்கனித்து மகிழ்ச்சியெய்தி அழகிய நறிய விரைபடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை விரும்பியென்க.

இவ்வளர்தலை முல்லைமுதல் மூன்றுக்குமேற்றாக. மயிலை - இருவாட்சி. சூழ்தல், வண்டின் றெழில். இதனை விரித்து எங்கும் ஒட்டுக. கோதையாகிய பிணையலெனப் பண்பொட்டிவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; ¹ 'கோதையருவி' போல. பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவிரையைப் பொதிந்த பூவையுடைய பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது புணர்ச்சி.

௧௯௬ - ௭. நாண்மகிழ்நுக்கை.....புதுமணம் புக்கு

(இ - ள்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும் இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின் உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின் மிகுதியாற் கானமென்றார்.

௧௯௮ - ௯. புனையும்.....நன்மொழி தினைத்து

(இ - ள்.) அகிழ்புகை சாந்தென்னுமிவற்றின் செவ்வியாய்ப்புமிக்கு நகைத்து விளையாடும் திரளோடே காமக்குறிப்பாகிய மகிழ்ச்சிமொழியிலே இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறாமலென்றபடி. தினைத்தல் - ஒரு தொழிலை இடைவிடாதுபயிற்; ² "தினைத்தவர் பருகிய" என்றார் பிறரும்.

௨00 - ௨0௩ குரல்வாய்.....திரிதரு மறுகில்

(இ - ள்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கோவலனைப்போல இளியென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினோடும் இளவேனிலோடும் இந்நகரிடத்து மந்தமாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும் மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இளிகூறினார்; கிளையாதனோக்கி. * பரத்தர் - கழிகாமுகர். திரிதருதல் - உலாத்துதல்.

மாதவிதன்னோடும் பயில்பூம்பிணையலாற் பொலிந்து எய்தி அமர்ந்து புக்குச் சிறந்து தினைத்துப் பாணரோடும் பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கோவலனைப்போல வண்டினோடும் இளவேனிலோடும் மாருதத்திரிதரு மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் விளையெச்சங்களைத் திரிதருமென்னும் விளையோடு முடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும் கோவலனைன்னும் பெயரோடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௩௨௩.

² சீவக. ௩௦.

(பி - ம்.) * 'பரதர் - பழிகாமுகர்'

பாணர்க்கு வண்டும், பரத்தர்க்கு வேனிலும், கோவலற்கு மாருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

உ௦௪ - எ. கருமுகில் சமந்து.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும் அரவாகிய பகை செறுமென்றஞ்சி ஆண்டுத் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச் சமந்து சிறியமுயலையொழித்து இருமருங்கிலும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே ஒரு குமிழமலரையுமெழுதி இங்ஙனம் ¹ உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும் இந்நிலத்தே திரிதருகின்றதுகொல்லோவெனவும்,

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

உ௦௫ - கக. நீர்வாய் திங்கள்.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) காமன்றன், முன்பு இறைவன் நுதல்விழியானிழந்த மெய்பெறுதற்காக ஈரம் வாய்ப்புப்பெற்ற திங்களாகிய பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப்புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி வளரவளர்த்த வானவல்லி இந்நிலத்தே வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி மெய்பெறவெனினுமமையும். இதனை வானவல்லி என்றார், காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின்னுக்கொடி. உம்மை, சிறப்பு.

உ௦௬ - எ. இருநில மன்னற்கு.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) வளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக் காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவமலரையும் பல முல்லைமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டு கரிய பெரிய குவளைமலரையும் ஒரு குமிழமலரையும் பூத்த இங்ஙனங்கொண்ட உள்வரிக்கோலத்தோடு கனது அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடித் கமலம் திரிதலும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

கள்ளக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்; கள்ளையுடைய அக்கமலமென்பது இயல்பு. ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் - செல்வமும் அழகும்.

உ௦௭ - உங. மன்னவன்.....பெற்றியு முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ள்.) முன்பு ஒடியொளித்த பகுவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு அஞ்சி மறைந்துநின்று பருகவேண்டிக் கடித்தமுகமும் இடித்தருவாமொழித்து வாணகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுருவோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

¹ உள்வரிக்கோலம் - பாண்டவர்போல வேற்றருக்கொண்டு தடிக்குங்கோலம்; சிலப். அ: அக - அடியார்.)

பருகங்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒருவாயிற் பருகங்கூற்றம்; பருவாய் - அங்கன் பருகங்கால் அங்காக்கும்வாய். தன் அருந்தொழில் திரியாது ஆண்மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமையும். இதன்கருத்து:—கூற்றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப் பெண்ணுருவால் திரியுமென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். நாணுடைக் கோலத்து நகை முகக் கோட்டியென்றது—ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு நாணுடைமைகோட்டல் அரிதாகலின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு அதனோடு நகைமுகத்தையும் கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற் கோட்டி மிழற்றிப் பெண்மையிற்றிரியும் பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதருமறுகில் திங்களும் வல்லியும் கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு முண்டுகொல்? வருதலுமுண்டுகொல்? திரிதலுமுண்டுகொல்? பெற்றியுமுண்டுகொலெனக் கூறியென்க.

இது, திங்கள்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும் தொழிலோடு முறுவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

௨௨௪ - ஈச. உருவி லாளன்.....நடுநாள்

(இ - ள்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய பொதுமகளிர் ஊட லானாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி வென்று அவர்போகாமல் எதிர்நின்றவிலக்கிப் புணர்தலின் அவருடைய முலைமுதலியவற்றிலெழுதிய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத் தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே விரந்தொடுபுக்க கணவரோடே உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருந் திப்புணர்ந்த அருந்ததிபோலும் கற்பையுடைய இல்லறமகளிரை அப்பெருந் கோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து நீலமணிபோலும் இத்தழையுடைய குவளைப்போதுகள் புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின் கடைச்சிவப்பு அவ்விரந்தால் தீர்ந்ததில்லையாயின் இப்பெரிய நிலைவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றோவெனத் தமதுநெஞ்சொடு கூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுநாளிலென்க.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து; ஆடு - வென்றி; என்றது புலவியாலே கூடாதமகளிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி. எதிர் நின்று விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாமல்விலக்கி. வரிகோலம், விளைத்தொகை. முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; ¹ “முழுமெயும் புன்க ணுற் றார்க்கு” என்றார் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி. தீர்ந்திலது, விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு. மருந்துந் தருங்கொல் இம் மாநில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றுக. வரைப்பென்றார், வரைப்பி லுள்ளானா. நல்லினை - விழா.

ஆட்டி விலக்கி உறீஇப் புக்க கணவர் நடுங்குநாளென்க.

¹ சேவகசிந்தாமணி, அகக்.

நிலவரைப்புத் தருங்கொலென்றார், சல்லியகரணி சுத்தானகரணி சமனிய கரணி மிருதசஞ்சீவினி பென்னும் இவையுதலிய மருந்துகளைத்தரும் நில வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து தரமாட்டாசென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக் கூறுதல்க் கண்டோர்கூற் றுக்கி அவர் அங்ஙனங்கூற அக்காமன்சேனையாகியமகளிர். மாறுபட்டித் தம் உறுப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற் போவாரைப் போகாமல் தடுத்த லின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தெய்வியலுறுதலின் விருந்தொடுபுக்கவெனி னுமமையும். இனி, இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே மாந்தர் மாற்பாற்றள்ளிப் பெயர்கின்றவர் தம் மாற்பிற் பொறித்தலாலெனவுமாம். இஃது, “உறுத்து லுமொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசுசார் தொருவர் பூசிற் றெழு வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெருது வணக்கடை மலிந்த தன்றே” என்றார் பிறரும். உடனுறையுமீடுபெனவே ஊடநீர்தலும் ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த வெனவே காட்டிற்றுஞ்செய்து கம்பபடாராதலிற் புலவி துனியிற் செல்லாது ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்குகின்றன.

உரு - ௪௦. உள்ளக நறுந்தாது.....விழுவநா ளகத்தென்

(இ - ள்.) ² இந்திரனுடைய விழாநாளாகத்து உள்ளுள்ள நறிய தாதுகள் மதுவையுறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது அழியப்பொழிய நின்றநடுங் கும் கமுரீரீணப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும் மாநவியுடைய செங் கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே இதயத்தையொளித்து நீரையுருத்தன; அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும் துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

‘தாதெறிப்ப’ என்றுபாடமோதித் தாது ஒளிவிடவெனப் பொருளுரைப் பாருமுளர். கமுரீர்போலவென்று, ஊறி நிறைந்து இத்தழின் அழியுந் து சிந்துதலின். நடுங்குமென்றார், மல்கிநின்ற அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண் செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்மையும் உண்மையுமுணர்த்தற்கு. இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல் இருவர்க்கும் கூட்டமும் பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழுவநாளாகத்தென்றார், தீர்த்தத்தின்முன்னுள்ளபது உணர்த்தற்கு

¹ சீவகசிந்தாமணி, ககசு.

² பண்டைக்காலத்தில் என்னகரத்து விழாக்கொண்டருள வேண்டுமென்றிரத்த ஒருசோழன் வேண்டுகோளுக்கு இந்திரன் உடன்பட்டானென்பதும், அதுதொடங்கி இவ்வித்திரவிழா இக்காலரிப்பூம்பட்டினத்து நடைபெற்றவருகின்றதென்பதும் மணி மேகலை விழாவறைகாதையால் விளங்குகின்றன. இந்திரவிழாவுண்டென்பதை வான் மிக, காளிதாசர் முதலியோர் தத்தம் தூல்களிற் குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; நச்சினூர்க் கினியரும், “மருதநிலத்திற்குத்தெய்வமாக ஆடலும்பாடலும் ஊடலும்உணர்தலும்” உள்ளிட்ட இன்பவிலையாட்டு இனிதினுகருமிமையோர்க்கும் இன்குரலிலழிவீக்கும் இறைவருகிய இந்திரன் ஆண்டையோர்விழவுசெய்து அழைத்தலின், அவன்வெளிப் படுமென்றார்; அது “வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்த்தமை, தெய்வத்திற் மேற்றித் தெளிக்கு” எனஇத்திரனைத் தெய்வமென்றதனும் இந்திரவிழுவரெடுத்தகாதையானு முணர்க” என்றுஎழுதியிருக்கின்றனர் (தொல். அகத். கு. ௫. உரை.)

(க) மடந்தை (ச) போர்த்த படாத்தைப் போகநீக்கி (சு) ஒளி (ரு) உச்
சித்தோன்றிப் (சு) பரப்பச் (சுசு) சொரிந்து (எ0) ஆடிப் (எரு) பெயர (அசு)
நலங்கொளவைத்து (அஅ) ஊட்ட (கக0) மண்டபமன்றியும் (கச0) மன்றத்
தும் பலியுறீஇ (கசஉ) ஏற்றிச் (கசச) சாற்றி (கசசு) எடுத்து (கசு0) ஈண்டிக்
(கசஉ) கொள்கென (கசுஅ) ஆட்டக் (கஅஅ) களிசிமந்த வியலுளாங்கண்
(உ0சு) திரிதருமறுகில் (உஉசு) உண்டிகொலென்று (உஉசு) சேனை (உஉரு)
ஆட்டி விலக்கி (உஉசு) உறீஇப் (உஉஎ) புக்க கணவர் (உசுச) நடுங்குநாள்
(உசுஅ) உகுத்தனவாகிய (உசுஎ) கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும் (உச0) விழா
நாளகத்து (உசுசு) இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தனவென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவடியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில
ஆசிரியப்பா.

ரு—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை முற்றிற்று.

க ட ல ா டி க ா னை து.

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடிக்க
 கள்ளவிழ் பூம்பொழிற் காமக் கடவுட்குக்
 கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னெடு
 விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்
 ௫ நென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி தன்னு
 ளிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா ளிதுவெனக்
 கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டுண்டிக்
 1 கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த
 தொடுமுன் மன்னற்குத் தொலைந்தனராகி
 ௧௦ நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட
 வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்
 திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

ச (பா) விருந்தாட்டமரும் - விழாக்கொண்டாடிப்போதும். விஞ்சை
 வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

டு. செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். கூ. கொண்டு - கருதி.

அ. கொடுவரியூக்கத்து - புலிவலியால். கோநகர் - அமரபதி.

க. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - கூ. அவுணர் தொலைந்தனராகி.

௧௦. இவனெஞ்ச இருண்டமயங்க. நிகர்த்து - தம்மிலொத்து.

௧௧. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது அந்தகாரத்தைப்பண்ணி
 வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேல் அசுரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்
 றின பூதமென்க.

௧௨. திருந்துவேலண்ணற்கு - சோழன் பொருட்டாக.

1 எ - கக = சிலப். டு: கூடு - எ; "கொடித்தேர்த்தானைக் கொற்றவன் அயரம்,
 விடுத்தபூதம்" (மணி. க: ௧௧ - ௨௦)

(பி - ம்.) * 'கோனகர்',

- விருந்துபலி யுண்ணு மிடனுங் காண்கு
 மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்.
 கடு தமரிற் * றந்து தகைசால் சிறப்பிற்
 பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த
 வைவகை மன்றத் தமைதியுங் காண்குது
 நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலுந்
 தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு
 ௨௦ மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
 நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
 மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்
 தங்கு வவளெனச் + சாபம் பெற்ற
 மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய
 ௨௫ வங்கர வல்கு லாடலுங் காண்குதுந்
 துவரிதழ்ச் செவ்வாய்த் துடியிடை யோயே

கங. இருந்துபலியுண்ணுமிடனும் காண்போமென்க.

கச. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து. அமரனிற் பெற்று அமரனிடத்திலேபெற்று.

கடு. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால் தரப்பட்டி.

கள. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட மன்றத்தின் சிறப்பு.

அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த இடர்க்கு இந்திரனாலேபெற்று இவன் மரபினுள்ளாராற்றாப்பட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த ஐவகைமன்றமும் காண்போமென்க.

கஅ. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை நயந்தெரிபாடலும் - நயந்தெரியப்பட்டபாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.

௨௦. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். செவியகநிறைய - செவியிடம் நிறையும்படி.

௨௧. நாடக முருப்பசி நல்காளாகி - நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி ஆடலை விரும்பாளாதலால்.

௨௨-௩. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே புகுஞ்சாபத்தால் வீணை சாபம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை மங்கலமிழப்பச் சாபம்பட்டு என்று மாம்.

௨௪. அவள்வழி வந்தமைபின், இவள் பெயரும் மாதவியாயிற்றென்க.

- யமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாமெனச்
சிமையத் திமையமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
முஞ்சையம் பதியும் ¹விஞ்சத் தடவியும்
- ௩௦ வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளையுட்
காவிரி நாடுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
சொல்லிய † முறைமையிற் றெழுதனன் காட்டி
மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்
- ௩௫ மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர் ,
நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு கொள்கை
வானூர் மதியமும் ‡ பாடிப் பின்னர்ச்
சீரியல் பொலிய நீரல் நீங்கப்
பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்
- ௪௦ திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட
வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப
அமையவ ளொருதிற் றாக வேங்கிய
விமையவ ளாடிய கொடுகொட்டி யாடலுந்
தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்
- ௪௫ பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமுங்
கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

௨௭. இங்குப் பூசைகொள்ளுகின்ற இந்திரனைவணங்குதுமென்று.

௩௦. தாங்காவிளையுள் - நிலம்பொருத விளைச்சல்.

௩௩. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது பின்றைக்காட்டி.

௩௫. மாயோன்பாணி - திருமலைப்பாடுந் தேவபாணி. வருணப்பூதர் - நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

௩௭. வானூர்மதியம் - சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி. பாடி - இம்மூவகைப் பாணியும்பாடி.

௩௮. சீரியல்பொலிய - தாளவியல்பு பொலிவுபெற. நீரல்நீங்க - நீரல்லாதனநீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

௩௯. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு. இவளாடுதலாம் பாரதியரன் கென்று சுடுகாட்டுக்குப் பேராயிற்று.

௪௦. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

௪௧. ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே. ௪௨. ஒருதிற்கை - ஒருபக்கமாக.

௪௪. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே அரங்கமாக.

¹ பெருங். இ. ௩: ௩௨. (பி - ம்.) * 'காட்டிய' † 'முறையிற்' ‡ 'பாடியபின்றைச்'.

வஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலு
 ளல்லியத் தொகுதியு * மவுணற் கடந்த
 மல்லி னாடலு மாக்கட னடுவ

⑩ ணீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்துமுன் னின்ற
 சூர்த்திறங் கடந்தோ னாடிய துடியும்
 படைவீழ்த் தவுணர் பையு னொய்தக்
 குடைவீழ்த் தவர்மு னாடிய குடையும்
 வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து

⑪ நீணில மளந்தோ னாடிய குடமு
 மாண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
 காம னாடிய பேடி யாடலுங்
 காய்சின வவுணர் கடுந்தொழில் † பொருஅண்
 மாயவ னாடிய மரக்கா லாடலுஞ்

௯௦ செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்
 திருவின் செய்யோ னாடிய பாவையும்
 வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
 ளயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமு
 மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி

௯① நிலையும் படிதமு நீங்கா மாபிற்

சௌ. அஞ்சனவண்ண னாடியவாடல் பத்துள்.

சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்; யானையைமருப்பொசித்தாடல்.

௩௩. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

௩௪ - ௩. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டு வாசுதேவ னாடினது.

௩௮ - ௯. அவுணர் பாம்புந்தேனும்விடத் தூர்க்கை மரக்காவின்மேனின் னாடினார்.

௯(1) - ௯௧. திருமகள், செருக்கோலம் அவுணர்நீங்கப் பாவையாகவாடியது.

௯௨ - ௯. † வாணபுரத்து வடக்குவாயிலிடத்துநின்று கடைசியர்வடிவு கொண்டு அயிராணியாடிய கடையமும்.

1“கடையமயி.....பதினோர்கூத்து.” இவை, நிலைநின்றாடல், பதம்வீழ்ந் தாடலென இருவகைய. அவை: “அல்லியம்.....ஆறு.” “துடி.....ஐந்து”

* சிலப். பக். ௮௯.

(பி - ம்.) * ‘அவுணரைக்கடந்தோன்’. † ‘பொருஅமாயவன்’, ‡ ‘வாணபுரம்’

- பதினோ ராடலும் பாட்டின் பகுதியும்
விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணும்
தாதவிழ் பூம்பொழி விருந்தியான் கூறிய
மாதவி மரபின் மாதவி யிவளெனக்
எ0 காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ் பொத்திய
மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய * னன்றியு
மந்தரத் துள்ளோ ரற்பா மரபின்
வந்து காண்குறா உம் வானவன் விழவு
மாடலுங் கோலமு மணியுங் † கடைக்கொள
எ1 ஆடற் கோலமோ டிருந்தோ லுவப்பப்
பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு
முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு

எ2 அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எ2 - சு. அறியாமரபின்... விழவு - பிறரறியாமல் வந்துகாணும் விழவு.

(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை மறைத்துவந்து (உஎ) வணங்குது
நாமெனச்சொல்லிக் (கக) காட்டிப் பின்னர் (கஉ) புகாரெய்தி (கச) விழாக்
காண்போன் இவற்றைக் (கஎ) காணயென்று (எ0) காதலிக் குரைத்துக் கண்டு
மகிழ்வெய்திய (எக) விஞ்சையென்க.

(கஉ) நீரலரீங்க (கச) அவரவரணியுடனாய் (கரு) நிலையும் படிதமும்
நீங்காமரபினையுடைய (கசு) பதினோராடலுமெனக்கூட்டுக.

எ3. (ப1) ஆடற்கோலம் - மாதவி பதினோராடலுக்குக்கொண்ட கோலம்.
அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம். கடைக்கொள - முடிந்தவள
விலை.

எ4. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன். அவனுடிதற்குக் கார
ணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவன் ஆடலிற் காலநீட்டித்தலாலும்
பலரும் இவனைப்பற்றிப்பார்த்தலிற் பொறுமையாலும் வந்தவெறுப்புமாம்.
உவப்ப - அவனுடறிந்து உவகையெய்தும்படி.

எ5. பத்துத்துவராவன:—“பூவந்தி திரிபலை புணர்செங் கருங்காலி,.....
துவரே.”; “மாந்தளிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த முந்தக்காசு” எனவுங்கொள்க.
ஐந்துவிரையாவன:—“நறும்பிசி னாகண் நற்கோட்ட மாஞ்சி, வெறுங்கண்டில்
வெண்ணை விரை.”; “கோட்டம்.....விரை” எனவுங்கொள்க.

எ6. முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன:—“இவைங்கம் பச்சிலை.....
நண்ணு மரத்தை நறும்பிசி - நெண்ணும், குடசம் வசவாசி தீம்பூ.....
சண்பகமுன்கையோ, டெண்ணுக்கு மோமா லிகை”

- மூறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச
 ராறிநங் கூந்த னலம்பெற வாட்டிப்
 அ௦ புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
 வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே றாட்டி
 யலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சீறடி
 நலத்தகு மெல்விந னல்லணி செந்இப்
 1 பரியக தூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை
 அ௫ யரியகங் காலுக் ! கமைவுற வணிந்து
 குறங்கு செறிதிரள் ! குறங்கினிற் செறித்துப்
 பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
 நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடஇக்
 காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய
 கூ௦ தூமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து
 மத்தக மணியொடு வயிரங் டு கட்டிய
 சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

- எஅ. உரைத்த - தேய்த்த. நெய்வாசம் - புழுகுநெய்.
 இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக) ஆட்டியென்க.
 அ௦. புகையிற்.....கூந்தலை - அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.
 அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி; அரத்தகமெனவுமாம்.
 அக. மெல்விநனல்லணி - கான்மோதிரம்.
 அச. பரியகம் - காற்சவடி. தூபுரம் - சிலம்பு.
 அடு. அரியகம் - பாதசாலம்.
 அக. (ப1) குறங்குசெறியணி - கவான்செறியாபரணம்.
 அஎ. முத்தரை - அரையின்முத்துவடம்; பிறங்கியமுத்து - பெரியமுத்து.

அஎ - அ. முப்பத்திரண்டுபடத்தினுஞ்செய்த விரிசிகைகயென்கின்ற மேகலை
 யைய் பூந்துகிலுள்ளடுத்து; உடுத்தல் - சூழுதல். பெரிய முத்துவடம் முப்பத்
 திரண்டையுடைய அரையிலே பூந்துகிலையுடுத்தென்றுமாம்.

அக - கூ௦. காமர் கண்டிகை.....தோள்வளையென்றது - கழுத்துவடத்
 தின்பின் தாலிக்கு இரண்டுபக்கமும் பகுத்துப்போந்து வாகுவலயத்தோடு
 தொடக்கிக்கிடப்பதோரபரணம்; காமர்கண்டிகையுடனே மணிநெருங்கின
 தோள்வளையைத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

கக. "மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்; மத்தகத்தைபுடைய
 சூடகத்துச்சியிலேயுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுத்துமாம்.

கஉ. கைவளை - சந்துக்காரை.

1 அச - இ:—நன். சூ. சகஉ - மயில்தாதருரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'ஊறிய' + 'அமைவர்' † 'குறங்கினுக்கமைத்த' ‡ 'சுயிற்றிய.'

பரியகம் வால்வளை பவழப் * பல்வளை
யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற வணிந்து
கூடு வாளைப் பகுவாய் வணக்குறு மோதிரம்
கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து ¹ மரகதத் தாள்செறி
காந்தண் மெல்விரல் கரப்ப வணிந்து
சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்டுண் புனைவினை
கூடு யங்கழுத் தகவயி ருரமோ டணிந்து
² கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற ³ மறைத்தாங்
கந்திர நீலத் திடையிடை ⁴ திரண்ட
சந்திர பாணி || தகைபெறு கழப்பினை
கூடு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து
தெய்வ ஆத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி

கூக. பரியகம் [=பாசித்தாமணி]; கைச்சரியுமாம். வால்வளை - சங்க
வளை. இதுவும் ஒரோவொன்றிடுவார்கள். பவழப்பல்வளை - கடகவளை.

கூடு. ² வாளைப்பகுவாய் மோதிரம் - முடக்குமோதிரம்.

கூசு. கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணிமோதிரம் - செங்கேழ்மணியை
யுடையமோதிரம்; ஆவை இரத்தினங்கட்டின அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்
மோதிரத்திற்கேழ்குறுக.

கள். வாங்குவில்வயிரம் - நுடங்கின ஒளியையுடைய வயிரம். மரகதத்
தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவை மரகதநாயகமாகிய வட்
டப்பூ.

கஅ. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (111) நுழைவினை நுண்டுண் - நுண்ணிய
தொழிலையுடைய ஞாண்.

கக - 2. கயிற்கடையொழுகிய கோவை - கழுத்தாபரணங்களிற் கொக்கி
வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக் கோத்து முதுகுமறைய
விடும் பின்றுலி.

கக - 3. இந்திரநீலக்கழப்பினை - நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட
சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய வயிரம்முழுதுங் கட்டின
கழப்பினை; இவை இரண்டும் இரண்டுகாதிலணிவன.

கக. தெய்வவுத்தி - சீதேவி.

¹ "மரகதமணித் தாள்செறித்த மணிக்காந்தண் மெல்லிரல்கள்" (சிலப். எ. க.)

² "சுருவேறெழுதியமோதிரந்தொட்டான்" (கலி. அச.)

(பி - ம.) * 'பல்வடம்' † 'கயிற்படை' ‡ 'மறைஇயிந்திர' § 'சிறந்த'

|| 'தகைமணி'

தொய்யகம் புல்லகம் * தொடர்ந்த தலைக்கணி
 மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து
 கூடலு மூடலுங் கோவலற் களித்துப்
 கக: பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு னிருந்தோ
 ஞருகெழு மூதூ ருவடித்தலை வந்தெனப்
 பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
 மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டுக்
 காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின ளாகிப்
 ககரு பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப
 வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட
 வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
 தாரணி மார்பொடு பேரணி யணிந்து
 வான வண்கைய னத்திரி யேற
 கடஉ மானமர் நோக்கியும் வைய மேறித்
 கோடிபல வடுக்கிய கொழுநிதிக் குப்பை
 † மாடமலி மறுகிற் பிழிகைத் தெருவிண்
 மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக் கெடுத்தாங்
 கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

கௌ. தொய்யகம் தலைப்பாலை. புல்லகம் - தென்பல்லி வடபல்லி
 தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய தொடர்ந்ததலைக்கணிகளை.

கௌ. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.

ககக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது இடமும்பொருளும் காலத்
 துடன்மயங்கும்.

ககஉ. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே மயங்கிற்று. பெரு
 நீர் - கடல். இரயன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து போம்பொழுது விளையாடு
 சனம்

ககக. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். ககரு. புள்வாயொலிப்ப.

ககக. யாமம் - யாமத்தை. ககௌ. வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

ககக. வண்கையன் - கோவலன். அத்திரி - கோவேறுகழுதை. அஃதாவது
 குதிரையில் ஒருசாதி.

கஉ௦. வையம் - தேர்; கொல்லாவண்டியுமாம்; கூடாரப்பண்டியுமாம்.

கஉக. மலரணிதல் (113) அகல்விளங்கியவிடத்திலே.

கஉச. வீசி - தூவி.

க௨௫ மங்கலத் தாசியர் தங்கல னெலிப்ப
விருபுடை மருங்கினுந் திரிவளர் பெயருந்
திருமக னிருக்கை செவ்வளங் கழிந்து
மகர ¹ வாரி வளந்தந் தோங்கிய
நகர வீதி * நடுவட் போகிக்

க௩௦ ² கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் † மாக்கம்
வேலை வாலுசத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
கூல மறுகிற் கொடியெடுத்த துவலு
மாலேச் சேரி மருங்குநென் நெய்தி
‡ வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ் சுண்ணமும்

க௩௫ § பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமுஞ்
செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமுங்
காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்
கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு
நொடைநவின் மகநீலக் கடைநெழு விளக்கமு

க௪௦ மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமு
³ || மிலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்நிமில் விளக்கமு
மொழிபெயர் தேத்தோ மொழியா விளக்கமும்

க௨௩. திருமகளிருக்கை - சீதேவிகுடியிருப்பான பீடிகைத்தேருவென்க.
இவை பட்டினப்பாக்கம்.

க௨௬. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

க௨௭. கொடியெடுத்த துவலும் - இன்னவுளவென்று கொடிக்கட்டியெடுத்த
துச் சரக்குக்களது நன்மையையறிவிக்கும்.

க௩௩. மாலேச்சேரி - ஒழுங்குபட்ட பரதேசிகளிருப்பு.

க௩௪. காழியர் - பிட்டுவாணிகள். ஊழுறுதல் - குடைதல்.

க௩௫. (பா) கூவியர் காரகற் குடைகாலவிளக்கு - அப்பவாணிகள் காரக
லொன்றத் தண்டைக்கடைந்திட்ட விளக்கு.

க௩௬ நொடைநவில்.....கடை - பலபண்டமும் விற்பார்கடை;

க௪௦. [பாரடைவலையுமாம்.]

க௪௧. கலங்கரைவிளக்கம் - திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தை அழைக்கிறவிளக்கம்.

க௪௩. (பா) மொழிபெயர் - தேனத்தோர் - பரதேசிகள். ஒழியாவிளக்கு -
விழிவிளக்கு.

¹ 'வாரிவளம்.' திருக். க௪. ² சிலப். இ: க௬. ³ "இரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர்
ஞெகிழி யுரவுநீ ரமுலத் தோடுகலங் கரையுந்துறை" (பெரும்பாண். ந௪௬ - இக.)
(பி - ம்.) * 'நடுவுட்' † 'மாக்கன் கலந்திருந்துறையும் விலங்குநீர்வரைப்பின்வேலை'

‡ 'வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந்தண்ணமுஞ் சாந்தமும்'. § 'பண்ணியத்தொகுதியும்',
|| 'விலங்குநீர்.'

கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு
 கசடு மெண்ணுவரம் பறியா வியைந்தெருங் கீண்டி
 யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்
 கடிப்பகை காணுங் † காட்சிய தாகிய
 விரைமலர்த் தாமரை ‡ வீங்குநீர்ப் பரப்பின்
 மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
 கடு கைதை வேலி நெய்தலங் கானற்
 பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
 நிரைநிரை § யெடுத்த புரைதீர் காட்சிய
 மலைப்பஃ ருரமுங் கடற்பஃ ருரமும்
 வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல விருக்கை
 கடு யரசினங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்
 பரத குமரரும் பல்வே ருபமு
 மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
 தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தர லெழினியும்
 1 விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்

கசடு எண்ணுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசுசு. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிற்கலத்தல். அயிர் - துண்மணல்.

கசு. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

கசுடு - ரு. விளக்கங்களிண்டி துண்மணலில்வீழ்ந்த வெண்ணிறுகடுகைப் பலரும்காணும் காட்சியதாக; இதனாலே தாமரை பூத்த மருதநிலம்போலத் தோன்றும் நெய்தனிலம்; கைதைவேலியையுடைய நெய்தலங்கானல்; விளக்குக்க னீண்டிக் கடிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடையதாய் மருதவேலிபோலத் தோன்றுமென்ற இஃது இடத்தினிகழ்பொருளின்வினைபை இடத்திலேயேற்றிற்று.

கடுக. பொய்தல் - விளையாட்டு.

கடு - ரு. விளையாட்டாய்த்துடனேசென்று கானலைப்பொருந்தி.

கடுஉ. (பா) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக இடத்திற்குவித்த.

கடுக. தாரம் - பலபண்டம்.

(கடுஉ) நிரையாகக்குவித்த (கடுக) மலைவளமும் அலைவளமுமென்க.

கடுச. துளங்குகலவிருக்கை - கலமசெகிற இருக்கை.

கடுஅ. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய கடற்பக்கம்.

1 கடுக - சு. "கழாஅர் முன்றுறைக், கவிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தன்புதங்கொண்டு" (அகநா. னாசு.)

(பி - ம்.) * 'விளக்கமு, தண்வினைக்கம்பியர் செய்வினைவிளக்கமு, மெண்ணு'.

† 'காட்சியதாகி'. ‡ 'விளங்குநீர்'. § 'அடுத்த'. || 'சூழ்கால்'.

கக0 ¹ றண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை

² சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்

ககரு தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னாங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் † பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி

கஎ0 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமளிமிசை
வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோ னல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்
கோவலன் றன்னெடுங் கொள்கையி னிருந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கக0. தண்பதங்கொள்ளும் - புதுப்புனலாடும்.

கருஅ - சுரு. எழினிக்கணுண்டாகிய வேறுவேறுகம்பலையானது வீறு
பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோடுகடி ஒலியாநிற்கவென்க.

ககக. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

ககக. ஓவியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழுதினதிறை; ஆவது † மசகாரி.

கஎக. வருந்துபுநின்ற - வழிவந்ததனால் வருந்திநின்ற. வசந்தமலை -
மாதவியின் சேடி.

கஎஉ. செவ்வனம் [=வாதசெபம்.]

(எரு) ஊடற் கோலமோடிருந்தவனுவப்பக் (க0க) கடலும் ஊடலுமளித்
துப் (கக0) பள்ளியுளிருந்தோள் (ககக) உவவுத்தலைவந்ததாகக் (ககக) கடல்
விளையாடல் (ககச) காண்டல்வேண்டி (ககஅ) அணிந்து (கஉ0) வையமேறித்
(கஉஉ) தெருவினைக் (கஉஎ) கழிந்து (கஉக) நடுவட்போகி (ககக) எய்திக்
(கரு0) கானலில் (கருக) ஆயமொடுபொருந்திப் பின் (ககஅ) மணற்பரப்பிலே
(கஎ0) அமளிமீதே (கஎஉ) யாழ்வாங்கிக் (கஎக) கோவலன் றன்னெடுந்தா
னெனக் கூட்டிக.

¹ "தண்பதங்கொள்வீழவர்" சிலப். எ. ச. ² முருகு. உஅக; மு; புறநா. உஉ.

(பி - ம்.) * 'அகவயிநீழ்த்த' † 'பரப்பியோவிய' ‡ 'மசகாரி'

க - ஈ. வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை வீரன்

(இ - ள்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண் அகன் துயர்ந்த வடசேடிக்கண்ணே மதுவொழுத மலர்கின் ற பூக்களையுடையதோர் பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ லும் நெடிய கண்களையுடைய தனது காதலியுடனேயிருந்து காமக்கடவுட்கு விழுவை விரும்பிச்செய்வானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன் துயர்ந்த வடசேடி. அவிழ்பூ, விழைத்தொகை. காமக்கடவுள் - காமதேவன். விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவை நி யாண்டுதோ லும் விரும்பும் விழவு.

காதலிதன்னொடு அந்நுமென்க

ரு - கூ. தென்றிசை.....நாளிதுவென

(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள் இருபத்தொன்பதில் சித்திரைநாளிலே அவ்விழாமுடிதலின், தென் றிசைப்பக்கத்து ஒரு வளவியரங்கிடத்து இந்திரவிழ விற்றுக் காலகொண்டு கொடியெடுக்குநாள் மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை காளெனச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சட்டினுன், அன்றும் சித்திரையாகலின். ஈண்டுத்திங்க ளும் திதியுக்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும் ஊரின் னும் போந்த திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும் ஒழிவும், மதுரையிற் சென்று புக்கு இவன் இறந்துபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள் ளாது முடிதற்கென்க்கொள்க. அதுயாண்டுமோவெனின், வேளிர்காதையினும் நாகோண்காதையினும் காகோண்காண்த கட்டுரைகாதையென்னும் இவற் றுள்ளுமென்க்கொள்க.

ஏ - கரு. கடுவிசை யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர் கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந் திரனது நகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுருந்தனுக்குத் தோற் றுப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுருந்தனது நெஞ்சமும் இருள்கரும் படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய பூதத்தை அவ்வண்ணல் பொருட்டு இந்திரனைவப் போந்து அப்புகாரிலிருந்து அது பலியுன்னும் நாளை காடியிடமும் காண்பென்னுனென்க.

இதனை, “முன்னுளிர்திரன்.....,காவ ஸுழித்துச் சேவல் கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுதமீட்க வெழுவோ, னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைதலு, நேரிய நெழுந்து நீவரு காறுந், தார்கெழு மார்ப் தாங்கலென் கட னென, வுலந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, பின்வழி யாகென நிறீஇப் பெயர்வுழிக், கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டண்டிப், பொருதுபோர் தொலைந் தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர் நினைத்து, வஞ்ச மன் றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த வல்வா யமயி, னயின்முகங் காண் ற வாரிருள் வெயிலோ, னிருகணும் புதையப்

பாய்தலி னொருகணு, நெஞ்சங் காணு நிற்ப நின்ம, வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்” என்பதனுமுணர்க.

என்சொல்லியவாரோவெனின், அங்ஙனம்விட்ட அம்பு கண்ணையும் மனத்தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துகின்ற முசுஞந்தற்கு அவ்விருளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையுள்ள அதனை வஞ்சங்கடிந்து அயுணரைக் கொன்றுகுவித்து நின்முனைக்கண்ட இந்திரன் அவரை எங்ஙனம் கொன்றுகுவித்தாயென்றற்கு அவன் இப்பூதத்தின்செயலெனக் கேட்ட இந்திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக ஏவுதலின் ஆங்குநின்றும் போந்து ஈங்குப் புகாரினுளிருந்து பலியுண்ணும் நாளங்காடியிடமும் காண் பேமென்பதாம்.

எவப் போந்தனை ஒருசொல் வருவிக்க.

கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் - அமராவதி. மன்னன் - முசுஞந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும் அவ்விருள் மறைப்ப; சிறப்புமமை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மிலொத்துக்கூடி. வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்; ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த - போக்கின. பூதம் - பூதத்தை. அண்ணற்கு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் - இந்திரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவியென்க. காண்கும், உளப்பாட்டுத்தன்மை; உம்; ககரமுர்ந்துவந்தது.

கணங்கொண்டு ஈண்டித் தொலைந்தனராசி நிகர்த்து விட்ட வஞ்சமென்க.

கச - எ. அமரபதி.....காண்குதாம்

(இ - ள்.) முன் அசுரரால்வந்த இடர்நீங்க அமராவதியைக்காக்கலான் அவ்விந்திரனும்பெற்று இவன்மரபிலுள்ளாராலே கொண்டுவந்து பொய்க்கும் பகுதியின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க சிறப்பினைபுடைய ஐந்து வகைப்பட்ட மன்றங்களின் பெருமையையும் காண்பேமென்றனென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - முசுஞந்தன் முன்னோர்; அன்றிக் கரி காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும். பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு ஆண்டுள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி. புணர்த்த - அங்ஙனங்கொடுத்த இந்திரன்காலமன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும் புணரும்படி செய்த. ஐவகைமன்றம் - முன்னர் இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள். அமைதி - பெருமை.

கஅ - உரு. நாரதன் வீணை.....ஆடலுங் காண்குதாம்

(இ - ள்.) யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழிசையின்பமும் தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை வாரம்பாடலையும், நீர்படக்கிணையும் உருப்பசி இந்திரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணூர் ஆடுதலும் விரும்பாளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்கு; இவன் மண்ணிற்போய்ப் பிறக்கவெனச்சபித்தலின், அதனைப்பெற்றுவந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவி

வழியின்றோன்றிய அரவுபோலும் அல்குலையுடைய மாதவியுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக் காண்பெனென்றனென்க.

தோரியமடந்தையென்பாள் - ஆடிமுதிர்ந்தாற் பின்பு ஆடனமகளிர் காலிற் கு ஒற்றறுத்துப்பாடுமவள் ; என்னை ? ¹ “இந்நெறி வகையால்... .. தோரிய மகளே” எனவும், ² “தலைக்கோ லரிவை.....தோரிய மகளே” எனவும் கூறியவாற்றாறிக வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும், ஈரொற்றுவாரமுமென்னும் செய்யுள். அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டு மாத்திரையும் பெற்று வரும்.

உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின், ³ “வயந்த மாமலை நயந்த முனிவர, நெய்திய வவையி னிமையவர் வனங்க, விருந்த விந்திரன் திருத்திழை யுருப்பசி, யாட னிகழ்க பாடலோ டங்கென, ⁴ வோவியச் சேனன் மேவின நெழுந்த, கோலமுங் கோப்பு தூரொடு புணர்ந்த, விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக், கரந்துவர லெழினியொடு புகுந்தவன் பாடலிற், பொரு முக வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலி, நயந்த காதற் சயந்தன் முகந்தி, னேக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னாட நெகிழ்ப், பாடன் முதலிய பல்வகைக்கருவிக, ளெல்லா நெகிழ் தலி னெல்லா முனிவர, நெருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினும், காமக் குறிப் புக் கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர மணிமுடி யிந்திரன் மகனை, மாணுவிதலோய் வேணு வாசென, விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய் நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய சாபத் துருப்பசி தலைக் கட்டிங், காலைக் கழையு நீயே யாகி, மலையமால் வரையின் வந்துகண் ணுற்றுத், தலையரங் கேறிச் சார்தி யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யல்கி லம்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுலப்பத் தந்திரி நாரிற், பண்ணியவீணை மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப் பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாங் கே, விட்டன நென்ப வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனாறிக.

இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலகப்பிரியனாதலால் தன்னு யாழைப் பகை நரம்புபட இசைத்தலின், தான் இங்ஙன மிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும் இவன் கலங்கினமைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவனை முனிவிப்பான் வேண்டி நம்மை மதியாளுவனென அவனொடும் சாபமிடுகின்றவன் வீணை மங்கல மிழக்க; மண்மிசைத்தற்குக்; இவன் மண்ணிற் போய்ப் பிறக்கவெனச் சாபம் இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத் தங்குகவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின் வந்ததாகலான் இவனும் மண்மிசைத் தங்குகவென்பதாயிற்று; எனவே இவன் மண்ணிற் பிறவானாதுண்க.

இவ்வீணையை உருப்பசிகையில் வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த மின்று. அங்ஙனம் இவன் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின் அதனைப் பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவிவழிப்பெயராய் அவ்வழியின்றோன்

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௧௮௮. ² வயந்தமாமலை - பொதியின்மலை; வயந்தம் - தென்றல். * ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்னுங்கந்தருவன்.

(பி - மீ.) * ‘சாபவிடையெமக்கருடவத்தோயென்று’

றிய அரவபோலுமல்குலையுடைய மாநலியுடைய ஸுடலையும் அவ்விடத்துக் காண்பெமென்ருனென்க. ஈண்டுச் சயந்தன்சாபமும் விடையுந் ஸுடலுந், அரங்கேற்றுக்காதைக்கா¹ “இந்திர சிவ்வனெடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப நீங்கிய” என்றாராகலினெனக்கொள்க. இனி வீணையைச் சார்ந்தவீணையாக்கி மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவன் இக்கடவுள் யாக்கையொழிந்து மக்களையாச் கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க. இனி பொருப்பசிக்குச் சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வரமேற்செல்லும் கண்ணோட்டமென் பார்க்கு அந்நன்மை புதல்வரைநோக்கி மகிழ்வார்க்கு அன்பு சிறத்தலொழிந்து நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல் நெகிழ்தலும் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன் அதனை அறியாது சபித்தானென்றதும் பொருந்தாமைமீன் அங்ஙனமுரைத் தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை வீணைக்குமேற்றுக.

உசு - எ. துவரிதழ்.....வணங்குதும் யாமென

(இ - ள்.) (க) வடசெடியிற் (ட) பொழிற்கண் கடவுக்குக் (ங) காரிகை யோடு (ச) விருந்தாட்டிலும் வீரன் (சு) இதுவெனக்கூறி (கங) இடனுங்காண் கும்; (கன்) அமைதியுங்காண்குதும்; (உரு) ஆடலுங்காண்குதுமாதலால், துடி யிடையாய்! யாமும் தலைவனை வணங்குவேம்; வருவாயாகவெனச் சொன்ன அப் பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய், ² “ஆயென் னளவியு மவற்றெடு கொள் றும்” என்பதனான் முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசைநிறை. யாமுமென்னுமும் மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை ³ “எனவெ னெச்சம் வினையோடு முடிமே” என்பதனான், என்றுசொல்லிப்போந்தெனச் சொல்லெச்சமாக்கு முடிப்பினுமமையும்.

உசு - ஈச. சிமையத் திமையமும்..... விழாக் காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய இமயமலையையும் வளவிய நீரையுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும் வந்தமலையுமுந்த அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத விளையுளியையுடைய காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃதுஇன்னது இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி ஆண்டாண்டிள்ள பயனுகர்த்தகு வேண்டிநாட்டங்கிப் பின்பு சிலநாளிற் பட்ட பையையுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து முன்புசொன்ன முறைமையால் இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுகனாய்த் தன்காதலிக்குக் காட்டி வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடக்கின்ற விழவைத் தானும் காண்கின்

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவினையுள் - நிலம்பொருதவினைத் தல்; ⁴ “வேலி யாயிரம் விளையுட் டாக” என்றாராகலின். வினைத்தலென்பது விளையுள்ள மருவிற்று; புலிப் ⁵ பாய்த்துள், தேரைப்பாய்த்துள்ளென்பதுபோல.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, உ - ஈ.

² பொருதராற்றுப்படை, உசு - எ.

³ தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. கடு.

⁵ பாய்த்துள் - பாய்தல்.

⁴ எச்சவியல், ,, சஉ.

படப்பை - தோட்டக்கூறு. புகார், ஆகுபெயர். மணிவிழாப் பாடமாயின், அழகிய விழாவென்க. காண்போன், தொழிற்பெயர்.

நடு. மாயோன் பாணியும்—(இ-ள்.) திருமாலேப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினோராடல் கூறுவான் எடுத்துக் கொண்டார்; அவற்றுள், கொடுகொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி. பாணியென்றது - பாட்டு. அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? ¹ “ஏனை யொன்றே, தேவர்ப் பராவுதன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றாராகலின். அது முத்தமிழ்க்கும் பொது. அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற் கொச்சகவொருபோகாய் வரும். வரும்வழியும் பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய் வரும். என்னை? “கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்” என்றாராகலின். அங்கனம் வரும் ² தரவினை நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந் தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதியினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பரவுதற்பொருண்மையாற் பெயர்கொடுத்தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க.

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபாவென்னும் இருபகுதியுள் இஃது இசைப்பாவின் பகுதியென்ப. அது பத்துவகைப்படும்: செந்துறை, வெண்டுகை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்று வரி, காணல்வரி, விரிமுரண், தலைபோருமண்டிலமென. என்னை? “செந்துறை வெண்டுகை தேவபாணியிரண்டும், வந்தன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தரு வுத், தாற்றுவரி காணல் விரிமுரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுட்டு” என்றார் இசைநுணுகுமுடைய சிங்களியாரென்க.

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோசைகள் மூன்றினுட னும் ³ கீரியைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப; அவை:—சிந்து, திரிபதை, சவலை, சம்பாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டுகை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிலை. என்னை? “செப்ப ரிய்சிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சம்பாத-மெய்ப்படிஞ், செந்துறை வெண்டுகை தேவபாணி வண்ணமென்ப, பைந்தொடியா யின்னி சையின் பா” என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனாரென நுமாசிரியரென்க.

இனி, நாடகத்தமிழில் தேவபாணிவருங்காற் பெருந்தேவபாணி பலதேவ ரையும், சிறுதேவபாணி வருணப்பூதரையும் மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால் துதிக்கின்றழி, அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடியுந்துதித்து அவராத் பெறவேண்டுவனவுந் துதிக்கப்படும்; என்னை? “திருவள ரரங்கிற்

¹ தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ககஅ.

² “ ” ககஉ - பேர். உரை.

³ கிரியை - தாளக்கிரியை; படித்தல் முதலியன.

சென்றினி தேற்றிப், பரவுந் தேவரைப் பரவுந் தால், மணிநிகழ் செழுமுடி மாணிபத் திரனே, யணிநிகழ் பளிங்கி னொளியின் யென்றுங், கருந்தர நுழைந்த கடவுளை யென்று, மிரும்பின் தனிக்கொடி யெந்தினை யென்றுங், கொடுவாய் நாஞ்சிற்படையோ யென்றும், கடமலர் பிணைந்த கண்ணியை யென்றும், சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினு, மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப்” என்றார் மதிவாணனாரென்க. இவை ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். பிறவும் வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினோராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: “மலர்மிகைத் திருவினை வலத்தினி லமைந்தவன் மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவ, லிலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவ னினதிரைத் தொகைகளை மிகைத்தலி னழைத்தவன், முலையுணர் தருமவ னலத்தினை முடித்தவன் முடிகளபத் துடையவ னுரத்தினை பறுத்தவ, னுலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கினை னொளிமலர்ச் சுழற்ற வுதந்தினி யழைத்துமே.” இஃது எண்சீரான்வந்த கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌ சிகம். தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம். சிறுதேவபாணி ஈண்டுக்கூறிற் றிலரெனினும் இனம்பட்டுவருதலிற் கூறல்வேண்டியவாயிற்று. அது வருமாறு: “வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்பக், கண்ணையோர் புல னல்லாக் கனல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிறந்த தேவர்களு மிருடிகளு மெழுந்தோட, வொண்ணுதலான் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையே” என்பது.

இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை முற்கூறியதென்னையோவெ னின், மாயோன் காவற்கடவுளாய் அருளை அருத்தனானென்க.

நடு - சு. வருணப் பூதர் நால்வகைப் பாணியும்—(இ - ள்.) வரு ணப்பூதர் நால்வரையும்பரவும் நால்வகைத் தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு: “ஆந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக், வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீணிதி னுழைக்க, பதி னெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுத, வரங்கியற் கூத்து நிரம்பிவினை முடிக, வாழ்க நெடுமுடி கூர்கவென் வாய்ச்சொலென், நிப்படிப் பலிகொழித் திறைவனிற் றெகுஞ்சு, செப்பட வமைத்துச் செழம்புகை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத் திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து, செவியிழை குறுமை வேந் தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றழி வேந்தன், கொடுப்பன கொடுப்ப வடுக்கு மென்ப” என்றார் மதிவாணனாரென்க.

நக - எ. நலம்பெறு.....பின்னர்—(இ - ள்.) பல்லுயிர்களுந் தன்கலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின் ஊர்ந்துசெல்லும் மதியமுட்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும் தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற் கூறுதது இறைவனை முற்கூறியவாற்றும் கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்: “சூரை கடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு மரணனை, யிரவிரு ளகற்று நில

வினையிறையவன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ னலர்ந்து மடிவணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதிலை தபுக்க வினையையே” எனவருநர்; பண்ணும் தாளமும் முழுகுதியன.

ந.அ. சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க—(இ - ள்.) அவதாளநீங்கத் தாள வியல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு.

இகனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென மாறுக. அன்றி அவதாள நீங்குதலால் தாளவியல்பு பொலிவுபெறுநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல் மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

இனி, பதினோராடல் கூறுவார்:—அவை இருவகைப்படும்: ¹ “அல்லியங் கொட்டி.....ஆறு”; ² “துடிக்கடையம்.....ஆந்து” என்பவாகலின்.

ந.க - சந. பாரதி யாடிய.....கொடுகொட்டி யாடலும்

பாரதி - பைவி; அவளரங்கம் - சுடுகாடு; அவளாடுதலாம் பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) தேவர் புரமெரியவேண்டிதலால் வடவையெரியைத் தலையிலே யுடைய பெரியவம்பு எவல்கேட்டவளவிலே அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்து விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே உமையவள் ஒருகூற்றின ளாய் நின்று பாணி தாக்குச் சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவரயாவ ரினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாம் கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடு கொட்டியென்னுமடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பரம்புருடன். எவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே திரிபுரம் தீமடுத்தெரியக்கண்டு இரங்காது கைகொட்டிநின்று ஆடுதலிற் கொடு மையுடைத்தாததனோக்கி ³ கொடுகொட்டியென்று பெயர்கூறினார்.

⁴ “கொட்டி.....நான்காமெனல்.”

சச - நு. தோர்மு னின்ற.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ள்.) வானோராகிய தேரில் நான்மறைக் கடும்பரிபூட்டி நெடும்புற மறைத்த வார்துகின்முடித்துக் கூர்முட்டிடித்துத் தோர்முனின்ற திசைமுகன் காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடிய பாண்ட ரங்கக்கூத்தும்,

“நின்று” பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க; ⁵ “பாண்டரங்கம்.....ஆறு மெனல்.”

சச - அ. கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன் ஆடியஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின் வந்த யானையின்கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றாடிய அல்லியத்தொகுதியென்னுங் கூத்தும்,

சிலப்பதிகாரம், பக். அக.

கொடுங்கொட்டி கொடுகொட்டியென விகாரமாயிற்றென்பர் நச்சினூர்க்கினி யர், (கலி. கடவுள்.)

தொகுதியென்றார், முகம் மார்பு கை கால்களின் வட்டணை அவியமுந்வி யன விருந்தும் தொழில்செய்யாதுநின்றலின்; “ஆடலின்றி நிற்பவை யெல்லா மாயோனாகும் வைணவ நிலையே” என்றார்; அல்லியமென்பதனை அவிப்பேபென் பாருமுளர்; ¹ “அல்லியம்.....ஆறு மெனல்.”

சஅ - கூ. அருணற் கடந்த மல்லி னூடலும் - (இ - ள்.) வாணனாகிய அருணனை வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற்சென்று அறையுவி உடற் கரித்தெழுந்து அவனைச் சேர்ந்தவளவிலே சடங்காகப்பிடித்து உயிர்போகநெரித் துத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அருணற்கடந்த - அருண்ணெண்ணத்தைக் கடந்த; ² “நெடியவன்..... ஐந்தாம்.”

சக - ரூ. மாக்கட னடுவண்.....ஆடிய துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவருநின்ற சூரனது வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தை யறிந்து அவன்போரைக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண் திரையே அரங்கமாக நின்ற துடிக்கொட்டியாடிய துடிக்கூத்தும்,

நிகர்த்து - நேரொத்து ; ³ “துடியாடல்.....ஐந்தாம்.”

ருஉ - நு. படைவீழ்த் தருணர்.....ஆடிய குடையும்

(இ - ள்.) அருணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த படைக்கலங்களைப் போரிற்கு ஆற்றுகது போகட்டு வருத்தமுற்றவளவிலே முற்கூறியமுருகன் தன் குடையை முன்னேசாய்த்து அதுவே ஒருமுகவெழினியாக நின்றாடிய குடைக் கூத்தும்,

பையுளெய்த ஆடியவெனவியையும்; ⁴ “அறுமுகத்தோன்... ..எனல்.”

ருச - ரு. வாணன் பேரூர்.....ஆடிய குடமும்

(இ - ள்.) காமன்மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகள் உழைகாரணமாக வாணன் சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும் நகரவீதியிற்சென்று நிலங் கடந்த நீனிமவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும்,

இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டாடினது; ⁵ “குடத் தாடல்.....ஆய்ந்து.” இது விநோதக்கூத்து ஆறினாளொன்றென் றுணர்க; என்ன? “பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம், விரவிய விநோதம் விரிக் குங் காலைக், குரவை கலிநடங் குடக்கூத் தொன்றிய, கரண நோக்குத்தோற்பா வைக்கூத், தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும், வென்றியும் விநோதக் கூத்தென விசைப்ப” என்றாராகலின்.

ருசு - ஏ. ஆண்மை.....பேடி யாடலும்

(இ - ள்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த பெண்மைக்கோலத்தோடு காம னாடிய பேபென்னுமாடலும்,

ஆண்மைத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும் வீரியமும் நுகரும்பெற்றியும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆண்மை திரிந்தவென்பதனால் தாடியும், பெண்மைக்கோலத்தென்பதனால் முலைமுதலிய பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது ஆண்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னே? ¹ “சூரியம் ருடி மருள் படு பூங்குழம், பவளச் செவ்வாய்ப் தவள வொண்ணலக, யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறை நுதம், காந்தளஞ் செங்கக யேந்திள வனமுலை, யகன்ற வல்கு லந்துண் மருங்கு, லிகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து, வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய, பேடிக்கோலத்துப் பேடுகாண் குறும்” என்றாராகலின்.

இது தன்மைமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டிக் காமன் சோநகரத்தாடியது; ² “காமன் தாடல்.....நான்கு.”

இஅ - கூ. காப்சினைவருணர்.....³ மரக்கா லாடலும்

(இ - ள்.) காயும் சினைத்தையுடைய அருணர் வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொடுந் தொழிலைப் பொருளாய் மாயோளால் ஆடப்பட்ட மரக்காலென்னும் பெயரையுடைய ஆடலும்,

மாயவள் - தூர்க்கை. அருணர் உண்மைப்போரால் வேறலாற்றது வஞ்சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய்ப் புழுதலையுணர்ந்து அவள் அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின், மரக்காலாடலாயிற்று; ⁴ “மாயவளாடல்.....நான்கு.”

கூ0 - கூக. செருவெங் கோலம்.....ஆடிய பாவையும்

(இ - ள்.) அருணர் வெவ்வித போர்செய்தற்குச் சமைந்த போர்க்கோலத்தோடு மோகித்துவிழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்ச் செய்யோளாகிய திருமகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாடலும்,

கோலங்கவென்றார், அதற்கேற்பப் பொராத அஞ்சி யவிதலின்; ⁵ “பாவை.....ஒன்று.”

கூஉ - கூ. வயலுழை.....ஆடிய கடையமும்

(இ - ள்.) வாணனுடைய முற்கூறிய பெரியநகரின் வடக்குவாயிற்கண் உளதாகிய வயலிடத்தேறின்று அயிராணிமென்னுமடந்தை ஆடிய கடையமென்னு மாடலும்,

அயிராணி - இந்திராணி. கடையம் - கடைசிக்கூத்து; ⁶ “கடையம்.....ஆறு.”

கூச - எக. அவரவ ரணியுடன்.....விஞ்சைய நன்றியும்

(இ - ள்.) அந்நனந்நூறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன் அவரவருடைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாலும் வீழ்ந்தாடலுமாகிய அவரவரை

¹ மணி, க: கக்க-உரு. ², ³, ⁴, ⁵ சிலப்பதிகாரம், ப. கூ0. ⁶ “மாயஞ்செய் வாளருணர் வீழ்நங்கை மரக்காண்மேல் வாளமலை யாடும் போலும்” என்பார்பின்னும்; சிலப். கூஉ.

நீங்காத மரபினையுடைய பதினொருவரைகப்பட்ட ஆடும் அக்ஷாடந்தைத்தேற்ற பாடல்களின் வேறுபாடும், அவற்றிற்குமிடத்து மாட்டி கைப்பாட்டோடு அவற்றைப் புலப்படக் காண்பாயாக; ஆன்ற கள்ளகிழ் அப்பொழித்கண்ணே பிறந்து நின்னோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி இவர்காணென்று கண் காதுக்குச் சொல்லித் தூறுதலன்றி வகுத்திடுங்க டோட்பாடுகங்க மரபினையுடைய விஞ்சையுறும், அவனன்றியும்,

எஉ - டு. அந்தாத் துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப

(இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளோரானும் தேவதொல்லாம் உன்வந்தொன்றி வந்து காணப்படும் இத்தீயிழையும் மாதவிமரபுலும் அஃவாடற்குச் சுவமந்த கோலமும் ஆடுதலாற்றிற்றகவழகும் முடிதலின் அதனாற்றிற்ற வெறுப்போ டிருந்த கோவலனுவக்கும்படி,

அந்தாத் துள்ளோர் - விச்சாகரநாமம். மானிடர் தம்மைக்காண்டல் பொருமைமீன் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவ்வாடலும் கோலமும் தன்னது அறிவு நிறை ஒர்ப்புக் கடைப்பிடிக்காக் கைக்கொண்டு விடுதலாலே பிறர்க்கும் இவ்வாறுமென்னும் வெறுப்போடிருந்தானென்றும்மையும். ஊடலோடென் னது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடல் முகம் காட்டுதலின்.

எசு - கூ. பத்துத் துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி

(இ - ள்.) வாசநெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய கூந்தலைப் பத்துவகைப் பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும் முப்பத்திருவகைத்தாகிய ஓமாலிகையாலும் ஊறிக்காய்ப்பட்ட நன்னீராலே நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவராவன :—“பூவந்தி திரிபலை புணர்கருந் காலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே ” ஐந்துவிரையாவன :—“கொட்டந்..... விரை.” முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன : “இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோல மேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - சிலவிய, நாக மதாவரிதி தக்கோல நன் னாரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத, கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங் கண்டில்வெண்ணை, பொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான் தி - துத்தமொடு, வண்ணக் கச் சோல மரேணுக மாஞ்சியுட, நெண்ணுஞ் சயிலை மின்புழுகு - கண்ணு நறும், புண்ணிறம் தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம், பின்னு தமாலம் பெருவகு ளம் - பன்னும், பதுமுக துண்ணேலம் பைங்கொடு வேரி, கதிர் நகையா யோ மாலி கை” என்னுமிவைவெனக்கொள்க; என்னை? “ஓரை விரையினு மீரைந் துவரினு, மாறையின் மேலிரண் டோமாலிகையினு, நாலறங் கதுப்பினு மு நன்குரைஇ, பூமின நன்னீ ருவந்தன ளாட்டி” என்றாகலின்.

அடி - அக. புகையிற் புலர்த்திய.....சேறாட்டி

(இ - ள்.) அங்கனமாகிய நீராண்டிப் பொலிவினையுடைய புகையிற் புலர்த்திய கூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த வகைதோறும் மாண்மதத்தின் கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

மாண்மதச்சேறு - கத்தாரிக்குழம்பு; சவாதுமாம்.

*அஉ - ௩. அலத்தக மூட்டிய.....நல்லணி செறீஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த சீறடிக்கேற்ற நலத்தகும் மெல்லிய விரலிடத்தே செறிக்கப்படும் நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி, கான்மோதிரமுதலியன.

அச - ௩. பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும் சதங்கையும் காற்சரியு மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி அணிந்தென்க.

பரியகமாவது - “பொன்னிதழ் பொதிந்த பன்னிற மணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன் மோதிரம், தன்னொடு தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின், புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே.” என்னை? “அவ்வாய் மகரத் தணிகளார் மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக நூபுர, மொய்ம்மணி நாவின் முல்லையக் கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுங் காலுக் கணிந்தான்” என்றார்.

அசு. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து - (இ - ள்.) குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உடஇ

(இ - ள்.) பருமத்தக்கோவை முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசிகையென்னுங்கலையை நீலநிறங்களும் பூத்தொழிலையுடைய நீலச்சாதருடையின்மீதே உடுத்தென்க.

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலங் கார, நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகா, முறிந்த தமைவர வல் குற் கணிந்தான்” என்றார்.

அக - ௧௦. காமர் கண்டிகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையுடன் நீங்காமற் பொற்றொட ராற்பிணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

காமம், காமரேன விகாரம். தூமணி - முத்து. என்னை? “ஆய்மணி கட்டி யமைந்தவிலைச் செய்கைக், காமர் கண்டிகைக் கண்டிரண் முத்திடைக், காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற, வேய்மருண் மென்றோள் விளங்க வணிந்தான்” என்றார்.

கக - ௪. மத்தக மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே பத்திகளில் வயிரங்களழுத் தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும் செம்பொன்னாற்செய்த வளையும் நவரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பவழவளையுடைய என்னுயிவற்றை ஐதான மயிரையுடைய முன்கைக்குப் பொருத்தமுற அணிந்தென்க.

பரியகம் - சரியுமாம். வால்வளை - வெள்ளிவளையுமாம். பவழப்பல்வளை - கைவடமுமாம். என்னை? “புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி, லெடிய விர்பொன்மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ, மரி மயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்” என்றார். அரியகை முன்கைக்கென்ப தூஉம் பாடம்.

கக௮ - அ. வானைப் பருவாய்.....அணிந்து

(இ - ள்.) வானீமீனினது அங்காந்தவாயை வணங்குதலுறுவிக்குநெனியும் சிவந்தஒளி உச்சமாகக் கதிராரும் மாணிக்கப்பீடமும் பங்கத்தேவனைந்து திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மரகதக்கடையெனியும் பிறவுமாகிய இவற்றைக் காந்தண் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள் மறையும்படியணிந்து,

பருவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினையுடையர். கேழ்க்கிளர்மணி, அஃது, எக்கேழெனின் சென்கேழ்க்கிளர்மணியென்க. வாங்குவில் - வளத்துக்கொள்ளும் ஒளி.

கக௯ - க௦௦. சங்கிலி.....அணிந்து

(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நேர்ஞ்சங்கிலியும் பூண்படுஞ்ஞாணும் என்னு மிவற்றோடு கைபுணையப்பட்ட தொழில்களையுடைய சுவடி சரப்பளிமுச்சலா யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

க௦௧ - உ. கயிற்கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஆரமீரமுள்ள அணிகட்கெல்லாம், தலையொன்றாய்க் * கொக்குவாய்ப் படுகண்டொடக்கிய பன்மணிக்கோவையால் தூக்கமாகச் செய்யப்பட்ட பிள்ளுவியாற் சிறுபுறத்தை மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய். ஒழுக்கியகோவையென்க. சிறுபுறம் - பிடர்; “சங்கிலி றுண்டொடர் பூணூண் புனைவினைத், தொங்க லுருத்தித் திருந்துங் கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் மகையொரு காழென்க, கண்ட பிறவுங் கழுத் தாக் கணிந்தாள்” என்றார். ஆங்கு, அசை.

க௦௨ - டு. இந்திர நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை? “நூலவ ராய்ந்து நூவலருங் கைவினைக், கோலங் குயின்ற குணஞ்செய் கடிப்பினை, மேலவை ராயினு மெச்சம் விறலொடு, காலமை காதிற் கவின்பெறப் பெய்தாள்” என்றார்.

க௦௩ - அ. தெய்வ வுத்தியொடு.....அணிந்து

(பி - ம்.) * ‘கொக்கிவாய்’: கொக்குவாய், கொக்கிவாயென்றும் படித்தற்கு இட முண்டு.

(இ - ள்.) சீதேவியாரென்றும் பணியுடனே வலம்புரிச்சங்கும் பூரப்பா னையும் செல்பன்லி வடபன்லியென்னுமிவையும் தம்பில் தொடர்ந்து ஒன்றான தலைநோலந்தருத் தரிய பெரிய ஒலிக்கு அழகுறவம்படி யணிந்தென்க.

செழிநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னை? “கேழ்விளர் தொய்யகம் வாண் முகப் பன்லகஞ். சூளா மணிபொடி பொன்னரி மாலைபுந், தாழ்தரு கோகையுந் தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யாம்கைய ரொத்தாள்” என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து செறிந்து உடஇந் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆர நோடணிந்து சிறுபுறமுறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்தென்க.

ககக - க௦. கூடலும்..... இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும் கோவலற்களித்துப் படுக்கை யமைத்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவனென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது, ¹ எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப் பெண்ணையும் நாணும் அழிந்துவந்து குறைபுற்றுக் கூடிந்துணையும் நீயிர் பிரி வாற்றியிருந்தீர்; அன்பிலீரொன ஊடுவது. ஊடலையளித்தல் - அதனுவருந் துன்பத்தை யளித்தல்.

ககக - ச. உருகெழு மூதூர்.....வேண்டின ளாகி

(இ - ள்.) விழலிற்குக் கொடியெறித்தநாண்முதல் நாலேழ்நாளும் விழவு டந்த பிற்றைஞான்று கொடியிறங்கி விழாவாற்றுப்படுத்த பிற்றைஞான்று உவாற் திலவந்தகாந் மாற்றார்க்கு உட்குழலைப் பொருந்துவிக்கும் மூதூரின் றும் கடத்தாடக்கண் இடம்பிடிக்க விசைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட லவிழாநின்ற கைகை புண்ணமுதலியவற்றையுடைய, கழிக்கானல்பொருந்திய கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை இருப்பத்தோடே வேண்டின ளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் - நீர்ப்போரில் வெற்றி தோல்விகாண்டல். வேண்டினள் - காண்டற்குத் தானும்போகக் கோவலனை வேண்டிக்கொண்டாள்; எனவே அவனும் உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

ககரு - உ௦. பொய்கைத் தாமரை.....வைய மேறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே பொய்கை களில் தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள் அச்சேக்கையை நீங்குத ளான் வாய்விட்டுப் புலம்பாநிற்ப வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள் அநிலிக்க வைகறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை வெள்ளியவிளக்கம் கடியாநிற்க அக்காலத்தே மதானிமுதலிய பேரணிகலங்கையணிந்து முகிள்போலும் வண் கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாகிய அத்திரியேற அத் தாரணிமார் பனோடு போதற்கு மானின் பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினையுடையா னும் வையத்தின் ஏறியென்க.

¹ “எண்ணில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப், பெண்ணின் மிக்கது பெண்ணை டில்லியே” (சீவக. கக௮.)

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்றார் செய்கென்றார்கள். புலம்பினார்
னும் வினையொன்றோடு நின்றான். வானாது வானமென்றான். வானம்
வாரணமுங்கொள்க. அத்திரி-கோடியைக்கூறுதல். வாய் - * கொல்லப்பண்டி.

கஉக - எ. கோடியுல வடுக்கிப்... செவ்வனங் கழிந்து

(இ - ள்.) கோடியென்னுமின்குழைப் பரந்தகாடியெனப்பட்ட வன
விய நிதித்திரையுடைய மாடங்கண்மலிந்தும், மருங்கையுடைய சேயுடைய குழலிற்
கண் மலரணிதற்குக் காரணமாகிய மலையின்கோட்டை மலர் மலிந்துநின்றபு
மெடுப்ப அவ்விடத்தே தாசியார் மலையையும் அழகையும் செவ்வழற் றச்செய்த
கச் சிந்தி இருமருங்கினிடத்தும் கண்னெலிப்பத் திரிந்துபெயர்நிலச்செய்யார்
திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை வேறுதக்கழிந்தெய்த.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கடைகள். மருகு - விளைச்செரு. மண் -
அழுகுமாம். கொடி, அழகுக்கு அடை. அழகுமென்றும் மருகுதொத்தும். மங்க
லம் - அழுகுமாம். அங்காடியின் செவ்வயிருக்கையவார் திருமகளுக்குக்கையென்
றார். கழித்தருமைமயிற் கழிந்தென்றார்.

தாசியார் கண்ணெலிப்பத் திரிவனர்பெயரும்ருக்கை மெய்க.

கஉஅ - கூ. மகரவாரி.....போகி

(இ - ள்.) கடலினதுவளத்தைக் கொண்டதலான் உயர்ச்சிபெற்ற நகரத்
தெருவினோடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன.

கரு - ரு. கலந்தரு திருவின்.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவிளையுடைய நாமதுச்சங்கனவிட்டிப்
போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட வெண்மணலையுடைய ஆலவாயிருப்பிற் பல
வகைக்கலமுங் குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு ஈண்டிதென்று கொழுகளெய்த்
துச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிக்கிப்போய் கெய்தலங்காலால் மெய்தி
யென்க.

வாறுகம் - வெண்மணல் வேல் விரிதிறப்பரப்பின் வாறுகத்தையுடைய
மறுகென்க. எடுத்ததுவாறுகம் - எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

கருச - ரு. வண்ணமும்.....விளக்கமும்

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும் பண்ணிகார
வருக்கங்களுமென்னும் இவற்றை விற்போர்வைத்த விளக்குக்களும்,

கருசு. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்

(இ - ள்.) திண்ணைத்தாற் செய்யுந்தொழில்கள்வல்ல பணித்தட்டார்
பணிபண்ணுமிடங்களில்வைத்த விளக்கங்களும்,

1 இருவகை வாரணம் - சங்கு, கோழி; (சிலப். ச: எஎ - அ.)

பி - ம்.) * 'கோவாலவண்டி.'

கநௌ. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிற்தற்கு முறைமுறையாகவைத்த விளக்கங்களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

கநஅ. கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும்

(இ - ள்.) காரகலையுடைய அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த விளக்குக்களும்,

கநக. நொடைநவின் மகடேக் கடைகெழு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும் மிலேச்சமகளிர் தம்கடைகளில்வைத்த விளக்குக்களும்,

கச0. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர் விளக்குக்களும்,

கசக. இலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடையேறுபட்டதேயத்து நிலையறியாது ஒடுங்கலங்களை அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,

கசஉ. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமும்

(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும் வலையையுடைய பரதவர் திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

¹ “முந்ரீர் நாப்பட் டிமித்சுடர் போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும் பின்” என்றார் பிறரும்.

கசந. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடையேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர் பிறதுறைகளிற்போகா மற் பணிகளைக் காலாகராட்டி அதன்மீதே மண்ணிட்டெரிக்கும் திராவென்னும் விளக்குக்களும்,

கசச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களுையுடைய பண்டசாலைகாப்போரிட்ட விளக்குக்களும்,

கசரு - ரு0. எண்ணுவரம் பறியா.....நெய்தலங் கானல்

(இ - ள்.) வரம்பறியப்படாவாய் இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெல்லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றிமிகுதலாலே இடையைக்கலந்தாலொத்த மணலின்மீது இட்டவெண்சிறுகுகிக்கும் புலப்பட்டக்காணுங் காட்சியையுடையதாகிய, மிக்க சீர்ப்பரப்பில் விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தினும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை வேலியாகவுடைய நெய்தலினத்தில் கழிக்கானற்கண்ணேயென்க.

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு. எண்ணுதல் - மிகுதல்.
இடி - மா. இடிக்கலப்பென்றார், தெள்ளாகுமாவை. ஈரபிர் - மிகவும் ஈரணிய
மணல். வீங்குநீர்ப்பரப்பில் தாமரைவேலிமருத்துத்திறேனும் கைதவையே
நெய்தலங்கானலென்க

கருக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது விளையாட்டுமகளிருடனே
பூங்கொடிபோல்வாள் விளையாடச் சென்றுபொருந்தியென்க.

கருஉ - ச. நிரைநிரை.....கலவிருக்கை

(இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற காட்சியையுடைய மலை
தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய வளம் இடந்தோறும் மயங்
கிக்கிடக்கின்ற கலங்களாகிவன்ற கடற்றுறைமுகங்களிற் சோலைசூழ்ந்த இருப்
பிடத்தே,

துளங்குதல் - அசைதல்.

கருரு - அ. அரசினங் குமரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய உரிமைச்சுற்றமும் பரதகுமாரரும்
அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும் ஆடன்களிரும் பாடன்களி
ரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,

வணிககுமரர்க்கு உரிமையென்னுதது அவர் புனலாடல் மரபன்மையின்.
பரிசனமகளிரும் சிலதியர்முதலாயினோருமென்பார் பல்வேறுயமென்றார். ஆடு
களும் - அரசங்கு; பாடுகளும் - கண்டம்; இவை அடை. தோடு - தொகுதி;
இதழையுடைய பொழிலிடத்தெனவுமாம்.

கருஅ - சுஉ. சூழ்தர லெழினியும்.....தோன்றி

(இ - ள்.) சூழ்தருதலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறு
வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பலையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய
புகழையுடைய இக்கரிகாலவளவன் புதுப்புனல்விழவுகொண்டாடும் தலைநாட்
போலே இவ்விழவினிதுதிக்கட் புனலாடிடங்களும் விறுபெறத்தோன்றாநிற்க
வென்க.

தோடு கம்பலையும், எழினி கோலமும் தோன்றவென எதிரிரினிதை; எழி
னிக்கோலம் - உருக்கள். தோன்றி, தோன்றவெனத்திரிக்க.

கருங - ரு. கடற்கரை.....ஒலிப்ப

(இ - ள்.) அவையேயன்றிக் கடலினது கரையைக் குத்தியிடிக்கும் காவேரிப்
புகார்முகமெங்கும் வறிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய நால்வகைவருணத்தி
துள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஒரோசையாய் நின்றொ
லிப்பவென்க.

கருக - எசு. கடற்புலவு.....மாதவி தானென்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப, கடலினது புலால் நாற்றத்தைக் கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைகையாற் சிறையாகச்சூழப்பட்ட நடுவ ணுளவாகிய புன்னேரிழலில் அழுக்கற்ற மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை விளைத்து மேற்கட்டிங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால் அமனிமிகையே, வருந்தி நின்ற வயந்தமாலையையாகிய நல்லயாழை வாங்கிப் பெரிய மலர்போலும் நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன் மன்றனொழும் சேரவிருந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தையினைத் தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ்; எனவே, மேல் துன்பத்தை விளை விக்குமென்பது கருத்து. செவ்வனம்வாங்கியென்றார், பின்னர் ஊடலோடு வாங்குதலின்.

வெள்ளிமால்வரைச்சேடிக்கண் விருந்தாட்டயரும் விஞ்சைவீரன் இட னுங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும்; ஆடலுங்காண்குதும்; வளங்குதும் யாமெனக்காட்டிப் பின்னர் புகார்மருங்கெய்திக் காட்டிக் காண்போன், காணாய்; மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெய்திய அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத் துள்ளோர் வந்துகாண்குதும் விழவும் ஆடலும் கோலமும் அணியும் கடைக் கொள இருந்தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து செறித்து உடலித் தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆரமோடணிந்து சிறுபுற மறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து அளித்து இருந்தோன் உவவுவந் தென வேண்டினளாகிப் புலம்பக் காட்டக் கடிய அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ் வனங்கழிந்து நடுவட்போகி மருங்குசென்றெய்திப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவ லன்மன்றனொழும் மாதவி வெண்காலமனிமிகை இருந்தனளென வினைமுடிக்க.

இது, நிலைநாண்டிலவாசிரியப்பா.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்டோட்டு
மாலேத் துயின்ற மணிவண்டு—காலேக்
களிநறவந் * தாதுதத் தோன்றிறே கட்டி
தெளிநிற வெங்கதிரோன் றேர்.

கூ.—கடலாடுகாதை முற்றிற்று.

ஏழாவது பாடல் வரி.

கட்டுரை.

க. சித்திரப் * படத்துட் புக்குச் செழுங்[†] கோட்டின் மலர்புனைந்து
¹ மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
 பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்
 † நித்திரத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற் றெழுது வாங்கிப்
 பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்த் தைவரல்

க. சித்திரப்படம் - உரை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமகளிர் - கலியாணமகளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செவ்வனம் வாங்கி” என்ற வைத்து இக் காதையிலும் “யாழ்கையிற்றெழுதுவாங்கி” என்றது கதைத்தொடர்பு அறிவித்தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க.

குற்றமாவன :—ஆதவவாதியசாரையென்பன; என்ன? சிந்தியினியிலும், * “நோய் நான்கு நீங்கி” என்றார்.

இசையெழுவும் என்னவகையாவன:—பண்ணல்முதலாயின; அவற்றுள்,—

பண்ணல்வது :—“வலக்கைப் பெருவிரல் குரல்கொளச் சிறுவிரல், விலக்கின் நிளிவழி கேட்டும்..., இணைவழி யாராய்ந் திணைகொள முடிப்பது, விளைப் பரு மரபிற் பண்ணலாகும்”, “பரிவட்டணையி னிலக்கணந் தானே, மூவகை நடையின் முடிவிற் றுகி,வலக்கையிருவிரல் வனப்புதத் தழீஇ, யிடக்கை நிரலி னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்றா தாகியு, நடையொடு தோன்று நயத்த தாகும்.”, “ஆயத லென்ப தமைவரக் கிளப்பிற், குரன்முத லாக விணைவழி கேட்டு, மிணையி லாவழிப் பயனொடு கேட்டிந், தாரமு முழையுந் தம்மிற் கேட்டிங், குரலும் விளியுந் தம்மிற் கேட்டிந், துத்தமும் விளரியுந் தன்னறக் கேட்டிங், விளரி கைக்கிணை விதியுளிக் கேட்டிந், தனரா தாகிய தன்மைத் தாகும்.”, “வைவா லென்பது சாற்றுங் காலே, மையறு சிறப்பின் மன

¹ “மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன” (பொருத. ௧௯).

² இ-கரு. ‘பாடற்றெழில்களாவன:—யாழின்கண் வாந்தல்முதலிய வெட்டிம் பண்ணல்முதலிய எட்டிம்’ (குறள். இளந - பரிமேல்); ‘கலைத்தொழில்களாவன:—பண்ணல்..... குறும்பொக்கென்ற எட்டிம்’ (சீவக. ௬௦௭ - ௬).

³ சிலப்பதிகாரம், ௬: ௧௭௨.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, ௭௨௦.

(பி - ம்.) * ‘படாம்’ † ‘கோட்டுமலர்’ ‡ ‘இத்திரத்தகுற்றம்’

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்

நீண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய

வெண்வகையா லிசையெழீஇப்

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து

* மரகதமணித் * தாள்செறிந்த மணிக்கார்தண் மெல்விரல்கள்
பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் † மிசைப்படர

* வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்

சீருட லுருட்ட றெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டும்படாஅ தாகியு, நடையொடு தோன்றி
யாப்புநடையின்றி, யோவாச் செய்தியின் வட்டணை யொழுதிச், சீரேற் றியன்று
மியலா தாகியும், நீர வாசு நிறைய தென்ப.", "நேலவெனப் படுவதன் செய்கை
தானே, பாலை பண்ணே திறமே கூடமென, நால்வகையிடத்து நயத்த தாகி,
யியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப், பதினே ராடலும் பாணியு மியல்பும்,
விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.", "விளையாட் டென்பது
விரிக்கும் காலேக், கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாலு, மளவிய தகைய தாகு
மென்ப.", "கையு மென்பது கருதுங் காலே, யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்
சுவையுஞ், செவ்விதிற் றேன்றிச் சிலைத்துவர லின்றி, நடைநிலை திரியாது நண்
ணித் தோன்றி, நாற்பத் தொன்பது வன்பும் வண்ணமும், பாற்படத் தோன்
றும் பகுதித் தாகும்.", "துள்ளத் கண்ணுங் குடக்குத் துள்ளந், தள்ளா தாகிய
வுடனிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாம் துயும்போகி காகும்." இவை
மெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - பண்கூற்றிற் குற்றந்தீர்ந்து.

மரகதமணி.....போல - மரகதமணிமோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்
பாடுகின்ற வண்டின் கிளைகளை யொப்ப.

வார்தல் வடித்தல்.....செவியினோர்த்து:—வாந்தலென்றது - சுட்டு
விரற்செய்தொழில்; வடித்தலென்றது - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங்கூட்டி
நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்; உந்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி
வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதமென்
றதிதல்; ஊழ்த்தலென்றது - ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்
தல்; உருட்டலென்றது - இடக்கைச்சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் வலக்
கைச் சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரற்கூட்டியுருட்டலும்
இருபெருவிரலும் இடையந்துடனுருட்டலுமெனவரும்; "தெருட்ட லென்றது
செப்புங் காலே, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டு மடை
யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த தூலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுந்

1 "மரகதத் தாள்செறி காந்தண் மெல்விரல் கரப்பவணித்து" (சிலப். க: ௯௭-௮.)

2 "வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்த்தும்" (பொருத. ௨௬.)

(பி - ம்.) * 'தாள்செறித்த' † 'மிசைப்படாதது வார்தல்'

லேருடைப் பட்டடையென விசையோர் வகுத்த
 வெட்டு வகையி னிசைக்கா னாத்துப்
 பட்டவகைதன் செவியினோர்
 தேவலன் + பின் பாணியாதெனக்
 கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்
 காவிரியை நோக்கினடிந் கடற்கானல் வர்ப்பாணியு
 மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த றெடங்குமன்.

வேறு.

திங்கண்மாலேவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
 கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வரழி கா'வேரி

கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந் துணை லொழிந்த செய்கையும், வேட்டது
 கொண்டு விதியுறநாடி” எனவரும்.....இவை இவசத்தமிழ்ப் பதிற்றுபடலத்
 துட் காணவோதிதுட்காண்க.

கோவலன்கை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித் தான் முற்படவாசியாதே
 அவன் தலைமையோன் றீர்கொடுத்தான்.

ஏவலன் பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது இதனைவாசியென்று
 விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்நாளமியாதென்று யான் அறியவறுகின்றே
 நென்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க; ஏவலன், தன்னையொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்து நீட்டவென்க.

இனி வர்ப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும் செயலும் பாணியும் ஒரு
 நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டனியல்பும் ஆறனியல்பும்பெற்றுக்
 தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயல்பும் முடமுமாகமுடிந்து கருகப்பட்ட
 சந்தியும் சார்ந்தும் பெற்றும் பெறுதும்வரும். அதுதான், தெய்வஞ்சுட்டி
 யும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவற்றுள், தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டுவருமாறு:— “அழலணங்கு
 தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து, நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து
 நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றுமப் போலும், நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்
 தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றுமாயிற், ரெழலணங்கு மன்புடையார் குழொளி
 யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது கூடைச்செய்யுள்; “கூடையென்
 பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி, நான்கடி யஃகி நடத்தற்கு
 முரித்தே”, “வார மென்பது வகுக்குந் காலை, நடையினு மொலியினு
 மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுந் தொன்மைத் தென்ப.”
 இவை அடிவரையிட்டன.

இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு வருமாறு:—“திங்கண் மாலே.....
 கா'வேரி” என்பதுபோல வருவது.

1 “திங்கள்...கா'வேரி” என்பது, நடையிருத் தேத்திய குடைநீழன்மரபிற்கும்
 செங்கோவிற்கும் மேற்கோள், தொல். புறத்திணை. கு. ஈசு - த.

(பி - ம்.) * ‘பட்டைவகை செவியோர்த்து’ + ‘பின்பணியாதெனக்’

நங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மஞ்சை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (க)
ந. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வளையாச் செங்கோ லதுவோசு
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி [சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
‘மன்னு மாதர்’ பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி. (உ)
ச. ‘உழுவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை’ தண்பதங்கொள்
விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம் வாய்காவா
மழுவ ரோதை வளவன்றன் வானே வாழி காவேரி. (ங)

வேறு.

நி. * கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
யரியசூள்பொய்த்தாரறனிலரென்றேழையம்யாங்*கறிகோமைய

உ. கபலாகியகண்ணையுடையாய்; புலவாதொழிந்தது மாதர் பெருங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

ந. கன்னி - சூமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழுவர் - புதுப்புனலாடுவார். வாய்காவாமழுவர் -
[வழி ஆங்குள் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும் வீரர்.

இவை மூன்றும் ஆய்நூலார். வண்ணம், ஒழுங்கு வண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரியென மூன்று
வகைப்படும். வரிப்பாட்டுக்கு முகமாக நிறைவின், முகமென்பதும்; என்னை?
“நிலைமுத லாகிய வுலகியல் வரிக்கு, முகமாய் நிறைவின் முகமென்ப படுமே”
என்றாராகலின். அம்முகமுடைவரி மூன்றடிமுதலாக ஏழடியிருக வரும்;
“சிறந்த நெடிதுஞ் சேரினும் வரையார்.” முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்து
எனையுறுப்புக்களான் வருவது. படைப்புவரியாவது - எல்லாவுறுப்பும் ஒன்
றானும் பலவானும் வென்னையானும் ஆசிரியமானும் கொச்சகம்பெற்றும் பெரு
தும் வேறுவேறுகி.....வருவது.

இவற்றுள், “திங்கண்மலை” முதலாயினமூன்றும் முகமுடைவரி. இவை
கண்டன கூற்றிற்கு யாழினிட்டபாட்டு. [ரென்க.

கு. பொய்த்தாரென்றது, முன்னிலைப் படர்க்கை; காட்டிப்பொய்த்தா

‘மன்’ மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன். கு. சங்க-
மயிலை; இ - வி. கு. உகக.

‘இது, குறின்மெல்விசை யேந்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; யா-வி. ஒழிபு.

‘தண்பதங்கொள்ளுத் தலைநாள்’ சிவபி. சு: கசு0.

‘இ - வீ. “கரியமலர்.....புகாரேயெம்மார்” — இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரிற்

றவைியெனக் கூறியவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. கு. ௩௨-த); “கரியமலர்.....
காரிகைமுன்...” எனச் செய்யுட்கட்ப் பலதொகையும் விராயவந்து ஒருசொன்னடைய
வாய்த் தம்மை முடிப்பனவற்றோடு முடிந்தன.” (தொல். எச்ச. கு. ௨௪ - ந.)

(பி - ம்.) * ‘அறிகோமைய’

விரிகதிர்வெண்மதியுமீன்கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வென்றும்
புரிவனையுமுத்துங்கண் * டாம்பல்போதியவிழ்ச்சும்புகா ரென்றும்.

க. காதல ராகிக் கழித்தானற் கையுறைகொன் டெம்பின் வந்தா
ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதைபாங் + சுற்றுகோவைய
மாதரார் கண்ணு மதிநிழனி ிணைகொண்டு ஈன்ற நீலப்
போது † மறியாது வண்டுச லாடுப் புகாரே யெம்மூர். (2)

எ. ¹மோதுமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபாந்நாசுந்முன்வாள்சச்சங்க
மாதர் வரிமணன்மெல் வண்ட லுழுதழிப்ப பாழ்க்கையய
கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டாச்சங்குவினையிலைப்
போது ‡ சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புதாரேயெம்மூர்.

சு. எம்பின்வந்தார் விதிலர் தாமாகியென முன்னிலையைப் படர்க்கை
வாய்ப்பாட்டாற் கூறினார்.

எ. பரிந்து - அறுத்து. அசையக் கொண்டோச்சுமென்க. குவன்மாரைப்
போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக் கிடக்க ஆவ்வுரினாள்
ளார்கண்கள் கண்ணென்று ஐயுற்றுப் போகாது புகாரென்க. அறிநிக் கடைக்
கணிக்கவென்றது - குவனையானது மாலைக்காலம்பகையாதலால் தஞ்சிப் பார்த்துப்
போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச் சிறங்கணித்து கண்ணென்று தம்
பேதைமையாற் பார்த்து நிற்றலான் நாங்களுந் பேதைமென்றுமாம்.

இவைமுன்மும் தோழி தலைமகன் முன்னின்று வரையுதையவை
கையுறைமறையெனினுமையுமும்.

இவை சாதித்துவரி:—“பாட்டிடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரொடுஞ்
சார்த்திப் பாடிற் சார்த்தெனப் படுமே” இங்குப்பாட்டுடைத் தலைவர் - சோழன்.
அதுதான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து கொச்சகச்சார்த்தென மூலகைப்படும.
அவற்றுள், முகச்சாதித்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீறாக வரும்; இடை நான்
கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சாதித்தாவது:—“முரிந்தவறு.....,
குற்றெழுத்தியலாற் குறுகிய நடையாற், பெற்ற வடித்தொகை முன்று மிரண்
டுங், குற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்.” கொச்சகச்சார்த்து:—கொச்சகம்
போன்றுமுடியும்.

இவற்றுள், இவை மூன்றும் முகச்சாதித்து.

¹ இச்செய்யுளின்பின், “கரியமலர் நெடுங்கண்”, “காதலராகி” எஃபவை சில
பிரதிகளில் முறையே காணப்படுகின்றன.

(பி - ம்) * ‘ஆம்பன்மலரும் புகாரே’ † ‘அறிகோவைய’ ‡ ‘அறியாமல் வண்டு’
‘புறங்கணிப்ப’

வேறு.

- அ. ¹துறைமேய்வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத தோற்ற மாய்வான்
பொறைமலிபூம்புண்ணைப் பூவுதிர்ந்து துண்டா துபோர்க்குங்கான
† னிறைமதி வர்ண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
புறைமலியுய்யாரோயூர்சுணங்குமென்முலைபேதீர்க்கும்போலும்
- க. ²நிணங்கொள் புலா லுணங்கனின் துபுள்ளோப்புத ிறலைக்கீடாகக்
கணங்கொள்வண்டார்த்துலாங்கன் னிற துஞாழல் || கையிலேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றுண்டோ
ரணங்குறையு மென்ப தத்யே னறிவேனே லடையேன்மன்றே
- க0. ⁴ வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின் மலர்கை யேந்தி
விலையுணங்கற்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கொண்டுவேறார்
கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்குற்றம் வாழ்வ
தலைநீர்த்தண் கான லத்யே னறிவேனே லடையேன் மன்றே.

அ. மணலிலேதோய்ந்து. உறைமலி - மலியுறையால்; உறை உய்யாரோய் -
யருந்தார்போக்கமுடியாதோய். போலும், ஒப்பில் போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலைமகனது காதல் மிகுதி குறிப்பினை
எடுத்து கூறியது.

இது முகமில்வரி.

க. தலைக்கீடு - ஒருவியாசம். இது கழற்றெதிர்மறை.

க0. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

¹ இச்செய்யுள், தலைவியின்கண்ணுலுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணைமருந்தாம்
(திருச்சிற். ௩௮௮) என்பதற்கும், தலைவியிடத்துரைத்தபாங்கன் பின்னர்ச் சிந்தித்தற்
கும் (இறை. சூ. ௩-உரை), பாங்கன் தலைவியை வியத்தற்கும் (நாற்கவி. களவு. சூ. ௨௧
உரை; இ - வீ. சூ. ௧௦௦-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது; தக்கயாகப்பரணி, கடை
திறப்பில், உள-ஆம் தாழிசையுறையிலும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

² இச்செய்யுள், இயலிடங்குறலென்னுந் துறைக்கும் (இறை. சூ. ௩ - உரை),
இடையடி குறைந்து வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. ௧௦௬ - போர்), சுற்றயலடி
குறைந்து வந்ததற்கும் (௨௮ ௨௮ ௨௮ ௧௦௬ - ந) மேற்கோள்;

³ 'கன்னிததுஞாழல்': தொல். கிளவீ. சூ. ௨௭ - செ. ந. மேற்.

⁴ "பல்லுயிர் பருகும்.....உண்டென" (சிலப். ௫: ௨௧௬ - ௨௧௭) என்பதும்,
"கன்னி தீர் ஞாழல் கமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட, பொன்னங் கொடியை யின்றோ ரிலலை
போலுமால், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, யின்ன தொன்று படைத்த
தாயி னெவன்செய்கோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்புநோக்கற்
பாலன.

(பி - ம்.) * 'பூவுதிர்ந்து' † 'நிறைமலிவாண்முகத்துநீன் கயற்கண்' ‡ 'படு
புலாலுணங்கிப்புள்' 'புலாலுணங்கு முன்றினின்று' § 'தலைக்கீடாகக்கொள்'
|| 'கையிலுன்றி'

வேறு.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்த்தமுதற் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்நர் சீதூர்க்கே
யங்களோர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே. (க)

கஉ. ஏறிவளைக * ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்கூற்றங் காணீர்
கடுங்கூற்றங் காணீர் கடல்வாழ்நர் † சீதூர்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே. (உ)

கங. புலவமீன் வெள்ளுணங்கத் புள்ளோப்பிக் கண்டார்க்
‡ கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீர்
ரணங்கிதுவோ காணீர் ரும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண் டதுவே. (ங)

வேறு.

கச. பொழிதரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதறு திருமொழியே பணையிள வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே
§ யெழுதரு மின்னிடை யெனையிடர் **செய்தவையே. (ச)

கரு. திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் †† விரியிடமே
விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிலிடமே

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும் தொழிலெழுதி. தீர்த்தமுதம் - பணிக்குறையற்றுக் கைவிட்டமுகம். ஒ, வியப்பு. காணீர் - பாரீர்.

கஉ. ஏறிவளை - அறுக்கும்வளை; அன்றிக் கரையிலே திரையெறிக்கிறவளை புமாம்; வளைகள்முழுங்க, இவையிற்பைப்பார்த்து ஓடும் கண்ணையுடையான். வேற்கண் - வேற்கண்ணையுடையான்; ஆகுபெயர். அன்றியும்,.....“நீள்கட லிடை யலவன்வழி யுழவா” என வளையாபதியினுங்கூறினர்.

கங. அலவ - அலந்தலைப்பட. பிணங்குமைம்பால் - செறிந்தமயிர். பெண் - பெண்வடிவு.

இவைமூன்றும் தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலைவியைநோக்கித் தலை மகன் கூறியவை.

இவை நிலைவர்; “முகமு முரியுந் தன்னொடு முடிபு, நிலையை யுடையது நிலையெனப் படுமே.”

(பி - ம்.) * ‘ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடும்’ † ‘சீதூர் மடங்கெழு’ ‡ ‘அலவ னோய்’, ‘அலவநோய்’ § ‘எழுதரிய மின்னிட’ ** ‘செய்தவையே’ †† ‘விரி வீடமே விரைவிரி தருமலரே’

* மருவிரி புரிசுழலே மதிபுரை திருமுகமே
பிருகய லிணைவிழியே யெனையிடர் + செய்தவையே. (உ)

கக. வளைவனர் தருதுறையே மணம்விரி தருபொழிலே
தளைபவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே
முளைவன ரினாகையே முழுமதி புரைமுகமே
! யிளைவ லிணைமுலையே யெனையிடர் செய்தவையே. (ங)

வேறு.

கௌ. ¹ கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வாநின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைகன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
§ மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழுவல் கண்டாய். (க)

கஅ. கொடுங்கண் வலையா || லுயிர்கொல்வா னுந்தை
நெடுங்கண் வலையா ** லுயிர்கொல்வை மன்னீயும்
வடங்கொண் முலையான் ++ மழைமின் னுப் போல
!! துடங்கி யுகுமென் னுசுப்பிழுவல் கண்டாய். (உ)

கக. * ஓடுந் திமில்கொண் §§ டுயிர்கொல்வர் லின்னையர்
கோடும் புருவத் ||| துயிர்கொல்வை மன்னீயும்

கச - சு. ஏகாரம், எண்ணெகாட்டி.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்குக்கேட்ப உற்றதுரைத்தவை.

இவைமுழுவிரி; “எடுத்த வியலு மிசையந் தம்மின், முரித்துப் பாடுதன் முரியெனப் படுமே.”

கௌ. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின் னு. இடர்புக்கு - இடரிலேகிடந்து. இடையிழுவல் - இடையிழுவாதேகோள்; எட்டிவந் தின்தமரும் நீயுஞ்செய்கிற கொடுமையாலே இடை முரியவுங்கிடும்; அடற்கு உட்பகையாய்த் துணைக் காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடைமையப் பரிகரியென்றவாறு; என் வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை மூன்றற்குடொங்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உணக்குப் பெருமையாவது பிறரெவ்வம் பார்த்தல்; ‘பாரா’ எனப் பாடமாயின், தான் பெருக்கமுழுமதஞ் பிறரெவ்வ மும்பாராத முலையென்றும்; எவ்வமுமென் னுமும்மை தொக்கது.

¹ பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; (தொல். களவு. சூ. கக - ந.); இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரியென்று சில மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழு தப்பெற்றுள்ளன.

² இர்த்துபின்னில திற்றற்கு இது மேற்கோள்; தாற்கி. கு. கஉஎ - உரை. (பி - ம்.) * ‘மருவிரி தருகுழலே’ + ‘செய்தவையையே’ ‡ ‘இளவளரினமுலையே யெனையிடர் செய்தவையையே’ § ‘இடர்புக்குகுமின்னிடையே’ || ‘உயிர்கொள்வா னுத்தை’ ** ‘உயிர்கொல்வை நீயும்’ ++ ‘மறைமின்’ ++ ‘துடங்குமினமென்னுசப்பு’ §§ ‘உயிர் கொள்வர்’ ||| ‘உயிர்கொல்வை நீயும்’

பீடம் பிறரெவ்வம் * பாராய் முலையும்து
வாடுஞ் சிறுமென்மருங்குமூலக் கண்டாய்.

(௩)

வேறு.

உப. ¹ பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவார் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவார் செங்கண்
குவளை யல்ல கொடிய கொடிய.

(ச)

உக. புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பார் செங்கண்
ணன்ன நடப்ப நடப்பார் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

(௫)

உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கடவான் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கடவான் செங்கண்
வெள்வே லல்ல வெய்ய வெய்ய.

(௭)

வேறு.

உ௩. சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்
சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்

இவைமூன்றும் புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற் புணர்ச்சுறுவான்
ஆற்றுமைக் கூறியவை.

உ௧. குவளையல்ல - நிறம்பற்றிக் குவளையென்னவேண்டா.

உ௨. அன்ன நடப்ப - அன்னம் இந்நடையப்பார்த்து நடக்குமபடி;
அன்றி, நடைக்கு அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் - மிகுதியும் கூர்மையும்
நீழைடப்பாள் கண்கள் மிகவெய்ய; ஆகலாத் கூற்றமென்க.

உஉ. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமூன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட பாங்கன் சொல்லியவை; புணர்ந்து
நீங்குவான் விடுத்தலருமையான் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிய
வையுமாம்.

உ௩. விளையாட்டி விருப்பினால் ஓடுவானைக்கண்டு நின்னடையுடனொக்கு
மென்று சொல்லுவர் புலவராயினும் இவள் விளையாட்டொழிந்து தன்னியல்
.....னீயொவ்வாய்; அதனாற் சேராதேகோள்.

இது ² காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் காமஞ்சாலா இடிம்பையெய்தி
யோன் சொல்லியது.

¹ இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் நிலவரியென்றும், துள்ளல்வரியென்றும்,
துள்ளலோசையென்றும் மூலமட்டிமீடின்ன சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

² தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. ௫௦. (பி - ம்) * 'பாரசுலை'

* யூத்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவான்பின்

† சோன் மடவன்னஞ் சேர னடைவொவ்வாய்.

கட்டுரை.

உசு. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட மானெடுங்கண் மாதவியு
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் றன்னிலை மயங்கினுனெனக்
‡ கலவியான் மகிழ்ந்தான்போற் புலவியால் யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் || குறிப்பினன்போற் கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழக்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்தீகண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன்
வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடையதுபோர்த்துக்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தவெல்லா நின்கணவன்
நிறுந்து செங்கோல் வளையாமை யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உசு. பூவார் சோலை ** மயிலாலப் புரிந்து குயில்க ளிசைபாடக்
காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி
காமர் மாலை ‡‡ யருகசைய நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் திறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி காவேரி. (உ)

உஎ. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி
யூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி காவேரி

கஎ - உக. இவையேழும் திணைநிலவரி.

உசு. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருக்கன் களவில் தலைமகன் கூற்றாத்தலால் இவன்
தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்
தாள்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும் வேறுகுறிப்புடையான்
போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும் கானல்வரிப்பாணி பாடத்தொடங்கினு
ளென்க. கலம் - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

உரு. ஒல்கி - பெண்மையாலேயொதுங்கி. வளையாமையெனத் தேற்
றேகாரம் வருவிக்க; (உசு - எ) மற்றைய ஏகாரங்களும் இன்னவெனக்கொள்க.
அதனை யறிந்தேனென்க.

உசு. வேலின் திறங்கண்டென்றது, பிரரால்வருத்தம் இல்லையென்றவாறு.

உஎ. பகல்வெய்யோனென்றது, சூரியவங்கிசத்தவனாதலால்; நடுவை
விரும்புவுளென்றதுமாம். இவை மூன்றும் சூற்றுவரி.

(பி - ம்.) * 'ஊர்திரை நீரோதமுழக்கி' † 'சென்மட' ‡ 'ஆங்குத்திணைநில
வரிக்கானல்வரிப்பாணிகேட்டு' § 'கலவியாழின்' || 'குறிப்பினளாய்க்கானல் வரிப்பா
டற்பால்' ¶ 'கண்டத்தான் பாடுமன்' ** 'மயிலாடப்புரிந்து குழல்களிசை பாட'
†† 'அருகைய' ‡‡ 'அருகாட'

யூழி யுய்க்கும் பேருதனி * யொழியா தெழுந லுயிரோம்பு
மாழி யான்வான் பகல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி.

வேறு.

உஅ. திங்கதிர் வாண்முதத்தான் செவ்வாய் மணிமுதவ லெவ்வாவேறுந்
வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன் போல் வருநிறைய
வீங்கோதந்தந்துவினங்கொளியவெண்முத்தம் விரை துழ்கானற்
பூங்கோதை கொண்டு விலைஞர்போன் மீளும் புகாரே யெம்மூர்.

உக. மறையின் மணந்தாரை வன்பரத் பாக்கத்து மடவார் செங்கை
யிறைவனாக நீறுவதை † யேழைய மெங்ஙனம்பாங் கற்கோ
நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன கீழ்புன்னை யரும்பிப்பூத்த மைய
பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலு தும்புகாரே யெம்மூர்

ங0. உண்டாரைவென்ன ருளுனெளியாப்பாக்கத்துளுதையொன் னின்றி
தண்டாநோய் மாதர் தலைத்தருதி||யென்பதியாங் கற்கோடைய
வண்டா றிரையழிப்பக் கையான் மணன்முகந்து மதிமேனீண்ட
புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர் கடனூர்க்கும் புகாரே யெம்மூர்.

உஅ. மணிமுதவல் - நல்லமுதவல். செவ்வாய்முதவல்லெவ்வாவேறுந்.
வாங்கும் - கொள்ளும். மான்மகன்போல் - மயங்கின மகன்போல்; காமன்
போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம் வெண்முத்தத்தைத்தந்து பூங்கோதைகையக்
கொண்டு; ஓதம், எழுவாய்.

இது கையுறைமறை.

உக. மறையின் மணந்தாரை - அப்படிமணந்த மடவாரை. அன்னம்
அரும்பிப்பூத்த புன்னையிலே ஏறியிருக்க நிலைமதியும் மீனுமெனக்கருதி ஆம்பல்
மலருமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே மலர்தல்பெற்றும். இங்ஙனம் கூறிற்று,
மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; ¹ “உடைதிறை முத்தஞ் சிந்த வேசனிக்
கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்” என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனுமென்று கண்டார்கருதப் புன்னையிலே அன்னமேறிற்றுக
வண்டு ஆம்பலையுதுமென்க.

ங0. உண்டாரை வெல் நறு - உண்டவர்களைக் கடுமைசெய்யு நறு. ஊனெ
ளியா - உண்டானமறையாத்; [இன்றியொளியாத்.]

இவையிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூடிப் பின்பு வாரா வரைவலென்றத்
ஞத் தோழிகூறியவை. இவை மூன்றும் சூரித்துவரி.

¹ சேவகசிந்தாமணி, உசு0உ.

(பி - ம்.) * ‘ஒழியாதொழிதலுலகோம்பும்’ + ‘வினங்கொளீர்’ † ‘ஏழையரெங்ஙனம்
யாங்கறிகோவைய’ ‡ ‘கொம்பேறி’ § ‘என்பதையாங்கறிகோவைய’

வேறு.

நக. ¹ புணர்துணையோடும் பொறியலவனோக்கி
யிணர்ததையும் பூங்கான லென்னையு நோக்கி
யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
* வணர்சரி யைம்பாலோய் வண்ண முணரேனல்.

நக. ² தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம் மான்தேரு
மெம்மை நினையாது + விட்டாரோ விட்டகல்க
வம்மெ னினர வடும்புகா என்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்.

நக. ³ புன்கண்குர் மாலேப் புலம்புமென் கண்ணோபோற்
றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா
† லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங் கனவினுள்
வன்கணுர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ.

நக. ஆடும் - வினையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு தன்னையிட. சேர்ப்பன்
வண்ணம்.

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது.

நக. விட்டாரோ: ஓகாரம், ஒழியிசை. சண்ணளியும் தாமும் தேருமென்ப
பின்பு சிலசொல்லப்புக்கு அகணைக் காதன் மிகுதியாற் கலங்கி விட்டாரென்றான்.
உயர்திணையையும் அஃறிணையுமெண்ணி உயர்திணையான்முடித்தார் தண்
ணளியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு. மறக்கமாட்டேமென்
றது ஒருசொல்.

நக. துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய் நெய்தாலென்றான், தன்கண்
துயிலாதுவருந்த அது கவற்சியின் நித்துயிதலின். கள்ளுண்டுமயங்கினாயாத
லாற் கேட்டும் சொல்ல மாட்டாயாயினாய். எய்துங் கனவினுளென்றான்,
உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

¹ இது, வன்மொழியாற் கூறல்முதலியவற்றிற்கு மேற்கோள்; (இறை. சூ. க௦.
உரை. தொல். களவு. சூ. உக - இளம். ந.) “நீ கண்டனையெனின்” (திருச்சிற். அச)
என்பதும், “பாடுஞ்சிறை வண்டு” (இறை. சூ. க௦ - உரை. மேற்) என்பதும் இச்செய்
புருடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

² தலைமைப்பொருளையும் தலைமையில்பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்பொருள்
வினையால் முடித்ததற்கும் (தொல். கிளவி. சூ. இக - செ; பிர. கக - உரை; இ - வி. சூ.
உக - உரை), கோதனவற்றைக் கேட்பனபோலக் கூறியதற்கும் (தொல். செய்.
சூ. உ௦௦ - ந.) இதுமேற்கோள்.

³ தொல். களவு. சூ. கக - ந; இறை. சூ - ந௦ - உரை; நாம்கவி. சூ. கக - உரை
மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * ‘வணரொலியைம்பாலாய்’ + ‘விட்டனரே’ † ‘இன்கள்வாய்’

நக. 1 * புள்ளியன்மான் நேரபுழி போன வழிபெல்லாந்
தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ
தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மொடங்
குள்ளாரோ ளுள்ளா டு ணுநாய்மற் றென்செய்கோ. (ச)

நக. 2 நேர்ந்தநங் காதலர் † நேமி நெடுந்திண்டே
ஞர்ந்த வழிசிறைய ளூர்கின்ற வேதமே
பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
யிரந்தண் னெறியே யிதுதகா தென்னீ ரே. (ரு)

நக. 3 நேர்ந்தநங் காதலர் † நேமி நெடுந்திண்டே
ஞர்ந்த வழிசிறைய ளூர்தாய்வாழி கடலோத
மூர்ந்த வழிசிறைய ளூர்தாய்மற் றெம்மொடு
தீர்தாய்போற் றீர்திலையால் வாழி கடலோதம். (சு)

வேறு.

நக. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து § நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
புண்ணிப்பொதும்பர் மகரத்தின் கொடியோனெய்த புதுப்புண்க
ளென்னைக்காணு வகைமறைத்தா || ளென்னைகாணி னென்செய்கோ.

நக. புள்ளின் இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாலின்கம்மைகூறிற்று;
“புள்ளியற் கலிமா வுடைமையான” என்றார் பிறரும். நங்குள்ளார் - அய
லாராகிய அலர்ந்துறவார்; என்மனம் விட்டுப்போகாத தலைவரென்றுமாம்.
உள்ளாய் - அவர்கடற்றிலே நிதின்கின்றயாதலால்என்னோயறியாய்; என்செய்வே
னென்றார். ஓகாரம், சுற்றகை.

நக. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்தின. ஓதங்களுராரின்மன.

நக. தீர்தாய்போற்றீர்திலை - உறவுபோலிருந்து உறவாயிற்றிலை; காரி
யத்தால் வேறுபட்டாய்.

இவ்வவந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இவை தீணைநிலைவர்.

நக. புதுப்புணன்றது, தலைவி மேன்மேல் வருந்துகின்றவருத்தத்தை.
என்செய்கு - என்செய்வேன்.

1 இது “நேர்ந்தநங்காதலர்” என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய இரண்டு செய்யுட்
களுக்கும் பின்னர்ச் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

2 தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. உ00 - இளம். ந. மேற்.

3 இறைபுரைகப்பொருள், கு. எ - உரை, மேற்.

4 தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. 60.

(பி - ம்.) * ‘புள்ளிமான்மேர்’ † ‘உணர்ந்தாய்’ ‡ ‘நேமியொடுத் திண்டேர்’
§ ‘நலஞ்சால்’ || ‘அன்னைகாண்கில்’

௩௮. வாரித்தரள நகைசெய்து வ்ண்செம்பவள வாய்மலர்ந்து
சேரிப்பரதர் வலைமுன்றிற் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

¹ மாரிப்பீரத் தலர்வண்ண மடவாள் கொள்ளக் கடவுள்வரைந்
* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியி னென்செய்கோ.

௩௯. புலவுற்றிரங்கிய துநீங்கப் பொழிற் றண்டலையிற் புருந்து திரந்த
கலைவச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
பலவுற் றொருநோய் துணியாத படர்நோய்மடவா டனியுழப்ப
வலவுற்றிரங்கி யறியாநோ யன்னையறியி னென்செய்கோ. (௩)

வேறு.

௪௦. இனையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான் மறைந்தனனே
களைவரும் புலம்புநீர் ! கண்பொழீஇ யுருத்தனவே
தலைபவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட் டிளதாங்கொல்
வளைநெகிழ் வெரிசுந்தி வந்தவிம் மருண்மலை. (௪)

௪௧. கதிரவன் மறைந்தனனே காரிருள் பரந்ததுவே
யெதிர்மலர் டு புரையுண்க ணெவ்வரீ ருருத்தனவே
புதுமதி புரைமுகத்தாய் || போனார்நாட் டிளதாங்கொன்
மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுங்கி வந்தவிம் மருண்மலை. (௫)

௩௮. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து. கடவுள்வரைந்து - கடவுளரைவழி
பட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

௩௯. புலவுற்றிரங்கியது - புலாற்றமுற்றுவருந்தியது; துணியால்
இரங்குதலுமாம். நீங்க - புலாற்றநீங்க. கலை - புலவுங்கலந்தது. செம்மல்-
பழம்பூ. பலவுற்று - பலநோயிலே பொருந்தி, பல துன்பங்களுமுறுதலால்,
ஒருநோயிற்றுணியவொண்ணாத நினைவையுடைய நோயை மடவாள் தானே
யறிந்து அனுபவிக்க; படர் - நினைவு. அலவுறுதலும் இரங்கலும் ஒருவரறியப்
படாத நோயை. அன்னையறியாத நோய். நோய் காரணமாக அலவுற்றென்க.

இவைமுன்றும் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாவியவை.

௪௦. இனையிருள் - இனையவிருள்; விகாரம். களைதற்கரிய வருத்தத்தால்
வந்தநீர்.

௪௧. எதிர்மலர் - செவ்விமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த மலரென்றுமாம்;
தோற்றுநின் மலரென்றுமாம்.

¹ “மாரிப் பீரத் தலர்கில கொண்டே” குறுத். ௬௮.

(பி - ம்.) * ‘ஆரிக் கொடுதோய்செய்தார்’ † ‘ஒருநீர்’ ‡ ‘கண்பொழி’

§ ‘புரையுங்கண்’ || ‘புணர்ந்தார்தாட்டு’

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே * பகல்செய்வான் மறைந்தனனே
நிறைநிலா நோய்கூர நெடுங்கணீ ருருத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்நாட் ளுதாங்கொன்
¹ மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மாலே. (சு)

வேறு.

சங். கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போன ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போன ரவநம்
மையன் மனம்விட் டகல்வா ரல்லர். (க)

சசு. கானல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
நீநல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
நீநல் கென்றே நின்ற ரவநம்
மானேர் நோக்க மறப்பா ரல்லர். (உ)

சரு. அன்னர் துணையோ டாடக் கண்டு
† நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர்
† நென்ன னோக்கி நின்ற ரவநம்
பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர். (ங)

வேறு.

சக. அடையல் குருகே யடையலெங் கான
லடையல் குருகே யடையலெங் கான
ஹடைதிரைநீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையா
யடையல் குருகே யடையலெங் கானல். (க)

சஉ. பாட்டடங்கின - ஒலித்தலடங்கின. நிறைநிலா - நிறுத்தனில்லா
வாய். நோய்கூர-நோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். [தவை.
இவை மூன்றும் பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குரைத்
இவை ஆறும் மயங்குநீனைநிலைவரி..

சங். பொய்தலழித்து - வினையாட்டைமறப்பித்து; * நந்நிணைப்பாட்டில்
“சேர்ப்பே ரீரனா யலவற் பார்க்குஞ், சிதுவினா யாடலு மழுங்கு, நினைக்குறு
பெருந்தயர மாகிய நோயே” என்றும்போல.

சசு. என்றேநிற்கை - என்றுசொல்லியேநிற்கை. நம்பார்வையென்றான்,
வேற்றுமையின்மையால். மானேர்நோக்கம் - மானையொத்தபார்வை.

சரு. பொன்னேர்சுணங்கின் - பொன்றோற்றுக்கின்ற சுணங்குபோல.

இவைமூன்றும் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைமயப்பித்தல்; ஆற்றுவித்தற்
பொருட்டுத் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்தனாமாம்.

இவை மூன்றும் சாயல்வரி.

சசு. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால், எம்கானலில் வந்தடை
யாதேகோனென்றான். இது காமயிக்க கழிபடர்களிவி.

¹ “மறவை” புறநா. சசு. ² நந்நிணை, கஉங்.

(பி - ம்.) * ‘பகற்செய்வான்’ † ‘நின்னேர்நோக்கி நின்றார்’

வேறு.

சஎ. 'ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னருங்
கார்தண் மெல்விற் கைக்கிளை சேர்குரற்
தீர்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை யிசையெழீஇப்
பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப் பெயர்த்தாள்.

வேறு.

சஅ. துளையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான் மாலை
யினிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன் னீயேற்
கொளவல்லா யென்னுவி கொள்வாழி மாலை. (க)

சக. பிரிந்தார் பிரிந்துரைத்த பேரருளி னீழ
லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய் மாலை
யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி னுள்ளாற்றா வேந்த
னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னாதி மாலை. (உ)

ரு. * பையுணைய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்விழ
வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மாலை
மாலைநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின்
† ஞாலமோ நல்கூர் ததுவாழி மாலை. (ங)

சஎ. ஆங்கனம்பாடிய - ஆவன்பாடினுற்போலப்பாடிய. மெல்விரல் -
மெல்விரலாலே, பண்ணு - பண்ணை.

சஅ. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினூர்பாடும் பண்ணுதலால். இது,
1 "விளரிப்பண் கண்ணினூர் பாணர்" என்று வந்ததுபோலும்; நெய்தற்கு இரங்க
லும் இரங்கினிமித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;
நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இனி கிளையிற்கோடல்: நின்றநரம்பிற்கு ஆறு
நரம்புபுகை; அது கூடமென்னுங்குற்றம்; இனிமுதலாகக் கைக்கிளையாறுவதாம்;
இனிக்குக் கைக்கிளை பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே பகைநரம்பிலே
கைசென்று தடவ. கொளவல்லாய் - கொள்ளுதலை வல்லாய் நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி. உயிர்ப்புறத்தாய் - உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்றா
வேந்தன் - நொச்சியான். எயிற்புறத்துவேந்தன் - உழிஞையான். வேந்த
னோடு - வேந்தற்கு.

ரு. இவ்வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப. நீயென்றதும், அவ்வென்றதும்
கொடுமைகுறித்து. ஞாலம் நல்கூர்ந்ததென்றாள், தன்னோய் எல்லார்க்கும்
ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; 'தான்சாக உலகு கவிழும்' என்னும் பழ
மொழிபோல.

இவைமூன்றும் மாலைப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

வேறு.

ருக. தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன் மருண்மலை

* தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு கிளவியாற்
பூக்கமழ் காணலிற் † பொய்ச்சூள் பொறுக்கென்று
மாக்கடற் றெய்வரின் மலரடி வணங்குதும்.

ருஉ. எனக்கேட்டு,

காநல்வரி யான்பாடத் தானொன்றின்மேன் மனம்வைத்து
மாயப்பொய் பலகட்டு மாயத்தாள் பாடினாளை
‡ யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவந் துருத்ததாகலி
னுவவுற்ற திங்கண்முகத்தாளைக் கவவுக்கை றென்கிழந்தனனாய்ப்
பொழுதீங்குக் கழிந்ததாகலி னெழுதுமென் றுடனெழா
தேவலாள ருடன்சூழ்தரக் கோவலன்றான் போனபின்னர்த்
தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத் † தொலியவித்துக்
கையற்ற ரெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்
காதலனுட னன்றியே ¶ மாதவிதன் மனைபுக்காள்
ஆங்கு,
மாயிரு ஞாலத் தரசு தலைவணக்குஞ்
சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்
மலை வெண்குடை கவிப்ப
வாழி மால்வரை ** யகவையா வெனவோ.

ருக. மலை - மலையை. தூக்காது - நம்மைவருத்துமென்று கருதாது. துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகிளவியால் - துணிதற்குக்காரணமான நல்ல வார்த்தையோடே; ஆவது நின்னற்பிரியேனென்றல். இது, வரைவுநீட்டித்தவிடத்துத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக்கூறியது. இது கொச்சகம். முகநிலை முரிகளாற் பயந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம் தன்னகத்தடக்கி ஒருநெறிப்படுத்தலாற் கொச்சகமெனப்படும். அது, வெள்ளையானும், அகவலானுமுடியும். இவை, முயலீவரி.

ருஉ. என்றிவள் பாடக்கேட்டு[ச் சொல்லுவான்]:—நான் காநல்வரி பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேன்னைபொழியப்பிறிதொருபொருண்மேல்மனம் வைத்து, மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பாடினாள் என்று.

ஆங்கு, அசை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது உள்ளேயகப்படுமபடி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

௭.—காநல்வரி முற்றிற்று.

1 “மாயப்பொய்மொழி” அகநா. சு.

(பி - ம.) * ‘தூக்காயது துணிந்த துயரெஞ்சு’ † ‘பொய்ச்சூளுறுக்கென்’ ‡ ‘யாழ் மேல்வைத்து’ § ‘ஒலியித்த’ ¶ ‘மாதவிதன்மனைபுக்கள்’ ‘மாயிரு’ ** ‘அகவயினுக்கென்’

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.

நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுந்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாரு

௫. மரைசலீற் திருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய

¹ * வின்னிள வேனில் வந்தன னிவணென
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றூத னிசைத்தன னாதலின்

க௭. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை
புகரறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடிமிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
படையுள் படுவோன் † பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டினுட்

க௫. கோவல னூடக் கூடா தேகிய

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை

க. நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோள்பௌவம் - குமரிக்
க - உ. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தினநாடு. [கடல்.

ங - கூ. நகரம் நான்கினுமாக வீற்றிருந்த மன்னனாகிய மாரன்.

எ. வேனில் - வேனிலரசன்; அஃறிணை உயர்திணையாகக்கூறிற்று.

கூ. இளங்காற்றுகியதுதன். குயிலோனுக்கு இசைத்தனன்.

க௭. காமன்சேனை - மகளிர்.

கஉ. கொடி - படர்கொடி. குயிலோன், உயர்த்துக்கூறிற்று.

கங. படையுள்படுவோன் - காமன் படைச்சிறப்பிள்ளை; படைக்கிழவன்
சிறுக்கன்; காளமூதி. பணிமொழி - மாருததுதன் பணித்தமொழி.

---

¹ சிலப்பதிகாரம். அ: இள; பிரயோக. சக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'இன்னிளவேனில் வந்ததிவணென்' 'வந்தனனாக' † 'பண்மொழி'

1 * தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சந்துந்

௨௦. தன்கட னிறுகீஞர் தன்மைய † வாதலிற்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து
மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி
யதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி
மதுர கீதம் பாடினண் மயங்கி

௨௫. யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி
நன்பா லமைந்த விருக்கைய ளாகி

கக - ௨௦. தன்கடனிறுக்குந் தன்மையவாதல் - முத்தும் சந்தும் வேனிற்
காலத்துப் பூண்பனவும் பூசுவனவுமாய்ப் பயன்படச்செய்தல்.

௨௧. முன்பு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொங்கைமுன்றிலாகிய
பரப்பு; முலைக்கு முற்றம், மார்பெனினுமொக்கும்.

௨௧ - ௨. (எ) வேனிற்சரனுக்குக் கையுறையாக வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்
பூசியுழ்மென்றபடி; கையுறை - பாகுடம்.

௨௩. பின்பு அதிராமரபின்யாழ்கை வாங்கினுள்ளை; அதிர்தல் - துளங்கு
தல்; அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

௨௪. மதுரகீதம்பாடினன் - மிடற்றுக் கருவியாலே முந்துறப்பாடிப் பின்பு
யாழ்க்கருவியோடு பாடத்தொடங்கினுள்ளை.

மதுரகீதம் பாடினண் மயங்கி: தாரங்குரலான மேற்செம்பாலையென்
னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி அப்பண்ணையே யாழினும்பாடினா
ளென்றவாறு

இதனாற்போந்த பொருள்:—நிலம் கலம் கண்டமென்னும் நெறி மூன்றி
னும், “கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக் கின்பங் கொடுப்பதுமது...,
பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ் செல்லகத்தியர்குத்திரத்
தானும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும் செம்பாலப்பண்ணை யாழினும்
பாடினானெனவுங்கொள்க.

௨௫. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தியாவது - இருபத்தொரு
கோவைமுதலாக நானூற்றுகோவையிரகக்கிடந்த கோவைகளுள் ஒன்பாண்கோவை
யில்மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது, ‘தலையின தாரஞ் செய்யுந் தாரம்’ என்
பதனைப்பெற்றும். ஒன்பாண்கோவை: “தொண்டு படு திவவின் முண்டக நல்
யாழ்” என ஆசிரியராலையுள்ளுந் கண்டுகொள்க.

1 தஞ்சைவாணன்கோவை, கக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * ‘தென்கடன்’ † ‘ஆகலின்’

வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி
 யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்
 செம்பகை யார்ப்பே + கூட மதிர்பே
 ௩௦. வெம்பகை நீக்கும் விரகுளி யறிந்து
 பிழையா மரபி னீரேழ் † கோவையை
 யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய் கட்டி
 யிணைகிளை பகைநட் பென்றிந் நான்கு
 னிசைபுணர் குறிநிலை பெய்த நோக்கி

௨௫ - சு. ஒன்பான்.....விருக்கைய ளாகி: “ஆதிப்பா.....ஒன்
 பான் விருத்தி.” அவற்றுள், தலைகீகண் விருத்தியாவது - “முதற்க ணெதிர...
 தோற்றமும்.” யாழ்வாசித்தற்குச் சூத்திரம்:—“நல்லிசை மடந்தை.....வினய
 மாட்டுதல் கடனே” என்பது; வினயம் - தேவபாணி.

௨௭ - அ. வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மிசை வைத்து இடக்
 கை நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவினென்றவாறு.

பதாகையாவது - “பெருவிரல் குஞ்சித் தேனைய நான்கு, நிரலே நிமிர்த்தல்
 பதாகை யாகும்”

“மாடக மென்பது வகுக்குங் காலைக், கருவிளங் காழ்ப்பினை நால்விரல்
 கொண்டு, திருவியல் பாலிகை வடிவாக் கடைந்து, சதுரமூன் ருகத் துளையிடற்
 குறித்தே.”

௨௬ - ௩௦. செம்பகை.....அறிந்து: இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு
 முறைமையையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை - நரம்பிற்கலப்பு; ஆர்ப்பு -
 நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு - கம்பித்தல்.

௩௧ - ௨. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது - உழைமுதலாகக் கைக்
 கிளையீரகப் பண்ணியென்றவாறு. இனி விளரி தாரம் குரல் துத்தம் கைக்கிளை
 உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர், “கண்ணிய கீழ்மூன் ருகி
 மேலு, நண்ணல் வேண்டு மீரண்டு நரம்பே.” “குரலே துத்த மிளியிலை
 நான்கும், விளரி கைக்கிளை மும்மூன் ருகித், தளராத் தார முழையிவை யீரண்,
 டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னேரே.”

௩௩ - ச. இணைகிளை.....நோக்கியென்றது: இணை - இரண்டுநரம்பு;
 “இணையெனப்.....அளவினவென்ப.” கிளை - ஐந்துநரம்பு; “கிளையெனப்
 படுவ.....ஆகுமென்ப.” பகையென்றது - ஆறும் மூன்றும்; “நின்ற.....
 கூடமாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நாலா
 நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணருங் குறிநிலை எய்தநோக்கியென்க.

(பி - ம்.) * ‘வலக்கைபதாகை’ † ‘அதிர்வே கூடம்’ ‡ ‘கோவையுமுழை முதற்
 கைக்கிளை யீரேழ்காட்டியினை’

௩௫. குரல்வாய் யினிவாய்க் * கேட்டன வன்றியும்
வரன்முறை மருங்கி ! னைந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ ருகவுந்
குரன்முத லாகவுந் குரலீ ருகவு
மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு
௪௦. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதிபு நலம்பெற நோக்கி

௩௫. குரல்வாய்... கேட்டனள்: குரன்முதலாகவெடுத்து இனி குரலாக வாசித்தாள்.

கேட்டனள் - செவியாளே அளந்தாள்.

(௩௬) வரன்முறைமருங்கிற் (௩௫) கேட்டனளென்க.

௩௬. வரன்முறையாவது - முன்கூறினவகையே ஐந்தாநரம்பா முறைமையின், இனி குரலாக ஏழுநரம்பும் வாசித்தாளென்க.

௩௭. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும் வாசித்தாளென்றவாறு.

௩௯ - ௪௧. அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஆத்த கிழமை யுயர்குரன் மருதந், துத்தமும் விளரியுந் குறைவுபெற னிறையே.” இதன்பாட்டு:—“ஊர்க திண்டே ருர்தற் கின்னே, நேர்க பாக நியா வண்ணம்.” நரம்புக்குமாத்திரை பதினாறு.

“புறநிலை மருதந் குரலுழை கிழமை, துத்தந் கைக்கிளை குரலா மேனைத், தாரம் விளரி யினிநிறை வாகும்.” இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொய்கை யூரன் கேண்மை, திங்க ளோர்நா ளாகுந் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“அருகியன் மருதந் குரல்கிழமை கைக்கிளை, விளரி யினிகுர னிறையா மேனைத், துத்தந் தார மினியிவை நிறையே.” இதன்பாட்டு:—“வந்தா னூரன் மென்றோள் வனைய, கன்றாய் போது காணாய் தோழி.” நரம்பு பதினாறு.

“பெருகியன் மருதந் பேணுந் காலை, யகநிலைக் குரிய நரம்பின திரட்டி, நிறை குறை கிழமை பெறுமென மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லூர்..... நோவவெம்முன், சொல்லந் பாண சொல்லுந் காலை, யெல்லி வந்த நங்கைக் கெல்லாந், சொல்லுந் காலைச் சொல்லு நீயே.” நரம்பு முப்பத்திரண்டு. “மன்னு மளிகண் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு வரைதோறும், பன்னு சார லையெங்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன மோசை பலவாகி முழு தும் வேறாய் மிடறென்றாய்த், தென்ன வென்னு மிசைவளர்த்துப் பண்ணு மாறு தேன்போல.”

அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி:—உழை இனி விளரி உழை கைக் கிளை குரல் உழை குரல் தாரம் இனி தாரம் துத்தம் இனி உழை. இவை உரைப்பிற்பெருகும்.

* பரிபாடல், கள்: க.அ.

(பி - ம்.) * ‘கொண்டனள்’ † ‘ஐந்தினுமெட்டினுங்குரல் குரலாகவும்’

மூவகை * யியக்கமு முறையுளிக் கழிப்பித்
 திறத்து வழிப்பேஉள் † தெள்ளிசைச் கரணத்துப்
 புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச்

தாரத்துட்டோன்றும் உழை; உழையிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இனி
 பிறக்கும்; இனியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
 கைக்கிளைபிறக்கும். “தாரத்துட்டோன்று.....தோன்றும்பிறப்பு.”

சஉ. மூவகை.....கழிப்பி யென்றது:—மூவகையியக்கமாவன - வலிவு
 மெலிவு சமம்;.....“சமமெனப் படுவது தேசிக்கு வருமே.”

சச. புறத்தொரு.....மயங்கியென்றது - புறநிலைமருதப்பண்ணில்
 மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள் புறநீர்மையில் மயங்கியென்
 றுரைப்பாரு முளர்.

சக - ச. திறப்பண்பாடுகின்ற ஏல்லை அப்பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டின்
 புறத்தொருபாண்யென்பது - நால்வகைச்சாதியாகிய பெரும்பண்களையாக்கி
 அதன்வழிப்பிரிந்த திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே பிரிவின்கண் வேனிற்பாணி
 பாடநிலைந்தாள்; பொழுது கண்டு கலங்கினாலாதலாலே காலப்பண்ணுக்கு அமை
 த்த பாட்டுமொழிய வேறுசில விரவினவென்க.

முற்பட மிடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல் வைப்பதாகலின், ஈண்டு
 மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிறதிலர்; அது¹ “பருந்து மதனிழலும் பாட்டு மெழா
 லும்” என்பதனாற்கொள்க.

(எ) வேனிற்காலம் வந்தது; (க) காமனுக்குப் பரிசுமாயுள்ளோர் (கக)
 போர்க்கோலம் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப் படையழைக்குங் (கஉ) குயிலோ
 னென்னும் (கங) படைச்சிறுக்கன் கூடக் (கச) கானலந்தண்டிறைக்கண் கடலா
 டப்போயிருந்துழிக் (கரு) கோவலனுடப் பிரிவாளாய்த் தன்மனையின்கணிநுந்த
 (கசு) மாதவியும் விரும்பி (கஎ) மானிகையின் (கஅ) வேனில்கொண்டாடும் பஞ்
 சரத்தினிருந்து (கக) முத்தையும் சந்தனத்தையும் (உக) வளாகத்துக் (உஉ)
 கையுறையாகவேந்தி (உங) இயல்பின் வழாத யாழை வாங்கித் தொழுது கைக்
 கொண்டு] வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்ணை (சஉ) இயக்கி (உச) மிடற்றி
 னாற்பாடுதலும் (சச) பண்முறைமைகெட மயங்கினுள்ளென்று கூட்டுக.

இனி (உஎ) ‘வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு சேர்த்தி’ என்பதுமுதலாக
 (சச) ‘புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி’ என்பதீறாக முன்னர்ப்பாடிய
 ஒன்பான் கோவையின் மேற்செம்பாலைப் பண்ணெழிந்து பதினாற்கோவையாகிய
 சகோடயாழை வாங்கி வலக்கையைப் பதாகையாக்கு அக்கையால் கோடு அசை
 யாதபடிபிடித்து இடக்கைநாலுவிர்லும் மாடகத்தை யுறப்பிடித்துச் செம்பகை
 யும் ஆர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாகிய பகைநீங்க முறைமையிற் பிழையாத நரம்
 பினாற் பதினாறு நரம்பினையும் உழைமுதற் கைக்கிளையிறுவாயாக “மெலிவிற்

¹ சேவகசிந்தாமணி, எங்ஓ.

(பி - ம்.) * ‘இயக்கமுறை’ † ‘தென்றிசைக்காணத்து’

ச௫. சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுகை
வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைந்த
வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை
யெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத் தியாத்த
முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண் டோட்டு

௫௦. விரைமலர் வானியின் வியனில மாண்ட
வொருதனிச் செங்கோ லொருமக னுணையி
னொருமுக ‡ மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சந்
திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி
§ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றுளேஇ || யயலது

௫௫. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி கைக்கொண்டு
மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு
மின்னிள வேனி லிளவர சாள

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த் தோன்றிய

கெல்லை மந்தக் குரலே” என்பதனான் உழை குரலான மந்தமும், “வலிவிற் கெல்லை வன்கைக் கிளையே” என்பதனான் கைக்கிளையிறுவாயான வலிவும் இணை கிளை பகை நட்பின் வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக் குரல்நரம்பினையும் யாழிற்கு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இளிநரம்பையும் முற்பட ஆராய்ந்து இசையோர்த்து அதன்முறையே அல்லாத நரம்புகளையும் ஆராய்ந்து இசையோர்த்துத் தீதினமையறிந்து உழைமுதலாகவும் உழையீராகவுமென மந்தமுதலாகவும் மந்தமீராகவும் குரல்நரம்பு மந்தமானபோது குரல்நரம்பே முதலுமுடிவுமாகவும் அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும் அருகியன்மருதமும் பெருகியன்மருத முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (பா) விளைநிலம் பெற வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூவகை இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்துபாடிப் பின்னர் மாத்திரைகுறைந்ததிற் பண்ணைப்பாடுமெல்வைக்கண் அப்பண்ணை இனி தாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய் அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

ச௫. தமாலம் - பச்சிலை.

ச௭. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ. இடைநிலம் - தொடைநடு.

ச௭ - க. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில் இடையிடையிற் கட்டித் தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

௫௨. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கன்றி.

௫௨ - க. உலகெலாந்தொழும் திருமுகமென்றது, காமனுணையாதலால்.

௫௪. அலத்தகம் - அரத்தகம்; சாதிவிங்கம். சேயு - குங்குமமும் அகிலம் தேய்த்த குழம்பு. [கொண்டு

௫௪ - ௫. அத்தோட்டுக்கயலான பித்திகைமுகையதனை எழுத்தாணியாகக்

௫௭. இளவரசாளன் - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம.) * 'மல்லிகை விரியலொடு' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அன்றியுலகு' § 'அத்தக' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்துணைப் புணர்க்கும்' ** 'அந்நியம்போதகம்'

திங்கட் செல்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்

௬௦. புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப் படுப்பினுந்

தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு

நறும்பூ வானியி னல்லுயிர் கோட

லிறும்பூ தன்றிஃ தறிந்தீ மின்னென

வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போகப்

௬௧. பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற்

றனாவா யவிழ்ந்த தனிப்படு காமத்து

வினையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்

பசந்த மேனியள் படருறு மாலையின்

* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்த்

௬௨. தூமலர் மாலையிற் றுணிபொரு ளெல்லாந்

† கோவலற் களித்துக் கொண்ட வீங்கென

மாலை வாங்கிய ‡ வேலரி நெடுங்கண்

கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத்

திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுந்

௬௩. § குவனையுந் குமிழுந் கொவ்வையுந் கொண்ட

மாதர் வாண்முகத்து மதைதிய நோக்கமொடு

டுக. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

௬௦. பொழுதிடைப்படித்தல் - கூடியிருக்கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன் முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்.

௬௧. தணத்தல் - நாடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும் நீங்குதல்.

௬௨. (பா) நறும்பூ வானி நல்லுயிர் கோடல்:—நறும்பூவானி, எழுவாய்.

௬௩. அறிந்தீமின் - அறிமின்.

௬௪. இவையின்றைப்பழிக்கும்.

[தன்றுதல்.

௬௬. தனாவாயவிழ்ந்த - தனை கட்டவிழ்ந்துகுலைந்த; என்றது தன்வரைத்

௬௭ - எ. காமத்தையுடைய மழலை; வினையாமழலை - வெளிப்படாமழலை.

முற்றாமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

(சக) தாழைப்பூந்தோட்டிற் (டுடு) பித்திகைமுகையை எழுத்தாணியாகக் கொண்டு (௬௭) எழுதினென்க.

௬௮. படருறுமாலை - நினைவுகூரும் மாலைப்பொழுது.

௬௯. வசந்தமாலை - சேடி.

௭௦ - எக. இத்தன்மையளாய் ஊடல்தவிர்ந்து, கோவலனுக்கு ஓலையும் ஊதும் விடுத்தாளென்க.

௭௧. நெடுங்கண் - வசந்தமாலை.

(பி. ம்.) * 'வயந்தமாலைவருகென' † கோவலர்க்குணர்ந்திக்கொணர்க் ‡ 'வேலெறி' குழையுந் குமிழும்'

- காதலிற் றேன்றிய கண்கூடு வரியும்
புயல்சுமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர் மதியத்துக்
கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்வியிற்
௮௦. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய
நாகின முத்தி னகைநலங் காட்டி
வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்
௮௫. சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கிக்
கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையுங்
கனிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச்
செருவே நெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
தொருதனி வந்த வுள்வரி யாடலுஞ்
௯௦. சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்
+ கலம்பெறு துசுப்பினள் காத னோக்கமொடு
திறத்துவே றுயவென் சிறுமை † நோக்கியும்
புறத்துநின் றுடிய புன்புற வரியுங்
கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு
- ௯௫ மொருகாழ் ‡ முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னிடை || வருத்த நன்னுத றேன்றிச்
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்

௭௭. கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு; இஃது ஒருவர்கூட்ட வன்றித் தானேவந்து நிற்குநிலைமை.

௮௨ - கூ. அழைக்கவந்து போகச்சொல்லிப் போகியநடம்;
பல்காலும்வந்து காணும்படி நடித்தநடம்.

௮௫ - கூ. வருத்தமறிந்து தன்வடிவுகரந்து சிலதியர்வடிவுடன் தமரறி யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வடிவுமறைத்தல்.

௯௨. திறத்துவேறுகிய சிறுமை : இவள் நீக்கத்து ஆற்றாமை கூறின தென்க.

௯௩. புறவரி - இவனுடனணையாது வாயிற் புறம்பேரின்றாடிய நடிப்பு.

௯௪. தோன்றி - வந்தனனாகாதே புறவாயிலிலேறின்று.

௯௭. சிறுகுறுந்தொழிலியர் - சிலதியர். மறுமொழியுய்ப்ப - மறுமாற்றம் சொல்ல.

¹ ௮௨ - கூ. தக்கயாகப்பரணி, ௨௪௦ - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'வருத்தியபொழி' † 'கலம்பெறுதுசுப்பு' ‡ 'நோக்கிப்புறத்து' § 'முத்தமுஞ்செழுமுலை' || 'வருத்த'

புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு * கிளவியி
 'னிநுபுற மொழிப்பொருள் கேட்டன ளாகித்
 ௧௦௦ தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்
 கிளர்ந்துவே றுகிய கிளர்வரிக் கோலமும்
 பிரிந்துறை † காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
 யென்னுறு ‡ கிளைகட்குத் தன்னுறு துயரந்
 தேர்ந்துதேர் துரைத்த. தேர்ச்சிவரி யன்றியும்
 ௧௦௧ § வண்டலர் கோதை மாலையுண் மயங்கிக்
 கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
 மடுத்தடுத் தவர்புண் மயங்கிய மயக்க
 மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள் வரியு
 மாடன் மகளே யாதலி னாயிழை
 ௧௧௦ பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி தனக்கென
 வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை யெழுதிய
 மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற் கிரங்கி
 வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ஈ மாலை

௧௦௮ - ௧௦௧. புணர்ச்சி நிமித்தமாகப் புலந்து தன் சிலதியர்க்குச் சொல்லி விட்டவார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்து சொன்னேனாகக்கொண்டு தான் நடித்துப்போன நடம்.

௧௦௯ - ௧. தேர்ச்சிவரியாவது-தன்னுறவுமுறையார்க்குத் தன்விதனங்களை விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

௧௦௯. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும், உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச் சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம் பலருங்காணும்படி நடித்த நடம்.

௧௦௮. எடுத்துக்கோள்வரியாவது - கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்த நடம்.

௧௧ - ௧௦௮. “வரியென்ப! படுவது.....நெறித்தே”, “அவற்றுள், கண் கூடென்பது.....தன்மைத் தென்ப”, “காண்வரியென்பது.....தன்மைய தாகும்”, “உள்வரியென்பது.....ஆடுதற்குரித்தே”, “புறவரி யென்பது... ..விடைபெறு வதுவே”, “கிளர்வரியென்பது.....நிற்பதுவே”, “தேர்ச்சி யென்பது... ..தேர்ச்சிவரி யாகும்”, “காட்சியென்பது.....பரிந்துநிற் பதுவே”, “எடுத்துக் கோளை... ..எடுத்துக்கோளே.”

வரியென்றது, நடத்தை.

௧௦௧. (ப1) மகளை: ஐ, இடைச்சொல். ஆயிழையென்றது, கூனியை; இவள் வசந்தமாலை; அண்மைவிளி.

(பி - ம்.) *‘கிளவியிருபுறம்’ † ‘காலத்தும்’ ‡ ‘கிளருக்குத்’ § ‘வண்டமர்கோதை’ || ‘வரியன்றியுமடுத்தடுத்து’ ஈ ‘மாலையுந்தோடலர்’

தோடலர் கோதைக்குத் துணைந்துசென் றுரைப்ப
ககடு ¹ மாலை வாரா நாயினு மாணிழை
காலேகாண் குவமெனக் கையறு நெஞ்சமொடு
பூமல ரமளிமிசைப் பொருந்தாது வதிந்தனண்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

வேண்பா.

- க. செந்தா மரைவிரியத் தேமாங் கொழந்தொழுக
* மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா
ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ லின்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.
- உ. ஊழினி ² ரெல்லா முருவிலான் றன்னுனை
+ கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற்—நீடிய
வேனற்பா ணிக்கலந்தாண் மென்பூந் திருமுகத்தைக்
கானற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

ககள பொருந்தாது - கூடாது.

(கஅ) வேனிற்பள்ளியேறி (உ௯) யாழ் கைவாங்கி (உச) மயங்கி (சஅ)
மாலையின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக) தாழைப்பூந்தோட்டிலே (ச௭) எழுதி
(சக) அம்மாலையை வசந்தமாலைகைக்கொடுத்து (எக) அவனைக்கொண்டுவருக
வென, (எஉ) அவள் (எ௯) சென்று கொடுத்துழி, கோவலன் வரியைப்பூராட்டி
இப்பண் (கக) பாடுபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டு (ககஉ) இரங்கிச் (ககச)
சென்றுரைப்ப (ககடு) வாராராயினும் (கக௯) காலேகாண்போமெனச் செயலற்
றுப் (கக௭) பாயலிற் பொருந்தாது வதிந்தனனெனக் கூட்டுக.

க. மைந்து - அழகு. கொத்து, கொந்தென், மெலிந்தது.

இது, கூனி ஓலைகொண்டு செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லி
யது; கோவலனுக்கு அவள் சொல்லியதுஉமாம்.

உ. இக்காதையில் அவள் செய்தபடியைக் கோவலனுக்கறிவிக்கின்றாள்:—

சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்; இதனைக்காணென்று
கோவலன் கையிலே ஓலையைநீட்டினான்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, சு-அ௯, ந. மேற்.

² எல்லாமென்பது, சிறுபான்மை முன்னிலைக்கண்வருமென்பதற்கு இதுமேற்
கோள்; தொல். பெயர். கு. ௩௩ - ந; இ - வி. கு. ௧௯௧ - உரை, “பொதும்புதோ
றல்கும் பூங்க ணிருங்குயில், கவறுபெயர்த்தன்ன நிலாவாழ்க்கையிட், டகறலோம்பு
மினறிவுடையீரெனக், கையறத்துற்போர்க் கழறுவபோல.....துவல்” (நற். உச௯)
என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. (பி - ம்.) * ‘மத்தாரசோகம்’ † ‘கூழநீரென்று’

ச - 2. நெடியோன் குன்றமும்.....புன்னன்னாடு

நெடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை. நெடியோன் - பெண்பாற்பெயராத் துமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெயராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் நெடியோன் நதியுமென்னாது பெளவமுமென்றது என்னையெனின், முதலாயிற்றுதிக்கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச்சங்கத்து அகத்தியனரும் இறையனரும் துமாவேளும் * முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நீதியின்கீழவனும் என்றவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நார்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும் முதுநாரையும் முதுதருதும் களரியாவிரையுமுள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்து நானூற்று நார்பத்திற்குரியாண்டு ¹ இரீயினர் காய்சினவழிமுதற் கடுங்கோளிறுயுள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட் கலியரங்கேறினார் எழுவர் பாண்டியருள் ஒருவன் சுயமாகீர்த்தியனாகிய நிலந்தருநீருயிப்பாண்டியன் தோல்காப்பியம் புலப்படுத்து இரீயினன். அக்காலத்து அவர்நாட்டுத் தென்பாலை முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பசிலுளியென்னுமாற்றிற்கும் துமரியென்னுமாற்றிற்குமிடையே எழுதூற்றுக் காவதவாறும் இவற்றின் நீர்மலிவானென மலிந்த ஏழ்தேங்கநாடும் ஏழ்மதுரைநாடும் ஏழ்முன்பாலைநாடும் ஏழ்பின்பாலைநாடும் ஏழ்துன்றநாடும் ஏழ்துணகாலைநாடும் ஏழ்துறும்பளைநாடுமென்னும் இந்த நார்பத்தொன்பதுநாடும் துமரி கோல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழிதலாற் குமரியாகிய பெளவமென்றாரென்றுணர்க. இஃது என்னை பெறுமாறெனின், ² “வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொருது, பஃதுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள” என்பதனானும், கணத்தாயனும்மகனார் நக்கீரனருரைத்த இறையனர்போருளரையானும், உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையானும் பிறவாற்றானும்பெறுதாம். அஃது அற்றாக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை தெற்கின்கட் குமரிக்கடலெனக் குறியாற் கூறினவர் கீழ்பான் மேல்பாற்கு எல்லையுறது என்னையோவெனின், நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும் தென்பாற்கெல்லை குமரிப் பெளவமென்றுங் கூறினமையான் ஒழிந்ததிசைசகட்கு ஒழிந்த பெளவம் எல்லையென்பதாயிற்று; என்னை? “வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவமென், நின் நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே” என்றார் சிவசுண்டியாருமாகலின். அன்றியும் ³ வடதிசைக்கண் வடுகொழிந்த திரிபுடைமொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லை கூறி ஒழிந்த திசைமூன்றிற்கும் திரிபின்மையாற் கடலெல்லைகூறினாரெனினுமமையும.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமரிக்கடலும் கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லையென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய குளிர்த் புனையுடைய நல்ல நாட்டிடத்தென்க.

¹ இரீயினர், பிறவினை. ² சிலப்பதிகாரம், கக: ௧௮ - ௨௦. ³ “வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக.” (பி - ம.) * ‘முரிஞ்சியூர்’

௩ - எ. மாட மதுரையும்.....வந்த திவணென

இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும் அடை.

(இ - ள்.) மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புகாருமென்னும் நான்கு நகிிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யானையும் சேனையும் இச்சொன்ன முறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழமைந்த சிறப்பினைபுடைய மாரணுகிய மன்னனுக்கு மனமகிழ்ந்துணையாகிய இன்பத்தைத்தரும் இளவேனிலென்னும் இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்; விரைவு; என்னை? ¹ “வாராக் காலத்து நிகழும் காலத்து, மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்” என்றாகலின். இஃது என்சொல்லியவாரே வெனின், காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி கிள்ளையும், யானை அந்தியும், சேனை மகளிருமாதலால் தேர் தென்னர்காவலும், புரவி ² கிள்ளிகாவலும், யானை சேரமான்காவலுமாக்கித் தானும் தன்சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பது கருத்து. அஃது, ³ “உருவி லாள் நெருபெருஞ் சேனை, யிலகம் ராட்டி யெதிர் நின்று விலக்கி” என்பதனாலும், ⁴ “மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை, புகரறு கோலங் கொள்ளுமென்பதுபோல்” என மேற்கூறுதலானுமுணர்க, “திண்பரித் தென்றலர் தேருந் தார்புனை, வண்பரிக்கிள்ளையு மாலே யானையுங், கண்கடைப் படுகொலைக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புகுந்தன விரதி காந்தனை” என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

அ - ௧௩. வளங்கொழு பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ள்.) வளமைபொருந்திய பொதியத்து முனிபயந்த இளங்காலாகிய தூதன் குயிலோனுக்கு இசைத்தனனாதலானே காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம் கோலங்கொண்மினென்னும் பொருள்பயப்பப் பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலை யென்னும் பாசமையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும் சின்னமூதி காற்றூதன் தனக்குப் பணித்தமொழியைச் சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றூதன் - தென்றலாகியதூதன்; இளையகாற்றூதனென்று மாயிற்று; ⁵ காற்றூதன் - ஓட்டன் சேனை - மகளிர். கோலங்கோடல் - அக்காலத்திற்கேற்பனவுடித்து முடித்துப் பூசிப் பூணுதல்; போர்க்கோலமென்றுமாயிற்று. படையுள்படுவோன் - சின்னமூதி; “சேனையுள் படுநரை யானையி னேவி” என்றார் கதையிலும், பணிமொழி - காற்றூதன் பணித்தமொழி. பணித் தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; ⁶ “மண்டல மேபணி யாய்” என்பது போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.

௧௪ - அ. மடலவிழ் கானல்.....பள்ளி யேறி

¹ தொல்காப்பியம், வீனியியல், கு. ௪௪.

⁴ சிலப். அ; ௧௦ - ௧௧.

² கிள்ளி - சோழன்.

⁵ ,, ௨௬: ௨௮௦.

³ சிலப்பதிகாரம், இ: ௨௨௪-௫.

⁶ திருச்சிற்றம். ௧௭௭.

(இ - ள்.) கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்ணே மடலவிழங்கான லிடத்துக் கோவலனோடு ஊடுதலாலே தமிழளாய்த் தன்மனையிற்புக்க கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிரும்பிப் பருவத்திற்குப் பொருந்த வானிலேயுறவுயர்ந்த மேனிலையில் ஒருபக்கத்து நிராமுற்றத்தே யேறியென்க.

விளையாட்டினுள்ளென்றார், விளையாட்டுப்புகல் விளையாடித்தென்னும் வழக் குப்பற்றி.

கஅ - ௨௨. மாணிழை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ள்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையுடையான் முத்தும் சந் தும் அக்காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் கடனாக இடக்கடவ திறையாகலான் முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முலைமுற்ற மாகிய பரப்பிலே அம்முத்தையும் சந்தையும் கையுறையாக ஏந்தியென்க.

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும் பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்கைகாட்டுவார் காண்பார்முன்றிலிழைக்கொணர்ந்து காட்டுவாராகலிற் கொங்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முலைக்குமுற்றம் மாப்பு.

௨௩ - சு. அதிரா மரபின்.....இருக்கைய ளர்கி

(இ - ள்.) மாதவி பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி ஏறிப் பூண்டு பூசி ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்னும் ஆசனத்திருந்து கோவைகலங்காமரபினையுடைய யாழைக் கையிலவாங்கிக் கண்டத்தால் முந்துற மதுரகீதமாகப்பாடி அதுமயங்கிக் கலத்தாற் பாடத் தொடங்கினவளென்க.

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓயியநாலுயிர் நிற்பல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின்விசிற்பங்கள் பலவுள. அவற்றுள் இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லனவுமென இருபகுதியு. அவற்றுள் திரிதரவுடையன:—யானை தேர் புரவி பூனைமுதலியன; திரிதரவில்லன ஒன்பது வகைப்படும். அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் எனவிலை; என்னை? “பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகம், தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாகுந், திரிதர வில்லா விருக்கை யென்ப” என்றாராகலானும், ¹ “பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னு, ளென்மெய்ப் பாட்டினு ளிரக்க மெய்ந்நிறீஇ, யொணவினை யோவியர் கண்ணிய விருத்தியுட், டலையத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத் தாரணங் கெய்தி” எனப் பேருங்கையுட் கூறினமையானுங்கொள்க.

இனி நாடகநூலார் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையறையாற்கூறித் தொகைவரையறைகூறுவார், அவற்றை ஒன்பதின டக்கினுரெனவுணர்க; என்னை? “ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருத்தி” என்றாராகலின்.

அவற்றான், தலைக்கண்விருத்தியாவது - பதுமாசனம். இதனாற்சொல்லியது, அதிராமரபிணையுடைய யானைக் கையின்வாங்கிப் பதுமாசனமடக்கவிருந்தவன் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக மானத்தானேக்கி எதிர்முகமாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினாளென்பது. என்னை? “முதற்க நென்திர் முக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னுகிய தோற்றமும்” என்றராகலின்.

யாழ்வாசிக்குமுறையை, “நல்லிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி, யல்லியம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற தீஞ்சுவை நல்யாழ், மெய்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்ந், திருகையின் வாங்கி யிடவயி னிரீஇ, மருவிய வினய மாட்டிதல் கடனே” என்பதனானறிக; வினயம் - தேவபாணி.

௨௭ - அ. வலக்கைப் பதாமை.....மாடகந் தழீஇ

(இ - ள்.) வலக்கையைப் பதாமைபாகக் கோட்டின்மிசையேவைத்து இடக்கைநால்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவினென்க.

பதாமைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த விரலெல்லாம் நிமிர்த்தல்; என்னை? “எல்லா விரலு நிமிர்த்திடையின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல் பதாமை யாகும்” என்றராகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்¹ ஆணியென்பதுட்கூறிலும்.

௨௯ - ௩௦. செம்பகை யார்ப்பே.....விரகுனி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும் செம்பகை தாழ்ந்த விசை=இன்பயின்றியிசைத்தல்; ஆர்ப்பு மாத்திரையிறந்த சுருதி=ஒங்க விசைத்தல்; கூடம் இசைநிறவாதது=தன் பகையாகிய ஆரநரம்பினிசையிற்குன்றித் தன்னேசைமழுங்கல்; அதிர்வு நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க. இதனை, “இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம் பகைய தாகுஞ், சொன்ன மாத் திரையி னேங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே, மன்னிய விசைவ ராது மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லிதிர்வென நாட்டி னாரே” என்பதனாற்கொள்க; இது பஞ்சபாரதியம்.

அன்றி, ² “செம்பகை பென்பது பண்ணே மிளரா, விற்பமி லோசையென்மனாற் புலவர்”, “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறத் திசைக்கும்”, “கூடமென்பது குதியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது மழுங்கியிசைப் பதுவே”, “அதிர்வெனப்படுவ திழுமென வின்றிச், சிதறியுரைக்குற ருச்சரிப் பிசையே” எனக் கூறினாருமளர். இவைநான்கும் மரக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்; என்னை? “நீரிலே நிறற் றழகுதல்வேத னிமையக்குப், பாரிலே நிறற் லிடிவீழ்த னோய்மரப் பாற் படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்தல், சேரினேர் பண்க ணிறமயக்குப் படுஞ் சிற்றிடையே” என்றார்.

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட பகைநரம்புநான்கும் புகாமல் நீக்கும்விரகைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்க.

௩௧ - ௨. பிழையா மரபின்.....இறுவாய்க் கட்டி

¹ இலப்பதிகாரம், காணல்வரி, பக். ௨௦௯.

² சீவகசித்தாமணி, எக்க - ௯. ௨ரை. மேற்.

(இ - ள்.) மயங்காமரபிணையுடைய இப்பதினாற்கோவையாகிய சகோட யாழை உழைகுரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன் முதலேழினும் முற்றேன்றியது தாரம்; “தாரத்துட் டோன்று முழையுழை யுட்டோன்று, மோருங் குரல்குரலி னுட்டோன்றிச் - சேருமிளி, யுட்டோன்றுந் துத்தத்துட் டோன்றும் விளரியுட், கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு” என்பதனால், தாரத்தில் முதற்பிறப்பதாகிய உழைகுரலாய்க் கைக்கிளை தாரமாகிய கோடிப்பாலை முதற்பிறக்கக் கட்டியென்க.

௩௩ - ச. இணைகிளை.....எய்த நோக்கி

இணை கிளை பகை நட்பென்று சொல்லப்பட்ட நால் கினும்; இணை-இரண்டு நரம்பு; என்னை? “இணையெனப் படுவ சீழு மேலு, மணையத் தோன்று மளவின் வென்ப.”

கிளை-ஐந்து நரம்பு; என்னை? “கிளையெனப் படுவ கிளக்கும் காலைக், குரலே யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு மென்ப.”

பகை - ஆறும்முன்றும்; “நின்ற நரம்பிற் காறுமுன்றஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூடமாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும்.

நட்பு - * நாலுநரம்பு.....

(இ - ள்.) இந்நான்கனுள் இசைபுணருங்குதிநிலையைப் பொருந்தநோக்கி யென்க.

௩௩. குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்—(இ - ள்.) குரல்முதலாக எடுத்து இனிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

இனி வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்றார்: “குன்றாக் குரற்பாதி தாரத்தி லொன்று, நடுவ ணிணைகிளை யாக்கிக் - கொடியிடையாய், தாரத்தி லொன்று விளரிமே லேறடவந், நேரத் ததுகுரலா நின்ற.” என் - னின், உழை குரலாகிய கோடிப்பாலேநிற்க இடமுறைத்திரியுமிடத்துக் குரல்குரலாயது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாதிபும் தாரத்திலொன்றும் இரண்டின் அந் தாரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே நின்ற ஓரலகை விளரியின்மேலேறடவிளரி குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம். இம்முறையே துத்தம் குரலாயது செவ்வழிப் பாலையாம். † இனி குரலாயது அருப்பாலையாம். கைக்கிளை குரலாயது மேற் செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம். என அந்தரமைந்து நீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது “தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப்படர” என்னுஞ் சூத்திரவிதியா னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலிடுத்து நூற்றுமுன்று பண்ணும் பிறக்கும்; அவற்றுள் செம்பாலையுட்பிறக்கும் பண்கள்:—பாலையாழ், நாகராகம், ஆகரி, தோடி, கௌடி; கார்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரியெனவிலை. பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின் அவற்றை வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. “நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாற்படு திறனும் பட் டெனெப் படுமே” என்றார்.

(பி - ம்.) * ‘நாலாநரம்பு; கிளை ஐந்தாநரம்பு, பகை ஆறாநரம்பு.’ † ‘விளரிகுரலாயது.’

௩௫ - சு. அன்றியும்.....ஏழினும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இனிகுரலாக வாசித்தலையென்றி முற்கூறியவகையே ஐந்து நரம்பானமுறைமையின் எழுநரம்பும் வாசித்தாளென்றவாறு.

௩௬ - சக. உழைமுதலாகவும்.....நலம்பெற நோக்கி

உழை குரன்முதல் உழை குரலீரூவுள்ள நான்கிற்கும் அகநிலைமருதமுதற் பெருகியன்மருதம் ஈரூவுள்ளநான்கும் நிரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்தமுறையே உழைகுரலாய கோடிப்பாலை அகநிலை மருதமாகவும், உழைகுரலாய்க் கைக்கிண்குரலாய மேற்செம்பாலை புறநிலைமருதமாகவும், குரல்குரலாய செம்பாலை அருகியன்மருதமாகவும், குரல்குரலாய்த் தாரங்குரலாயினிரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும் இச்சொல்லப்பட்டசாதிப் பெரும்பண்ணையும் ஓசையினிமைபெற நோக்கியென்றவாறு.

௩௭. மூவகை யியக்கமு முறையுளிக் கழிப்பி

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும் மூவகைப்பட்டிருதியும் நிற்குநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழிலைக் கழித்தென்க.

௩௮ - ச. திறத்து வழிப்பலேஉம்.....பூங்கொடி மயங்கி

(இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட் புறநிலைமருதப்பண்ணை வாசித்தலிலே மயங்கியென்க.

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும் திறத்தில் மயங்கியென்ற மாம்.

௩௯ - எக. சண்பக மாதவி.....கொணர்க லீங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கண்டத்தினும் கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய பூங்கொடி பசுந்தமேனியளாய் நறியவாளியாலே பெரியநிலமுழைதபுமாண்ட ஓப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனாகிய காமராசனையாலே ஒரு முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுதிறைஞ்சப்படும் அவன்திரு முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும் நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த பூவின் மணமாறுபடும் செவ்வியையுடைய மாஸியினிடையே தொடுத்த செவ்வி எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயல தாகியதோர் பித்திகையினது கொழுவியமுகையாகிய எழுத்தாணியைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு அதனைச்செம்பஞ்சின்குழம்பிற்றேயுத்து உதறி எழுதுகின்ற வள் உலகின்மிக்க உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழ்ந்துணையோடு புணர்விக்கும் இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால் நெறிப்படச்செய்யான்; அவனையன்றியும், அந்திப்பொழுதின்கண்ணே அரும்புகின்ற விரகவிதனத்தின் மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும் இன்றுண்டான பண்பன்நிப் பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலால் புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும் தணந்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவாளியாலே இன்பங்கருமுயிரைக்கொண்டு விடுதல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை அறிமினென்றுகொண்டு அறு

பத்துநால்வகைக்கலைகளும் வழிபட்டுப் புகழ்ந்தொழுக அவற்றுட் பண்களும் திறங்களுமாகிய அவை புறங்கூறப்படுநாவில் முற்றாத மழலைச்சொல்லோடே அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நினைவுமிகும் மாலைக்காலத்தே வசந்த மாலையை வருகவெனவழைத்து இம்மாலைபிழைபுகிய பொருளையெல்லாம் கோவலற்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே கொணர்வாயாகவென்றா ளென்க.

தமாலம் - பச்சிலை. கருமுகை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவிசேடம். இடைநிலம் - தொடைநடு. தாழைமுடங்கல், இருபெயரொட்டிமாம். போக் கும் - போகவிடும். செவ்வி - மனோரகமுமாம். அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக் களி.

¹ திங்கட்செல்வன் - “கால முலகம்” என்னுஞ்சூத்திரத்துள் ஞாயிறு திங்களென்பன உயர்திணைமேலெனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், “நின்றங் கிசைத்த விவணியல் பின்னு” எனவே நின்றமுறையானே ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், “இசைத்தலு முரிய வேறிடத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல் உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய; ஈறுதிரிந்து வாய்ப்பாடு வேறுபட்டவழி பென்றாராகலின், இதுவும் ஈறு திரிந்து திங்கட்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற் கும் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய செல்வனைப் பண்பொட்டிவிடுக்க.

செவ்வியனல்லன்: செம்மை - நடுவு நிலைமை; ² “செவ்வியான் கேடும்” எனவும், ³ “செவ்விய ரல்லார்” எனவுங்கூறினமையின். பொழுதிடைப் படுப் பினும் - சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும்; என்றது ஊடல் நீட்டிப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஒதன் முதலியவற்றிற்கென்று குறித்துக் கூறும் பருவம் பொய்த்தல். வாளியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் - காமவின்பத்தைகருமுயிர். இறும்பூது - புதுமை. அறிந்தியின் - அறி மின்; பருதிப்பொருள் விருதி. புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான நா; புறங்கூற்று - நிகரல்லார் தம்பொருளையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு பவாகலின் இவையுங்கூறின; இவற்றைப் பழிக்குநாவெனவுமாம். தனைவா யவழிந்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்றாத்தல்; என்னே? ⁴ “பஞ் சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வல்குல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க லாதார் தம்பரி வொழிக வென்றான்” என்றார் பிறரும். தனிப்படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகத்தே சுட் டிருக்குங்காமம். வினைதல் - முற்றுதல். மழலையின் - மழலையோடே. பட்டுறு மாலை - நினைவுமிகுமாலை; பட்டர் - துன்பமுமாம். துண்பொருள் * மறத்தலால் வருந்தண்டம்; திருவாணைக்குமெலாய ஆணை இல்லையென்பதுவழக்கு. அளி த்து - இளிமையாற்கொடுத்தது; “உணர்த்தியு மண்ட மாணையி னிறைஞ்சும்” எனப். கத்திகையிடைநிலத்தில்தயாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௨௬, பார்ச்சு. ² இருக்குறள், ௧௬௯.

³ தாலடியார், புல்லறிவாண்மை, ௨.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, ௧௫௬அ.

* (பி - ம.) ‘இறுத்தலால்’

துணிபொருளென்பதற்குத் தீர்த்தபொருளெனினுமமையும். அளிக்கவேன்னுது அளித்துக் கொணர்கவென்றார், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி அதன்புறக்கழுத்திற்கேன்றிய திங்களெனிற்பிறையாம்; ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் ¹ “வைகறை யாமத்து, மீன்றி கழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு, லூழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் தூர்ப்ப.....நெடுங்கடைகழிந்து” என்பதனும் பூருவபக்கத் துப் பதினாம்பக்கமாதலான் அதனோடும், ² “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டி ஞான்று, வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண, வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகேடுறுமெனு, முரையு ஞன்னி” என்பதனோடும் பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும் முடிவும் கடலாட்டிற் புலவியும் புறப் பாடும் வதிச்செலவும்பொறையுயிர்த்திருப்பும் நிறைபதிப்புகலும் தீதுநாளும் ஊர்தீப்பாடும் முதன்மெயிறுதியாகக் கட்டுகாக்காதையுள் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட் கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவான், தந்தைநாய ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாகிய மாலையென்னும்பாணியின் பிடரிப்பிறந்த செவ்வென்னருளெனினுமமையும். செவ்வியன் ஸ்லன் - புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந் தார்க்கும் ஒருதன்மையன் ஸ்லனெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையளாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட்டனள்; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியளாகி அனலுக் கைக்கொண்டு எழுதிச் கூஉய் அளித்துக் கொணர்க ஈங்கென்றாளென வினை முடிக்க.

௭௨ - ௩. மாலே வாங்கிய.....கோவலற் களிப்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மாதவிசூற அம்மாலையைவாங்கிய வசந்தமாலே போய் எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகினையுடைய கோவலனைக்கண்டு அவ லுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

௭௪ - ௭. திலகமு மளகமும்.....கண்கூடு வரியும்

இனிக் குரவையும் வரியுமென்னுமிரண்டனாள், வரிசூறுவார், அதனை இவள் தொழிலாகச் சார்த்திக்கூறுகின்றாள்:—

வரியாவது - அவரவர் பிறந்தநிலைத்தன்மையும் பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன் மையும் தோன்ற நடித்தல்; என்னை? “வரியெனப்படுவது.....வழங்கல்” என்றாகலின்.

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கொள்வரியென; என்னை? “கண்கூடு.....நெறித்தே” என்பவாகலின்.

அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரியதரிசனம் ; அஃதாவதுகாட்சி ; அஃது ஒரு வர்கூட்டவன் றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை ; என்னை ? “கண்கூடென்பது கரு துங் காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து, தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத் தென்ப” என்றாகலின்.

(இ - ள்.) சிலமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட திலகமுதலியவற்றை யுடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநோக்கத்தோடே என்மேற் காதுயுடையாள் போற் றோன்றி முதற்கண் எதிர்முகமாகநின் றுநடித்த நடிப்பும்,

எஅ - அந். புயல்சுமந்து.....காண்வரிக் கோலமும்

“காண்வரி யென்பது காணுங் காலை, வந்த பின்னர் மனமகிழ் வறுவல தந்து நிற்குந் தன்மைய தாகும்.”

(இ - ள்.) புயல்சுமந்துவருந்திக் கதிரைப்பொழியும் மதியிடத்தே கயல்க ளுலாவித்திரிகின்ற செவ்வியோடே பாகைப்பொதிந்த பவளத்தைத்திறந்து ஒளி யைத்தருகின்ற முத்தையொத்த நகைநலத்தைக்காட்டி வருகவெனவந்து போக வெனப்போகிய கரிய நெடிய கண்ணுளுடைய காண்வரியென்னுங்கோலமும்,

இளமுத்தென்றா, ஒளிபெறுதல்கருதி. இளநாகேன்முத்தெனினுமமையும்.

அச - கூ. அந்தி மாலை.....உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேற்றுருக்கொண்டிருந்தல் ; என்னை ? “உள்வரி யென்ப துணர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிறிதோ ருருவங், கொண்டிங் கொள்ளாது மாடுதற் குறித்தே” என்றாகலின் ; பாண்டவர் பிறிதுருவங் கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அரசர்.

(இ - ள்.) யான் ஊழப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலைவந்ததாகப் பிரிவாற் றுமலிரங்கி என்சிறந்தநோய்மிகும் வறுமையைத் தானறிந்து கிளியொத்த கிளவியையும் மடப்பம்பொருந்திய அன்னத்தையொத்த நடையினையும் களித்த மயில்போலுஞ் சாயலினையுங்கரத்தனளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனது சிலதியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து நின் றுநடித்த உள்வரியென்னு நடிப்பும்.

கூ0 - கூந். சிலம்புவாய் புலம்பவும்.....புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடனணையாது புறத்துநின்று விளையாடுவது ; என்னை ? “புறவரி யென்பது புணர்க்குங் காலை, யிசைப்ப வந்து தலைவன்முற் படாது, புறத்துநின் ருடி விடைபெறு வதுவே” என்றாகலின்.

(இ - ள்.) கலங்கிளப் புணையவும்பெறாத நுகுப்பினையுடையாள் சிலம்பு வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும் ஏன்றகாதுயுடையாள் போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால் தன்மைதிரிந்த எனது வறுமையையறிந்தும் என்னுடனணையாது புறம்பேநின் றுநடித்தநடிப்பும்,

நுகுப்பினன் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு நோக்கியும் நின்றாடிய புறவரியுமென்க.

கூச - கூ0க. கோதையுந் குழலும்...கிளர்வரிக் கோலமும்

கிவர்வரியென்றது - நடுநின்றார் இருவருக்கும் சந்துசொல்லக் கேட்டுநிற் பது; என்னை? “கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங் காலை, யொருவ ருயப்பத் தோன்றி யவர்வா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற் பதுவே” என்றராகலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன மின்னிடையைவருத்தத் தோன்றி வந்துணுகாதே புறவாயிலேவந்துநீன்று சிலதியர் வார்த்தைகேட்டு மறுமாற்றஞ் சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லைக் கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு தளர்ந்தமேனியினையும் அழகியகூந்தலினையுமுடையார் புலவியாற்போகின்றாள்போல நடித்துப்போன நடிப்பும்,

இதனாக்கியது : யான் புணர்ச்சிநிமித்தமாகப் புலந்து தன்சிலதியர்க்குச் சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்பிப் புலந்துசொன்னேனாக நடித்துப்போன நடிப்பென்றபடி.

௧௦௨ - ச. பிரிந்துறை காலத்து.....தேர்ச்சிவரி யன்றியும்

தேர்ச்சிவரியென்றது - நாயகன்கிளைக்குத் தன்றுன்பங்களைத் தேடித் தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? [“தேர்ச்சி யென்பது தெரியுங் காலைக்,] கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவர்முன், பட்டது முற்றது நினைஇ யிருந்து, தேர்ச்சியோ டிரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்” என்றராகலின்.

(இ - ள்.) நான் பிரிந்துறைபொழுதில் தான் பிரிவாற்றாது வருந்தின ளாகப்பாவித்து எனது மிக்க கிளைக்குத் தனது மிக்க துயரத்தைத் தன்மயக் கத்தாலே தேர்ந்துதேர்ந்து சொல்கின்றாளாகநடித்த நடிப்பும்; அதுவன்றியும்,

௧௦௩ - கூ. வண்டலர் கோதை .....காட்சி வரியும்

காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்தத்தைப் பலருங்காணும்படி நடித்தல்; என்னை? “காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலைக், கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவர்முன்பு, பட்டது கூறிப் பரிந்துநிற் பதுவே” என்றராகலின்.

(இ - ள்.) வண்டலர்த்துங்கோதையையுமுடையார் மாலைக்காலத்தின்கண் ணேமயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும் தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடிப்பும்,

௧௦௪ - அ. அடுத்தடுத் தவர்முன்.....எடுத்துக்கோள் வரியும்

எடுத்துக்கோள்வரியென்றது - தான் கையறவொத்தி வீழ்ந்தாளாகவீழ்ந்து பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்தல்; என்னை? “எடுத்துக் கோள் யிசைக் குங் காலை, அடுத்தடுத் தழிந்து மாழ்கி யயலவ, ரெடுத்துக் கோள்புரிந்த தெடுத் துக் கோளே” என்றராகலின்.

(இ - ள்.) அவர் முன்பு தான் மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை அவர் எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கோள்வரியென்னுந்நடிப்பும்,

௧௦௫ - க௦. ஆடன் மகளே.....பைந்தொடி தனக்கென

(இ - ள்.) ஆயிழாய்! பைந்தொடி நாடகமகளாதலான் இங்ஙனநடித்தல் அவட்கு இயல்பன்றோவென்றுகூறவென்க.

இவற்றிற்குரியது: முன்பு தான் இவளோடு கூடியும் ஊடியும் செல்கின்ற காலத்து இங்ஙன நடித்தநடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்குடிமுதல் எடுத்துக் கோளீராயுள்ள வரி எட்டினோடும் சிலேடித்துக்கூறிய கோவலன் நாடகமக ளிர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமை யன்றோவெனச் சொல்லி ஓலையை மறுத்தா னென்பது.

ககக - ச. அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.) அழகிணையுடைய பொற்றோடணிந்த திருமுகத்தையுடைய ஆயிழையெழுதிய அழகிய தாழந்தோட்டுத் திருமுகத்தைக் கோவலன் மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய வசந்தமாலே மாத விக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடு - பொற்றோடும், தாழந்தோடும். துணைவு- விரைவு.

ககரு - அ. மால் வாரா ராயினும்.....மாதவி தானென்.

துணைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனான் ஆற்றாளாகியதலையைய ஆற்று வித்தம்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிகின்றளாகலின், இன்னும் இம்மாலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா யினும் காலைப்பொழுதில் ஈண்டு நாம் காண்போமெனச் சொன்னான்; சொன்ன வன் தானிருந்தமலரமளிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தான்; வீழ்ந் தவள் அமளிமிசையே இமைபொருந்தாமற் கிடந்தனள்; அவள் யாரெனிற கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடுபெற்றனவென்று சொல்லி மறுப்ப அதனைக்கட்டுரைத்தவளுக்குக் காண்குவமெனச் சொல்லிப் பொருந்தாது வதிந்தனளென்க. வதிதல் - தங்குதல்; பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுநனைக் கூடாதுவதிதலுமாம்.

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஊடினீ ரெல்லா .....காண்.

(இ - ள்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோரில் ஊடினவர்களே! நீயிரெல்லாம் அநங்கன் றிருவாணையே; கூடுமினென்று குயிற்றகுலங்கள்சாற்ற, இங்ஙன ம்பிரிந்து சாலநீடுதலால் ஆற்றாளாகி இளவேனிற்பொழுதில் நின்னோடு கலந்தாளுடைய மெல்லிய பூவிலெழுதிய திருமுகத்தை, காணலிடத்து அவள் பாடியபாட்டிற்கு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென்று ஓலையைநீட்டினுளென்க.

அ.—வேனிற்காதை முற்றிற்று.

க னு த்தி ற மு ரை த்த க ா தை.

¹ அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை

² நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப் பகன்மாய்ந்த

மாலே மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர் ,
கோலங் கொடியிடைபார் தாங்கொள்ள மேலோர்நான்

௫ ³ மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலனிக்கப்

பால்விக்கிப் பாலகன் ருன்சோர மாலதியும்

பார்ப்பா னொடுமணையா னென்மேற் படாதனவிட்

டேற்பன கூரூரென் றேங்கி மகக்கொண்

டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யாணைக் கோட்டம்

க0 புகர்வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்*வாயி

லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம் வேற்கோட்டம்

வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான் வாழ்கோட்ட

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - கூ. தூவி விளக்கேற்றியென்க.

கூ - ச. இரவிற்கோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்குடிமபடி நொய்தானவை
உடுத்தும் புனைந்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (ப1) மேலோநான் - முன்னோர்நான்.

கூ. சோர - சாய.

எ. படாதன் - இல்லாதன்.

கூ. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம் நிற்குங்கோயில் ; சாந்திகரைக்
கோட்டமெனினுமாம்.

க0. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர். பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுதிருவாயில் ;
கீழ்த்திசை.

க0 - கக. உச்சிக்கிழான் - சூரியன் ; அன்றி, பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான் -
பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென்றுமாம். ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகை
லாயம் நிற்கும்கோயில். வேற்கோட்டம் - முருகன்கோயில்.

கஉ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்கிறகோயில். புறம்பணையான் -
மாசாத்தன் ; புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று.

¹ க - உ: முல்லை. அ - க0.

² டு - கூ: கிலப். கூ: எஃ - அஎ.

³ கிலப். கூ: சக.

(பி - ம்.) * 'வாயினுச்சி'

- ¹ நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம் புக்கெங்குர்
 • தேவிர்கா ளெம்முறுநோய் * தீர்மென்று மேவியோர்
 கடு பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்
 கேசும் படியோ ரிளங்கொடியா † யாசிலாய்
² செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார்
 பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே கையிற்
 படுபிணந்தா வென்று பறித்தவள்கைக் கொண்டு
 உடு சடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற் சென்றாந்
 கிடுபிணந் தின்னு மிடாகினிப்பேய் வாங்கி
 மடியகத் திட்டான் மகவை யிடியுண்ட
 மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக் கச்சாத்த
³ † னஞ்ஞை நீ யேங்கி யழலென்று முன்னை
 உடு யுயிர்க்குழவி காணயென் மக்குழவி யாயோர்
 குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்றி
 மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்
 தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலா யே
 மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட் கேள்வித்

கந. நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான அருகர்கோயில். நிலாக்கோட்டம் - சந்திரன்கோயில்.

கடு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற ஐயன்கோயிலிலே.

கசு. ஏசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி. ஓர் இளங்கொடியாய் - ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கக. படுதல் - உண்டாதல். (பா) பறித்தான் - பறித்து.

உஉ. மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத் திட்டான்' என்றாராதலால்.

(கக) பிணந்தாவென்றுசொல்லிப் பறித்து (உஉ) வயிற்றிடத்திட்டா ளென்க.

உஎ. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து; மடியாகியபுடைவையை யுடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

¹ தெரில்காப்பியம், தொகை. கு. கக - த. மேற்

² செவ்வைச்சூடுவார்பாகவதம், கடு-ஆம் கந்தம், கக. டு-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

³ அஞ்ஞை - அன்னை; தணிகை. சீபரி. டுசுக.

⁴ நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம.) * 'தீர்மினெனமேலி' † 'ஆகிலாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

- ௩௦ துறைபோ யவர்முடிந்த பின்ன ரிறையோனார்
தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத் தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து மேயநாட்
டேவந்தி யென்பாண் மனைவி யவளுக்குப்
பூவந்த அண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன்
- ௩௧ † மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து
நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் ‡ தாமொழி
யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்
தீர்த்தத் துறைபடிவே நென்றவனைப் பேர்த்திங்ஙன்
மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன் மேலிட்டுக்
- ௪௦ கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பான் வாட்டருஞ்சீர்க்
கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற குறையுண்டென்
றெண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடுதூஉய்ச் சென்று
பெறுக கணவனோ டென்றாள் பெறுகேன்

௩௦. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

௩௧. தாயத்தார் - ஞாதிசன்.

௩௨. கடன் - உதக்கிரியை; பலிகன்மம். (117) மேவினான் - மேயினவன்.

௩௪. பூவந்தவுண்கண் - பூப்போலுமுண்கண். பொறுக்கென்று - பொறுப்பெனவாகவென்று; தெய்வயாக்கையாதலாம் பொருதென்று பொறுப்பித்தா
னென்க. மேவி - கூடி.

௩௫. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகன்றவனையென்க.

௩௬ - ௪௦. கணவன் துறைபடிவேனென்று அகன்றனனாகலால், அவனைப்
பெயர்த்து இங்ஙனம் மீட்டுத்தருவாயென்று உலகத்து ஒன்றன்மேலிட்டுச்
சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் தூவியிருப்பான்.

௪௨. இனையளாய் - வருத்தத்தளாய்; இனைதல், ஈறுகுறைந்து இனையா
யிற்று.

௪௩. தூஉய்ச் சென்று - இதற்குப்பிரகாரமாகச் சாத்தற்குத்தூவிப் பின்பு
கண்ணகிபாற்சென்று; கண்ணகியிடத்தே தூவியென்பாருமுளர்.

௪௩ - ௪. சென்று பெறுக கணவனோடென்றாள்: கூட்டமென ஒரு
சொல் வருவிக்க; கணவனோடுகூட்டம் பெறுக; உருபுநிற்கப் பெருநொக்
கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு பெறுகவென்றாள்.

(பி - ம்.) * 'கடன்செய்து' † 'மூவாவெழினம்' ‡ 'தாமொழியாளர்த்தகண
வனகன்றனனுப்போய்'

- சடு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கனவினு லென்னை
 * பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட் பட்டேம்
 பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
 யிட்டன ஞ்ரூ ரிடுதேனிட் டென்றன்மேற்
 கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென் றதுகேட்டுக்
 ரு0 காவலன் முன்னர்பான் கட்டுரைத்தேன் காவலனே
 றீர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்டா லுரையாடேன்
 றீர்க்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடிகி தீர்க்குற்ற
 முற்றேனெ டிற்ற ஷறுவனே டியாலுற்ற
 நற்றிறங் கேட்கி னகையாகும் பொற்றொடிகி
 ருரு கைத்தாயு மல்லை கணவற் கொருநோன்பு
 பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற் போய்க்கெடுக வய்த்துக்
 கடலொடு காவிரி † சென்றலைக்கு முன்றின்

சடு. கடுக்கும் - ஐயுறும். கனவினால் - கனவினிடத்து.

சசு. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக. போய்ப்பட்டேமென்று இரு வர் தொழிலுமாம்.

சஅ. இடுதேனிட்டி - தேன்கொட்டப்படுவார் காணாமல் தேளல்லாத தொன்றை மறைய மேலே போகட்டுப் பயப்படப்பண்ணுதல்; தேனென்று பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

சக. கோவலற்குற்றதென்றது, பழிமொழியாதலால்.

சஅ - கூ. என்மன்மேற் கோவலற்கு உற்றதோர்தீங்கென்று சொல்ல; சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

ரு0 - ருக. காவலனேரீர்க்குற்றதீங்குமொன் றுண்டால் - காவலன்பாடும் ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால். உரையாடேன் - பொல்லாக் கனுவாதலால் உனக்குச்சொல்லென் ; ¹ “உரையா, ரிழிதக்க காணிற் கன” என்றாராத வின்.

ருஉ. தீர்க்குற்றம் - கொடியகுற்றம்; அஃதாவது முலைதிருகியெறிதல்.

ருக. உறுவன் - மிக்கோன்; என்றது கோவலனை.

ருச. நற்றிறம் - இருவரும் தேவலோகம்புகுதவுள்ள நன்மை. நகையாகு மென்றான், அதன்மிகுதிரினைந்து. எனவென ஒருசொல்வருவிக்க.

ருரு. கைத்தல் - அவனால் வெறுக்கப்படுதல்.

ருசு. உய்த்து - நீரையுய்த்து.

சச - ருசு. என்றது : நீசொன்னபடியே கூட்டம்பெறுவேன்; ஆயினும் ஓரையமுண்டு, கண்டகனுவாலேயென்று கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனாக் கொண்டு வருந்தவேண்டா; நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல.

¹ பழமொழி, கஅஉ. (பி - ம்.) * ‘மறுபிறப்பிற்’ † ‘தின்றலைக்கும்’

- மடலவிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுள
சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டந் துறைமூழ்கிக்
கூடு காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் † கணவரொடு
தாமின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார்
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர் யாமொருநா
! ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கங் வாயிழையார்.
§ பீடன் மெனவிருந்த பின்னரே நீடிய
கூடு காவலன் போலும் கடைத்தலையான் வந்துநங்
கோவல னென்றாளோர் சூற்றினையார் கோவலனும்
பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன் பைந்தொடி
வாடிய மேனி வருத்தங்கண் || டியாவுஞ்
சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியொ டாடிக்
எடு குலந்தரு வான்பொருட் குன்றற் தொலைந்த
1 விலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன

ருஅ - கூ. சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமுமென்னும் பேரையுடையன ; முற்று.

ருரு - கூரு. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக ஒருநோன்பு தப்பினாய் ; அதற்குப் பரிகாரமாகது இந்தக்குண்டம் படிந்தாடிக் கோட்டந்தொழுதல் ; தொழுவார் கணவரொடுகூடி இன்புறுவரென்றுசொல்ல, கண்ணகியும்.

கூச. பீடன்மெனவிருந்த பின்னர் - குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமையன்றென இருந்தகாலே.

கூரு - கூ. காவலன்போலும் கோவலன் கடையிடத்தானென்று மாறியுரைக்க; அன்றித் தூரத்தே பார்த்து ஐயுற்று நங்காவலன்போலுமென்று அவன் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து கோவலனென்றொனினுமாம்; கோவலன்வந்து நங்கடைத்தலையான் ; அவன்றன் நெடுங்காலம் நம்மை நீங்காக்குறிப்பினையுடையனென்றொனினுமமையும்.

கூசு - எ. சிலதிகூறுதலும் கோவலன் உட்புகுந்து.

(ச) கொடியிடையார்தாம் கோலங்கொள்ளாநிற்க, அக்காலத்தே (கூசு) கோவலன் (கூஎ) பாடமைசேக்கையுட்புக்கென்க.

கூக. சலம் - பொய். சலதி - பொய்ச்சி. ஆடி - அனுபவித்து.

எடு. குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தாரால் தரப்பட்டபொருள்.

எக. இலம்பாடு - வறுமை.

1 தொல். புள்ளி. கு. உக - ந; கூ. உரிச். கு. கூஉ - ந; இ - வி. கு. கூஉக, உஅக - உரை, மேற்.

* (பி - ம்). 'குண்டத்துறை' † 'கணவனெடு' ‡ 'ஆடுதுமோவென்ற'
§ 'பீடன்மெனவிருந்தபின்னரே' || 'யாதும்'

நலங்கேழ் முறுவ னகைமுகங் காட்டிச்

* சிலம்புள கொண்மெனச் சேயிழை கேளிச்

சிலம்பு முதலாகக் சென்ற கலனே

எரு [†] நலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன் மலர்ந்தீர்

மாட மதுரை யகத்துச்சென் றென்னோடிங்

கேடலர் கோதா [‡] யெழுதென்று நீடி

வினைகடைக் கூட்ட வியங் [§] கொண்டான் கங்குற்

கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

வேண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்

மாதவிதன் சொல்லை || வறிதாக்க—மூதை

வினைகடைக் கூட்ட வியங் [¶] கொண்டான் கங்குற்

கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

எஉ. நகை - ஒளி.

எசு. சிலம்பு முதலாகவேன்றான், வாணிகஞ்செய்வதற்கு; முதலீடென்ப ராகலான். சென்ற கலன் - முன்பு வாங்கியழித்த ஆபரணம்.

எரு. உலந்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எசு) மதுரையிடத்துச்சென்று (எரு) ஈட்டுதலுற்றேனென்க.

எஎ. நீடி - நெடுங்காலநின்று.

எஅ. வியங்கொண்டான் - வினையினது ஏவலைக் கொண்டான்.

எஎ - அ. எழுதென்று வியங்கொண்டானென்க.

எஅ - கூ. கங்குலை இடத்துநின்றும் சுடர் போக்குவதன் முன்னென்க; என்றது, இருளிலேபோதல்பற்றி.

“காதலிகண்ட” மாதவிதன்சொல்லை வறிதாக்கவென்றது, வேனிங்காறையிற் ¹ “காலேகாண்குவம்” என்றவார்த்தையை. மூதை மூதையாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், அ; ககக.

(பி - ம்.) * சிலம்புகொண் மோவெனச் சேயிழைகே ளீந்தச் சிலம்பு' [†] உலந்த பெரும்பொருளீட்டுற்றேன்' [‡] 'எழுதென்னமூதை' [§] 'கொண்டார்' || 'வறிதாக்கி', [¶] 'கொண்டார்'

க - ச. அகனகர்.....தாங்கொள்ள

(இ - ள்.) கொடியிடையார், அகன்ற மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த மாலைக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த முல்லையினது ஒளிமலரை நெல்லோடே தூவி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடே எடுத்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு ஆம்படி கொழுநர்மாற்பைத் தமது முலையாற் பொருந்துதற்கேற்ற கோலங்களைக் கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது, மகரக்குழைமுதலிய மணியும் பூணும் மதாணியுமுதலிய அணியும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய பணியுங்களைந்து நொய்யனவே புனைந்தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செய்தல். அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனி னுமமையும். நிகர் - ஒளி; ¹ “நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப” என்றார் கதையினும். பகல், ஆகுபெயர். மாய்தல் - மறைதல்; ² “களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி” என்றற்போல. மணிவிளக்கம், உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கணவந்தது; மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை; தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும் போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனம் தூவியமகளிர்தாம். ³ “நெல்லு மலருந் தூஉய்க் கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர” என்றார் நெடுநல் வாடையினும்.

ச - கூ. மேலோர்நாள்.....பாலகன் றுன்சோர

(இ - ள்.) முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பார் ஒருபார்ப்பனி தனது மாற்றார் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச் சங்காலுட்ட அப்பால் விக்குத் தலையே தன் கையிலே அக்குழவி மரிக்கவென்க.

பால் - ஆன்பா லுமாம். பாலகனென்பது காலவழக்கு. சோர்தல்-மரித்தல்.

கூ - அ. மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலகன் மரித்தலானே, அம்மாலதியும் பார்ப்பா னோடு அவன்மனைவியும் என்மேல் அடாப்பழி கூறுதலொழித்து ஏற்பனகூறு ராதலால் இதற்கு என்செய்கேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடு, எண்ணுடு. படாதன - அடாதன. விட்டு- ஒழிந்து.

கூ. அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ள்.) தேவர்தரு நிற்குங்கோயில்,

வெள்யானைக்கோட்டம்—(இ - ள்.) ஐராவதநிற்குங்கோயில்,

கஃ. புகர்வெள்ளைநாகர்தங் கோட்டம்—(இ - ள்.) அழகினையுடைய பலதேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர்.

¹ இந்தவாக்கியம், அகநானூறு, கக - ஆம் பாடலில் கஉ - ஆம் அடியாகவும் காணப்படுகின்றது.

² மதுரைக்காஞ்சி, உசௌ.

³ தெடுதல்வாடை, சக - ச.

க0 - கக. பகல்வாயிலுச்சிக்கிழான்கோட்டம்—(இ - ள்.) கீழ்த் திசையிற்றேற்றுகின்ற சூரியன்கோயில்,

பகல்வாயில் - பகற்றேற்றுகிறவாயில்; ஆவது கீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான் - பகற்பொழுதிற்சூரியோன்; இனிப் பகற்பொழுதிற்கு வருவாயாயுள்ளவனென்று மாம்; சூரியன்கோயிலென்றபடி.

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ள்.) இறைவனுராகிய கைலாயநிற்கும் கோயில்,

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.) முருகவேள்கிற்குங்கோயில்,
வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.) வச்சிரப்படைநிற்கும்புலையால்,

புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.) சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று; “புறம்பணை யியம்பு மோசை” என்றார் சிந்தாமணியினும்.

கங. நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.) அருகன்கோயில்,

என்னை? “துக்கந் துடைக்குந் துகளறு காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடி கணங்களை, யொக்க வடிவீழ்ந் துலகியல் செய்தபி, நக்கதை யாழ்கொண் டமை வரப் பண்ணி” என்றார் வளையாபதியினும்.

நிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,

இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய கோயில்களெங்கும்புகுந்து,

கச - ஞ. தேவிர்காள்.....பாடு கிடந்தாளுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவள், தெய்வங்களே! எமது மிக்க இந்நோ யைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாது போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிதத்தேபொருந்தி அவன்பால் வரங்கிடந்தானெயன்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; ¹ “தேவாதி தேவ நவன்சேவடி” என்ற ராகலின். தேவிர்: இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று, ஈற்றுமிசையகரம் கெட்டது. ² பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச் சமய சாத்திரத்தருக்கக் கோவை; என்னை? “பண்ணுற் றிறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

¹ “சூடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இடுமுத்தப் பூத நிருப்பப்-படுமுத்தம், புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையாய்க், கென்ன முறைய னிவன்” என்னும் பழஞ் செய்யுளின்பொருள்(தொல். செய். சூ. ககஅ - உரை, மேற்.) ஈண்டு அறியற்பாலது.

² சீவகசிந்தாமணி, அடு.

³ சீவகசிந்தாமணி, க.

⁴ “பாசண்டத் துறையு மிவற்றுட் பலவாம், பேசுந் றெண்ணூற் றறுவகைப் படுமே” திவாகரம், கஉ - வது.

றறுவகைக் கோவையும் வல்லவன், விண்ணு நியங்கும் விறவை ராயினும், கண்ணை நோக்கிக் கடுகை செய்வான்” என்றார் வளையாபதியினுமூகலின் இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப் பயின்றவனானவன், * மகாசாத்திரனென்பது அவற்குப் பெயராயிற்று. சாத்தற்கு, உருபுமயக்கம்; இது, “மணற்கின்ற” என்றும்போலின்றது. கிடந்தாளுக்கு - கிடந்தானே; இயல்புமாம். இப்பொருட்டு ஆசிரியென்று சொல்லியென ஒருசொல் வருவிக்க.

கசு - உஉ. ஏசும்படியோர்.....மகவை

(இ - ள்.) சுகொட்டுக்கோட்டத்து இடுபிணந்தின்னும் இடாகினிப்பேய் ஏசும்படி இரிளங்கொடியாய்த் தூங்கிருளிற்சென்று அங்குப் பாடுகிடந்தானே நோக்கி ஒன்றினும் குற்றமற்றவனே, கேளாய்; முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யாதோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொய்யன்று; மெய்யெனச் சொல்லி அந்நன்மப்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைப்பார்க்கத் தந்துகாணெனச் சொல்லா நின்ற பறித்து அவன்வாங்கி மடியகத்திட்டாளென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு. பிறரைப்பழிக்கும் வடிவையுடையதொரு பெண்வடிவுமாம். சுகொட்டுக்கோட்டம் - ¹ சக்கரவாளக்கோட்டம். தூங்கிருள் - செறிந்தவிருள்; யாவரும் தஞ்சுமிருளுமாம். இடுபிணம் - குழியிலிடுபிணம். மடி - வயிறு; ² “படியை மடியகத் திட்டான்” என்பதனானுமுணர்க. மடியகத்திட்டான் - விழுங்கினான். மக, ³ “குழியிடி மகவு மாயிரண் டல்லவை, கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே” என்பதனும் கூறப்பட்டது; பாலகனென்பது காலவழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட.....தையலார்

(இ - ள்.) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல ஏங்கியழுகின்ற தையலாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்னாய், நீசெல்கின்ற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரிடத்து உயிரோடுகிடக்கின்ற குழுவியைக் காண்கின்றிலையோவென, அவள் அது செய்ய ஏங்கி அழுகின்றாய்! அழாதொழியென்று தான் அக்குழுவியாய் அவ்விடத்துச்சென்று கிடப்ப, அவள் வஞ்சக்குழுவியை ஐயமின்றித் தன் குழுவியென்றெடுத்து வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோய்த் தாய்கையிற் கொடுத்தாள்; அந்நன்ம ஏங்கியழுத அத்தையலாளென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றும்போல இடிக்கப்பட்டதனை இடியுண்டதென்றார்; உண்டல் - உறுதல்.

உஅ - ஈஉ. தூய.....மேயநாள்

(இ - ள்.) அக்குழுவியாய் இறையோனும் இருமரபுந்தூயமறையோனுக்குப் பின்செல்லும்பிள்ளையாய் மிக்க கல்விகளையும் அவற்றின் பொருட்களேவிகளையும் கற்றும் தரித்தும் துறைபோய்த் தந்தைதாயரிற்றந்தபின்னர் அவர்க்கு

¹ அகநானூறு, உகஉ.

² இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பண்டைக்காலத்து மயனார் நிருமிக்கப்பட்டது; இதன்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆறாவது காதையிற்காண்க.

³ தான்மணிக்கழகை; கடவுள்வாழ்த்து, உ. ⁴ தொல்காப்பியம், மரபியல், கு. உக, (பி - ம்.) * ‘மகாசாத்தனென்பது.’

நீர்க்கடன் முதலியவஞ்செய்து தந்தாயத்தாரோடும் ¹ வெல்வழக்குரைத்து
எட்டியாண்டு தன் மனைவியோடேகூடி நடந்தபின் ஒருநாளினென்க.

வான்பொருட்கேள்வி-மறைதூலும் அங்கமும். துறைபோதல் - ² அதற்குத்
தகநிற்றல். மாணியாயெனவே செளளமும் உபநயனமும், துறைபோயெனவே
கல்விகேள்விமுதலிய பிரமசரியங்காத்தலுங்கூறி, மேல், “தேவந்தியென்
பாண்மனைவி” என்பதனுள் விவாகமும் காருகத்தமும், கூறினமையுமுணர்க.
இறையோனும்: உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே, தன்மனைவிக்குப் பொ
ருட்குறைபாடில்லாமற்செய்து என்பதாயிற்று. இறையோனும் அவர் மடிந்த
பின்னர் கடன்கழித்து வழக்குரைத்தென்க. தாயரென்றார் மாலதியையும்
கூட்டி. மேயநாள் - மேவியநாள்; இவளைத் தீவலஞ்செய்து ³ நாலீராண்டு கழிந்த
பின்னர்; ‘மேவினாள்’ என்று பாடமோதித் தன்னை மேவினவளென்று பொரு
ளுரைப்பாருமுளர்.

நக - சு. தேவந்தி யென்பாள்.....நீங்குதலும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூடிநடந்த தன்மனைவியாகிய தேவந்தியென்று
பெயர்கூறப்படுவாளுடைய பூவின்மன்கை தலைவந்த மையுண்டகண்கள்
இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு பின்பு அவளைமேவித்
தனது எக்காலத்தும் முதிராத இளைய அழகின துலகத்தை வெளிப்படுத்தி
அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து அதற்கேற்ப அவட்கு நீ எம்கோட்டத்து
வாரவெனச் சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெனச் சொல்லி
நீங்கினாக்கவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை காணப்பொறுதாகலின் இவள்கட்குப்
பொறுக்கக்கடவதென்று நிரூபித்துக்கொண்டான்; ⁴ “அந்தரத் துள்ளோ ரதியா
மரபின், வந்து” என இதனுள்ளும், ⁵ “கரந்தரு வெய்திய கடவு ளாளரும்”,
⁶ “தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிசரு, நாலேழ் நாளினும்” என யணிமே
கலை யுள்ளந் கூறினமையானுமுணர்க. இனி உண்கணென்பதனை முன்னிலை
விளியாக்கி இம்மறையை நீ பொறுக்கவென்று சொல்லிக்காட்டினானெனினு
மமையும்.

நக - ச0. தூமொழி.....கொண்டிருப்பாள்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய தூமொழி, என்னெஞ்சிற் பிணித்தகணவன் தீர்த்
தத்துறைமகளெங்கும்போய்த் தீர்த்தமாடுவேனென்று என்னைவிட்டகன்மனன்;
மறுத்தும் இவ்விடத்தே அவன்மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தரு
வாயென்று ஒருபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாடோ
றும் கடனாகக்கொண்டிருக்கின்றவளென்க.

ச0 - சச. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனோ டென்றார்

¹ “தோற்பது கொண்டு புகாஅ ரவை” பழமொழி, சு.

² திருக்குறள், நகக.

⁵ மணிமேகலை, க: கரு.

³ சிலப்பதிகாரம், ந0: அரு.

⁶ “.....” சு: - எ.

⁴ “.....” சு: எஉ - ந.

(இ - ள்) நிறைந்த சீருடைய கண்ணகியாகிய நல்லாளுக்குக் கொழுநன் றிதலால் உற்றதோர் துன்பமுண்டென்று நினைந்த நெஞ்சின்வருத்தத்துயுடை யாளாய்க் கோட்டத்தைநண்ணி அறுகுமுதலியவற்றை இவள் கணவனைப்பெறல் வேண்டுமெனத் தூவிப் பின்னர் கண்ணகிபாற்சென்று ஆண்டு ஆகியவாள் கணவனைப் பெறுவாயாகவென்றாளென்க.

இனி, கண்ணகிபாணன்னிச் சென்று தூவிக் கணவனோடு வாழ்வுபெறுக வென்றாளெனினுமமைபும். வாடு வாட்டென விகாரம்; வாடிதல் - குறைதல்; குறைதலரியவெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால் வாட்டிதலரியவென வுமாம். இனைதல் இனையாயிற்று; விகாரம். கணவனோடு - கணவனை.

சச - சூச. பெறுகேன்.....நகையாகும்

(இ - ள்.) செறிதொடூஇ, நீ இங்ஙனங்கூறுதலாற் பெறுவேனாயினும் என் னெஞ்சம் ஐயுறுகின்றதுகாண்; அஃது எற்றுவெனின், நெருநற் கங்கும் கணவின் கண் என்கொழுநன் என்னைக் கைப்பற்றினனாய்ப்போக யாங்கள் ஒரு பெரிய பதிக்கட்புக்கோம்; அங்ஙனம்புக்க பதியிடத்தே எங்கட்கு ஏலாததோர் படிற்று ஸரைய அவ்வூரார் இடுதேளிடுமாறுபோல என்மேலிட்டனர்; அங்ஙனம் அவரி டப்பட்ட அப்படிற்றுற் கோவலற்கு ஓர் தீங்குற்றதென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டு அதுபொறுது அவ்வூரசன்முன்னர். செல்லாதேன்சென்று வழக்கு ரையாதேன் வழக்குரைத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு அவ்வூர்க்கும் உற்ற தோர்தீங்குண்டு; ஆனாலும் அவை தீக்களுவாதலான் நினக்குரையேன்; இங்ங னம் தீவினையுற்ற என்னோடு பொருந்திய மிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற் றிறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு நகையைத்தருமென்றுசொல்ல வென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது; ¹ “போற்றி னரியவை போற்றல் கடித்தபின், தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது” என்றும்போல. அது, ² “ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே” என்பதனான்முடிந்தது. கணவினாற் கடுக்குமெனினுமமைபும். இடுதேளிடுதல் - தேளிடப்படுவார் காணுமே தேளல் லாததொன்றை மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப்பண்ணு தல்; பாய்ச்சுத்தேளென்பாருமுளர். என்றன்மேல்: தன், அசை. என்றன்மே லென்றார், பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத் தான்சுமந்துநிறுத்தலா னெனினுமமைபும். தீங்கென்று அது கேட்டு - தீங்கென்றுசொல்ல அதுகேட்டு; சொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடு, என்னோடு; வேறுவினை ஒடுவுமாம்; ஆவது காவலன் மாணமும் ஊர்தீப்பாடும். உம்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும் மை. உரையாடேனென்றார்; ³ “உரையா ரிழித்தக்க காணிற் கன” என்பது பழ மொழியாவின். தீக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது முலைநிருகியெறிதல். நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றார், இது கிட்டாத தொன்றாகலின். எனவென ஈண்டும் ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், கூகக.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. அசு.

³ பழமொழி, கஅஉ.

ஞச - சுச. பொற்றொடஇ.....பின்னரே

(இ-ள்.) பொற்றொடஇ, கீகண்டகனக்கொண்டு¹ வருந்தவேண்டா; நீ அவனான்² வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல; நீன்கணவன்காரணமாக ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே தப்பியாய்; அதனால் உள்ளதீங்குமிக்கன; அத்தீங்கும் கெடுவனவாக; காவிரி தன்நீரைக்கொண்டுசென்று கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும் சங்கமுக்கத் தயலதாகிய பூவினித்தமிழும் நெய்தற்காள்விடத்து இரண்டு தடாகமுள்ளன; அவை யாவையெனிற³ சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன; அவற்றின் துறைகளின்மூழ்கிக் காமவேள்கோட்டத்திற்றுக்கு அவனைத் தொழுதாராயின், அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள நாளெல்லாம் தம்கணவரோடும் பிரிவின்மியிருந்து இவ்வுலகத்து இன்பமுதவார்; மறுமைக்கும் போகபூமியிலேயும் போய்ப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்மியுமுன் துபல்லங்காலம் இன்பதுகர்வ ராதலான் அவற்றை யாமும் ஒருஞான்று ஆடக்கடவேமென்று சொன்னதேவந் திக்குக் கண்ணகி அங்ஙனம் துறைமூழ்கித்⁴ தெய்வந்தொழுதல் எங்கட்கு இயல்பன்றென்று சொல்லி இருந்தபின்புகவென்க.

* “காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவற்கை தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகலின், இங்ஙனங்கூறினான். இக்குண்டமிரண்டிற்கும் இவ்வுலகத் தின்புற லும், போகபூமியிற் பிறத்தலும் நிரனிதையாக்கலுமொன்று; அவற்றை, * “இரு காமத்தினையேரி” என்றார் பட்டினப்பாலைமலர்

சுச - சு. நீடிய காவலன்.....குற்றியையார்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின்றவளவிலே குறுந்தொழிலினீ யார் காவலன்போலும் கோவலன் நீடிய நம்கடைபிடத்தானென்றுளென்க.

அன்றித் தாரத்தோர்த்த ஐயுற்று நம்காவலன்போலுமென்று அவனனு கிளவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து கோவலனென்றுளெனினுமமையும் இனி, நம்கோவ லன் வருகின்றவர்த்து நம்மை நெடுங்காலம் காப்பான் போலே இராரின்றதென் றுளெனினுமமையும்.

சுச - எக. கோவலனும்.....தருமெனக்கென்ன

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கடைத்தலையானுள் கோவலனும்,⁵ கொடியிடையார் தாம் விளக்கங்காட்டிக் கோலங்கொள்ளாநிம்ப, அக்காலத்தேவந்து பெருமை யமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது பைந்தொடியுடைய மேனிவாட்ட மும் நெஞ்சுவருத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும் பொய்த்தியோடுங்கூடி ஆடிய ஒழுக்கத்தினுனே நம் குலத்திலுள்ளார் தேடித்தந்த மிக்க நிதிக்குன்றமெல்லாம் அவள்பொருட்டால் தொலைந்தன; அதனால் இல்லாமையுண்டாதல் எனக்கு நாளைத்தருகின்றது காணென்னவென்க.

¹ இங்கேகூறிய சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெண்தாட் டுள்ள சோமதீர்த்தமும் சூரியதீர்த்தமுமாமென்று, சிலப்பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

² “தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவான், பெய்யெனப் பெய்யுமமை” திருக்குறள், ௫௫.

³ பட்டினப்பாலை, ௩௧.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, ௧௫௬௮.

⁵ இக்காலை அடி, ௩ - ௪.

பாடு - படுக்கையுமாம். சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி. ஆடுதல் - உடனாதல். குலந்தருவான்பொருள் - தொன்றுதொட்டுவருகின்றபொருள். இன்று நாணுத்தருமென்றது, 'கெட்டால் மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - ஈ. நலங்கேழ்.....கொண்மென

(இ - ன்.) இவ்வாறு அவன் தண்ணைப்போற்றி இலம்பாடு நாணுத்தருமென்ன மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்து கூறினானாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினைத்து இன்னும் சிலம்பு ஒரிணையுள்; அவற்றைக் கொண்மினென்றொளென்க

சிலம்புளவென்றாள், இவையொழிந்த கலனெல்லாம் தொலைதலால். இவை அணியாதிருத்தலின் அவன நியானாகக்கருதினும் அவன் தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைநினைந்து கூறினொளென்க. புலந்துகூறினொளெனிற கற்பின் மன்மையன்றும்.

எஈ - கூ. சேயிழை கேள்.....கால்சீயா முன்.

(இ - ன்.) இவ்நன்ம கருதியசேயிழாய்! கேள்; நீசொன்ன இச்சிலம்பை நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு முன்பு நான்வாங்கியுழித்தகலையும் கெட்ட பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே சென்றெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால், கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குநின்றும் என்னோடு எழுவாயாக வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தான்செய்த நீவினை நெடுங்காலநின்று நெஞ்சை ஒருப்படுத்தலானே அவ்வினையினது எவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கெனிற கங்குலை அவ்விடத்தினின்றும் சுடர் போக்குவதன்முன்னே யென்க.

சீத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா.....உற்றேனென்பதற்குக் கலனைச் சிலம்பானும் பொருளை முதலானும் ஈட்டுதலுற்றேனென்றொளெனினு மமையும்த்.

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது மாலதிகதையையும் தேவந்திகதையையும் கலந்துகூற்றிறேனும், உறுப்பழிவின்றி நடந்ததேனும் முந்நான் கடியினிறந்துவருதலான் நெடுவெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதலுணர்க.

வெண்பா.

காதலிகண்ட.....கால்சீயாமுன்.

இவட்கு மேற்கூட்டமின்மையாற் ¹ கருநெடுங்கண்ணென்றார்; கனவு சொல்லை வறிதாக்க வினைகடைக்கூட்ட வியங்கொண்டானென்க. சொல்லைவறிதாக்குதல் - வேனிந்தகாதையிற் கால்காண்குவமென்றசொல்லைப் பயனின்றாக்குதல்.

கூ.—கருத்திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்கு.

பத்தாவது.

நாடுகாண்காத.

- வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
லூழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப
ரு. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
னீனெடு வாயி நெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ரரவி நறிதுயி லமர்ந்த
கடு. † மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

க. வான்கண் -

உ. வெண்மதி நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

கூ. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே நின்றநாள்; ஆவது
பூருவபக்கம்.

ச. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத் துரப்ப; வினைசெலுத்தி
நெஞ்சை ஒட்ட வெனவுமாம்.

ரு. ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகிய கவரி.

எ. தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே தாள்முதலான உறுப்
பெல்லாமடங்கின; தாளொடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே
தாளோடே பண்ணுதல்.

அ. வாயிலென்றது, ஆகுபெயரார் கதவை. வாயினெடுங்கடையாவது -
முதலான தோரணவாயில்.

(சு) துணையெனத்(பா)திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இன
மல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் (அ) வாயில்.

கடு. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாபோதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலாற் பணையைந்தோங்கியவென்றார்.

- யணிதிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி
யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் * போகிப்
கரு. ¹ புலவூண் டெறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தநிர் † தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் ‡ குழீஇய
வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்
² சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
௨0. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
³ பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழ
னீரணி § விழவினு நெடுந்தேர் விழவினுஞ்
சாரணர் வருஉந் || தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

க௨. திருமொழி - தருமம்.

க௩. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர் சாற்றல்-ஆகமத்தைச் சொல்லி விளக்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

க௪. இந்திரவிகாரம் - இந்திரன் நிருமித்தது. ஏழுடன்போகி என்றது - இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையடைவே கழிந்துபோயென்றவாறு.

க௫. (ப1) புலையூண் - மச்சமாங்கிசம்.

க௬ - எ. (ப1) விரதத்தோடே அடங்கிய. கொள்கையைபுடைய விழுமியோரென்க.

க௭. ஐவகைநின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திக்கும் ஐந்துகோயிலாய்நின்ற கோயில்.

க௮. சந்தியைந்து - ஐஞ்சந்தி; அவையாவன: பஞ்சபரமேட்டிகள் தெரு. அவர்:-அருகர், சித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாதுக்கள்.

௨0. இவர்கள் கூடினமன்று.

௨௨. நீரணிவிழவு - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம், புதுப்புன லாட்டெனவுமாம். தேர்விழவு - திருநாள்.

௨௪. உலகநோன்பிகள் - உலகவழக்கொடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர் இல்லறத்தையுடைய சாவகர்.

¹ 'புலவுத்துறந்த நோன்புடையாராகலாற் பொய்குறர்' தொல். மரபு. கு. - போர்.

² க௯ - ௨0: "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. ௨௨௫.

³ சிலப். பதிகம், ச; ௨௧ - ௫--சிலப். க௫; க௫௨ - ச.

(பி - ம்.) * 'போக்கிப் புலையூண் டெறந்த' † 'அடங்கிய' ‡ 'குழீஇயவைகை' § 'விழவினு' || 'தகுதியுண்டாகவினுலக'

௨௫. விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்டு

• மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு
¹ மூலக * விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்
 கலையி லாளன் காமர் வேணிவொடு
 மலய மாருத † மன்னவற் கிறுக்கும்

௩௦. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

² ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
 தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
 காவிரி வாயிற் ‡ கடைமுகங் கழிந்து
 குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி

௩௫. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி லுழைந்து
 காவதங் கடந்து § கவுந்திப் பள்ளிப்
 பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
 ணிறுங்கொடி நுசுப்போ டிணைந்தடி வருந்தி
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

(௨௦) இம்மன்றிற் (௨௧) பிண்டிநிலிலே (௨௪) இட்ட (௨௫) சிலாதல
 மென்க.

௨௬ - எ. வாயிலுக்குவமம் மலை; தெருவுக்குவமம் யாறு. உலகவிடை
 கழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்; தெருவொழுங்குக்கு
 இடையே கழிதலால் இடைகழி.

௨௮. கலை - சரீரம்; அன்றிக் கலையிலாளனென்றது; கலைகளினின்றான்
 காமனென்றவாறுமாம்.

௨௯. மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் - இறையிடும்.

௩௦. மரப்பந்தர் - சோலை.

௨௮ - ௩௧. காமன் வேணிந்காலத்தையும் தென்மலையும் சோழனுக்குத்
 திறையிடும் பொழியுடைய எயில்; இலவந்திகை - நீராவி; எயில் - சுற்று
 மதில்; சோலையையும் பொய்க்கையையுமுடைய எயில்.

௩௨. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப்போம் பெருவழி; திருமஞ்ச
 னப்பெருவழியுமாம்.

௩௩. காவிரிக்கரையிடுத்து வாயில்.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

௩௫. வடபெருங்கோடு - வடகரை.

௩௬ - எ. கவுந்தியடிகள் பள்ளியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

¹ உலகவிடைகழி: புறநா. ௧௭௫.

² இலவந்திகை: சிலப். ௧௪ : ௭௬ - ௮௨ அடியார். விசேடவுரையைப்பார்க்க.

(யி - ம்.) * 'இடைகழிஇயொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முகங்கு
 றுகிக்குடதிசைக்கொண்ட' § 'கவுந்திபள்ளியோர் பூமரப்'

- ச0. முதிராக் * கிளவியின் முள்ளெயி நிலங்க
மதுரை மூதூர் யாதென வினவ
வாறைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்
நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருந்த
- ச௫. † காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ
முருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் நிருமொழி பிறழா நோன்பு
முடையீ ரென்னோ வுறுக ணுளரித்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென
௫0. வுரையாட் டில்லை ! யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்
பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

ச௨. ஆறைங்காதம் - முப்பதுகாதம்; ஆறைங்காதமென்றான், அவட்கு
அதுகாதம் ஐங்காதமென்றும்போலத் தோன்ற.

ச௩. கூந்தல், பெயர். நக்கு - நகைத்து; நகுதல் சோக கருணதசை
தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்.

ச௪. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே பள்ளியகம்.

ச௫. பெருமகன் - அருகதேவன்.

ச௬. உறுகணுளரின் - துன்பமுறும் பாவமுடைபார்போல; மிடியாள
ரைப்போலவென் ழுமாம்.

ச௭. கடைகழிந்து - வாசலைவிட்டு.

௫0. உரையாட்டில்லை - சொல்லாவதொன் றில்லை; ஒன்று - ஒருவாசகம்.

௫௧. மூதூர்க்கண்ணோ பொருளீட்டும் வேட்கையேன்; பொருள்வரைதல்
வேட்கையென்க; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்; இன்னதற்கு மேற்பட்
டது தானத்துக்கேயென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை :-

௫௨. பரற்பகை உழக்கமாட்டா. ௫௩. காரும் நாடுமாகிய வழிசுடக்க.

௫௪. அரிதிவள் செவ்வியென்றது - இவள் செவ்வியின் மென்மையால்
நடக்குந்தன்மையிலுள்ளேன்றதாம். அறிகுநர்யாரோ-வல்லளாகவுமடுக்குமன்றோ.

௫௫. அரிய தன்றிங் கொழிகென வொழியீர்
மறவுரை நீத்த மாசறு * கேள்விய
ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
கொன்றிய அள்ள முடையே † னுகலிற்

௬௦. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிசுணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடினளைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனெனக்
கோவலன் காணாய் கொண்ட விர்நெறிக்

௬௫. கேதர் தருவன் யாங்கும்பல கேண்மோ
வெயினிறம் பொறாஅ மெல்லியற் கொண்டி
பயில்பூந் தண்டலைப் ‡ படர்குவ மெனினே
¹ மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த § தாதுசோர் பொங்கர்

௭௦. பொய்யறைப் படுத்துப் போற்ற மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மபங்கரில் வலயத்துச்

௫௮ - ௬. மதுரைக்கு ஒன்றியவென்றதற்குப் போகவென ஒருசொல்
வருவிக்க.

௬௩. என - என்று கோவலன் சொல்ல.

௬௪. காணாய் - பாராய். கொண்டநெறி - வழிக்கொண்ட நெறியிடத்து;
இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி.

௬௫. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

௬௭. (பா) படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும் உளப்படுத்தி.

௬௮ - ௭௦. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்ற மாக்கள் -
பரிகரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர் பரிகரியமாக்கட்குத்
துன்பந்தரினுந்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல் பெற்றும், தாதுசோர் பொங்க
ரென்றலின்; பொங்கர் - சோலைபுமாம்.

௭௧. (பா) மேல்துங்குகிற பழமாகியபகையிலே முட்டினுமுட்டுவர்.

௭௪. வலயம் - தோட்டம்.

¹ இசு - ஏ - சிலப். ௧௬: ௬௪ - ௫. ² சீவக. ௧௪௧௬ - ந. மேற்.

பி. ம்.) * 'கேள்வியறவுரை.' † 'ஆதலின்.' ‡ 'படர்குவமாயின்.' § 'தாதுசோ.'

- எஃ. செஞ்சுளைப் பலவின் பரற்பகை யுறுக்குங்
கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
- அஃ. மலங்குமினிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புகூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ ரெய்திக்
- அஃ. குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறந ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு
- கூ. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்றா
தூழடி யொதுக்கத் துறநோய் காணிற்
றழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ண
வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு
- கூ. மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெப் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்

எஃ. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோகில்.

எஃ. நீர்நாய், எழுவாய். அஃ. விலங்க - குறுக்காக.

அஃ. வேட்கை - தண்ணீர் த்தாகம். அறிவஞரெய்தி - அறிவுமயங்கி.

அஃ. குறுதல் - பறித்தல்.

கூ. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை; கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கூ. துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.

கூ - கூ. அலவனையும் நத்தையையும் போற்றாது முறையாகஇடிகிற அடி
யொதுக்கத்தினுலே உறநோய் அவையிற்றுக்கு உண்டாமாயின், அப்பாவம்
தாங்கவொண்ண.....தபடியால் கடற்கரைவழியன்று.

கூ. அயல்பட - வேறுபட. கூ. ஒம்புகவெனச்சொல்லி.

தோமறு * கடினையுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
காவுந்தி யையையகைப் பீலியுங் கொண்டு

- க௦௦. மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர லேற்றொடுஞ்
- க௦௫. சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு ருரமொடு
கடல்வள நெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலிபே + பல்ல
- க௧௦. தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
கழனிச் செந்நெற் கரும்புசூழ் மருங்கிற்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
¹ கம்புட் கோழியுங் கண்குர னாரையுஞ்
- க௧௫. செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்

க௧௮. அறுவை - தோளிலிடம் உறி.

க௦௦. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய தெய்வம்; பொருண்
மொழி - உபதேசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

க௧ - க௧௧. குறுகாதோம்பெனக் காவுந்தி கொண்டு மொழிப்பொருட்
டெய்வம் நமக்கு வழித்துணையாகவேன்றுசொல்ல வழிபோகப் புரிந்தோர்.

க௦௨. கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - தாமகேது. சனிதாமனோடுகடினும்.

க௦௬. தாரம் - சந்தனம் அகிலமுதலாயின.

க௦௭. கடல்வளன் - “ஓர்க்கோலை... ஐந்து” எதிர - வளத்தோடு
எதிர்க்கையாலே; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர. கயவாய் - புகார்.

க௦௯. ஓவுதல் தவிர்த்து.

க௧௦. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. க௧௧. பிழா - இடா.

க௧௪. கம்புட்கோழி - ஒருசாதி. க௧௬. நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை.

க௧௭. உள்ளுமூரலும் - உள்ளலும் ஊரலும். பகா - பொருளாமை; மாக்
காணுரையுமாம்.

¹ க௧௪ - க: புட்களின் குரல்பதிற். அச.

(பி - ம்.) * ‘கடினை’ + ‘அன்றியுமாம்பியும்’

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பல்வேறு சூழல்க்குரல் பரந்த வோதையு

கஉ௦. முழாஅ துண்டொளி யுட்புக் கழுந்திய
கழாஅமயிர் பாக்கைச் செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொடும்பல் லுணவு
கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்

கஉ௧. கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றுர்க்கு மொலியே யன்றியுங்
கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேருமி கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்

கஉ௨. செங்கய நெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்
கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் *கைதொழு

கஉ௩. வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
† பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுந்
தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட நெடுத்த
மண்கணை முழவின் மகிழ்சை யோதையும்

கஉ௦. உழாதுண்டொளி - தானேபட்டசேறு. கஉ௧. காரான் - எருமை.

கஉ௨. சொரிபுறம் - திணவையுடைய முதுகு.

கஉ௩. குமரிக் கூடு - அழியாக் கூடு. கொடும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்
துணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉ௪. கருங்கைவினைஞர் - பள்ளர், பறையர். களமர் - உழுசூழவேளாளர்.

கஉ௫ - டு. அறுகையும் குவளையையுங்கலந்து கதிரோடு தொடுத்தமாலையே
எரிலே சூட்டிப் பாருடைப்பனர்போல் ஏரொடுநின்றோர்; சூட்டக்கலப்பையிலே
சூட்டியென்றுமாம்.

கஉ௬. அரி - அரிந்திடு சூடு.

கஉ௭. முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்; முகவையென்றா, நெல்லு
முகந்துகொடுக்கப்படுதலாலே; ² “புகர்முகமுகவை” போல.

¹ ‘பெருஞ்செய்த்நெல்லின்: புறநா. நகடு: நடு; நன். சூ. உஅக-மபில. மேற்.

² புறநானூறு, நகக. (பி - ம்.) * ‘கைதொழுது’; † ‘பெருஞ்செய்த்நெல்லின்’

கச௦. பேர்பாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா
ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன் கொற்றமொடு
மழைக்கரு அயிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின்
மறையோ ராக்கிய * வாவுதி நறும்புகை

கச௦. யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுக்குழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
¹ ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு

க௦௦. முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்
பொங்கழி யாலேப் புகையொடும் பரந்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்

க௦௦. பன்னாட் டங்கிச் சென்னு ளொருநா
ளாற்றுலீ யரங்கத்து ¹ வீற்றுலீற் றுகிக்

கச௦. யாற்றடைகரைகளிலே இவ்வோசைகளை முறையிற்கேட்டு. நீரின்
நீர்மையுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுகையுமாம்.

கச௧. கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய்.

கச௨. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை இடத்திலேயுடையகொடி.

கச௩. மழைக்குக் கருப்பமாவது தூமம். அட்டில் - ஓமசாலை.

கச௨-௩. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும் தோற்றுவித்து அவ்வள
விலே விளங்கிய சாலையென்க.

கச௪. (பா) வானவருண - சோற்றாவி; அவியடுகிற ஆவி.

கச௫. இறை - இறப்பு.

கசஅ. காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.

(கருப) விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கரு௦) பழவிறலூர்களும்.

கசக. புரப்போர் - காக்குமரசர்.

கருக. பொங்கழி - தூற்றப் பொலி. பாந்து - பரக்க.

கருஉ. மங்குல் - இருட்டி.

(கசஎ) மறையோரிருக்கையும் (கரு௦) பழவிறலூர்களும் (கருஉ) மலையிற்
றோன்றும் (கருக) நாடென்க.

(க௦௩) வழிப்படர்புரிந்தோர் (கருரு) செல்லுநாளான் ஒருநாளென்க.

கருசு. ஆற்றுவீயரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை;
அது சேரங்கம்; ஆற்றுவியென்பாருமுளர்.

¹ திருக்குறள். க௦௩௪ - பரி. மேற்.

(பி - ம்.) * 'வானவிநறம்புகை' † 'வீற்றுவேருகி.'

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து
வானவ ருறையும் பூநா ரொருசிறைப்
பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

ககூ0. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்
பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்
பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே

ககூ1. கண்டறி கவுந்தியொடு காலுற வீழ்ந்தோர்
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

ககூ2. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காணு
¹ யொழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை
யிட்ட வித்தி நெதிர்த்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ணு
கடுங்கா நெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன

ககூ3. வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்க்
ளறிவ னறவோ னறிவுவரம் பிகந்தோன்
செறிவன் சினேந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்

ககூ4. சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்
பரமன் குணவதன் பரத்தி லொளியோன்

ககூ5. மரம்பயில் அடுக்கம் - மரச்செறிவு; அடுக்கம் அரங்கத்துக்கு அடு
த்தவிடமுமாம்.

ககூ6. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

ககூ7. ஐயர் - முன்சொன்ன உலகநோன்பிகள்.

ககூ8. முன்புசொன்ன சாரணர்தோன்ற.

ஐயர் ² பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருந்து தருமஞ்சாற்றுதல்
சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர் இங்கேதோன்றவென்க.

ககூ9. சிந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது திரிகாலஞானத்தை.

ககூ10. வித்தின் - வித்துப்போல.

¹ சிலப், பதிசு, இள. ² இக்காலை உச - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

- றத்துவன் சாதுவன் சாரணன் காரணன்
சித்தன் பெரியவன் செம்ம நிகழொளி
யிறைவன் குரவ னியல்குண னெங்கோன்
௧௮௫. குறைவில் புகழோன் * குணப்பொருள் கோமான்
சங்கர னீசன் சயம்பு சதுமுத
னங்கம் பயந்தோ னருக னருண்முனி
பண்ணவ னெண்குணன் பாத்தில் பழம்பொருள்
விண்ணவன் வேத முதல்வன் விளங்கொளி
௧௯௦. பொதிய வேதத் தொளியுழி னல்லது
போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரெனச்
சாரணர் வாப்பொழி கேட்டுத் தவமுதற்
காவுந்தி கைதன் கைதலை மேற்கொண்
டொருமுன் றறித்தோ னோதிய ஞானத்
௧௯௫. திருமொழிக் கல்லதென் செவியகற் திறவா
காமனை வென்றே னாயிரக் தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்ன
வைவரை வென்றே னடியினை யல்லது
கைவரைக் காணினுங் காணு வென்க
௨௦௦. னருளறம் பூண்டோன் திருமெய்க் கல்லதென்
பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தா
தருக ரறவ னறிவோற் கல்லதெ
னிருகையுங் கூடி பொருவழிக் குவியா
மலர்மிசை நடந்தோன் மலரடி யல்லதென்
௨௦௫. றலைமிசை யுச்சி தானணிப் பொருஅ
திருதியி லின்பத் திறைமொழிக் கல்லது

௧௮௮. எண்குணமென் றது: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீர
யம், அநந்தசுகம், அநந்தநாமம், நிட்களம், நிராயுஷ்யம், சந்பாவனையெனவிவை.

௧௯௧. பிறவிப்பொதியறை - பிறவியாகிய துவாரமில்லாத அறை.

௧௯௪. ஒருமுன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம்.

௧௯௮. ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள்.

௧௯௮ - ௧. மற்றைத்தேவர் இணையடிகளைக் கையிடத்தே காணினும்;
அந்நியமாகிய சமயதேவர்களைக் காணினுமெனவுமாம்.

௨௦௦. திருமெய்க்கு - திருமெய்ப்பொருட்டு.

௨௦௨. (11) அருகனறவோர் - இருபுகள். ௨௦௫. தலையிடத்து.

௨௦௬. இறுதியிலின்பம் - அநந்தசுகம்.

(பி - ம்.) * 'குணப்பொருட்'

மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயரா
தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற்
கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

உக0. நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கஷந்தி கெடுகென்
றந்தர மாறப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் கானிரிப் பேர்யாற்று

உகரு. நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி.
மாதருங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந்
தீதுதீர் நியமத் தென்கரை பெய்திப்
போதுஞ் குடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி
வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனெடு

உஉ0. * கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்
காமனூந் தேவியும் போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட
னாற்றுவழிப் பட்டோ ராரென வினவவென்

உஉரு. மக்கள் காணீர் மாணிட யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென
அடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ சுற்றறிந் தீரெனத்

உ0க. உயர்மிசை - சிலாவட்டம். ஒங்கி - எழுந்திருந்து.

உகக. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

உகரு. நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்; போகி - அதனாலேபோந்து.

உகக. வம்பப்பரத்தை: வம்பு - புதுமை; பரத்தைத்தன்மைக்குப் புதிய
வன். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லுவான்.

உஉக - உ. காமனூம் போலும் இவராரெனக்கருதி; போலும்,
ஒப்பில்போலி.

உஉக. நோற்றுணல் - பட்டினிவிட்டுணல்.

உஉச. ஆற்றுவழி - நெறியிடத்து.

உஉரு. மாணிடயாக்கையரென்றது - நீங்கள் நினைத்த காமனூம் தேவியு
மல்லரென்றவாறு.

உஉசு. பரிபுலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.

சிலப்பதிகாரம், கக: சுக. * தொல். முதற்கூத்திரவீருத்தி, மேற்.

(பி - ம.) * 'சென்றுழி'

தீமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்

௨௩௦. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுமீவ ரென்பூங் கோதையை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதையறியார்

௨௩௧. குறுநரி நெடுங்குரற் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்

௨௪௦. குய்திக் கால முரையீ ரோவென
வறியா மையினின் நிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னை யுருவம் பெறுகலிங் கிவரெனச்

௨௪௧. சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
¹ முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென்.

௨௨௬ - ௩௦. புதைத்து நடுங்காநிற்ப.

௨௩௪. பட்டதையறியார்-மனத்தில் இவர் (கவுந்தியடிகள்) நினைத்ததாக லால் அறிந்திலர்.

௨௩௫ - ௪௦. பின்பு அறிந்தபடி: அவர் கண்முன்னே நரியானபடியாலும், பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து இவரல்லது வேறுசாபமிட வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலேவந்ததென்று இவர் (கோவலனும் கண்ணகியும்) அறிந்தார்; அறிந்து உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.

௨௪௨. நொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது காவல்வேண்டாத அரணென்றவாறு.

௨௪௩. படர்நோய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய்.

௨௪௪ - ௮. முறம் - சளகு. வாரணம் - யானை, கோழி; புறத்தே சிறையையுடைய கோழி - உறையூர்; வாரணம், ஆகுபெயர். யானையைக் கோழிமுருக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சயித்த கோழி தோன்றினவிடம் வலியுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து அதன்பெயராலே சோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கியவதனால் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்று.

¹ முறஞ்செவி வாரணம்; கவி. ௪௨.

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளுந்
தொடிவிளங்கு தடக்கைச் சோழர்குலத் துதித்தோ
ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
பழவிறன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்

ரு. விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
* மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுந் கூழின் பெருக்கமு மவர்தர்
தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறப்பும்
பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதலு

க0. மரங்கு மாடலுந் தூக்கும் வரியும்
பரந்திசை † யெய்திய பாரதி விருத்தியுந்
திணைநிலை வரியு ‡ மிணைநிலை வரியு
மணைவுறக் கிடந்த யாழின் றொகுதியு
மீரேழ் சகோடமு மிடநிலைப் பாலையுந்

க. அறன் - தருமாசனம். மறன் - இமயத்துப்புலிபொறித்தது; (சிலப்.

ரு: கௌ-அ;) ஆற்றல் - அமராபதிகாத்தது. (சிலப். க: கச.)

ச. மூதூர்ப்பண்பு - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பண்பு.

ரு. விழவு - இந்திரவிழவு. விண்ணவர்வரவு - தேவர்கள்வரவு.

எ. கூழின் பெருக்கம்-கவரிச்செந்நெற்காய்த்தலையிற் கூட்டின் நெற்சொரி
தல்; (சிலப். க0: கௌ-ச.)

க - எ. நாட்டுக்குடி - உழவிடைவினைப்போர்; (சிலப். க0: கௌ0.)

அ. காவிரிச்சிறப்பு - ஆற்றுவரி; (சிலப். எ: உ-ச; ஷே ஷே உரு - எ.)

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் - மழைக்கருவுயிர்த்தல்;
(சிலப். க0: கசக.)

க0. அரங்கு மாடலும் - அரங்கேற்றுக்காதையிற்கூறின.

(பா) தலைவரியியல்பு - “தின்க ி மாலை” முதலான முகமுடைவரிகள்;
சிலப். எ: உ - ச.)

கௌ. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாதையிற்கூறிற்று; (பதினேராடல்)

கௌ. திணைநிலைவரி - “புணர் துணையோடாடும்” என்றன்முதலாயின;
(சிலப். எ: கௌ.)

இணைநிலைவரி - அல்லாத.....நிலைவரிமுதலாயின.

கௌ. (பா) யாழின்பகுதி - வேனிற்காதையிற்கொன்ன “உழைமுதற்
கைக்கினை” (கௌ) முதலாயின.

கச. (பா) இடைநிலைப்பாலை-“கோடிவிளரி மேற்செம் பாலை” முதலாயின;
(சிலப். க: அஅ.)

(பி - ம்) * ‘ஒழியாவிற்பத்தவருடை’ † ‘ஏத்திய’ ‡ ‘இணைநிலை’

- கரு. தாரத் தாக்கமுந் தான்மெரி பண்ணு
மூரகத் தேரு மொளியுடைப் பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ
மொன்றித் தோன்றுந் *தனிக்கோ ணிலைமையு
மொரு பரிசு நோக்கிக் கிடந்த
உ௦. புகார்க்காண்டம் முற்றிற்று.

வேண்பா.

காலை யரும்பி. மலருங் கதிரவனு
மாலை மதியமும்போல் வாழியரோ—வேலை
யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலைப்
புகழா லமைந்த புகார்.

கரு. தாரத் தாக்கமுந் தான்மெரி பண்ணும் : “புறத்தொரு பாணியிற்
பூங்கொடி மயங்கி” என்றதுமுதலாயின; (சிலப். அ: ௪௪.)

கசு. ஊரகத்தோர் - இந்திரவிழுவோடுத்தகாதையிற்சொன்ன ஊரின்
வண்ணம்.

ஒளியுடைப்பாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய விருந்திற் பாணி” முதலா
யின;—(சிலப். க௦: ௧௩௧.)

மொருபொருள்வைப்பு - .....முதலாயின.

முதலாவது

புகார்க்காண்டம் அரும்பதவுரையுடன் முற்றிற்று.

க - ஈ. வான்கண் விழியா.....கடைநாட் கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிற்குக் கண்ணாகிய ஆதித்தன் தோன்றிவிளங்காத வைகறையென்னும் யாமத்திடத்து மீனோடு அழகுபெற்றொழுகும் வெண்மதியானது விசம்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள் கடைக்கணின்ற கங்குற்பொழுதி லென்க.

என்பது அந்தச் சித்திரத்திற்குப் புகுதி நான் - சோதி, திதி - மூன்றாம் பக்கம், வாரம் - ஞாயிறு. இத்திங்களிருபத்தெட்டில் சித்திரையும் பூரணபுங்குடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி ¹ “நாலேழ் நாளினும்” என்பதனின் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநடந்து கொடியிறக்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் பூருவபக்கத்தின் பதின்மூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில் நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற் செவ்வாய்க்கிழமையும் கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைமதிப் பதினொன்பக்கத்து வைகறைப் பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது பூருவ பக்கமென்பது தோன்றக் ‘காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு’ லென்றார்; ² “குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேய்வன கெடுககின் நெய்வ ராக்கம்”, என இருண்மதியென்றார் மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் - இறைவன்கண் ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது செய்யாத வைகறை, ஆகுபெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல் - அறையாயிற்று; ³ “பொதியறை” போல.

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளர் துரப்ப:—(இ - ள்.) முன்செய்த தீவினை முறையானேவந்து இவனுள்ளத்தைச் செலுத்துதலானேயென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

ஈ - அ. ஏழகத் தகரும்.....நெடுங்கடை கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகினமாகியகவரியும் தூய மயிரிணையுடைய அன்னமுமாகியவிவை ஒன்றோடொன்று இனமல்லவாயினும் இனம்போலே விடாது திரியும் தாளோடுகூடப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய சிறப்பிணையுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவள் வளர்த்தனவாகலின், இவளைத் தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவுமாம்; வாயிற்கணைமுதினவற்றை இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும். தாளொடுகுயின்றவென்றார், போர்க்கதவாகலின் இனியளகாமற் பண்ணுகின்ற ஐயாதே கூடப்பண்ணுதலான். ஏழகத்தகர்முதலியன இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றார், மனையின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி, இவன் அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

¹ மணிமேகலை, க: அ. ² மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - கூ. ³ திரிக்குகம், கடு.

⁴ இவ்விசேடவுரையினுள்ள காலவரையறை பொருத்தாததுபோல் தோற்றுகிறது; ஆயினும் பிரதிகளினுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அ - ௧௦. ஆங்கு.....வலஞ்செயாக்கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணியின்மீதே அறிவோதினியில்கொள்ளும் மணிவண்ணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய திருமால் கோயிலை வலஞ்செய்து கழிந்தென்க;

யுவன வலத்திட்டேகுதல். அணி - அழகு. அறிதுயில் - யோகரித்திரை. மணிவண்ணன், பெயர்.

கக - ௪. பீணையர் தோங்கிய.....ஏழுடன் போகி

(இ - ள்.) ஒங்கிய ஐந்துபீணையையும் பசிய இலையினைமுடைய ¹ மாபோதி நிழலிலெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தை ஆகாயசாரிகள் மனறயவிருந்தோதி யாவர்க்கும் விளங்கப்பொருளுணர்த்தப்படும் ² இந்திரானுனிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேழிணையும், அடைவேகண்டு அவற்றைக் கழிந்துபோயென்க.

அவை அவ்வூர்ப் ³ புத்தசைத்தியத்து இந்திரன் நிருமித்தனவாகிய ஏழரங்கு, மாபோதி ஐந்துபீணையது... .. இயல்பு. திருமொழி - ஆகமம். அறைந்து சாற்றுதல் - ⁴ பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல். விகாரம் - கையாற் கருவியாற்பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்.

கரு - ௨௫. புலபூண்டுறந்து.....தொழுது வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாகிய ஊணைத்துறந்து பொய்க்குறமையாகிய விரதத்தோடு பொருந்தி ⁵ அழுக்காறு அவாழுதலியவற்றைக் கைவிட்டு அறநூன்முதலியவற்றையறிந்து ஐம்புலனையும்டக்கிய கோட்பாட்டையுடையராய் உண்மைவகையுணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட ஸ்ரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற ஐந்து சந்தியுட்கூழுவந்து தலையங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய மன்றிற் பூவையுடைய பிண்டியினது அழகுளிரும் நிழற்கண்ணே விழு அயனாகிகளிலும் விழவுகளிலும் ஆகாயசாரிகள் வரத்தகுமென்று சாவகரெல்லாம் கூடியிடப்பட்ட விளங்காநின்ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை இவர்கடொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலபூண் - புலாலோடே உண்ணுமூனுமாம்.

புலபூண் பாடமாயிற் புலையருண்ணுமூணென்க. விரதத்து - விரதத்தோடே. அவலம் - அழுக்காறு அவாழுதலியன. அறிந்து - அறியப்படும் அறநூல்களை அறிந்து. - பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:-அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களெனவியர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுளர். பொன் பொலிவாதலன்றிப்

¹ மாபோதி = மஹாபோதி; கௌதமபுத்தருக்கு ஞானோதயமானஇடத்தினள் அரசமரம்; "போதிமூலம்" (மணி. ௩௦ : ௧௦) என்பதன் குறிப்பைப்பார்க்க.

² சிலப். ௨௪. ௧௨.

³ புத்தசைத்தியம் - பௌத்த வித்தியாசாலை; புத்தலையமூமாம்.

⁴ பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

⁵ "அழுக்கா நவாவெகுளி யின்னஞ்சொ ளுங்கு, மிழுக்கா வியன் தறம்" திருக்குறள், ௩௫.

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகணையான் எப்பொழுதும் பொற்புவைப் பூக்கும் பிண்டியென்க. சிஷாதலம் - சந்திரகார்த்தக்கல்லாத் பதித்தது. ¹ நீரணி விழவு - அபிடேகவிழுவெனினுமமையும்.

உ௬ - எ. மலையிலேக் கொண்ட.....ஒருங்குட னீங்கி

(இ - ள்.) மலையிடத்தே தலையையுடையதோர் பெரியபாறுபோலும் உலகினுள்ளோராயவர் போக்குவரவு செய்தற்கு அமைந்த ஊர்வாயிலை அக்காலத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில். இடையேகழிதலின், அவ்வாயில் இடைகழியாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும் அதனோடு மணந்துகிடந்ததெருவை ஆறுகவும் உவமித்தார்.

உ௮ - ௩. கலையிலாளன்.....எயிற்புறம் போகி

(இ - ள்.) மன்னவற்குக் காமன் வேணிலோடு தென்றலையும் திறையாக இடிகற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையினது எயிற்குப் புறத்திலேபோயென்க.

கலையிலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர் - அழகு. பந்தர் - நீழல். இலவந்திகை - நீராவிசையுடைய வயந்தச்சோலை. அஃது அரசனும் உரிமையுமாயிங் காவறச்சோலை; ¹ “இலவந்திகையி னெயிற்புறம் போகி, இலக மன்னவனுமையோ ராங்குளர்” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

௩௨ - ௩. தாழ்பொழி லுடுத்த .....கடைமுகங் கழிந்து

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புனலாட்போம் பெரிய வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயிலையும் கழிந்தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார்; காலையில் நாணீராடுவோர் பிறர்முகநோக்காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரென்றற்கு.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.) மேற்றிசையை நோக்கிக் கொண்டு,

௩௪ - ௩. கொழும்புநற் காவிரி.....பொழினுழைந்து

(இ - ள்.) வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரையிற் பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் - கழிதல்; அன்றி இளமரக்காவாதலால் தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

௩௬ - ௪. காவதங் கடந்து.....வினவ

(இ - ள்.) நரிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள் அங்நனம் காதமென்று சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு

¹ மணிமேகலை, ௩: ௪௩ - ௬.

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்று பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடையும் அடியும் மிகவும்வருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்து முற்றதமிழலை மொழியாலே கூர்த்த எயிறிலங்க மதுரையென்னுமுதூர் யாதுதானென்று கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம் ; பருசிப்பொருள்விகுதி. பொதும்பர் - மரச்செறிவு ; கோடரமென்றுமாம்.

௪௨ - ௩. ஆறைங் காதம்.....நக்கு

(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நம் அகன்றநாட்டிற்குமேல் ஆறைங்காவதங் காண், இனி அண்ணிதென்றுகூறி நக்கென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறு காதம் ஐந்தென்றதோலிருத்தற்கு ஆறைங்காதமென்றான். நகுதல் - ¹ துன்பநகை. கூட்தல், விளி.

௪௪ - ௫. தேமொழி.....தொழுவும்

(இ - ள்.) அங்குண்மவினவின தேமொழிதன்னோடுசென்று தவவேலிக்கணி ருந்த கவுந்தியடிக்களைக்கண்டு அடிதொழுதுவென்க.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம் ; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

அ - ௪௫. கழிந்து கழிந்து போகிக் கொண்டு நீங்கிப் போகிக் கழிந்து அதுவந்து கடந்து பொருந்தி நக்குக் கண்டு அடிதொழுதுவென்க.

௪௬ - ௬. உருவுங் குலனும்.....கருதிய வாறென

(இ - ள்.) இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் சூழப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும் இறைவனுலிற்சூறிய விரதத்தப்பாமைபுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒரு தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல நுமதிடத்தைக்கழிந்து வருவதற்குக் கருதியதென்னோவென்று கேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த ஆகமம். உறுகணுள் - மிடியாளரென்பாருமுள். கடைகழிதல் இவர்க்கு மரபன்மையிற் கழிந்தென்றார்.

இவ்வுண்மைகள் எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றநின்றன.

௫௦ - ௫௧. உரையாட்டில்லை.....வேட்கையேன்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினவிற்கு ஓர்உத்தரமில்லை ; ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு ; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய மூதூரிற் சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடையே னுமினேனென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்கூறியில் ² “சென்ற கலனோ, மிஸந்தபொரு ளீட்டுத லுற் றேன்” என்றாகலின், அதனை வரைபொருளுள்ளான். இனி நியாயத்திற்

¹ “இடுக்கண்வருங்கானகு” திருக்குறள், ௬௨௬. ² சிலப்பதிகாரம், ௬: ௪௪ - ௫.

தேயும்பொருளெனினுமமையும்; அன்றி, இதற்கு இத்துணைப்பொருட்கு மேற்பட்டதே தானம்பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுளர். எனவென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிச் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்:—

ருஉ - ச. பாடகச்சீறடி.....அறிஞர் யாரோ

(இ - ள்.) இனி அங்ஙனங்கருத்தாயின், இவள்சீறடிகள் பருக்கையாகிய பகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடுபாடுமென்றும் இவ்வழியைக்கடத்தற்குஇவள் செவ்வி ஏற்றதன்று; இனி ஊழ் என்செய்துமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து: அடி பரம்பகையுழவா; வழி காடியிட்டநாடு; இவள் அத்தேற்றதன்மையாளல்லள்; இனி ஊழ் என்செய்யுமோ? இதனை யாரறியவல்லாரெனப் பரிவுறல்தோன்றிவந்தது.

ருரு. உரிய தன்றிங் கொழிகென வொழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே யன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை ஒருங்குகொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செல்வை ஒழிமினென்று யாமொழிப்பவும் ஒழிகின்றிலீராயினீரென்றாரென்க.

ஒழிகெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறினானெனின், “வந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ணு நோன்போ மியிர்ப்பிப் பெயர்த்ததும்” என நீரீப்படையுள் மாடலன் கூறுதலானும், அடைக்கலக்காதையில், “தன்குல வாண,ரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு, கருந்தடங் கண்ணியொடு கடமுனைப் படுத்துவ, ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு, மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்” எனவும், “தாயு நீயே யாகித் தாங்கு” எனவும், “மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்” எனவும் ஒருபொழுதிற்கு இத்துணை ஒம்படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப் பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

ருக - கூரு. மறவுரை நீத்த.....தீர்த்தேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடைய வர்தம் நூலைக்கேட்டு அந்த ஆகமப்படியே அறிவனையேத்துதற்குத் தெற்கின் கணுள்ள தமிழ்நாட்டின்கண்ணதாகிய குற்றந்தீர்ந்த மதுரைக்குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதலின், யான்போதுவேன்; நீரும் போதுமினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தி, அடிகளே! நீரே இங்ஙனம் அருள்செய்வீராயின், இவ் வளைபொருந்திய தோளினைபுடையாளுடைய துயரெல்லாம் இப்பொழுதே போக்கினெனன்றோவென்று சொல்லவென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்றது ஒரு வழக்கு. ஏகாரத்தை இலக்கிறை யாக்கவாமொன்று. தொடி - வளைவு; “தொடிக் கட பூவை” என்றாராகலின்.

1 சிலப். உள்: எக - அரு.

4 சிலப். கரு: கரு.

2 “ ” கரு: கடக - ரு.

5 சீவகசிந்தாமணி, கூரு.

3 “ ” கரு: ”

ரீத்தென்றும் பாடம்.

சுச - ரு. கோவலன் காணாய் ... பலகெண்மோ

(இ - ள்.) கோவலனே ! நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிடத்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை நீயறியாய்; ஆதலால், யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென்றாரென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி - வடகரைவழி. மோ, முன்னிலை யகை.

சுசு - எக. வெயினிறம் பொருஅ.....காட்டினுங் காட்டும்

(இ - ள்.) வெயிலினது நிறத்தைக் கண்ணாற்பார்க்கவும் பொருத்த இம்மெல்லிய இயல்பினையுடையாள்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும் தண்டலையூடு போகக் கடவேமென்போமாயின்; அவ்விடத்து நிலம்பினக்கும்படி இடங்கொண்டு கீழ் வீழ்ந்த வள்ளிக்கிழங்கை அகழ்ந்துகொண்டகுழிகளைச் சண்பகமரங்கணிறைத்த பூந்தாதுசேர்ந்தபொங்கர் பொய்க்குழிப்படுவித்து அவ்விடங்களை அறிந்து பாது காத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய அன்பத்தைக் காட்டுதலைச் செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

பொங்கர் - ஈண்டு வாடற்பூ. அதுபோர்த்தலாற் பொய்யறைப் படுத்தென்றார்; ¹ “பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு” என்ப மேலும். கைபயறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல். பொங்கர் படுத்துக் காட்டுமென்க.

எஉ - ன. உதிர்பூஞ் செம்மலின்.....முட்டினு முட்டும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமுதிர்த்த செம்மற்பூ மறைத்த குழியுள்ளவழி நாடு தற்கு நிலனேக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப் பழுத்து விண்டு தேனொழுகும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிநுந்து பகைபோல முட்டிதலைச் செய்யினுஞ் செய்யுமென்றாரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கம்பழம் முட்டிமெனினுமமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டுவரென்றது பாடமாயின், கழிவோர்செய்யினுஞ்செய்வாரென்க; உம்மையை ஐயவுமமையாக்கிப் பொருளுரைக்க. படர்குவமெனினேயெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு கூறினார், உலகியலாகலான்.

எச - ரு. மஞ்சளமிஞ்சியும்.....பகையுறுக்கும்

(இ - ள்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், ஆண்டு மஞ்சள் முதலியன தம்மிற் தலையங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்தி தோளும் பலவின் செஞ்சுள்களினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவன் மெல்லிக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும் பகையாயுறுக்குமெனினுமமையும்; உறுக்கும் - உறுத்தும்.

¹ சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவாரி, “செம்பொன்வேங்கை”

என்றதருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலவன்மையான் முற்றிப் பருவஞ் செய்தமுனை சுருகின்மறைந்ததுகிடந்தவற்றோடு பரவும் உறுத்துமென்றதாம்.

எசு - ஏ. கயபெனடுங் கண்ணி.....படர்குவ மெனினை

(இ - ள்.) கயப்போலும் கண்ணிணைபுடையான் காதலிக்கப்பட்ட கேள்வனோ! அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய கமரவழியன் நி வயல்வழியே போகக்கடவேமென்பேமாயின்,

எசு - அக. ஆங்கு.....காரிகை

(இ - ள்.) தம்மிடத்துமலர்ந்த பூக்களின்மணம்கமழாநின்ற குளங்களில் நீர்நாய் பொருகின்மகயல்கள் வெருவியோடவேட்டிக் கெளவப்பட்ட நீண்ட முதுகையுடையவானை மலங்குகள் றெனியுஞ்செறுவிற் குறுக்கிடப்பாபுமாயின், இக்காரிகை கலங்குதலை அடையவுங் கூடுமென்றாரென்க.

நீர்நாய் கெளவியவானை பொருகயலோட்டிப் பாயினெனினுமமையும். இத்தொற்சொல்லியது: மீன்கரைதேரும் நீர்நாய்காணினும், இடையே பொருகயல்கள் உகளக்காணினும், வானை பாயக்காணினும், மலங்கு மிளிரக்காணினும் மனத்திற் கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென்றதாம்.

அக - ரு. ஆங்கண்.....கொள்ளவுங் கூடும்

(இ - ள்.) அஃதன்றியும், ¹ கரும்பல்லது காடினமையான் அவ்விடத்து ளாதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேனடைகள் முற்றி பெருங்குதலானே தேன் அழிந்தொழுகிச் சுரும்புகுழப்பட்ட பொய்கையின் நல்லகீரோடு சென்று கலந்துவிடும்; ஆதலான் அதனை அறியாமல் தணியாத நீர்வேட்கையான் இவள் தன்குடங்கையான் முகந்துகொண்டு பருகவுங் கூடுமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னே? ² “குடங்கை.....உட்குழிப்பதுவே” என்றாராகலின். இதனொற்சொல்லியது: நமது ³ தரிசனத்துக் கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிசுரிக்கவென்றதாம். எனவே ஊனையும் உடன்கூறிற்றும். மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

அசு - கூ. குறுந் ரிட்ட.....இடுதலுங் கூடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட குவளைப்பூவுடனே தம்மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம் மதுமயக்கத்தாற் போக அறியாது உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை வழிச்செல்வருத்தத்தாலே நீர் உணர்வுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங் கூடுமென்றாரென்க.

இதனொற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற் பரிசுரிக்கவென்பதாம்.

கூடு - கூடு. எந்நீ ரடைகரை.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) எந்நீரையுமுடைய பெருவாய்க்காலினது அடைகரைவழியே போகக்கடவேமென்பேமாயின், அவ்வடைகரை நீரிலுள்ளனவாகிய பொறி

¹ “கரும்பலாந் காடொன் நிலலாக் கழனிசூழ் பழனதாழி” சீவக. உகௌ.

² சிலப். பக். கூச.

³ தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

களின் முகையுடைய அலையனும் நந்தும் உள்ளவழியறிந்து பாதுகாவாது முன்பு நடக்கு முறைமையான் அடியிட்டுநடக்குநடையின் அவைதாம் உறக்கடவ நோயை நம்மாலுமாயின் அதனால் நமக்குவரும் கொலைப்பாவம் நம்மால் தாங்கவுமொண்ணாது;

எநிரீர் - வாய்த்தலையினின் தும் குதித்துவரும் வாய்க்கானீர். இயக்கம் - வழி. நந்து - ஈண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் - நடை. நோயென்றார்; கொலையென்று வாக்காற்குறவுமாகாமையின். இக்கொலைப்பாவம் ஒன்றானும் கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண் நாகத்திலுந்துந் துன்பமும் நம் மால்தாங்கலாமளவிற்றன்றென்பதனான், உம்மை எச்சவும்மையாயிற்று. அடை கரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கசு - எ. வயலுஞ் சோலையும்.....குறுகா தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றிக் தோட்டமுமடங்கிற்று. வயலும் சோலையுமென்பனவற்றைக் கூறியமுறையானே எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்ளு வாருமுளர்.

(இ - எ.) ஈண்டுக்கூறியவயலும் ஆண்டுக் கூறியசோலையுமல்லது வேறு படக்கிடக்குநெறி மேல் நாம்செல்லுகின்ற இடத்தில்இல்லை; ஆதலான், நெறித்த குஞ்சியையுடையாய்! நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே அவ்வவ்விடங்களைக் குறிப்பானறிந்து அவை *அபகாரங்களுமுற் பாதுகாப்பாயாகவென்றாரென்க.

வெய்யோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமையும்.

காட்டினுங்காட்டும்; முட்டினுமுட்டும்; பரற்பகையுறுக்கும்; கலங்கலு முண்டு; கொள்ளவுங்கூடும்; இடுதலுங்கூடும்; தாங்கவுமொண்ணா; ஆகலாற் குறியறிந்து அவையவை குறுகாதோம்பென்றாரென்க.

இங்ஙனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார், வருணனைகளையும் உடன்கூறினா ரென்க. இத்துணையும் கவுந்தியடிகள் தமது பள்ளிக்கணிநுந்துகூறினாரென வுணர்க. வயலுமெனவே வாய்க்காலுமடங்கிற்று.

கசு - கடுக. தோமறு கடினையும்.....வழிப்படர் புரிந்தோர்

(இ-ள்.) கவுந்தியடிகள் கடினஞ்முதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமந்திரமே நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல, அவரோடு பழித்தலரிய ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் - குற்றம். கடினஞ் - ¹ ஐயக்கடினஞ். அறுவை - தோளிலிடுமுறி மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண்மொழியாகியதெய்வம்; ஆவது ² பஞ்ச மந்திரம்; சு ஹி ஸ்ர உ ஸா - அ சி ஆ உ சா.

இனிச் கொண்டென்றதனைக் கொள்ளவெனத்திரிந்து அடிகளினுசெய்ய இவர்கள் துணையாகவென்றாரெனினுமமையும்.

¹ இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சமஸ்காரமென்பர் சைனர்.

² "ஐயம்புகுஉந்தவசிகடினஞ்" நாலடியார், ஈகை, கூ. (பி - ம) * 'அபகாரங்கள்'

கௌ - கக. கரியவன் புகையினும்...ஒலித்தல் செல்லா

(இ - ள்.) கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம் மீனமென்னுமிவற்றி னோடு மாறுபடினும், ஆகாயத்தே தூமக்கோளெழினும், விரிந்த கதிரையுடைய வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணே பெயரினும் காற்றுப்பொருள் குடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிய குரையுடைய உருமேற்றோடு சூன்முதிர்ந்த பருவப்புயல் தன்பெயலாகிய வளத்தைச் சுரத்தலானே ஆவ்வரையிற்பிறந்த பல பண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர், முகத்தைக்குத்தியிழக்குங் கடல் தன் வளத்தைக்கொண்டு எதிர்தலானேதேங்கி, வாய்த்தலைக்கிட கதவின்மீதெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்புனலொலியல்லது ஆம்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க.

கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை, துட்டம், தூமமென்னும்¹ கோட்கண்கினும் தூமக்கோள்; ²“மைம்மீன் புகையினும் தூமந்தோன்றினும், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்” என்றார் பிறரும். காற்பொருநிவப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியேறு. பஃரூரம் - பஸ்தாரம்; பலபண்டம். எனவே மலைவளையிற்று; ஆவன ³“தக்கோலம்.....சாதியோ டைந்து.”

கடல்வளவனவன: “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிர் பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பிளே டைந்து”

கடுவரல் - முடுகிவரும்வரவு. ஓ - தூம்பிற்கதவு; இனி ஒலுதல், விகாரத்தால் ஒவென நின்றதெனவுமாம்; இதற்கு இறத்தல் ஈண்டுத் தீவிர்தன்மேற்று. ஆம்பி - பன்றிப்பத்திர். கிழார்-பூட்டைப்பொதி. பிழா-⁴ இடா, ⁵“நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர், பாடுகிளம்பு மிசையேற்றத், தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற், கயமக்கய வயனினைக்கு, மென்றொடை வன்கிழாஅர்” என்றார் பிறரும்,

இனிக் கரியவன்புகையினுமென்பதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவுமாம். இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படரினும் சுரப்ப எதிர நீர் வாய்த்தலை ஒலிந்தொலிக்குமொலியல்லது ஆம்பிமுதலிய ஒலித்தல்செல்லாமைக்குக் காரணமாகிய காவிரியென முடிப்பினுமமையும். புகையினும் தோன்றினும் படரினுமென்ற உம்மைகள், மறை பெய்தொழில்மாத இவற்றில் ஒன்றே அமையுமாகவும் இவையெல்லாம் சேரினும் கடல்வளவனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரியின்சிறப்பை விளக்கிற்றெனச் சிறப்புமமைகள்.

ககௌ - ஈ. கழனி.....காணத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் செந்நெலும் கரும் புஞ்சும்ந்த இடத்தையுடைய நீர்கிலைச்செதுவிலுண்டாகிய தாமரைக்காட்டிலென்க.

¹ இவற்றைக் கரந்துறைகோட்களென்பர். ⁴ இடா - இறைகூடை.

² புறநானூறு, ககௌ.

மதுரைக்காஞ்சி, அக - ககௌ.

³ சிலப். பக். கடுடு.

கதசு - கூ. கம்புட் கோழியும்.....பாந்த வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன வெல்லும்போராவல்ல அரசரிருவர் பொருமிடம்போலப் பல்வேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும் ஒலியையுமுடையன வாய் ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கட்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. காண்க்கோழி-காணங்கோழி; சிலவண்மயபாக்கித்தாட்டுக்கோழிபென்பாருமுளர். நீர்நிறம்காக்கை-நீர்க்காக்கை. உள்வூ - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீர்மேலூர்தலினால், ஆகுபெயர். புள்ளு-சுணர்த்துபுள். போநா - பெருநாரை, மரக்காணை; புதா, விகாரம். வெல் போரும், முனையிடமும் வினைத்தொகை. குழைக்கூரல் - பல்வாயொன்றான ஓசையுமாம்.

கஉ௦ - உச. உழாஅ நுண்டொளி.....காய்த்தலைச் சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற் சேற்றி னுட்புக்கு அருந்திய கழுவாத்மயிரையுடைய யாக்கையையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை தன் திணவையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதலுற்ற அழிவற்ற புரிக்கூட்டினின்ற வளவிப பல்வாருக்கத்துநெல்லக் கவரித்தொங்கல்போல விளைந்துகிடக்கின்ற செந்நெய்கதிர்த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

கஉ௧ - கூ. கருங்கை.....ஒலியே யன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நெற்சொரிதலானே விளைஞரும் களமருங்குடி ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

கருங்கை - வலிய்கை. விளைஞர் - பழையர், பள்ளர் முதலாயினர். களமர் - உழவர்கீழ்க்குழமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

கஉ௨ - கூ. கடிமலர் களைந்து.....விருந்திற் பாணியும்

(இ - ள்.) காலையின்முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற்றை நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாகமுந்தோய்ந்து சேருமிகோலத்தொடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல்போலும் பெரிய கண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் களை உண்டு கொலைத்தகுணனுண்டான பண்நிறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டுமென்க.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிச் கடிமலர்களைந்து முடிநாறமுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாஹி கழுநீர்முதலைப்பறித்து மறித்து அதன்மீதே முடியினுற்றைப் பருந்துநட்டெனினுமமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேருமிகல் - களித்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது - முலைமேற்றெறித்த சேறு கோட்டிமண் கொண்டாற்போன்றிருத்தல்; * “வாரிய..... கொள்ளா முலை” என்றாற்போல. சின்மொழி - இழிந்தமொழி; சிலவானமொழியுமாம்.

* முத்தொன்னாயிரம்: “வாரிய பெண்ணை வருகுரும்பை வழுபுத்தன்போ, லேரிய வாயினு மென்செய்யும்—கரிய, கோட்டானைத் தென்னன் குளிர்சாத் தணியகலங், கோட்டிமண் கொள்ளா முலை”

விருந்திம்பாணி - தம் இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டுெனினுமமை
யும்; இதனைப் பெருமுனையென்பாருமுளர்.

கௌ - ௫. கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும்

(இ - ள்.) செந்நெற்கிணோடே அதுமையும் குவையையும் கலந்து
தொடுத்தமாலையை மேழியிலேகுட்டிப் பாசை இரண்டாகப் பிளப்பாசைப்
போலப் போற்றுவார்தொழும் பொன்னோர்பூட்டிநின்றோர் எரைப்பாடும் ஏர்
மங்கலப்பாட்டுமென்க.

குட்டித் தொழநின்றோர் பாடும் ஏர்மங்கலமுமென்க.

கௌ - ௭. அரிந்துகால்.....முகவைப் பாட்டும்

(இ - ள்.) நெல்லையரிந்து போரிட்டார் குட்டைக்கடாவிடுதலானுண்டான
முகவைப்பாட்டும்;

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின், முகவையாயிற்று.

கௌ - ௯. தென்கிணைப் பொருநர்.....மகிழ்சை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? “தென்கிணை வயலுமவனைத், தென்கிணை
வன் திருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு: “பகிவாழ் தென்று பணிவயலு
ளாமை, யகிபோ லங்கட் டாரித்—துகிடைத்துக், குன்றுபோற் போர்விற்
குருசில் வளம்பாட, வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்” எனவரும். கிணை - தடாரி; புட்
பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர் செருக்குதலோ
டெடுத்த மார்ச்சையையுடைய திரண்டமுழவினது கேட்டோர்மகிழும் இசை
யினதுவெலியும்,

கௌ - ௧௧. பெர்யாற்று.....அவலங் கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாற்றடைகரையிலே இவ்வோசைகளை முறையிற்கேட்டு
நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான வருத்தத்தை நெஞ்சிற்
கொள்ளாராயென்க.

பரந்தவோதையும் ஆர்க்குமொலியும் விருந்திம்பாணியும் ஏர்மங்கலமும்
முகவைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமென்னுமிவற்றைப் பெர்யாற்றடைகரைக்
கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலானுண்டான விருப்புத்தானே நெஞ்சில் அவலங்
கொள்ளாராயென்க.

கௌ - ௧௩. உழைப்புலிக்கொடி.....இருக்கை யன்றியும்

(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தேரை
யுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்குள் கருப்பத்
தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையினுண்டான மறையோரா
னாகப்பட்ட தேவருணவின் ஆவ் இறையுயர்ந்த மாடமாகிய அகங்களுக்கும்

போர்த்தலானே மஞ்சுசூழ்ந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத்தோன் றும் மங்கல மறையோரிருப்பிடங்களுந், அவையன் றியும்,

கசுஅ - ௫௫. பரப்புநீர்.....சென்னா னொருநான்

(இ - ள்.) இரப்பவாச்சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி னிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய ஊர்களுமாகிய இவ்விரு வகையுர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு நடக்குநாட் காதமென்னும் எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற் பாகுகாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டு இருட்சி யையுடைய முகிறவழந்த மலைபோலத்தோன் றும் பழவிற் றார்களுமென்க.

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் அழவினும் உழவினும் விளைப்போரது இருக்கையும் ஊர்களுமென்க.

¹ காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற் கங்கையின் புதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வ ரென்றார்; அன்றியும் ² “மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி” என்பதனுணங்கொள்க. தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றுமூர்களுமென வியையும். அவ்வுர்களை இடை யிட்ட நாடென்க. உடன்கண்டென்றார், இந்நாட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி உழவிடைவிளைப்போரென்க.

கருசு - சுந. ஆற்றுவி யரங்கத்து.....சாரணர் தோன்ற

(இ - ள்.) ஆற்றை மறைக்கும் அரங்கத்தில் வேறிடத்திலாத தன்மைத் தாய் வளைந்த மூங்கின் முள்ளால் விளக்கப்பட்ட வேலியையுடைய மரம்பயின்ற செறிந்தசோலையில் தேவருறைத்தற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொருபக்கத் து பட் டுணப்பாக்கத்து ³ வான் பெருமன் தத்துப் பிண்டிநீழற்கண்ணே உலகநோன்பிக ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின் மேலிருந்தருளிப் பெருமகனும் செய்யப்பட்ட அதி சயங்கன்முன்றுந் தப்பாத ஆகமதூலினுண்மைத்தன்மையையுடைய தரும் வொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் ⁴ சாரணர் அப் பட்டி னப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவென்க;

அதிசயமூன்றாவன: சுகசாதிசயம், கர்மகஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசய மென்பன.

வீற்றுவிற்றுகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

¹ ‘கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி’ என்று கூறினர் தச்சிஞார்க்கினி யரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற்காண்க.

² சிலப்பதிகாரம், எ: ௨௭.

³ வான் பெருமன் மென்பது முதலாக இங்கே தந்துரைத்தவற்றை, இக்காலை ௨௦-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

⁴ சாரணர்-சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசா ரணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகை யார், இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பார்.

ககூ - கூ. பண்டைத் தொல்வினை.....கொள்ளான்

(இ - ள்.) முன்செய்த பழவினையெல்லாம் கெட்டோடுகவென்று உட்கொண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த கவுந்தியடிகளுடனேசென்று அவரடியிலே தலையுறவிழ்ந்தார்; அங்ஙனம்விழ்ந்தவர் ஈண்டிவந்தது தனது விளங்கிய கோட்பாட்டையுடைய ¹ அவதிஞானத்தால் தெரிந்வுனையினும் ஆர்வமும் செற்றமும் தன்னிவிட்டுப்போம்படி நீக்கிய ² வீரனாகலாலே இவர்க்குவருந்துன்பத்திற்குத் தான்வருந்தானாகியென்க.

¹ கண்டறிகவுந்தியென்பதனானும் காலவணர்ச்சியின்மையுணர்க.

குடி, ஒரு வினையொடு.

கஎ0 - எக. கழிபெரு.....வல்வினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி, யாவரானும் ஒழிக்க ஒழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துநிற்கின்ற தீவினையைக் காணுமென்றோரென்க.

கானாய் - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு, நீ * 'உரிய தன்றிங் கொழிக' எனவும் ஒழியாது ணட்டுந்தீவினையையெனினுமமையும்.

கஎஉ - கூ. இட்ட வித்தின்.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) வினையிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெதிர்த்து கண்கூடாக நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு; அதுபோல இதுவும் ஒழிக்கவொழியாதென்றோரென்க.

¹ "உறற்பால... ..தணிப்பாருமில்" என்றாராகலின், தீவினையெனையெனினுமமையும். உம்மை, எச்சவும்மை.

கஎச - கூ. கடுங்கால்.....உடம்பிடை யுயிர்கள்

(இ-ள்.) கடியகாற்றையுடைய நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும் படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென்றோரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் துன்பமும் வருங்கால் யாவரானும் ஒழிக்கவொண்ணவென்பதுஉம், யாக்கைநிலையாமையும் இவர்தம்பால் உறுவது கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்குறினாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார்; நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

கஎக - கூக. அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

¹ அவதிஞானம் - அதிதகதமானபரிஞானம்; அஃதாவது தன்னுடைய மூற்பிறப்பையறியுமறிவு.

² வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோரேயாதலின், வீரனென ஒருமைபாற்கூறினர்.

³ இஃது, 'உரிய தன்றிங் கொழிகெனவொழியி' (இக்காலையில் ௫௫ - ஆம் அடி) என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

⁴ சிலப்பதிகாரம், க0: ௫௫.

⁵ நாலடியார், பழவினை, ௪:

கௌ. அறிவன்—(இ - ள்.) எல்லாப்பொருளையும் அறிவையுடை
யோன்,

அறவோன்—(இ - ள்.) அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடை
யோன்,

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.) யாவருமறியப்படும் அறி
வெல்லையைக் கடந்தோன்,

கள்ள. செறிவன்—(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்கட்கும் இதனாபுள்ளவன் ;
சலியாதவனென் றுமாம்.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக் கன்மங்களையும் சயித்
தவன்,

அவையாவன் ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோக
நீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமெனவிலை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருத்கிருத்தியன் = செய்யவேண்டுவன
வற்றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கன்மங்களைச் சுழுவின்வனுமென்ப.

பகவன்—(இ - ள்.) ² கேவலஞானி,

களஅ. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன்,
தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத் தேவர்க்கும் தலைவனாக எண்ணப்
பட்டவன்,

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம் தானாயுள்ளவன்,

களஈ. பொருளான்—(இ - ள்.) ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன்;
உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்; புதியவனுமென்ப.

புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

கஅடு. சினைவான்—(இ - ள்.) சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,

தேவன்—(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

¹ ஞானாவரணீயமுதலியவெட்டிம் காதி அகாதியென இருவகைப்பட்டி, நூற்று
நூற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

² கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன:—
க. மதிஞானம் - சுபாவபுத்தி; உ. சுருதஞானம் - தூலணர்ச்சி; ஈ. அவதிஞானம் -
தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ச. மனப்பரியயஞானம் - தன்னுடைய மூற்
பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; இ. கேவலஞானம் - திரிகால
வுணர்ச்சி.

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) லீட்டுலகிற்கு நாயகனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.) குணத்தையுடையவன்; வதம் - ¹ விரத முறாம்.

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய டுலகிற்கு விளக்காயுள்ளவன்,

கஅ௨. தத்துவன்—(இ - ள்.) தத்துவங்களையுடையோன்,

சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒடுங்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளவன்
= காரணபூதன்,

கஅ௩. சித்தன்—(இ-ள்.) எண்வகைச் சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும் பெரியவன்,

செம்மல்—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திசுமொளி—(இ - ள்.) விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅ௪. ² இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும் தங்குகின்றவன்,

குரவன்—(இ - ள்.) குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்.) இயல்பையே குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.) எம்முடையசுவாமி,

கஅ௫. குறைவில் புகழோன்—(இ - ள்.) நிறைந்த புகழையுடையோன்,

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.) குணங்களைச் சம்பந்தமாகவுடையவன்,

கஅ௬. சங்கரன்—(இ - ள்.) சுகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,

ஈசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,

சயம்பு—(இ - ள்.) தானேதோன்றினவன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.) நான்குமுகன் = அதிகயத்தோடுநான் முகன்,

¹ விரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம், சிஷுவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், குணவிரதம்:—திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அநர்த்ததண்டவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

² இறை - தங்குநல்.

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.) ¹ அங்காகமத்தை யுண்டாக்
கினவன்,

அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,

அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபர மூர்த்தி,

கஅஅ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.) எட்டுக்குணங்களை யுடையான்,

எண்குணமாவன்—அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், அநந்த
சுகம், நிர்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷ்பம், அழியாவியல்பெனவிலை.

பாத்தீல் பழம்பொருள்—(இ - ள்) பகுத்தற்கரிய புராணப்
பொருளாயுள்ளவன்; ஓட்டமற்ற பொன்னையொப்பானென்று
மாம்.

கஅக. விண்ணவன்—(இ - ள்) சுவர்க்கவாசி,

வேத முதல்வன்—(இ - ள்.) ² ஆகமமூன்றிற்கும் முதலா
யுள்ளவன்,

விளங்கொளி—(இ-ள்.) அஞ்ஞானவிருணீங்க விளங்குமொளி,

கக0 - கக. ஓதிய வேதத்து.....பொதியறை யோரென

(இ - ள்.) இந்நாமங்களை யுடையோனாலோதப்பட்ட ஆகமமாகிய விளக்
கொளியைப் பெற்றாற்போந்தேறுவதல்லது யாவரும் பிறவியாகிய சிதையினின்
றும் போகமாட்டாரென்றாரென்க.

³ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

கக2 - க. சாரணர்.....மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணரருளிச்செய்த உண்மைமொழியைக்கேட்டுத்
தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது கைகளைத் தலைமேல்வைத்துக்
கொண்டு நின்றாகுதுவார்:—

கக3 - டு. ஒருமூன்று.....செவியகர் திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக் கெடுத்தவனு
லோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல்லது
பிறிதொன்றற்குத் திறப்பன வல்லவென்றாரென்க.

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

¹ அங்காகமம், கஉ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—க. ஆசாராங்கம், உ. குத்
திரகிருதாங்கம், க. ஸ்தானாங்கம், ச. ஸமவாயாங்கம், டு. வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்த்யங்
கம், சு. ஞாந்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாத்தியயனாங்கம், அ. அந்நக்கிருத்தநசாங்கம்,
க. அநுத்தரோபபாதிக்கதசாங்கம், க0. பிரச்சிநவியாகரணாங்கம், கக. விபாககுத்திராங்
கம், கஉ. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

² ஆகமமூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பருசுருதியாகமமென்பன.

³ இது புழுக்கையெனவும் வழங்கும்; மணி. க: கூடு; உக: சு0.

ககௌ - எ. காமனை.....நவிலா தென்னு

(இ - ள்.) என்னாவும் •காமனெய்க்கை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமம் நவிலினல்லது பிறிதொன்றனை நவிலாதென்றொருரென்க.

ககஅ - கூ. ஐவரை வென்றோன் .....காணு வென்கண்

(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவரைப்பட்ட இந்திரியங்களையும் வென்றவனுடைய அடியிணைகளைக் காணினல்லது பிறிதொரு தேவராடியிணைகளைக் கையகத்தேகாணி னும் காணுவென்றொருரென்க.

ஐவர், செறலின்கண் திணைமயக்கம். இனித் கைவரைகாணினும் பாடமாயின், கைவரைகாணல் கண்விழித்தலாக்கி விழித்திருப்பினும் காணுவென்க.

உரு - உருக. அருளறம் பூண்டோன்.....பொருந்தாது

(இ - ள்.) எனது பயன்றயாக்கை அருளால் அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிற்பொருந்தினல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொருந்தாதென்றொருரென்க.

அருளறம், உம்மைத்தொகையுமாம்.

உருஉ - ந. அருக ரறவன்.....குவியா

(இ - ள்.) எனது இருகையும் அருகார்க்கு அறத்தைக்கூறுவோனாகிய அறிவன்பொருட்டு என்சிரத்தின்மீசையே குவியினல்லது பிறிதொரு தேவர் பொருட்டுக் குவியாவென்றொருரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உருச - ரு. மலர்மிசை.....பொருஅது

(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதே நடந்தோனுடையமலரடியாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது பிறிதொன்றனையும் அணியப் பொறுத்தென்றொருரென்க.

உருக - எ. இறுதியி லின்பத்து.....பெயராது

(இ - ள்.) என்மனமும் ஈதிலின்பமாகிய அநந்தசுகந்தையுடைய இறைவனருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப் புடைபெயரினல்லது பிறிதொருமொழியையோதிப் புடைபெயராதென்றொருரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

உருஅ - கரு. என்றவ னிசைமொழி.....பணிந்தனர் போந்து

(இ - ள்.) தம் கையைத் தலைமேற்கொண்டுநின்று, கவுந்தியடிகள், திறவா; நவிலாது; காணு; பொருந்தாது; குவியா; பொருது; பெயராதென்றுகொண்டு அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக் கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத் திடப்பட்ட சிலாப்பட்டத்தினின்றுமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழுவயரம் மேலாநின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவென்றுகூறி அந்தரவழியாக விரைந்துசெல்கின்றவரைநோக்கித் தொழுது பாசங்கள் அறுகவென்று பணிந்தனர்ராய்ப் போந்தென்க.

௨௧௬ - அ. காணி பூம்பொழில்.....பூம்பொழி விருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த பொழிலையுடைய •காவிரியாகிய பெரியயாற்றிற்கு மாநீரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும் பள்ளியோடத்தேறிப்போய்த் தென்கரைபைச்சென்றெய்திப் போதுகள் சூழ்ந்துகிடக்கின்றதோர் பொலிவினையுடைய பொழிலிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதினென்க.

௨௧௭ - உ0. வம்பப் பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) ¹இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவனுக்கடி இவர்களுக்குள்ள மணம்பரந்தோர் பொழிலிடத்தே அணுகினராய்ச் சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்மையையுடையாள்; குண்டமென்ற படி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும் பரத்தையென்றுமாம். வறுமொழியானன் - பயனில்சொல்லானன்; விடனைன்றபடி.

௨௨௧ - உ. காமனூர் தேவியும்.....அறிசுவ மென்றே

(இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும் இரதியையுமொக்கு மிவர்களை யாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று சொல்லியென்க.

இனி, இவ்விடத்துவந்தவிவர் காமனும் தேவியும்; அல்லராயின், யாரெனக் கேட்டறிசுவமென்றாரெனினுமமையும். இப்பொருட்குப் போலி ஒப்பில் போலி. ஈங்கிவர்: ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டங்கு: ஈங்கு - இப்பொழுது.

௨௨௩ - ச. நோற்றுணல் யாக்கை.....வினவ

(இ - ள்.) ² உவாமுகலிய விரதநாட்களிற் பட்டினிவிட்டுண்டலான் மெலிந்தயாக்கையையும் துண்ணிய துவக்கையுமுடையீர்! தும்மொடுகடி வழிவந்த இவர் யாரென்று வினவவென்க.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வழியிற் கூடிவந்தோர்.

௨௨௪ - சூ. என்மக்கள்.....³ பரிபுலம் பினரென

(இ - ள்.) அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள் இவர் என்மக்களானும்; நீர்சொன்ன காமனும் தேவியுமல்லர்; மாணியாகக்கையர்; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவருமைச்செல்லாதே விடப்போமினென்றாரென்க.

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம்.

௨௨௪ - அ. உடன்வயிற்றோர்கள்.....கற்றறிந் தீரென

(இ - ள்.) தூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையும்றிந்தவரே! ஒருவயிற்று உடன்பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாய்க் கூடவாழக்கடவதென்று நீர் கற்றதூல்களிற் சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற் சொல்லுமென்றென்க.

¹ இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம்; மணிமேகலை ௧௮ - வது காலை, ௧௧௬.

² "ஓவா திரண்டேவடி மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு" சீவகசிந்தாமணி, ௧௬௪௪.

³ "பரிபுலம் பினனினவன், ருனே தமிழன் வந்தனன்" மணி. ௧௬ : ௩௪ - ௮.

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி; இவ்வாறே நீர் கற்றனவுமென்பதாம்.

உஉ௧ - ௪௦. தீமொழி கேட்டு..... உரையீரோவென

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டனார் செவியைப் புதைத்துக் கண்ணிநடுங்க, என்னுங்கோஸ்போல்வான் இவரிகழ்கின்றனர்; இவ்விகழ்ச்சியால் துடங்குமுட்களையுடையகாட்டில் துழைந்துதிரியும் முதுநரியாகக்கடவரெனக் கவுந்தியடிக்கரிட்டசாபம் தவத்தின்வினாவாகிய சாபமாதலால் அவரைச் சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம் வினாந்தபடியையறியாராகிய கோதையும் நம்பியும் குறியறியினது நெடியகுரலாகக்கூடும் வினியைக் கேட்டு நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்கநெறியினின்றும் நீங்கியோர் நீர்மையல்லாதனவர் ஹைச்சொல்லினும் இஃது அவர் அறிவின்மையார் கூறியதன்றோவென்று உயர்ந்தோர் தமதறிவான் உணரவேண்டும்; செய்தவத்தீர், உம்முடைய திரு முன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத் தருளீரென்றுகூறவென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி - ஓரி. நடுங்கியென்றார், தம்பொருட் டாகவினாதலின், ஓகாரம், இசைநிறை. அடிகள் மனத்தால் நீனைத்திட்டசாப மாதலாம் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம் அறியாதவர்கள் அவர்சொன்ன இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது வேறு சபிக்கவுரியாரின்மையானும் உய்திக்காலமுரையீரென்றார். வினி - ஓரிக்குரல். 'நெறியி னீங்கியோர் நீரலை கூறிலு, மறியா மையென் றறியல் வேண்டும்' என்னுந்துணையும் அவருட் கோள். பின்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

உசக - ௫. அறியாமையினின்று.....சாபவிடை செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளானவரும் துன்பமென்பதனை அறிந்து கூறாமையானே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையூர் மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டிற்குநின்று பன்னிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம் துன்பமுழந்துபின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப் பெறுவாராகவெனச் சாப விடைசெய்தென்க

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் தவஞ்செய்துபெற்ற மக் கட்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு; எனவே¹ யாகாவாராயினும் நாகாத்தல் வேண்டுமென்பதாயிற்று; "ஆக்கப்படுக்கும்..... வெல்லுமாறே" என்பது உமாயிற்று. நொச்சியொருபுடையென்றது வேறு அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; ² "நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" என்றதுமது. இழிபிறப்பு - வினங்கின்பிறப்பு. முன்னையருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியாளனுமெனவுமாம்.

உச௫ - ௮. தவப்பெருஞ் சிறப்பின்.....புக்கனர் புரிந்தென்.

(இ - ள்.) தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்த

¹ திருக்குறள், கஉ௭.

² "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலைநரகத் துய்ய்ப்பிக்கு, காக்கப் படுவன வித்திய மைந்தினு, நாக்கல்ல தில்லை தனிலெல்லு மாறே" (வளையாபதி.) ³ அகநானூறு, கஉஉ.

புறத்தே சிறையைபுடைய கோழியென்னுநகரின் கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காடுன்க.

வாரணம் - கோழி; ஆவது உறையூர். முற்காலத்து ஒருகோழி யானே யைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கிய வதனும் புறம்பே சிறையைபுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமளர்; அந் தன்ம; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை: புறத்தே சிறையைபுடைய கோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும்; ¹ “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்” என்ப மேலுமாகலின்.

பணிந்தனர்போந்து எய்தி இருந்துழிச் சென்றோர் வினவப் பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ கற்றறிந்தீரெனச் செவியகம்புதைத்து நடுங்க முது நரியாகெனக் கட்டியதாதலின் உரையீரோவெனப் பெறுக ஈங்கிவரெனச் சாபவிடைசெய்து கவந்திபும் கேவியும் கணவனும் புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது எல்லாவடியுந் தம்முளொத்துமுடிதலின் நிலையண்டிலவாசீர் யப்பா.

கப.—நாடுகாண்காலை புற்றிற்று.

கட்டுரை.

க - ௨. முடியுடை.....உதித்தோர்—முவேந்தருள்ளும் சோழர் குலத்து உதித்தோருடைய; மூவர் - சோழர் பாண்டியர் சேரர்.

ங. அறன்—“அறனும்படை” என்றது; [இந்திர. களக.] தருமா சனமென்பாருமளர்.

மறன்—“இமையவ குறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யொற்றி” என்றது; [இந்திர. கள - அ.]

ஆற்றல்—“கோநகர் காத்த” என்றது; [கடலாடு. அ.]

ச. மூதூர்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“புகாரேயாயினும்” என்றது; [மங்கல. கசு.]

ரு. விழுகுமலிசிறப்பு—“விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டி” என் தது; [இந்திர. கசுஅ.]

விண்ணவர்வரவு—“அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண் குறாஉம்வானவன் விழவு” என்றது; [கடலாடு. எஉ - க.]

எ. குடி—“இரட்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர்” என்றது; [நாடுகாண். கசுக - ரு.]

கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு, கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய” என்றது; [நாடுகாண். ௧௨௩ - ௪.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித் தீதுதீர்க்கிற்று — “கரியவன் ..... ஒலிக்கும்” என்றது; [நாடுகாண். ௧௦௨ - ௧.]

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் — “மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின் மறையோர்” என்றது; [நாடுகாண். ௧௪௧ - ௪.]

க௦. அரங்கு — “நூனெறி மரபி னரங்கம்” என்றதும், “தோற்றிய வரங்கில்” என்றதும். [அரங்கேற்று. ௧௧, ௧௦௬.]

ஆடல் — “ஆடலும்” என்றது; [அரங்கேற்று. ௧௬.]

தூக்கு — “தூக்கும்” என்றது; [, ௧௬.]

வரி — கண்கூடுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள எட்டு வரியும்; [வேனிற். ௪௪ - ௧௦௮.]

௧௧. பாரதி விருத்தி — நாடகவுறுப்பாகிய பாரதிவிருத்தி; அது கட லாடுகாதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேராடலும்; [கடலாடு. ௩௧ - ௬௧.]

௧௨. திணைநிலைவரி — “கடல்புக்கு” என்னுங் கவிமுதல் “சேரன் மடவன்னம்” என்பதிருதியாகவுள்ள ஏழும்; [கானல். ௧௭ - ௨௧.]

இணைநிலைவரி — சார்த்தவரி முதலாகிய பலவரிகளால்வருவன. [கானல்வரியிற்காண்க]

௧௩. யாழின்ருகுதி — “சித்திரப்படம்” முதல், “பட்டடை” ஈறாக வுள்ளன; [கானல்வரி. ௧.]

௧௪. ஈரேழ்சகோடம் — “ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வி” என்றது; [அரங்கேற்று. ௭௦.]

இடநிலைப்பாலை — “குரல்வா யினிவாயக் கேட்டனள்” என்றது; [வேனிற். ௩௮.]

௧௫. தாரத்தாக்கம் — “குரலீறுகவும்” என்பதனால், தாரம் குரலாகிய விளரிப்பாலைபிறக்குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௩௮.]

தான்றெரிபண் — அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியன்மரு தம், பெருகியன்மருதமென்னும் பண் நான்கும் தெரியுந்திறன்; [வேனிற். ௩௯ - ௪௦.]

௧௬. ஊரகத்தேர் — “மகர வாசிகை.....வீதி” என்றது; [இந்திர. ௧௫௧ - ௬.]

ஒளியுடைப்பாணி — “சூரியல் பொலிய” என்றது; [அரங்கே த்று. ௧௩௫.]

கள, என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட இவைகள் யாவும்,

கள - அ. பிறபொருள்.....நிலைமையும்

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த வைப்போடே பொருந்தித்
தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலாம்,

கக - உ0. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்
ற்றிற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம் முற்றியது.

முதலாவது

புகார்க்காண்டத்தின்

அடியார்க்குநல்லாருரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது மதுரைக்காண்டம்.

கக. —காடுகாண்காணைது.

- +—
- திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுகக் குடைக்கீழ்ச்
செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ லிருந்த
வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கித்
- நீ. † கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
கன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்
- கஃ. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
வைகறை யாமத்து ‡ வாரணங் கழிந்து
வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித் தோன்ற

க. திங்கண்மூன் றடுக்கிய - மூன்றுதிங்களை அடுக்கினாலொத்த.

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனரை.

உ - ச. (பா) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த அறிவன்; சிறந்தகோதை
யெனக்கூட்டினுமாம்.

நீ. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

சு. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்; ஆற்றின்குறையென்
பாருமளர்.

க. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச. இருக்கை - இருப்பிடம்.

(சு) அரங்கத்திற்கண்ட (அ) சாரணர்கொன்ன தருமவுரையைக் (நீ) கட
வுளர்க்கு (அ) மொழிந்து (கக) வாரணங்கழிந்துவழிக்கொண்டு (கச) இள
மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

(பி - ம்.) * 'குளிர்நிலை' † 'கந்தம்பள்ளி' ‡ 'வாரணங்காட்டவெய்யவன்'

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாணியும் பொலிந்ததோ
ரிளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி

கடு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை

பூழிதொ * ழாழிதொ ழுலகங் காக்க

¹ வடிபிற மன்னள வரசர்க் † குணர்த்தி

வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறுது

² பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத் துக்

உ௦. குமரிக் ‡ கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள

வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு

தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி

திங்கட் செல்வன் நிருக்குலம் விளங்கச்

செங்கண யிரத்தோன் நிறல்விளங் காரம்

உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி

முடிவளை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென்

நிடியுடைப் பெருமழை § யெப்தா தேகப்

பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப

மழையினித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்கெனத்

௧. நீதுநீர் சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி

மாமுது மறையோன் வந்திருந் தோனை

யாது நும்பு ரீங்கென் வரவெனக்

கோவலன் கேட்பக் குன்றஞ்ச் சிறப்பின்

மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ

(சு) வணங்கி (அ) மொழிந்து (கசு) கானத்திருக்கை புக்குழியென்க.

கள. அடியில் தன்னளவு அரசர்க்கு உணர்த்தி - கடலினளவை அடியாலே இன்ன அளவினது இதுவென்று அரசர்க்குக்காட்டி; அன்றி அடியினாலே தன்பெருமையை அரசர்க்கு அறிவித்தென்பாருமுளர்.

கஅ. வேலானுமெறிந்தபகை.

க்க. பஃறுளியாறு - குமரிப்பக்கத்ததோர் யாறு.

[ஞலே.

உ௦. கோடு - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள - வளைந்தகடல்கொள்ளுமையி

உசு. முதல்வன் - இந்திரன்; இந்திரன்சென்னிமுடியிலே வளையுடைத் தோனென்க.

¹ கள - உஉ: "மலிதிரை பூர்த்துதன் மண்கடல் வெளவலின், மெலிவின்றி மேற் சென்று மேவார்தா டிடம்படப், புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை, வலியினுள் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்" கலித்தொகை, ௧௦௪.

² பஃறுளியாறு: புறநானூறு, உ.

(பி - ம்.) * 'ஊழியுலகம்' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொடுங்' § 'பெய்யாதேக' 'விளையுள்'

௩௫. நீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
1 வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை யருந்திறம்
பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் † துருத்தித்
௪௦. திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை
2 விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்கனும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து
௪௫. மின்னுக்கோடி யுடுத்து விளங்குவிற் பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு
௫௦. பொலம்பூ ‡ வாதையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டுள்ளேன்
மென்னவ னாட்டுச் சிறப்புஞ் செய்கையுங்
௫௫. கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவர் திருந்தே னிதுவென் வரவெனத்
தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
மாமறை § முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி
கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்
௬௦. கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி
வேத்திய விழந்த வியனிலம் போல

௫௨. (பா) கண்கள் என்னுள்ளத்தைக்கலக்குதலாலே; கண், எழுவா

௫௩. தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம். ௬௦. தொழிலாளர் - மந்திரிகள்.

1 "மின்னவிர் சுடர்மணியாயிரம் விரித்த, கவைநா வருத்தலைக் காண்பின் சேக்
கைத், துளவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனும்" பரி. கக.

2 சக - ௫௧. "பருவம் வாய்த்தவி னிருவிசும் பணித்த, விருவேறு மண்டிலத்
திலக்கம் போல, தேமியும் வளையும் மேத்திய கையாற், கருவி மின்னவி நிலங்கும்
பொலம்பூ, ணருவி யருவி ஓரமொட ணித்ததின், நிருவரை யகலம்." பரி. கக.

(பி - ம்.) * 'விரித்தலை' † 'துருத்தியுட்பருவமர்' ‡ 'ஆடைபொலிந்துதோன்
றிச்' § 'முதல்வன்'

- வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன்
முனலர் * திருகத் தன்மையிற் றுன்றி
¹ முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
கூடு. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதாய ருறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளங்
காலை யெய்தினிர் காரிகை ‡ தன்னுட
னறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கமு
நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிர்
எடு. நெடும்பே ரத்த நீந்திச் சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம் புக்காற்
பிறைமுடிச் சுண்ணிப் பெரியோ னேந்திய
வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்
வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி
எடு. § னலறுதலை மராமு முலறுதலை யோமையும்
பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முனி மூங்கிலும்
வரிமரற் றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
நீர்நகைது வேட்கையின் மானின்று விளிக்குங்
கானமு மெயினர் கடமுங் கடந்தா
அடு. லைவன வெண்ணெலு || மறைக்கட் கரும்புங்
கொய்பூந் திணையுங் கொழும்புன வரகுங்

கூக நலந்திருக - நலம்பேறுபட.

கூஅ. அறை - கற்பாறை. பொறை - பொத்தைமலை; சிறுமலை. ஆரிடை - அருவழி.

கூக. நிறைநீர் வேலி - நிறைந்த நீர்க்கு வேலியான எரிகரை.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாநூர்; அவ்நூரிலே நெடுங்குளக்கரைக்கு உள்ளாகப்புக்கால்.

எக. அறைவாய் - அற்றவாய்; சூலம்போலக் கவர்க்கும்.

எடு. அலறுதலை - விரிந்ததலை.

எக. புன்முனி மூங்கில் - தண்ணிலர்ந்த மூங்கில். எக. கடம் - வழி.

அடு. அறுத்தலையுடைய சுண்ணையுடையகரும்பு.

¹ கச. கூ; மதுரை. கூச - ந; தொல். அகத்திணை. கு. ௨௦ - இளம்; ஷ. ஷ. கு. ௨ - ந; தொல். முதற் குத்திரவருத்தி, மேற்; கருத்து; சீவக. ௨௧௦௬.

(பி. ம்.) * 'திருக' † 'நல்லியல்புநிந்து', 'நல்லியல்பிற்றிந்துநடுங்குதுறுபருவத்து' ‡ 'தன்னொடுமறையும்' § 'அலர்ந்தலை', 'அலந்தலை' || 'அறைகட'

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிச் சுவலைபு
வாழையுந் சுழுகுந் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுந் † குழுகித் தோங்கிய

௨௫. தென்னவன் சிறுமலை ‡ திகழ்ந்து தோன்று
மம்மலை வலங்கொண் டகன்பதிச் செல்லுமி
னவ்வழிப் § படர் ராயி னிடத்துச்
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடந்தாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

௩௦. கடம்பல கிடந்த காடுடன் சுழிந்து
திருமால் குன்றத்துச் செல்குனி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணே ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்
புண்ணிய சரவணம் ¶ பவகா ரணியோ

௩௫. டிட்ட சித்தி யெனும் பெயர் போகி
விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்
புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்

௪௦. ** பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
†† பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவி
ரிட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி

௨௨. காயம் - வெள்ளுள்ளி.

௨௫. சிறுமலையென்றது - ஓருமலை.

௨௬. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு. அகன்பதி - மதுரை.

௨௭. இடத்து - இடப்பக்கத்து. ௩௦. கடம் - பாலைநிலத்துவழி.

௩௧. திருமால்குன்றம் - அழகர்திருமலை. ௩௨. ஆங்கு - அப்பிலத்துவாய்.

௩௬. விட்டுநீங்கா - தம்மினீங்கா.

௩௭. சிறப்பு - விசேடம்; இந்தவிசேடம் எக்காலத்துமுள. மூன்றுள - மூன்றுபொய்கையுள.

௩௮. பொருந்துதல் - ஆடுதல்.

௩௯. விழுநால் - ஐந்திரவியாகரணம். எய்துவிர் - உணர்விர்.

(பி - ம்.) * 'குழுகுலைத்' † 'குழுகித்தோங்கித்' ‡ 'திகழத்' § 'பவகாராயி
னிடத்தகசெல்' || 'தண்பெருங்கா' ¶ 'பவகாரணிய மிட்டசித்தியென்பபெயர்'
** 'பவகாரணியம்படிந்தாடுவிர்' †† 'பவகாரணத்துப்'

னிட்ட சித்தி யெய்துவர் * நீரே

யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி

க0௫. னேங்குயர் மலையத் துயர்ந்தோற் றெழுது

சுந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து

வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா

னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற் றகன்றலைப்

பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங் கூந்தற்

கக0. கடிமல ரனிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்

தொடிவளைத் தோளி யொருத்தி தோன்றி

யிம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு

மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு † மின்றியோர்

செம்மையி னிற்பதுஞ் செப்புமி ‡ னீயிரிவ்

கக௫. § வரைத்தாள் வாழ்வேன் வரோத்தமை யென்பே

ஹரைத்தார்க் குரியே ஹரைத்தீ ராயிற்

றிருத்தக் கீர்க்குத் திறந்தேன் கதவெஹங்

கதவந் திறந்தவன் || காட்டிய நன்னெறிப்

புதவம் பலவுள ¶ போகிடை கழியன

கஉ0. வொட்டுப் புதவமொன் றுண்டத ஹம்பர்

வட்டிகைப் பூங்கொடி வந்து தோன்றி

யிறுதியி லின்ப மெனக்கிங் ** குரைத்தாற்

க0௭. வந்தனை - வந்தனையோடே.

க0௮. சிலம்பாறென்றது - ஓராறு. அகன்றலை - அகன்றவிடம்.

க0௯ - கக. பொற்கொடிபோன்ற ஒளியினையும், புயல்போலும் ஐங்கூந்த லையுமுடைய தொடிவளைத்தோளாளர் ஒருத்தி கன்னிகாரம்போலத் தோன்றி; 'கன்னிகாரம்போல' என்றார், மதாணியணிந்திருத்தலின். கோங்கடியிலே தோன்றியென்றுமாம்,

ககஉ. இம்மைக்கின்பம் - பொருள். மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம்.

கக௩ - ச. இரண்டுமின்றிச் செம்மையினிற்பது - வீடுபேறு.

கக௪. உரியேன்-தொழிற்செய்வேன். கக௭. திறந்தேனென்றது, விரைவு.

கக௬. போகிடைகழியன - நீண்ட இடைகழியிலுள்ளன.

கஉ0. ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்.

கஉ௧. வட்டிகையிலெழுதிய கொடிபோல்வாள்.

கஉஉ. இறுதியிலின்பம் - வீடு.

(பி - ம்.) * 'நீரே' † 'இன்றிச்செம்மை' ‡ 'தீவிர்' § 'வரைத்தாழ்' || 'காட்டியவந்தெறிப்' ¶ 'போகிடைகழியன' ** 'உரைத்தீர்'

பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய பொருளெனு
முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே

கஉரு. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
முரைத்தா றுளரெனி னுரைத்த முன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினன் பெயரு
மருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும்
வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு

கங்ஓ. மொருமுறை யாக அளங்கொண் டோத
வேண்டிய தொன்றின் * விரும்பினி ராடிற்
காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினைபாது † மலைமிசை நின்றோன்
பொற்றா மரைத்தா னுள்ளம் பொருந்துமி

கங்ஓ. னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
¹ புள்ளணி ‡ நீள்கொடி புணர்நிலை தோன்றுந்
தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலர்த் தாளினை
யேன்றுதுயர் கெடுக்கு ட் மின்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுரைக் || கேருமின்

கசுஓ. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்
கந்நெறிப் படரீ ராயி னிடையது
செந்நெறி யாகுந் தேம்பொழி லுடுத்த

கஉங. பேணியபொருள் - மூன்றினுளொன்றாய் நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கன்போகின்ற பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும் எட்டுமாவன:—பஞ்சாக்கரம், அட்டாக்கரம்.

கஙக- உ. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண் ஆமுனால் ஏனையவிரண்டும்
தோன்றும் மரபினவல்ல.

கஙச. உள்ளம்பொருந்துமின் - நினைபுங்கோள்.

கஙசு. புள்ளணிரீள்கொடி நின்ற நிலைமையோன்றும்; கொடிபுணர்நிலை -
கொடிமரநிற்கும் திருவாச லுமாம்.

கஙஎ. (பா) துணைமலர்த்தாமரை - திருவடி.

கஙஅ. கெடுக்குமென்றது, முற்று; கெடுத்தலால் இன்பமெய்தியென ஒரு
சொல் வருவிக்க.

கசஉ. செந்நெறி - செவ்வியவழி.

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, கடுக

(பி - ம்.) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை'

‡ 'நீள்கொடிப்புணர்நிலை'

§ 'இன்பமெய்துவீர்' || 'எய்துமின்'

ஆரிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா

லாரிடை யுண்டோ ராரஞர்த் தெய்வ

௧௪௫. நடுக்கஞ் * சாலா நயத்திற் றேன்றி
யிடுக்கண் செய்பா தியங்குநர்த் தாங்கு
மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப் பெருவழி
நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண
முடொழு தகையேன் போருவல் யானென

௧௫௦. மாமறை போன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட
† காவுந்தி பைபையோர் கட்டுரை சொல்லு
நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யான
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியிங் கில்லை
கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்

௧௫௫. மெய்ப்பாட் ‡ டியற்கையின் விளங்கக் காணு
¹ யிறந்த பிறப்பி னொப்திய வெல்லாம்
பிறந்த பிறப்பிற் காணு யோநீ
வாய்மையின் வழாது மன்னுயி டீ ரோம்புநர்க்
கியாவது முண்டோ வெய்தா வரும்பொருள்

௧௬௦. காழுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
நீபோ யாங்களு நீணெறிப் படர்குது
மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி யுணர்த்திக்
குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் றன்னுட
னன்றைப் பகலோ ரரும்பதித் தங்கிப்

௧௬௫. பின்றையு மவ்வழிப் பெயர்ந்து**செல் வழிநாட்
கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
†† வருத்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் கிருப்ப

௧௪௪. ஆரஞர்த்தெய்வம் - வருத்துந்தெய்வம்.

௧௪௬. (1.11) இயங்குநர்த்தடுக்கும் - வழிபோவாரைப் போக்குவிலக்கும்.

௧௪௭. இவ்வகைச்சென்றுகிடக்கும்.

௧௫௪. கற்பம் கப்பமென நின்றது; பிராகிருதம்.

௧௫௫. மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; பரமாகமத்தில் இந்திரன் நூலினைக் காணலாம்.

¹ “இறந்த பிறப்பிற்குஞ் செய்த வினையைப், பிறந்த பிறப்பா லறிக-பிறத்திருந்து, செய்யும் வினையா லறிக வனிப்பிறத், தெய்தும் வினையின் பயன்” அறதெறி. ௫௬.

(பி - ம்.) * ‘சாலா நலத்திற்’ † ‘காவுந்திகையோர்’ ‡ ‘இயற்கை’ § ‘ஓம்பினர்க்கு’ ‘படர்குவம்’ ** ‘செல்வழிநாட்’ †† ‘வருத்துசெல்’

விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண் மருங்கிற்
புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் † சென்று

க௭௦. நீர்நசை வேட்கையி னெடுந்துறை நிற்பக்
கானுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
நயந்த காதலி னஸ்குவ னிவனென
‡ வயந்த மாலை வடிவிற றேன்றிக்
கொடிநடுக் குற்றது போல வாங்கவ

க௭௧. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கணி நகுத்து
வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றற்
தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை யாதலிற்
கோவலன் செய்தான் கொடுமையென் றென்முன
மாதவி மயங்கி வான்றுய நுற்று

க௭௨. மேலோ ராயினு ஞாலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியுங்
கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே போன்மெனச்
செவ்வரி யொழுதிய செழுங்கடை மழைக்கண்

க௭௩. வெண்முத் துதிர்த்து வெண்ணிலாத் திகழுந்
தண்முத் தொருகாழ் § தன்கையாற் பரிந்து
|| துனியுற் றெண்ணையுந் துறந்தன ளாதலின்
மதுரை மூதூர் மாநகர்ப் ¶ போந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங் குரைப்பச்

க௭௪. இடைநெறி - முன்சொற்றவழிமுன்னிலும் நடுவில்வழி; நெறி
யிடைவிலையென்றுமாம். இயவுகொள் - செலவுகொண்ட

க௭௨. நயந்தகாதலுடையனாலால், யான்சொல்லுகின்றவதற்கு இவன்
நஸ்குவானென.

க௭௧ - ௭. யான் மாற்றம் தீதிலேன்; நீபிழைக்கச்செப்பினாய்.

க௭௨. மேலோர் - அருந்தவர். ஞாலோர் - கற்றோர்.

க௭௩. பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதாது நன்மைதீமையறிவோர்;
ஞானிகளில் உயர்ந்த கூற்றோரென்றுமாம்.

க௭௪. பிறக்கிகை - பின்னிகை; என்றது முகம்பாராமை.

க௭௦-௭௩. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக் கழிந்துபோம் கணிகையர்.

(பி - ம்) * 'இயவுக்கொண்' † 'பொருந்தி' ‡ 'வசந்த' § 'தன்கையிற்'

|| 'துனியுற்று' ¶ 'போந்திக்கு'

௧௯௦. சாத்தொடு போந்து தணித்துய ருழந்தேன்
பாத்தரும் பண்பின் * பணிமொழி யாதென
மயக்குந் தெய்வமீவ் வன்காட் டெண்டென
வியத்தரு மறையோன் விளம்பின னாதலின்
வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத் தாலீவ்

௧௯௫. வைஞ்சி லோதியை † யற்குவென் யானெனக்
கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம்
பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்
வனசா ஈணியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு

௨௦௦. மென்றிற முரையா தேகென் நேகத்
தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் ‡ கொணர்ந்தாங்
கயர்வுறு மடந்தை யருந்துயர் தீர்த்து
மீதுசெல் வெங்கதிர் வெம்மையிற் றொடங்கத்
தீதியல் கானஞ் செலவரி தென்று

௨௦௫. கோவலன் றன்னொடுங் கொடுங்குழை மாதொடு
மாதவத் தாட்டியு மயங்கத ரழுவத்துக்
குரவமு மாவமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்
விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை
யாரிடை யத்தத் திபங்குந ரல்லது

௨௧௦. மாரி வளம்பெரு § வில்லே ருழவர்
கூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி
வேற்றுப்புலம் ¶ போகிநல் வெற்றங் கொடுத்துக்
கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும்
விழிதுதற் குமரி வின்னோர் பாவை

௨௧௫. **மைபறு சிறப்பின் வான நாடி
யையைதன் கோட்ட †† மடைந்தன ராங்கென்.

௧௯௧. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே! என்றது, பிறர்க்கில்லாத, பண்டையாயென்றபடி.

௧௯௫. அற்குவெனென்றுகருதி. ௨௦௫. ஒடி, எண்ணொடுவுமாம்.

௨௦௬ - ௧௦. ஆரிடையத்தத்தியங்குநருடைய வளமல்லது மழைவளம் பெருமறவர்.

௨௦௮ - ௧௧. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து ஐயைகோட்டமென்க.

(பி - ம்) * 'பழிமொழி' † 'அற்குவெனென்று' ‡ 'கொணர்ந்து வயாவதுமடந்
தைக்கு வருந்துயர்' § 'வல்லேருழவர்' || 'மொய்ம்பொடி' ¶ 'போகில்வெற்றங்'
** 'மதுவது' †† 'உறைந்தனரங்கென்'

க - ச. திங்கண்முன்று.....அறிவனை வணங்கி

(இ-ள்.) கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய நிழற்கண்ணே மூன்று திங்கையென்கின்றபோலும் திருமுக்குடையினதுகீழ் இளராயிற்றினது ஒளியினும் ஒளிசிறப்பவிரந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

திங்கண்முதலிய¹ மூன்றெனினுமாம். முக்குடையாவன: சந்திராதித்தம் நித்தியவினோதம், சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு தொக்கது; பொருவாம் பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து - சிறப்ப. 'கோதைதாழ் பிண்டி' என்றார்; ² அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான் எஞ்ஞான்றும் மாலை யாகப் பூக்குமாதலின்.. ஆதியிரேற்றத் தறிவனென்றது ஆதியின்மையைத் தோற்றமாகவுடையனென்றதாம்; எனவே இனஞ்செப்பி அந்தமின்மையை முடிவாகவுடையனென்பதாஉமாம்; ஆகவே ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவனென்றவாரும்; எனவே தனக்குப் பிரிதொருவர் முதலாதல்லாதவனென்பதாம். இன்னும் இதற்கு யாவர்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினுமமையும். ஆதியிற்றேற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றேன்றியவனென்க. என்றகருத்து காலத்தின்முற்றேன்றும்பொருள்கள் யாவுமின்மையின், அதனினும் முற்றேன்றியவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதனாட் (கௌ. உசஅ) புரிந்து புக்கவர் வணங்கியென்க.

௩ - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற மொழிந்து

(இ - ள்.) முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்துள்ள³ கடவுளர்க்கெல்லாம் ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து அகன்றபொழிலின்கட் சாரணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும் இனிமைபுறமொழிந்தென்க.

⁴ நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார். அந்நில், அசையுமாம். அரங்கம் - முற்கூறிய ஆற்றுவியரங்கம்; திருவரங்கமுமாம். அகன்பொழில் - அம் மரம்பயிலடுக்கம். சாரணர் - ⁵ பெரும்பெயரையரிட்ட சிவாதலத்துத் திருமஞ்சாற்றுஞ் சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ "ஒளியுறி னலலது, போதார் பிறவிப் பொகியயறையோர்" என்றமொழி; அதனைக் கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....அடங்கி

(இ - ள்.) அன்று⁷ சாவகருதைவிடத்து விட்டுத் தங்கியென்க.

¹ மூன்றுவன:—சந்திரன், சூரியன், அக்கினி.

² இவ்வசொரு மாலையாகப். பூக்குமென்பதை, "முழாத்திரன் மொய்ப்மலர்ந்தாமற் தாழ்ந்துமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்ந்து வண்டினங், குழாத்தொழி பிறை கொனக் குனிந்து கூங்குயில், விழாக்கொன விரிந்தது வீரன் பிண்டியே" என்னும் சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௧௨ - ஆம் செய்யுளாறுணர்க.

³ கடவுளர் - ஈண்டு முனிவர்; "தொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய" என (சக) மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து போழ்தென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய, வெகிகடவுள்" எனக் (சக) கலித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

⁴ நிக்கந்தன் - அருகன்.

⁷ சாவகர் - சைனர்களில் இல்லறத்தார்;

⁵ சிலப்பதிகாரம், கௌ. ௧௧௦.

இவர்களை றாவகரென்பர்.

⁶ ,, கௌ. ௧௧௦ - ௧௧௧.

என்றது தாலிப்பொழுதில் வாய்மொழிகேட்டு மாடப்புணைபோகிக் தென்கரையெய்திப் பும்பொழிலிருந்துழிச் சாபலிடைசெய்து மாலைப்பொழுதின் சுட்புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே அம்மைஞானம் துதங்குதல் கூறவேண்டாதுமுடியும்; முடியவே வழிநாட்சாவகருளறகின்றவிடத்தே தங்கினுராய் ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சுட்டின், அவருறைவிடம் கந்தன் பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவரென்றது சாவகரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம் மாதவத்தாட்டி மாண்புறமொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட் புக்கமையுணர்க. இங்ஙனங் கூறியது, “ஆமைக்காதம்” என்றமையானும் “காவத மல்லது கடவாராகிப், பன்னாட்டங்கிச் சென்ன னொருநான்” என்றமையானும், ஈண்டும் “அன்றவருறைவிடத் தல்கின ரடங்கி” என்றமையானும் சிலராட்சென்றவழிச் செல்வொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கென்கொள்க.

க௭ - கச. தென்றிசை மருங்கிற்.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணெசெல்வதலை விருப்பமுறுதலானே கோழி ஆரை வைகறைபாமத்தே கழிந்து செல்லாநின்றழி வெய்யோன்வந்து முன்னர்க்குணதிறையை விளக்கிப் பின்னர்த் தான் தோன்றினானை, வளவிய நீர் நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியுஞ்சிறந்ததோர் இளமரக்காவின்மண்டபத்தே சென்று புக்கவிடத்தென்க.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து அல்கினரடங்கி விருப்புற்று வாரணங்கழிந்து தோன்றினவளவிலே இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி - விளங்கி; விகாரம்.

கரு - சு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங் காக்க

(இ - ள்.) முன்னரையாவிரும் மிக்க பெரியதகையினையுடைய எங்கோ வாழ்வானை; ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை அவனே காப்பானை வென்க.

க௮ - உஉ. அடியிற் நன்னளவு.....தென்னவன் வாழி

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்தத் தன்ன பெருமையினதளவை அரசர்க்குக் காலான்மிதித்துணர்த்தி வேலானெறிந்த அந்தப் பழம்பகையினைக் கடல் பொருது பின்னொருகாலத்து அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ¹ பஃறளி யாற்றுடனே பலவாகிய பக்கமலையையுடைய குமரிக்கோட்டையும் கொண்ட துணை வடகிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும் இமயமலையினையும் கைக் கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட தென்னவன் வாழ்வானை வென்க. ²

¹ சிலப்பதிகாரம், க௭: சுஉ.

² சிலப்பதிகாரம், க௭: க௭ச - டு.

³ “எங்கோ வாழிய... ..முந்தீர் வழிவெய்யோ, என்னரீப் பஃறவி மணவிலும் பலவே” எனப்பஃறளியாற்றைப் பாராட்டிக்கூறினார் புறப்பாட்டினும்; சு.

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக் கடன்மேலெற்றவொன்று. அரசர்க்கு - உலகிரசசரெல்லார்க்குமென்க. வரம்பகை - முன்புசெய்த பகைமை. பரிமாறியென்றும் ஆற்றின்றன்மை¹ வேனிங்காநையிற்குறிப்போந்தாம். கோடு - மலை. கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லாந்தந்தகடல். கடல் எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும் வடபால் தனதாக்கி மீண்டும் தென்றிசையை யாண்டவென ஒப்பாக்கவொன்று. அடியாதுணர்ந்தி எறிந்த பகைபொருளு கொள்ளத் தானுங்கொண்டு ஆண்ட தென்னவென்க.

என்றது : அங்ஙனமாகிய நிலக்குறைக்குச் சோழநாட்டெல்லையிலே முந் தூர்க்கூற்றமும் சோமானாட்டுக் துணுக்கூற்றமுமென்றுமியற்றை இழந்த நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உ௩ - ௩. திங்கட் செல்வன்.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செல்வனுடைய மரபு மேம்படுத்தற்கு இந்திரன் பூட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய தனதுமார்பத்தே, பூண்ட பாண்டியன் வாழ்வானாகவென்க.

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான் வியங்கோளாக்குவாருமுளர். விளங்கப்பூண்டோனென இயைக்க. ²திங்கட்செல்வனென்பதற்கு வேனிங்காநையில் உரைத்ததுரைக்க.

உ௪ - ௩௧. முடிவனை யுடைத்தோன்.....வந்திருந் தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வனது சென்னிமுடியிலே வளையை யுடைத்தோனென்று இழையயுடைய பருவமழை தனதுநாட்டிற் பெய்த்தற்றொழிலெய்தாது ஏகிற்றுகத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க வளஞ்சரக்குரம்படி அதனை³ விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன் வாழ்வானாகவெனக் குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினை யுடைய தென்னவனை இங்ஙனம் ஏத்திவந்திருந்த முதுமறையோனையென்க.

௩௨ - ௩. யாது துமழார்.....கோவலன் கேட்ப

(இ - ள்.) அம்மறையோனோக்கி, ஆண்டு, துமழார்யாது? ஈண்டு தும் வரவு என்னையெனக் கோவலன்வினவவென்க.

௩௩ - ௪. குன்றாச் சிறப்பின்..... உரைப்போன்

(இ - ள்.) மிக்க சிறப்பிளையுடைய அம்மறையோன் தான் வருகின்றபொருளை உரைக்கின்றவென்க.

வருபொருளென்ற பொதுமையான் வருதற்குக் காரணமும் ஊரின்பெயருமென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௦.

² சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௧.

³ வேலையெறிந்து கடலை வற்றச்செய்ததும், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைப்பூண்டதும், இந்திரன்முடிமேல் வளையைச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும், பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்று திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்.

௩௫ - ௪௦. நீல மேகம்.....கிடந்த வண்ணமும்

(இ - ள்.) நீலமேகம் ஓங்கிய பொன்மலைமீதே பக்கங்களில் விரிந்து மிகாமல் ஓங்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனையொப்பத் தன்னு படம்விரித்தெழுந்த ஆயிரத்தலையையும் கிட்டித்தங்கரிய திறலையுமுடைய பாம்பிணைப்பள்ளியீதே தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திரைவிரியும் காவிரியாற்றிடைக்குறையிலே திருமகள் பொருந்திய திருமார்பையுடையோன் கிடந்தகோலமுமென்க.

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவென்க.

௪௧ - ௫௧. வீங்குநீரருவி.....நின்ற வண்ணமும்

(இ - ள்.) கொடிவழித்தீர்த்தமுதலிய மிக்க அருவிரீரையுடைய வேங்கடமென்று பெயர்கூறப்படும் மலையினுச்சிமீதே ஞாயிறும் திங்களும் இருமருங்கும் ஓங்கிவிளங்கிய இடைப்பட்டவிடத்தே நல்ல நீலநிறத்தையுடையமேகம் தன் மின்னாகிய புதுப்புடைவையையுடுத்துத் தன்வில்லாகிய பணியைப்பூண்டுநின்ற ருற்போலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும் அழகிய தாமரைக்கையகத்தே வலனுமிடனுமேந்தி அழகுக்கிளருமாரத்தைத் திருமார்பிழ்ப்புண்டு பொற்பூவாடையையுடுத்து வெளிப்பட்ட சிவந்த திருக்கண்மலரையுடைய நெடியோன் நின்ற கோலமுமென்க.

மேகம் இடைநிலைத்தானத்து உடுத்துப் பூண்டு நின்றதுபோல ஏந்திப் பூண்டு பொலிந்து உச்சிநீயிசைத்தோன்றிய நெடியோன் நின்றவண்ணமுமென்க. இது மயக்கநிரலினை உச்சிநீயிசையென ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பின்கணவந்தன.

௫௨ - ௩. என்கண் காட்டென்று.....உள்ளேன்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இரண்டுவண்ணத்தையும் காட்டுவாயாகவென்று என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெய்தலாலே நண்டிவந்தேன்; ஆண்டுக் குடகமலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமுரின்கண் உள்ளவன் நானென்றானென்க.

என்கண், எழுவாய். ¹ “கண்ணுந் தோளும்” என்பதனாகக் கண்ணோர். உள்ளேன் - உள்ளவன் நான்.

௫௪ - ௭. தென்னவ னாட்டு.....செப்பக் கேட்டு

(இ - ள்.) அத்தென்னவனுடைய நாட்டிலுள்ளசிறப்பும், அவன் கொடை அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக் கண்களுக்குளிரக் கண்டேடுகலான், அவன் புகழை நாவாள்வாழ்த்திவந்திருந்தேன்; என்வரவு இதுவென்றுகொண்டு முத்தியின்றிமத்து மணம்புரிந்தோன் சொல்லக்கேட்டென்க.

௫௮ - ௯. மாமறை முதல்வ.....கோவலற் குரைக்கும்

(இ - ள்.) கோவலன் பெரிய மறைமுதல்வனே! அதுநிற்க; மதுரைக்குச் செல்லும் செவ்வியநெறியை எங்கட்குக் கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன் இதுனைக் கூறுமென்க.

¹ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. ௧௨.

அது மேற்கூறுவார் :—

கூ(- சுஎ. கோத்தொழி லாளரொடு.....காரிகை தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்மையன் திக் குடியோம்பாத அமைச்சரோடே, நாடோறும் நாடி முறைசெய்யாது அரசனும் கோல்கோடலானே, அரசியலிழந்த அகன்றிலம்போல முதிர்ந்த வேனிலாகிய உரிய அமைச்சரோடே வெவ்விவ விளக்கத்தோடேயமைந்த ¹ வேந்தன்ருளும் வெம்மைமிருகலானே தமது இயற்கை கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென்னும் இருதினையும் முறைமைதிரிந்து தமது நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச் சேர்ந்தோரை நடுங்கூர்த்தயரையுழவித்துப் பாலையென்பதோர் வடிவைக்கொள்ளும் இற்தக்காலத்து இக்காரிகையோடு வந்தீர்நீரென்றனென்க.

பாலைக்கு நிலின்மையும் முல்லையும் குறிஞ்சியும் பின்பு பாலையாற்றும் முன்னர் ² பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன. அன்றியும், ³ “வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவி ரங்காட், டியையில மலர்ந்த முகையி லிலைம்” என முல்லை முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும், ⁴ “சேருந் கணிச்சியோன்... ..வரைபிளந்தியங்கூந், ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை” எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும் காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனொடு வேந்தன் திருக்குன்றித் திரிந்து இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக்கூட்டுக. காரிகைதன்னுடன் காலையெய்தினிரென மாறுக. காலே - காலம்.

கூஅ - ஈட. அறையும்.....கவர்க்கும்

(இ - ள்.) பாரையும் துறுக்கும் அருவழியின் நெறிமாக்கமும் பேய்த்தேருமென்னுமலை அடைவுபடக்கிடந்த இற்தத் தொலையாத பெரிய சுரத்து நெறியைத் தொலைத்துப்போய்க் கொடும்பாளூர் நெடுங்குளமென்னும் இரண்டேர்க்கும் பொதுவாகிய ஏரியினது கரையைக் கழிந்துசென்றால் முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்சூடிய இறைவனேந்திய கண்ணிறையாகிய வாயையுடைய சூலவேலைப்போல மூன்றுவழி அறிதற்கரியவாம்படி கவர்க்குமென்றனென்க.

பொறையைப் பொத்தையென்பாருமுளர்; ஆவது மட்சிபுமலை ஆரிடை - அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போரும் ஊறுசெய்விலங்குமுடைத்தாய் ஏற்றிழிவும் கலைச்சின்னெறியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியென்றார், பேய்த்தேரை; நீர்போலத் தோன் னுத்தலின்; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்ற ஆர். இனிக்கு கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் - கரை; பள்ளமுமாம். நீந்திப் புகவிரிதென்பதுதோன்றப் புக்காலென்றார். சூலத்து - சூலம்போல; சாரியை நிற்க உருபும் உவமவுருபும் தொக்கன.

நெறியருமைகூறினான்.

எசு. வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியின்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் கலைப்படுநெறியினுள் வலப்பக்கத்தையாக் கிடந்த வழியில் நீர் போகத்துணி வீராயினென்றனென்க.

¹ வேந்தன் - குரியன்,

² சிலப். பக். கள.

³ அகநா, கக.

⁴ கவித், உ.

எரு - அசு. அலறுதலை மராமும்.....பதிச் செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகையுடைய வெண்தடம்பும், உறிய தலைகையுடைய ஓமையும் பொரிந்த தாளையுடைய வாகையும், தண்டுமுளிந்த புறக்காமாழிய மூங்கிலும், வரியையுடையமரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய கரிந்துகிடக்கின்ற இடங்களுந், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று உளைக்குங்காடும், எயினருரையடுத்தவழியுமாகியவவை கடத்தற்கரிய; அவற்றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து மலைச்சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்கும்பருவத்தைத் தன்னிடத்துடைய கரும்பும் கொய்யும்பருவத்தையுடைய தினையும் வளவிய புனத்தில்தலைந்தவரகும் வெள்ளள்ளியும் மஞ்சளும் அழகிய கொடியையுடைய கலையும் தலைதாழ்த்த குலையையுடைய வரைவாழையும் கமுகும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமென்னுமிவை தனக்குச் சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு ஓங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்னும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித் தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டு இடப்பக்கத்து நெறியிற் சென்று மதுரையின்புழுமினென்றனென்க.

உலறுதல் - தலைமுளிதல். உழிஞ்சில் - உன்னமுமாம். புல் - புறக்காழ். திரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றுமாம்; ¹ 'மரையா மரல்கவர' என்றராகலின். எயினர் - மறவர். அறைக்கண் - வரைந்தகண்ணுமாம். பூந்தினை - பொலிவினையுடையதினை. காயம் - வெள்ளள்ளி. சிறுமலை, பெயர். அகன்பதி - மதுரை.

அசு - கூஉ. அவ்வழி.....பிலமுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப் போதிராயின் இடப்பக்கத்துச் சிறையையுடையவண்டுகள் செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும் தாழ்ந்த தடத்தோடும் தாழ்ந்தவயலோடும் குளிர்த்தழங்காவினோடும் அருஞ்சுரங்கள் பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுங்கழிந்து திருவால்குன்றத்துச் செல்லக்கடவீராயின், அவ்விடத்தே மிக்க மயக்கத்தைக்கெடுக்கும் பிலத்துநெறியுண்டென்றனென்க.

திருமால்குன்றம் - அழகர்திருமலை.

கூஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்பிலத்துக்குள்ளே,

கூஉ - எ. விண்ணோ ரேத்தும்.....மூன்றுள

(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலின் யாவரும் வியக்கத்தகும் மரபினையுடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி இட்டசித்தியென்னும்பெயர் எங்கும் பரக்கப்பட்டு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாய்த் தம்மிற்சேர்த்திருக்கின்ற மூன்றுபொய்கைகளுளவென்றனென்க.

கூஎ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,

கூஅ - கூ. புண்ணிய சரவணம்.....எய்துவிர்

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்றோர் இன்ற பொய்கையில் ஆடுவிராயின் இந்நிரனாற்செய்யப்பட்ட ஐந்திரவியாகாணமென்னும் இலக்கணத்தை உணர்வீரென்றென்க.

இது நினைவின் திப் பெறும்பேறு.

பொருந்துதல் - ஆடுதல். எய்துதல் - உணர்ந்தல்.

க00 - க0க. பவகாரணி.....எய்துவிர்

(இ - ள்.) அதுவன்றிப் பவகாரணியென்னும் பொய்கைக்கண் ஆடுவிராயின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை யுணர்வீரென்றென்க.

முன்னும்பின் னுமாகிய இருபிறப்பையும் உய்த்துணர்த்தற்குக் காரணமாகிய இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும் எய்தவுணர்வீரென்றெனினுமமையும். இனிப் பவமென்பதனை விகாரமாக்கிப் பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்களையென லுமாம்.

க0௨ - ௩. இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்.) அதுவன்றி இட்டசித்தியென்னும் பொய்கையில் ஆடுவிராயின் நீர் நினைத்தவெல்லாம் எய்துதலையுடையீரென்றென்க.

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து வருந்திப்பெறாமல் நினைத்துழிப் பெறுவீரென்றெனினுமமையும்.

க0௪. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயின்—(இ - ள்.) அங்நனமாகிய அப்பிலத்துக்கட்புகுதலை விரும்புவீராயினென்றென்க.

க0௫ - ௭. ஓங்குயர் மலையத்து.....மலைவலஞ் செய்தால்

(இ - ள்.) மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள பெரியோன்சேவடிகளைக் கையாற்றொழுது மனத்தானினைந்து வாக்காற்றித்தித்துடனே அம்மலையை மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை. வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். வந்தனை - ஈண்டுத் துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு வலஞ்செய்தாலென்க.

க0௮ - கக. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடும்படி அறுத்துத் தாழ்ந்த¹ சிலம்பாறென்னும் அகற்சிறையுடைய ஆற்றினது கரைக்கண்ணாகிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழ்ந்த மலையையுடையதோர் கோங்கினிழற்கண்ணே ஒரு பொற்கொடிபோலவும் மின்போலவும் புயல்போலவும் ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த தோளினையுமுடையாளொருத்தி தோன்றியென்க.

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின்பெயர். தலை - இடம். இன், உவமவுருபு. கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு. ஒருத்தி - ஓரியக்கி.

கக௨ - ௭. இம்மைக் கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்நனம் தோன்றினவன் இப்பிறப்பிற்கின்பமும் மறுபிறப்பிற்கு இன்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும் ஒன்றாத்நன்மையாய்க் கோட்

¹ சிலம்பாற்றினை தாபுரகங்கையென்பர்.

டமின்றி அழிவறதிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள் யாவை? அவற்றை நீயி
ருரைமின்; யான் இத்¹ தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்; வரோத்தமையென்²
கூறப்படுவேன்; யான் வினா இவற்றை உரைத்தாளுளராயின், அவர்க்கு எத்
தொழிற்சூழரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர், உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொ
ழுதே இப்பிலவாயிற்கதவம் திறந்துதுருவேனென்று சொல்லுமென்றானென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம்; செம்மையினிற்
பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவர்க்கு இம்மைமறுமைகட்கு இன்பத்தைத்தந்து
பூமியுள்ளவரும் நிற்பதுபுகழெனலுமாம்; ³ “ஒன்ற வுலகத்.....தொன்றில்”
எனவும், ⁴ “இவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண, துயர்நிலை யுலகத் துறையு
ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்” எனவுங்கூறிராகலின். கதவந்திறத்
தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்; விரைபொருட்கண்வந்தது.

ககஅ - உரு. கதவந் திறந்தவன்.....பேணிய பொருளெனும்

(இ - ள்.) அவருரைப்பின், அவன் கதவைத்திறந்து இதுவென்றுகாட்டிய
நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள்; அகைகழிந்தால், இரட்டைக்
கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டு; அதற்கு மேலாகச்சென்றால் வட்டி
கையிலேயெழுதின பாவைபொல்வாளொருத்தி வெளிப்பட்டு ஈநிலைத இன்பம்
யாது? அதனை உரைத்தீராயின் நீயிர் இம்முப்பொருளினும் விரும்பியபொரு
ளைப் பெறுவீரென்னுமென்றானென்க.

புகழம் - வாயில். போரு - நெடுமை. ஒட்டுப்புகழம் - இரட்டைக்கதவம்.
உம்பர் - மேல். பூக்கொடி, உவம்பெயர்; அன்றித் துவாரவட்டிகையிற் பூங்
கொடி அங்கனம் கேட்குமெனவுமாம். இறுதியிலின்பம் - வீடு. பெறுதீர்,
முன்னிலைப்பன்மை. போலி, ஒப்பில்போலி.

கஉச - ரு. உரையீ ராயினும்.....நீக்குவ னும்மெனும்

(இ - ள்.) வினாவன், யான்வினாயதனை நும்பேதமையான் உரையீரா
யினும் நம்மை வருத்தஞ்செய்யேன்; நீர் போகக்கடவ நெடுநெறிக்கண்ணே
நம்மைப்போக்குவனென்னுமென்றானென்க.

கஉச - எ. உரைத்தா ளுளர்.....பெயரும்

(இ - ள்.) அவன் அங்கனங்கேட்டபொருளை உரைத்தாளுளராயின், முற்
கூறப்பட்ட பொய்கைமுன்றின் கரைக்கச்செலுத்தி அவை இவையென்று
காட்டி மீளுமென்றானென்க.

ஆங்கு, அசை.

கஉஅ - ருஉ. அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்.) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தனவாகிய ஐந்தானும் எட்டா
னும் வருமுறைமைப்பட்ட எழுத்தினையுடைய மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்

¹ அழிமலையைப் பாதுசைலமென்று வடநாலார் கூறுதலின், தாள்வரையென்றார்.

² திருக்குறள், உருரு.

³ புறநானூறு, ௧௦௦.

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காற்றித்து அவற்றுள் வேண்டியதிரா தொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின, அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச் செய்தோர்க்கும் காணத்தகும் மரபினைபுடையவல்லவென்றானென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பினீராய் ஒன்றினுடின் அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம் பிறிதொன்றினையும் காத்தலியாதென்றுமாம். இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினவல்லவென்பதற்கு இவையொழிந்ததீர்த் தங்கள் இவைபோலத் தைமேற் காணத்தகும் மரபினைபுடையவல்லவெனினு மமையும்.

க௩௩ - அ. மற்றவை நினைபாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பீராயின், அவற்றை நினைபாதே அம்மலேமீதுரின்றோனுடைய பொலிவுபொருந்திய தாமரை மலர்போலும் தாங்களை நினைமின்கள்; அங்ஙனநினைப்பீராயின், அப்பொழுதே அவனது கருடப்புள்ளொழுதிய கொடித்தண்டு பொருந்திநிற்குநிலையிடத்தைக் காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவன் நிருவடிநிலை நுமமை எடுத்துக்கொண்டு பிற வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றானென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்டீரென்பான் தோன் துமென்றான். கெடுக்கும், முற்று.

க௩௩ - கூ. இன்ப மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர்ப் பரமபதத்திற்குச்சேறலு மெய்யென்று இன்பமெய்தி மாட்சிமைபொருந்திய மரபினைபுடைய மதுரைக் குச் சென்மின்களென்றானென்க.

க௪௦. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்டுகடாகக் காணத்தகும் பிலத்தின்றன்மை இத்தன்மையாய் யிருக்குமென்றானென்க.

க௪௦ - சக. ஆங்கு.....யானென

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற் போதீராயின், இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து இனிய பொழிஸ்கூழ்ந்த ஊரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற் கடத்தற்கரியதோர் மிக்க வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர் தெய்வமுண்டு; அத்தெய்வந்தோன்றி வழிப்போவாரை இடுக்கண்செய்யாது; செய்வதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாலா நயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய அதனைத்தப்பின், அப் பெருவழி போவார்யாவார்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்; ஆதலால் நீயிருஞ்சென் மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணுள்களைத் தொழுதகையையுடையே ஞைலிற் போகுவல்லென்னவென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்தாட்கிடக்கும் - இம்முன்றுவழியும் ஒரு படிப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமமையும்.

க௪௦ - திக. மாமறை யோன்.....கட்டுரை சொல்லும்

(இ - ள்.) அந்நன்ம் போருவலென்ற முதுமையேன் வாக்கால் வழியின் திறங்களைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள் ஒருபொருள்பொருதிந்தவுறையை உரைக்கும்; அஃதியாதெனின்:—

கருஉ - சுசு. நலம்புரி கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல வனே! தேவர்களிலும்வைத்து ஆயுக்கப்பத்தினை மிகவுடைய இந்திரன்மேற்று வந்த வியாகரணத்தினை எம்முடைய அருகருமரணருளிச்செய்த பரமாகமங் களிற் காண்கின் றிலையோ? அஃதுளதாக, நின் புண்ணியசரவணம்பொருந்துதல் வேண்டா; அஃதன் றி முற்பிறப்பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்பிற் காண்கின் றிலையோ? ஆகலான் சின்பவகாரணி படியவேண்டா; அஃதன் றி வாய்மையும் கொல்லாமைமுமென்னும் இரண்டினையும் வருவாதோம்புவார்க்குக் கடைசுடா திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின், நின் இட்டசித்தியெய்துதல் வேண்டா; இவை இங்ஙனம்பெறுதலின், பிலம்புகவேண்டுமுறைமை எங்கட்கு இல்லையான்; நீ காழுத்துவந்ததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு அடிபணிதற்குப் போவாயாக; யாங்களும் எங்கட்கு ஏற்ற நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறை யோனுக்குப் பொருந்துவனவாகிய மொழிகளைபுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத் தினையுடைய கோவலனுடனே அந்நிறான் தங்குதற்கரியதொரு பதியிற்றங்கி யென்க.

நலம்புரிகொள்கை நான்மறையான, இகழ்ச்சி. கம்பமென்பதனைப் பிரா கிருத்தநாற் கப்பமென்றார்; தேவர்களிடச்சென்று கப்பிக்குமிந்திரனென்று மாம். மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்; அதில் ஐந்திரவியாகரணம் காண லாம். தூவினையென்னுமுருபு தொக்கது. இந்தப்பிறப்பில்துகர்வன முற்பிறப் பின்புரிந்த வினைப்பயனென்பதாகருத்து.

கருஅ - கூ. வாய்மை...பொருள்:—¹ “யாமெய்யா.....பிற” எனவும், “கொல்லான் .....தொழும்” எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள் இனிக் காழுத்துதெய்வம் - காமமுறுந்தெய்வம்; எனவே காமக்குரோதாதிகளெல் லாமுடைய தெய்வமென்பதாஉமாயிற்று; கண்டு - கண்டுவைத்துமென்க.

கருரு - எடு. பின்றையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முன்னுட்போலப் பின்பும் தங்கி அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து செல்கின்றபின்னுட் கரிய பெரிய கண்ணையுடையாளும் கவுந்தியடிகளும் வழி நடை வருத்தத்தினாலே வழிப்பக்கத்தேயிராநிற்க, முற்கூறிய இடைநெறிக் கிடந்த செல்வவக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கடந்துபோய் ஒருபொய்கைக் கரை யிற்சென்று நீரையுண்ணவிரும்பிய வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே நின்றானென்க.

பின்னற - பின்னை. வழிநாள் - மறைநாள். வகுந்து-வழி. இடைநெறி - நெறியிடையென்று மாறிலுமமையும். இயவு - செலவு. நீர்நசைவேட்கை - நீர்மேல்மிக்கவிருப்பம். இது கூறவே பாலைத்தினையின் தன்மைச்சிறப்பு மாயிற்று.

௧௭௧ - ஐ. கானுறை தெய்வம்.....நீருகுத்து

(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய ஆரூர்த்தெய்வமாகிய வனதேய்வம் தனது காதன்மிகுதியார் சென்று கூடக்கருதி மாதவிமேல் நயந்தகாலால் நம்மேல் இவன் அன்புறுவனென்றெண்ணி அவுடோழிபாகிய வசந்தாமலையு வடிவைக்கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால் நடுக்கமுற்றதென் னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணீர்வீழ்ந்து பொய்க்கண்ணீராயுருத் தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அன்பின்மையின் உருத்தலம் தோன்ற நின்றது. சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உருத்தென்க.

௧௭௨ - கூ. வாச மாலை.....வான்றுய நுற்று

(இ - ள்.) இனி மாதவிக்கூற்றுக்கக் கொண்டு கூறுகின்றவன், வாசந்தாம லையுடைய மாலையிலெழுதிய ஒலைப்பாசுரத்தில் தவறுடையேனல்லேன்; நீசூறிய மாற்றங்களிற் சிலதவறுண்டுபோலும்; அதனான்தே கோவலன் எனக்குக் கொடுமை செய்பானென்று என்முன்னே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயர முற்றென்க.

௧௮௦ - கூ. மேலோராயினும்.....பணிமொழி யாதென்

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது நன்மைநீதன்மையறியோரும் இது நெஞ்சையொறுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டு நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில் கடையான தொழிலென்று சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவியகடையையுடைய கண்களால் வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விரும்பி முலைக்குப்பூட்டிய வெள்ளிய நிலா விளங்கும் குளிர்ந்த தனிமுத்துவடந்தையும்வெறுத்துப் பூட்டிய தன்கையார் பரிந்து சிந்தித் துறவாவெண்ணையுந்துறந்தனர்; ஆதலான் நீங்கள் மதுரை யென்னு முதுராகிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை வழியிலெதிர்ப்பட்டோர் எனக்குரைத்தலானே¹ வாணிகச்சாத்தோடுபோந்து தனிமையால் யான்றுய ருழந்தேன்; பகுத்தலரிய பண்பையுடையோனே! அதற்கு நீயருளிச்செய்யு மாற்றம் யாதென்றுகேட்பவென்க.

பிறக்கிடல் - பின்னிடல்; ஆவது முகம்பாராமை. வாழ்க்கை - பொய்த் தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போன்ம் - போலும்; ² “செய்யு னிதுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற் றாகும்” என்பதனாற்கொள்க. மேலோர் - முனிவர். நூலோர் - கற்றோர். பால்வகை தெரிந்தடகுதியோர் - மதிதுட்ப முடையோர்.

௧௯௨ - ௨௦௦. மயக்குந்தெய்வம்.....ஏகென்றேக

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட கோவலன் மதியை மயக்குவிக் குந் தெய்வம் இவ் வலிய காட்டிலுண்டென்று அம்மறையோன் கூறினாறு

¹ வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோரிதான்; “சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி” (௮௦) எனப்பெரும்பாணுறுப்படையிலும், “தாளி னுக்குடி சாத்தி னெழுந்தவே” (௧௭௭) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

² தொல்காப்பியம், மொழிமரபு; சூ. ௧௮.

லான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய ஓதியையுடையானைத் தெய்வமகள் மானிடமகளென்பதறிவேனெனக்கருதி அவன் நாவிற்கூறியமந்திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, யான் இவ்வனத்திற்றிரிகின்றவியக்கி; கின்றனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செய்யப் புக்கேன்; யான்செய்த இப்பிழையை நின்மனைவிக்கும் கவுந்தியடிக்கும் மொழியாது போவாயாகவென்று சொல்லித் தானும் தன்னிடமே போகவென்க.

தவத்தினும் கம்புச்சிறந்ததாகலின், முற்கூறினார். இவர் சாயலும் அறனுமுடையாரேனும் தவறுகண்டுழித் கணத்தின் வெகுண்டு சலிப்பரென்றஞ்சி அவர்க்கு உரையாதொழியென்று இரந்தாளென்க.

௨௦௧ - ௨. தர்மரைப் பாசடை.....துயர் தீர்த்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்போனபின்பு தாமரைப்பொதியுள் தான் அந்த விடர்திற் குளிரந்தநீரைக் கொண்டுசென்று நீர்வேட்கையானவருத்தமுற்ற மடந்தையது வருத்தத்தைத் தீர்த்தென்க.

௨௦௩ - ௬. மீதுசெல் வெங்கதிர்.....அழுவத்து

(இ - ள்.) எழுகின் மகதிர் வெம்மைசெய்தலைத் தொடங்குதலாலே பாலைத் தன்மைநீக்குகின்ற இக்கானம் இனி வழிச்சேறற்கு அரிதென்று கோவலனுடனும் வீணந்த மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும் மாதவத்தாட்டியும் வழி மயுக்கத்தையுடைய பாலைலைப்பரப்பின்கண்ணென்க.

தீதியல்கானம் - தீங்காலியன் மகானமுமாம்.

௨௦௭ - ௧௬. குரவமும்.....ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்பும் கோங்கும் வேங்கையும் தம்மின் தலை மணந்தபொழிக்குழந்த இருப்பிடத்து அரியவழிகளின் இயங்குவார்கைப்பொருளாகிய வளத்தை விரும்பினல்தை மழைவளத்தைவிரும்பாத விற்றொழிலையே உழவுத்தொழிலாகவுடைய மறவர் கூற்றத்தையொத்த வலியோடே வில்லையெந்திப் பகைவர்முனையிடத்தேபுக, அவர்க்குவென்றியைக்கொடுத்து அதற்கு விலையாகிய மிக்க ஆண்மைத்தன்மையையுடைய அவிப்பலியைத் தான்பெறுதற்கு வழிபாற்றிதிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவுப்பாவை, குற்றமற்ற சிறப்பிணையுடைய சுவர்க்கநாட்டையுடையாளாகிய ஐயைகோட்டத்தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது ஏந்திப் போகி வெற்றங்கொடுத்தப் பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு உழவர்க்கென நான்கனுருபு விரிக்க. முன்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதரழுவத்து விளங்கிய இருக்கைக்கட்கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப் போகிக் கொடுத்து இருக்கும் குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க. கழிபேரான்மைக்கடன் - தன்னேத்தானிடம்பலிக்கடன். விழிதுதல் - துதல்விழியென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின், நீலமண்டிலவாசிரியப்பா.

௧௧.—காடுகாண்காலை முற்றிற்று.

கழிங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
யாறுசெல் * வருத்தத்துச் சீறடி சிவப்ப
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாந்
கையை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை

௫. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன † ருப்பால்
வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித் தாயத்துப்

‡ பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி

§ தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
கையெடுத் தோச்சிக் கானவர் வியப்ப

௧௦. விடுமுள் வேலி யெயினர்கட் டெண்ணு

நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடிக்

கல்லென் பேரூர்க் கணநிரை சிறந்தன

வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன

¹ மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

உ. எய்யாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

௫. உப்பால் - மேல்.

சு. வழங்குவிற்றடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை; வழங்குவில் - அம்பை
வழங்கும்வில்லென்றுமாம். தாயம் - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன்; அஃது கொடுத்துப்
போந்தான். சாலினி - தேவராட்டி.

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடுமன்றம்.

கஉ. கல்லென்பேரூர் - கரந்தையரூர்கள்.

கங. நிரைகவர்ந்து வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள் பாழ்பட்டன.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய வழிவளஞ்சுரவாது; வழிவளம் - போவாரை
அடித்துப்பறித்தல்.

¹ கச - டு. கருத்து; கலி. கசு. கஉ - ச.

(பி - ம்.) * 'வருத்தஞ்சீறடி' † 'ஓப்பால்' ‡ 'பழங்கட னுற்ற', 'பழங்கட
னிறுத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுத்து மெய்ம்மையினிறுத்துக்'

கடு. தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்

^௧ கலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது

* சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ எல்லண்

மட்டுண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்

கட்டுண் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாங்

உ௦. கிட்டுத் தலையெண்ணு ! மெயின ரல்லது

சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக் குமரியைச்

^௨ சிறுவெள் ளரவின் குருளைநாண் சுற்றிக்

§ குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி

யிலைசூழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கடு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள். அவிர்தடங்குதல் - நிரைகோட
லும் ஆறலைத்தலுமொழிதல்; இது 'மறக்குடி அறஞ்செய்யக் கெடும்' என்னும்
வழக்கு.

கஅ. மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்ணிகளிக்கும்வாழ்க்கை.

கக. கட்டுண்மாக்கள் - களவேகட்டு உணவாகவுண்ணுமாக்கள். கடந்தரு
மென்றது சாலினிகூற்று; தாருமென்றது விகாரத்தால் தருமென்பதாயிற்று.
ஆங்கு - அவ்விடத்தில்.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி கூறுகின்றார்:-

உ௦. தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயினரல்லது.

உ௧. சுட்டுத்தலைபோகா - நோயாற்செத்துச் சுட்டுப்போகாத; என்றது
மறங்கூறியதாம்.

உ௦-உ௧ அன்றியும், மாற்றாந்தலையைத் தாங்கள் வெட்டியிட்டு எண்ணு
மதல்லது பிறரார் கருதலானவிடத்தைப்போகாதவென்றுமாம். அன்றியும்,
மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினர், தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிறர்
கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத தொல்குடியிற் குமரியென்றுமாம்.

உ௨. அரவின் குருளைநாணென்றது - பொன்னுற்பண்ணின பாம்பு;
[“அராப்போத்து” என்பதுபோல உருவமாறிநின்றது.]

உ௨ - ௩. சுற்றிக்கட்டி.

உ௩. இளைசூழ்படப்பை - காவல்கூழ்ந்த கொல்லைத்தோட்டம். இழுக்கிய-
பட்ட.

¹ கருத்து: சிலப்பதிகாரம், கக: உகக - சு.

² குறுந்தொகை, ககக.

(பி - ம்) * 'சிலைதரு' † 'வேண்டுவிராயிற்' ‡ 'எயினர்க்கல்லது' § 'குறிமுறி'

உரு. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது
முளைவெண் டிங்க ளென்னச் * சாத்தி
மறங்கொள் † வயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற
மாலை வெண்பற் றுலிரிரை பூட்டி
வரியும் புள்ளியு ‡ மயங்கு வான்முறத்

௩௦. துரிவை மேகலை § யுடஇப் பரிவொடு
கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக் கொடுத்துத்
திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற் மஞ்ஞையும்

௩௩. பந்துங் கழங்குந் தந்தனர் ¶ பரசி
வண்ணமுஞ் சண்ணமுந் தண்ணறுஞ் ** சாந்தமும்
¹ புழுக்கலு †† நோலையும் விழுக்குடை மடையும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையு
மேவ லெயிற்றிய ‡‡ ரேந்தினர் பின்வர

௪௦. வாறெறி பறையுஞ் சூறைச் சின்னமுங்
கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்
கணங்கொண்டு துவைப்ப வணங்கு முன்னிறீஇ

உஅ. மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பற்றாவி - நிரைத்த புலிப்பற்றாவி.

உக - ௩௦. வான்முறத்துரிவை - தூயமுறத்தினையுடைய புலியுரிவை.

௩௨ திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு. ௩௩. தூவி - சிறகின்மயிர்.

௩௩. பந்துங் கழங்குங்கொண்டு சேவித்து.

³ ௩௬ - ௪௦. (பா) பீடிகையிற் சென்று நிலைப்பலிசெய்து.

௪௦. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டும்பறை. சூறைச்சின்னம் -
சூறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்.

௪௨. (பா) அணங்கு மெய்நிறீஇ - அக்குமரிமேல் அணங்கைபேற்றி.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௩: ௬௮.

² 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு" என்று
ஓரடி சிலபிரதிகளில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

³ மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது; இஃது அடியார்க்குநல்லா
ருரையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ம்.) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்' § 'உடுத்தி' || 'கையிற்
கொடுத்து' ¶ 'பின்வர' ** 'சாந்தம்' †† 'நோலையும்' ‡‡ 'ஏந்தினர்குழந்து'

- விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி பிழிகைக்
கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு தேத்தி
சூ. யிணைமலர்ச் சீறடி * யிணைந்தனர் வருந்திக்
கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை
† யிவளோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி
தென்றமிழ்ப்பாவை ‡ செய்த தவக்கொழுந்
தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய
ஔ. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற் றுரைப்பப்
பேதுறவு மொழிந்தனண் மூதறி வாட்டியென்
றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத் § தொடுங்கி
விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப
மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ் சென்னி
ஔ. துதல்கிழித்து விழித்த விமையா நாட்டத்துப்
பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைச்சி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்
தரவுநாண் பூட்டி || நெடுமலை வளைத்தோ
டுளையெயிற் றுரகக் கச்சடை முலைச்சி
கா. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி
¹ கரியி னுரிவை போர்த்தணங் காகிய
வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி.

சா. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்துண்ணும்பலி. (பா) மலர்ப்பலிபிழிகை
யென்றது - கோட்டச்சதை.

சா. - ச. உண்ணுமுர்தி.

பிழிகைக்கு அருகேநிற்கிறகலைப்பரியூர்தியைக் கைதொழுதேத்தி; ஏத்தி -
ஏத்த. கலைப்பரியூர்தியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டானே. கலைப்பரி - பரிக்கலை
யென்க.

சா. 'கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி' என்றது - மேற்பட்டு இவனைத்
தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங் கூறினபடியாலே, இவன் துர்க்கையாகவே பிறந்
தாளென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (சஉ) அணங்கு மெய்ந்நிழி (சச) ஏத்தப் பின்னும்
(ஔ) தெய்வமுற்று.

(சா) 'கொங்கச் செல்வி' என்றதுமுதலாக, (ஔ) 'திருமாமணி' என்ப
தீருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினாள்.

¹ இவ்வடி, தக்க. தாழிசை, கூசு - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம.) * 'இளைத்தடிவருந்த' † 'இவளோர்' ‡ 'செய்தவக்' § 'ஒதுங்கி'
'தெய்வரை'

சிலம்புந் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி
வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை
கூடு. யிரண்டுவே றுருவிற் நிரண்டதோ ளவுணன்
றலைமிசை நின்ற தையல் பலர்தொழு
மமரி சூமரி கவுரி சமரி

* சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை
யையை செய்யவள் வெய்யவாட் டடக்கைப்

எ௦. பாய்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
யாய்கலைப் பாவை † யருங்கலப் பாவை
தமர்தொழு வந்த சூமரிக் கோலத்
தமரிளங் சூமரியு மருளினை
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே
உரைப் ‡ பாட்டுமடை.

கூடு. இரண்டுவேறுரு - தலை கடாவானவழவு. அவுணன் - மகிடாசுரன்.

கூஅ. சூலி - சூலத்தைபுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை - மாலின் தங்கை.

எக. ஆய்கலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண். அருங்கலப் பாவை - இரத் தின்பாவை.

எஉ. தமர்தொழு வந்த சூமரி - எயினர் தொழுவந்த சூமரி.

எங. அமரிளங் சூமரி - சூமரிமாதேவி.

(எச) வாய்ந்ததென்று கண்டார்கூற (எக) அருளினை என்க.

சாலினி சொல்லி ஒப்பித்துப் பந்துமுதலாயின கொண்டு சிலர் பின்வாரா நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் பட்டிசெய்து அப்பலியிட்ட அப்படி மத்தாள் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த, அத்தெய்வம் இவண்மேற்பொருந்தி அங் கிருந்த கண்ணகியைப்புகழ, அதுகண்டு கண்ணகி நாணி மயக்கத்தான்மொழிந் தாளென்று தன்கணவன்முறத்து ஒடுங்கி நகைத்துநிற்பத் தமர்தொழுவந்த சூமரிக் கோலத்தமர்ந்த இளங்குமரியும் கொண்ட வரிக் கோலம் வாய்ந்ததென்று கண்டார்சொல்ல அருளினை எனக்கூட்டுக.

அன்றியும், மதியின் (பா) வெண்கோடுமுதலாயின இப்பொழுது பிரதி விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....வரியுறுசெய்கைவாய்ந்ததா லெனத் தமர்தொழுவந்த சூமரியும் அருளினை என்துரைப்பாருமுளர்.

பண்டு அருளாக்குமரியும் அருளினை என்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல்.

வேறு.

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன

* ஆயு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்

சேயு மாவஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாள்பலி முன்றிலே

செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்

கொம்பர் நல்லில வங்கள் குவிந்தன

பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கிளந்

திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே

மரவம் பாதிரி † புன்னை மணங்கமழ்

குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மே

லரவ வண்டின மார்த்துட னியாழ்செயுந்

திருவ மாங்கிளை யாடிரு முன்றிலே

வேறு.

¹ கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப்

பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ

பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த

விற்தொழில் வேடர் † குலனை குலனும்

ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்

பையர வல்கு தவமென்னை கொல்லோ

பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த

‡ வெய்வி லெயினர் குலனை குலனும்

“நாகநாறு”—நாகம் - சுரபுன்னை. (பா) நாறுநரந்தம் - நாரத்தி
ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சந்தனம்; ஆத்தியுமாம். சே என்பது ஒருமரம்; உழிஞ்
சிலுமாம்; அழிஞ்சிலுமாம்.

“செம்பொன்”—செம்பொன்னை வேங்கை சொரிந்தன. குவிந்தன
குவித்தன.

“மரவம்”—மரவம் - கடம்பு; குங்கும மரமுமாம்.

“கொற்றவை”—கொற்றவை - ஐயை.

¹ இச்செய்யுள் முதலியமூன்றாம் ஆழிநர்ப்புகழ்த்தலென்று சில மூலப்பிரதிகளில்
எழுதப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * ‘யாவும்’ † ‘வேங்கை’ ‡ ‘குலமேகலமம்’ & ‘வெய்வி லெயினர்’

கஉ.—வே வ ட் டி வ வ ரி.

பாய்கலைப் பாவை யணிகொண்டு நின்றவின்
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை கொல்லோ
வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

வேறு.

ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி னுரியுடுத்துக்
கானத் தெருமைக் கருந்தலைமே னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி யேநிற்பாய்
வரிவளைக்கை வானேந்தி மாமயிடற் செற்றுக்
கரியதிரி கோட்டுக் † கலைமிசைமே னின்றாயா
லரியரன்பூ மேலோ ‡ அகமலர்மேன் மன்னும்
விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேநிற்பாய்

சங்கமுன் சக்கரமுந் § தாமரைக் கையேந்திச்
செங்க ணரிமான் சினைவிடைமே னின்றாயாற்
கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் ¶ மறையேத்த வேநிற்பாய்

வேறு.

ஆங்குக்,
கொன்றையுந் துளவமுங் குழமத் தொடுத்த
துன்று மலர்ப்பிணைய ரேண்மே லிட்டாங்
கசுரர் வாட வமரர்க் காடிய
குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாய்கலை” — (பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆனைத்தோல்” — நடுக்கின்றியே நிற்பாய், நீ இப்பொழுது இங்கனே நின்ற
யென்க.

“வரிவளை” — செற்றென்றது, இப்பொழுது மிதித்துக்கின்ற நிலையை.
பூமேலோன் — பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

“கொன்றை” — கூத்துள்படும் - கூத்தாடுமென்கின்றது.

¹ இக்கவிமுதலிய மூன்றும், முன்னிலைப்பரவலாய் மூன்றடுக்கி நான்கடியான்
வந்தனவென்பர்; தொல், செய், சூ. ௧௪௯ - ந.

(பி - ம்.) * ‘பாளைத்தோல்’ † ‘கலைமிசை நின்றாயால்’ ‡ ‘அகமலர்’
§ ‘தாமரைக்கைமேலேந்தி’ || ‘கண்ணுதன்’ ¶ ‘மறைபோற்றவே நிற்பாய்’
கொன்றையுமரவமுந்’

வேறு.

ஆய்பொன் னரிச்சிலம்புஞ் சூடகமு.மேகலையு மார்ப்ப வார்ப்ப
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ் நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடும் போலு
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ் நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடுமாயிற்
காயா மலர்மேனி யேத்தி வாணோர் கைபெய் மலர்மாரி காட்டும் போலும்

² உட்குடைச் சீறா * ரொருமகனா னிரைகொள்ள ஆற்ற காலே
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டும் போலும்
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞழத்தியும் வேண்டின் வேற்றூர்க்
கட்சியுட் காரி கடிய் குரலிசைத்துக் காட்டும் போலும்

³ கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொருமறவன் † கைவி லேந்திப்
புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் போகும் போலும்

⁴ புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் ‡ போகும் காலேக்
கொள்ளும் கொடியெடுத்துக்கொற்றவையுந் § கொடுமரமுன்செல்லும்போலும்.

வேறு.

இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்தநல் லானிரைகள்
கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணர் சீர்வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணர்த முன்றி னிறைந்தன

“ஆய்பொன்” — ¹ மரக்கால் - அசுரர் தன்மேல் பாம்பும் தேளும் மாயத்தி
னாலே வரவிடுகையாற் காலிலே மரத்தைக்கட்டி வாளையெடுத்து நின்றாடுங்
கூத்து. வாணோர்கை மலர்பெய்மாரியைக் காட்டும்

“உட்குடை” — வேண்டும் - விரும்பும். காரி - கருங்குருவி. கடியகுரல் -
நிமித்தம்.

“கள்விலை” — கொள்ளுங்கொடி - தான் தெரிந்துகொள்ளும் ஆளிக்கொடி.
கொடுமரம் - வில். கொற்றவையும் கொடியெடுத்துச்செல்லுமென்க. அன்றி
யும் எடுத்தென்றதனை எடுப்பவென்றுதிரித்து இவன் வில்லையெடுப்பச் செல்லு
மென்பாருமுளர்.

இத்தாழிசைகளிற் போலுமென்றது ஒப்பில்போலி.

“இளமா” — இளமாவெயிற்றி - மாமை நிறத்தையுடைய இளவெயிற்றி.

¹ எல்லாப்பிரதிகளிலும் முதலடி அறுசீராயும் மற்றையடி எண்சீராயும் உள்ளன.

² புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௩.

³ இச்செய்யுள் கொடைக்கீழுமேற்கோள்; தொல். புறத்திணை கு; ௩ - ந; இது

முதலிய மூன்றும் தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவந்தனவென்பர்; தொல். செய்.
கு. ௧௪௯ - ந.

(பி - ம்.) * ‘ஒருமகனுகொள்ள’ † ‘கைவேலேத்திப்புள்ளுவழிப்’ ‡ ‘போகு
மாயின்’ § ‘கொடுமரமுஞ்’

முருந்தே ரினாகை காணய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினநிரைகள்
கள்விலை யாட்டிநல் வேய்தெரி காணவன்

¹ * புள்வாய்ப்புச் சொன்னகணி முன்றி னிறைந்தன

கயமல ருண்கண்ணாய் காணய்நின் னைய
ரயலு ரலற † வெறிந்த நிரை
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
பெயின ரெயிற்றியர் முன்றி னிறைந்தன
துறைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

² சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி தொழுதே
மடல்வலி பெயினர்நி னடிதொடு கடனிது
மிடறுகு குருதிகொள் விற்றரு விலையே

அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு விணநின் மலரடி தொழுதேங்
கணநிரை † பெறுவிற லெயினிடு கடனிது
நிணனுகு குருதிகொ டு ணிகரடு விலையே

“முருந்தேர்”—வேய்தெரி காணவன் - ஒற்றன்.

“கயமலர்”—நயனின்மொழி - நயப்பாடிஸ்ஸாதமொழி (பா) நரைமுதிர்
தாடியையுடைய எயினர்.

துறைப்பாட்டு - வெட்சித்துறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு”—³ சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் - ஆதித்தன்வெப்பம் தணி
தல் காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின் அடிதொடு கடனிது -
குளுற்றகடனிது. விற்றருவிலை - நீகொடுத்த வெற்றித்தந்த விலை.

“அணிமுடி”—அமரர், எழுவாய்.

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி, கசு.

² “சுடரொடு”, “அணிமுடி”, “துடியொடு”—இவை மூன்றிக்கும் முடிசிலாய்
வந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகென்பர்; தொல், செய். சூ. கசக. ந.

³ புறநானூறு சக - ஆம் செய்யுளானும், அதன் உரையானும் திருமுருகாற்றுப்
படை, கௌ - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட உரையானுமறியலாகும்.

(பி - ம்.) * ‘புள்வாய்ப்புட்’ † ‘எறித்ததல்லாக்கள்’ ‡ ‘பெறும்’ § ‘திகர்நடு’

துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு துவைசெய
வெடிபட * வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யணையவர் குமரிநி ¹ னடிதொடு
படுகட் னினதுவுகு பஸிமுக மடையே

வேறு.

வம்பலர் பல்கி வழியும் † வளம்பட
வம்புடை வல்லி லெயின்கட னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீலி சடாமுடிச்
செங்க ண்ரவு ‡ பிறையுடன் சேர்த்துவாய்
துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு
கண்ணி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு
முண்ணுத நஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய்
² பொருள்கொண்டு § புன்செயி னல்லதை யார்க்கு
மருளி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்ச
வுருளுஞ் சகட முதைத்தருள் செய்குவாய்

வேறு.

|| மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன் பிறர்நாட்டுக்
கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
வெட்சி சூழிக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு”—படுகட னினதுவென்றது - துடிமுதலாகிய வாச்சியங்க
ளுடனேசெய்யும் பூசையை. பஸிமுக.....மடை - சோறு.

“வம்பலர்”—(பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு”—மருதினடந்து-மருதிடைநடந்து. செய்குவாய், வினி.
இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார் வார்த்தை.

“மறைமுது”—³ மறைமுது முதல்வன் - மாதேவன். இவன்பின்னர் -
அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்; இவன் வெய்யோன்;
விறல்வெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன். கட்சி - காடு கரந்
தை - அவர் மீட்குந்தொழில்.

¹ பரி. அ: எடு; கலி: கூசு; மணி. கஅ: களக.

² “பொருள்கொண்டு புன்செயி னல்லதையன்போ, டருள்புற மாரிய” கலி, கடு.

³ இக்கருத்தை மறுப்பார் நச்சினர்க்கினியர்; மதுரை. ௪௦ - ௪௨ - உரை.

(பி - ம்.) * ‘வருமவரெயினர்கணயமில்’ † ‘வளஞ்சுரப்ப’ ‡ ‘பிறையொடு’

§ ‘நோய்செயின்’ || ‘மறங்கெழு சிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறங்காற்
தோம்பு கழுங்கெழு பிறர்நாட்டு’

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்) அங்ஙன மடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,

தண்கதிருமுண்டாதலின், வெங்கதிரென்பதுதோன்றக்கடுங்கதிர்'ரென்றார்.

க - டு. நடுங்களுரெய்தி.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நதிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள், கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகுதலின் வெம்மைவிளைக்கும் பாலைத்தன்மையையுடைய நெறியைச்செல்லுதலால் நடுங்குதற்குக்காரணமான ஆளுரெய்தி மெய்வருத்தத்தோடே அடிகள் கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும் பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லாராய் நோய்தணிய அவ்விடத்துளதாகிய முற்கூறிய, ஐயை கோட்டத்துப் பலரும்புகுந்தறியாததோர் பக்கத்தே புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

டு. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - ஏ. வழங்குவிற்றடக்கை..... ..சாலினி

(இ - ள்.) அம்பைவழங்கும் வில்லைக் கையிலேயுடைய மறவர்குடியிற் பிறந்த உரிமையையுடைய சாலினியானவள்,

பழங்கடன் - முன்புநேர்ந்தகடன். முழங்குவாய் - கொக்கரிப்பையுடைய வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்.) அச்சாலினி, தனதூர்நடுவாகிய மன்றின்கண்ணே தான் தெய்வத்தன்மையுற்று மெய்ப்மயிர்சிலிர்த்து முரிநிமிர்த்த கைகளை ஒற்றையும் இரட்டையுமாக்கி அவநயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு ஒப்ப அடிபெயர்த்துக் கானவர்விடப்ப ஆடியென்க.

கூட்டுண்ணுமெயினார்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - ௩. கல்லென் பேரூர்.....மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவள் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய துங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லையுடைய எயினர்மன்றுகள் இன்று பாழ்பட்டன; பகைவருடைய ஊர்களில் திரண்டநிலைகள் மிக்கன.

கல் - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி. பட்டது பாடமாயின், ஒருமை பன்மைமயக்கமென்க.

கச - டு. மறக்குடித் தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவக்குக் கடன்கொடாமையின், இம்மறக்குடியில் தாயம்பற்றிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறிசூறை ஆகோள் முதலியவற்றால்கூடும் வளங்குன்றி அறக்குடிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு அடங்கிவிட்டார்கள்;

இது முன்னிலைப்பிறமொழி.

௧௬ - எ. கலையமர் செல்வி.....கொடுப்போ னல்லள்

(இ - ள்.) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய, செல்வி தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உண்ணக்கொடுப்பின்லது நஞ் சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக் கொடுப்பாளொருத்தியல்லள் ;

௧௮ - கூ. மட்டீண் வாழ்க்கை.....தரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும் ஊணையுடையமாக்கள், நஞ்சுற்றத்தி லுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இல்வாழ்க்கையை நீர் விரும்புவீராயின், செல் விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற் கொடுமின்களென்று சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமென்றது தருமென விகாரமாகிக் கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு, அசை.

௨௦ - உக. இட்டுத் தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத் தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல் அவரிடத்து முடிவுபோகாமைக்குக் காரண மாகிய எயினர் தொல்குழிக் குமரியையென்க.

இனித் தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர் எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத் திற்சுடப்பட்டு அவம்போகாக்குடியென்றுமாம். இன்னும் அரசன்சுட்டியமாற் றரசர் தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென்றுமாம். சுட்டு - குறிப்புமாம்.

௨௨ - சு. சிறுவெள் ளரவின் குருளை.....என்னச் சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது குழப்பிறந்த குமரியுடைய குறிதாக நெறித்தகூந்தலைச் சடையாகக்கட்டி அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய அரவின்து குருளையாகப் பொன்னாணியை வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகுழந்த தோட்டப்பயிரையழித்த எனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெள்ளரவென்றார், சாதிபற்றி. குருளையென்றார், அச்சடையிற்றிறந்தமை தோன்ற. சடைமுடி பரம்பாற்கட்டுத்தலான், நாண் பரம்பாயிற்றென்றுமாம். இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

௨௪ - கூ. மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ

(இ-ள்.) கடுங்கண்மையையுடைய வலியுலியை வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி, அதனது வரியும்புள்ளியும் தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே மேகலையாகவுடுத்தி,

வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான் வாயங்காந்துவருதலின், 'வாய்பிளங்' தென்றார்.

௩௦ - கூ. பரிவொடு.....கொடுத்தது

(இ-ள்.)வயிரவில்லை வருத்தத்தோடுவளைத்து அவள் கையகத்துக்கொடுத்து, பரிவு - அன்புமாம்.

௩௨. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ - ள்.) முறுக்குண்ட கோட்டையுடைய கலையின்பூர்த்தேயிருத்தி,

ஊரிற்றிரிதருமென் றுமாம்.

௩௩ - ௫. பாவையுங் கினியும்.....தந்தனர் பரசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு சேவித்துத் துதித்தனராய், பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன. தாவி - சூட்டு. நீனிமம் - நீலநிறம்.

௩௪ - ௬. வண்ணமுஞ் சண்ணமும்.....ஏந்தினர் பின்வர

(இ - ள்.) வண்ணமுதல் விரையீரூயவற்றை ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர் ஏந்தினராய்ப் பின்செல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம். புழுக்கல் - அவரை துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கசி. விழுக்குடைமடை - நின்சீசோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆடுறறி பறையும்.....அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற் கொட்டும் பறையும் சூறைகொள்ளுங்கால் ஊதுஞ்சின்னமும் துத்தரிக்கொம்பும் குழிக்குழலும் ஏறிமணியுமாகியவிலை தம்மிற்கூடியொலிப்ப இவ்வனைத்தையும் அணங்கின் முன்னே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுத்த.

௪௩ - ௪. விலைப்பலி யுண்ணும்.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியையுண்ணும் விரிந்த பலிபீடத்தை முந்துறத்தொழுது பின்னர்ச் செலவையுடைய கலையாகிய ஊர்தியையுடையானைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

௪௫ - ௫. இணைமலர்ச் சேறடி.....தெய்வமுற் றுரைப்ப

(இ - ள்.) இணையான மலர்போலும் சிறிய அடிகளெந்தனளாய் வருந்தி அவ்வருத்தந்தீரக் கணவனுடனேயிருந்த கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற விவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி; சூடநாட்டினையாளஞ்செல்வி; தென் மழிநாட்டினையாளும்பாவை; இங்ஙனமாதற்கு முற்பவத்திற்செய்த தவத்தின் கண்முனைத்த கொழுந்துபோல்வான்; இவ்வுலகிற்கு முழுமானிக்கம்போன்று உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியெனச் சாலினி தன்தெய்வத்தன்மையான் இங்ஙனம் இவளை மிகுத்துரைப்பவென்க.

ண்ணகி அன்னளாதலை, ¹ 'கொங்கிளங் கோசர்' என்றதுமுதலியவற்றினறிக.

௫௬ - ௩. பேதுறவு மொழிந்தனர்.....அரும்பின ணிற்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாலினிபுகழ்ந்துகூறிய அதனைப் பொறுதகண்ணகி இம்மூதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற் கூறினானெனக்கருதி நானினால் தன்

கணவனது புறத்தே மறைந்து அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய சிறுநகையோடு நிற்பவென்க.

௫௪ - ௫. மதியின்வெண் டோடு.....இமையா நாட்டத்து

(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இகழைச்சூடும் சென்னியையும், துதலைத் திறந்துவிழ்த்த இமையாதநாட்டத்திணையுமுடைய,

௫௫ - ௭. பவள வாய்ச்சி.....கறுத்த கண்டி

(இ - ள்.) பவளம்போற்சிவந்த வாயிணையும் வெள்ளிய நகையிணையும் கரிய கண்டத்திணையுமுடையாள்,

௫௭ - ௮. வெஞ்சினத்து.....மலை வளைத்தோள்

(இ - ள்.) கடைய சினத்தையுடைய வாசகியை நானாகப்பூட்டி மேருவரையை வில்லாகவளைத்தோள்,

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினாள்.

௫௯. துளையெயிற் றுரகக் கச்சுடை முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு ணறும் துளையெயிற்றையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த முலையையுடையாள்,

௬௦. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ - ள்.) வளையணிந்த கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

௬௧ - ௨. கரியி னுரிவை.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை மேகலையாகவுடுத்துக் கரியையுரித்து அதன்றோலை¹ ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப் போர்த்தோளென்க. அணங்கு - வருத்தமுமாம்.

௬௩ - ௪. சிலம்புங் கழலும்.....கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும் வலப்புறத்து வீரக்கழலுமொலிக்கும் சிறிய அழகனுடைய மேலான வெற்றியையுடைய வாட்டொழில் வாய்ப்புப் பெற்ற கொற்றவை,

௬௪ - ௬. இரண்டுவே றுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலைவேறான வடிவினையும் திரண்ட²தாளினையுமுடைய³ விக்கிரமாசுரன் றலையைத்துணித்து அதன்மீதே நின்ற தையல்,

௬௫ - ௮. பலாத்தொழும்.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவரும்வணங்கப்பெறும் அலங்கரித்தலில்லாதோள், அழியாதோள், கௌரநிறத்தையுடையோள், சமரைவல்லாள், சூலத்தையுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள், மாலானவனுக்குத் தங்கையாயுள்ளாள், கிளை - கிளியையொப்பாளெனவுமாம்.

¹ ஏகாசம் - உத்தரீயம்.

² 'மேடிச்சென்னி வீக்கிரமன்' திருவாதவூரர், திருவம்பல, ௩௬.

௯௯ - ஏக. ஐயை செய்யவன் ..... அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெய்ய மீழுவானைக் கையிலேயுடைய சயமகள், திருமகள், பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும் கலையையுடையபாவை; அழகிய தொழைய யும் கலக்கையுமுடைய பாவைபோல்வான்,

௭௨ - ச. தமர்தொழ வந்த.....வாய்ந்ததா லெனவே

(இ - ள்.) மாலும் அயனும் தொழத்தோன்றிய கன்னிக்கோலத்தினையுடையாளாய்ப் பொருந்திய அக்குமரியும் இச்சாலினிகொண்டகோலம் வாய்ப்புடைத் தென்றருளினுள்ளென்க.

சாலினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன; சிறந்தன; அடங்கினர்; ஆதலிற் கடனுண்ணல்லது கொடுப்போள்ளென; கடன்றருமென, குமரியைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலுக் கொடுத்து ஏற்றிப் பரசிப் பின் வரத் துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னர்க் கூந்தலை, செல்வி, ஆட்டி பாவை, கொழுந்து, மணியெனத் தெய்வமுற்றுரைப்ப, கண்ணங் ஒடுங்கி நிற்ப், சென்னியையும் நாட்டத்தையுமுடைய வாய்ச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்தோள், முலைச்சி, ஏந்தி, உடுத்துப் போர்த்தோள், கொற்றவை, தையலாகிய குமரியும் அருளினுள்ளென வினைமுடிக்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நாறு.....பலி முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை ஆளுதலுடையாளுடைய பலி கொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடத்தும் மணநாறும் சுரபுன்னையும் நரந்தையும் நிரல்படப் பூத்தன; ஆச்சாவும் சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன; சேமரமும் மாமரமும் செறிந்து பூத்தனவென்க.

செம்பொன் வேங்கை .....திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவாழும் சடைமுடியினையுடையாளுடைய திரு முன்றிலில், வேங்கைகள் செம்பொண்ணைப்பூத்துச் சொரிந்தன; நல்லிலவங்களின் கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிந்துகுவித்தன; புன்கு பொங்க ராகிய வெள்ளியபொரிகளைச் சிந்தினவென்க.

குவித்தன, விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம்; பொதுளலுமாம்.

மரவம் பாதிரி.....திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாத்கு இளையானது திருமுன்றிலில், மணங்கமழும் வெண்கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குராவும் கோங்கமுமாகியவிலை மலர்ந்தன; இக்கொம்பரின் மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே யாழினதரவம்போலப் பாடுமென்க.

அ, இடைச்சொல். இவைமூன்றும் முன்றிற்சிறப்பு.

கொற்றவை கொண்ட.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக் கொண்டுநின்ற இச் சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட் பிறந்த விற்றொழிலைல்ல மறவர்குலமே குலமென்பதாஉமென்க.

ஐயை திருவின்.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இந்த ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற இவ் வரவிற்படம்போலும் அல்குலையுடையாள் முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல் லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த அம்பைச்செலுத்தும் வில்லையுடைய எயினர் குலமே குலமென்பதாஉமென்க.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப் பாவை.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின் கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற அழகியதொடி யையுடைய இச்சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த மூங்கில்வில்லையுடைய எயினர்குலனே குலமென்பதாஉ மென்க.

இவைமூன்றும், ¹ “வாடா வள்ளி வயவ ரோத்திய” என்பதனால், வள்ளிக் கூத்து; என்னை? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான் - பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண்டாடப், பிறமக ணேற்றாள் பெரிது” எனவரும்.

ஆனைத்தோல் போர்த்து.....நடுக்கின்றியேறிப்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்களவணங்க நான்மறைக்கும் மறைப்பொருளாய்த் தன்னை வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுங்கொழுந்தாய்ச் சலிப்பின்றிரிந்துகின்ற நீ புலித்தோலையுடுத்தி யானைத்தோலைப்போர்த்துக் கானத்தின்மீதே எருமையின் பசுந்தலைமேல் நின்றாய்; இஃது என்னமாயந்தானென்க.

கானவெருமையெனினுமமையும் எருமை, சாதிப்பெயர்.

வரிவளைக்கை வாளோந்தி.....விளக்காகி யேறிப்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும் அயனுமாகிய இவர்களிடையகமலத்தே நிலைபெற நின்றவிளங்கும் விரிந்த கதிர்களையுடைய விளக்காகுகிறிந்துகின்ற நீ வளையணிந்த கையாலே வாளையேந்திப் பெரிய மயிடாசுரனைச்செற்றுக் கரிய முறுக்குண்ட கொம்பையுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய்; ஆகைபால் இஃது என்னமாய மோவென்க.

சங்கமுஞ் சக்கரமும்.....மறையேத்த வேறிப்பாய்

(இ - ள்.) கங்கையைச் சண்டமுடியின்மீதணிந்த இறைவனது இடப்பக் கத்திற்குரிய இறைவிகொண்டவுருவாய் மறைகள்போற்ற அவற்றிற்குந்தோன் றாமல் நிற்கின்ற நீ சங்குசக்கரங்களைக் கையிலேந்திச் சிவந்தகண்ணையுடைய

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ௩.

அரிமானாகிய சினவிடையின்மீதேநின்றாய் : ஆகையால், இஃது என்னமாயமோ வென்க.

இவைமூன்றும் முன்விலைப்பாவல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

கொன்றையுந் துளவமும்.....கூத்துள் படுமே

(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும் கலந்துதொடுத்த மலர் செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர் போரின்கண்ணேவாடும்படி அமரர்போரின்கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு உள்படுமென்க.

இது வென்றிக்கூத்து.

ஆய்பொன்னரிச்சிலம்பும்.....மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ - ள்.) அழகிய பொன்னாற்செய்த அரிபொருந்தியசிலம்பும் சூடகமும் மேகலையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சித்துப்பொரும் போரவைவல்ல வாளவுணர் போர் சாயும்படி நங்கை மரக்கால்மேனின்னு வாட்கூத்தை ஆடாநிற்கும்; அங்ஙன மாடிமிடத்து வாறோர் இவளுடைய காயாமலர்போலுமேமனையை எத்துகையாற் பொழியும் மலர்மழையை அக்கூத்துக் காட்டாதிராதென்க.

இது கூத்துவிபடுதல்.

உட்குடைச் சீறார்.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாற்றார்க்கு உட்குடைக்கொடுக்கும் சீறாடித்துத் தனக்கிணையிலாத்தீரன் நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவற்குப் போர்ப்பூவாகிய வெட்சி மலரைச்சூட்டுதற்கு வெள்ளிய வாளுழத்தியும் வேண்டும்; அங்ஙனம் அவளுள் உடன் செல்லக்கருதியவழிப் பகைவருந்குமுந்த காட்டிடத்துள்ள காரியென்னும்புள் தனது கடியகுரலாலே அவர்க்குவருங்கேட்டினை முன்னறிவித்து நிற்குமன்றோவென்க.

வாளுழத்தி - கொற்றவை. இது கொற்றவைநிலை. அஃதாவது ¹ “ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்க்கலைக், கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி, யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார், முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்” எனவரும். இது வேட்சி.

கள்விலை யாட்டி.....செல்லும் போலும்

(இ - ள்.) கள்விற்குமவன் இவன் பழங்கடன்கொடாமையிற் பின் கட்கொடாது மறுப்ப, அதுபொறுதலீரன் அந்நிலையே வில்லைக்கையிலேந்திப் புண்ணிமித்தமும் தன்கருத்திற்கேற்பச்சேறலிற் பகைவாநிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப் போகுதலைச்செய்யும்; அங்ஙனம் போங்கால் தான்கைக்கொண்ட ஆளிக்கொடியையுயர்த்துக் கொற்றவையும் வில்லின்முன்னே செல்லுமன்றோவென்க.

என்பது, ² “அறாஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன், மருஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொறுஅன், கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலே, நெடுங்கடைய நேரார் நிரை” எனவரும். இது தன்னுறுதொழில். இதுவும் கொற்றவை

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௨௦.

நிலைப்பாற்படும்; என்னை? ¹ “மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த, கொற்றவை நிலையு மத்தினைப் புறனை” என்பதனானென்க. இது வேட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி.....முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) சீமத்தையுடைய இளையவேட்டுவமகனே! முன்னாலில் நின் ஐயன் மார்க் கவர்ந்துகொணர்ந்த நல்லஆனிரைகள், ² வேல்வடிக்குங்கொல்லனும் துடி கொட்டிம்புலையனும் பாடவும் புணர்க்கவும் அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும் என்னுமிவரது முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக் காண்பாயாகவென்க.

முருந்தேரிளநகை.....கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்துபோலும் முற்றாதநகையைபுடையாய்! நின் ஐயன்மார்க் முன்னாட் கரந்தையாரலறும்படி கைக்கொண்டிவந்த இனநிரைகள், கள்விற்குமவளும் நல்லவேப்தொழிலை ஆராயுமவனும் புண்ணியித்தங்குறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக் காணாயென்க.

கயமலருண் கண்ணாய்.....முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்! நின் ஐயன்மார்க் அயலவருர் அலறும்படி தலைநாளிற் கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனிரைகள், நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து நீண்டதாழியையுமுடைய எயினரும் அங்ஙனமுத்த எயிற்றியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண் நிறைந்தன; இவற்றைக் காணாயென்க.

இவைமூன்றும் ³ கோடையென்றுந்துறை. கண்டாகூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும்.....விலையே

(இ - ள்.) கதிரவனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி அவனுடனே சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும் தேவர்களும் ஆகிய இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செய்யும் நினதடியினையைத் தொழுதேம்; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினர்பெறும் வெற்றிக்கு விலையாக நின்னடியைத்தொட்டிச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் றுமிழும் குருதியாகியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி யமர்த்தம்.....அடுவிலையே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தம்மரசனோடுவந்து பணி தலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவியையுடையாய்! நின் மலரடியைத்தொழுதேம்; நிரைத்திரைப்பெறும் விழையுடைய எயினர்கள் பகையையடுத்தற்குக் காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நினத்தோடுகலந்து உகாரின்ற குருதிப் பலியாகிய இத்தனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

துடியொடு சிறுபறை.....பலிமுக மடையே

(இ-ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடித்தவண்டாகமுழங்க அரையீருளில் எயினர் இருப்பிடத்தினின் றுவருகின்றவர் கொல்லும்புலியனை

¹ தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல், கு. ௪.

² “வேல்வடித்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே” புறநா. ௩௧௨.

³ கோடையென்றுந்துறையாவது:—தாம் கொண்டநிறையை இரவலர்க்கு வரையாதுகொடுத்து மனமகிழ்தல்.

யவர் முன்னுளில் நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் றஞ்சொரிகின்ற குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவைமுன்றும் அவிப்பலி; துருநிப்பலியென்பாருமுளர்; என்னை? “நச் சிலவேற் காளீக்கு நாளீயே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்பாவ் காணேங் கொன்—மிச்சில்கூர், வாளின்வாய்த் தீண்டாத வாரகுருதி மெய்சாடிப்பத், தாளின்வாய் வீழ்த்தான் தலை” என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்கி.....பிறையுடன் சேர்த்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி, சடைபாகிய முடிமீதே பாம்பைப் பிறை யோடேமுடித்தோய்! வழிப்போவார்பிக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொரு ளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு விலையாக இப்பலிக்கடனை உண்பாயாவென்க.

துண்ணென் றுடியொடு.....இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டும் சாவ ஒருவருமுண்ணுத நஞ்சை யுண்டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கென்றிடத் துட்கொட்டி தலோடே பகைவர் தஞ்சுதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும் கண்ணோட்ட மில்லாதமறவர் நினக்கிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நின்மாமன்செய்த வஞ்சமாகிய மருதின்மீதேநடந்து அதனைச் சாய்த்து உருளுதலையுடைய சகடத்தையும் உதைத்தலைச்செய்யுந் வழிப்போ வார்பொருளைக்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவர்மாட்டு அருளுதல் சிறிதுமில்லாத எயினரிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமுன்றும் பலிக்கோடை.

மறைமுது முதல்வன்.....விறல்வெய் யோனே.

(இ - ள்.) முதியமறையையுண்டாக்கிய பிரமன்பின்னோனாகிய குறுமுனீ பொருந்திய சந்தனம் அகில்முதலிய மரங்களாற் சமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற் பொருப்பனாகிய வெற்றியைவிரும்பும்பாண்டியன் பணகவருடைய முனைபிடமும் அவர்மீட்குந்தொழிலும் பாழ்படும்படி வெட்சியைச் சூடுவானாக வென்க.

“துறை” என முற்கூறியவதனால், கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடம்பூண்டலும் கொள்ளப்படும்; என்னை? வந்த விரையி னிருப்பு மணியுட, நெந்தலை நின் தலை யாந்தருது—முந்தநீ, மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற் தவை கொற்றங் கொடு.”

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஹுவிசைக் கொச்சுக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

¹ இதனை ௧௧௦-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

² பெரும்பொருள் விளக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்கண்டது.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொருஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்

நூ. கோள்வ லுனியமும் * கொடும்புற் றகழா
¹ வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென

க0. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி † விளக்கி னீளிரை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
சூரவரு நேர்ந்த ‡ கொள்கையி னமர்ந்து

கஊ. கொடுங்கோல் வேந்தன் குழிகள் போலப்
படுங்கதி ரமையம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பன்மீன் றூனையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்
தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்புஞ்

நூ. உளியம் - கரடி. கஉ. நீளிரை - காடு.

கசு. சூரவர் - கவுந்தியடிகள்.

கசு. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

கக. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை; என்றது ஏகாவலி
வடம்.

¹ "உருமு முரகு தரவுத் தப்பா, காட்டு மாவு முறுகண் செய்யா" பெரும்
பாண். ௪௨ - ௩.

(பி - ம்) * 'கொடும்புற்' † 'தென்னவன்காக்கு தாடென்றெங்கணும்' ‡ 'விளக்கு
நீளிரை' § 'கொள்கையிருத்துழி'

கந. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

உ.ப. சீரிள வனமுலை சேரா தொழியவுந்
தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவுந்
பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுந்
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

உரு. மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
 புலவர் நாகிற் பொருந்திய தென்றலொடு
 பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
 வேனிற் மிங்களுந் * வேண்டுதி யென்றே
 பார்மக ளயா டு வுயிர் துடங்கிய பின்ன

நூ. ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குழைஞ் கூப்பிடு
மிடிதரு முனியமு ட் மீனையா தேகெனத்
தொழுவீனச் செங்கை தோளிற் று காட்டி
மறவுரை || நீத்த மாசுறு கேள்வி

உப. வனமுலைசேராதொழிய - வண்ணமுலையைச் சேராதொழியவேன்க.

உக. பைந்தளிர் : தளிர், முதலுக்கு அடை.

கக - உச. தாரகைக்கோவை முதலான மூன்றுபகுதியும்.....[தன்மத்
துடனே கொள்க.]

(கடி)தோன்றிப்(உள)பாவைமேற்சொரியவென்றார், கதைசொல்லுகிறவர்.

ரிஸைவ்ச் சொரிந்தவளவிலே இவளுக்குப் பிரியமாகப் பண்டை வேனிற்
 காலமும் வேண்டுகியேயென்று மாதரைநோக்கிக்குறினாள்; அன்றியும், சந்த
 னத்தளிரோடே அல்லாத தளிரும் மேனியைச்சேராதொழியவும்;.....இது
 முதுவேனிற் காலம்.

இவை இவை பெருதொழியும் நிலைப்படிக்கிறும்தென்றும் பாவை
மேற்சொரியச்செல்வன்றேன்றப் பார்மகள் அயாவயிர்த்து அடங்குகின்றார்
இவை இவ்வாறெழியும் பாணிலா வெண்கதிரைச்சொரிதற்குவேனிறநிங்களும்
விரும்புவதாயிற்றன்றோவென் நடங்கிளைஎன்பதங்கொள்க.

‘தென்றலெடு’ என்பது வேறுவினையொடு.

நக. மறுகும் - திரியும். குழிஞை - கோட்டான் ; பேராந்தை.

நக - உ. உளியமும் இடிக்கும். மறுகும், கூப்பிடும், இடிதரும் முற்று.

நா. செங்கை தோளிற்காட்டி - அவுள்கையைத் தன்றோளிலே சேர்த்தி.

கூச - ௫. கேள்வியுறவுரை - கேள்வியையுடையாரது அறவுரை.

¹ உரு - சு: சிலப்பதிகாரம், கரு: கரு - நக.

[illegible]

(பி - ம்.) * 'வேண்டியின்றே' † 'உயிர்ப்படங்கிய' ‡ 'இளையாது'
§ 'கொட்டி' || 'திர்த்த'

நடு. யறவுரை கேட்டாங் * காரிடை கழிந்து

† வேனல்வீற் றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்
கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப
வரிநவில் ‡ கொள்கை மறைதூல் வழக்கத்துப்
புரிநான் மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து

சுடு. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
திதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்
நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்
காதலி தன்னொடு § கானகம் போந்ததற்

சுடு. கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறதலி னுருவந் || திரியக்
கட்புல மயக்கத்துக் ¶ கொள்கைன் நெரியான்
கோவலன் பிரியக் கொடுத்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்

டுடு. வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி பென்றோர்
பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்

சுஎ. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி.

சுஅ. வரி - பாட்டு.

சுஅ - சு. மறைதூல் வழக்கத்துப் புரிநான்மார்பர் - அம்பணவர்;
வழக்கம் - தப்புதல்.

சுக. சேமமுள்ளதோரிடத்து இருத்தி.

சுஉ. இடுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம்.

சுக. நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை.

சுஎ. கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிற்பிரபையற்றதாதலால்; தன் அறிவு
மயக்கத்தாலென் றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான்; பெயருமாம்.
இவன் மாதவி கடையாயினுனோரந்தணன்; நெரியான் - அவனே அல்லனே
வென்று அயிர்த்து.

டுஉ. குருகு - குருக்கத்தி.

59

சுக - டுஉ. கோடையால் சூழ்த்தபூவெல்லாம் உதிர்ந்து பொலிவழிந்து
நின்றதனீக்கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்தனையென்று குருக்கத்தி
நீழற்பொருந்தினான்; மாதவி - குருக்கத்தி.

(பி - ம்.) * 'ஆனிட' † 'வேனி' ‡ 'கொள்கைபின்மறை' § 'கானம்'
|| 'திரியாக்' ¶ 'கோசிகன்நெரியான்'

- கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே
யாதுநீ கூறிய வுரையீ † திங்கெனத்
௫௫. தீதிலன் கண்டே நெனச்சென் மெய்திக்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
¹ னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
௬௦. துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கனுஞ் ‡ சென்று .
கோவலற் றேழிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
பெருமக னேவ லல்ல § தியாங்கனு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
௬௫. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த ¶ மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
௭௦. படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் ** கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் †† நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்

௫௫. தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனை இவன் கண்டேனென்று பொருந்
தினான்; கண்டேனென்றவார்த்தையால் அயிர்த்து.

௫௭. (பா) பெருமனைக்கிழான் - கோவலன் மாதா.

௬௬. பெருமகன் - தயரதன்.

௬௭. இவர்கள் பெயர்ந்தபடியை வசந்தமலை சொல்லக்கேட்டு.

௬௮. மேனியள் - மேனியையுடையளாய்.

௭௧. துயருற்றோள் - மாதவி. ௭௨. தான் - கோசிகன்.

௭௩. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

¹ ௫௭ - ௬௦ = மணிமேகலை, ௭: கநக - ௩.

(பி - ம்) * 'கேட்டேன்யாது' † 'இன்னெனத்' ‡ 'போகிக்' § 'யாவது
மரசே' || 'மாலைமாதவி' ¶ 'மேனியொடுபடர்' ** 'கண்டு' †† 'நீர்க்கென'

எஹே கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
 ன் னுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது
 மீத்த வோலெகொண் டுடைநெறித் திரிந்து
 தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
 வழிமருங் கிருந்து மாசற ஷரைத்தாங்

அஃ. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் ராட்டி
 போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
 மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட
 அடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
 குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்

அஹே. காட்டிய டதாதலிற் கைவிட லீயா
 னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோ
 னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
 வடியாக் கிளவி ட மனக்கொளல் வேண்டும்
 குரவர்பணி யன்றியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ

கஃ. டரவிடைக் || கழிதந் கென்பிழைப் பறியாது
 கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோம் போற்றி
 பெய்நவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி

எஃ. மண்ணுடைமுடங்கல் - இலச்சிணையையுடைய.....

அஃ. கூடனகாலத்துப் பூசின புழுருநெய். இலச்சிணையிடுவார்.....
 யாலிடுவதும் ஒருகுறி; நாம்றம் அறிவிக்குமாதலின்.

அஃ. கூந்தல் மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை.

அஹே. நாம்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அஃ. மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்து அடைக்கவேண்டும்.

கஃ - கஃ. இரவிடைக்கழிதற்கு யான் செய்தகுற்றம் ஈதென்றறியாது
 நெஞ்சம் கையறுநின்றது; அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதவிகருத்து.
 இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான்செய்தகுற்றம் பாராது
 கையறுநெஞ்சம் கடியல்வேண்டுமென்க.

கஃ. இசைமொழி - வாசகம்.

அஃ - கஃ. உணர்வோன் இசைமொழி யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

¹ கஃ - உ: இ - கொ. கு, கஃ - உரை, மேற்.

(பி - ம்) * 'சய்த்த' † 'மலர்க்கைநீட்ட' ‡ 'காதலிற்' § 'மனங்கொளல்'
 'கழிதற்பொன்'

க௫. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்
* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்
கோசிக மாணி ‡ காட்டெனக் கொடுத்து

க௭௦. நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் § பொருந்திய
விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி
மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்

க௭௫. ¶ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத்
தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி
†† யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

க௭௦. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு
கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனக்

க௭௭. (பா) எய்தியதுரைத்தல் - தான்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல்.

க௭௦. நடுக்கங்களைந்து - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு. அவர் நல்லகம்
பொருந்திய - மாதாபிதாக்கள் இதயம் பொருந்தின.

க௭௦. விதனம்களைதற்கு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க௭௫. அந்தரி - கொற்றவை. க௭௭. பாடும்பாணர் - அம்பணவர்.

க௭௭. செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவர்யாழ்.

க௭௭. ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும் தாக்குவதோர் கருவி.

க௭௭. ஆசான் றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பேரா
கவும் இசைத்தமிழிற்கூறுப.

க௭௭. பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(பி - ம.) * 'எற்பயந்தாரீக்கிம்' † 'குரவர் மாண்புடையிணையடிக்கோசிக'.

‡ 'கொடுக்கெனக்கொடுத்து' § 'பொருந்தியவ்விடுக்கண்களைதற்கீண்டின்'.

|| 'கொள்கையின்' ¶ 'பாடுபாணரிற்பாங்குறப்பொருந்தி' ** 'யார்த்து'

†† 'குரன்முதற்'

- ககரு. காழகிற் சார்தங் கமழ்பூங் குங்கும
 . நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
 மான்மதச் சார்த மணங்கமழ் தெய்வத்
 தேமென் கொழுஞ்சே ருடி யாங்குத்
 தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
- கஉ௦. மாதவி மல்லிகை ¹ மனைவளர் முல்லைப்
 போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி
 யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி
 முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
 மைந்தரு மகவிரு மாடத் தெடுத்த
- கஉரு. வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
 பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
 விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
 னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
 கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
- கக௦. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
 பொதியிற் றென்றல் போலா + தீங்கு
 மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
 நனிசேய்த் தன்றவன் திருமலி மூதூர் -
² தனிநீர் கழியினுந் தனைக்குந ரில்லென

ககக. தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு. கக௭. மான்மதம் - கத்தூரி.

கக௮. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க; வாசம்பொருந்திய
 மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

கஉ௦ - உக. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉ௨ - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

கஉ௮. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கஉ௯. கலவைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

கஉ௮ - சு. அளந்தற்கரியகலவை வெளிப்படத்தோன்றி.

கஉ௯ - கூஉ. தோன்றிவந்ததென்க. கக௭. ரில்லென்பாரில்லை.

¹ "மனைமரத், தெல்லுறுமெனவல்" (குறுத். கக); "இல்லெழு முல்லையொடு
 மல்லிகையங்கி" (பெருங். க. கக: எங்.) ² பெரும்பாணாற்றுப்படை, கக - சக.

(பி - ம்.) * 'ஆலங்காடி' + 'சங்கோர்'

கநடு. முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
* பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்*
கருந்தெற்ற கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

கச௦. காலை முரசுக் கணைகுர † வோதையு
¹ நான்மறை யந்தனர் நவின்ற ‡ வோதையு
மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

கசடு. போரிற் கொண்ட பொருநரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
² கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

கடு. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுந்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கநடு. முன்னுண் முறைமையின்-நிலவிலே வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டு.

கந௭. (பா) அருந்திறற்கடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய தெய்வங்கள்.

கச௦. காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.

கச௧. முனிவர் ³ சத்திர மோதுகிற வோசை.

கச௨. ....இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானவோசை.

கச௩ - ச. வேந்தன்சிறப்புடையராய் வாளோரெடுத்தமுழவு; வாளோர் -
வீரர்; வீரர்க்கு அரசன் வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு.

கச௭. பணை - பந்தி. கச௮. பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கச௦ - ௩௦. ஆகிய ஆர்ப்பொலி.

கநு௨. திலகம் - மஞ்சாடிமரம்.

கநு௧ - ச. மரவமுதலியன கோட்டுப்பூ.

¹ பரி. பக். கநடு: "நான்மறை" ² பு - வெ. பாடாண். க௮.

³ சத்திரம் - யசுர்வேதசாஸ்திரில் அருணத்தில ஐத்தாம்பிரிவு, க௦௮.

(பி - ம்.) * 'பின்னரும்' † 'ஓசையும்' ‡ 'ஓசையொடு'

௧௫௫. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
 விரிமல ரதிர லும் வெண்கூ தாளமுங்
 குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
 பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
 கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
௧௬௦. மிடைந்துகுழ் போகிய வகன்றேந் தல்குல்
 வாலுகங் குவைஇய மலர்ப்பூந் துருத்திப்
 பால்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
 யெதிரெதிர் விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
 கரைவின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா
௧௬௫. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
 விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய நெடுங்கண்
 விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
 † லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
 புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

௧௫௬. அதிரல் - காட்டிமல்லிகை. கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, நறுந்தா

௧௫௭. குடசம் - வெட்பாலை. ௧௫௮. மயிலை - கொடிமல்லிகை.

(௧௫௬) பன்மலர்விரிந்து (௧௫௭) கோவை யாங்கணும் (௧௬௦) சூழ்போ!
 அகன்றேந்திய (௧௫௭) கொடுங்கரையாகிய (௧௬௦) அல்குல்.

௧௫௭ - ௬௦. வேனிழ் அன்றியும், இப்பிணங்கரின் மணந்த மேக
 கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

௧௬௧ - ௩. துருத்தியாகிய முலை; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோ
 எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுகங்குவைஇய மலர்ப்பூந்துருத்தியாகிய கதிரிளமுலை.
 பக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி ஒன்றையொன்று நெருங்குகின்ற துருத்தி.

பால்புடைக்கொள்ளுகையும் பன்மலரோங்குகையும் ஒன்றையொன்று
 நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்; பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி
 எதிரெதிர் (பா.) விலங்கியவென்பதனை இரண்டிற்குமேற்கவுரைக்க. பால்
 புடைக் கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

௧௬௨. பன்மரமோங்கியெனவும் பாடம்.

௧௬௪. கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப் புறமாதலால்.

௧௫௭ - ௭௩. கொடுங்கரையாகிய அல்குலையும் துருத்தியாகிய முலையிலே
 யும் கவிராகிய வாயையும் முல்லையாகிய நகையையும் கயலாகிய கண்ணையு

- கஎ0. வையை * யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானநிற் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன லாடக்கிப்
+ புனல்யா நன்றிது பூம்புனல் யாறென
- எஎ0. வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் † பெயரா தாங்கண்
மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
- கஅ0. தேமலர் நறும்பொழிற் நென்கரை யெய்தி
வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் ‡ தென்றங்
கருமிளை யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்
- கஅ0. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய || மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணீர் வண்டு ¶ பரிந்தினைந் தேங்கிக்
கண்ணீர் கொண்டு கா லுற நடுங்கப்
போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி

அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய வையையென்னுமகள் மலராகிய ஆடையை
முட்டாக்கிட்டு.

கஎக. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து நிறைந்த நெடுநீரை
யடக்கி; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

கஎச. இது நீராறன்று பூவாற்று. கஎஎ. அரிமுகவம்பி - சிங்கமுகவோடும்.

கஎஎ - அ. இயக்குந்துறை - நீருள்ளகாலத்து ஓடம்விடுந்துறை.

கஎக. மரப்புணை - கட்டுப்புணையின்; ஓடத்திற் பலருமேறுவாராதலால்
தாங்கள்புலரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

கஅஅ. கள்ளீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம்.) * 'என்னும்' + 'புனலாற்றிது பூம்புனலாறென' ‡ 'பேராத'
§ 'என்றேயருமின' || 'அன்றி' ¶ 'பரிந்துரைந்து'

ககூ. வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்டப்
 புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிரீ ரேரியுங்
 காப்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் கழுகும்
 வேய்த்திரட் பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை
 ககூ. ¹ புறம்புரி ‡ மாந்த ரன்றிச் சேராப்
 புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனர் புரிந்தென்.

ககூ - ககூ. ஆரெயில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க அசைகின்றவை,
 வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலனை இங்குவாராதே
 போவென்று கைகாட்டினார் போன்றன.

(ககூ) ககூடைத்தென்று (ககூ) சூழ்ந்த அகழைப்போகிப் (ககூ)
 புக்காரென்க.

ககூ. புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமூதூர் - புறத்துமூதூர்.

அவ்விடத்தில் இருமுகன் யோகமிருக்கும் பொழில்முதலியவற்றால் விளங்
 கிய இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனர்.

¹ ககூ - ககூ - சிலப், ககூ: எ - அ; ககூ - க.

* 'வாரலென்பது போன்மறித்துக்கைகாட்டிப்' ‡ 'பந்தரும்' § 'மாதவரன்றி'

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு:—(இ - ள்.) முற் கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும் கூட்டும் முடிந்தபின்னாக வென்க.

பிற்பாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூட்டும் அடங்கிற்று.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி:—(இ - ள்.) தவத் திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச்சென்று சேர்ந் தென்க.

௩ - ச. கடுங்கதிர் வேனில்.....கானத்து

(இ - ள்.) இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இந்தக் கடிய கதிரின்வெம் மையைத் தன் மெய்யிற்படப்பொறுள்; அஹவமன்றி இவள் சிற்றடியும் வெய்ய பருக்கையையுடைய இப்பாலெந்நியிற் படிந்திலவென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்து நடந்தமை கூறினான்.

௪ - கூ. கோள்வ லுளியமும்... ..மான்கண மறலா

(இ - ள்.) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய கரடியும் தாம் அக முக்கடவுபற்றினை அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

௫ - க௦. அரவுஞ் சூரும்.....இசையோ பெரிதே

(இ - ள்.) முற்கூறியவையன்றி, இராதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும் உருமும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவனவாயி லும் செய்யா; செங்கோன்மையையுடையதென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடெ ன்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிது; ஆகலானென்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமைபுக்கூறினார். ஐவகை நிலென்பது எவற்றாற்பெறுதுமெனின்,—கான மென்பதனால் முல்லையும்,சூர் கரடியென்பவற்றாற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாலையும், உருமுவென் பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகையான் இவனுட்டு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றுமேயென்பதாயிற்று.

கக - ச. பகலொளி தன்னிலும்.....கொள்கையி னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடைபயக் கழித்தற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுமில்லையென்று கோவலன் சொல்லக் கவுந்தியடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியென்க.

கரு - கூ. கொடுங்கோல் வேந்தன்.....பார்த்திருந் தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையையுடைய வேந்தன்குடிகள் அவன்போம் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்குமாறு

போல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட்கென்க.

௧௭ - அ. பன்மீன் றுணையொடு.....யசல்வன் றேன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தென்னவன் குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன்ருணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய கதிர்களைப்பரப்பித் தோன்றவென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்ருணை - கயற்கொடித்தாணையுமாம்.

௧௯ - உக. தாரகைக் கோவையும்.....அடங்கிய பின்னர்

வேண்டி, முன்னிலைவினை.

(இ - ள்.) பார்மகள், பாவாய், முன்னுள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில், வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக் குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இளையமுலைகளைச் சேரப்பெறுவாய் ஒழியவும், பலவகைப்பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர்பற்றறகுத் பூங்குழலிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய சந்தனத்த்கனிரோடே பலபூக்களினிதமும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாயொழியவும், மலயத்தே முளைத்து மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவிலேபூத்து நிலைபெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஓனியையுடைய திங்களின்கதிர் நின்மெய்யிற் சொரிதலொழியவும்வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்கள் இவ்வென்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்பையே; இராயெனச்சொல்லி வருந்தி நெட்டியிற் புக்கொண்டு அவள் துயின்றபிணைன்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெருமைநோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின், —மாதவியோடு புலந்துபோதுதலானும், மதுரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினனாதலானும், மேற் கவுந்தியடிகளுடன் வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய்புறன்மாத்திரமல்லது புணர்ச்சியில்லென வுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா தேகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலிமறுகும்; பேராந்தை குழறும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னாது ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மறகும் - வாய்விடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு; உற் டட்ட டட்டெனப் பற்பறைகொட்டல்.

௩௩ - ௩௪. தொடிவளை.....ஆரிடை கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்துயில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்தநடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவள்மனத்

துயர நீங்குதற்பொருட்டு ¹ மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய மாசுற்ற கேள்வியையுடையாள் கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தற்கரிய வழியைத் தொலைத்தென்க.

தொடி - வீனவு; ² “தொடிக்கட் பூவை” என்றாராகலின். ‘கேள்வி’ என்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்.

௩௬ - ஏ. வேனல்லீற் றிருந்த.....கதிர்வர வியம்ப

(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற் காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியை அழிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட் கடைராளாகலின், ‘வீற்றிருந்த’ என்றார்.

௩௮ - கூ. வரிநவில்.....பதிச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்டையுடைய நூலணிமாற்பருறைவதோர் பதியைச்சேர்ந்தென்க.

புக்கென்து சேர்ந்தென்றதனால், ³ அந்தப்பார்ப்பார் இழுக்கியவொழுக்கமுடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின், ஊர்த்தயலதோர் நகரிற் கோயிற்பக்கத்தில் சேர்ந்தாரென்க.

௪௦ - சந. மாதவத் தாட்டியொடு.....நீர்தலைப் படுவோன்

(இ - ள்.) அந்தப் புலரிக்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும் ஓரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள் ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தற்கு நீனெறிக்கண்ணதோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

௪௪ - ஏ. காதலி தன்னொடு.....கௌசிகன் நெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியொடு கானகத்தின்கட்போந்ததற்கு உலையிலாதுந் தருத்திபோல நெட்டுயிர்த்து உள்வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறம்வேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கட்புலமயக்கத்தான் அறியாளுயென்க.

உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

௪௮ - ழந. கோவலன் பிரிய.....கூறக் கேட்டே

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் நிறம்வேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணிற்றலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவிந்காற்றாது காமத்தீயால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திரின்ற மாதவியைப்போன்று நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிந்காலத்துவெயிலால் துயரமுற்று அலரைப்பொறுது களைந்து அக்காலவணிமையோடேவருந்தினாய்; மாதவியென்

னும் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஓர்பசிய இலையையுடைய குருக்கத்திடமிடர்ந்த நிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மதையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - * பந்திகோசிகன். 'பாசிலை' என்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளி ராயது முதுவேனிற் குமுற்றிப் பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற.

ருச - ரு. யாதுநீ கூறிய வுரை.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கோசிகன் கூறக்கேட்டகோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருளாயாதென அசதியாட, இனி ஜயமுடையேனல்லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந்தென்க.

ருசு. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்—(இ - ள்.) கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ருஎ - அ. இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம் போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவன்மனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து ஒடுங்கியதும்,

ருக - கூ. இன்னுயி ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞர் இனியவுயிரையிழந்த யாக்கைபோலச் செயன்மாண்டு தயர்க்கடலிலேயுழந்துகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி வீடுபெற்றகுரியவுயிர் இளமைக் காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத் தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம்.

சுக - உ. ஏவ லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவன் தன்சிலதரை நோக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ் சென்று கோவலனைத்தேடித் கொண்டுவருகவென்றாகை அவர் எத்திசைகளி லுஞ்சென்றதும்,

'போந்ததும்' பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவுமென்க.

சுக - கூ. பெருமக னேவல்.....பெரும்பே துற்றதும்

(இ - ள்.) எத்துணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையையுடைய அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எண்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினாற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கியசெய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - என்மை. அருந்திறல் - இராமன், அன்மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுறவு - அறிவின் நிரிவு.

௬௭ - எடு. வசந்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலையாய்க் கேட்டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலத்தை யுடைய மாதத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்த சேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம்.

௭௧ - ௨. வீழ்துய ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள் இடும்பையைக்கேட்டுச் செருக் கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெய்தித் தான் சென்றிருந்தசெய்தியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருந்துயர்.

௭௩ - ௬. இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, கின்னினையழியைக்கொழு தேன்; எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்னை யாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற் கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவா யாகவென்று தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய் வந்தது.

௭௭ - ௮. ஈத்த வோலைகொண்டு.....சென்ற தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனந்தந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங்காணாமற் றுன்சென்றதேயங்களும்,

௭௯ - ௮௨. வழிமருங் கிருந்து.....மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்.) முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தேயிருந்து செய்தி களெல்லாம் ஒழிவற வுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலை யுடைய மாதவித்தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

௮௩ - ௯. உடனுறை காலத்து.....உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிம்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்தாமண்மேல் மாதவி குறு நெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாச நெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையார் கடிதின் விடுவியானாய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட் கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மையுணர்கின்றவனென்க.

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின் செவ்வியன்மையைப் பொறி காட்டிற்றெனவுமாம். கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிட லீயான் - மெய்மறந்தும் ஓலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம்,

எழுதியதுஉம், பாடம்.

அ.அ. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்திலவீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்குநோக்குத் தண்டம்பண்ணினேன்; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது ஓலைமுகப் பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

அ.அ - கூஉ. வடியார்க் கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்து குற்றம்தீர்ந்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின்கண் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்த பிழைப்பென்னை? அஃது அறியாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சமுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல் வேண்டும்; இதுவேயுமன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆகலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர் புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக.

முன்னர், ¹ “கங்கை தன்னேப்புணர்ந்தாலும்” எனவும், ² “மங்கைமாதர் பெருங்கம்பு” எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையின், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டி யெனத்தோற்றுவாய்செய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினான். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் எவலானர் மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம், தேசுடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிறந்துபடும் சிறிதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

கூஉ - ரு. என்றவ னெழுதிய... ..என்றீ தென்றே

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவகை ஏதம்பயக்குமென்று அவனெழுதிய ஓலைப் பாசரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவன் தன்னுற்செய்யப்பட்ட தீதிலன்; இஃது என்னுற்செய்யப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிநீங்கியென்க.

என்றீது - என்றீவினை.

கூரு - எ. எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற்பொருந்திய வாசகத்தையுணர்ந்து இவ்வோலை தானே என்றற்கைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்கனம் பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேகொள்க. ¹ “வடியா... ..போற்றி” குரவர் பணி விடைகளைத்தவிர்த்ததொருதவறன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைக்

கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத் திருவுளத்திற் றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளுக; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாது யான் முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏறாவின் ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம் பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க.

¹ குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றன்மரபு. ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப் பொருந்தியவாறுணர்க.

க௮ - ௧௦௧. மாசில் குரவர்.....ஈண்டெனப் போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென உட்கொண்டகோவலன், கோசிக மாணி, எங்குரவர் மாசில்மலரடிசையத் திசைநோக்கித் தொழுதேனெனச் சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்கின்ற இடுக்கனும் நீக்குதற்கு வினரந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டென்க.

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைதற்கீண்டெனப் போக்கியென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

௧௦௨ - ௩. மாசில் கற்பின்.....அறவிபா லணைந்து

(இ - ள்.) குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

௧௦௩, ஒருவினையொடு; உயர்பின் றியதன்வழிக்கண் வின்றது.

௧௦௩ - ௪. ஆங்கு.....பாங்குறச் சேர்ந்து

(இ - ள்.) அவ்விடத்துத் தூக்கையது வெற்றிபொருந்திய அசுரரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

² “பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆடு - வெற்றி. பாண் - பாட்டு.

௧௦௪. செந்திறம் புரிந்த—(இ - ள்.) தன்பண்ணியல் அத்திறமாய்த் தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபுரிந்தவென்க

என்றது: பண் * பண்ணியற்றிறம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை; சம்பூர னம், சாடவம், ஓளடவம்; சதுர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் இவை வழங்கும்; அவற்றுட்செந்திறமென்றவாறு.

செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.) நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் முதலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினு துறுப்பினு ளென்க.

¹ சீவகசித்தாமணி, ௧௮௪௧.

² திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.

(பி - ம்.) * ‘பண்ணியம்’

க௮. தந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத்தியாஅத்து—(இ - ள்.) அச்செங்கோட்டிப்பாழினை, அடவவாகபுறப்பினுள் தந்திரிகரம் திவவென்னும் இரண்டையும் உடறிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசுழலுல்லியம் நீளமாகக் குறுக்கிட்டுத்துச்சூர்த்தம் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்னை? “தந்திரி கரமே குறைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணல்விர லாகும்” .....என்றாகலின். திவவென்பது - நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வரக்கட்டி.

க௮௮. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சேர்த்தி—(இ - ள்.) அவ்விவாழ் ஒற்றென்னு முறுப்பை யுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பற் றுப்பிறப்பிற்கும் செறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகை புறுப்பிற் றுரு மென்ப”, “அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே.....தந்திரி கரமே நரம்போ டாமே” என்றார்.

க௮௯. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி—(இ - ள்.) உழை குரலாகவும் கைக்கிளை நரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தியென்க.

என்றது அரும்பாலென்னும் இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது குழுமுதற்பாஸ்த்திரியெனக்கொள்க.

க௯௦ - க௯. வான்முறை.....அமைவரக் கேட்டு

(இ - ள்.) உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமையான் வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்த்துசெல்லும் கலையையுடைய பாவை போல்வானது பாடப்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்வகைச் சாதியிலும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தான நிற்கென்றவாறு.

* ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகார்தாரமெனக் கொள்க.

பண் நூற்றுமுன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் கீருமெனினுமமையும்; என்னை? “எழுத்தே யகையே கீரே யென் றிவை. யிழுக்கி லைவமுன் நிற்கு மென்ப” என்றாகலின்.

க௯௧. பாடற் பாணி யீனேஇ யவரொடு—(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்தென்க.

க௯௨. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ - ள்.) இங்ஙனம் யாழ் வாசித்தகோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம், அதனை நீர் கூறுமினென்றுகேட்பவென்க.

ககடு - அ. காழகிற் சாந்தம்.....செ முடி

(இ - ன்.) அகிற்சாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூவழும்பும் மாலிக்குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம் கத்தூரிச்சாந்துமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய தேற்றைப்பனைந்து.

ககஅ - உக. ஆங்கு.....பூவணை பொருந்தி

(இ - ன்.) தேன்சேர்ந்த சுழுவீர்மலர் சண்பகமலரென்றுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மணையின்கண்வளர்ந்த முல்லையுமென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால்நிரைத்த பொலிவினைபுடைய அணையிடுபொருந்தி,

கஉஉ - சு. அட்டிற் புதையும்.....பூம்புகை யனைஇ

(இ - ன்.) அடுக்கீன்களில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அதனை அக்காழியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிற் புகையும் மைமற்றும் மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலையுதலியவற்றிற்குமெடுத்து அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாலையோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையையளவி.

கஉச - கூ. வெல்பொர்.....காண்வரத் தோன்றி

(இ - ன்.) இந்திரனாழ்வுட்பட்ட வளங்காநின்ற ஆரஞ்சுதபுடைய மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது கோயிற்கண் யாவாரானும் அளவிட்டறியப்படாரவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின், சிம்மமப் புலன்கள் ஒருகாணுகருமாயிற் பின்னை கீட்டுலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப்பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவையென்க. அவை முன்னர்க்குறியனவும் பிறவும்.

க௩௦ - ஈ. புலவர் செந்நா.....வந்தது காணீர்

(இ - ன்.) சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களை புடைத்தாகலிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரென்க.

ஆழிப் பொருந்தி அனைஇத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

க௩௩ - ச. நனிசேய்த் தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ன்.) காவதங்குமரின்னென்றற்குக் காணீர்; அதனால் மிக்க தூரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமுதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச் செல்வார் இந்நீர்மையாரன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென்பாரில்லையென்று சொல்லவென்க.

க௩௫ - சு. முன்னாண் முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்

(இ - ன்.) அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறறைஞான்று செல்லக் கருதியவர் முன்னாண்முறை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடிகளுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

க௩௬ - ௪௦. பெயர்ந்தாங்கு.....குரலோதையும்

(இ - ள்.) ஆரிதாயி ஆரித்தற்றொழிவைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரிய கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலேமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்லியம் பெயர்ந்து கடிபொலிக்குமொலியும்,

பெயர்ந்தல் - நாளாமறுதல். கனேதல் - செறிதல்.

க௩௭. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்—(இ - ள்.) அந் தணர் நான்மறை யலின்விக்குமாயக்களந்தோறும் மறைக்குவிதித்த மரபினை யுடைய எருதிஞ்சுற்றமல் உச்சரிக்குமோதையம்.

க௩௮. மாதவ ரோசி மலிந்த வோதையும்—(இ - ள்.) மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மத்திரமோதுசனால் மிக்க ஓதையும்,

க௩௯ - ௪. மீனா வென்றி.....நாளணி முழவமும்

(இ - ள்.) . டங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனைப்பெற்ற சிறப்போடே வானவிரர் தந்தம்மீர்த்திக்கு எடுத்த வரிசையையுடைய முரசமுதலியவற்றின் நாளணிபோதையும்,

நான்—குடைகாட்கோள் முதலியவுமாம்.

க௪௦. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்—(இ-ள்.) மறப் பகைமன்னராய் போரில்வென்று கொண்டுவந்த போர்க்களிற்தின்முழக்கமும்,

க௪௧. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்—(இ-ள்.) காட்டிற் பிடித்துக்கொண்டவந்த வலிய யானையின்முழக்கமும்,

க௪௨. பனைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்—(இ - ள்.) பந்திதோறு நின்ற புரவிகள் போர்நின்றது ஆலிக்குமோதையும்,

க௪௩. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்—(இ - ள்.) கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே கொட்டுமோதையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தாப்பறையுமாம்.

க௪௪ - ௫௦. கார்க்கடல்.....ஆரஞர் நீங்கி

(இ - ள்.) இவையும்பிறவுமாகிய அக்கடலித்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுந்லாலே முன்புமந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

க௪௫ - ௪. குரவமும்.....பன்மலர் விரிந்து

(இ - ள்.) கரையின்பறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதும் உச்சிச்செலுந்திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிவை பாதிரியுடனே பலவகைமலரும்விரிந்துகுழந்தல்வ மீதுமித்த பூந்துகிலாகவும்,

க௫௫ - கூடு. குருகுந் தவாவமும்..... அல்குல்

(இ - ள்.) அகவாபெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டையுமும் மோசுமல்லிகையும் வெள்ளை நறுந்தாளியும் வெப்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிற் படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டியிடவமும் இருவாட்சியமாகிய பல்லமன்றும் விரிந்து பூங்கொடிகள் நிரைபட்டெழுகைப் படர்ந்துமன்னினைவ தன்னை மிடைந்துகுழந்தை கோலவயாகியமேகையாகவமுட்டைய கொழிக்கையாகிய அகன்றேந்தியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேற்பக் கொழிக்கையினார். மேகையக்கோவை, வேற்று மைத்தொடையுமாற். கொழிக்கொடி விரிமலரென் லுமடைகளை ஏற்புழி எங்கும் ஓட்டுக. அம், சாரியை.

க௬௬ - ௩. வாலுதங் குவைஇய.....கதிர்வா வனமுலை

(இ - ள்.) அதத்தையையும் பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும் பல்லமராகியசுணங்கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய நிறத்தமுலையினையும்,

க௬௭. கரைரின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்—(இ - ள்.) கரைக் கணின்று உருத்த முருக்கித்தாகிய செவ்வாயினையும்,

க௬௮. அருவி முல்லை யணிநகை பாட்டி—(இ - ள்.) அருவிரோடு இடையறாதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையாள்,

க௬௯. விலங்குமிமிர் தொழுகிய கருங்கய நெடுங்கண்—(இ-ள்) குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந்திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

க௭௦. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்—(இ - ள்.) இருமருங்கும் நிரைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற அறலாகிய கூந்தலினையும்,

க௭௧ - ௭௦. உலகுபுரந் தூட்டும்.....பொய்யாக் குலக்கொடி

(இ - ள்.) உலகப் பாதுகாத்தற்குப் பல்பொருள்களையும்விளைத்து நுகர் வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள்; புலவர்நாவற் புகழ்பொருந்தியவன்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின் திருமகனையொப்பான்; வையையென்று பெயர்சூறப்படுவான்; பருவம்பொய்யாமையாலும் வேற்றுவேந்து அணுகாமையாலும் தென்னர்குலக்கொடியாபுள்ளவன்;

க௭௨ - ௩. தையற் குறுவது.....கரந்தன வடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும் துன்பங்களைத் தான் முன்னறிந்தாள் போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தன்கண் மல்கிநின்ற நீரைப் புறத்திழன் அதுகண்டு வருந்துவாரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க.

க௭௪ - ௫. புனல்பு றன்றிது.....தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனம்போர்த்த புலவர் புனல்மறைதலின் இது புனல் யாற்றை மூவாறென்றபுகழ்த்து மாற்றும் கொழுநனும் தொழுது,

க௭௫ - அ. பரிமுக வம்பியும்.....தென்கரை யெய்தி

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச்செலுத்தும் குதிரைமுகவோடும் யானைமுகவோடும் சிங்கமுகவோடமுமென்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய துறையிலே கவுந்தியடிகளுடனே மரப்புண்ணியிலேபோகி மதுநாறுமலரையுடைய சோலை பொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தியென்க.

முன்னர், ¹ வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யானனொடு சாபமுதுதலின், சுண்டு மருங்கிப்பெயராதென்றார்.

பரிமுகமுதலியவற்றைத் தொழிற்பெயராக்கினுமமைபும்.

க௭௬ - ௩. வானவ ருறையும்.....அகழிசூழ் போகி

(இ - ள்.) தேவர்களுறையும் மதுரைவை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும் பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைத்தென்மெண்ணி அழித்தத்தகரிய மிளை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறந்தைச் சூழ்போந்தென்க.

மிளை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்.

க௭௭ - அ. கருநெடுங் குவளையும்.....நடுங்க

(இ - ள்.) குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல் தனித்துறுத்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இரங்கும் பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற நடுங்காநிற்கவென்க.

பண்ணீர்மையன்றிப் பண்ணீரென்றமையால் திறம் பன்னிரண்டனுள் நோதிமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - காலிலையுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்கவென்க. எங்கியென்னும் செய்தெனெச்சம் நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டு முடிந்தது.

க௭௮ - கூ௦. போருழந் தெடுத்த.....மறித்துக்கை காட்ட

(இ - ள்.) மாற்றூர்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த ²புறமகிற்றலையின்கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழிமினென்பனபோல் தமக்கையின் மறித்துக் காட்டவென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், கூ௦: ௨௧௬.

² “என்றுநீ வரினு மெங்க னெழிலுடை யெழிலி வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட் கல்லாற் படைத்துணை யாக மாட்டான், மீண்டுபோ கேள்மென் றந்த வியன்மதிற் குழிமி தோறுங், காண்டரு பதாகை யாடை கைகளாற் றடுப்ப. போன்ற” (வீ பாரதம். வாசுதேவனை. கூ.) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

அன்றி, வாரலென்பார்க்கயின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

ககக - சு. புள்ளணி கழனியும்.....புக்கனர் புரிந்தென்.

(இ - ன்.) புட்களாலழகுசெய்யப்பட்ட வரியும் பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூன்றர்புறமதிலிடத்தாகி ஆறத்தைப்புரியும் தபோகனரன்றிப் பிறர்சேரப்படாத புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புக்காரென்க.

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர் முனிவரிருப்பிடம். புரிந்துபுக்கா ரெனப் பொதுமையாற்சுடின்மையின், முன்னர் ௩1௫௩-ன் கதைக்கண்ணே,
¹ “அறிவனை யேத்த..... ..ஒன்றிய வுள்ள முடையேன்” என்பதனும் கவுந் தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரென்க. பண்ணை - கோட்டங்களும், ஓடைகளும்.

இது, நிலைமண்டிலவாசியப்பா.

கக. — புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை முற்றிற்று.

ஊ ர் க ர ண் க ர னை து.

- ¹புறங்குகதைப் பொழிலும் பிறங்குதீர்ப் பண்ணையு
²மிறங்குகதிக் கழனியும் புன்னொழுந் தார்ப்பப்
 புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை
 மலர்பொதி யனிழ்தத ³வுலகுதொழு மண்டிலம்
 ௫. வேந்துதலை பணிப்ப வேந்துவாட் செழிய
 னோங்குயர் கூட ஹந்துயி லெடுப்ப
⁴துதல்விழிநாட்டத் திறையோன் கோயிலு
 முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு
 மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை ⁵நகரமுங்
 ௬. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
 மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியு
⁶மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்
 வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய
 கால முரசங் கணைகு வியம்பக்

க - உ. பொழிலிலும் பண்ணையிலும் கழனியிலும் ஆர்ப்பவென்க.

க. புலரிவைகறை - புலருகின்றதாகிய வைகறை.

ச. மலர்பொதி - பெரும்பொதி; மலர் பொதியவிழ்தற்குக் காரணமான மண்டிலமுமாம்.

௫. (பா.) பனித்தவாள் - பனித்தற்குக்காரணமான வாள்.

௭. துதலிலேவிழித்த நாட்டத்தையுடைய.

அ. நியமம் - கோயில்.

௬. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை - மேழியைக் கையாயுதமாக வலனுயர்த்த பலதேவர்.

¹ கீ - உ - சிலப்பதிகாரம். கக: ககக - உ.

⁴ மணி. இ: டுச.

² "இறங்குகதி ரலம்வரு கழனி" புறநா: கூஅ.

⁵ சிலப். க: க௦.

³ "பலர்புகழ்ஞாயிறு" முருகு. உ.

⁶ எ - கக - சிலப். இ: ககக - எஉ; புறநா. டுச: க - க௦; மதுரை: சடுடு - அ; மணி. க: டுச - இ; இன்னு. க.

௧௫. கோவலன் சென்று கொள்ளையி னீருந்த

காவந்தி பைபைபைக் கைதொட்டி நெத்தி

நெறியி னீங்கியோர் கீழைமைய னுனி

நறுமலர் மேனி நடுங்குதும ரெய்த

வறியாத் தேயத் தரிடை புழந்து

௨௦. சிறுமை யுற்றென் னொத்தவத் தீய்பான்

றென்னக் மருங்கின் மன்னர் பின்னோக்

கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காறுப்

பாதக் காப்பினன் பைந்தொடி யாகலி

னேத முண்டோ வடிகாள் கென்றலுங்

௨௫. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு

தவந்தீர் மருங்கிற் றணித்துப் புழந்தோய்

* மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யுட்படுமெ

றறத்துறை மாக்க டிறத்திற் காற்றி

நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்

௩௦. யாப்பறை மாக்க ளியல்பிற் கொள்ளார்

தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலப்

பேதைமை கந்தப் பெரும்பே * துறுவ

ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலக்

கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்

௩௫. பிரிதற் றுன்பமும் புணர்த்தற் றுன்பமு

† முருளி லாள் னொறுக்குந் துன்பமும்

௧௭. நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினைக்கிய டெவகையர்ப்பதிகள்.

௨௬ - ௪. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையாய் யுடைமவளாதலால், இவ ளுக்கு ஏதமுண்டோ; இல்லையென்றகாரம்; பாதமாகிய காவலுண்டாக இவளுக்கு ஏதமுண்டோவென்றமாம்.

௨௭. தவம் - புண்ணியம்; தவந்தீர்மருங்கின் - புண்ணியமுடிந்த கூற்றால்.

௩௦. அறை - அறுதல். இயல்பில் - நன்னமக்கூற்றில்.

௩௨. அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்.

௩௩. ஓய்யாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

௩௫ - ௭. பிரிதற் றுன்பம் - பிரிதலால்வருந்துன்பம். புணர்த்தற் றுன்பம் - புணர்தல் காரணமாக வருந்துன்பம். இரண்டிகாஸத்தும் காமன ஓறுக்குந் துன்பம்.

* சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௩௭.

(பி - ம்.) * 'உறுவாரெய்யா'

* ௨௭ - கூ=மணி. ௨௫: ௪௧ - ௫௧.

† 'உருவில்லிலியொறுக்குந்'

- புரிசுழன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டிபு மின்பமென் றுலகிற்
சடு. கொண்டோ ருறாடங் கொள்ளாத் துன்பம்
கண்டன ராகிக் * கடவுள் வரைந்த
காமஞ் சார்பாக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா னிடுப்பை யெய்கின
நின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராம்
சடு. நென்று பீடவருடந் + தொன்மைத் தாதலிற்
முறை யெவலின் மாதுடன் போகிக்
காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முகல்வற் பாபந்தோ னென்பது
நீயறிந் திலையோ நெடுமொழி யன்றோ
டு. வல்லா டாயத்து மண்ணர சிழந்து
மெல்லிய றன்னுடன் வெங்கா னடைந்தோன்
காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
1 திதெ டி படுஉஞ் சிறுமைய எல்ல
பாடலிக் கானகத் தாயிழை தன்னை

சுஅ. உரவோர் - இருடிகள்.

சுக - சஉ மனத்து இன்பமென்று கொண்டோர் உறும் தம்மளவல்லாத
துன்பத்தைக்கண்டு குவத்தினர் நீக்கினகாமம்.

சச. (11) இறந்தனர் - முற்காலத்திற் கழிந்தார்.

சரு. தொன்றுபட வருடந் தொன்மைத்து - அடிப்பற்றி வருகின்ற
பழைமைத்து; முற்று. ஆதலாலென்று மேற்சொல்லுகின்றார்.

சக. நெடுமொழி - பெருவாரித்தை.

பழைநாகப் போதுகின்ற வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்

சுடு. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

சுக மெல்லியல் - தமயந்தி. வெங்கா னடைந்தோன் - நளன்.

சுஉ. காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் - அவன் காதல்காரணமாகப் பிரியக்
கருதியவனல்லன்.

சுஉ - சு. அவரும் இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப் பிரிவாளுமல்லன்.

1 திது - பிறாநெஞ்சுபுகுதல்; சிலப். க: உள; மணி. உஉ: சச - ஆம் அமுத
வியவற்றையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' + 'தொன்மையதாகலிற்'

௫௫. யிடையிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா போ நீ
யனையயு மல்லை யாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே

௬௦. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
† பொருந்துழி யறிந்து போதீங்க் கென்றது
மிளைசூழ் மிளையொடு ‡ வளைவுடன் கிடந்த
வில்ங்குநீர்ப் பரப்பின் § வலம்புண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிறை பெயருஞ்

௬௫. ¹ சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த
வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்
காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு
வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பிற்

௭௦. குடகாற் றெறிந்து கொடிநுடங்கு மறுகிற்
கடைகழி மகளிர் காதலஞ் செல்லொரு
வருபுனல் ² வையை மருதோங்கு முன் னுறை
விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை
போங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா யியக்கிப்

௫௮. அனையையு மல்லை - அவர்களைப்போல மனைவி யவிட்டுப் பிரிந்தா யுமல்லை.

௬௨. இளை - அரண்காவல்; மிளை - அத்தனைச் சூழ்ந்த காவற்காடு.

௬௪ - ௫. யானைபோகலாம்படி. கீழ்சுருங்கையாக அத்தனை மேலிட்டவீதி.
சுருங்கை - கரந்துறை; ஒழுஞ்சுநீர் புகுகையை ஒருத்தருமறியாதபடி மறைத்
துப்படுத்தி வீதிவாய்த்தலை.

௬௭. அயிராமற்புக்கு. ௭௦. எறிந்து, எறிய; கோடை எறிதலால்.

௭௧. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்.

௭௨. மருதோங்கு துறை - திருமருதந்துறை.

௭௪. நீர்மாடம் - பள்ளியோடம்.

¹ பரி. ௨௦; ௧௦௪; சீவக. ௧௪௨; மணி. ௨௮; ௫. ² பரி. ௧௧; ௧௦; கலி. ௨௬; ௧௧.

(பி - ம) * 'நீக்கியது' † 'பொருந்துவழியறிந்து போதீங்கென்றபின்'

‡ 'வளைவுக்கிடந்த' § 'வலம்புரியகழி' || 'நீரோடமொடு'

- எடு. பூம்புனை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவனையுங்
* சுண்ணாம்பு நெய்தலுங் கதுப்புற வடைச்சி
வெண்பூ மல்லிகை விரியலொடு தொடர்ந்த
† தனிசெங் கழுநீர்த் தாதுவிரி பிணையல்
- அடி. கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு
தெக்கண மலையச் செழுஞ்சே ருடிப்
பொற்கொடி மூலார்ப் பொழிலாட் டமர்ந்தாங்
கெற்படு பொழுதி னிரவிலா முன்றிற்
முழ்தருந் தொலந் தகையா ராட்ட
- அரு. வீழ்பூஞ் செக்கை மேலினி திருந்தாங்
கரத்தப் பூம்பட் டரைமிசை யுடஇக்
குற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்திச்
சிறுமலைச் சிலம்பிற் செங்கு தானமொடு
நறுமலர்க் குற்றஞ்சி நான்மலர் வேயந்து
- கூடு. குங்கும வருணங் கொற்கையி னிறைத்துச்
செங்கொடு வேரிச் செழும்பூம் பிணையல்
சுந்துரச் சுண்ணாஞ் சேர்ந்த மேனியி
லந்துகிர்க் கோவை யணியொடு பூண்டு
|| மலைச்சிறு கரிந்த வச்சிர வேந்தற்குக்

எடு. புனை - தெப்பம்.

எசு. தாழ்நீர்க் குவளை - * தங்கில நீரையுடைய குவளை; ஆழந்த நீர்க் குவளை யென்றுமாம்.

எடி. வெண்பூமல்லிகை, முதல். விரியல் - பூ.

அடி. (111.) மலையச் செழுஞ்சேறு - சுந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன்.

(அச) தகைமலையக்(எசு) காதலஞ்செல்வரொடு (அச) பாராட்டச் (அரு) செக்கலமேலையிருந்து.

அள. குரல் - கொத்து. அஅ. சிறுமலையாகிய சிலம்பு.

(அசு) 'அரத்தப் பூம்பட்டு' முதலாக, (கூசு) 'துகிர்க்கோவை' ஈறாகச் சொன்னவை கார்காலத்துப் பரக்க அணிவன.

கூசு. மலைச்சிறுகரிந்து - மலையைச் சிறுகரிந்து.

¹ முருகு. எடு. ² "தீர்காலயாத்த நிரையிதழிக் குவளை" (குறுத், கஅஅ.)

(பி - ம.) * 'கண்ணெழு' † 'தன்பூங்கழுநீர்' ‡ 'மகிழ்த்தாவ்ரு
§ 'கோலந்தகை' || 'மலைச்சிறையரிந்து'

- கூடு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாயையொடு வருநங்
கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்
முகிறேய் மாடத் தகிறரு விறகின்
மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப் * பமர்ந்து
- க00. நறுஞ்சார் தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு
குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்
வளமனை மகளிரு மைந்தரும் விரும்பி
யினரிலா முன்றிலி னிளவெயி னுகர
விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கேர்பு வெண்மழை
- க00. ¹ யரிதிற் றேன்று மச்சிரக் காலையு
† மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க லீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட
வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் ‡ வந்த

கூசு. காரரசாளன் - காரகாலம்.

கூஎ. நூலோர் - சிற்பர்; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய (கூஅ) மாடமென்க.

கூஎ - அ. நூலோர்.....மாடம் - ²மயமதமறிவாராத் புகழ்ச்சியையுடைய
மாடமென் றுமாம்.

கூக. தடவு - இந்தளம். க00. ³சாந்து - அகினெய்.

க0க. குறுங்கண் - சாளரம்.

க0ச. மண்டிலம் - ஆதித்தன்; இவன் தெற்கே மினுனவீதியிலே இயங்குத
லானே. வெண்மழை - வெள்ளைமேகம்.

க0டு. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பனிக்காலம்.

க0சு. பரப்பு - கடல். க0எ. வங்காட்டத்தாலே.

க0அ. துகில் - பட்டுவர்க்கம்; நாற்றங்கொளுவுதலால் இவற்றுடன் எண்
ணிநூர். வாசம் - தக்கோலம் சாதிகாய்முதலியன.

க0க. சுமந்து - அவற்றின் நாற்றத்தைச்சுமந்து.

¹ 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடங்கொண்டு, "அருகுதிசை" என்னும் (தக்க,
கூசு.) தாழிசையுரையில் இதுனை மேற்கோள் காட்டினர்.

² மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பநூல்.

³ சீவக. உசுஎரு - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'அயர்ந்து' † 'ஆங்கனமன்றி' ‡ 'வந்து'

- கக௦. கொண்டலொடு புருந்து கோமகன் கூடல்
வெங்க னெடுவேன்¹ வில்விழாக்காணும்
பங்குனி முயக்கத்துப் பணியர சியாண்டினன்
கோதை மாதவி கொழுங்கொடி யெடுப்பக்
காவுங் கானமுங் கடிமல ரேர்த்து
- கக௩. தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு புருந்து
மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ
மின்னிள வேனில் யாண்டினன் கொல்லென்
றுருவக் கொடியோ ருடைப்பெருங் கொழுநரோடு
பருவ மெண்ணும் படர்தீர் காலேக்
- க௨௦. கன்றம ராயமொடு களிற்றின நடுங்க
வென்றாழ் நின்ற குன்றுகெழு நன்னாடுங்க
காடுதிப் பிறப்பக் * கனையெரி பொத்திச்

கக௦ - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச் செய்யும் வில்விழவு.

(க௦௪) வங்கவிட்டத்தாலே தொண்டியிலுள்ளோரிட்ட (க௦௮ - க) பல சரக்குக்களைச் சுமந்துவந்து புருந்த (கக௦) சீழ்காற்றோடுபுருந்து தென்னவன் கூடலெடுக்கும் (கக௧) வில்விழாக்காணும் (கக௨) பங்குனிமாதத்தோடுபொருந்தின பணியரசென்க; என்றது பின்பனிக்காலம்.

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுருந்து காணும் பங்குனிமாதம்பொருந்திய பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் யாண்டினன்.

கக௩. கோதை - ஓழுங்கு. கக௪. யாண்டினன் - எங்கேயுள்ளான்.

(கக௪) எங்கேயுள்ளானென்று(கக௧)போன காலங்களுக்குறித்து எண்ணும்.

கக௮. உருவக்கொடியோர் - கொடியுருவத்தினோர்; வல்லியாகவெழுதும் கொடியுமாம். உடைப்பெருங்கொழுநரோடு - தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(கக௮) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (௮௩) வீழ்பூஞ்சேக்கையிலிருந்து (கக௧) இப்பருவங்களை (கக௨ - ௪) எங்குளவென்று எண்ணுகிற காலையென்று சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத காலங்களை நினைத்தெண்ணினார்.

கக௮-௧. ஐந்துகாலமங்கழிந்தது கூறுகின்றார், 'உடைப்பெருங் கொழுநரோடு பருவமெண்ணும் படர்தீர் காலே' என்றார்; என்றது, வேனிற்காலத்தை.

க௨௦௪ ஆயம் - கிரை. க௨௧. கோடைத்தன்மை (பா) நீடியகுன்று.

க௨௨. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

¹ வில்விழா: திணைமா. கூஉ; குறுத். ஈக.

(பி - ம்.) * 'கனையெரி'

கோடையொடு புருந்து கூட லாண்ட

¹ வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர
கஉரு. வோசனிக் கின்ற ஷறுவெயிற் கடைநான்

வையமுஞ் சினிகையு மணிக்கா லமலரியு

² முய்யா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியுஞ்
சாமரைக் கவரியுந் தமணிப வடைப்பையும்
கூர்துணை வாளுங் கோமகன் கொடுப்பப்

கங். பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்

பொற்றொடி மடந்தையர் புதுமணம் புணர்ந்து

செம்பொன் வள்ளத்துச் சிலநிய ரேந்திய

வந்தீந் தேறன் மாந்தினர் மயங்கிப்

பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு

கங்ரு. நறுமலர் மாலையின் வறிதிடங் கடிந்தாங்

கிலவிதழ்ச் செவ்வா யினமுத் தரும்பப்

புலவிக் காலத்துப் போற்று* துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வரொடு' என்றதுமுதல் (அரு) 'வீழ்ப்புஞ் சேக்கை
மேலினி திருந்து' என்றது இறுதியாக முதுவேனிற் காலங் கூறினபடி.

கஉங. கோடை - மேல்காற்று. கஉச. படர - படர்கை காரணமாக.

கஉச - ரு. ஓசனிச்சல் - வெக்கையால் தலையெடுத்தல்; கடைநான் - வேனில்
பின்னொன்றுமாம். வேற்றுப்புலம் படர்தற்கு எடுத்துப்பார்க்கின்ற முதுவே
னில் கழிகிறநாளிலே; சிந்த : மணியினும், ² "ஓசனிக்கின்ற வன்னம்" என்றார்.

கஉஎ. உய்யானத்து மகிழ்ச்சி - சோலையிலே சேவிப்பாருடனிருந்து வினோ
தங்காண்டல்; உய்யானங்களில் உறுதுணையொடு மகிழாமகிழ்ச்சியுமாம்.

கஉஅ. சாமரையிடப்பெறுகையும்; பொன்னுற்செய்த வெற்றிலைப்பெட்டி
பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை.

கஉக. கோமகன் - இராசராசன்; பாண்டியன்.

கங். அப்படிப்பெற்று உடையராதல் - சிலதியர் சூழ்ந்து வாட்பிடிக்கப்
போதல் முதலியன.

(ககஅ) கொழுநரொடு (ககக) புதுமணம்புணர்ந்தென்றுகூட்டிக.

கஙச - ரு. வண்டுபொருந்தின இடமன்றியே களிப்பாலே வறிகிடக்கிலும்
மாலைகொண்டோச்சி.

¹ தக்கயாகப்பரணியில், ௫௭௨ - ஆம் தாழிசையுரையில் இவ்வடிமேற்கோள்,

² மணிமேகலை, ௩: ௫௨.

³ சிவகசிந்தாமணி, ௨௬௫௨.

(பி - ம.) * 'உணர்ந்திக்காவி'

காவியங் கண்ணார் கட்டுரை * யெட்டுக்கு

¹ நாவொடு நவிலா நகைபடு கிளவியு

கசு௦. மஞ்செங் கழுநீர் † அரும்பவிழ்த் தன்ன
செங்கய நெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங்
கொலைவிற்புருவத்துச் கொழுங்கடை சுருளத்
திலகச் சிறுதுத லரும்பிய வியருஞ்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச் செல்வரொடு

கசு௧. வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுந்
* † சுடும னேரூ வடுநீங்கு சிறப்பின்
முடியர சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை
* வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிறு திறத்து
மாத்திரை யறிந்து ‡ மயங்கா மரபி

கசு௮. கட்டுரை (பா) எடுக்குநர் - வார்த்தைசொல்லப் புகுகின்றவர்.

கசு௯. நகைபடு கிளவி - களியாற் கேட்டாரை மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும் வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவிளைவிக்கும் நாவாற்சொல்லாத கிளவியுமாம்.

கசு௨. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது இழிவதாகை.

கசு௩. செழுங்குடிச்செல்வர் - அரசரல்லா எனையோர்.

கசு௪ - எ. ஒடுவேயாது பொற்றகடுவேய்ந்தமனை; அன்றியும், சாதிக்குற்
றப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேற்றி ஊர்க்குழித்துக் கழித்துவிடுதல் மரபு;
இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குங் கடிமனை -
* ஆசைப்பட்டு அரசனைவருமனை; அரசர் ஆர்வத்தாலடங்குமனையென்றுமாம்.
அரசொடுங்குமனை; அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று
மாம்.

கசு௮. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்கூத்து. பொதுவியல் - எல்லார்க்கும்
ஒப்ப ஆடுங்கூத்து.

¹ “நாவொடு நவிலா நகைபடுதிஞ்சொல்” (அகநா. ௧௬.)

² பெருங். க. ௩௬: கடுகு; மணி. க. ௮: ௩௬.

³ “வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருதிதத்து” மணி. ௨. க. ௮. ⁴ சீவக. ௧௦௬.

(பி - ம்.) * ‘எடுக்கும்’ † ‘அரும்பவிழ்த்தன்ன’ ‡ ‘சுடுமனேங்குவடு

§ ‘மகிழ்தருமரபின்’

கரு௦. னுடலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்

* கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து

நால்வகை மாபி னவ்நயக் களத்தினு

† மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய விரிக்கு

மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும்

கருரு. † வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்

தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு

நால்வேறு வகையி ‡ நயத்தகு மரபி

னெட்டுக் கடைநிறுத்த † வாயிரத் தெண்கழஞ்சு

முட்டா || வைகண் முறைமையின் வழாஅந்

கசு௦. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப் † பட்டாங்

கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி தாகத்

தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி

னகைப்பதம் பார்க்கு மிளையோ ராயினுங்

காம விருந்தின் மடவோ ராயினு

கசுரு. மேம வைக லின்றுயில் வதியுங்

கரு௦. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து. வரி - வரிப்பாட்டு. பாணி - காளம். தூக்கு - வாச்சியம்.

கரு௨. அவினயம்: “நிற்றலியங்கலிருத்தல் கிடத்தலென், மத்தகுநான்கே யவினயக் களனே.” களன் - அரங்குமாம்.

கரு௩. எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியவரியாவது - ஐந்துவரி, சார்த்தவரி, திணைநிலைவரி, மயங்குதிணைநிலைவரி, முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரி யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான எழுநரம்பென்றுமாம்.

கரு௪. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவன்.....

கசு௦. தாக்கணங்கு - திண்ட வருத்தஞ்செய்யும் தெய்வம்; சிதேவியுமாம். நோக்காகிய வலையிலேபட்டு.

கசு௧. பெரும்பிறிதாகை - கையற்றுப்போகை.

(கசு௨) தவத்தோர்களாயினும் வண்டுபோல (கசு௩) இவர்கள் நகையின் செவ்விபார்க்கும் காமுகராயினும் (கசு௪) காமத்துக்குப் புதியமடவோராயினும் (கசு௫) தங்கியேபோகவேண்டும் (கசு௬) வீதி.

(கசு௭) அரும்பெறலறிவும் பெரும்பிறிதாக (கசு௮) நோக்குவலைப்பட்டுத் (கசு௯) தவத்தோர்முதலாயினார் (கசு௫) இன்றுயில்வதியும் (கசு௬) வீதியென்க.

† தொல். மரபு. சூ. ௧௦௭ - பேர். மேற். ௭௮ (பா) ‘தோரிய மகளிருந்’

(பீ - ம.) * ‘கூடியசுக்குயிலுவ’ † ‘எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியது’ ‡ ‘தலத் தகு’ § ‘ஆயிரக்கழஞ்சு’ || ‘வைகலின்’ ¶ ‘பட்டங்கு’ ** ‘அறிவுபெரும்’

பண்ணுங் * கிளையும் பழித்த நீஞ்சொ

¹ லெண்ணெண் கலையோ நிருபெரு வீதியும்
வையமும் பாண்டிலு மணித்தேர்க் கொடுஞ்சிய
மெய்ப்புகு கவசமும் வீழ்மணித் தோட்டிய

க௭௩. மதன்புனை யரணமு மரியா யோகமும்
வளைதரு குழியமும் வால்வெண் கவரியு
மேனப் படமுங் கிடுகின் படமுங்
காணப் படமுங் * காழுன்று கடினகயுஞ்
செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சக் தொழிலவும்

க௭௪. வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
; வேதினத் தூப்பவும் கோடுகடை தொழிலவும்

க௭௬. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென இடைக்குறைத்தார். கிளை
பண்ணின் நிறமுமாம்

க௭௭. எண்ணெண்கலையோர் - தனியிலார். இருபெருவீதி - சிறுதனம்
பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி.

க௭௮. ² பாண்டில் - இரண்டுருளையையுடைய சகடம்; கொல்லாப்பாண்
டில்; பாண்டியென் லுபாடமோதிக் கூடாரப்பண்டியென்பாருமுளர். கொடுஞ்சி-
தேர்மொட்டி.

க௭௯. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட ஆழகிய தோட்டி.

க௮௦. ஆதன்புனை யரணம் - தோற் கைத்தளம். அரியாயோகம் - விசாகி
கட்டுக் கொடுக்குமருந்தி; சன்னாகமுமென்ப; அரித்தல்-கெடுத்தல்; பிணியைக்
கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஓளடதமென்றுமாம்.

க௮௧. குழியம் - வாசவுண்டை; கட்டுக்குழியமுமென்ப.

க௮௨. எனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு; பன்றிவலையுமாம். கிடுகின்படம் -
சிறுகடகு.

க௮௩. காணப்படம் - காடெழுதினகடகு; யானை சிங்கமுதலிய சித்திர
மெழுதினகடகுமாம்; இடத்துநிகழ்பொருளின் ரெழிலை இடத்திற்கேற்றினார்;
பெருவாரல்வலையுமாம். காழுன்று கடினை - காழாற்பிணித்த கடகு; படங்கு
மாம்.

இவை நான்கும் கிடுகின்விசேடம்.

க௮௪. மாலையிற் புனைந - கிடைச்சுமலை.

க௮௫. வேதினத் தூப்பவும் - ஈர்வாளால் வலியப்பெற்றனவும்; என்றது
ஈருங்கருவியாற் பண்ணப்பட்டன. கோடு - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: க௭௮ - கூ; மணி. உ: உகூ; பெருங். க. நடு: அச - டு.

² பிரபுவிற்குலை, மாலையுற்பத்திகதி, க௭.

(பி - ம்.) * 'கிளையும்' † 'காழுன்று' ‡ 'வேதினத்தீர்ப்பவுங்கோடு கடைத் தொழிலவும்'

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற் புனைநவும்
வகைதெரி வறியா வளந்தலை மயங்கிய
வரசுவிழை திருவி னங்காடி வீதிபுங்
கஅ௦: காக பாதமுங் களங்கமும் * விர்துவு
மேகையு நீங்கி † யியல்பிற் குன்ற
நூலவர் நொடிந்த நுழைநுண் கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே தொளியவு
மேகையு மாலைபு மிருளொடு துறந்த
கஅ௧: பாசார் மேனிப் பசுங்கதி ரொளியவும்.
பதுமமு நீலமும் விர்தமும் படிதமும்
விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்
பூசு வருவிற் பொலந்தெளித் தணையவுந்
தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டுருவவு

கஎ௭. புகையவுமென்றது, புகைக்குறுப்பான நோக்கட்டிமுதலான ஐந்தும்.
சாந்தவும் - சாந்துக்குறுப்பான முப்பத்திரண்டுமப்பும். (ப1) பூவிற்புனை -
மாலேவிகற்பங்கள்.

கஎ௮ - எ. தந்தத்தாற் கடைந்தவை - இரத்தத்திற்குச் செய்தவை சந்தனத்
தாந்தெய்தவை - கலவைகூட்டின. பூவிற்புனைந்தவை - மாலே.

கஎ௯. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன் எண்ணியவற்றை. (ப1)
மயங்கி - மயங்கப்பட்டு.

கஅ௦ - அக. காகபாதம், களங்கம், விர்து, இரேகையென்னும் இந்நான்கு
தந்தமுமின்றிக் கோடியும் பலகையுமுள்ளன நல்லவயிரம்.

கஅ௧ - நு. ஏகையும் மாலைபும் இருளும் மரகதத்துக்குக் குற்றம்; இக்குற்ற
மற்றுப் பசுங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.

கஅ௧ - எ. பதுமமும் நீலமும் விர்தமும் படிதமுமாகிய விதிமுறையிற்
சொல்லுகிற குற்றமின்றி விளங்குகின்றவை சாதிமாணிக்கம்.

கஅ௨. (ப1) பூனைக்கண்போன்று பொண்ணைத் தேய்த்தாற்போன்றவை
புருடராகம்; பூசை - பூனை.

கஅ௩. ஒளியினையுடைய மட்டுநிறமாயிருப்பன கோமேதகம்.

கக௦. மிருடெளித் தனையவு மிருவே றுருவவு
மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு வனப்பி
னிலங்குகதிர் விடுஉ * நலங்கெழு மணிகளும்
காற்றினு மண்ணினுந் கல்லினு நீரினுந்
தோற்றிய குற்றந் துகளறத் துணிர்தவுஞ்

கக௧. சந்திர குருவே யங்கா ரகனென
வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியுந்
கருப்பத் துனையவுங் : கல்லிடை முடங்கலுந்
திருக்கு நீங்கிய † செங்கொடி வல்லியும்
வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் றீரோங்கிப்

உ௦௧. பகைதெற லறியாப் பயங்கெழு வீதியுந்
சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ்
சாம்பூ நதமென வோங்கிய கொள்கையிற்
பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்கரு ரொழித்தாந்
கிணங்குகொடி யெடுக்கு || நலங்கிளர் வீதியு

கக௧. இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன நீலம். இருவேறுருவினை யுடையன வயிரேரியம்.

கக௧. ஒருமைத்தோற்றம் - ஓரிடத்தே தோற்றல்; ஓரிடமென்றது, பளிங்கை.

கக௧ - ச. காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும். குற்றமென்றது, முன்புசொன்ன குற்றங்கள்.

கக௧. சந்திரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன் - செந்நீர்முத்து. வட்டத்தொகுதி - ஐணிமுத்து.

கக௧. கருப்பத் துளை - உள்ளே துளையாகை. (பா) கல்லுடை முடங்கல் - கல்லை உள்ளேயுடைய வளைவு.

கக௧. திருக்கு - திருகல்; இவை முன்றுகுற்றமுநீங்கிய செங்கொடி வல்லி - பவளம்.

உ௦௧ - க. சாதரூபம் கிளிச்சிறை ஆடகம் சாம்பூநதமென்னும் இவை நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலந்தெரி மாக்கள் - செட்டியர்.

உ௦௧. கொடியெடுத்தல், பொருளெல்லைக்கு.

(பு - ம்) * 'தலங்கேழ்மணிகளும்' † 'கல்லுடைமுடங்கருந்' ‡ 'செழுந்
கொடிவல்லியும்' § 'ஓங்கிய' || 'தலத்தருவீதி'

உ௦௫. நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப் பன்னூ றடுக்கத்து
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
நிறைக்கோற் றுலாத்தி^{*} பறைக்கட் பராரைப்
ரம்பண வளவைய ரெங்கனுந் திரிதரக்

உ௧௦. கால மன்றியுந் கருங்கற் றுழைபொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருந்
¹ மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு[†]
மன்றமுங் கவலையு மறுகுந் திரிந்து

உ௧௫. விசம்பகடு[‡] திருகிய வெங்கதிர் நுழைபாப்
பசுங்கொடிப் பட்டாளைப் பந்தி நீழற்
காவலன் பேருந் கண்டுமகிழ் வெய்திக்
கோவலன் பெயர்ந்தனன் கொடிமதிற் புறத்தென்.

உ௦௫. நூற்பட்டு - பட்டுநூல். உ௦௬ - ஈ. பலமடி.

உ௦௮ - சு. (ப) பறைக்கட்பராரை யம்பணமென்றது. பட்டமணிந்த
வாயையும் பரிய ஆரையையுமுடைய ஆம்பணவளவை; ஆவது அளக்கும்
பறைமுதலியன.

உ௧. கறிமுடை - மிளகுபொதி.

உ௧௨. பால்வேறு தெரிந்த - பகுதி வேறு தெரிந்த. நான்காய் வேறு
படுந் தெரு.

உ௧௩. அந்தி - முச்சந்தி. சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

உ௧௪. கவலை - பலவாய் ஒன்றான முடிக்கு. மறுகு - குறுந்தெரு.

உ௧௫. விசம்பகடு திருகிய - விசம்பிடத்து முதுகிய.

(உ௧௬) துணிக்கொடிநீழலிலே (உ௧௪) திரிந்து.

(ச) மண்டிலம் (ஈ) துயிலெயிப்ப (ஊ) யவணர்க்கு ஆயிராதுபுக்கு (உ௧௭)
நகரிகண்டு (உ௧௪) திரிந்து (உ௧௭) மகிழ்ந்து (உ௧௮) மதிப்புறத்துப் பெயர்ந்
தன்னெனக்கூட்டுக.

¹ “சதுக்கமுஞ்சந்தியும்” முருகு. உ௨௫.

(பி-ம்.) * ‘பறைக்கணைப்பர’ † ‘திரிதர’ ‡ ‘பதாளை’

க - உ. புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந் தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னர்ப் புரிந்தபுகை மூனர்ப் புறஞ்சேரியிடத்துளவாகிய பொழில்களிடத்தும் விளங்காநின்ற நீர்நிலைமந்த பண்ணையிடத்தும் வளைந்த கதிரையையடி கழனியிடத்தும் உளவாகிய புட்கள் துயிலெழுந்து ஆரவாரியா கிற்பவென்க.

பிறங்குநல் - மிகுதலுமாம்.

உ - கூ. புலரி வைகறை.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்.) வைகறைக்காலக்கழிவும் புலருநன் முன்னுமாகிய அக்காலத்தே பொய்க்ககளில் தாமரைப்பூவின் முகைகளிற் புரிநெகிழ்த்து மலர்வித்த¹ உலக மெல்லாந்தொழும்பும் ஆதித்தாண்டிலுமாது பகைவேந்தர் தலைகள் நடுங்க விதிந்தேந்திய வானையுடைய செழியலைத் துழாளுங்கி வண்மையானுயர்ந்த கூடலாகியஆராத் துயிலெடுப்பா கிற்பவென்க.

ஆர்ப்ப ஆவிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவென்க.

எ. துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புகைத்தபொழுது நெற்றியிழம்புறப்படவிட்ட கண்ணையுடைய இறைவனாகுகோயிலும்,

விழிநாட்டம், வினைத்தொகை; இனி அகலில் இமையாநாட்டமென்று மாம்; காமனைவிழித்த நாட்டமெனவுமாம்.

அ. உவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமும்—

(இ - ள்.) உவணப்புட் சேவலீப் பதாகையாகவுயர்த்த திருமால்கோயிலும், உவணம் - கருடன்.

கூ. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்—

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய பலதேவர்கோயிலும், வலன் - வென்றியுமாம். மேழி - ஆகுபெயராத் கலப்பை. வெள்ளை - வெள்ளையோனெனப் பண்புகொள்பெயர்.

கா. கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்—

(இ - ள்.) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய முருகவேள்கோயிலும், சேவற் கொடியென்றார், பெடைக்கொடியைவிலக்குதற்கு.

கக. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின் றுறையுமென உம்மைத்தொகை. அறமா வது இருவகைத்து; இல்லைமும் துறவறமுமென. அவற்றுள் இல்லறமென்பது கற்புடைமையையோடு இல்லின் கணிருந்துசெய்யுமறம்.

அதன் றுறையாவன :² கண்ணையாழிந்த மூவர்க்கும் துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும்

¹ முருகு. க.

² ருக்குறள், சக - ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும், வேள்விசெய்தலும், சீலங்காத்தல் முதலியனவும், அருளுடன்புமுடையனாதலும், பிறவும்.

இனித் துறவறமாவது, ¹ நாகம் தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்றும் புறப் பற்றும்ற்று இரத்திரியவசமறுத்து முற்றத்திறத்தல்.

அதன் றுறையாவன :—சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்பன.

அவற்றுள், சரியை ஈலகிடல்முதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன.

யோகம் என்வகைய; அவை :—இயமம், நியமம், ஓசனம், வளிரிலை, தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைசல், சமாதியென்பன.

அவற்றுள், ² “பொய்கொலை களவே காமம் பொருணசை, யிவ்வகையைந்து மடக்கிய தியமம்” எனவும், “பெற்றதற் குவத்தல் ³ பிழம்புநனி வெறுத்தல், கற்பன கற்றல் கழிககிற் தூய்மை, பூசனைப் பெரும்பய மாசாற் களித்தலொடு, பயனுடை மரபி னியம னைந்தே” எனவும், “நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த னடத்தலென், றெடுத்த நான்கி னென்கா நிலைமையொ, டின்பம் பயக் குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி னுசன மாகும்” எனவும், “உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந், தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிரிலை” எனவும், “பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை, யொருவழிப் படுப்பது தொகை நிலை யாமே” எனவும், “மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை” எனவும், “நிறுத்திய வம்மன நிலைதெரி யாமற், குறித்த பொருளொடு கொளுத்து வது நினைவே” எனவும், “ஆவ்வனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தான்பிற னாகத் தகையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றாலதிக.

ஞானம் .....

(இ - ள்.) அறமும் அதன் றுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய அறவோர்களுடைய இருப்பிடங்களும்,

நாண்டுப் பள்ளியென்றது, அவ்விடங்களை.

கஉ. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) மறமும் அதன் றுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மன்னவனது கோயிலும்,

இதுவும் உம்மைத்தொகை.

அதன் றுறையாவன எழுவகைய; அவை :—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பையெனவவை. இனி விரிப்பினதிலும். “தொகை மறவரதுதற்கு” என்பதனால் இவையும் இவற்றின் துறைகளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கோயில் நியமம் நகரம் கோட்டம் பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த பரியாய அலங்காரமுணர்க.

¹ “படநாகத் தோலுரித்தாற் போற்றறநீது கண்டவர்மெய் பனிப்பதோற்றிட், டுடனாக வமைப்பொறியும் வென்றார்க்கு” (கருசக) என்றார் சிந்தாமணியிலும்.

² இச்சூத்திரமுதலிய எட்டிம், “நாவிருவழக்கிறுபதபக்கமும்” (தொல். புறத். சூ. உ0. ௩) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றன. இவை பதஞ் சலியோகசூத்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. ³ பிழம்பு - கூட்டம்,

க௩ - ச. வால்வெண் சங்கொடு.....கனைகுர வியம்ப

(இ - ள்.) மும் கூறியவிடங்களிற் பல்வகையாற்பொருந்திய சிறப்பினை யுடைய காலீப்போதினமுழுவம் சங்கத்தோடும் கொம்போடியிவம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற் கூறினார். வால்வெண்சங்கு, இருபெய ரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஒடு, எண்ணொடுவாய்ப் ¹ கொம்பினொழிபை உணர்த்திநின்றது.

கறி - சு. கோவலன் சென்று.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று கவுந்தியடிகளைக் கையாற் றொழுது நாவானேத்தியென்க.

சென்றென்பதனால், அவர் வேறிடத்திருந்தமையும் கொள்கையினைப்படி னால் தியானத்தோடிருந்தமையும் கூறினார். கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு இவர்களுடும் துன்பமுறுதிருந்தவெனவுமாம்.

க௪ - உ௦. நெறியி நீங்கியோர்.....செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செய்ததவத்தினைபுடைபீர், தவஞ்செய்யாதபான் ஒழுக்கத்தி னின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையோனாகி மலர்போலும் மெல்லிய மேனியை யுடைய இவள் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னம் கணவினும் நினைந்தபடியாற் தேயத்தே அருவழியிடை எங்குந்திரிந்து துன்பமுழந்து சிறுமையும்மேனென் றுனென்க.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடிப்பிறந்தோர் காணுமடமகளிரொடு நீணெறிச் செல்லாரென்பதகருதி, 'நெறியிநீங்கியோர் நீர்மையோனாகி' என்றானென் றுணர்க. அன்றி, நடுகுகாங்குகைக்கண், ² "வம்பப்பரத்தை வறுமொழி யானொடு,.....சென்றோர், காடலுந் தேவியுந் போலு மீங்கியோர்" எனவும், ³ "உடனவயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை நடவழ முண்டோ" எனவுங் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருந் தும்போல்வன இவளை உடன்கொண்டு வருதலான்வந்தனவென்று தன் அறிவின்கையைய வெறுத்து நொந்துகூறினானெனினுமாம். சிறுமை - ஈண்டு அறிவின்கையைய

உக - ச. தொன்னகர் மருங்கின்.....அடிகளீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) ⁴ அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என் மன்மையுணர்த்திவருந் துணையும் இவட்கு மதமின்றாகக் காத்தொளவேண்டு மெனக்கூறக்கருதியவன் தெளிந்து, ⁵ "போதுவல் யானும் போதுமின்" என்ற வன்றே இவளும் பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின், இவட்கு இனி ஒரேதகு முண்டோ; இல்லையென்று கையிட்டுத்துக் கூறினாகவென்க.

¹ கொடிபென்னும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக் கூறப்படும்; "சங்குங்கருங் கோடும்" பு - வெ. கரத்தை. க.

² சிலப்பதிகாரம், க: உக௯ - உ௨. ³ சிலப்பதிகாரம், க: உ௨௭ - அ.

⁴ அடிகளென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, "அடிகளுளுரோ" (சீவக. கஅஅச.) என்பதனாலும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க: கூ௦.

என்னிலை - மாசாந்துவாணிகன்மகனாகியும் இங்ஙனமாகிய தன்மை. காறு - ஆளவு. ஸபந்தொழு, அன்மொழித்தொகை. எங்கு ஏதமுண்டோவென்றான், முன்னர் இவர் வழித்துயர் நீக்கி இவ்விடம் தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

உரு - கூ. கடிந்தி கூறும்.....துபருழந்தோய்

(இ - ள்.) இங்ஙனங்கூறிய கோவலற்குக் கடிந்தியடிகள் கூறுவார்: மூற் பிறப்பின் கல்வினையபிகச்செய்து, மதனையொழிந்து பின்பு சிறிதுதீவினையுஞ் செய்த பக்கந்தானே கின்னினையபும் தக்கதசெல்வந்தையும்கூட்டு கின்னாடிவி யோடும் தனித்துத் துயரக்கூறுபுழந்தோனே.

இனிப் பேரின்பத்தைக்கூறும் தவத்திரைநீரேர் அருளைவிட்டு இழிதலின் விளைவாகிய நிரயத்துன்பத்தையுடையவாம். தனித்துயர் - ஒப்பற்றதுயரு மாம். ¹ தீர்த்தல், விசித்தம்பொருட்டு உழத்தல் - அனுபவித்தல்.

உஎ - ௩ உ. மதததுறை நீங்குமின்.....பெரும்பே துறுவர்

(இ - ள்.) எவ்வயிர்க்கும் யாவரும் மறஞ்செய்தற்றொழிலினின்றும் நீங்கு மின்; நீங்கோயின், அதன்விளைவாகிய துன்பத்தைத் தீவினையுட்டுமென்று ஆறங்கையுணர்ந்தும்கொளையார் ஓக்குத்திறங்கனானே நாவாகிய கடிப்பான் வாயாகியபுறமைய அசுலந்ததுசாத்திலும் புண்ணியத்தினுறுதியற்றோர் அதனை உறுதியாக உட்கொள்ளாராகிப் பின்னர் தீங்கையுடைய வெய்ய வினேதோன் றிற் துன்பத்தை துக்விக்குங்கால் தானே பேசுதமைபற்றாக மிகவும் செயலற்று அழியாநித்பர்.

மறம் - அகிலம். அறம் - இதம். திறம் - தீதூறன்மென்னுந்திறம். ² செய லறவு, எதிர் துபோற்றலென்னுமுத்தியாற் கொள்ளப்பட்டது.

௩௩ - ச. ஓய்யா வினைப்பயன்.....கற்றறி மாக்கள்

(இ - ள்.) கற்கப்படுவனவற்றைக்கற்று ஆவற்றின் பயனையுணர்ந்தபெரி யோர் போகப்படாத தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தைறுகருங்கால் அதற்கிரங் கிச் செயலறவை கொஞ்சிற்றொள்ளார்; இது நாம்செய்யவந்ததென்று கொள் ளுவரென்க.

ஓய்தல் - போக்குதல்.

இனி, இன்பமும் பொருளும் சிறிது இன்பம்பயந்து பெரிது துன்பம் விளைக்குமென்பதுவும், அறம் சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிது இன்பம்விளைக்கு மென்பதுவுடையவாம்.

௩௪ - உரு. பிரிதற் றுன்பமும்.....தொன்மைத் தாதலின்

இன்பம் உறவும் பொருளையும் ஆகுபெயராம் பெண்டிரும் உண்டியுமென்ற ராகலின் பிரிதலையும் புணர்ச்சியும் இரண்டற்றகுமேற்குக.

இனி சிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

¹ “தீர்த்தலுத் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்” தொல். உரி. கு. உஉ.

² அடி, கூசு பார்க்க.

(இ - ள்.) மகளிரைப் புணர்த்தப்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பமும் அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் அவை நீட்டித்த விடத்து அநங்கனொறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமேயாம்; இனிப் பொருள்புணர்த்தப்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பங்களும் அங்ஙனம்புணர்ந்தபொருள் பிரிதலான் வருந்துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த விடத்துக் கட்புலனாகத் வறுமை ஒறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே; ஆகலின், இவ்விருதிறத்தினுந்தோன்றும் துன்பமனைத்தும் மகளிரைப் புணர்ந்து மயங்கினோர்க்குளதாவதல்லது பற்றற்ற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிடத்திலை; அங்ஙனமாகிய துன்பங்களை இன்பமெனக்கொண்டோர் உறக்கடவ இடங்கொள்ளாத்துன்பங்களை மனத்தாணுணர்ந்தனராகி முனிவரால் நீக்கப்பட்ட இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பற்றுள்ளத்தினின் றுழந்த துன்பக்கடலிலுழந்திக் கரைகாணப்படாத இடம்பையையெய்தினோர் இன்று நின்னளவினோரல்லர்; முன்னும் எண்ணிற்றந்தோராவர்; பழகிப்போந்த முறைமையதாதலானன்றேயென்றொருநக.

பிரித்துன்பம் பெரிதாகலின் முன்வைத்தாரேனும் புணர்த்தப்பின்னரது பிரிவாகலின், மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது. உருவிலாளனென்பதைக் காமன் மேலும் கட்புலனாக வறுமைமேலுமேற்றுக. இல்லை, முற்று. இறந்தோர் - கழிந்தோருமாம். பலரென்றார், தேவரினுமுண்டென்பதுதோன்ற. ஆல், அகை.

இனி, அப்பலுநர், தேவரிற்சிறந்தோனொருவனையும், மக்களுட்சிறந்தோனொருவனையும் எடுத்துக்காட்டுவார்:—

சசு - கூ. தாதையேவலின்.....நெடுமொழியன்றோ

(இ - ள்.) தன் தந்தையேவலானே மனைவியொடும் வணத்திற்போய் அவள் தன்னைப்பிரிதலானே கடைய துன்பத்தையுழந்தவன் வேதத்திற்குமுதல்வனாகிய நான் முகனைப் பயந்தோனென்பதனை உலகமெல்லாமறிவதும் நீ யறிந்திலையோ? அஃது உலகினடக்கின்ற புராணகதையன்றோவென்றொருநக.

அறிந்தனையாயின் இரங்காயென்பதுகருதி அறிந்திலையோவென்றார். நெடுமொழி - புகழ்மாமம். இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லைமறல் முதலிய புணர்த்துன்பமும், பின்னர் அவள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும், தசரதன் தனக்கு முடிசூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்த்தப்பொருட்டு வருந்துன்பமும், பின்னர் அதனைக் கைகேசிலிலக்க அப்பொருள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் ஈண்டு வந்தவாறுணர்க. இது தேவரிற் சிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது.

ரு - குள. வல்லாடாயத்து.....சொல்லாயோநீ

(இ - ள்.) நள்ளூன் முன் புக்கரனெடுபொருத சூதினயத்தான் மண்ணையும் அரசாட்சியையுமிழந்து தன்மனைவியொடு வெய்யகானகத்தேசென்றடைந்தவன் பிடுகொடுபொருண்மேற்சென்ற காதலான் அவனைப் பிரிந்தானல்லன்; அவனும் வீதின்மையொடு பொருந்தப்பட்டதனற் சிறுமையுறுவாளுமல்லன்; ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள்யாமத்தே அவனை உறக்கிட

நீத்து நீக்கியது முன்செய்ததீவினையன்றி அம்மடந்தைபிழையானென்று சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின் நீ சொல்லென்றாரென்க.

இல்லையென்பது கருத்து. இனி, அவனும் காதலினைக்கிப் பிரிந்தோனல்லன்; அவனும் காதலியே; அதனும் பிரிவாற் சிறுமைபுறுவாளுமல்லெனினு மமையும். ஆயம் - தாயம். மண்ணரசு, உம்மைத்தொகை அடவி - மலை சேர்ந்தகாமி. ஆயிழை - தமயந்தி. இட்டிநீக்கியதெனவே துயிலிடைநீத்தல் பெற்றும். நீக்கியது, ஏவற்சொல். ஓகாரம், இடைச்சொல். இத்தனூள் நளன் தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்த்தப்பொருட்டு வருந்துன்பமும் பிரித்தப்பொருட்டுவருந்துன்பமும், சூதாடுகின்றதுழி அச்சுதுவென்று பொருள் புணர்த்தப்பொருட்டு வருந்துன்பமும் மண்ணும் அரசுமாகியபொருள்கள் பிரித லான்வருந்துன்பமும் ஈண்டுவிந்தவாறுணர்க. இது மக்களிற்சிறந்தோனொரு வனைக் காட்டியது.

“நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையே னுகிச். சிறுமை யுற்றேன்” என்றதற்கு ¹ வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்”, ² “ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப” என்பவற்றும் கோவலனை வினை ஏவுதல்பெறப்படலானும், இராமனைத் தாதையேவுதலானும், நன்னீர் புடகாடேயுதலானும், இவர் மனைவியரோடு அறியாததேயத்தாரிடையுமுத்தலும், சிறுமையுதுதலும் ஒத்தப்பண்பினராத லின் உவமைகூறி, இவரினும் உனக்கு ஒருறுதியுண்டென்றுகூறுவார்:—

ஐஅ - கூ. அனையை யு மல்லே.....பெற்றனை யன்றே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் பலவகைத்தாய அன்புறுதலின், அவரோடு ஒத்த தன்மையையாயினும் அவரின் நீ வேறுபட்ட பெரிய நன்மையையுடையை; அஃகியா டினின், நின்காதலி பிரியாதுவாரும் வாழ்க்கையைப் பெற்றனை யன்றோவாதலானென்று தேற்றினாரென்க.

உம்மை, சிறப்பு. அன்றே, அசையுமாம்.

கூ() - கூக. வருந்தா தேகி.....போதீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்ஙனம் வருந்தாதே இம்மன்னவன் கூடற்சென்று சாவகநோன்பு நிகழ்த்தற்கேற்ற இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்டிவருவாயாக வென்று சொல்லலுமென்க

பொருந்துழியறிந்து - விருந்தெதிர்கொள்வாரிடத்தை யறிந்தென்றுமாம். ஏகிப்போனென இயையும்.

கூஉ - டு. இளைஞழ் மிளையொடு.....மருங்கிற் போகி

(இ - ள்.) கட்டுவேலிக்குழந்த காவற்காட்டோடு தானும் நகரைக்குழந்தை உடன்பட்டுக்கிடந்த வலத்திலேபொருந்திச்சுழலும் இலங்குநீர்ப்பரப்பை யுடைய அகழிக்குப் பெரிய கையையுடைய யானையினமாகிய பல்லிரைகள் போக்குவரத்துச் செய்தற்குப்படுத்த சுருங்கையையுடைய வீதியைக் கழிந்து போகியென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், க: எஅ.

² சிலப்பதிகாரம், க: ச.

வலம் - வெற்றியுமாம். இனநிரை - நிரையினம். சுருங்கை - கரந்துபடை.

௯௬ - எ. கடிமதில் வாயில்.....அயிராது புக்கு

(இ - ள்.) இவ்வனமாகிய இளைமுதலியுமுற்ற உயர்ந்த மதிவாயிலைக் காக்குந் தொழிலான் மிக்க கொல்ஹம்வா னையுடைய யவன் ரால் இவன் புதியனென் மயிர்த்தப்படாதுதன் மையாற்புக்கென்க.

கடி - மிகுதி. யவனர் - துருக்கர். போகிப் புக்கென்க.

௯௭. ஆங்கு--(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

௯௮ - ௯. ஆயிரங் கண்ணோன்.....மதிலை வரைப்பின்.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணையுடைய இரத்திரானது பெறுதற்கரிய மணிக்கலம் பெய்த பணிப்பெட்டகத்தைத் திறந்துவைத்தாலொத்த மதில்வட்டத்தை யுடைய அகநகர்வரைப்பின் கண்ணென்க.

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புக் கூறி நண்டு அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார், மதிலை வரைப்பினென்றார்.

௯௯ - ௯௫. குடகாற் றெறிந்து.....புனலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) மேற்றிசைக்காற்று விசைத்தெறிதலானே மாடங்களிலெடுத்தி கொழுகொழுந்து றுடங்கும் மடகின்கண்ணுள்ளாராகிய பொதுமகளிர் தாம் காதலிக்குஞ் செல்வத்தையுடைய காமுகரோடு கூடி¹ இடைகூறுதுபெருகும் புனலையுடைய வையையாற்றுத் துறைமுன்னர்ப் பொலிந்துபுறநகர் இடைக் குறையில் வெளியமணலையுடைய அடைக்கரைக்கண்ணே உயர்ந்துபள்ளியோடச் சேரடி நாவாய்முதலியவற்றை எறிச்செலுத்தியும் பொலிவையுடைய புனைகளைத்தழவி நீர்தியும் இவ்வாறு புனல்விளையாட்டடைவிரும்பியும்,

ஆடித்திங்களென்பதுதோன்றக் குடகாற்றுக்கூறினார். நானும் மடனும் பெண்மைப்பவாதலின் இவற்றைக்கழிந்தே கடைகழியவேண்டுதலிற் கடைகழி மகளிரென்ப பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கூறினார் இவர்க்குக் காதல் பொருளின் கண்ணதாகலிற் காதலஞ்செல்வரென்றார்; தம்மேற் காணையுடைய செல்வரோ டெனவுமாம்; அம், சாரியை. நாவாய் - தோணர்முத்தையுள்ள சலசரங்கள்.

இது, சிமுகாலமானும் காலைப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

௧௦௦ - ௮௨. தண்ணு முல்லையும்.....அமர்ந்தாங்கு

(இ - ள்.) குளிர்ந்த நதிய முல்லையுமாம் தாழ்த்த நீரிழ்ந்தா குவளை மலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த நெய்தன்மலருமென் னுயிவற்றைத் தாது கொண்டைகளிலே மிகவைத்துப் புரக்கச்செருகி மல்லியனின் மலர்ந்த வெளியபூவோடே குளிர்ந்தசெங்குநீரிழ்ந்தும்பும் கால்நெருங்கக்கட்டுதலால் தலைமலர்ந்தபிணையலைக் கொற்றைத்துறையிற்படும் பெருமுத்தாற்செய்த வடத் தோடேபூண்டு தென்றிசைக்கண்ணதாகிய மலையவரையிற்பிறந்த சுந்தனைக் குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாற்செய்த கொழுகையுடைய மூதூர்க்கு அயலதாகிய பொழிவிடத்து விளையாடும் விளையாட்டடைவிரும்பி,

¹ “வையையின் வழக்குடைவாயில்” மதுரை, ௩௫௬.

தானீர்க்குவளை பாடமாயின், தானையுடைய நீர்மைக்குவளையென்க. பிணையல் - மாற்பிலிடுவன. உழ - மிக. மல்லிகை விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்கணம், வடசொற்றிரிபு. சேருடியென்றார், மெய்ம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற. மூதார்ப்பொழில் - ¹ இலவந்திகைச்சோலை. ஆங்கு, அசை. அடைச்சிப்பூண்டு ஆடி அமர்ந்தென்க. காரை எதிர்பருவமாதலின் முல்லைகூறினர்.

இது, நண்பகற்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - னு. எற்படு பொழுதின .....மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) எற்பாடாகியகாலத்தே ஆண்டுசின்னும்போந்து இளரிலாமுன்றிற்கண்ணே முன்னர்ப் புனலினும் பொழிலினும் ஆடியினத்தகாலத்தைத் தம் கொழுநர் பாராட்டித்தீர்க்கக் கண்டோர்விரும்பப்படும் பூஞ்சேக்கையிடத்தே இனிமையோடிருந்து,

ஆங்கு, அசை. புணர்ச்சிகூறுவார், இனிதிருந்தென்றார். தகை, ஆகு பெயரார் கொழுநர். தந்தம் மனத்திறந்தகிய கோலத்தைப்பினைந்து பாராட்ட வெனினுமமையு.

இஃது எற்படுபொழுதிற் பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - னு. அரத்தப் பூம்பட்டு.....கால மன்றியும்

(இ - ள்.) அங்மனம் பாராட்டச் சேக்கைமேலிருந்து, பூத்தொழிலையுடைய செம்பட்டை மேகலைத்தேயுதித்துப் பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தலிலே செங்குடசப்புவைமுடித்துத் ²தென்னவனது சிறுமலையென்னுஞ் சிலம்பின்கட்பூத்த செந்நாற்றாளிப்பூவுடனே நதியமலையையுடைய குறிஞ்சியினது நாட்பூவைச்சூழக் குங்குமநிறத்தையுடைய செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்கையினெழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பிய ஆகத்தே செங்கொடுவேரியின் வளவிய பூவாற்கட்டப்பட்ட பிணையலை ஆழகிய பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்து திரியுமலைகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய இந்திரனுக்குக் கூடலைச் செவ்வணியணர்த்துகாட்டுதற்குக் காலையாளுமரசன் வாடைக்காற்றோடுவருங்காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அரை, ஆகுபெயரான் மேகலை. குடசம் - வெட்பாலைவிசேடம். சிறுமலை, அகல் பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முதற்கேற்றவடை; ³“ஊவிவளவின் காய்” போல. குங்குமநிறத்தையுடையவற்றை யென்னுமாம். இழைத்து - வரித்து; எனவே எழுதிடுவென்பதாயிற்று சுண்ணம், மேனிக்கடை. குடசமும், குறிஞ்சியும், கொடுவேரியுமென்னுமிவை கார்க்காலத்துப்பூவாய்த் தான்விழைந்தனவாதலாற் காரரசாளன் காட்டவென்றார். கார் - ஈண்டு முகில்; அதனையாளுமரசு - காலம். காலமும் கடவுளாதலால் தன்வேந்தனுக்குக் கையுறைகாட்டுவான் கூடல் மகளிரால் எந்துவித்துக்காட்டினான்; அவற்கு மகளிர்மேல் மிக்க காதலுடைமையறிதலின். ⁴“காலமுலகம்” என்பன உயர்திணைமேனவாய்ப்

¹ இலவந்திகை - யந்திரவால்; சிலப்பதிகாரம், கம்: ௩௬; மணி. க: ௪௪ - இ; “நிறைக் குறினினைத்துப் போக்குறித்தோக்கும், பொற்ப்படையமைந்த பொங்கில்வந்திகை” (பெருங், க. ௪௦: ௩௬ - உ.) ² முல்லைப்பாட்டின் இறுதிவெண்பா, க.

³ சிலப்பதிகாரம், கக: அடு.

⁴ தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. இஅ.

பால்பிரிந்திசையாவெனவும், ¹“நின்றங்கிசைத்த லிவணியல் பின் று” எனவும் கூறிவழுவமைக்கின் மவர், ² வேறிடத்து இசைத்தவழுவிய வெல்பதனும் காரர சாளனென் உயர் திணையாற் கூறினார். இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

௯௭ - ௧௦௧. நூலோர் சிறப்பின்.....கூதிற்க் காலையும்

(இ - ள்.) சிறப்பதூல்வல்லோரானே சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிளேய உயர்ந்த மாடங்களிலே மரக்கலந்திந்த அகிலாகியவிறகாலே மடப்பம்வருதலையுடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இரத்தனம் காய்தலையிரும்பி நறிய சாந்தநீர்தமார்பையுடைய மமந்தரோடுகூடிக் குறிய கண்டையுடைய சாளரங்களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர் சிறப்பினைகிணை விரையத்து, நூலோர் சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட நேரகட்டமுதலாகிய அறுவகைக்கூட்டெனினுமமையும்; மடவரன்மகளிர் தருமகிணைவுமாம். அமர்ந்து அஸட்குமெனவிரையும். நம்பியர் - காதலஞ்செல்வர். குறுங்கண், ஆகுபெயர். இதுவும் மேற்கூறிய அச்சிரக்காலமும் உயர் திணைச் சொல்லுத்தோதாது அஃறிணையின்பாற்கூறுவன.

௧௦௨ - ௧௦. வளமனை மகளிரும்.....அச்சிரக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மமந்தரும் வளமனையில் இளநிலாமுன்றிற்கண்ணையிருந்து இளவெயிலை நுகரும்படி விரிந்தகதிரையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் மிதுன வீதியிலே எழுந்து இயங்குதலானே வெண்முகில் அரிதாகத்தோன்றும் முன்பனிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன?

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பத்திற்கு முதல்வராகலின். இளநிலா - மாலைப்பொழுதினிலா; அன்றிச் சுகைதிலாவென முன்றிற்கடையாக்கினுமமையும். நுகர்தல் - பயன்கோடல். ஏர்பு - எழுதலான். வெண்முகை - பனிமாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௧௦௩. ஆங்கதன்றியும்—(இ - ள்.) அந்த முன்பனிக்காலமன்றியும்,

௧௦௪ - ௧௨. ஓங்கிரும் பரப்பின்.....பனியரசியாண்டுள்ள

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால் வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டும் சந்தனமும் வாசமும் கருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திரளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற் காற்றென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடற்கப்புருந்து காமவேடுடைய வில்வெற்றி நிகழாரின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்கனீராகப்பொருந்திய பின்பனிக்காலமாகிய அரசன் எவ்விடத்துள்ளன?

ஓங்கிரு, இருபெயரொட்டி; பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத்திற்கு அடையாயிற்று. ஈட்டத்து - ஈட்டத்தோடு. இனி ‘தொகு’ என்பதனை இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க. உரைக்குமாறு:—

அகில்: ³ அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகிணென் றுசொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்,

¹ தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. ௧௩. ² தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. ௯௦.

³ இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமையாற், புலப்படவில்லை.

துகிலீ : கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தம் நுண்டிகில் சுண்ணம் வடகம் பஞ்ச இராட்டு பாடகம் கோங்கலர் கோபம் சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல் பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம் புங்கர்க்காழகம் சில்லிகை தூரியம் பங்தம் தத்தியம் வண்ணடை கவற்றுமடி நூல்பாப்பு திருக்கு தேவாங்கு பொன்னெழுத்து குச்சரி தேவகிரி காத்தூலம் இறஞ்சி வெண்பொத்தி செம்பொத்தி பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய தொகுதியும்,

ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை பச்சைவேட்டை அரி சந்தனம் வேரச்சுக்கொடியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாய்தொகுதியும்,

வாசம் : அம்பர் எச்சம் கத்தூரி சவாது சாந்து குங்குமம் பனிரீர் புழுகு தக்கோலம் நாகப்பூ இலவங்கம் சாதிக்காய் வசவாசி நிரியாசம் தைலமென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்,

கருப்பூம் : மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு இளமார்பு ஆரூர்க் காலையொட்டுக்கால் மார்ப்பற்று வராசான் குமடெறியான் உருக்குருக்கு வாறேசு சூடன் சீனச்சூட்டுவென்று பெயர்கூறப்பட்ட பல வகைத்தாகிய தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.

கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய பின்பனியென்பார் வேன் வில்விழாக் காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைகூறினார்; காணும் பனியரசெனவியைக்க; வேன்காணும் பங்குனியெனினுமமையும். ¹ தொண்டியோர் - சோழகுலத்தோர்.

ககந - எ. கோதை மாதவி.....பாண்டுள்ள கொல்லென்று

(இ - ள்.) மாதவி கொடியெடுப்பக் காவும் காண்டும் மலரேந்தத் தென்னவனுடைய பொதியிற்றென்றலோடே அம்மன்னவனுடைய கூடனகரின் கட்புருந்து தாம் மகிழ்ந்துணைக்கைத் தழுவுவிக்கும் இனிய இளவேனிலென்னுமரசன் எவ்விடத்துள்ளன்றென்று,

கோதைமாதவி - மாலேபோலப் பூக்கும் குருக்கத்தி. கானம் - நந்தனவனம்; காடுமாம். சூழும் - தழுவுவிக்கும்.

ககஅ - கூ. உருவக் கொடியோர்.....படர்தீர் காலே

(இ - ள்.) கொடியுருவினோர் இங்ஙனமாகிய இன்பங்களைக்கருதி அவற்றவற்று இன்பங்களைதுகர்த்தருவிரும்பித் தம்மையுடைய பெரியகொழுநரோடிருந்து அப்பருவவரவை எண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தம்முருவிற் கோலக்கொடியோரென்றுமாம். இவர் புறவீதிமகளிராய் முற்கூறிய கடைகழிமகளிர். இவர் ஆண்டுக்கூறிய காதலஞ்செல்வரோடிருந்து பருவமெண்ணுங்காலையென்க.

¹ இதனால், கீழ்க்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும் பட்டினம் பண்டைக் காவத்திற் சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; சேரர்க்கு உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு; புறநா. கள, ச.அ - பார்க்க.

கஉ௦ - உரு. கன்றம ராயமொடு.....உறுவெயிற் கடைநாள்

(இ - ள்.) கன்றுகண்மேவியபிடித்திரளோடே *அவற்றைக்காக்கும் களிற்
றினமும் கண்டுநிற்கும்படி வெயில் நிலைபெற்ற மலைசார்நாட்டுக் காடெங்கும்
தீப்பட்டொரியும்படி முழங்கும் அழலைமூட்டிக் கோடைக்காற்றோடுவந்துபுகுந்து
கூடலைத்தாளுண்ட வேனிலாசன் தனக்குப்புகவிடமாகிய வேற்றுப்புலன்களிற்
சேறற்கு முயலாநின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளினெனச் ச.

கடைநாள் - பருவத்தின்கடைநாள். என் றாழ்நின்றவென்றார், கால்தொ
டங்கி மாலையளவும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின். ஓசனித்தல் - போதற்கு
ஒருப்பட்டு முயறல்; *‘உடைசிறை முத்தஞ் சிந்த வோசனித் தின்ற வன்னம்’
என்றார் சிந்தாமணியினும். *‘ஓரோர்தேயத்திற்கு ஓரொருகாலம் மாறிநிகழ்த
லின் வேற்றுப்புலம்படரவென்றார்.

கஉ௧ - ௩௧. வையமுஞ் சிவிகையும்.....மணம் புணர்ந்து

(இ - ள்.) கூடாரப்பண்டியும் கடகத்தண்டும் பல்லக்குமென்னும் இவ்வா
சைகள்பெற்றதேயன்றி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமக்கு உற்றுநிலைவாறுபு
அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியும் அடைப்பபயும்
உடைவாளுமெடுக்கும்வரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப அவை எக்காலத்தும்
மாறாதவாழ்வையுடைய மடந்தையர் நாடோறும் புதியாரோடு மணம்புணர்ந்து,

புதியவரிதயமறிந்து புணர்தலருமையிற் புணர்ந்தென்று அவர்வல்லன்பப்
கூறினார். இன்னும், புணர்ந்தெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்னர் இன்பம் விளைந்
தற்கு ஊடனிகழ்ந்தமையுணர்க. உய்யானம் - அரசர் விளையாடும் ஐவழ்ச்சோலை.
சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு. புதுமணம்புணர்தல் - கரணவிசேடமுமாம்.

கஉ௨ - ௩. செம்பொன் வள்ளத்து.....மாந்தினர் மயங்கி

(இ - ள்.) அங்கனம்புணர்ந்த புணர்ச்சியாலுண்டாய வந்துசுமகத்திற்
செருக்கு விளைத்தற்குச் சிலதியர் பொன்வள்ளத்தேந்திய அழகிய இனிய எட்
டேறலைப் பருகினராகிப் பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர்.

கஉ௩ - ௪௩. பொதிவரி வண்டினம்.....வீதியுள்

(இ - ள்.) அங்கனமாகிய காவியங்கண்ணார் மதுமயக்கத்தால் இவழியில்
மறைகின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின்மறைகின்ற தமதினமெனக்கருதிச் சேர்ந்த
பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற் கடிபக்கருதியவர்
அவசத்தாற் கைசோர்தலின் அவைமொய்யாத இடங்களைத் கடித்து முயன்றப்
புலவிக்காலத்தே இலவிதழ்போலும் செவ்வாயின்மீதே இளமுத்துப்போலும்
எயிறுகண்* அரும்பும்படி தம் கேள்வரைத் தவவுக்கொண்டு நெருக்கிய புலவிக்க

* சீவகசிந்தாமணி, ௨௬௩௨.

* ஓரோர்தேயத்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழ்மென்பது, “ஊன்
றலைப்பொடித்தாங்கு” (சீவக. ௨௧௦௬) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

குறை நெஞ்சிற்கிடந்தது கூறக்கருதிய கட்டுரைபை ¹ எண்வகைத்தானத் தோடி நாவால் நலிப்பெழுது குழறுதலாம் கேட்டோர்க்கு நகைவர்த்தக்கவின வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீர்க்கீழேரும்பை நெகிழ்த்துப்பார்த்தாலொத்த சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் செழித்த கலையாற் செய்திபூசலும், கொலைசெய்த விற்போலும் புருவத்தின்கோடிகள் உள்வீளியத் திலகம்பொருந்திய சிறியதுகற்கணரும்பிய வியநுமாகியவிவை தீருஞ்செவ்வி பார்த்துவருந்தும் மோம்பட்ட குடிப்பிறந்த செல்வரோடே வைபத்தைக்காக்கும் அரசரும் விரும்பப்படுமீதியும்,

வரி - வரிப்பாட்டு. புல்லுதல் - இனமென்று புல்லுதல். என்னை?

² “ஒருத்தி, கணங்கொண் டாவமுசக் கைபாற்றாள் பூண்ட, மணங்கமழ்கோதை பரிவுகொண் டோச்சி” எனவும், ³ “ஒருத்தி, யிறந்த களியா னீதழ் மறைந்த கண்ணன், பறந்தவ மூசக் கடிவாள் கடிபு, மிடர் தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை” எனவும் பிறநாக்கறினார். கட்டுரை - புலவிக்குறையெல்லாம் பொதிந்தவுரை. நாவோடி - நாவால். ‘குறைதவி’ என்பாருமுளர். கிளவியும், பூசலும் வியரும் தீருஞ்செவ்விபார்க்குஞ் செவ்வரென்க. இவர் அரசனைக் காக்குமகளார்.

கசுசு - எ. சுடுமணை . . . . . கடிமனை வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையாகிய வடுநீங்கும் செங்கோற்சிதப்பினை யுடைய முடிசூடிய அரசரொடுங்குங் கடிமனை; அஃது எத்தன்மையதாகிய கடிமனையென்னின், —சுடுமண் ஏறாத மனை; அம்மனையிலவாழும் வாழ்க்கையென்க.

சுடுமண் - ஓடு. ஓடுங்குதல் - பிறரறியாமலடங்குதல். கடி - வரைவு; மிகுதியுமாம். வாழ்க்கையையுடைய எண்ணென்கையோரென்க. இனி, வடுநீங்கிய சிதப்பினையுடைமையாற் சுடுமண் ஏறப்படாத முடியரசொடுங்குங்கடிமனையெனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். என்னி, சுடுமணென்றது செங்கலை. வடு - குடிக்குற்றம்; ஆவது ³ பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டாரை ஏழுசெங்கற்சுமத்தி ஊர் சூழ்வித்துப் புறத்திடுதல்மாபு.

கசுஅ - ஈ. வேத்தியல் பொதுவியல் . . . . . ஆடலும்

(இ - ள்.) வேத்தியல் பொதுவியலென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைக் கூத்தின் தானவறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காதமரபானே ஆடுமாடலும்,

இவையிரண்டும் நகைத்திறச்சுவைபற்றிநிகழும் விநாடகக்கூத்து. இவற்றை வகைக்கூத்துமென்ப; “பல்வகை யுருவமும் . . . . . வகையெனப் படுமே” என்றாகலின்

¹ எண்வகைத்தானம் - தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ், நா, மூக்கு, அண்ணமென்பன; தொல். பிறப்பு. கு. க - பார்த்து.

² கவித்தொகை, கஉ.

³ மணி. கஅ - நக - கூ.

கரு௦. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய வரிக்கூத்துக்களும்,

அவையாவன:--கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கொள்வரியெனவியை; என்னை? “கண்கூடு காண்வரி.....எண்வகை நெறித்தே” என்றாகலின். இனி, இவ்வரியென்பதனை, நிலனும் ஓளாழிலும் தோன்ற நடக்கும் வினோக்கூத்தென்பாருமூர்; என்னை? “வரியென்ப படுவது.....வழங்கல்” என்றாகலின். இவற்றின்பகுதி விரிப்பிற் பெருகும்; வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,

அவை, கொட்டிம் அசையும் தூக்கும் அளவுமெனவியை; என்னை? “கொட்டிமசையும்.....பாணியாகும்” என்றாகலின். அவற்றான், கொட்டென்பது அரைமாத்திரை, வடிவு க; அசையென்பது ஒருமாத்திரை, வடிவு எ; தூக்கென்பது இரண்டுமாத்திரை, வடிவு உ; அளவென்பது மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ; என்னை? “ககரங் கொட்டே.....ஆய்தம்” என்றாகலின். இனி இவற்றின்றொழிச்:--கொட்டாவது அமுக்குதல்; அசையாவது தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது தாக்கித்தாக்குதல்; அளவாவது தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரைபெறுமளவும் வருதலெனக் கொள்க.

தூக்கும்—(இ - ள்.) தூக்குக்களும்,

அவைவாவன:--இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்நூக்கு, மதிலேத்துக்கு, துணிபுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, சிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுநூக்கெனப்பட்ட நூதூக்குக்களும்; என்னை? “ஒருசீர் செந்தூக்கு.....என்மனார் புலவர்” என்றாகலின்.

கரு௧. கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து—

(இ - ள்.) முற்கூறிய ஆடன்முதலியவற்றோடும்கூடியிசைக்கும் நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,

நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிகளாவன:--மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிக்கையென்பன; என்னை? “மத்தளம் தண்ணுமை யிடக்கை சல்லிக்கையென, வைத்த நான்கு முத்தமக் கருவி” என்றாகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கரு௨ - ௪. நால்வகை மரபின்.....தலைக்கோ லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிழையாமலுணர்ந்து நால்வகைப்பட்ட மரபின் யுடைய அவினயநிலத்தினும் எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் சென்றெய்தும்படி கோப்புக்களாவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய ¹ தலைக்கோற்பட்ட மெய்திய அரிவையும்,

அவற்றுள், அவினயசிலம் நான்காவன:—நிற்றலும், இயங்கலும், இருத்தலும், கிடத்தலுமென்பன; என்னே? “நிற்ற வியங்கல்..... அவினயக் களனே” என்றாகலின். எழுவாகலில்மாவன:—சரிசமபதநி என்னுமெழுவகைப்பட்ட எழுத்துடியாகப்பிறக்கும் ரூரமுதலாகிய ஏழும்.

கருநு. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையும்—

(இ - ள்.) வாரப்பாட்டினைப்பாடும் தோரியமடந்தையும்.

இவள் ஆடிமுதிர்ந்தபின்பு பாடன்மகளாய் ஆடன்மகளிர்காலுக்கு ஒத்ததுத்துப்பாடுங்கால் இடத்துண்சேர்ந்தியலுமவள்; என்னே? “இந்நெறி வகையால்.....மரபிற் ரோரிய மகளே”, ந: “தலைக்கோ லரிவை..... தோரிய மகளே” என்பனவற்றினதிக. வாரமாவது - பற்று. அஃது இருவகைப்படும்; ஒருமரபுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென. அவ்வதானத்து ஒரு மாத்திரையும், இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று வருமெனக்கொள்க.

கருக. தலைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது ஓளகம். இவர்கூட்டக் கூத்தியர். இவையெல்லாம் முன்னம் அரங்கேற்றுகை முதலியவற்றுள் விரித்துக் கூறுவதலின், ஈண்டும் விரித்துக்கூறுதல் ‘கூறியது கூறல்’ என னுங்குற்றமாமெனின், ஒக்கும்; ஆண்டுக்கூறிய அடிகளே ஈண்டும் கூறுதலானும், இக்காதை ஒன்றையுமே கற்றுணர்வார்க்குப் புலப்படவேண்டுதலானும் ஈண்டும் விரித்துரைக்கப்பட்டன.

கருள. கூ. நால்வேறு வகையின்.....முறைமையின் வழா

(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான நால்வேறுவகையோடுங் கூடியாவரும் விரும்புத்தகும் முறைமையினால் ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக நாடோறும்பெறும் முறைமையினின்றும் வருவாத,

என்தது தந்தம் ஆடல் பாடல் அழகென்னுமிவற்றிற்பெற்ற சீரின்வழித் தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை; * “ஒப்ப வொன்றாதி யாக வாயிரத் தோரெட்ட டுரூத், செப்பி” என்றாற்பிறரும்.

* தலைக்கோலரிவை, ௧௦௭ - பார்க்க; “ஒன்று முதலாக வோரெட்டி டுறுத்த, வாயிரல் னாறுமத்த பரிசுத்து...ஏரின மகளிர்” (பெருங்க. கரு. அட - ௫.)

(பி - ம்.) * “தலைக்கோ லரிவை தானத்தொடு பொருத்த, மலைத்தரு பாடலு மாடலு மிக்கோ, மெற்படு கோதைத் தோரிய மகளே”

கக(1) - சுஅ. ¹ தாக்கணங் கணையார்.....இருபெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தீண்டவருத்தும் அணங்குபோல்வாருடைய கண்ணகிய வலையி லகப்பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது அறிவுமுதலியனகெடத் தவத் தோராயினும் நல்ல அவிழ்ந்த மலர்தோறுஞ்சென்று அவற்றின்மேனைப்பருகிப் பின்பாராதுசெல்லும் வண்டுபோல் ஒருவழித்தங்காது புதுவோர்ப்புணர்ந்து செல்லும் காமுகராயினும் காமலின்பத்திற்குப்புதியோராய் முன்புதகர்ந்தறி யாத பேதையோராயினும் நாடோறும் புணர்ச்சிமயக்கத்தோடுகூடிய இனிய துயிலோடே தங்குவிக்கப்படும் பண்களையும் அவற்றின் திறங்கிலையும்பழித்த இனியசொல்லையுடைய அறுபத்துநாள் கென்றுகொகுத்த கலைகளைவல்லோரா கிய பதியிலாருடைய இருவசைப்பட்டவீதிகளும்,

அணங்கு - தெய்வங்கள். ஆங்கு, அகையுமாம். நகை, ஆகுபெயராகிய இடக்கர்; அன்றி அவர் காமக்குறிப்புநிகழ்நகைக்கும் நகையுமாம். பண் நான் காவன:--பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்பன. அவற்றின் திறங்களா வன:--பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி; அருகு - சீர்கோடிகம்; பெருகு - நாகராகம். குறிஞ்சிக்குப் புறம் - செந்து; அருகு - மண்டலம்; பெருகு - அரி மருதத்திற் குப் புறம் - ஆகரி; அருகு - சாயவேளாகொல்லி; பெருகு - கிள்ளரம். செவ் வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி; அருகு - சீராகம்; பெருகு - சந்தி. பிறவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இருபெருவீதியாவன:--சிறுதனம் பெருந்தனம்.

இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி அங்காடிகில்கூறுவார், கம்மியார்முதலாயினர் பண்ணினிற்பன கூறுகின்றார்:--

ககஅ. வையமும்--(இ - ள்.) கொல்லாப்பண்டியும்,

பாண்டிலும்--(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,

மணித்தேர்க் கொடுஞ்சியும்--(இ-ள்.) அழகிய தேர்மொட்டும்

ககக. மெய்புகு கவசமும்--

(இ - ள்.) மெய்புகுதங்கிடமாகிய கவசமும்,

வீழ்மணித் தோட்டியும்--

(இ - ள்.) வீரும்பப்படும் மணிகளழுத்திய அங்குசங்களும்,

கக(1). அதள்புனை யரணமும்--(இ - ள்.) தோற்கைத்தனமும்,

அரியா யோகமும்--

(இ - ள்.) கருவிலக்காகப் புனைந்த அரைப்பட்டிகையும்,

அரிதல்செய்யாத யோகமென்க; வியாதிகளைக்கெடுக்கும் மருந்தென்று மாம்.

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா ரை த.

கஎக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.) கட்டுக்குழியமும்,

வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும் வெள்ளிய சாமரமும்,

கஎஉ. ஏனப் படமும்—(இ - ள்.) பன்றிமுக்கடகும்,

கிடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோற்கடகும்,

கஎங். கானப் படமும்—(இ - ள்.) கானமாகியகடகும்,

கானத்துள்ளனவெல்லாம் எழுதுதலிற்கானமாயிற்று.

காமூன்று கடிசையும்—(இ - ள்.) குத்துக்கோல்களும்,

கஎச. செம்பிற செய்நவும்—(இ - ள்.) செம்பாற்செய்தனவும்,

கஞ்சத் தொழிலவும்—(இ - ள்.) கஞ்சத்தாற்செய்தனவும்,

கஎரு. வம்பின் முடிநவும்—(இ - ள்.) புதுமையாக முடிவனவும்,

என்றது, அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன ; வம்பு - கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.) மாலையின்வர்க்கமாகப் புனைவனவும்,

என்றது துக்குவர்க்கம் ; கிடையான் மாலையிசேடங்களாகப் புனைந்துவிற் பனவும் பூமாலையர்க்கமுமென்ப.

கஎசு. வேதினத் துப்பவும்—

(இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாகிய கருவிகளும் ; துப்பு - கருவி.

கோடுகடை தொழிலவும்—

(இ - ள்.) ஆணைக்கோடுமுதலியவறறைக்கடையும் தொழிற்குரிய கருவிகளும்,

கஎஎ. புகையவும்—(இ - ள்.) அகிற்புகைக்குறுப்பாயுள்ளனவும்,

அவை “நேர்கட்டி செந்தேன்.....ஆறு” என்பன.

சாந்தவும்—

(இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்துக்கு உறுப்பாயுள்ளனவும் ; மெய்ச்சாந்துறுப்புமாம்.

பூவிற் புனைநவும்—

(இ - ள்.) பூவாற்புனையப்படும் மாலையிசேடங்களாயுள்ளனவும்,

கஎஅ - கூ. வகைதெரி வறியா.....அங்காடி வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட வகைகள் இன்னதற்கு இவையெனத் தெரி தற்கரிய இவ்வளங்கள் தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிருப்பப் படும் செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாற்கூறி, இரத்தினக்கடையும் பொற் கடையுங்கூறுவார்.

கஅ௦ - அங். காக பாதமும்.....நலங்கே முழாளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிரத்திற்குக் குற்றமும் குணமுங்கூறுவார்.

(இ - ள்.) நாலோரார் குன்றுதலையுடையவென்று வகைந்துசொல்லப் பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும் எனையு மென்னும் இக்குற்றங்கள்நான்கும் நீங்கிக் குன்றுவாகிய குணங்களைந்தையும் வருணநான்கினிற்றங்களையும் இந்திரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச் சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவன :—¹ சரைமலம் கீற்று சப்படி பிளத்தல் துளை கரி விந்து காகபாதம் இருத்து கோடியில்லன கோடிமுரிந்தன தாரைமழுங்கலெனவிலை; ¹ சரைமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, துளைகரி விந்து காக பாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரித், ருரை மழுங்க மன்னோ, டீராதும் வயிரத் திழிபென மொழிப” என்றாகலின். இனிக் குணங்களைந் தாவன: எட்டுப்பலகையும், ஆறுகோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தராசமு மெனவிலை; ¹ “பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்துங் குணமென் மறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே” என்றார். நால்வகைவருணத் தொளியாவன: ¹ “அந்தணன் வெள்ளை யரசன் சிவப்பு, வந்த வசியன் பச்சை சூத்திர, னந்தமில் கருமையென் மறைந்தனர் புலவர்.” இனி மிக்ககுற்றங்கள் நான்கின் பயனாவன: “காக பாத் நாகங் கொல்லும்.” “மலம்பிரி யாத்து நிலந்தரு கிளைகெடும்” “விந்து சிந்தை யிற் சந்தா பந்தரும்” “கீற்று வரலினை யேற்றவர் மாய் வர்” எனவரும். இனி வருணநான்கின்பயனாவன :—“மறையோ ரணியின் மறையோ ராகிப், பிறவி யேழும் பிறந்துவாழ் குவரே” “மன்னவ ரணியின் மன்னவர் சூழ, விரிலி லேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும்” “வணிக ரணியின் மணிபொன் மலிந்து, தணிவற வடைந்து தரணியில் வாழ்வார்” “சூத்திர ரணியிற் றேகையர் கனகநெல், வாய்ப்ப மன்னி மகிழ்ந்துவாழ் குவரே” எனவரும் ஏகை - இரேகை. இயல் பெனவே பலகை எட்டென்பதனும், கோடி ஆறென்பதனும் பெறுதும். குன்ற வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடையவெனக் குற்றநான்கிற்கு மேற்றுக. குழைதுண்கோடி - இருபெயரொட்டாய் மிகவும் கூர்த்தகோடி யென்பதாயிற்று. ஒளியவெனவே குறிப்பெச்சமாய் வலனென்பாயிற்று.

முன்னர் வலனென்பாகிய வயிரச்சாதிக.றி, இனி அவன் * வயிற்றிற் பித் தத்தைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன் நகைத்தலானுமிழ், அஃது இமவான் முதலிய பன்மலைகளினும் ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோற்காரமென்று பெயர்பெற்ற மரக தச்சாதிகுறுவார்.

க௮௪ - ௫. எனையு மாலையும்.....கதிரொளியகும்

(இ - ள்.) எனையும் மாலையுமென்னும் குற்றங்களை இருளென்னும் குற்றத் தோடேரீக்கின பசுமைநிறைந்த மெய்யையுடைய பசிய கதிரொளிபரந்த மரகதச் சாதியும்,

¹ திருவால. உரு: க௮.

(பி - ம்.) * ‘வயிற்றின்புறத்தைக்’

இதற்குக்குற்றமெட்டின; அவை:—¹ கருதல் வெள்ளை கல் மணல் * கீற்று பொரிவு தராசம் இறுத்தலெனவியை; என்னை? “கருகுதல் வெள்ளை கல் மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுகுதல் மரகதத், தெண்ணிய சூற்ற மிவை யென மொழிப” என்றாராகலின். இவற்றுள், மிக்க சூற்றமுடையன இம் மூன்றுமென்றாரென்க. ஏகை - இரேகை=கீற்று; மாலை - தார்; இருள் - கருகுதல். பாசார் மேணிப் பசுங்கதி ரொளிபென்ற மிகையானே குணங்களுந் எட்டென்பதேபெறுதும்; “நெய்தல்விளி மயிற்கழுத் தொத்தல்பைப் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், † பத்தி பாய்கல் பொன்வண் டின் வயி, றொத்துத் தெளிதலொ டெட்டிங் குணமே” என்றாராகலெனக்கொள்க.

க௮௬ - எ. பதுமமு நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்

(இ - ள்.) ஞால்களில்விதித்த முறையிற்பிழையாவாய் விளங்கிய பதும மும் நீலமும் விர்தமும் படிதமுமென்னும் நாவ்வகைச்சாதி மாணிக்க வநுக்கமும்.

விதிமுறையிழையாவெனவே பிறப்பிடமும், வருணமும், பெயரும், குண மும், சூற்றமும், நிறமும், விலையும், பத்தியுமென்னுமிவையும் பிறவுமடங் கின; என்னை? ² “மாணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச், சமனொளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடமு, நாவ்வகை வருணமு நவின்றவிப் பெயரும், பன்னிரு குண மும் பதினறு சூற்றமு, மிருபத் தென்வகை யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும் பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின். இவற்றுள், பதுமம் - பதுமராகம்; சாதூரங்கமென்பதுமது. நீலம் - நீலகந்தி; செளகந்தியென்பதுமது. விர்தம் - குருவிர்தம்; இரத்தவிந்துவென்பதுமது. படிதம் - கோவாங்கு; என்னை? “வன்னியிற் கிடக்கும் வருணநாற் பெயரு, முன்னிய சாதூரங்க மொளிர்குரு விர்தஞ், செளகந்தி கோவாங்கு தானு கும்மே” எ-ம், ³ “தாமரை கழுநீர் சாதகப் புட்கண், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, மாதூனப் பூவிதை வன்னியீ ரைந்து, மோதுசா தூரங்க வொளியா கும்மே” எ - ம். “திகை முலோத்திரஞ் செம்பருத் திப்பூக், கவிர் மலர் குன்றி முயலுதி ரம்மே, சிந்துரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டு, மெண் ணிய குருவிந்த மன்னிய நிறமே” எ - ம், “கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொய்ம் மலர்ப் பலாச, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் சுவளை, யிலவத் தலர்களுள்ளுறு குணமுஞ், செளகந் திக்குச் சாற்றிய நிறனே” எனவும், “கோவைநற் செங்கல்

¹ திருவால. உரு: உ, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

² திருவால. உரு: கக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

³ “சாதகப் புட்கண் டாமரை கழுநீர், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, வன்னி மாதூளம் பூவிதை யென்னப், பன்னுசா தூரங்க வொளிக்குணம் பத்துஞ், செம்பஞ் சரத்தத் திலக் முலோத்திர, முயலின் சோரி சிந்துரங் குன்றி, கவிர்ல ரென்னக் கவிர்நிற மெட்டாங், குருவித் தத்திற் குறித்தன நிறமு, மசோக பல்லவ மலரிசெய் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணீ ளிலவலர் செம்பெனத், தருசெள கத்தி தன்னிற மாதூஞ், செங்கல் குராமலர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாங்கு நிறமும்,.... இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார் கல்லாடத்தினும்.

(பி - ய்.) * “காற்று” † “வத்தி”

சூராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்கும் கோவாங்கு நிறனே” எனவும் சொன்னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் உரைபெருகும்; வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

க௮௮. பூச வுருவிற் பொலந்தெளித் தணையவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது உருவினையுடைய பொண்ணை மாசுறத் தெளிய வைத்தாலொத்த உருவருக்கமும்,

க௮௯. தீதறு கதிரொளித் தெண்மட்ட வருவவும்;—

(இ - ள்.) குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத் தேன்னுளியெனச் சொல்லப் பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

க௯௦. இருடெளித் தணையவும்—(இ - ள்.) இருளைத் தெளியவைத்தாலணைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச் சாதிநான்கும், குணம் பதினென்றும், குற்றம் எட்டுமெனக் கொள்க; என்னை? ¹ “நீலத் தியல்பு நிறுக்குந் காலை, நால்வகை வருணமு நண்ணுமா கரமுந், குணம்பதி னென்றும் குறையிரு நான்கு, மணிவோர் செயலு மறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்; “வெள்ளை சிவப்புப் பச்சை கருமை யென், நெண்ணிய நாத்ருலத் திலங்கிய நிறமே”, “கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்ப, ராகுலக் கண்க ளாவிரிச் சாறு,..... காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினென்ற றுமே” என்பன. இவ்விதம் குற்றம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இருவே றுருவவும்—(இ - ள்.) மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தாலொத்த நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

க௯௧ - ௨. ஒருமை.....மணிகளும்

(இ - ள்.) ஒருமதலிற்றேன்றி வேறுபட்ட ஐந்துவனப்பினையுடைய மாணிக்கம் புருடராகம் நீலம் கோமேதகம் வயிரேயமென்னும் ஒளிவிடுமணி களும்,

இவை ஒருவயிற் பல்பிறப்பு.

க௯௩ - ௪. காற்றினு மண்ணினும்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாய்த் தோற்றிய மிக்ககுற்றங்கள் ஒருதகளுளவும் இல்லையாதலாலே தெளிந்த ஒளியையுடையனவும் * வெள்ளி அங்காரகன்போல வெண்ணீர்மை செந்நீர்மையையுடைய வாய் உருண்டனவுமான முத்தவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலையென்பன மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும் குற்றங்கள் பலவுளவாயினுமென்க. சந்திரகுரு - வெள்ளி; வெள்ளி, அங்காரகனென்பன மிக்க குணமுடையன; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க. வட்டம் - † கவிவட்டம்.

¹ திருவால. ௨௫: ௧௯ - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

இ - ம்.) * ‘சந்திரன் வெள்ளி’ † ‘தவிவட்டம்’

கக௭ - அ. கருப்பத் துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்

(இ - ள்.) கருப்பத்தே துளையப்பட்டனவும் கல்லிடுக்கிற்புக்கு முடங்குபட்டனவும் திருக்குழுறுக்குண்டெழுந்தனவுமென்னும் இக்குற்றங்கணங்கிய செம்மைமிக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த கொடிப்பவளவருக்கமும்,

இவை மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும் குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க, இனிக்குணமிக்குக் குற்றங்கணங்கியன, நிறமும் உருட்சியும்¹ சிந்தாரமும் ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கணியும் தூதுவழுதுணம்பழமும் போல்வனவெனக்கொள்க.

கக௯ - உரு. வகைதெரி.....வீதியும்

(இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின் பிறப்புமுதல் சிறப்பீறிய வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற் சிறப்புப்பெற்றோங்கிப் பகைவரால் தெறுதற்றொழிவே எக்காலத்தும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக்கடைத்தெருவும்,

பகைவர்தெறுதலைக் கனவினுநீண்டறியாதவெனவுமாம்.

உக - உருச. சாதருபங் கிளிச்சிறை.....வீதியும்

(இ - ள்.) சாதருபமும் கிளிச்சிறையும் ஆடகமும் சாம்பூரதமுமென்னும் நால்வகைச்சாதிப் பெயர்பெற்றோங்கிய கோட்பாட்டையுடைய பொற்பேதத்தைப் பகுத்தறியும் பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயுறுந்துன்பமொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன்னுள்ளதெனவிளக்கக் கொடிகள் வயின்றோறுமெடுக்கும் நன்மைபொருந்திய பொற்கடைகளும்,

ஒழித்து, ஒழிப்ப. ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

உரு - எ. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை வீதியும்

(இ - ள்.) துண்ணிய பருத்தினூலினும்² எலிமயிரினும் பட்டுநூலினும் தத்தம் பகுதிகளால் நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய துகில் வருக்கங்களில் ஒவ்வொன்றை நூறுகத் தெரிந்தடுக்கப்பட்ட அடுக்குப் பலதூறுகிய மடிப்புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடைவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்துதலின், 'நறுமடி' என்றார்.

உருஅ - கக. நிறைக்கோற் றுலாத்தர்.....கூலவீதியும்

(இ - ள்.) நிறுக்கும் துலாக்கோலையுடையராய் மறிக்கும் பறையையுடையராய் அளக்கும் மரக்காலையுடையராய்த் தரகுசெய்வார் நின்றழிநில்லாது எங்கணும் தடுமாறும்படி எக்காலமும் பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும் நிறுக்கும் வேறு பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூலங்களுங்குவித்த கூலக்கடைத்தெருவும்,

¹ திருவால. உரு: உரு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

² சிவகசித்தாமணி, உருஅசு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பறைக்கப்பராரை - பராரைக்கப்பறையென்க. என்றது பரிய அரையை யும் இரும்பால் வாய்மட்டாகக்கட்டின கண்ணீர்புமுடைய பறையென்றபடி. அம்பணம் - தரகரளக்குமரக்கால். காலமன்றியுமென்றற்கு இரவும் பகலு மெனவுமாம். கருமை - பெருமை. இதனை மூடைக்கேற்றுக; கறிக்கேற்றினு மமையும்; மூடை - பொதி. ஒடி, என்னொடுவாய்ப் பின்னும் சிலபண்டங் களினெழிபை உணர்த்திநின்றது. கூலம் - ஈரெண்வகைத்து; என்னை? “நெல்லுப் புல்லு வரகு... இராகியெண் கூலம்” எனவும், “என்றஞ் கொள்ளுப் பயறுமுந் தவரை, கடலை துவரை மொச்சை பென்றூங், குடனிலை முதிரைக் கூலத் துணவே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு தெரிந்த.....கொடிமதிற் புறத்தென்.

(இ - ள்.) குலம் நான்காகப்பகுத்தவகையால் தெரிந்த அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளரெனச்சொல்லப்பட்டாரிருக்கும் நான்காய்வேறுபட்ட தெருக் களும் முச்சந்தியும் நாற்சந்தியும் கோயிலங்காடியும் பலிபெறும் மன்றிடங்களும் கவர்க்கு நெறிகளும் தேர்வீதிகளுமாகிய இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசும்பினடி வாச நின்ற முறுகி ஒழிதலின் அதனுடைய வெங்கதிர்கள் துழையப்படாத புதிய கொடியும் படாகையுமென்னும் இவற்றின்பந்தர்நீழிலேதிரிந்து காவல னது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியொய்துதலாலே பொருந்துழியறிதலை மறந்து போந்தானென்க.

கவலை - முடுக்குவழிகள். கதிர் மேடவீதியின் நீங்குதலின் விசும்பகரி திருகிய வென்றார். அகமி - நடு. திருகுதல் - முறுகுதல்; “தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலின்” என்றார் பிறரும். கொடி - சிறுகொடி. படா கை - பெருங்கொடி.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்தமண்டிலம் துயிலெடுப்ப இயம்பச் சென்று எத்திச் சிறுமையும்றெனென்றலும், கவுந்தியடிகள், அனையயுமல்ல; பெற்றனை யன்றே; வருந்தாகேகிப் போதின்கென்றலும் மருங்கிற்போகி அபிராதுபுக்கு மகிழ்தரு வீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காழவீதியும் பயங்கெழுவீதியும் நலங்க் ளர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும் நால்வேறுதெருவும் அந்தியும் சதுக்க மும் ஆவணவீதியும் மன்றமும் கவலையும் மறுகுமாகிய இவ்விடங்களில் பந்தர்நீழலிற்றிரிந்து காவலனுரைக் கோவலன்கண்டு மகிழ்வெய்திப் பெயர்ந தானென வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டிலம்.

பதினேந்தாவது

அடைக்கலக்காதை.

¹ நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி

² கடம்பூண் டிருட்டுங் கெளரியர் பெருஞ்சீர்க்
கோலின் செம்மையுங் குடையின் தண்மையும்
வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொள்கைப்

நூ. ³ பதியெழு வறியாப் பண்புமேம் பட்ட

மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டாங்

⁴ கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து
தீதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு

கடு. மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித்
தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து

⁵ நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலன் கொண்டு

கடு. குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து
தமர்முதற் பெயர்வோன் றுழ்பொழி லாங்கண்
வகுந்துசெல் வருத்தத்து வான்றுயர் நீங்கக்
கவுந்தி யிடவயிற் புகுந்தோன் தன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

க. நிலந்தருதிரு - விளைவு. நேமி - நேமியை.

உ. கடம்பூண்டு - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியர் - பாண்டியர்.

சு. ஆங்கு - அப்பொழுதே. (சு) விளங்கிய (சு) மூதூர்.

ஈசு. முனிவன் - அகத்தியன்.

¹ “நிலந்தருதிருவினெடியோன்” (மதுரை. எஃக); “நிலந்தரு திருவிற்பாண்டி” (தொல். பாயிரம்.)

² கடம்பூண்ல்: மணி. க: எடு.

³ “பதியெழுவறியாப்பழங்குடி” சிலப். க: கடு; மலைபடு. சஎக.

⁴ சிலப். கக: ககடு - சு; டு: கடு: ககடு-சு.

⁵ “நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்” தொல். பாயிரம்.

உ௦. ¹ நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்
வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சீ ரெய்திய
மார்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தன னெடுத்து
* வாலா மைநா ணீங்கிய பின்னர்

உ௧. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்டு
நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று
தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்
² கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
³ லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னுட்

௩௦. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகலி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த
விர்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
லுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது

௩௧. துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென
விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த

உ௦. நவின் றுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லுகை.

உ௧. வாலாமை - தூய்மையின்மை.

உ௨. முதுகணிகையராவார்-பாட்டிமார், தாய்மார்.

உ௩ - ௩௦. எங்கோனென்றது, கோவலன் மரபினுள்ளானொருவனை; புண்ணியதானம் முன்பு செய்து ஒழுகினாலால்.

௩௧. நண்ணுவழியின்றி - கரையையக் கிட்டுமிடமின்றி.

(உ௮) கடலின் இடையிருள்யாமத்துக் (௩௧) கரைகாணாது சிலநாள் நீந்திச்செல்ல.

௩௨. இந்திரனேவலால் இத்தீவினுள்ளாரை அசுரர் வாதியாமம் காத்த இங்கு வாழ்வேன்.

௩௩. நீ முன்புசெய்த தானங்களால் வந்தபுண்ணியம் உன்னைவிடாது; உறுதி யொழியாது, முற்று.

௩௪. ஒழிகவெனச் சொல்லி.

¹ "நாவலந்தணரருமறைப்பொருளை" பரி. ௧, உ.

² மணி. எ: ௩௩ - ௮; ௧௮ உ: ௧௮௧ - உ; ௧௮ உ: ௧௮-௩௧.

³ உடைகலப்படல்: மணி. ௧௬: ௨௦; ௧௮ ௧௮: ௧௮.

(பி - ம்.) * 'வாலாமைநாணீங்கிய'

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென
வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்
மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று

சு௦. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய
ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
முனங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவோன்
² மளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி

சுரு. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றண்ணைப்
³ பாசுகழிந் தியாங்கணும் பறைபட வழுஉம்
வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள
வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப் பாளைக்க
கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

ரு௦. ⁴ பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் டடங்கி
⁵ மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்
பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்கனி நடக்கிய கருணை மறவ
பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக

ருரு. வெள்ளிய மனையோ ளினைந்துபின் செல்ல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்

நகூ. எங்குல தெய்வமென்றான்; அவ்வுதவிபற்றி. என - என்று கோவ
லன்கூற.

சக. பொழிய - பொழியாநிற்க.

(சக) வருவோனாகிய (சரு) மறையோனை.

சசு. பாசு - பாகர்.

சஅ. ஓய்யென - விரைய. தெழித்து - உரப்பி.

ரு௦. பொய்பொருந்து கை - பொய்பொருந்தின துதிக்கை. கோட்டடங்கி-
கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

ருகூ. கருணைமறவ - கிருபாவீரனே.

ருசு. பிள்ளைநகுலம் - ⁵ கீரிக்குட்டி. பெரும்பிறிதாக்கை - மரிக்கை.

ருரு. எள்ளியமனையோள் - அவனால் இகழப்பட்ட மனையாள்.

¹ சசு - ரு. மு. மணி. கசு; ரு௦ - நகூ; தாலடி. கசு.

² மணி. ச : சக. ³ மலையடி. க௦௭. ⁴ சீவக. கஅகஅ.

⁵ குட்டியென்னும் இளமைப்பெயர் கீரிக்குமுரித்தென்பார், மயிலைதாதர்; தன்.

கடவ தன்னுநின் ¹ கைத்தூண் வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்வேடு
கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்

கூ0. பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் கழிபலங் கொண்மி னோவெனு
மருமறை * யாட்டியை யணுகக் கூஉ
யாதுநீ யுற்ற விடரீ தென்னென

கூடு மாதர்தா னுற்ற வான்றுயர் செப்பி
யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
கைப்பொரு டந்தென் கடுந்துயர் களைகென
வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே
னெஞ்சறு துயர † நீங்குக வென்றாங்

எ0. கோத்துடை யந்தண ருரைநூற் கிடக்கையிற்
மீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்
தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்

நூ. நின்கைத்தூண் வாழ்க்கை - நின் ஒழுக்கத்தினால் நான் உண்டு வாழும் வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உண்டுவாழ்தல் கடவதன்றென்றமாம்.

நூ. வடமொழி வாசகமாவது ஒருகிரந்தம்; அது, “அபரீக்ஷயநகர்த்த வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத் பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ நகுலம் யதா” என்பது.

நூ. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

கூஉ. கருமக் கழிபலங் கொண்மின் - இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக் கழிக்கும் புண்ணியஞ்செய்து கொண்மின்; என்றது, காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்த பலமென்றவாறு; அஃதாவது, தான்கொன்ற கொலைத்தொழினீங்கப் போனகணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும் பொருளளிக்குங் காரிய மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

கூக. (பா) கூவி - அழைத்து.

கூச. நீயுற்ற இடர்யாதென; ஈது என்னென - இவ்வேடு என்னென்று சொல்ல.

எ0. நூற்கிடக்கை - வேதவிதி.

எக. மீத்திறம் - கொலைத்திறம்.

1 “கைத்தூண்க” மணி. கூசு: கூ.

(பி - ம்) * ‘ஆட்டியையழைத்தனன் கூஉ, யாதுநீயுற்றனை யிடரீங்கென்னென’

† ‘நீங்குகென்றாங் கோத்துடையந்தணனுரை’

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி

யொல்காச் செல்வத் துறுபொருள் கொடுத்து

எரு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ

பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த

மற்றவள் கணவற்கு வறியோ நெருவ

¹ னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்துணும் பூதத்துக்

கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும்

அரு. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு

கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி

யென்னுயிர் கொண்டிங் கிவனுயிர் தாவென

நன்னெடும் ² பூத நல்கா தாகி

நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு

அரு. பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை

யொழிகளின் கருத்தென ஷுயிர்முன் புடைப்ப

வழிதரு * முள்ளத் தவனொடும் போந்தவன்

† சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு கிளைக்கும்

பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்

கூ0. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம

³ லிம்மைச் ‡ செய்தன யானறி நல்வினை

யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எசு. செல்வத்து துறுபொருள்-செல்வத்திலேயுற்றபொருள்; செல்வத்தாலே யுற்றவென்றுமாம்.

எரு. செல்லாச்செல்வ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. படிற்றுரை - பொய்ப்பழி. எள. வறியோன் - அறிவில்லான்.

எக. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அரு. இழக்கும் - நழுவும்.

அசு. உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அக. கிளைஞரின் - கிளைஞரைப்போல.

கூ0. இல்லோர் - வறியோர். செம்மல் - தலைவன். இல்லோர்செம்மலென் பதற்கு இல்லறத்தார் தலைவவென்றுமாம்.

1 “அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கில்லை” குறுந். ௧௮௪.

2 சிலப். ரு: ௧௨௮ - ௧௪; மணி. ௧: ௨௩-௪; ௬: ௨௨: ௪௬ - ௫௬.

3 ௧௧-௩. திருக்குறள், ௧௬௬ - பரிமேல். மேற்.

(பி - ம்.) * ‘உள்ளத்தஞரோடு’ † ‘சுற்றத்தோர்க்குத்துடர்’ ‡ ‘செய்தயானறி’

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது
விருத்தகோ பால நீயென வினவக்

கூரு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன் றன்னுற்

காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னி

னாறங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்

கூறையோட் பட்டுக் கோட்டுமா லூரவு

மணித்தகு புரிசூழ லாயிழை தன்னுடும்

கூரு. பிணிப் * பறுத் தோர்தம் பெற்றி பெய்தவு

மாமலர் வானி வறுநிலத் தெறிந்து

* காமக் கடவுள் கையற் றேங்க

வணிதிகழ் * போதியறவோன் றன்முன்

† மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு

கூரு. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்

கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென

வறத்துறை மாக்கட் † கல்ல திர்தப்

புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகலி

னரசர் பின்னோ ரகநகர் ‡ மருங்கினின்

கூசு. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே. வினவ - (கூஉ)
'உம்மைப்பயன்கொல்' என்றலால் மாடலன் வினவவென்க.

கூரு. குறுமகன் - கீழ்மகன்.

கூசு. கோட்டுமா - பன்றி; ஞானமைக் கடாவுமாம்.

கூரு. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - பெருமைச் சுவர்க்கம்.

கூசு. வானி - வானியை. கூஉ. கையறவு - செயலறவு.

கூசு. போதியறவோன் - புத்தன்.

கூசு. கடிதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று இவ்விடத்தே வரும்.

கூசு. அகநகர் மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

1 "பிணிப்பறுமாதவன்" மணி. கூசு. கூசு. 2 மணி. கூ: கூசு.

3 போதியறவோன்: மணி. கூசு: எக - ஈ; கூஉ: கூசு - உ, கூசு; கூரு: கூசு, உகூ;
கூசு: கூசு; கூசு: கூசு-ஈ; கூரு: கூசு.

(பி - ம்.) * 'அறுத்தோர்பெற்றியை' † 'மணிமேகலையொடு மாதவிதுறப்பவ
தனலேபோலும்' ‡ 'அல்லதை யிர்தப் புறத்துறைவாழ்க்கை' § 'மருங்கி
னரையிற்'

கக௦. னுரையிற் கொள்வரிங் கொழிகநின் னிருப்புக்
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்

மாட மதுரை மாநகர் புகுகென

மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்

கோவலன் றனக்குக் கூறுங் காலே

கக௧. ¹ * யறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பஸ்கிய

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்

பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற் பெயர்வோ

ளாயர் முதுமகண் மாதரி யென்போர்

† காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ

க௨௦. மாகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்

கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை

தீதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளளியண்

மாதரி † தன்னுடன் மடந்தையை யிருத்துதற்

கேத மின்றென வெண்ணின ளாகி

க௨௧. மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்

றூதையைக் கேட்கிற் § றன்குல வாண

ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு

கருந்தங் கண்ணியொடு கடிமனைப் || படுத்துவ

² ருடைப்பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு

க௦௧ - க௦. நின் உரை - மாசாத்துவானென்னும் பிரகாசம்; வணிகர்
நின்பிரகாசத்தாலே நின்னை அகநகர்மருங்கில் வைத்துக் கொள்வரென்றுமாம்.

(க௦௮) ஆதலால் (க௧௨) மதுரையிலே போவென்று (க௧௩) மாடலனும்
கவுந்தியும் (க௧௪) கூறாநிற்கையில்.

க௧௧. பான்மடை - பாற்சோறு.

க௨௮. கடிமனைப் படுத்துவர் - காவலையுடைய தங்கள் வீடுகளிலே வைத்
துக்கொள்வர்.

¹ கக௧ - சு: சிலப். க௧: கக௧ - சு: ௬௭ க௧: ௭ - ௮.

² “உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை” பழ. ௨௦௦.

(யி - ம்.) * ‘அறந்தரு’ † ‘காவுந்திகையைக் கண்டடிவணங்க வாகாத்
தோம்பியாபயன்’ ‡ ‘தன்னொடு மடந்தையயிருத்தற்கு’ § ‘தங்குலவாழ்நர்’
|| ‘படுக்குவர்’

௧௩௦. மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலர் தந்தேன்
மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிச்
செங்கய நெடுங்க * ணஞ்சனந் தீட்டித்
தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து
தூமடி யுடஇத் தொல்லோர் சிறப்பி
௧௩௩. னாயமுங் காவலு மாயிழை தனக்குத்
தாயு நீயே யாகித் தாங்கிங்
கென்னெடு போந்த விளங்கொடி நங்கைதன்
வண்ணச் சீறடி மண்மக ளறிந்திலன்
கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன் றனக்கு
௧௩௪. நடுங்குதுய் ரெய்தி நாப்புலர வாடித்
தன்றுயர் காணாத் தகைசால் † பூங்கொடி
யின்றுணை மகளிர்க் கின்றி யமையாக்
¹ கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்
௧௩௫. வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது
நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு
மத்தகு நல்லுரை யறியா யோநீ
தவத்தோ ரடைக்கலர் தான்கிறி தாயினு
௧௩௬. மிகப்பே ரின்பந் தருநீது கேளாய்
² காவிரிப் படப்பைப் பட்டினந் தன்னுட்
பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ

௧௩௮. அவனைப் புறப்படவிடாமையாலே அவளடியைப் பூமிதேவியும்
கண்டறியாள்; இனி, கொப்புளங் கொண்டதென்பாள், ‘மண்மகளறிந்திலன்’
என்றாள் என்றும், காவின்மென்மைக்குத் தக்கபடி தானும் மெல்கின்றில
ளென்றுமாம்.

௧௩௯. காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப் பட்டினம்.

௧௪௦. பொதுநீங்கு திருநிழல் - பிறிது மரம்போல ஆதித்தனுடன்
திரியாதுநிற்குநிழல்; ஆவது ஆதித்தன் கிரணத்தாற் சாயாதேநிறல்.

¹ “கற்புக்கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த...நங்கை” (சிலப். உக: “தற்பயத்
தாள்”); “கற்புக்கடம்பூண்டு துங்கடன்முடித்த” மணி. உக: அ.

² “காவிரிப்படப்பை நன்னகர்” மணி. உடு: கக.

(பி - ம்.) * ‘அஞ்சனமுட்டி’ † ‘பூங்கொடிதற்பு’

¹ லலக நோன்பிக னொருங்குட னிட்ட

* விலகொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளித்

கருரு. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தம்முன்

² றிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்

³ ருரன் மாலையன் மமனியப் பூணினை

பாரோர் காணப் பலர் † தொழு படிமையன்

கருவிரற் குரங்கின் கையொரு பாகத்துப்

ககூ௦. † பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றேனைச்

சாவக ரெல்லாஞ் சாரணர்த் தொழுதிந்

‡ கியாதிவன் வரவென * விறையோன் கூறு

மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது

பட்டினி நோன்பிகள் பலர்புகு மனையிலோர்

ககூரு. மாதவ முதல்வனை மனைப்பெருங் கிழத்தி

யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத்

தூர்ச்சிறு குரங்கொன் றெதுங்கி யுள்புக்குப்

பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி

யுண்டொழி மிச்சிலு முகுத்த நீருந்

ககூ௦. தண்டா வேட்கையிற் ருன்சிறி தருந்தி

யெதிர்முக நோக்கிய விற்பச் செவ்வியை

கருக. உலக நோன்பிகள் - சாவகர்.

கருசு. (பா) திருவில் விட்டு - நல்ல ஒளியை விட்டு.

(கருஅ) பாரோர்கண்டறியா (ககூ௦) வானவன் நின்றேனை.

(கருக) ஒருபாகத்துக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற (ககூ௦) வானவன் வந்து நின்றேனைத் (ககூஉ) கேட்க இறையோன் கூறும்.

ககூக. எட்டிசாயலென்போன் ஒருவாணிகள்; எட்டி - பட்டப்பெயர். இருந்தோனென்றார்; தன் மஞ்செய்தவன்றானும் இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

ககூஅ. தன்பாற்பட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

ககூ௦. தண்டாவேட்கை - பசி.

ககூ௦ - எக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

¹ மு. கருக - ச: சிலப் க: உச - இ. ² மு. மணி. க: கப.

³ மு. கருஅ-அ: மணி. க: ககூ - எ.

⁴ இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம.) * 'இலங்கொளிச்' † 'தொழுதிப்பின்' ‡ 'பொருவிறல்' § 'யாதிவர்வரவென'

யதிராக் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின்
மக்களி னோம்பு மனைக்கிழத்¹ தியென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ம்மொழி யோம்பிக்

கஎரு. காதற் குரங்கு கடைநா ‡ நெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி

கஉரு. யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந் தோன்றிப்
பெருவிற்ற் முனம் பலவுஞ் செய்தாந்
கெண்ண லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
§ விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய நெல்லாந்

கஃரு. தற்காத் தனித்தோ || டானச் சிறப்பெனப்
பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் ¶ சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற் ** புணர்ந்த
சாயலன் மனைவி தானந் தன்னு
லாயின னிவ்வடி வறிமி னோவெனச்

ககரு. சாவகர்க் கெல்லாஞ் †† சாற்றினன் காட்டத்
‡‡ தேவ குமரன் றோன்றின னென்றலுஞ்
¹ சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் §§ பதியு ளருந்தவ மாக்களுந்

கஎசு. மொழி - மொழியை. கஎரு. கடைநாளெய்த் - மரிக்க.

கஎகூ. தானமென்றது, முன்பு சாரணர்க்குச் செய்துபோதுகிற தானம்.

கஎஅ. வாரணம் - ஸ்ரீவாரணசி.

கஎக. (பா) கவிப்பன் - பசுமறையத் தேடின பொருளுடையவன்.

கககூ. ஆரணங்காக - மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு; மிக்க தெய்வப்
பிரார்த்தியமாகக் கொண்டென்றமாம்.

¹ மு. சிலப்பதிகாரம், கக: எ.

(பி - ம்.) * 'நயந்தும்மக்களின்' † 'மிகுமொழி' ‡ 'எய்தத்தானஞ்' § 'விண்
னோருருவம்' || 'தானப்பயனென' ¶ 'சிறுவிறற்' ** 'புணர்ந்து' †† 'சாற்றிக்
காட்ட' ‡‡ 'தேவர்குமரன்' §§ 'பதியிலருந்தவ'

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா விற்பத்து * முடிவுல் கெய்தினர்
கேட்டனை † யாழினித் தோட்டார் குழலியொடு
நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே

உரு. கவுந்தி கூற வுவந்தன னேத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமைப் பனைத்தோண்
முனையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கையொடு
சென்ற ஞாயிற்றுச் செல்சுட ரமயத்துக்
கன்றுதே ராவின் கனைஞர லியம்ப

உரு. மறித்தோ ணவியத்¹ துறிக்கா வாள்ரொடு
² செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ
மிளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்
‡ கருவிர வாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
§ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்

உக௦ காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
தூண்டிலுந் || தொடக்கு⁵ மாண்டலை யடுப்புங்

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கை - தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கை; பொதுநிலைப்பட்டோராகிய சாவகர்.

ககவு. தோடார்குழலி, தோட்டார் குழலியென விகாரம்.

உருஉ. முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய நங்கை.

உருக. சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்சுட ரமயம் - இத்தையுடைய மாலைப்பொழுது; விழுந்தஞாயிற்றுச் சுடர் செல்லுகின்ற பொழுதின் கண்.

உருஅ. (பா) கருவிறல் - கொடியவெற்றி.

உருக. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா; சாணகங்கரைத்துக் காய்கிற மிடாக்களுமாம்.

உக௦. இருப்புவட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடு கூடை - இடங்கணிக்கல் வீசங் கூடை.

உகக. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு. ஆண்டலையடுப்பு - ஆண்டலைப் புள்ளின்வடிவாகிய அடுப்பு.

¹ “முனையினையெ” (சிலப் எ. கக); “முனையெயிறும்பி” மணி. ச. க௦௦.

² “உறிக்காவூர்த்தி மறுப்படு மயிர்ச்சுவல்” பெரும்பாண். ககக.

³ “செறிவளையாய்ச்சியர்” சிலப். கக: எ.

⁴ உருஎ-கக: இவ்வடிகள், திருக்குறள், எசுரு - பரிமேல். மேற்கோள்; “வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண்புடைய கழமதில்” மணி. உஅ; உக - ச.

⁵ “ஆண்டலையணங்குப்பின்” மதுரை. உக.

(பி - ம) * ‘சுயருலகு’ † ‘ஆயிற்றோட்டலர்’ ‡ ‘கருவிரற்கூகையுங்’ § ‘பரிவுறுதெய்யும்’ || துடக்குமாண்டலையடக்கதுங்

கவையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு
மைபவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்
சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பீணையு

உகடு. ¹ மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற்ற் கணையமுங்
கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி துடங்கும்
வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற் புணர்ந்தென்.

உகஉ. கவை - கவைக்கோல். கழு - கழுக்கோல். புதை - அம்புக்கட்டு; மண்ணிற் புதைத்த இரும்பாணியுமென்ப. புழை - ஏவறை.

உகங. ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றுந் துலாம்; அப்புப்பற்றுகை தூக்கிற் மென்பாருமுளர்; சிற்றம்புகளை வைத்து எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட் ² பொதுக்கும் ண்சி; பொய்யுசியென்று பாட மோதி, மாற்றரைக் கையைப் பொய்யாக்குமுசியென்பாருமுளர்.

உகச. சிரல் - சிச்சிலி. பீணை - வேய்வடிவாகப்பண்ணி வைப்பது; முர சென்பாருமுளர்; குதிரைப்பந்தியுமாம்.

உகடு. எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே வீழாது எடுக்கவிடுமரங்கள்; [சீப்பு=விசை]; கதவோடு பொருந்தின மேலிற்றழுமாம்; நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்து மேலையெழுப்புகையால், எழுவுஞ் சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரம்.

உகஎ. கோல் - விட்டேறு. குந்தம் - சிறுசவளம்.

உகஎ. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி; நாள்தோறுஞ்செய்த வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்.

உகசு. கோவலர் மடந்தை - இடைச்சியான்பாதரி.

(உகசு) கோவலர் மடந்தை அடைக்கலங்கொண்டகொள்கையொடு (உகஅ) வாயில்கடந்து தன்மனை புக்காளென்க.

¹ "ஏனையுஞ் சீப்பு மாற்றி, மாண்வினையானையு மணிகளைத் தனவே" (புறநா. ௩௦௫); "சீப்புள் னுறுத்துத் தின்னெழுப் போக்கிக், காப்புள் னுறந்த கடிமதில் வாயில்" பெருங். க. சந: கசுந - ச.

² பொதுக்கும் - துணைக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத் தப்பிறத் தப்பினு லாடும்" கம்ப. இரணிய. ச.

(பி - ம.) * 'கடந்துதன்' † 'கோவலன் மடந்தையொடு கொள்கையிற் சிறந்தென்'

க - அ. நிலந்தரு திருவின்.....பொழிலிடம் புகுந்து

(இ - ள்.) நிலத்திற்குப் பலதிருவினையுந்தரும் அருளாகிய நீழலிடத்தே நின்று நேமிசைய முறைமையான் மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய மிக்க புகழ்பொருந்திய கோலின் துசெம்மையும் குடையின் துதண்மையும் வேலின் துவெம்மையும் விளங்குதற்கிடமாகிய கோட்பாட்டையுடைய அவ்விடத்தினின்றும் நீங்குதலையாத முறைமைமேம்பட்ட மதுரைமூதூராகிய மாநகரைக் கண்டும் அந்நகரில் அறத்தைப் பிறர்க்கருளும் நெஞ்சினையுடைய அறவோர் பயின்ற புறமதிர்கண் உள்ளதாகிய மூதூர்ப்பொழிலிடத்தே தபோதனரிருக்கும் பள்ளிக்கண்ணே புகுந்தென்க.

இனி, நிலந்தருதிரு - விளைவு; ² அதனிழலிடத்தே நின்றெனினுமமையும். நேமி - ஆணைச் சக்கரம். கௌரியர் - பாண்டியர். கொற்றம் - வெம்மை. தருதல் - கொடை.

க - சு. தீதுதீர் மதுரையும்.....கோவலன் கூறுழி

(இ - ள்.) தீதுகள்நீங்கிய மதுரையின்சிறப்பையும் தென்னவன்கொற்றத் தையும் கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன்கூறுகின்றவளவிலேயென்க.

தீது - ³ பசியும் பணியும் பகையும். தீர்தல் - நீங்குதல். 'கோலின்செம்மை' என்பதனால் பசிரீங்குதலும் [⁴ "கோணிலை திரிந்து நாழி.....கோல் கோடினென்றான்" என்பதனாற்போல்க.], 'குடையின் தண்மை' என்பதனால் பணி நீங்குதலும் [⁵ "கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே" என்பதனாற்போல்க.], 'வேலின் கொற்றம்' என்பதனாற்போல்க. நீங்குதலும்.....கொள்க.

கக - ந. தாழ்நீர் வேலி.....மாடல நென்போன்

(இ - ள்.) தாழ்ந்தநீரேவேலியாகவுடைய ⁶ தலைச்செங்காடென் னுமூரிடத்தா நான்குவேதத்தினையும் ஒதிமுடித்த நலத்தைப்புரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறையவர்க்குமுதல்வனாகிய மாடலனென்று பெயர்கூறப்படுவோனென்க.

நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.

கச - கூ. மாதவ முனிவன்.....சேவடி வணங்க

(இ - ள்.) அந்த மாடலனென்போன், அகத்தியனுடைய பொதியின்மலையை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில் தீர்த்தமாடுமுறைமையின் ஆடித் தன்னு குடும்ப மிருக்கின்றவிடத்திற்கு மீண்டுவருகின்றவன் வழிவந்தவருத்தத்தா னுண்டாய துயரநீங்குதற்குக் கவுந்தியடிகளிருந்த பள்ளியிடத்தேசென்று புகுந்தவனைக் கோவலன்சென்று வணங்கவென்க.

¹ "அலகுடை நீழலவர்" (குறள், சுருந்), "நெல்லின்பொழில் சூழ்ந்ததின்தீரீ" (தே) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

² "பசியும் பணியும் பகையு நீங்க" சிலப்பதிகாரம், ஐ: எஉ; மணி. க: எஃ.

³ சீவசகிந்தாமணி, உருகு. ⁴ புறநானூறு, நகு.

⁵ தலைச்செங்காடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தென்மேற்கிலே நான்கு நாழிகவழித் தூரத்திலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவதலம்.

தமர்முதல் - தமரிடம். வகுந்து - வழி; ¹ “வரைசேர் வகுந்திற் காணத் துப் படினை” என்றார் மலைபடுகடாதீர் னும். இடவயின் - இடத்தில். வானுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட் கவுந்தியிடவயிற் புகுந்தோனென்க.

உ0. நாவலந்தான் னுனவின் னுரைப்போன் :—

(இ - ள்.) நாவாற் சொல்வன்மையையுடைய அந்தணன், நீ இங்ஙனம் வருதற்குக் காரணம் யாதென்று இவனைவினவித் தானுரைக்கின்றவனென்க.

உக - ஏ. வேந்துறு சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு

(இ - ள்.) கரிகாலன்கோடித்த மிக்க தலைவரிசையாற் சிறந்தபுகழினைப் பெற்ற மாவின் தளிர் போலும் மேனியையுடைய மாதவியாகியமடந்தை மேற்பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய குழுவியைப் பயந்தெடுத்து வாலாமையாகிய நாட்கணிங்கியபில் மிகவும் பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவிமகட்கு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம் மகிழ்வுற்றுச்சொல்லிய மங்கல் மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசனசம். முதுகணிகையர் - தாய்த்தாராயபெண்டிர்; அவர் ² சித்திராபதிமுதலாயினார். முன்னர்க் குழுவியென்றதன் பொதுமை நீங்க ‘மகட்கு’ என்றார். நாட்டினும், பன்மைத்தன்மை. நாட்டில் - நிறுத்தல்.

உஅ - ஈ. இடையிருள் யாமத்து.....பெயர்நீங்குகென

(இ - ள்.) முன்னாலே எறியுந்திரைகளையுடைய கடலிடத்து இடையிருள் யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையப்பட்ட எங்கோன் முற்பவத்திற் புண்ணியத் தையும் தருமதானத்தையும் செய்தோனாதலின் தன்னையனுக்கும் இடையுறு ஓரிடத்தினின்று அக்கடலிடையே ³ சிலநாளிந்துழி, ஒருதெய்வந்தோன்றி, இத்தீவினுள்ளாரை அரக்கர் வாதைபண்ணாமல் இந்திரனேவலாலே பாதுகாத்து வாழ்கின்ற யான் நின்றுயர் கண்டு அதனையொழித்தற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா தொழிக்; என்பெயர் மணிமேகலைகான்; என்னுலன்றியும் நீ முன்பண்ணிய தானமிகுதியான்வரும் புண்ணியமும் நின்னைஒழியாதாகலான், நீ இத்துன்பத்தினின்றுநீங்கி இக்கடலினின்றும் ஏறுவாயாகவெனச் சொல்லித் தன்விஞ்சையால் ஒரு திடீர்ப்பெயர்ந்து இடம்பெயைத்தீர்த்த ⁴ எம்ருலதெய்வத்தினுடையபெயரை ஈங்கு நீரிடுமினென்று நீ சொல்லவென்க.

கரைகாணக்கடலென்பார் பெருங்கடலென்றார்; எங்கோன் - எம்மரபில் முற்பட்டான். முன்னுள்ளென்பதனை உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய தானமென்பதனோடுமொட்டிக. நண்ணுவழியின்றியென்பதற்குக் கரைசேரு

¹ மலைபடுகடாம், உசஉ. ² சித்திராபதி - மாதவியின்தாய்; மணி. உ: 80 - எக.

³ சிலநாளென்றது எழுநாள்; மணி. உக: கக.

⁴ இது, “திரையிரும் பெளவத்துத் தெய்வமொன் னுண்டெனக், கோவலன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென், னுமஞ் செய்த நன்னு ணள்ளிருட், காமன் கையிற் கடுநலையறுக்கு, மாபெருத் தவக்கொடியின்றனை யென்றே, நளவே போலக் கன வகத் துரைத்தேன்” (மணி. எ: ௩௩ - அ.) என்பதனுலுமறிக.

மிடமின்றியென்றுமுரைப்பர். புண்ணியதானம், உம்மைத்தொகை. தானத் துறுதி - தானப்பயன்; ஆவது புண்ணியம். விஞ்சையிற்பெயர்த்தென்பதற்கு இக்கரையிலே மீளவுந்ந்தெனினுமமையும். எங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தையுண்டாக்கியதெய்வம்; இன்னும் விஞ்சையிற்பெயர்த்து விழும் தீர்த்தவென்பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போய்பொருளும் [தல்விபும்] வஞ்சமறத்தந்து இடம்படையத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்; ¹ 'விஞ்சைகள் வல்லேன் விளிந்தநின் றோழரோ, டெஞ்சிய வான்பொரு ளெல்லா மிமைப்பினுள், வஞ்சமொன் றின்று மறித்தே தருகுவ, னெஞ்சிற் குழைந்து நினையன்மி னென்றான்' என்றாற்பிறரும்.

சங்கு - இக்கடவிடத்தெனவும், இந்நகரிடத்தெனவும், இப்படி விபத்தினின்றும்மெடுப்பதற்கெனவுமாம்.

வந்தேன்; அஞ்சல்; உறுதியொழியாது; நீங்கி ஒழிக்கெனப் பெயர்த்துத் தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

௩௮ - சக. அணிமே கலையார்.....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிந்தமேகலையையுடைய அநேகநக்கணிகையார்க்கு மணிமேகலையென்று பெயர்கூறி அரசனையும் நகரையும்வாழ்த்திய அந்நைநாளிலே நிறைந்த அழகையுடைய மடந்தையாகிய மாதவியுடனே செம்பொன்னுகிய மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாநிற்கவென்க,

௪௨ - எ. ஞான நன்னெறி.....கைக்கொள

(இ - ள்.) அந்நன்மொழியாநிற்க, ² வீட்டிலகஞ்சேர்த்தற்கு நல்லநெறியாகிய ஞானத்திற்குத் தானெல்லையாகிய மறையோனெருவன் தன்மூப்பான் யாக்கைவனைந்து நடைதளர்த்தால் தான்பிடித்த தன்மனையே காலாகனூன்றிக் கூனினயாக்கையையுடையனாய்த் தானங்கொள்ளுத்தற்குத் தன்னேமதித்துவருகின்றவனைப் பாகர்செய்க்கழிந்து எங்கனும் பறைகொட்டவருகின்ற மதவேகத்தையுடைய யானை சினத்தாற் கைக்கொண்டதாகவென்க.

௪௮ - ௩௩. ஒப்பெனத் தெழித்தாங்கு .....கருணை மறவ

(இ - ள்.) அந்நன்ம மறையோனைக்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே சென்றுசேர்ந்து தன்கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில் தான்புக்கவளவிலே யானை கையால் வளைப்பப் புரைபொருந்திய வளைந்த கையினின் னுநீங்கி வெளிய கோட்டிலே யடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலெருந்த விஞ்சையனைப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்கசின நீங்காத மத்தையுடைய களிற்றை யடக்கிய கிருபாவீரனே!

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௩௨௦.

² "தானத்தாற் போகத் தவத்தாற் சுவர்க்குமா, ஞானத்தால் வீடாக நாட்டி" (சிறுபஞ்ச. ௩௬); "ஞான முன்னிய நான்மறை யாளர்கைத், தான மென்னத் தழைத்தது நீத்தமே" (கம்ப. ஆற்ற. ௩.) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

ஒய்யென்பது யானையைப் பாகர் வையும் ஆரியமொழியெனினுமமையும்;
 “ஆண்ணலத் களிந்தை வையா” என்றார் பிறரும். இனி விரையத் தெழித்
 தெனினுமமையும்; தெழித்தல் - பிரித்துமாம்; குடராட்டார்வழக்கு. பொய்-
 புரை. பொரு - பொருந்தின; விகாரம். முடங்குகையைபுடையகோடெனினு
 மமையும். மை - மஞ்சமாம்; முகபடாத்துக்குவமையாக்குக. பிறழ்தல் -
 நீங்குதல்; * “மொய்கொளப் பிறழ்த்து முத்தார் மருப்பிடைக் குளிந்து”
 என்றார் பிறரும். கருணை - அருள். மழம் - வீரம்.

கைக்கொளத் தெழித்து ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி இருந்து அடங்கிய
 மறவவென்க.

இச - எடு. பிள்ளை நகுலம்.....செல்வ

(இ - ள்.) தான்வளர்த்தகிரி தன்பிள்ளையைக்காத்திருந்ததாக, ஒரு பாம்பு
 னாக அதனைக் கௌலித்துணித்த குருதிவாயோடு தன்வரவுபார்த்து எதிர்கொண்
 டதனைத் தன்பிள்ளையைக்கடித்ததெனக்கருதித் தன்னைப்பின்மனையாற்புலுடக்க
 அது மரித்தலாலே வடதிசையைநோக்கிக் கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை
 மனைவி பின்செல்லப் பொறுதிகழ்ந்து நின்றொழுக்கத்தின் உண்டி மனையறத்
 தின்கண் வாழும் வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று; ஆகலால் வடமொழிவாசக
 மெழுதிய இவவேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும் மாந்தர்கையகந்தே
 ரீகொடுக்கவெனச்சொல்லி அவன்போக, பீடிகைத்தெருவினும் மாடமறுகினும்
 பிறர்மனைகளினும் போகியிளத்திரிந்து கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும்
 அருமறையர்ப்படியைக்கூவி நீ இவ்வனாதற்கு நீயுமறிவியாயாது? இக்கூறிய
 தியாதென்று கேட்ப, அம்மாதர் தான் கொலைசெய்தலாற் கொழுநன்பிரிய
 அவனைக்காணாது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக்கூறி இத்திறமாகிய பொருளையெழுதிய
 ஏட்டினை வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருள்த் தந்து எனது கமிந்துயரக் தனாக
 வென்றுசொல்ல, அஞ்சாதொழி; நினதுயரை பாளையகளைதேன்; நின்னெஞ்
 சின்மிக்கதுயரத்தை இனி நீங்குவாயாகவெனச்சொல்லி அப்பொழுதே தருமா
 சனத்தோருரைத்த தூல்வழியே அப் பார்ப்பனிக்ஞானதாகிய கொலைப்பாவரீங்கு
 தற்குத் தானத்தையுஞ்செய்து அவன்துன்பரீக்கிக் காட்டுநெறிக்கட்போன
 கணவனையுங்கட்டி அவர்க்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத் தளராத * பலபடைப்பா
 கிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையுங் கொடுத்தது வேள்வியையுஞ்
 செய்வித்த தொலையாத செல்வனே!

வடதிசைப்பெயர்தல் - கங்கையாடப்போதல். கை - ஒழுக்கம்; கையா
 னுண் டொழுகும் இவ்வாழ்க்கையெனவுமாம். வடமொழி - ஆரியம். வாசகம் -
 கவி; ஆவது “சுலபரீக்ஷ நகத்தூவுஞ் சுத்தூவுஞ் ஸுலபரீக்ஷிதம் -
 பஸூரூவகி ஸுனாவம் *ஸூர ஹணீ நகூலாயயா” [அபரீக்ஷய

* “ஒய்யெனப் பெறலருங் குஞ்சர மேறலின்” சீவகசிந்தாமணி, கஅநக.

* சீவகசிந்தாமணி, கஎஅ.

* “படைப்புப் பலபடைத்து” புறநா. கஅஅ.

* கோவலன் கொடையறிந்திறத்தவெனென்பது, “கொடைகெழு தாதை கோவ
 லன்” (மணி. உசு. ந.) என்பதனது மறியலாகும்.

(பி - ம்.) * “ஸூர ஹணீ நகூலாயிவ” (பிரஹ்மணியா தகுலாதிவ.)

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத் பவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ நகுலம்யதா.] என்பது. கரு - இக்கவியையெழுதியவேடு. மறுகி - சுழன்று கருமக் கழிபலம் - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம். கருமம் - அவன்கொன்ற கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது போனகணவனைக்கொடுத்தல். பலன்கொள்கை - அவன் வரும்படி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடருதல். தீத்திறம் - கொலைத் திறம். ஒல்காச்செவ்வமுடையோனானாலே உறுபொருள்கொடுத்தென்றமாம்.

எசு - கூடு. பத்தினி பொருத்தி.....இல்லோர் செம்மல்

(இ - ள்.) ஒருபத்தினி பொய்ப்பழியெய்துகற்கு அறிவிலாதானொருவன் அவள் கணவனுக்குப் பொய்ச்சான்றேறுதலாலே தவமறைந்தொழுகுவோர் முதலாகிய அறுவகையோரையும் புடைத்துண்ணும் பூதத்தினுடைய கரியபாசத்தினிடத்தே அவனகப்பட அந்நவம் அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்பாநின்ற துயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே விரையத்தான்புகுந்து, பூதநாதனே, நினக்குணவாக என்னுயிரைக்கைக்கொண்டு இவனுயிரைத்தருவாயாகவென்றிரப்பவும், பூதம் நல்காதாய் இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுறைமை என்பாலில்லை; ஆதலால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக; நின்முன்பே இவனைப்புடைத்துண்பேனெனப் புடைத்து விழுகின்றாக; அந்நால் நெஞ்சுழிந்த இம்மைபயோளொடு மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுற்றத்தினுள்ளார்க்கும் தொடர்புபட்ட கிளைகட்கும் நெஞ்சாற்பற்றிய நின்கிளைஞரைப்போல அன்புபட்டிப் பசியாகியபிணியைத்தீர்த்துப் பல்யாண்டு பாதுகாத்த இல்லத்தோர்தலைவனே!

படிது - பொய். அறியாக்கரி - பொய்க்கரி. தவ்வை - தாய். நரகன் - நரகிற்கேதுவான வினையையுடையவன்.

தன்னைவனங்கியகோவலனை, மாடலன், கடகறிமடங்கிய கருணை மறவ! நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செவ்வ! பல்யாண்டிபுரந்த இல்லோர்செம்மலெனப் புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான்:—

கூக - ச. இம்மைச் செய்தன .....நீயென வினவ

(இ - ள்.) கோபாள! யானறிய இப்பிறப்பிற்செய்த வெல்லாம் நல்வினையாகவும் இம்மாணிக்கக்கொழுந்துடன் நீ போந்து ஒருதனியுழந்தது உம்மைத் தீவினைப்பயனோதானென்று வினவினவனவிலேயென்க.

உம்மை - முற்பிறப்பு. ஒருதனியுழந்தல் - உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்தகுமாமணி-முழுமாமணிக்கர். கொழுந்தென்றான்; அவளிளமைபற்றி. விருத்தனானவிருத்தனே.

கரு - கருசு. கோவலன் கூறும்.....கடிதீங் குறுமென .

(இ - ள்.) மாடலன் உம்மைப்பயனோவென் மவினவிற்செய்த கோவலன்கூறுவான்:—ஒருகீழ்மகனால் இக்காவல்வேந்தனுடைய இந்நகர்தன்னிலே மணம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள் நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த
கடறபிறர்கொள்ளப்பட்டுக் கோட்டியையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி
பெற வகுக்கத்தக்க புரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே பற்றற்றோர்பெறும்
பேற்றை யான்பெறவும் காமக்கடவுள் மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து
செயலத்தேற்கும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை மாதவியளிப்ப
வும் மெய்போலச் செறிந்த இரூனையுடைய வைகறையாமத்தே கனவுகண்டே
னாதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று சொல்லவென்க.

குறுமை, ஈண்டுப்பண்பன்று; சிறுமையென்னும்பொருட்டாய்க் குலத்
திற்கடியாய் அதன் உயர்பின்மையுணர்த்திநின்றது. காவல்வேந்தன் கடிநகரென்
பதற்கு; இகரச்சுட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்டிமேல் - பிறரார் கொள்ளப்படு
தல். கோட்டிமா - ஈருமையேற்றை; என்னை? ¹ “சொல்லத் தகுமுகட் டொட்
டகம்-வெட்டுந் துணைமருப்பா, ரில்லத் தெருமை கழுதைக ளென்றிவை யேறி
நின்றே, மெல்லத் தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற், கொல்லத்
தலைவரு மாற்றருஞ் சீற்றத்துக் கூற்றுவுனே” என்றாராகலின். இனிப் பன்றி
யெனவுமாம்; ² “கனிமேற் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும், ...கனவி
னரியன காணாய்” என்றார் புறத்தினுமாதலால். கனிமென்றது ஈண்டுப்பன்றியை;
என்னை? ³ “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விற்றற்குரங்கு, தொக்கன
தம்மைக் கனவினிற் காணிற் சுடர்முகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெ
னுந் தம்மபிரக, னுக்கன வாதல்செய் தாற்பொரு டேயும் பயமுடைத்தே”
என்றாராகலின். கோட்டிமாவென்பதனை யானையெனின், — ⁴ “ஓதும் பசவு
மிடபமும் யானையு மோங்கல்களுஞ், சீர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந்
தீமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற் பூசிடக் காணினு மெல்லியலார், ருதொன்று
கொங்கை புணரினும் வாழ்வென் றுச்சொல்லினரே” என்பதனால் யானையன்மை
யதிக. பிணிப்பு - ⁵ பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தன். அதனையறுத்தோர்
அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்கமெனக்கொள்க; ⁶ “அருளிலார்க்
கவ்வுகை மில்லை பொருளிலார்க், கிவ்வுகை மில்லா கியாங்கு” என்றாராகலின்.
வாளி-வாளியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிற்று.]
கையற்று - செயலற்று. ⁷ போதியறவோன் - புத்தன். நன், நனியென்னுமுரிச்
சொல் ஈறு திரிபு; செறிவின் கணவந்தது; எனவே வைகறையாமமென்பதா
யிற்று. கடிது - பொல்லாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும். இனி
இக்கனாக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடிதிற்பலிக்குமென்று
னெனினுமண்மையும்; ⁸ “ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே”
என்றார் சிந்தாமணியினும். ⁹ “படைத்தழும் சாமமோ ராண்டிற் பலிக்கும்
பகிரண்டே, கிடைத்தபிற் சாம மிகுதிந்க ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு,
மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்றினிற் நிற்களொர் மூன்றென்பவாற், கடைப்
பட்ட சாமமு நான்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே.” இவை கறுநூலாதலாற்
கொள்க. இன்னும், கடிதிற்கு-மிக்கதிற்கு; அச்சத்தையுடைய திற்கெனவுமாம்.

¹ களுதல், கடு.

⁴ களுதல், ச.

² புறநாடாறு, சக.

⁵ திரிகடுகம், உஉ.

⁷ சீவகசிந்தாமணி, உகக.

³ களுதல், கடு.

⁶ திருக்குறள், உசஎ.

⁸ களுதல், உ.

கரு - கசு. அறத்துறை மாக்கட்கு .....கூறுந் காலை

(இ-ள்.) துறவறத்தா ஆறையமாகக்கல்வது இரத்தப் புறஞ்சிறையிலிருந்து மிற்ப்புப் பொருந்தாதாகலின், இவ்வகட்கரிடத்திலவண்ணார் மாசாத்துவான் மகனென்னும்புகழால் எதிரேற்றுகொள்ளுந்நான்; ஆகலின், இவ்வகட்தான் நின்னிருப்பையொழிக; இனிக்குதிர்செவ்வடி முண்டே கணகாதலிப்புடனே மதுரை மாநகர் புகுகவென் டு கடிந்திட டிக்கும் மடமும் மிகையலறுக்குள் உறுகின்ற காலத்தேயென்க.

அறத்துறை - அறத்தில் அமர்வையென்பும், அறத்தில் மனதுமடமெனவுமாம். புறஞ்சிறை-புறம்பின்கட்டள்களி. மாசாத்துவான்-புறங்கன் அறம்பின்புகுரெனமாறுக. நின்னுரையென்றார், மாசாத்துவான் மகனென்பதனே.

மதுரையாகிய மாநகரென்க.

கரு - கூ. அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி தொழுவும்

(இ - ள்.) அங்கனங் கூறுவது, ஆட்குள்வந்துப்பிறந்து மாதரியென்று பெயர்க்குதப்படுவோள் ஒருமுதையன் ஆம்போதநர்வண்ணையுடைய ² இடக்கிக்குப் பான்மடையென்றி வழிபாட்டோடு வருகின் டவன் அறத்துக்கட்புரிந்தநெஞ்சினையுடைய அறவார்பவராயிருக்கின்ற புறமறிப்பள்ளிக்கண்ணுந்த கடிந்தியடிகளைக்கண்டு வந்து அடிதொழுததுடனென்க.

இடக்கி - ² ஆரியாங்களை. பான்மடை - பாறசேறு.

கஉ0 - உசு. ஆகாந் தோம்பி.....வண்ணின ளாகி

(இ - ள்.) ஆவக்காத்தோம்பி ஆவ்வாண்மையனை யாவர்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழ்க்கையில் ஒருகொங்கைப்பாங்கில்; அதன்மேலும் இவன் மதுரைநெறியினிற்றலால் மனத்தில் அழுக்காறலன்; அதுவுமன்றி முதுமகள்; ஒளவியம்வளன்; அளிக்குந்தன்மைமையுடையன்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே இம்மடந்தைய அடைக்கலமாக இறபுறக்குலாவப்பதற்கு வரும் தீங்கு யாதும்வையெனத் தன்மனத்தில் எண்ணின ளாகியென்க.

ஆக்கைக்காந்து - வெருவும் பிணியுமுதறுழிக் காந்து. ஓம்பி - புலத்தலைப் புல்லார்த்தி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன் - பாக்குதலியன். அளிக்குங்கோவலர் - கன்மருத்தி மிக்கதனை யாவர்க்குமளிக்கும்கோவலரென்க. அழுக்காறுவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியன் - ஒளவியம்வல்லான்; ஆவது மனக்கோட்டமில்வென்றபடி. அளியன் - யாவரானும் அளிக்கத்தக்கான்.

கஉரு - கூ0. மாதரி கேள்.....அடைக்கலந்தந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய; இம்மடந்தையுடையகணவன் தந்தையெரைக் கேட்பாராயின், அவன்குலத்திலுள்ள இவ்வூரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரிய

² இடக்கி - யகித்தேவதை; உசு - தீர்த்தங்கரர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் பணிசெய்தநீருரியவர்களைக் கடினென்றும் யகியென்றும் இவ்வருவருள்ளாரென்று சைவன்கூறும்; இட்டெயர் கன்னியாகுமரிப்பகை ஊர்களில் இசுக்கியென வழங்கும்.

³ ஆரியாங்களை - கணவனிருக்கும்பொழுது துறத்தவன்; "கணவனிறுதலின் மன்னுமாரி யாங்களைகள்" திருவிடை. கூக: கள.

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கண்ணினையுடையாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அங்ஙனமாகிய உடையபெரிய செல்வரது மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய்! உனக்கு நான் இவனை அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றாலென்க.

கருக - சு. மங்கல மடந்தையை.....தாங்கு

(இ - ள்.) இவ்வயார்குடியிற்பிறந்த இவனை நின்கையில் அடைக்கலமாகத் தந்தேனாலால், இம்மடந்தையை மங்கலநீராலாட்டிச் சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணில் அஞ்சனத்தையுமெழுதி நதிய மெல்லிய கூந்தலிலே சிலவாகிய மலரைப்பெய்து தாய் மடிப்புடைவையையுடுத்து இவ்வாயிழைக்கு ஆயமக ளிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்றாலென்க.

தொல்லோர்சிறப்பினாய்-பழையோராகச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டவாயம். ஆட்டித் தீட்டிப் பெய்து உடனே தாங்கென்றாலென்க.

கருக - அ. ஈங்கு.....அறிந்திலள்

(இ - ள்.) இப்படித்துயரும்பு என்னோடுபோந்த இனையகொடியோலும் நங்கையுடைய அழகிய சிறிய அடியை முன்பு மண்மகளும் கண்டறியாள்;

இவளாடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது அகம்விட்டுப்பிறப்பட்டு டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள் மென்மையைத் தானறிந்து நெகிழ்ந்திலென்றமாம். இன்னும் கால் கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற் பாவாமையிற் கூறினாளெனினுமமையும்.

கருக - சஅ. கடுங்கதிர் வெம்மையின்...நல்லுரையறியாயோநீ

(இ - ள்.) கதிரின்வெம்மையால் தன் காத்தலன்மைய் வருந்தியதென்று நடுங்குதயரமுற்று நாவும்புலர வாழத் தன் துயரென வேறுகாணாத பெருமை யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பாள்; தங்காதலர்க்கு இனிவாழ்க்கைத்துணையாகிய மாதர்க்கு இன்றியமையாத கற்பைக் கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இத்தெய்வமே யல்லது வேறு பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினையாம் கண்டிலேம்; அதுவுமன் றிக் காலமழை பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது; வேந்தர்கொற் றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடென்ற பத்தினிப்பெண்டிருந்த நாடெ ன்று நல்லோர்சொல்லும் அத்தகு மிகுதியையுடைய தருமது லுரையை நீயறி வையோ அறியாயோவென்றாலென்க.

இன்பதுன்பம்¹தோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றுயவருதலின், தன் துயர் காணுவென்றார். கற்பைக் கடமாகப்பூண்ட பூங்கொடியாகிய இத்தெய்வமென்க.

கருக - கு. தவத்தோ ரடைக்கலம்.....கேளாய்

(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் தாம்கொடுத்த அடைக்கலந்தான் அப் போது சிந்தியிருப்பிலும் பின்பு மிகப்பேரின்பத்தைத்தரும்; அதை யான் கேளாயென்றாலென்க.

¹ "தோகைக்குத் தோன்றற்கு மொன்றுய வருமின்ப துன்பங்களே" திருச்சிற். எக.

ஆய், அசை.

கருக - ரு. காவிரிப் படப்பை.....சாரணர் தம்முன்

(இ - ள்.) காவிரியைத் தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய பட்டினத் துள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின அழகியரிழையுடைய பின்மடிமுதற்கண்ணே சாவகர் ஒருங்குகூடியிட்ட விளங்கொளிச்சிலாதலத்தின்மீதேயிருந்து தருமத்தை யாவார்க்கும்போதிக்கும் ¹ சாரணர் முன்பாகவென்க.

படப்பை - பக்கமுமாம். பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதொருமரத்திற்கின் நித் தணக்கேயுரிய நிழல்; ஆவது ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல். உலகநோன்பிகள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவகர். சிலாதலம் - அப்பட்டினத்துச் சிலாதலம்.

கருக - கூடு. திருவி லீட்டு.....வந்துநின் றோனை

(இ - ள்.) * திருவிட்போல் ஒளிவிட்டு அழகுதரும் திருமேனியையுடைய னாய்த் தாரையுடையனாய் மாலையையுடையனாய்ப் பொற்புணியையுடையனாய் மக்கள்கண்ணிற்குப்புலப்படாத தேவர்பலருந்தொழும் படிமையுடையவன் ஒரு பாகத்துக்கை கருவிரற்குரங்கின்கையாகவுடைய தேவனொருவன் வந்துநின் றான்; நின் மவனையென்க.

திருவில் - இரத்திரவில். வில்லிட்டென்பதற்குத் தருமத்தானவொளியைப் புறப்படவிட்டென்பாருமுளர்; தார் - பூமாலை. மாலை - மணிமாலை. தாரமாலை யென்னப்படாமோதி, மந்தாரமாலையையுடையனென்னுமமையும். படிமை - தெய்வ வடிவு. பெருநிழல் - பெரியவெற்றி. நின்றோனை, * “ஆவோ வாகும்” என்பதனான்முடியும்.

கசுக - உ. சாவக ரெல்லாம்.....இறையோன் கூறும்

(இ - ள்.) அச்சிலாதலத்தின்கீழிருந்து அறங்கேட்டசாவகரெல்லாரும் எழுந்து சாரணரைத்தொழுது இவன் இங்ஙனம்வந்தவரவிற்குக் காரணம் யாதெனக்கேட்பச் சாரணன் கூறுவான் :—

கசுரு - கூக. எட்டி சாயலன்.....தோன்றின நென்றலும்

(இ - ள்.) * எட்டிப்பட்டத்தையுடைய சாயலனென்னும் வாணிகள் துற வாது இல்லறத்திருந்தவன்மனது உண்ணுவிரதத்தையுடையோர்பலரும் புகும்

¹ உஅ௦ - ஆம் பக்கத்துள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

² “மற்றவன் மேவனாகி வானிடு சிலயிற் றோன்றி” (சீவக. கூடுக) என்பதும், “தால் கள் இத்திரவில் இன்னவாது தோன்றுமென்று அது தோன்றுமுறைமை கூறுவாக லின், அங்ஙனந் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அஃது உவமையாயிற்று” என்னுமதன் உரையும், “வானிடுவில்லின் வரவறியா” (நாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறியற் பாலன.

³ தொல்காப்பியம், வினையியல், சூ. ௧௪. * எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர் பெறுவதொரு பட்டப்பெயர்; “எட்டிகுமரனிருந்தோன்” (மணி. ௪: ௫௮); “எட்டிப்பூப்பெற்று” (௨௮ உஉ: ௧௧௩); “எட்டிகுமரன்” (பெருங். க. ௪௦: ௧௧௬), “எட்டிகாவிதிப்பட்டம்” (௨௮ உ. ௩: ௧௪௪); “எட்டி காவியென்பன தேயவழக்காகிய கிறப்புப்பெயர்” என்பர்; (தொல். தொகை. சூ. ௧௨ - ந.)

மணியகங்கை அவன் மனைக்குமிருந்தி ஒரு பெரிய தவமுக்கல்வனைத் தன்வினைநீங்க எதிர்கொள்கின்ற பொழுதின்கண் அவ்வுரிடம் கூட நூர்ப்புண்டு உணவும் பெறுமா சிவமாய்முற்றொரு கருங்குரங்கு மச்சந்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு அருளுவாதின்புதிப்பிட்ட மாநவநாமைய பாநத்தின்வணங்கி அவன் உண் டொழிந்த வண்ணமாயும் மகதேயுப நீராயும் சிந்திருந்திப் பெரும்பசி தீர்ந்து எதிர்முகேநாங்கு முகச்சிவியைக்கண்டு சலியாவுள்ளதையுடைய அழிவறும் பாநாயிற் கூழிப்பைக்கிழந்தினனோ, நீநின்மக்களின் ஒருதன்மை யாரமழ்ப்புகவையாக் கம்பரிப்ப வவநம் மிக்கோனாக் கூறப்பட்ட மெய்ம்மொழியைத் தப்பாநம் பங்கிற்றொழுகிநீங்கும் அழி, அங்ஙனங்காதலித்த அக் குரங்கு மரிக்க, அத்தமைய அருந்திறத் தானஞ்செப்கின்ற மனைக்கிழத்தி இதன் தியயிற்றம்புறவெனைச் செய்குணளாதலானே மந்திமதேசத்து வாரண வாகியெய் நூதரியின் உத்தரனெனத்தொன்னுமகசனுத்த ஒருமகனுப் அழகி னேழிப் பெய்ப்பெறுதியோடு உணர்வோடுக்தோன்றி மிக்க தானகுராயுப் பவ்வாகப்பட்ட நாவர்களைவஞ்செய்து அத்த அசுரிநாமயிலே முப்பத்திரண் டாண்டிருந்து பின்பு கெய்வயாகல்கலிற்றனன்; ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற சேந்தாசை பெரும்பயனொல்லாம் தன்னைக்காத்களித்தவளசெய்த தானத்தாற் பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முற்பிறப்பிற் கருங்குரங்கானவழுவிறி சிறிய கைகளைத் தன் பெரிய ஒருபாகச்செக்கொண்டு நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய சாயல்கையையே உணவான் நனைகளிற்செய்த தானத்தாலே இத்தவழுவாயி லேயும்; இரண்டைத் தனது மிகொன்று சாகாதோரன்பிகட்கெல்லாம் விளங்க அறி வித்தற்குத் தேவகுமாரன் இவ்வாங்கோன்றினனென்று சொல்லவுமென்க.

பட்டினிமோன்பிகள் - ¹ இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டின்று விடுதிகள். சிறகுாங்கு - மெலித்தகுரங்கு. கடைநாள் - மரணம். ஒருபுறமென்றார். பின்னாலொருபாடுகைய. உத்தரன் கவிப்பற் கொரு மக நுக்கெயென்பாடோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென்னும்பெயரோடு கவிப்ப வென்னும் காரணிகளுக்கு ஒருமகனுக் பிறத்தென்பாருமுள்

ககஉ - ஈ. சாரணர் கூறிய.....முடிவுல கெப்தினர்

(இ - ள்.) பக்கமும் சாரணர் கூறிய பெருமையனமந்த நன்மொழியைத் தெய்வ வாக்கியமாகக்கொணன் அழித்திகட்டலைப்பட்டு அப்பதியிலிருந்த அருந் தவமாக்கொந் தவத்திராங்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கையையுடைய சாவ கமாக்கலும் சாலாமிட்ட நடழியும் மனைவியும் முட்டாத இன்பத்தையுடைய வீட்டிலைத்தவன் பெற்றார்க்களானென்றுணைக்க.

‘தவத்தோரனைக்கலர் தான்சிறி தாயினு மிகப்பேரின்பத் தருவது’களாய்’ என்றவன் இங்குநாங்குதிருளுளென்க தன்மெறல்வாழ்க்கை - தனதென்னுந் தன்மையிலாசுவாழ்க்கை; ² ‘மன்தில் வதிபுள் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல் போர்ச் சேனய் பெருவிந னுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமென’ என்றார் மலைபடுகடாத்தினர்.

‘ஓவா இரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிலிட் டொழுக்கங் காத்த; ருவாத் தவமென்றார்’ சீவக. கடுசன. ³ மலைபடுகடாம், சகஉ - ச.

ககஅ - ௨௦௦: கேட்டனை யாயின்.....ஏத்தி

(இ - ள்.) இவ்வடைக்கலத்தின்பயனை கீழ்க்கடியாயின் இங்கத் தோடார் குழவினைப் புகடையாளுடனை பொழுதுசெல்வமனாவும் நீட்டித்து இவ்விடத்தி ராது நீ போவாயாகவென்று கவுந்தியழகன் கூறத் தான்பெற்ற கையடைக்கு உவர்களுளாய்க் கவுந்தியழகன் னேபுத்தியென்க.

தோட்டார், விகாரம்.

௨௦௧ - சு. வளரிள வனமுலை .....சிலர்புறஞ் சூழ

(இ - ள்.) வளராரின்ற இளைய அழகிய முலையினையும் அமையினழகை வாங்கிக் கொண்டுபூரித்த தோளினையும் இளைய முளையெயிற்றினையும் சிறிய பருவத்தே பெரிய அறிவினையுமுடைய நங்கையுடனே அத்தகிரிக்கட்சென்ற ஞாயிற்றினது சுருங்கினகூடையுடைய மாலைப்பொழுதிலே மடிசுரந்து கன் றைத் தேடிவாராரின்ற பசுக்கனினுடைய முழங்கு குரல்களியம்ப ஆட்டுமறியை யும் கோடரியையுமுடையதோளிலே உறித்தின காவையுடைய இடையருடனே கூடப் பால்சுமந்துவரும் செறிந்த வளையையுடைய இடைச்சியரிற்சிலர் இவ ளழகுகண்டு புறஞ்சூழ்ந்துவாரா நிற்பவென்க.

௨௦௪. மிளையும்—(இ - ள்.) காவற்காடும்,

கிடங்கும்—(இ - ள்.) அகழியும்,

வளைவிற் பொறியும்—

(இ - ள்.) வளைந்து தானேயெய்யும் எந்திரவில்தும்,

௨௦௮. கருவிர ஓங்கமும்—(இ - ள்.) கரியவிரலையுடைய குரங்குபோ லிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும்பொறியும்,

கல்லுமிழ் கவணும்—(இ - ள்.) கல்லையமிழங்கவணும்.

௨௦௯. பரிவுறு வெந்நெயும்—

(இ - ள்.) காய்ந்திறைத்தலாற் சேர்ந்தாரை வருத்துவதாய நெய்யும்,

பாகடு குழிசியும்—(இ - ள்.) செம்புருக்குமிடாவும்,

அன்றி அண்ணமிறைத்தற்குப் பாகுகாய்க்குழிசிகளுமாம்.

௨௧௦. காப்பொன் னுலையும்—

(இ - ள்.) உருக்காய்ச்சியெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும் உலைகளும்,

கல்லிடு கூடையும்—

(இ - ள்.) இடங்கணிப்பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்குங்கூடையும்,

௨௧௧. தூண்டிலும்—(இ - ள்.) தூண்டில்வடிவாகப்பண்ணிப் போகட்டு வைத்துக் கிடங்குநீங்கி மதிஸ்பற்றுவாரைக் கோத்துவலிக்குங்கருவியும்,

தொடக்கும்—

(இ - ள்.) * கழுக்கோல்போலக் கழுத்திற் பூட்டிமுறுக்குஞ்சங்கிலியும் ;

கயிற்றுத்தொடக்குமாம்

ஆண்டலை யடுப்பும்—(இ - ள்.)¹ ஆண்டலைப்புள்வடிவாகப்பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சியையக்கொத்தி மூளையைக்கடிக்கும் பொறிகொருகனும்,

உகஉ. கவையுமும்—

(இ - ள்.) கிடங்கிலேதின் மறியத்திள்ளும் இருப்புக்கவையுமும்,

கழுவுமும்—(இ - ள்.) கழுக்கோலும்,

கழுதும் பாடம்.

புதையுமும்—(இ - ள்.) அம்புக்கட்டும்,

* “சுப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையு” என்றார் கதைநிலை.

புதையுமும்—(இ - ள்.) எவகைகளும்,

உகங். ஐயவித் துலாமும்—

(இ - ள்.) பற்றாக்கை ஊக்கிப்போகட்ட விட்டமும்,

அன்றிக் கதையையனுதாபடி கற்கவிதொடங்கி நாத்றும் துலாமுமாம்; சாணம்புக்கடென்பாரும்; சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும் இயந்திரமென்பாரு முளர்.

சைபெய ருசியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையைப்பற்றுவாரைக் கை வைப் + பொதுக்கும் ஊசிப்பொறிகளும்,

இனிக் கதவொடுசோதபடிவைத்த கிரைக்கழுவுவெனினுமமையும்.

உகச. சென்றெறி சிரலும்—(இ - ள்.) மாற்றார்மேற்சென்று கண்ணைக்கொத்தும் சிச்சிலிப்பொறியும்,

பன்றியும்—(இ - ள்.) மதிற்றலையினேறினாருடலைக் கோட்டாற்கிழிக்க இரும்பாற்செய்துவைத்த பன்றிப்பொறியும்,

பணையும்—(இ-ள்.) வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமைத்த பொறியும்,

உகரு. எழுவுஞ் சீப்பும்—(இ - ள்.) கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற் படியிலே சிலத்திலேவீழவிடுமரங்களும்,

திறக்குங்காலத்து மேலேயெழுப்புகையால் ‘எழுவுஞ்சீப்பு’ மென்றார்; ‘சீப்புப் படியுறி’ என்றார் கதைநிலை.

¹ ஆண்டலைப்புள் - ஆண் மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப்பறவை ; “நீண்டபலி பீடத்தி லரிந்து வையத்த நெடுங்குஞ்சித் தலையைத்தன் னினமென் றெண்ணி யாண்டலைப்புள் எருகணந்து பார்க்குமாலோ” கவிங்க. கோயில். கசு. ..

² பெருங்கதை, க. இஉ: கசு.

(பி - ம்.) * ‘கழிகோல்’ + ‘பொதிர்கும’

முழுன்றற் கணையமும்—(இ - ள்.) கணையமரமும், இனிச், சீப்பு
அகப்படக் குறுக்கேபோட்கடவ மரமுமாம்.

உகசு. கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும்—(இ - ள்.) சிறுசவளமும்,

வேலும்—(இ - ள்.) வஸ்தியமும்; ஈட்டிமுதலியனவுமாம்.

பிறவும்—(இ - ள்.) சதக்கினி, தன்னிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி, விழுந்
கும்பாம்பு, கழுக்குப்பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்
பொறி, அரிநூற்பொறியென்பனவும்.

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொல்லி.

உகஎ. ஞாயிலும்—(இ - ள்.) சூருவித்தலைகளும்,

இதனை ஏவறையென்பாருமுளர்.

சிறந்து—(இ - ள்.) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டு; மிக்கென் றுமாம்.

¹ “மாற்றவர்.....கோண்மா” எனவும், “விற்பொறிகள்.....
மரநிலையே” எனவும், “செம்புருகு.....பொறியே” எனவும், “தரும்பொனியல்
.....திருந்தின்றே” எனவுஞ்சொன்னார் சித்தமணிபிலும்.

உகஎ - கூ. நாட்கொடி துடங்கும்.....புணர்ந்தென்.

(இ - ள்.) நாடேறும் ² வென்றுவென்றெடுத்த கொடிதாறுடங்கும் மதில்
வாயிலைக்கழிந்து மாதரி தன்மனையிடத்தே புக்காளென்க.

இடைக்குலமடந்தைக்கு மனைப்புருமளவும் அடைக்கலந்தந்தேன்; ஆத
லால், ஆட்டி திட்டிப் பெய்து உடனுக் தாங்கு; அறியாயோரீ; தருஷிது
கேளாய்; முடிவுலகெய்தினர்; நீபோகென, முதுக்குறைநங்கையொடு கணைகுர
லியம்பச் சிலர் புறஞ்சூழக் கோவளர்மடந்தை வாயில்கழிந்து தன்மனைபுக்கன

ஆல், அன்றையென்னும் அசை.

இஃது எல்லாவழியும் முதனடுமிறுதி அளவடியான் முடிதலின், நிலை
மண்டில வாசிரியப்பா.

கநு.—ஆடைக்கலக்காதை முற்றிற்று.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧0௧ - ச.

² “செருப்புக்கள் நெடுத்த சேனையர் நெடுங்கொடி” (முருகு. ௬௭) “விசயவெல்
கொடியுயிரி” (முல்லை, ௯௧) “நாடோறெடுத்த தலம்பெறு புன்கொடி.....துடங்க”
(மதுரை. ௩௬௮); “மலைநீர் வென்றெழு கொடியிற் றேன்றும்” (மலைபடு. ௫௮௧ -
உ); “மலையுறழியானை வானரேய் வெல்கொடி.....துடங்க” (பதிற்று. ௬௯).

பதினாறாவது

கோவலக் களக்காலைத்.

அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே நுவகையி னிடைக்குல மடந்தை

¹ யனைவிலே யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு

மினோசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

௫. ² பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்திச்

³ செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி

நறுமலர்க் கோதையை நாண் ராட்டிக்
கூடன் மகனார் கோலங் கொள்ளு

க௦. மடகப் பைம்பூ னருவிலே யழிப்பச்

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக

ளையை காணி ரடித்தொழி லாட்டி

⁵ பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை

யென் னுட னங்கையிங் கிருக்கெனத் தொழுது

சு. அன் - மோர்.

௫ - சு. பூவலூட்டிய சிற்றில் - செம்மலூட்டியசிற்றில்; புதிதாகச்
செம்மண்பூசிய சிற்றிலாகிய காவன்மனையிலே இருத்தி.

சு. கூடலென்றாள்; தான் அறியுமர் அதுவாகலின்.

க௦ - சு. ஆபரணத்தின் உயர்ச்சியை அழித்தற்குப் பிறவியழுகொடுவந்
தீர்க்கு; செய்யாக் கோலம் - பிறவியழுகு.

கசு. நங்கை - நங்காய்.

¹ “அனாவிலே யுணவீதி ளையுட னருத்தி” பெரும்பாண். கசுந.

² “இலபூவலூட்டி” கலி. க௦சு; “முடக்காரி பந்தரீப், புதக்கலத்தன்ன செவ்
வாய்ச் சிற்றில்” அகநா. நகசு.

³ “செறிவளையாய்ச்சியர்சிலர்” சிலப். கடு: உ௦சு.

⁴ கம்ப. கோலங்கான். க.

⁵ “தன்னுடம்பு தாற மடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்க்கென், தன்னித்து வைத்த
பொருளோ டுவைநாங்குப், பொன்னினைப் போற்றிப்பாற்றிக் காத்துய்க்க வுய்யாக்கா,
லன்றே விழுமத் தரும்” ஆசா. சுசு.

- கரு. மாதவத்தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா. விடந்தலைப் படுத்தின
னோதக ஷண்டோ ¹ தும்மக னாக்கினிச்
சாவக நோன்றிக ளடிக ளாதலி
² னுத்து னாங்கையொடு நாள்வழிப் படு
உ. மடிசி லாக்குதற் கமைந்தற் கலங்க
ணைடிபா தனிமி னீரெனக் கூற
விடைந்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்ற
மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
³ கோளிப் பாகத் கொழுங்கனித் திரள்காய்
உரு. வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசுங்காய்
மாவின சனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலை யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்ளெனக் கொடுப்ப
மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியென்றது கவுந்தியை.

கஅ. அடிகளென்றது கோவலனை.

கக. நான்துணங்கை - மாதரிமகள் ஐயை.

கக-உ. நாள்வழிப் பட்டமடிசில் - காலத்திலே ஆக்கும் அடிகில்.

கஅ - உக. சாவகநோன்பிகளாதலின் இரவுண்ணொரென்பது.

உக. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

உஉ - க. இயல்பிற் குன்றக் கலமென்றார், புதுக்கலத்தை; மடைமேல்
எற்றுவாருமுளர்.

உச. கோளிப் பாகல் - பூவாதேகாய்க்கும் பலா; வெளிப்படை; கனிக்
காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு ஆனகாய்.

உரு. (பா) வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்வரிக் காய். மாதுளங்காய் -
கொம்மட்டிமாதுளங்காய்; புளித்தகறி ஆக்குதற்குக் கொம்மட்டிமாதுளங்காய்
கிறக்கும்.

உஎ. (பா) தன்பாற்பயன் - தனக்குள்ள பாலாகிய பயன்.

¹ “நிளக்கிவன் மகனாத்தோன்றிய தூஉம்” (மணி. உக: உக.) எனக்கணவரின்
மகனென்னு மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

² நான்தான் - கணவனுடன்பிறந்தவன்; “நாரணியை யலங்கரிப்பா டவலியை
னாத்தானு, நாரணி” செது. தேவபுர. இ.

³ “கோளி யுள்ளும் பழக்கி கூறும்பலா” பெரும்பாண். ௪௦௭ - அ.

௩௦. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன
கரிபுற வட்டில் கண்டனள் பெயர
வையெரி மூட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கித்
௩௧. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகடூஉக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ னிருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சுடுமண் மண்டையிற் றெழுதனண் மாற்றி
௪௦. மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப் பனப்போற்
றண்ணிர் தெளித்துத் தன்கையாற் றடவித்
* குமரி வானையின் குருத்தகம் விரித்திங்
கழுத முண்க வடிக ளீங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி

௩௦. குயம் - அரிவான். விடுவாய்செய்தல் - அரிதல்.

௩௨. பெயர் - புகைகண்டரியாதபடியாலே திரும்ப.

௩௩. வை - வைக்கோல்.

(௩௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயரும்படி (௩௩) வைக்கோலால் எரிமூட்டிய
வெண்க; தீமூட்டுவது வைக்கோலாதலால்....

௩௪. கையறி மடைமையின் - தன்கைவல்ல அளவாலே.

(௩௦) விடுவாய்செய்ய (௩௧) முகம் வியர்த்தது; (௩௨) கரிந்த இடத்தை
புடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயர்ந்தவனவிலே (௩௩) கண்ணேசந்தன; இவ்வாறாகவும்
(௩௪) கையறி மடைமையிற் காதலற்கு ஆக்கி.

௩௫. தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்மரம். ௩௬. தவிசு - தடுக்கு.

(௩௫) அங்கையின் (௩௬) மாற்றி.

௪௦. மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு நிகழ்வனவறிந்து மயங்கின மயக்கம்
தீர்த்தல்; அளந்தல்தீர்க்கையுமாம்.

௪௨. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

௪௪ - ௫. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் - பவியிடுதன்முதலியன;
வாய்ப்புசல் முதலாயினவுமாம். தன்னூறிற் செய்வனவெல்லாம் செய்யப்பெறு
மையின், 'ஒருமுறை கழித்து' என்றார்.

1 " புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப " தொல். மரபு. கு. அடு.

(பி - ம்.) * " குமரி வானையின் குருத்தகம் விரித்தாய், கழித்த முண்மி னடிக ணீரென "

சடு. னுரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தான்
காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்
பல்வினைத் தோளியும் பண்டுநங் குலத்துத்

டு௦. ¹ தொழுனை யாற்றினுட் டீமணி வண்ணனை
விழுமர் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தவ்வையும் விம்மித மெய்திக்
கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென
அண்டினி திருந்த அபர்பே ராளற்

டு௦. கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யீத்த
மையீ ரோதிபை வருகெனப் பொருந்திக்
² கல்லத ரத்தங் கடக்க பாவதும்
வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல் லடியென
வெம்முனை யருஞ்சுரம் போந்ததற் கிரங்கி

க௦. பெம்முது குரவ ரென் னுற் றனர்கொன்
மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
பா னுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்
³ வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு
குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப்

டு௨. தவ்வை - தமக்கை; தாயுமாம்; முறையன்று. விம்மிதம் - வியப்பு.
(சடு) ஒருமுறைகழித்து (ருச) உண்டினிதிருந்தவெனக்கூட்டிக.

டு௦. திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

டு௧ - கூ௦. கல்லத ரத்தம்.....என்னுற் றனரென்றது, வல்லவோ அடி
யெனவிரங்கி என்னுற் றனரோவென்றுணைக்க.

கூ௨. நின்னை இவ்வாறு தனியாக்குதற்குக் காரணமாம் என்பொருட்
டொலைவால்வந்த பான்மையினை இன்னதென்று ஒன்முறையிலுணை.

கூ௩. வறுமொழி - பயனில் சொல். (பா) வம்பமாந்தர் - ஒன்றிற்படாத
மாந்தர்.

கூ௪. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார். நெடுநகை-மிக்கநகை.

¹ "தொழுனைத் துறைவனோ டாடியின்னை"; "வஞ்சுஞ் செய்தான் றெழுனைப்
புனது, னெஞ்சங் கவர்ந்தான்" (சிலப். க௧); "வீழுமிழை தல்லார் வெருள்பினைபோ
னோக்கங், கெழுமிய நாண மறைக்குந் - தொழுனையுண், மாலையுண் மால மயக்குறுத்
தாளத்தார், சாலியினச் சால்பறுக்கு மாறு" பழ. க௨.

² "கல்பிறங்கத்தம்" (குறுத். கூசு; அகநா. எக.); "கல்லதர்ச் சிறுதெறி" (அக
நா. எ௨); "கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றழி" மணி. கக: கக.

³ "வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு" சிலப். க௦; உகக.

- கரு. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யானர்
நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செப்தேன்
வழுலெனும் பாரேன் மாதகர் மருங்கின்
- எ0. டெழுக்கென வெழுந்தா யென்செப தினையென
¹ வறவோர்க் களித்தலு மந்தன ரோம்பலுந்
* துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
² விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னே தும்
பெருமக டன்னெடுங் பெரும்பெயர்த் ³ தலைத்தாண்
- எரு. மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
முந்தை நில்லா முணீவிகந் தனன

கரு. பொச்சாப்புண்டு - மறலியிற்பொருந்தி.

கசு. நச்சப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

கரு - சு. பொருளுரையானர் நச்சுக்கொன்றேற்கு - மெய்ப்புரைக்குஞ் சான்றோரால் நச்சப்படுக்தொழிலைக் கெடுத்தேனுக்கு; ஆவது ஆசாரம்.

கசு. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே பெரிய அறிவினையுடைய உனக்கு. சிறுமை - நோய்.

கசு. மாநகர்மருங்கு - நம்மாநகர் மருங்கினின் தும். எண்டு - இவ்விடத்து; என்றது மதனையை.

எ0. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை என்னென்று விபந்தது.

கசு - எ0. வழியிடை நினக்குவரும் தீங்கு ஒன்றும் கருதாது எழுத வென்றுயாள்சொல்ல.....

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற் கண்ணகிவார்க்குத.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எசு. பெருமகள் - கோவலன்மாதா.

எசு - ரு. பெரிய புகழையும் தலையான உற்சாகத்தைபுமுடைய மாநிதிக் கிழவன் - கோவலன்யிதா; பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாநிதிக் கிழவனென்றுமாம்.

எசு - கூ. கரந்தொழுவினவாறே அவர்களிருவரும் இக்குணத்தைக்கண்டு அப்புளஞ்சிறந்து.

¹ எக - க: குறன். அ - ஆம் அதிகாரம், பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில் இவ்வழகன் மேற்கோனாக வந்துள்ளன.

² 'விருந்து' என்பது உயர்திணையிருபாலையுமுணர்த்துவதற்கு இவ்வழமேற்கோள்; தொல். கிளவி. ரு. இள - த.

(பி - ம.) * 'துறவோர்க்கீதலும்' † 'தலைத்தாள் வன்பெருஞ்'

வற்புளஞ் சிறந்தான் * கருண்மொழி யனேஇ
 யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
 நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
 று. ¹ † வாயன் முறுவற்கன ருள்ளகம் வருந்தப்
 போற்று வொழுக்கம் ‡ புரிந்தீர் யாவது
 மாற்று வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
 னேற்றெழுந் தனன்பா னென்றவன் கூறச்
 குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு
 அரு. மடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி
 நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்
 பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
 வென்னொடு போந்தீந் கென்றுயர் களைந்த
 பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
 கூடு. நாணின் பாவாய் நீணில் விளக்கே
 கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி
 சிறடிச் சிலம்பி னென்றுகொண் டிப்பான்போய்

அக. நோய் - உடம்பின் மெலியு. துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி.

அக-உ. (பா) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீராயிருக்கவும் மாற்ற
 வுள்ள வாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே.

அக. ஏற்று - உடன்பட்டி.

என் - அக. நீர் என்முன்புநில்லாதமயா லுள்ள வெறுப்பைக் கரந்தொழுகி
 னேனாக; அதனை அறிந்து அவர்களுடைய உள்ளஞ்சிறந்து ஐங்கு அருண்மொழி
 யனேஇ என்பாராட்ட யான் நெஞ்சுத்தடக்கிய தும்பிரிவையும் அதனாவந்த
 ஆற்றாமையையுஞ் சொல்லுவதுபோலும் என் மெய்யல்லாமுறுவல்காரணமாக
 அவர்வருந்தும்படி போற்றுவொழுக்கத்தைமேவினீர்; மாற்றாத உள்ளத்தேனாகை
 யாலே உடன்பட்டிப் போந்தேன்.

அசு. குற்றினையோர் - குற்றேவன்மகளிர்; எடுத்துக்கை நீடிவொருமாம்.

அரு. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும் பெயர். ஆயம் -
 தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்.

அசு. நல்லோரேத்து - நல்லோராலே ஏத்தப்படுதன்மை.

அசு - எ. சுற்றமுதலான நான்குக்கும் நான்கும் துணையாக.

கூடு. நாணினையுடைய பாவாய்; சாரியைநிற்க உருபுதொக்கது.

¹ “வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலன்” அகநா. இ.

(பி - க்.) * ‘அருமொழி’ † ‘வாயின் முறுவற்கு’ ‡ ‘புரிந்தாவது’

மாத்ரி வருவன் மயங்கா தொழிதெனக்

கருஞ்சப னெடுங்கட் காதலி தன்னை

கூடு. பொருங்குடன் மழீதி யுறையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டிதன் னுள்ளாகம் வெனும்பி
வருபனி காந்த கண்ண னுகிப்
பல்லான் கொலல ரில்ல நீங்கி
வல்லா நடைரின் மறுகிற் செல்வோ

க01. னிமிலே நெதிர்த் திழுக்கென வறியான்
றன்குல மறியுந் தகுதியன் முதலிற்
1 முதெரு மன்றத் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து

பீடினைத் தெருவிற் பெயர்வோ னுங்கட்
க02. கண்ணுள் கிளைஞர் கைகிளை முற்றிய
துண்கிளைக் கொல்ல னூற்றுவர் பின்வா
2 மெய்ப்பை புக்கு விலக்குநடைச் செலவிற்
கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னுகித்
தென்னகன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற

கதா. பொன்னினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொருந்திக்
காவலன் நெவிற் காவதோர் காற்கணி
* நீகிலே நிகுதற் காதி யோவென
வடியே னறியே னுயினும் † வேந்தர்
முடிமுதற் கலன்சன் ‡ சுமைப்பென் யானெனக்

கதி. ஒருங்குடன் மழீதி - மேலிமுழுதும் சுழவி.

கதி - சு. ஸ்ரீனையிலாத தனிமையைக்கண்டு விட்டுநீங்கமாட்டாமையால்
மனம்வெதும்பி.

கக. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

க00 - க0க. புறு எதிர்த்தல் இடையாறியும் நிமித்தமாதலின் அறிந்திலன்.

க0க. மாதர்வீதி - தனிப்பெண்டிகள்தெரு.

க02 - சு. சிறத்தொழிலெல்லாம் துறைபோகியகொல்லர்; கம்மானரது
வினையாவது - சிற்பம்.

க03. மெய்ப்பை - சட்டை. விலக்குநடைச்செலவு - இழிகுலத்தோனாத
லின், உயர்ந்தோர்வந்தவிடமென்றும் விலங்கிநடத்தல்.

க04. கைக்கோல் - பற்றுக்கொடிது. க0க. சிறப்பு - வரிசை.

கக2. ஐதியோ - ஐவையோ.

1 தாதெருமன்றம்: சிலப், கள; கவி, க0க.

2 "மெய்ப்பை புக்க வெருவருத் தோற்றத்து" முல்லை, சு0.

(யி - ம்.) * 'நீகிலே தெரிதற்கு' † 'வேத்தற்கு' ‡ 'சுமைப்பென்'.

ககஊ. கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்

* பொற்றஞ்சு சிலம்பின் பொதிவாய்விழ்த்நன்
மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணப் + பசும்பொற் குடைக்குந்
சித்திரச் சிலம்பின் செய்கினை யெல்லாம்

கஉ௦. † பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட னெஞ்சிக்
தோப்பெருந் தேனிக் கல்லதை யிச்செலம்
பிராப்புற விலலை யெனமுன் பொந்து
விநன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் ‡ வாலென்
சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

கஉஊ. கோவலன் சென்றக் குறுமக ணிருக்கையோர்
தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்
கரந்தியன் கொண்ட காலனி யிற்குப்
பரந்து வெளிப்பட: || முன்ன மன்னற்குப்
புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்

கக௦. கலங்கா வுள்ளங் கரந்தன் செல்வோன்
கூடன் மகளி ராடற் றேற்றமும்
பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பபங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவாந்தன வென்றுத
ஹாட னுள்ள முன்கரந் தொளித்துத

கக௧. பொதிவாய் - கட்டின வாய். கக௧. மத்தகமணி - தலையாணாமணி.

ககஅ. பத்தியாகவகுத்த கேவணம்; கேவணம்-கல்லழித்தாங்குழி. குடைக்
குல் - புடைதாழ்த்தல்; உன்னுட்டாழித்தஹமாம்.

கஉ௦. கொல்லன் புரிந்துடனெஞ்சிக் - கொல்லன் தான்மறைத்த சிலம்போய்
ஒக்கும்படியைப் பார்த்து.

கஉஉ. போந்து - போய்.

கஉச. சிறுகுடிவக்கண் - சிறுகுடிவக்கு அருகான அவ்விடம்; ஆவது
ஆவனிருக்கையருகான தேவகோட்டம்.

கஉரு. சு. .... அக்கசாலை.....

கஉவு. மன்னற்கு வெளிப்படாமுன்னென்க.

கஉக. புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு தேசத்தினின்றும்வந்துவன்;
பரதேசி.

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சிறப்பிற் பொதிவாய்விழ்தன்' + 'பசும்பொற்குடைக்
சித்திரச்' ‡ 'பொற்றொழிர்கொல்லன் புரிந்துதோக்கி' § 'வருவேன் சிறுகுடி
லாங்கண்' || 'முன்னமன்னவற்கு'

கரு. தலைநோய் வருந்தந் தன்மே லீட்டுக்
குலமுதற் தேவி கூடா தேக
மந்திரச் சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
சுந்தரி நெடுங்கட் சிலதிரர் தம்மொடு
கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்

கசு௦. காப்புடை வாயிற் கடைகா டுணகலையின்
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேத்திக்
‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரர் துணையெனக் கொண்டு
வாயி லாளரை மயக்குதாய் லுறுத்துக்

கசுரு. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கன்வன்
கல்லென் பெருந் காவலர்க் கார்த்தென்
சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தொனென
1 வினைவினை கால மாதலின் பாவதுஞ்
சினையலர் வேம்பன் நெரா னுகி

கரு௦. யூர்காப் பாளரைக் டு கவி யிங்கென்
ருழ்ப்புங் கோதை தன்காற் சிலம்பு
கன்றிய கன்வன் கைய தாகிற்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க் வீங்கெனக்
காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லலு

கசு௧ - சசு. அரசனுக்கு ஆடிப் பாடினாருள் ஒருத்திமேல் உள்ளஞ்சென்ற
தென்று தேவி ஊடி நீங்க மந்திரச் சுற்றம் நீங்கி அரசன் அவள்வயிற் குறுகின
வளவிலே தட்டான் தொழுதேத்தி.

(கசு௦) செல்வோன் (கசு௧) கீழ்ந்தனன் கிடந்தென்க.

கசு௨. கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொடியு,
மண்வாங்குக்கருவி.

கசு௩. மந்திரம் - துயின்மந்திரம். கசு௪. சில்லை - இழிவு.

கசு௫ - ரு. என் கோதை - எந்தேவி.

கசு௬. கன்றியகள்வன் - களவிறழும்பினவன்.

1 இத்தாற்பதிகத்தின் உள - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை வினைத்
தது' (தொல். கிளவி. கு. ௫௭ - செ. ௩) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்) * 'தோக்கிக்' † 'அகவயின்' ‡ 'கன்னமின்றியும்' § 'கடமினிக்கெ

கருரு. மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்

*¹ தீவினை முதிர்விலைச் சென்றுபட் டிருந்த

கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி

வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்

சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

ககரு. செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்

பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ நீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று ! கூறு

மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்

ககரு. கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின லுரைப்போன்

மந்திரர் தெய்வ ம்ருந்தே நிமித்தந்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்

கட்டுண் மாக்க டிணையெனத் † திரிவது

கஎரு. மருந்திற் பட்ட ராயின் யாவரும்

பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டர்

மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி

‡ னிர்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ

தெய்வத் தோற்றந் தெனிகுவ ராயிற்

கருரு. ஏவலுள்ளத்த - ஏவப்பட்ட உள்ளத்தோடே. எண்ணியது முடித் தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று ; முடித்து, தன்மைவினை.

கருசு. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை. கருஎ. குறுகினனாகி - குறுகி.

கசுச. (பா) அருந்திறன் மாக்கட்கு அகநகவுரைத்து - இவனிருந்தபடியார் கள்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக உடம்பிம்படி வார்த்தை கள் சொல்லி.

கசுரு. காட்டினன் - ஏதுக்களைக்காட்டி.

கஎரு. மருந்திற் பட்டராயின் - இவன் மருந்தினால் தப்பினவிடத்து.

கஎசு. இத்திரகுமரர் அகப்படாததுபோல.....நாமும் காணமாட்டோம்.

கஎசு - ரு. கள்ளர் தங்கள் தெய்வத்தோற்றத்தினை நினைப்பாராயின். கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும்தப்புவர் ; அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி யும் பெயர்குவரென்றுமாம்.

¹ கருசு - எ : குறுகுதல், அணுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ் வடிகள் மேற்கோள் ; தொல். முதற்குத்திரவிருத்தி.

(பி - ம்.) * 'தீவினைவலயிற்' † 'கூறுவ மருந்திறன் மாக்க ளகநக வுரைத்து'

‡ 'திரிவமத்திரநாவிடை வழுத்துவர்' § 'இத்திர திருவின் யாங்காண் குவமோ'

கஎரு. * கையகத் துறுபொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்
மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி

னிநுந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ

நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்ல தியாவதம்

† புகற்கில ரரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினூர்

கஅரு. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி

னிந்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ

§ ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடத் கிடமெனி

னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்

காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

கஅரு. || மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ

கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி

னிநுநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா

ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை

கரவிடங் கேட்டினோர் புகலிட மில்லை

ககஉ. ** தூதர்கோ ளத்து வாயிலி னிருந்து

†† மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு

விளக்கு நிழலிற் றுளக்கின் !! சென்றங்

கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி §§ யாரம்

வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

கஎக - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால். இருந்தநாம் எழுந்திருந்து
போகலாமிடமுமுண்டோ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து போகவுமாட்டோமென்று
மாம்.

கஎக. புகற்கிலர் - புகார்கள்; பொருள்வந்து கைப்புகுதினும் அதனை விரும்
பாரென்றுமாம்.

கஅரு. தந்திரகரணம்-கரவடநூல்; களவு நூலிற்சொல்லுகிற கிரியையுமாம்.

கஅரு. மேலோர் - தேவர்.

கஅக. கரவிடம் - களவின்பகுதி. புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட
மில்லை - சொல்லின்முடியில்லையென்றுமாம். (பா) பரவிடமில்லை - புகழ்ந்து
முடியவொண்ணாதென்க.

ககக. இளங்கோவேந்தன் - தென்னைவன்தம்பி.

ககச. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாங்கவென்க; ஆரத்தையிரத்தொளியே
ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென்றுமாம்.

(பி - ம்.) * 'கையகத்துட்பொருள்' † 'புகற்கிலரும்பொருள் வந்துகைகூடா'

‡ 'மார்பிலாரமுமெய்துவர்' § 'இவ்விடத்திப் பொருள்' || 'மேலோரானம்'

** 'தூதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ‡‡ 'சென்றிங்கு' §§ 'ஆரம்வில்விடு'

- ககூ. துயில்கண் விழித்தோன் றேளிற் காணு
னுடைவா ன்ருவ உறையை வாங்கி
யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் கழ்ந்ருன்
மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்
கல்வியிற் பெயர்ந்த கன்வன் றன்னைக் .
- உ௧௦. கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ டுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல வாங்கோர்
திருந்துவேற் றடக்கை * யினையோன் கூறு
நிலைக முளிய னீலத் தானையன்
- உ௧௧. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புவி போன்று
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றேன்றக்
கைவா ன்ருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும் பானவற் கண்டிலே
- உ௧௨. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யீரோனக்
கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா னெறிந்தனன் விலங்கு டறுத்தது
புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
- உ௧௩. மண்ணக மடந்தை வான்றுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்
காவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென்.

ககக - க. அவன் உடைவாளுருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்
வாளெறியவாங்குந்தோறும் உறையைச் செறித்தான் ; அதிலே அளிப் பின்பு
மல்லாலே காணநீனத்தவனை நின்ற தூண்க்காட்டித் தான்மறைந்தான் .

உ௧௦. இவாக்கென்றன், இவனையுங் கள்ளனாக்.

உ௧௧ - க. அங்குவந்து இவர்களுடனின்ருளொருவன் சொல்லுவான்:—

உ௧௨. உரியது - இனிச்செய்வது.

உ௧௩. கல்லாக்களிமகன் - கல்வியின்மையின் மயங்கின மகன்.

உ௧௪. வாளெறிந்தனன் .....விலங்குடறுத்தது - குறுக்காக
ஊடறுத்தது அந்தவாளென்க ; அறுத்தது, முற்று.

உ௧௫. அதனாலே விழந்தான்.

உ௧௬ - கக. ஒருகள்ளனை யான்கண்டேன் ; கைவானை உறைவிட்டு நீக்க
அவனை ஓரிடத்திலுங்கண்டிலேன் ; ஆதலின் இவாச்செய்தி தெரியாது; இவனை
நாம் கொல்லாதே தப்பவிடில் அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க
வென, ஒருவன் வாளாலெறிந்தான்; அது விலங்கு ஊடறுத்தது; விமந்தான்.

உ௧௭. உருத்து - உருப்ப.

நேரிசை வேண்பு.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க ணல்லறமே
கண்ணகி தன்கேள்வன் * காரணத்தான் - மண்ணில்
வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே பண்டை
விளைவாகி வந்த வினை.

“நண்ணும்”-தண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக வளைந்தது; இது பண்டை
வினை; இருவினையும் நண்ணும்; ஆகலால் உலகத்தீர், அறஞ்செய்மினென்று
இளங்கோவழிகள் அருளிச்செய்தது.

க - உ. அரும்பெற்ற பாவையை.....மடந்தை

(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய பாவைபோல்வாளாக் கவுந்தியழிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய உவகையையுடைய இடை
யர்குலத்திறந்த மாதரியாகியமடந்தை,

மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாற்பெயர்.

உ - ஈ. அனாவிலையுணவின்.....மனைப்படுத்த

(இ - ள்.) மோர்விலையை உணவாகவுடைய ஆய்ச்சியரோடு இடையர்
குடியிருந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவலையும் அழகுபெற்றவிட்ட
குளிர்த்த காவணத்தைபுழுடைய செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய
மனையிலேயிருத்தியென்க.

அனே - மோர். மனை - கட்டுவேலி. பூவல் - செம்மண்; ¹ “பூவற் படுவிற
குவற் றேண்டிய” என்றார் புறத்திலும்.

எ - அ. செறிவளை யாய்ச்சியர்.....நாணி ராட்டி

(இ - ள்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்
சிலருடனே தான் நின்று நதிய மலர்க்கோறையினையுடையானைப் புதுநீரான்
மஞ்சனஞ்செய்வித்தென்க.

க - கச. கூடன் மகளிர்.....தொழுது

(இ - ள்.) இக்கூட்டிற்கரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவினை ஆடகப்பைம்
பூணற்செய்த கோலமழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித்
தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர்; என்மகள் ஐயைகாணும்
அடித்தொழிலாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்துகொள்வேன்;
பூங்கோறையையுடைய நங்காய், இங்ஙன மாதலான், இனி ஒன்றற்குந்கவலாது
இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

கூடன்மகளிரென்றார், தானறியுமர் அதுவாகலின். இனிக் கூடன் மகளிர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது அருவினையையறித்தற் குச் செய்யாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமமையும். செய்யாக்கோலம் - புனை யாதவழகு; ஆவது ¹ இயற்கையழகு. வந்தீர்க்கென்றும், காணீரென்றும் உயர் சொல்லால் ஒருவரைக்கூடும் பன்மையாற் கூறினவர் ஈண்டு நங்கையென்றது ஒருமைபன்மை மயக்கமெனின், —அற்றன்று; நம்பியெனப் ² பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப்பெயர் நங்கையென்று புதல்வர்மனவியரைக்கூடும் முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றொன்றை; ³ “நாத்து நங்கையொடு” என்ப மேலும். இஃது அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்கு மகனாகக் கருதி இங்ஙனங்கூறினார். இனி வந்தாய்க்கெனவும், காணினெனவும் பாடங் கூறுவாருமுளர்.

கரு - எ. மாதவத்தாட்டி.....மகனார்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி தீங்குள்ளநெறியில் ஒருதீங்குமுறும் காத்து வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினுளாதலான், இனி நின்கொழுநற்கு இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறுதலுண்டோவென்றொன்றை.

இடந்தலைப்படுத்தல் - கூட்டுதல். ⁴ புறனடைவிதியான் நோவுதகவு, ⁵ நோதகவாயிற்று. தும்மகனார்க்கு - மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; தும்மு டையபுருடனுக்கென்பதாயிற்று; ⁶ “நினக்கிவன் மகனுய்த் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினி யாற்றூநீ மகளாய தூஉம், பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” என்றார் மணிமேகலையிலும். ⁷ “தன்போன்ற மாமன் மகள்” என்றார் சீநாமணியிலும். ⁸ ஓகாரம், எதிர்மறை.

கஅ - உக. சாவக நோன்பிகள்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்துணை ருடனே நீங்களும் பகற்பொழுதே புண்ணும் அடிசில்சமைத்தற்குப் பொருந்தின நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்னா ளாகவென்க.

சாவகநோன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார், கோவல னாரை. நாத்துணங்கை - நங்கைநாத்துணைன்க. நாத்துணைநீ நங்கை அடி சிலாக்குதற்கெனினுமமையும். நாள்வழிப்படுமடிசில் - போசனம். அமைந்த கலமென்றார், தாங்களாளுங்கலமன்றி மேன்மக்களாரும் மடைக்கலங்களை, நற் கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். நீரளிமினென்றார், தனக்கு ⁹ நெய்முறையாதலின்.

¹ “உமிழ்சுடரீக் கலன்க ணங்கை புருவின் மறைப்ப தோரார்” (கம்பு, கோவங் காண். கூ.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. ² தொல். பெயர். கு. கக. ³ அடி, கக

⁴ புறனடை விதி, தொல். குற்றியல். கு. எஅ.

⁵ “நோதக விருங்குயி லானு மரோ” கவி. கூஉ.

⁶ மணிமேகலை, உக; உக - கூஉ. ⁷ சீவகசிந்தாமணி, உக.

⁸ “நெய்முறை நமக்கின்றமென்” சிவப். கள.

இத்துணையுங்கூறியது, இவர்கள்சென்ற அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற் செய்வனவும்.

இனி மந்தைநாளைச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ - அ. இடைக்குலமடந்தையர்.....கொடுப்ப

(இ - ள்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதரிக்கூறிய இயல்பிற் குன்ற மடைக்கலத்துடனே ¹ மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மரபு போலப் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய திரண்டகணிக்காயும் வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும் கொம்மட்டிமாதுளங்காயும் இனிய மாங்கனியும் வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள பாலும் நெய்யு மென்னுமியற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய வளையையுடையமாதே, இவற்றைக் கொள்வாபாகவென்று கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை: கோளி - பூவாதுகாய்க்கும் மரம். என்னை? ¹ “கோளி யாலத்த” என்றார்; பாகல் - பலா; “முனிதயிர் மிசைபாகன் மென் பழம்” எனவும், ² “பைம்பாகத் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி” என வஞ்சொன்றார் பாட்டினும், கனிக்காய் - ³ * முதாரிக்காய். வால்வரிக் கொடுங்கா யென்று பாட்டுளதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர்; ⁴ “அணில்வரிக் கொடுங் காய்” எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர். வரி, அடை. மாதுளங்காய் கூறியார், புளித்தகறி பண்ணுதற்கு. பாற்பயன் - பாலும் பப்பனும்; என்னும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்து உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உஉ - ஈ. மெல்விரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்படப் பசுங்காய்களைக் கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யத் திருமுகம்வியர்த் தது; செங்கண் சேந்தன; கரிய இடத்தேயுடைய அட்டிலைக் கண்டனளாய் முகமாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய ஐயையுடனே தன் கை வல்ல மாத்திரத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவான்; ¹ “கூனிக் குயத் தின் வாம்பென் லரிந்து” என்றார் பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய் செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு; பெயருமாம். சேந்தன - சிவந்தன. கரி புறவட்டில் - புறம் கரிநான அட்டில்; புறம் - இடம். வையெரிமூட்டிய - வைக் கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை பாடமாயின், கை அறிந்ததும் அறியாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக் கைதேறினாற்போலவெனவுமமையும்.

¹ மாட்சிமையுடையோர் கொடுக்குமாறு, சொல்லாமலே கொடுத்தல்; “சொல் லாம லேபெரியர் சொல்விச் சிறியர்செய்வார், சொல்வியுஞ் செய்யார் கயவரே - நல்ல, குலமாஸை வேற்கண்ணுய் கூறுவமை தாழிற், பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்” (ஔவையார் பாடல்.)

² புறநானூறு, ௫௮; ³ பொருநராற்றுப்படை, ௧௧௧ - உ.

⁴ முதாரி - முதுமை; “முதாரிப்பாண” புறநா. ௧௧௮; இது வழக்கினுமுள்ளது.

⁵ புறநானூறு, ௨௪௧. ⁶ பொருநா. ௨௪௨.

(பி - ம்.) * ‘உதாயக்காய்’

௩௫ - ௪௩. தாலப் புல்லின்.....அடிக ளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும் வெள்ளியதோட்டாலே கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப் புணந்துசெய்த தொழிலையுடைய தவிசிலே தன்னுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு கடிமல்லரங்கையாற் சுடுமண்மண் டையாற் காதலனடமலர் கழீஇயநீரைத் தான்தொழுதனளாய்மாற்றி மண்ணக மடந்தையும் மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத் தன்கையாற் குளிர்த்த நீரைத்தெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டு ஸ்னாவாமையினது குருந்தைவிரித்து அதனகத்தே அமுதைப்பெய்து, அடிகள், ஈங்கு அமுதுசெய்தருளுகவேன்று சொல்லவேன்க.

¹ “புறக்கா முனவே புல்லென மொழிப்” என்றாராகலின், தாலப்புல் லென்றார். வாஸ்வெண்டோடு - இளைய வெள்ளிய தோடெனினுமமையும்; ² “ஊர்திவால்வெள் ளேறே” என்றாராகலின். மகநீ - பெண்பாற்பொதுச் சொல். தவிசு - தமிழ். அங்கை - அகங்கை; ³ “அகமென் ளிளவிக்குக் கை முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடிதலும், வரைநிலை யின்றே யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்த மிகுத லாவயி னு” என்பதனுள்முடிக்க. கழீஇய வென்பதூஉம், அமுதைப்பெய்தென்பதூஉம் “முன்னத்தினுணருங்கிளவி”யாற் குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்னுது சுடுமண்மண்டையென்றார், புதுக்கலமாற்றேன்ற. இதனை மண்டையென இழித்துக்கூறினார், முன்னப் பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின். வழிபாடுதோன்றத் தொழுதனன் மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல். மயக்கொழிப்பனள்போல் - மண் மடந்தை தங்கட்கு எதிர்வதுணர்ந்து மயங்கினுளை மயக்கொழிப்பாள்போல. மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது பெயரின்வந்த சமாதி யென்னுமலங்காரம். உண்க - இரந்துகோடற்குறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்று வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவேன்றது, இவையும் பொறுக்கவற்றேயென்னு மிரக்கம்.

ஆக்கி இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து அமுதமுண்க வென்றாளுன்க.

௪௪ - ௫௩. அரசர் பின்னோர்க்கும்.....காட்சி யீங்கென

(இ - ள்.) ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து அரசர்பின்னோர்க்குரிய வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சுப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற் கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும் இந்தமதுரையில் இவ்வாயர் பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கின்ற இந்நரம்பி அந்தமதுரையில் ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப் போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணனோதான்; இவனுதுயர்தீர்த்த இப் பல் வளைத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின்கண் தூய நீலமணிவண்ணைத் துயர்தீர்த்த

¹ தொல். மாபு. கு. அடு. ² புறநா. கடவுள்.

³ தொல்காப்பியம், புள்ளியங்கியல், உ௦.

⁴ “உரியபொருளன்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற், நரும்வினை புணர்ப்பது சமாதியாகும்” தண்டியண்களாம்.

பின்னையென்றும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி இவரழகு நம் கண்களி னடங்காவென்று புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய். விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.

ருச - சு. உண்டினிதிருந்த.....வருகெனப் பொருந்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர்புகழ் இனிது உண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய கோவலனுக்கு அழகிய மொல்லிய சுருனோடே பிளவையுக்கொடுத்துநின்ற கரிய பெரிய ஒதியையுடையான் வருகவென்று அருகணைத்தென்க.

ஓதி, ஐகுபெயர்.

ரு - சுஉ. கல்லத ரத்தம்.....பாவது மதியேன்

(இ - ள்.) எம்முடைய முதுகுராவர், பருக்கைபொருந்திய சின்னெனியையுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிந்திதும் வன்மையையுடையனவோ மடந் தையுடைய அமுபென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர் ஆறலைக்குஞ்சரத்தி னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன இதும்பையுற்றார்களோ! யாம் இங்ஙன முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முன்செய்த தீவினைப்பயனோ! யான் இப்பொ முது உள்ளக்கலங்குதலான் இவற்றினென்றையும் அதிகின்றிலேன்;

என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ. மாயம் - கனவு. யாவதும் - யாதும்; பகுதிப்பொருள்விருதி.

சுரு - எடு. வறுமொழியாளரொடு.....என்செய்தனையென

(இ - ள்.) வீணரோடும் பரத்தரோடுங்கூடிப் பிறரைப்புறங்கூறும் அவை யின் கண் வெடிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி அமைந்தோர் விரும்பப் படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவென்கு இனித் திக்கதியன் தி நத்தியுண்டாமோ; அதுவேயுமன்றி இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும் பிழைத்தேன்; நினக்கும் சிறுமைசெய்தேன்; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென் பது சிந்திதும்பார்த்திலேன்; யான் இங்ஙனமாயும் நம்முடையநகரிடத்துநின் றும் இந்நகரிடத்துவருதற்கு எழுகவென்றேனாக, அது முறைமையன்றென மறந்து என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே; நீ என்னகருமஞ்செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூறவென்க.

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர் - புதிய காமதூகர்ச் சிையவிரும்புங்காமுகர்; பரத்தையை தூகர்வானும் ¹ பரத்தன். குறுமொழி - சிறுசொல்; ஆவது பிறரையிழந்துகூறுதல். நெடுநகைபுக்கு - வெடிசிரிப்புக் குட்பட்டு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி. நச்சு - நச்சப்படும்பொ ருள். இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல் - மாதவிநட்பை அவ ரொழித்த ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி - சிறியவிராயத்தே பெரிய அறிவை யுடையாள். வழு - பழிப்புரை. எனும் - சிந்திதுமென்றபடி. நகர் - தன்மனையு

¹ "பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே, "பெண்ணியலா ரெல்லாரும் ண்ணியிற் பொதுவுண்பர், நண்ணென் பரத்தநின் மார்பு" என்றார்; குறள், கங்கக; 'பண்பில் காதுலன் பரத்தமை" மணி. எ: டு.

மாம். ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம் போதற்குவினையென்னுனெனினுமமை யும். இத்துணையும் தன்னை ஒழுக்கத்தைவெறுத்து இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட் டாயினெனத் தனது அறிவினையைய உவளொடுபிடுத்துக்கூறினான்.

இனிக் கண்ணகி கூறுவான் :

எக - அங். அறவோர்க் களித்தலும்.....என்றவள் கூற

(இ - ள்.) கூறவோர் அந்தணர் அறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்த்தலும் கோடலுமென்னுமிவற்றை இழந்தவென்னை லும் பெருமகளுடனே இருநீதிக்கிழவன்கண்டு, நீர் என்முன்புநில்லாமையான் வந்தவெறுப்பைக் கரந்தொழுக்கினேனாக, அவர்கள் அதுதெரிந்து தம்முள்ளத் தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பாராட்ட, யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு வாய் திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என் பொய்ம்முறுவல்கண்டு அவர் வருந்த நீர் போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும் உம்முடைய வார்த்தையைச் சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே யான் அதற்கு உடன் பட்டெழுந்தேனென்று அவன் கூறவென்க.

அறவோர்¹ சாவகதோன்பிகள். பெருமகள் - கோவலன்மாதா. பெயர் - புசுழ் தலைத்தாள் - தலைமைபுடையமுயற்சி. மண் - மன்னரால். நீரென ஒரு சொல்வருவிக்க. இகந்தனனா - இகந்தேனாக; தன்மை. அற்பு - அன்பு; “மெல் லொற்று.....கிளையொற் றாகும்” என்பதனான் முடிந்தது. சிறத்தல் - மிகுதல். தொடித்தல் - சொல்லுதல் வாயன்முறுவல் - பொய்நகை. “ஆற்றா வுள்ள வாழ்க்கையீராதலின்” என்பதுஉம் பாடம்.

அச - கூங். குடிமுதற் சுற்றமும்.....மயங்காதொழிகென

(இ - ள்.) சுற்றமுதலியநான்கிளையுநீங்கி நாணமுதலியநான்குநுணையாக அறிவற்ற என்னோடுபோந்து என் தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே! கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்வி! யான் நின்சீரழகுக்கு அணியாகிய சிலம்பில் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன்; வருந்துணையும் நீ தனிமையான் வருந்தாதொழிகென்னுனாகவென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - நாய்தந்தைமுதலியோர். குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்; என்பார் செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர்; “ஐவர் நலனோம்பி” என்றார் பிறரும். ஆயம் - சேவிக்குந்தோழி மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டாடவிடாமை. நல்லோரேத்து - மகளிரால் ஏத்தப்படுமழகு. பேணியுதற்பு .....பொன்முதலியவற்றிற் கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

சாவகதோன்பிகள் - சைனரில் இல்லறத்தார்.

¹ தொல்காப்பியம், குற்றியலுகர. கு. கூ.

² சீவக. ககங்; ஐவராவார்: ஆட்டுவான், ஊட்டுவான், ஒலுறுத்துவான், தொடி பயிற்றுவான், கைத்தாயென்பார்.

கசு - கூ. கருங்கய நெடுங்கண்.....மறுகிற் செல்வோன்

(இ - ள்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்ணினையுடைய தனதுகாதலியை மெய்முழுதூர்த்துவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித் தனியிருக்கின்ற அதனைக் கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை அவள்காணின் வருந்து மென்று அதனைக்கரந்த கண்ணினையுடையனும் பலபசுக்களையும் பல எருமை களையுமுடைய கோவலரில்லத்தவையுட்கூர்ந்த மாட்டாநடையோடே அத்தெரு விற்செல்கின் தவனென்க.

இதில், 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு' எனவுங்கூறினார் ஆட்சியரெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

கரு - கருக. இமிலேறெதிர்த்து.....தகுதியன்றாதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின் தவன் முரிப்பையுடைய கொல்லேறு எதிர்த்துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்தலின்; அஃது இடையர் குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும் முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு.

கரு - ச. தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ னுங்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய மன்றத்தையெல்லாங்குறிந்து¹ தனிப்பெண்டிகள் தெருவினடுவேபோய்க் கடைத்தெருவிற் பெயர்கின் தவன் அவ்விடத்தே,

கரு - கூ. கண் ணுள் னினைநூர்.....ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும் கைவினைமுற்றிய பணித்தட்டாருமாகிய நூற்றுவர் பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே ஒதுங்குநடந்து செல்லுஞ்செலவினையும் கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய பொற்கொல்லனைக் கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற பொற்கொல்லனிவனெனக்கருதி அணுகச்சென்று, அரசன்மேவிக்குப் பூணலாவதொருசிலம்பினை விலை மதித்தற்கு நீ வல்லையோவென்று கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை-சட்டை. விவ்ருநடைச்செலவு-மேன்மக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி நடத்தல். கைக்கோல் - கொடி. ஆதியோ - ஆவையோ; கருத்தோவென்று மாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிலம்பினது அருவிலைகருதி. இவனைக்கண்டாலும் துந்திரித்தமென்பார் பின்வர முன் கண்டனனாகியென்றார்.

இனிப் பொற்கொல்லன் கூறுவான் :—

ககங் - கூ. அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேயானெனக் காலதுதனாகவந்த பொற்கொல்லன் கைபாற்றொழுது புகழ்தலானே யாவர்க்கும்புகழுவரிய சிலம்பினைப் பொதிந்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

ககங் - உரு. மத்தக மணியொடு.....புரிந்துட னோக்கி

¹ தனிப்பெண்டிகள்தெரு - கோயிலிப்பணிசெய்யும் மகளிர் தெரு; தனித்தெரு வெனவும் வழங்கும்.

(இ - ள்.) தலையாண மாணிக்கத்தோடு வயிரமும் பத்திபடவழுத்திய கேவ ணத்தையுடைய கிளிச்சிவையென்னும் பசும்பொன்றாற்செய்த புடைபட்டு உட்கருவைவயுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய சிலம்பின் தொழிலருமை ஸையெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திசார்ந்த தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன் நெஞ்சம் ¹ இவ்வந்திவறுதலைப் புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுழகைமணியுமாம். சிலம்பின் மத்தகத்தின் மணியெனினு மமையும. கேவணம் - மணியழுத்துங்குழி. குடைச்சூல் - குடைபடுதலென் பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில். பொய்த்தொழில் - பொய்ச்சொல்லுதலே தொழிலாகவுடையவெனினுமாம்.

புரிந்திட னோக்கியென்பதற்குப் பணியும்விலையும்நோக்காது அவனை இடு வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட சிலம்போடொக்கும்படி யைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

கஉக - சு. கோப்பெருந் தேவிக்கு.....சிறையகம் புக்கபின்

(இ - ள்.) அரசனுடைய ² பெருந்தேவிக்கல்லது இப்பெருவிலைச்சிலம்பு வேறொருவார்க்கும் வினாவில்லையென்றுசொல்லி; முன்னின்றும்போய் வெற்றி மிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யான்வருந்துணையும் என் புன்குடிவாக்கு அருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனக் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப் பிடத்திற்கு அயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதினுக்குள்ளே புக்கபினென்க.

ஐ, இடைச்சொல். யாப்புறவு - வினா; பொருத்தமுமாம். என - என்று சொல்லி. முன்போந்து - முன்னின்றும்போய்.

இனி, அவனுட்கோள்கூறவார்:—

கஉஎ - ரு. காந்தியான் கொண்ட.....செல்வோன்

(இ - ள்.) யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு என்னிடத்தேதேயென் பது பலருமறிய மன்னற்கு வெளிப்படுவதன் முன்னே வேறொருதேயத்தினின் றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்யானென்று துணிந்தவுளத்தைக்கரந்து செல்கின்றவன்,

யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றுக்கூறற்பாலவற்றை இவன் கீழ்மகனாதலால், தனித்தன்மைகூறினார்.

கருக - சக. கூடன்மகளிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத் தோற்றமும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின் வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய உள்ளத்தை விரும்புவித் ணவென்றகருதி ஊடியவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத் தைச்செய்யும் தலைநோயென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டுக்கொண்டு குலப்பிறப் பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே தனதுகோயிற்கண்ணே அந்தப்

¹ இவ்வந்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் குற்றத்தையேற்றாதல். இது இந்தமிழ் நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.

² பெருந்தேவி - பட்டத்துத்தேவி.

புரத்திற்சென்று புருந்துவிடுதலானே அரசன் காமபரவசனாய் அமைச்சர்திரளி
னின்றுநீங்கி அரிசிர்திய கண்ணையுடைய சிலதியர்திரளுடனே கோப்பெருந்
தேவியுடைய கோயிலேநோக்கிச் செல்வோனைக் காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத்
தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்ந்து பலகால் எத்திச் சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளம் கரந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்து பல்வேத்தியென்க.

கசஉ - எ. கன்னக மின்றியும்.....இருந்தோனென

(இ - ள்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின் ருதவும் கன்மனத்தின்கட்
பயின்ற துயின்மந்திரமே களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை
மயக்கமுறுத்தும் துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிருந்த சிலம்பினை அபகரித்
துக்கொண்ட கள்வன் இந்த ஓலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய கண்ணை
மறைத்து அடியேனுடைய புண்குழலகத்தே வந்திருக்கின்றனென்று அவ்வர
சற்குச்சொல்லவென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - கொடித்துக்கோல்; ஆவது படைக்
கல் இட்டகைமுகவியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுளர்.
¹ சிலலை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்படை சிறப்பு. துணை - உசா. முன்னாள்
தன்னிடத்திலையென்று நிலைநின்றதற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்புகொண்ட கள்வ
னென்றான். விழ்கவந்து அகப்பட்டாரென்பதுதான், என் சிறுகுழலகத்
திரந்தானென்றான்.

கசஅ - ருந். வினைவினை காலம்.....கொணர்கவீங்கென

(இ - ள்.) சிணையலர்வேம்பன் ஊர்காக்கும் காவலாளரையழைத்து இங்
னனமாகிய எனது தாழ்ப்புங்கோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய
சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறழும்பிய கள்வனுடைய கையகத்தையின்,
அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு நங்குக்கொணர்கவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதும்தேராயித் தேவிகூடாதேகச் சுற்ற
நீங்கிச் சிலதியரோடு கோயிலேனோக்கி காமபரவசனாய் அவன் கடையிடத்தோ
ளுகலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை இவளுடனிர்த்தற்கு உதவியாக இவ்
விடத்தே கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும் - சிறிதும். சினை - கொம்பு. அலர்வேம்பு - வேம்பலரென்க;
ஆகுபெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன், ² “கொன்றையன்” என்பதுபோல
நின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்
திரிப்பினுமமையும். இனி. என்கோதைதன் காற்சிலம்பு அடிப்பட்டகள்வன்
கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவெனினும் தன்கட் கொடுங்கோன்மையின்மை
யுணர்க.

கருச - எ. காவலனைவ.....குறுகினனாகி

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகாவலன், வேற்காரரைத் தன்னோடு ஏவுதலாலே
கருந்தொழிற்கொல்லனும், ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவென்

¹ “சில்லக்கணப்பினை” நாலடி. ௩௭௭.

² திருச்சிறம்பலக்கோவையார், ௪௦௦; கொன்றைய நென்பதற்குக் கொன்றைப்
பூவின் தன்மையென்பது பொருள்.

ணம் முடிந்ததன்றோவெனக்கருதித் தீவினையாகிய சூழ்ந்த வலைக்குள்ளே சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக் குறுகச்சென்றோடுகின்ற.

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது விகாரம். இனி, எதிர் காலத்தன்மைவினையை விரைபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாம் கூறினானெனினு மமைபும். முதிர்ந்தல் - சூழ்ந்தல். முதிர்வினையெனமறித் தீய பழவினையாகிய வலைக்குள்ளேயெனினுமமைபும்.

கருஅ - கூக. வலம்படு தானை.....புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய தானைமன்னவனேவுதலாம் சிலம்புகாணிய இவர் வந்தார்; அதனைக் காட்டிமினெனச்சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய சிலம்பினருமையெல்லாம் கூறுவான்போலப் பொய்மையைத் தொழிலாக வுடைய கொல்லை அவரை வேறுக அழைத்துக் கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச் சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டிமினென்பது சொல்லெச்சம். காணிய, வினையெச்சம். புரிந்தெ னவே துவனினிங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடு ஒரு தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

கசுஉ - ரு. இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன், மெய்ப்பொறியானும் இருக்கின்றமுறைமையானும் கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்லப்படுவானுமல்லனென்று சொல்லும் அரியதிறலையுடைய வேற்காரரை நகைத்து இகழ்த்து கூறிக் கொலைத் தொழில் புரிந்த பொற்கொல்லன்¹ களவுதூலிலுள்ள ஏதுக்களைக் காட்டினாய் உரைக்கின்றவனென்க.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன். அநகை - இகழ்ச்சிநகை.

அகநெகவென்றுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

கசுசு - கூ. மந்திரர் தெய்வம்.....துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்.) பொல்லாவொழுக்கத்தினுற் களவுகண்ணினுமாக்கள் மந்திர முதலிய எட்டையுமன்றோ படையாகக்கொண்டு திரிவதென்றானென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாரமிரண்டும் ஏன். அன்றேயென்பது - தேற் றம். கட்டுண்மாக்கள் எட்டிடனன்றே துணையெனத்திரிவதென்க.

கஎ0 - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்.....பெருநவைப் பட்டராயின்

(இ - ள்.) இவன் வலியையழித்துத் தப்புவதன்றி இவன்மருந்திப்பட்ட ராயின், நாம் பெரிய புகழையுடைய வேந்தனுலவருந்தென்க இப்பொழுதே பட்டரையன்றோவென்றானென்க.

¹ களவுதூல் ஸ்தேயசாலத்திரமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும் அந்நாலைச் செய்தவர், கசுரென்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ண ஸுதரென்பவரென்றும் வடமொழி யாளர்கூறுவர்.

பட்டர், வினையுடையான்; சொன்னோம் சொன்னோமென்னும்வழக்கு. இது முந்தையது, அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோற்றது. இனி மந்திரமுதலிய எட்டின் வினையுடையான்:—

கௌ - ந. மந்திர நாவிடை.....யாங்காண்குவமோ

(இ - ள்.) நாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே வழக்குவராயின், தேவ குமாரரைப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றானை.

வழக்குதல் - அபிமந்திரித்தல். இந்திரகுமரர் காணப்படார்; அவரைப்போல இவருங்காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; ¹ “இந்திரர்க்கும் புதழ்வரிதே” எனவும், ² “இந்திர ரமுத மியைவ நாயினும்” எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்; இனி அந்தர குமரரென்பாருமுள்.

கௌ - ந. தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்

(இ - ள்.) நான்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும் தங்களுக்குமுன் னிற்கும்படி மனந்தெளிந்து நினைப்பாராயிற் கையிலேயகப்பட்ட மிக்கபொருளை நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானை.

கௌ - எ. மருந்தி னான்கண்.....இடனுமா ருண்டோ

(இ - ள்.) இவர் மருந்தினாலே நம்மிடத்து மயக்கஞ்செய்வாராயின், இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு முண்டாமோவென்றானை.

மார், இடைச்சொல்.

கௌ - க. நிமித்தம் வாய்த்திடின.....வந்துகைப் புகுதினும்

(இ - ள்.) நாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது பெறுதற்கரிய பொருள் தானேவந்து கைப்புகுதினும் புகார்களைன்றானை.

யாவதும் - எளியவிடத்திலும்.

கஅ0 - அக. தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) களவுதூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற தொழில்களையறிந்து எண்ணிச்செய்வாராயின், நாம் மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும் இந்திரனது மார்பிலணிந்த ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் எய்துவ ரென்றானை.

தந்திரகரணம் - தூலிற்சொல்லுகிரியை. எண்ணுதல் - எண்ணிச்செயல்.

கஅ1 - ந. இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம் கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென இவர்துணி வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணார் காணவல்லாரென்றானை.

கிற்தல் - செய்தல்.

கஅ2 - ந. காலங் கருதி.....விலக்கலு முண்டோ

(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதுவென்றுகருதிப் பொருளைக் கைப்பற்றுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாகுமோ வென்றானை.

¹ சீவகசித்தாமணி, கௌ.

² புறநானூறு, கஅ2.

கஅசு - ஏ. கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவராயின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு காணவல்லாரென்றென்க.

இங்ஙனம் மாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ - கூ. இரவே பகலே.....புகலிடமில்லே

(இ - ள்.) இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை; இக்கரவிற்பகுதியை நாம் கேட்பிற் புகன் முழுடியாதது;

இக்களவுதூலை நாம் கேட்பின், ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

கக(1) - உபஉ. 'தூதர்கோலத்து.....கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுதூற்றுமைசூழி, முன்னுள் இத்தென்னவன் தம்பியிடத்தே நிகழ்த்ததொன்றென்று ஒரு பொய்க்கரிசு முகின்றான்;

(இ - ள்.) முன்னுளிலே ஒருகள்வன் தூதருருக்கொண்டவந்து கொற்றவன் வாயிற்கட்பதம்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது மாதருருக்கொண்டு உள்புகுந்து விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுகு அடங்கி இந்நெடுநீசெழியங்கு இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயிலிடுகின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினானாக, துயிலுணர்ந்தவன் தோளிற் காணாய் உடைவாளையுருவினானாக, அத்துமையைக் கள்வன் கையிலே வாங்கி அவன் குத்துந்தோறும் வாளிலேயுமையைச்செறித்தான்; அங்ஙனஞ் செறித்தலின், அதற்கு அற்றருளப் மற்போராலே அவன்வலியினெல்லையைக் காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து தன்களவுதூற்றுகல்வியால் தப்பியவர்களைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக் காட்டிக்காணீர்; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக் கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிற்கஞ்சாத பொற்கொல்லன் சொன்னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணன் உருவ வாங்கிச் செறித்த இயல்பிற்கு அற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கள்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை கூறினான். இவர்க்கென்றான், கள்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உபஉ - கூ. ஆங்கோர்.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக் கையிலேயுடையானோரின் யவன் சொல்லும்; அஃதியாதேனின்,—

உபச - கக. நிலைநக முனியன்.....உறுபடையீரென

(இ - ள்.) முன்னுளிலே, நிலத்தையகழும் உளியையுடையனாய் ஈலநிறத் தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளை விடாமையிற் கொடும்படியால் ஊனைக்கவ்விவிடாத புலிபோன்று சரற்காலத்து இடையாமமாகிய, இருளார் கண்கள் மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் துயிலான் மடிவித்தலைச்செய்யும் இரக்காலத்து ஒருகள்வன்வந்துதோன்ற,

யான் என்கையில் வானை உறைததழிந்தேனாக, அவ்வானை அவன்வாங்க, அவனை யும் என்வானையும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன்; ஆதலால் இவர்கெய்கை யாவர்க் கும் உறியவரிது; இவனை நாம் கெடுவிழின், அரசன் எம்மைவருத்தும்; ஆதலான், இனி இதற்குச் செய்தற்குரியதொன்றைத் துணிந்துகூறுமின்; மிக்க படைக்கலத்தையுடையோரென்றென்க.

“நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னு லேணிப் பன்மான் சுற்றினர், நிலைக முனியர் கலன்கைஇக் கொட்டுங், கண்மா ருடவ ரொடுக்க மொற்றி” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பிடுமமைபும். இதற்கு நீலத்தானை யன் நிலைகழ்தலால் உளியம்போன்றும், கலன்கை வேட்கையாற் புலிபோன்று மென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று துருவன்தோன்றவென்க.

உகஉ - ஏ. கல்லாக் கனிமகன்.....உழ்வினையுருத்தென்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவர்கூறலின், அறிவின்மையாற் கொலைபஞ்சான் ஒரு கனிமகன் தன்மையில் வெள்வாளாலே வெட்டினானாக, அது குறுக்கே துணித்தது; துணிந்த உடற்கூறல் புண்வழியே கொப்புளிக்கின்றகுருதி குதித்த எங்கும்பரக்க நிலைமடந்தை தனக்கு துவதுணர்ந்து மிக்கதுயரமுற அக்காவலனுடைய செங்கோல் வளைய முன்னித் தீவினைமுதிர்ந்தாலே கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தானென்க.

வெள்வான் - மாற்றாரையெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவா னெனவுமாம்; போர்மலை சூழ்ந்து புர்புகாதவான். விலங்குடமுத்தது - அவ்வான் குறுக்கே துணித்தது; முற்றம் உமிழ்சல் - கொப்புளித்தல். வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவடியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நண்ணும்.....வந்தவினை.

(இ - ள்.) பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்வினவாகிவந்த வினையாலே, மண்ணில் வளையாத செங்கோல் கண்ணகிதன் கேள்வன்முன்னிலையாக வளைந்தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனை யறிந்து, உலகுத்தீர்! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று அடிகள் கூறினாரென்க.

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

பதினேழாவது ஆய்ச்சியர்குரவை.

கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
 னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
 நாவலந் தண்பொழின் * மன்ன
 ரேவல் கேட்பப் பாரர சாண்ட
 ரு. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் † கோயிலிற்
 * காலை முரசங் கனைகுர வியம்புமாகலி
 னெய்ம்முறைநமக் ‡ கின்றமுமென்
 றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
 கடைகயிறு மத்துங்கொண்
 க(). டுடைமுதுமகள் வந்துதோன்றுமன்

உரைப்பாட்டுமடை

குடப்பா லுறையா குனியிமி லேற்றின்
 மடக்கணிர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்றது, அவற்றையுடைய அரசரை;
 சோழன் சேரன்.

க. மன்னர் - மற்றுள்ள குறுநிலமன்னர். சு. இயம்பும், முற்று.

அ. ஐயையாகிய தன்மகளை. க(). முதுமகள் - மாதரி.

உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடைப்படுத்தது.

“குடப்பால்” - உறையா - தோயா.

¹ க - க0: “பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினாலும்” (தொல். செய். கு. ௧௬௫-இளம்)
 என்பதற்கு நித்தப்பகுதி மேற்கோள்.

² “படுகண் முரசங் காலை வியம்ப” (மதுரை. உகஉ); “தழங்குரன் முரசங்
 காலை வியம்ப” (ஐங்குறு. ௪௪அ); இயம்பலென்பது, ஒலித்தற் றெழுதிப்பண்பில் வரு
 தற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன். மயிலை; ந - வி. கு. ௪௫௮, ௪௫௯.

(பி - ம்) * ‘மன்னரொடேவல் கேட்பவரசாண்ட’ † ‘கோயிற்காலை முரச
 வியம்புமாதலின்,’ * கோயிற்காலை முரசியம்பு ‡ ‘இன்றகுமெனவையை’

உந்நறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
மந்தெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்நிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம் †

குடத்துப்பா லுறையாமையுங் குவியிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்
சோர்தலு முறியிலவெண்ணெ யுருகாமையு மறிமுடங்கி பாடாமையு
மான்மணிலிலத்தற்றுவிழ்தலும் வருவதொர் துன்பமுண்டென
மகளைநோக்கி மனமயங்காதே மண்ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்
ணகியுந் தான்காண வாயர் ‡ பாடியி லெருமன்றத்து மாயவனுடன்
றம்முழுதிய வாலசரிதை நாடகங் கணில் வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோ
டாடிய குரவையாடுதும் பாமென்றான் கறவைகன்று துயர்நீங்குக
வெனவே.

கொளு

- க. 1 † காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தானைக் காழுறுமிவ்
வேரி ‡ மலர்க்கோதை யான், சுட்டு
உ. நெற்றிச் செகிலை யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரா டோன்

“உந்நறு”—(பா) உருகி - மெலிந்து. உருகி ஆடா - குழைந்துகிடக்கும் ;
உருகியென்பது ஆடாமையென்னும் மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை” — நான்முலையாயம் - பசு ; ஆயம் மணிவீழும்; இடத்துநிகழ்
பொருளின்ரொழில் இடத்திலே முடிந்தது. மான் மணி - பெரியமணி ; கழுத்
தின்மணி.

கருப்பம் - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பால்” — “உறையாமை” முதலாக எண்ணிய உம்மைகளுக்கு
உறையாமையாலுமென்று மூன்றும்வேற்றுமை விரிக்க. மயங்காதே-வருந்தாதே.
குரவை - பலர்கூடியாடும்.....யைக்கூத்து. வாலசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்
சரிதநாடகம். மாயவன் தொழுநையாற்றிற் பிள்ளைப்பருவத்துப் பழைவரோ
டும் பிள்ளையோடுமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்றான்:—

“குரவையென்பது .....இயல்பிற்றென்ப.”

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. “செகில் - சிவந்தசுட்டி.

1 “காரிகதனஞ்சான் கொள்வன்”, “காரிகதனஞ்சான் பாய்ந்தபொதுவற்கே”
கவி. ௧௦௪.

(பி - ம்.) * “மறுகி” † “ஆங்கு, குடத்து” ‡ “பாடியினெரு” § “ஆங்கு, காரி”
|| “மலர்க்குழவானெற்றிச் செகிலையடர்த்தாற்குரிய திப்பொற்றொடிமாதர்களை”

ந. மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிம்

முல்லையம் * பூங்குழ றுன்

ச. ¹ னுன்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்

பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்

ரு. ² பொற்பொறி வெள்ளை ‡ யடர்த்தாற்கே யாகுமிந்

நற்கொடி மென்முலை தான்

க. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிக்

கொன்றையம் பூங்குழ லாள்

எ. ³ ‡ தூறிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்

பூவைப் புது || மல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,

தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா

ரெழுவ ரிளங் † கோதை யார்

என்றுதன் மகளிநோக்கித்

தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி

யிடைமுது மகளிவர்க்குப்

படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்

குடமுத † † விடமுறை யாக்குர றுத்தங்

கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென

விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

ந. மல்லன் - வலி. தான், அசை.

[ளென்றல்.

எடுத்துக்காட்டென்பது - இவ்வேறுகொண்டானுக்கு இன்னுள் உரிய

“குடமுதல்” - குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக. வட்டப்பாலைவருமாறு:-

* “ஆழியு மாரும்போற் கீறிச் சிறுதிகைக்க, ஊழி னொரோவொன் றுடன் கீறிச்—குழ, வெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டரோறு மெண்ணிக், கருதி நிலக் கயிற்றைக் காண்”, “இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி சிங்கம், தளராத தார மதுவாந்—தளராக், குரல்கோற் றனுத்துத்தங் கும்பங்கிளையாம், வரலா லுழை மீன மாம்”, “குரமுலை விற்றுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், பரிய வுழைமீனம்

¹ “ னுன்பொறி வெள்ளைக், கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவன் ” கவி. ௧௦௧.

² “பெம்மறு வெள்ளையும்” கவி. ௧௦௨.

³ “பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளை” கவி. ௧௦௩.

⁴ சினேந்திரமலை, ஆருடசக்கரம், ௧.

(பி - ம்.) * ‘பூங்குழலான்’ † ‘அடர்த்தானுக்காரும்’ ‡ ‘அடர்த்தாற் குறித்தா மித்தற்கொடிமென்முலைதான்’ § ‘தூவுறு வெள்ளை’ || ‘மலரா, ளாங்கு’ ஈ ‘கோதை யார், எடுத்துக்காட்டு’ ** ‘பேரிடுவாள்’ †† ‘இடைமுறை யாகக்குரல்’

மாயவ னென்றான் குரலை விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்று ளிளிதன்னை - யாப்மகள்
பின்னையா மென்றோள் துத்தத்தை மற்றையார்
முன்னையா மென்றான் * முறை

மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா ருழையும் விளரியுந்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தான் வலத்துளாண்
+ முத்தைக்கு நல்விளரி தான்

அவருள், வண்டுழாய் மாலையை மாயவன் மேலிட்டுத்
தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவாள் - கொண்டசீர்
வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் றிரு† நோக்காப்
பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதானு மென்றே
யையென்று ளாயர்மகள்

பாவா—யரிதாரங், கொல்லே றிளிவிளரி கற்கடகங் கோப்பமைந்த, கொல்லே
ழிசைநரம்பிற் காம்.” இப்படி ஏழுநரம்புகளையுரிதுத்தி ‘எழுவ ரிளங்கோதை
யார்’ என்ற ஏழுபெண்களையும் ஏழுநரம்பாக்கி அவர்களை நரம்புநிற்குநிலை
களிலே நிறுத்தி.....

அவருள்.—

“மாயவனென்றான்”—மாயவ னென்றான் குரலை; மற்றை வெள்ளையாயவ
னென்றான் இளிநரம்பை; ஆய்மகள் பிஞ்ஞையாமென்றான் துத்தத்தை;
மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரமென்றான்.

[உழையுளியென்று உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்”—மாயவனென் ன் குரனரம்பைப் பின்னையான துத்தமும்
தாரமும் சேரநின்றன; பலதேவராகிய இளிநரம்பை உழையும் விளரியும் சேர
நின்றன; கைக்கிளையென்கின் நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கமேநின்றது; முந்
தையாகியதாரத்துக்கு வலப்பக்கமே நின்றது விளரி.

[“குரன்மருங்கிற் பாகந் தன்மருங்கிணந்து நின்ற வுழைகைக் கிளைகண்
மேலொரோவாகு செல்லவு மமைப்பது துத்தங் குரலாகவுக் குரன்முத லேழு
வகை யோசையு நிரல்படப் பிரிந்திசைப்பது நேரிசை மண்டிலம்.”] இது
திரிபுகுத்திரம்.

“வண்டுழாய்”—மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன். நோக்காத வனைக்
கையாள். ஐ யென்றான் - வியந்தாள்.

(பி - ம்.) * ‘முறையவருள்மாயவன் சீருள்ளான் பின்னையுந்’ † ‘முத்தைக்கு
நல்விளரிதான் வண்டு’ ‡ ‘நோக்காப் பெய்வளைக் கையாணப் பின்னை தானு’

கூத்துள்பதேல்

ஆவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோலுத்

* தந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார் - முன்னைக்

குரற்கொடி தன்குளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற

கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் † பாடுது

முல்லைத்தீம் பாணியென் றுள்

எனாக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம னாக

வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா

மந்தம் விளரி பிடிப்பா ‡ ளவணட்பின்

பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

க. ¹ கன்று குணிலாக் † கனியுதிர்ந்த மாயவ

னின் றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்

² கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ

உ. பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ

னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயி

³ லாம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ

கூத்துள்பதேல் - நான் கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமநிலை. மண்டிலத்தான் - மண்டிலத்தோடே. கற்கடகக்கை - நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேறின்று மடித்த மந்தை இரண்டிவிரல்களுங் கோத்தல்.

“இருவிரல் கடம்மைபுந் தம்முள்ளே கோத்துப், பெருவிரல்க ணீக்கநண் டாம்”

க. குணில் - குறுந்தடி. கொன்றையந் தீங்குழலென்றமையான் முன்பி னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற் செலுத்துக்; பண்ணுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி; ஆம்பல் - பண்ணுமாம். “மொழியாம் பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்” என்றுசொல்லுவார் பண்ணுக்கு.

¹ “கன்றுகுணிலா”, “பாம்புகயிறு”, “கொல்லையஞ்சாரல்” என்பவை பின் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல். செய். ரூ. கசச - இளம்; கூ. கூ. ரூ. கசக - பேர். த; யா - வி. செய். ரூ. உஉ; யா - கா. செய். ரூ. கூ; இ - வி. ரூ. எகடு.

² கொன்றைத்தீங்குழல்: கலித்தொகை, 40க.

³ “தீங்குழலாம்பலின்” (ஐங்குறு. உகடு); “ஆம்பற்குழலால்” கலித்தொகை, 40அ.

(பி - ம்.) * ‘அத்திலையா ராடியசீ ராய்ந்துளன்’ † ‘பாடுகோ முல்லைப்பூம் பாணியென்றெனக்’ ‡ ‘இவணடப்பிற் பின்றையோர் பாட்டி’ § ‘கனியுத்த’

ந. கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
* நெல்லையம் மாணுள் வருமே வவன்வாயின்
முல்லையர் திங்குழல் கேளாமோ தோழி¹

¹ தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்

க. இறுமென் சாய னுடங்க நுடங்கி
யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்

உ. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுனைப் புனலு
னெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்

ஈ. தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே
கையி லொளித்தான் முகமென் கோயாங்
கையி லொளித்தான் முகங்கண் டழுங்கி
மைய † னுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன் வலத்துளாள்
பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் ‡ பிஞ்சைசீர் புறங்காப்பார்
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்
மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
§ பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னோ னிடத்துளாள்
கயிலெருத்தங் கோட்டியநம் பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
|| குயிலுவரு னாரதனார் கொளைபுணர்சீர் ¶ நரம்புளர்வார்.

“தொழுனை” (பா) “தொழுனைக் கணவனோ டாடிய பின்னை, யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வெண்பா இட்டோதுவாருமுள்.

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

¹ “கன்று குணிலா” என்பதுமுதலியமும், இரண்டாமடிகளிரட்டிக்கப் பெற்று தத்தான்கடியினவாக மிதிலப்பட்டிப்பிரதியிற் காணப்படுகின்றன.

¹ சிலப்பதிகாரம், கக: ௫௦.

(பி-ம.) * ‘எல்லி’ † உழத்தான் மனமென்கோ ‡ ‘பின்னைசீர்’ § ‘பயிலிதழ் மாமேனித் தன்முன்னோன்’ || ‘குயிலுவ நாரதனார்’ ¶ ‘நரம்புளர்வார் மாயவன்’

ஆடுநர்புகழ்தல்

1 மாயவன் மன் முன்னினெடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடுங்
கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ் *சோர
வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்தத்
2 தாதெருமன் மத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே
எல்லாநாம்,
புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது
முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து

- க. 3 கோவா மலையாரம் கோத்த கடலாரர்
தேவர்கோன் பூணார் தென்னர்கோன் மாப்பினவே
தேவர்கோன் பூணரம் ‡ பூண்டான் செழுந்துவரைக்
கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா நென்பரால்
- உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணுண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திகிரிப் பொருபடையா நென்பரால்

“மாயவன் மன்”—மாயவன், எழுவாய். அசோதையார் - இடைச்சேரியில்
வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.

உள்வரிவாழ்த்தென்பது, - பிறிதோருருவங்கொண்டும் கொள்ளாது.....
.....வாழ்த்துவது.

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படை. கோ - பசு.

உ. “பொன்னிமய”.....

1 “மாமணி வண்ணனுந் தம்முனும் பிஞ்ஞையு, மாடிய குரவையிக் தாமென
தோக்கியும்” மணி. கக: சுடு - சு.

2 தாதெருமன்: கலித்தொகை, கௌ, சிலப். கசு: கௌ.

3 “தன்கடற் பிறத்த முத்தி னாரமு, முனதிறை கொடுக்குத் துப்பிற் மன்மலைத்;
தெமலகு மரபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தந்த சந்தி னாரமு, மிருபே ராரமு மெழில்
பெற வணியுந், திருலீழ் மார்பிற் மென்னவன்” (அகநா. கக); “தின்கா ழார நீலிக்
கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைவிய மார்பு” (மதுரை. எகடு - சு) என்பவை முதலி
ரண்டடிகளுடன் ஒப்புதோக்கற்பாலன. “கோவாமலையாரம்” முதலிய மூன்றும்
தென்னவன் முதலியோரை மாயோனாகக் கூறியதற்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. இ -
ந), அரசரைத் தெய்வமென்றே பரவியதற்கும் (ஈ. செய். கு. கசக - ந) மேற்கோள்.
(பி - ம்.) சோரப் பால்வளைக்கைச் சிறுபயரசோதை* † குரவையோதக
வுடைத்தே ஆடுநர்புகழ்தல்” ‡ ‘பூண்டோன்’ § ‘ஒளிப்பானென்பரால்’

ந. முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்

* மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவிறோ னோச்சிக் கடல்கடைந்தா னென்பரால்

முன்னிலைப்பரவல்

- க. வடவரையை மத்தாக்கி வாசகியை நாணுக்கிக்
'கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு கலக்கினையே
கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல அந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
- உ. † அறுபொரு ளிவனென்றே யமரர்கணர் தொழுதேத்த
அறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டினையே
யுண்டவாய் கனவினா னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்
வண்டுமூய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
- ந. திரண்டமரர் ‡ தொழுதேத்துந் திருமானின் செங்கமல
விரண்டடியான் மூவுலகு மிருடர நடந்தனையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி
மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

படர்க்கைப்பரவல்

- க. 'மூவுலகு மீரடியான் § முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து

ந. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சத்தால் நின்றதாகலின், மூப்பின்றி ஒருநாளிப் போல நின்றகடம்பு.

இம்முன்றும் பூவைநிலை.

க. சோவரணம் - அசுரர் நகரம்.

† வயிறென்பதற்கு நடுவென்று பொருளுழுதி, இவ்வடிபை மேற்கோள் காட்டினர்; கல்லாடம், "இருளொடுதாரகை"—மயிலேதும் பெருமான்.

‡ இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றிடுக்கி தான்கடி இற்றபின் ஓரடியிக்குவந்த கொச்சகவொருபோகிற்கு மேற்கோளாகக் காட்டினர்; தொல். செய். கு. கச்சு - ந.

(பி - ம.) * 'மன்னர்கோச்சேரன்' † 'அறிபொருள்' ‡ 'தொழுதேத்தத் திருமால்' § 'முறைநிறம்பாவகையன்று தாவியசேவடி சிவப்பத்'

¹ சோவரணும் * போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த

² சேவகன்சீர் கேளாத செனியென்ன செனியே
திருமால்சீர் கேளாத செனியென்ன செனியே

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்

• விரிகமல வந்தியுடை விண்ணவனைக் * கண்ணுந்

திருவடியுங் கையுந் ! திருவாயுந் செய்ய

⁶ கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே

கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் * கண்ணென்ன கண்ணே

நா. ⁸ மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்

கடந்தானே தூற்றுவர்பா னுற்றசையும் போற்றந்

↓ படந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது

⁷ நடந்தானே யேத்தாத நாவென்ன நாவே

நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

¹ “சோலி, னருமை யழித்த மகன்” (நான்மணி. கடவுள். உ), “மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையு, னாயனா வெண்ண லவனருளான்—காயக், கழலமிழிக் கண்கள லக் கைவனையார் சோரசி, சுழலமுலுள் வைகின்று சோ” (பு - வெ. பாடாண். ௪௦) “சோவரணம் கட்டழித்துத் தொல்லிலங்கை சூழிகொண்டு திருநாற் செற்றேய” (கூர்ம. சுவேதவராக. ௫) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக் கட்டழித்தமை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

² “உவப்பினின் னமுத் மூறி யொழுருமால் சரிதங் கேளாச், செவித்துளை நச்சு நாகஞ் செறிவதோர் துணைந் ருமால்.” பாகவத. செளனகாதியர். சு.

³ “கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுந், செய்ய கரிய திருமாலே” விக்கிரம சோழனுலா, கண்ணி, கரு. அ.

⁴ “மழைதுளி மறுத்த கானின் வற்றனின் மரமு மத்தன், குழைதர வன்றின் குன்றுங் குழைதர வழத் மூறுங், கழையிசை வடித்தான் செவ்வி காண்கிலாக் கண்கண் மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய துஞ்சலில் வறுங்க ணன்றே” பாகவத. செளனகாதியர். உ.

⁵ “மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணாமற், கையாற் புதைபெறுஉங் கண்களுங் கண்களோ” கலி. ௩௬.

⁶ வேந்தர் தூதுபோதற்குரியரென்பதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். அகத்திணை. கு. உசு - ந; நாத்கலி. கு. எரு. உரை; இ - வி. கு. சசுந.

⁷ “பொடித்தசெய்க் கதிர்போற் காத்தி பொழிமணிச் சூட்டராவீ, னடித்தவ னுமம் பாடா நாவழங் கா த நாவே” பாகவத. செளனகாதியர். ச.

(பி - ம்.) * ‘போய்மடியத்’ † ‘கனிவாயும்’ ‡ ‘தொடர்ந்து’

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந்

மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தர்

மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு

வெற்றி விளைப்பது மன்னோ கொற்றத்

† திடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

“கோத்த” — தெய்வம் நம் ஆத்தலைப் பட்டதுயரைத் தீர்ப்பதாக. முரசும் மாறட்டு முழங்குவதாக.

1 ‘காலவாய்த்தழுவினாள் மாலவாய்க் கண்டாள்’ என்கையால், குரவையாடியது கோவலனார் கொலையுண்ட அன்றையென்க.

இது தூவைச்செய்யுள்.

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

(இ - ள்) இமயநெற்றியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியையும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேரனென்னுமன்னரும் நாவலந்தீவின் கண்மன்னரும் மற்றுமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நிலமுழுதுமாண்ட முத்தமலைபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பாண்டியனது கோயிற்கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு இன்று கோயிலில் நெய்யுளக்கும் முறையாமென நினைந்து ஐயையாகிய தன்மகனையழைத்துக் கடைகயிலும் மத்துங்கொண்டு இடையாருலத்திற்பிறந்த முதுமகனாகிய மாதரி தயிர்த்தாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினுளென்க.

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது; இயம்பும், முற்று. கூஉய் - அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்; அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்க; ஒப்பாகவெழுதிற்றிலரென்பதாம். புலியும் வில்லும் மன்னரும் ஏவல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசனாயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்கனந்தோன்றினவன் கூறுவான் :—

குடப்பா லுறையா.....வருவதோன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும் தோயாதொழிந்தன; அதுவுமன்றி நமது நிரையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும் நீருகாநின்றன; இவை இங்கனமாதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றுளென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், கக: கச - எ.

(பி - ம்.) * ‘தெய்வதமாத்தலை’ † ‘இடித்தலைவானவன்’

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோய்தல். குவிதல் - திரளுதல். இமில்-
முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; “மடவரன் மடமான்” போல.

உறிநறு வெண்ணெய்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாஹுதையாமையின் முதலுணவெண்ணெய் உருக
வைத்தனவும் உருகுகின்றவில்கூட; அதுவுமன்றி ஆட்டுமறிகளும் துள்ளிவிளை
யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்
டென்றுள்ளன.

உருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்.

நாண்மூலையாயம்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாஹுமூலையுடைய பசுத்திரள் மெய்நடுங்குகின்ற அரற்றும்;
அதுவுமன்றிப் பசுக்களின்கழுத்திற் பெரியமணிகளும் வீழாரின்றன; ஆதலான்
நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றுள்ளன.

ஆயம் - பசுத்திரள். நடுங்குபு - நடுங்கி. மான்மணி - பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிற்குக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்.....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும் உருகாமையானும் ஆடாமையா
னும் வீழ்தலானும் வருவதொருதுன்பமுண்டென்று சொல்லி மகண்முகத்தை
நோக்கி அஞ்சுகொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில் எருமன்றத்து மாயவன் தமைய
னோடாமுய பாலசரிதநாடகங்கள் பலவுள; அவற்றுள் வேல்போலும் நெடிய
கண்ணையுடைய பிஞ்ஞையோடாமுய குரவைநாடகத்தை மண்ணின்மாதர்க்கெல்
லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணையும் கண்டுநிற்க யாம் ஆடக்கடவேம்; இக்
கறவையும் கன்றும் பிணியீங்குகவென்றென்றுள்ளன.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்
றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாமையானுமென மூன்றனுருபுவிருக்க; ¹ “உம்
மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்” என்றாராகலின். தான், அகை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;
“குரவை யென்பது... ..இயல்பிற் றென்ப”,
“குரவை யென்பது.....ஆட லாகும்” என்றாராகலின்.

கொளுச்சொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கூத்திற்குக் கருத்து.

க. காரி கதனஞ்சான்.....கோதையாள்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சேற்றத்தை ² அஞ்சானாய்க் குறித்துச்
சென்று தழுவினா விருப்பும்; இந்த மலரார்த்தடிய மாலையையுடையா
ளென்க.

¹ தொல்காப்பியம், இடையியல், 1 கு. சக.

² “கொல்வேற்றுக் கோடஞ்சுவாளை மறுமையும், புல்லாளை யாயமகள்” (கலி,
க௭.) என்பது இங்கு ஒப்புதொக்கத்தக்கது.

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ. நெற்றிச்செகிலை.....மாத்ராடோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்குட்டியேற்றை வலிதொலைத்தானுக்குரியன ; இம் மாதருடையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில் ; சிவந்தசுட்டியுமாம்.

ங. மல்லன் மழவிடை.....பூங்குழறன்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இளைய ஏற்றைத்தழுவி ஏறிச்செலுத்தினானுக்கு உரியான் ; இம்மூலம்பூங்குழலாளென்க.

தான், அகை.

ச. துண்பொறி வெள்ளை.....மாதர்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிலமறையினேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கே ஆம் ; இப் பெண்கொடியாகிய தன்மையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

ரு. பொற்பொறி வெள்ளை.....மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தின்சிறந்ததகக் கெடுத்தவனுக்கு மனைவியாகும் ; மென்முலையுடைய நல்ல கொடிபோலுமிவளென்க.

தான், அகை.

சு. வென்றி மழவிடை.....குழலாள்

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏற்றைத் தழுவிச்செலுத்தினானுக்குரியள் ; கொன்றைப் பழம்போலும் குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார் வளையாடகியினும்.

எ. தூநிற வெள்ளை.....மலராள்

(இ - ள்.) இப் பால்வெள்ளையேற்றை வலிதொலைத்தானுக்கு மனைவியாகும் ; காயாம்பூப்போலும் நிறத்தினையுடைய இவளென்க.

எடுத்துக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக் காட்டுதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,

தொழுவிடை.....கோதையார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய எழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார் ; இக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க.

என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவாள்

(இ - ள்.) மாதரி இங்ஙனஞ்சுற்றியவள் தன்மகள் ஐயையையோர்க்கு இம்மகளிரைப் பழையநரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறுத்தி இவர்க்குப் படைத்துக்கோட்பெயரிடுவாள் :—

குடமுத விடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும்: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென.

என்னை? “ஆயஞ் சதுரத் திரிகோணம் வட்டமெனப், பாய நான்கும் பாலை யாகும்” என்றார்.

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மென்பது வகுக்குங் காலே, யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்.”, “சாணளவு கொண்ட தொருவட்டத் தன்மீது, பேணியிரு நாலு பெருந்திசைக்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி யொன்பாறு மூன்றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை.” என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணை ஒருவட்டத்தேறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டுவரம்புதி மண்ட லஞ்செய்து பன்னிரண்டுகோணமாக வகுப்பதுதலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிடமாக, வெதிரா விடமின் மாக—முதிராத, வீராதி ராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே, யேரார்ந்த மண்டலமென் றெண்.” என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின், இட்ட பன்னிரண்டுகோணத்திற் புன்னி ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள் நரம்புடனியல்வன எழென்பதுணர்த் துத்துதலிற்று.

“ஏத்து மிடப மலவ னுடன்சீயங், கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை— பார்த்துக், குரன்முதற் குர மிறுவாய்க் கிடந்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.” இவ்வேழும் இடபம் கற்கடகம் சிங்கம் துலாம் தனு கும்பம் மீனமென இவற்று ணிற்கும்.

“துலைநிலைக் குரலுந் துலைநிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு கும்பத்து நேர்கைக் கிளையு, மீனத் துழையுங் விடைநிலைத் தினியு, மானக் கடகத்து மன்னிய விள ரியு, மரியிடைத் தாரமு மண்ணவுறக் கொளலே.”

இனி இந்நரம்புகளின் மாத்திரைகள்வருமாறு: “குரலுத்த நான்கு கிளை மூன் நிரண்டாங், குரையா வுழையினி நான்கு—விரையா, விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற் றவர்” எனக் கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழையிறக்கும்; உழையிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இளியிறக்கும்; இளியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரியிறக்கும்; விளரி யுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிற்றேன்றியநரம்பு தாரம்; இவை விரிப்பிற்பெருகும்; வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

இனி வட்டப்பாலையிலே நாலுபண்ணும் பிறக்கும்; “தாரத் துழைதோன் றப் பாலையாழ் தண்குர, லோருமுழை தோன்றக் குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யினி குரலிற் றேன்ற மருதயாழ் துத்த, மினியிற் பிறக்கநெய்த லியாழ்.” இவற்றுள், பாலையாழுள்ளே ஐழுபாலையிசை பிறக்கும். ‘குரலினியிற் பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று, வரையாது தாரத் துழைக்கும்—விரைவின் தி, யெத்தும் விளரி கிளைக்கேக் வேந்திழையாய், துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.”

இந்நரம்பிற்பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும் துத்தமும் இனியும் நான்கு மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும் மூன்முமாத்திரைபெறும்; உழையும் தாரமும் இரண்டு மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்த நின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாகத்தையும் இனியிற்பாகத்தையும் வாங்கிக் கைக்கிளையுழை விளரி தாரத்திற்கு ஒரோவொன்றைக் கொண்டிசைக்கத் துத்தம் குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம்; இவ்வாறேதிரிக்க இவ்வேழுபெரும் பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்கும்கால் திரிந்தகுரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும்.

ஆவை பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை; துத்தம் குரலாயது படுமலைப்பாலை; கைக்கிளையுழை விளரியுழை செவ்வழிப்பாலை; உழைகுரலாயது அரும் பாலை; இனி குரலாயது கோடிப்பாலை; விளரி குரலாயது விளரிப்பாலை; தாரம் குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க. இதனை வலமுறையென்றும்; மேற்கேழுமகமாக இருந்து திரிதலான். கிழக்கே நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.

(இ - ள்.) குடதசையிற குரல்நரம்புமுதலாகக் குரல் துத்தம் கைக்கிளையுழை இனி விளரி தாரமென இவர்க்கு நிரலேயிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும் பெயரென்க.

படைத்துக்கோட் பெயரிடுவான் - இனி ஆளுதற்கு இட்ட இடிகுறிப் பெயர்கூறுவான்.

மாயவனென்றார்.....முறை

(இ - ள்.)... ..

மாயவன் சீருளார்.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட குரனரம்பைச்சேரப் பின்னையென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன; வெள்ளையாய்வனென்று பெயர்கூறப்பட்ட இனியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும் நின்றன; கைக்கிளையென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; † முந்தையென்னும் தாரநரம்பிற்கு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முந்தை - முத்தை; விகாரம். “முத்தை முதலிய விகழ பிழைத்தா” என்றார் பிறரும்.

ஆவருள், வண்டுழாய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய துழாய்மாலையை மாயவன்றோளிட்டு இசைநாடக நூலோரால் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திற்கு உட்பட்டாடுவான் உலகளந்த மாயவன் தன்னுடைய திருமார்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளை நோக்காமெனக்குக் காரணமாகிய சிறப்பையுடைய வீண்பொருந்திய கையாளாகிய பின்னை தானையாமென்று மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - ம்.) * ‘வரன்முறையென்றார்’, ‘வலமுறையென்றார்’, † ‘முத்தையாகிய அசோதையென்னுந் தாரநரம்பு’;

¹ “நீணிரைநம்பின்னீ” என்றார் பிறரும்; நப்பின்னையென்பாருமுளர். ஐயென்றாள் - வியந்தாள்; ² “ஐவியப் பாகும்” என்றாகலின். ஆயர் மகள் - மாதரி.

கூத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்.

செந்நிலை மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றாள்

(இ - ள்.) சமநிலையிலேநின்ற நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து மண்டலமிருந்து அப்பொழுதே ஆதிதற்குத் தாளவறுப்பை ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப் பட்ட குரற்றானத்துநின்ற மாயவனாகிய அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தநரம் பாகிய பின்னையையேநாக்கிப் பரந்தகன் தொல்லையில் வஞ்சுத்தால்வந்துநின்ற குருந்தையொசித்த அவனை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே பாடியாடக்கடவே மென்றாளென்க.

செந்நிலை - சமநிலை. ஆன், ஓய். கற்கடக்கை - நண்டுக்கை; ஆவது நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேமடக்கி மந்தையிரண்டுவிர்லுங்கோத்தல். அந்நிலையே - அப்பொழுதே.

என—(இ - ள்.) என்றிட்டு,

குரன்மந்தமாக.....பாட்டெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவார்:—

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள் குரலென்னுநரம்பு மந்தசுரமாக இளியென்னு நரம்பு சமசுரமாக வந்தமுறையே துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக விளரியையும் வலிமையில்லாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவள் தன்னட்டிநரம் பாகிய துத்தநரம்பாயவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்கனம் அவள்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, நிரைமேய்க்கின்றழி விளவின் கனியையுதிர்க்கவேண்டி அவ்விடத்தில் மேய்கின்றபசுவின் கன்றைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த மாயவன் நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுநிரையிடத்துவருவன்; அங்கனம்வந்தால் அவனா தம் கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றாளென்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, கடைக் கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற் சுற்றுக்கயிறு வாசுகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் நம்வழி பாட்டால் ஈங்கு நம்மானிடத்துவருவன்; அங்கனம்வந்தால் அவனா தம் இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றாளென்க.

ந. கொல்லையஞ்சாரல்.....கேளாமோ தோழீ

(இ - ன்.) தோழீ, நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால் வந்து நின்ற குருந்தைமுறித்த மாயவன் நம்வழிபாட்டாற் பகலே இங்குள்ள நம் ஆனிரையுள்வருவன் ; அவன் அங்நன்மவந்தால் அவனுதும் இனிய முல் லையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றனென்க.

கொன்றை ஆம்பல் முல்லை யென்பன சிலகருவி ; இனி அவற்றைப் பண் ணென்று கூறுபவனின், அங்நன் ன்கூறுவாரும் ஆம்பலும் முல்லையுமே பண்ணு தற்குப் பொருந்தக்கூறின் ல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணில்லையாதலானும் கலியுண் முல்லைத்தீணையின் நன் ஆரம்பாட்டினுள், ¹ “கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோற்க, ணிமிழிசை மண்டை யுறியொடு தூக்கி, யொழுதிய கொன் னைத் தீங்குமுன் முரற்சியர், வழுஉச்சொற் கோவலர் தத்த மின்கிரை, பொழு தொடு தோன்றிப் கார்நனை வியன்புலத்தர்” எனக் கருவிசுறினமையானும், “அன்றைப் பகற்கழிற் தாளின் திராப்பகற், கன்றின் குரலுங் கறவை மணி கறங்கக், கொன்றைப் பழக்குமுற் கோவல ராம்பலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம் பென வார்ப்பவும்” என வளையாபதியுள்ளும் கருவிசுறிய் பண்கூறுதலானும் இவை ஒருபொருளாயேல் முன்றடுக்கிவந்த ஒத்தாழிசையாதலானும் இரண்டு பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின், செய்யுட்கும் பொருட்கும் வழுஉச் சேறலானும் அங்நன் ன்கூறுதல் அமையாதென்க.

இதனுட் குழலென்றது வங்கியத்துப் பொதுப்பெயர். இஃது ஐந்து கூறுபடும்:—

அவை ¹ “வங்கிய மூங்கில் ..... பார்த்து” என்பன.

நீளம் இருபதுவிரல் ; சுற்றளவு நாலரைவிரல் ; இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரநிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத்தாலே அணைசு பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வஸமுகம்வெளியாகவிடப்படும் ;

என்னே ? “சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்” என்றாகலின்.

இனி வங்கியத்தின் துளையளவு : நீளம் இருபதுவிரல் ; இதிலே தாம்பு முகத்தின் இரண்முவிரல் நீக்கி முதல்வாய்விட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு கனையானும் இரண்முவிரல்நீக்கி நடுகினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்துளையிடுக. இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும் ; துளைகளின்பரப்பு ஒருவிரல்கலங் கொள்ளுக ;

என்னே ? “இருவிரல்க ணீக்கி... ..வங்கியத்தின் கூறு” என்றாகலின்.

இனி வங்கியமூதுமிடத்து வளையாய்சேர்ந்த துளையை முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றிவாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன : இடக்கையின்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றை முன்மவிரலும் வலக்கையிற் பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேழும் ;

¹ கவித்தொகை, ௧௦௬.

சீவகசிந்தாமணி, ௬௭௮ - ந. மேற்.

என்ன? “வனவாயருகொன்று..... வைத்து” என்றாகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு: ச ரி க ம ப த ரி என்னும் ஏழெழுத்திலும் பிறக்கும்;

என்ன? “சரிக மபதரி ..... சுத்தத் துளை” என்றாகலின்.

ஏழிசையாவன: சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம். ரிடாதமெனவிவை. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளோ பண்கள்பிறக்கும். இவற்றுட் கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளுங்கால், கருவியென்பதனை இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறியாகக்கோடுமோவென்ற காரணக்குறியாகக்கோடும்; என்னகாரணமென்ற கஞ்சத்தாற் குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தலின் ஆம்பற்குழலாயிற்றெனவும் கொண்மைப்பழத்தைத்தருவித் துளைத்து ஊதலிற்கொன்மைக்குழலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால் முப்புரியாகத் தெற்றியவனையை வனவாய்க்கட்செறித்தூதலின் முல்லைக்குழலாயிற்றெனவுங் கொள்க.

தொழுனைத் துறைவனோடு.....பாடுகேடும்பாம்

(இ - ள்.)... ..

க. இறுமென் சாயல்.....முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கட்புலனாகுநோக்குவார் மென்மையாகலின் இப்பொழுது இறுமெனத்தக்கும் இடைநடங்கும்படி அசைபவளது துகிலை ஒளித்தானுடைய வடிவின்முகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி, அங்ஙனம் துகிலையொளித்தவன் உவந்துகிலின்முகண்டு சோர்கின்மவத்தனைக்கண்டு சோர்கின்ற நறிய மெல்லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய முகத்தினமுகையே புகழக்கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ் செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுனையாற்றினுள் வஞ்சஞ்செய்தானுடைய நெஞ்சத்தைக் கவர்த்தாளுடைய அழகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி அங்ஙனம் தன்னெஞ்சத்தைக் கவர்த்தாளுடைய அழகையும் வளையையுமொளித்துக்கொண்டானுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோ;

ங. தையல் கலையும்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையேயன்றி வளையையுமிழந்துநாணல் தன்கையிலேமறைந்நாளாகிய தையலுடைய முகத்தினமுகையே புகழக்கடவேமோ; அன்றி அங்ஙனம் கையிலே மறைந்தாளுடைய முகத்தின்மன்மையைக்கண்டு இரங்கி மயக்கத்தையுழந்தானுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோவென்றாக.

இவை குரவைகள்? கூற்று

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.) ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

கதிர்திகிரி.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பதங்கதிரைத் தன்கையாழியான் மறைத்த கடல்போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; மதியையொத்த திருமேனியையுடைய அவன் தமையன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; கட்டவிழ்ந்த மலர்பொருந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞை அவளுடைய தாளவொற்றமுப்பைப் புறங்காக்கின் மவர் முதியவேதத்தின்¹ சிக்கையென்னுமங்கத்தை ஆராயும் முதனரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனாரென்க.

சிக்கையென்பது, இகை.

மயிலெருத்து.....நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) மயிலினது புறங்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாயவன் வலப்பக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துள்ளான்; சிறுபுறமாகிய எருத்தங்கோட்டிய பின்னை அவளுடைய தாளவறுதிகையைப் புறங்காக்கின் மவர் குயிலுவருட் செறிப்புணர்ந்திருக்கும் தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனாரென்க.

கொளையென்பது ஒற்றமுப்பு; அது முன்னர்க்குறினும்.

மாயவன் தன்.....குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன் தன்தமையனோடும் எழுதிய வளையைக் கையின் கணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவலருடைய சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள் புறத்தேவீழ்ந்தகையாக் கோத்த கைகளிலணிந்த வளைகளொலிக்கின்ற தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோதைப்பிராட்டியார் தொழுதேத்தத் துவரபதியில் எருமன்றத்தே அன்றாடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தாயிருந்ததென மாதரிவியந்தாள்;

ஒடு இரண்டும் எண்ணெடு. சிறுமியர் - சிறுபெண்கள்; குடநாட்டு வழக்கு. ஒ, வியப்பு.

எல்லாநாம்—(இ-ள்.) நாமெல்லாம்; எல்லா-ஏக, தோழியென்ற மாம்.

புள்ளார் கடவுளை.....பாணியொன்றுற்று

(இ - ள்.) கருடப்புள்ளையூர்கின்ற கடவுளை மிகவும்போற்றுவோம்; இக்குரவைபுள் உள்வரியாகிய ஒருபாட்டினனென்க.

க. கோவா மலையாரம்.....என்பரால்

(இ - ள்.) கோக்கப்படாத தன் பொதியின் மலையிலாரமும் கோக்கப்பட்ட தன் கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரன்முனிந்து இட்ட பூணகிய ஆரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னர்கோன் மார்பிடத்தன்; அங்ஙனம் தேவர் கோனாரமீறுகவுள்ளன் பூண்டான் யாவனென்னின், வளவிய துவரையிடத்துப் புகுத்திரைமேய்த்துக் குருந்தையொசித்தானென்று சொல்லுவர்;

கோவா, கோத்த இரண்டும் வெளிப்படை.

¹ இதனை நாரதனாரென்குடைய வடநாலார்; நாரதனாரென்குடைய வறுங்கும்.

உ. பொன்னிமயக் கோட்டு.....பொருபடையா நென்பரால்

(இ - ன்.) பொன்னுகிய இமயவரைக் கொடுமுடியிலே தன்புலியைப் பொறித்து இப்பாலுள்ள மண்ணெயெல்லாமாண்டவன் மதிக்குழந்த புகாரில் வாழும் வளவனுகிய வேந்தன்; அவன் யாவனெனின், பொற்றிகிரியைத் தான் பொருதற்குப் படையாகவுடைய மாலைனுசொல்லுவர்;

ங. முந்நீரி னுள்புக்கு.....கடைந்தா நென்பரால்

(இ - ன்.) கடலினுள்புக்கு மூவாத கடம்பைவெட்டினவன் வளவிய வஞ்சியில் வாழும் வேந்தனுகியசேரன்; அவன் யாவனெனின், வரையென்றுசொல்லப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சித் கடைக்கடைந்த மாலைனுசொல்லுவர்.

¹ முந்நீர் - கடல்; ஆகுபெயர்; ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேனீரென இவையென்பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராகலானும் இவ்விதரண்டியில்வழி ஊற்றுநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று; முதியநீரெனின், ² “நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை சூன் தும்” என்பதனால் அதுவும் மேனீரின் தி அமையாமையின் ஆகாது; ஆனால் முந்நீர்க்குப் பொருள் யாதோவெனின், முச்செய்கையையுடையநீர் முந்நீரென்பது; முச்செய்கையாவன் மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

மூவாக்கடம்பு - வஞ்சகத்தால் நிற்கின்றதாகலின், மூப்பின்றி ஒருநாள் போலநின்றகடம்பு. மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை.

இவைவழிநும் பூவைநில.

இவற்றுட் சேரனை முற்கூறுது பாண்டியனை முற்கூறியதென்னையெனின், இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக்கூட்டியத்செய்தல் விழைவுவெறுப்பற்ற சோழனியாதலானும் ³ “முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது” எனச் சாத்தர் கூறினமையானுமென்க.

இவை உள்வரிவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி.....மாயமோ மருட்கைத்தே

(இ - ன்.) கடல்வண்ணே! கமலவுந்தியாய்! நீ முன்பு ஒருநாள் வடவரையை மத்தாகநாட்டி வாசகியென்னும்பாம்பைக் கடைகயிருகப்பூட்டிப் பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய்; அங்ஙனம் கடைக்கலக்கியநின்கைகள் அசோதைப்பிராட்டியாருடைய கடைகயிற்றாலேகட்டுண்டகை; இஃது ஒரு மாயமோ; மிகவும் மருட்கையைடைத்தாயிராநின்றதென்றாரென்க.

¹ “முந்நீர்விழவின்” (புறநா. கூ.) என்பதன் விசேடவுரையையும், “முந்நீர் நாப்பண்” (பெரும்பாண். சசக) என்பதனுரையையும், “முந்நீர்ப்பிறந்த” (சேவக. கு.) என்பதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

² திருக்குறள், கௌ. ³ சிலப்பதிகாரம், பதினாறு, கூக.

கடல்வண்ணன், அண்மைவிளி; ¹ 'அண்மைச் சொல்லே யியற்கையாகும்' என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே.....மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) மாலையாய்! ஐயமற்றபொருள் இவனென்றேகொண்டு அமரர் திரளெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாறின்கவும், நீ மிக்க பசியொன்றுமின்றியே உலகடங்கலுமுண்டாய்; அவ்வன முண்டவாய் களவிடத்தே உறிவெண்ணையப் பெருமபசியாலே உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றாரென்க.

அறுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை; ஐயமற்றபொருளுள்ளுயிற்று. இனி அறுபொருள் - தீர்த்தபொருளுள்ளுமாம்; "அற்றகாரியம்" என்றாற்போல. இனி அறுபொருள் - அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளுள்ளுமாம்.

ங. திரண்டமரர்.....மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) திருமாலே! அட்டாய்! அமரர் திரண்டு வந்தாறின்கும் நினைசெங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும் இருணைக்கநடந்தாய்; அவ்வனம் இருணைக்கநடந்தவடிபஞ்சபாண்டவர்க்குப் பின்பு தூதாகநடந்தவடி; இஃது ஒருமாயமோ; எங்கட்கு மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றாரென்க.

அமரர்திரண்டென மாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம். மாறு - பகை.

இவை முன்றும் முன்னிலப்பாவல்.

க. முடிவகு மீரடியான்.....செவியே

(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடுமபடி முடிவகையும் முடியத்தாவிய சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின்கட்போந்து சோவென்னும் அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும் போரின் கண்டொலைந்தமடியவும் அதுவேயுமன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த சேவகனுடைய புகழைக்கோராத செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய புகழைக்கோராத செவியும் சில செவியேதாமென்றாரென்க.

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியென்றார்; மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். போந்து மடியக்கட்டழித்த சேவகனென்க. எகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை. செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின், செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ. பெரியவனை மாயவனை.....கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாத்தேவரினும் பெரியவனை மாயங்கலைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரிக்கின்ற கமலவுந்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதன்

கனிவாயீராகவுள்ளனவெல்லாம் செய்ய கரியவனைக் காணப்பெறுதகண்கள் என்னகண்களோ; அங்ஙனம் காணுங்கால் இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே இமைத்துக்காண்பார்கண்கள் என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், வினைத்தொகை. செய்ய கரியவனைப்பது வினோதமென்னு மலங்காரம். என்னகண்களென்றதற்கு முன்னர்க்குரியவாறேகூறுக; பீலிக் கண்ணுமுண்டாகலின். இனி இமைத்துக்காண்பார் கண்ணென்றது மக்கள் கண்ணையெனினுமமையும்.

ந. மடந்தாழு நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய கஞ்சனாசெய்த வஞ்சங்களைக் கடந்தவனைத் திசைநான்கினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற ஆரணம்தொடர்ந்து முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக ஹற்றுவர்பால் தாதுநடந்தவனை ஏத்தாத நான் என்ன நாவோ; நாராயணுவென்றுகூறாத நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவினமை. தாழ்தல் - தங்குதல். கஞ்சனா, செறலின்கட் பான்மயக்கம்.

என்னநாவோவென்றதுமது; சிற்றகநாக் கலப்பைநா இவையு முன் டாகலின்.

இவைமுள்ளும் படர்க்கைப்பாவல்.

என்றியாங்கோத்த.....கடிப்பிகுமுரசே.

(இ-ள்.) எனதுகொண்டு நாம்தொடுத்த குரவைக்கூத்தினுள் நாம் ஏத் தியதெய்வம் நம் ஆவிடத்துத் தலைப்பட்டபிணிகளைத் தீர்ப்பதாக; கொற்றத் தையுடைய இடையப்படையாகவுடைய இந்திரனுடைய முடியிடத்தையுடைத்த தொழிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய கடிப்பானெறியுமுரசம் வேந்தர்மருள எந்நாளும் மாற்றுகரவென்று முழங்குவதாகவெனச்சொல்லி வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.

இது கூத்தாற்றெற்பெயர்.

கன.—ஆய்ச்சியர்குரவை முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது .

து ன் ப ம ா வ ஸ .

ஆங்கு,

ஆயர் முதுமக *ளாடிய சாயலான்

பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு

நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ லடியேத்தத்

டு. தூவித் துறைபடியப் போயினான் மேவிச்

குரவை முடிவிலோ ரூராவங் கேட்டு

விரைவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,

சொல்லாடான் சொல்லாடா நின்றாளந் நங்கைக்குச்

க0. சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

§ எல்லாவோ,

1 காதலர் காண்கிலேன் கலங்கினோய் கைம்மிகு

முதுலை தோற்க டுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே

க. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

உ. ஆயர் முதுமகன் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலான் - ஐயை.

ச. நீடுநீர்வையைக்கண்ணே. நெடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவழையாய்.

ஈ - டு. பூமுதலாயினவற்றைத் தூவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட ; துறை
படிதல் - பவியிடுதல். ....

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை ; வேறொருத்தியென்றுங் கூறுவர்.

க. சொல்லாடாமல்நின்றான், அந்தக்கண்ணுக்கு.

க0. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் - அந்நிலைதான்.

க - க0. அன்றிச் சொல்லாடாளாய்நின்ற அந்த நங்கைக்குக் கண்ணகி
தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்.

கக. எல்லா - தோழி.....

1 "காதலர் பிரிந்த மாதர் தோதக, யுதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி"
"காதலர் கெடுத்த தோயொ டினங்களன், முதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ருயிர்த்து"
(சிலப். ச. 10அ - க; உஉ : கடுக - உ); "காதலர்....பொத்தி, யுதுலைக் குருகி
னுயிர்த்தகத் தடங்காது", "செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து", "வஞ்சினஞ்
சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" மணி. உ : சஉ - க; அ : 10அ; கஅ; கஎ.

(பி - ம்.) * 'ஆடிய' † 'புலர்' ‡ 'அடியேத்தித்' § 'எல்லா, காதலர்
காணேன் கலங்குதோய்கைம்மிகுதுலை'

பூதுலை தோற்க ஷயிர்க்குமென் னெஞ்சாயி
கரு. நேதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி யோதோழி
நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய் கைம்மிரு
மன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சன்றே
யன்பனைக் காணு தலவுமென் னெஞ்சாயின்
மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

உ௦. தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வாக்கானேன்
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சன்றே
வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சாயி
‡ நெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

¹சொன்னது :—

உரு. அரைசறை கோயி லணியார் ஞெகிழங்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனு மென்றே
குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே
‡ எனக்கேட்டு,

ந௦. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்
திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் || கோவலனை
யெங்கணு வென்னு வினைந்தேங்கி மாழ்குவார்

கரு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயுற்றான்; ஏதிலாரென்றது மறை
யச்சொன்னவர்களை; ஏதிலார்-நகரிலுள்ளாருமாம்; தோழியென்றது, ஐயையை.

உ௦. (பா) தஞ்சமோகானேன் — வேறுதுணைகாண்கின்றிலேன்.

உ௧. வஞ்சமோவுண்டு - கிருத்திரிமமான தொன்றுண்டு. நெஞ்சமயங்கும்,
முற்று.

உ௨. ஆயின் - ஆதலால்.

உ௩. எஞ்சலார் - அயலார். ஏவனென்றான், வருபாட்டைப்பற்றி.

உ௪. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி.

உரு. ஞெகிழம் - சிலம்பு. உ௬. கரையாமல் - ஓசைப்படாமல்.

உ௭. கொலைகுறித்தனரென்றான், ஐயை.

௬௧. திங்கள் முகிலோடு நிலங்கொண்டாற்போல

௬௨. (பா) எங்கணய் - எங்குற்றாய். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

¹ உ௪ - ந௬: இவை தனிச்சொற்பெற்றுத் தனியேவந்த கொச்சகவொருபா
கிற்கு மேற்கொள்; தொல். செய். ரு. ௧௪௧ - ந.

(பி - ம்) * 'வாழிதோழி' † 'நடுக்குநோய் கைமிகவன்பனை' ‡ 'எஞ்சிலார்
சொன்னதெவன்வாழிதோழி' § 'எனப் பொங்கி' || 'கோவலனை'

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகழுழ்கத்

௩௫. துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போன்
மன்பதை பலர்தூற்ற மன்னவன் நவறிழைப்ப
வன்பனை யிழந்தேன்யா, னவலங்கொண் டழிவலோ
நதைமலி வியன்மாம்பி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
துறை * பல திறமுழ்கித் துயருறு மகளிரைப்போன்

௪௦. மறனெடு திரியுங்கோன் மன்னவன் நவறிழைப்ப
வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண் டழிவலோ
தம்முறு பெருங்கணவன் ! நழலெரி யகழுழ்கக்
கைம்மைகூர் துறைமுழ்குங் கவலைய மகளிரைப்போற்
செம்மையி னிகந்தகோற் றென்னவன் நவறிழைப்ப

௪௫. விம்மையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ
காணிகா,

¹ வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்திண்டு

‡ மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டமி

னைய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க

௫௦. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணிப்பறிதி
காய்கநீர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்
கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கன் மாதரா
யொள்ளெரி யுண்ணுமில் லு, ரென்ற தொருகுரல்.

௩௪. இடரெரி - இடர்செய்யெரி.

௪௧. துறனென்றது, தருமதேவதையை.

௪௩. கைம்மையொழுக்கத்தினையுடைய நோன்பு.

௪௫. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

௪௬. (பா) காணிகா காணிகா: இகவென்பது ஈறுதிரிந்தது; இரண்டும்
வினைவின் கண்வந்தன.

௪௭. வாய்வதின் வந்தகுரவை - புத்திபூருவமாக எழுத்தகுரவை.

௪௯. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேட்ட கேட்ட; இரட்டித்தார், எல்
லாரும் கேட்டற்கு

(௫௩) ஊருண்ணுமென்றது, முற்றும் ஒருகுரல் - அசரீரி.

¹ ௪௭ - ௫௩. ஐத்தடியின்மேல் ஈரடியிக்கு வந்த ஒருபொகிற்கு இதனைமேற்
கோள் காட்டினர்; தொல். செய். கு. ௧௪௯. த.

(பே.ம.) * 'பலதொறு' † 'தழலெரியிடை' ‡ 'ஆயர்மட'

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளுள்ள

(இ - ள்.) மாதரி, இங்ஙனம் அவராமுய குரவைமுடிந்தவளவிலே¹ ஒழுக்க ருத நீரையுடைய வையையாற்றின்கரையிடத்து நெடுமாஸ்டியைப் பூமுதலிய வற்றைத்துவி எடுத்துத்தகு நீராடப்போயினுளாக; சாயலான் வேறொருத்தி உண்ணகரத்துப் பிறந்தகொரு வார்த்தைக்கேட்டுச் சென்றிருந்து கூறுதற்கு விரைவோடுவந்தாளுள்ளென்க.

ஆமய சாயலானெனச் சேர்த்து அசைந்த சாயலானென்பாருமுளர். புனை சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமாஸ் - அந்தாவானத்தேம்பெருமாள். துறை படிதல் - நீராடுதல்; அக்காவைமுக்கு. முதுமகள் போயினுளுடைய சாயலான் அரவங்கேட்டு வந்து அவ்விடத்து நின்றாளுள்ளென ஐயைமேலேற்றுவாரு முளர். போயினுள்கேட்டு வந்தாளுள்ளெனப் பொருண்மைசுட்டலாக்கி மாதரி மேலேற்றவாமொன்று. இது புறஞ்சேரியாதலின், ஊரரவ மென்றார்.

அவடான்—(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரைவொடுவந்துநின்றவடான்,

செல்லாடான்.....சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கேட்டுவந்து கண்ணகிக்குத் தன்வாக்காற்சொல்லா ளாய்க் குரவைமுடித்து நீராடிவந்து நின்ற ஆயர்மகளிர்க்கு மறையிற்குறி அவோடுதானும் விம்முற்றுநின்றவள் அவளழகும் இளமையும் தனிமையுங் கண்டு ஆற்றாளாய் நெஞ்சழிந்து சொல்ல நாவெழுதுதான் கீற்துமென்க.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவள் தன்மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லுமென்று மாம். இனி அங்ஙனநின்றாளாகிப் அந்நங்கைக்குக் கண்ணகி தான் சொல்லாடு மெனினுமையும். அது மேற்கூறுகின்றார்:—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) ஏட; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற் காண்கிலென்.....வாழியோதோழீ

(இ - ள்.) தோழீ, என்காதலனை வாக்காண்கின்றிலென்; அங்ஙனங்காண மையின் நெஞ்சுகலங்கு நோய் கைமயிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி உலையி லுாதுந்துருத்திமூக்கும் தோற்கும்படி மூச்சும் அழலெழுவயிராநின்றன; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் என்னேநோக்கி இவ்வாய்ச்சியாற் குறிப்பாற்கூறுகின் றது யாதோவென்றநிகின் நிலேனென இரங்கிக்கூறினென்க.

அன்றேயென்பது, அசை. ஏதிலாரென்றார்; சொன்னவளையும் கேட் கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஓவென்பது, இரக்கக் குறிப்பு. இவை மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக் கைமிகும் உயிர்க்குமென்க. சொன்ன தெவனென்று அறிதியோவென்னும் வினாப்பொருண்மைதோன்ற உரைப்பினு மமையும்.

¹ “வையை யென்புற பொய்யாக் குலக்கொடி” (சிலப். கக: கள); “வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்” மதுரை. நஞ்சு.

நன்பகற்போதே.....தோழி

(இ - ள்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின் கண்ணே நடுக்கமுறுவிக்குநோய் ஒருநாற்கொருநாற் கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னால் அன்புசெய்யப்பட்டானையும் வரக்காண்கின் நிலைநாதுலால் என்னெஞ்சு வருந்தாநின்றது; இவை யிங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் குறிப்பால் இம்மகனிர்பலரும் கூறுகின்றது யாதோவென்றதிகின் நிலைநென்றொளன்க.

கோவலன் போனபோதே தன்னெஞ்சு கலங்குதலால் நன்பகற்போதே யென்றான்.

தஞ்சமோதோழி.....வாழியோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, இவ்வயலாரசொல்லுகின் மமதை எளிதன்று; அதற்கேற்ப என்மலைவையும் வரக்காண்கின் நிலைநாகலின், என்னை வஞ்சித்ததொன்றுண்டு; அதுவேயுமன்றி என்னெஞ்சுமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின், குறிப்பால் இவாரசொல்லுகின்றது யாதோவென்றதிகின் நிலைநென்றொளன்க.

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்ன தஞ்சமுண்டென அழகையிற்றேன்றிய மருடகையென்னும் மெய்ப்பாட்டாக்கினுமமையும்; தஞ்சமாயல்லவென்பதுபோல நின்றது. தோழியென்றது - ஐயையை.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவன்சொன்னபடி;

அரசுறைகோயில்.....கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவளிரங்காநிற்க ஊரவங்கேட்டு விரைவொடுவந்து சொல்லாடாளாய்ச் சொல்லாடுகின்றவன் அரசனவிரும்பியுறையும் அந்தப் புரத்திலிருக்கும் அழகுநிறைந்தசிலம்பை வருந்தாமல் தன்கைத்தாக்கிக் கொண்ட கள்வனவனையாமென்று ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேற்காரர் இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரென்றொளன்க.

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறுதியுக்குமெனக்கருதிப் பரியா யத்தீர்ப்புகூறினோம். என்றேயென்ற ஏகாரயிரண்டினும் பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரிநிலையால் எதிர்ப்பைத்துக்கூறினான். இதனை ஐயைகூற்றென்பாருமுள்ள அரசன் கோயிலென்னது 'உறைகோயில்' என்றமையான் அந்தப்புரமாயிற்று. கரைதல் - ஓசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்.) என்று அவன்சொல்லக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தான்... மாழ்குவான்

(இ - ள்.) தன்ன ஆற்றமையான் வசமழிந்து நிலத்தினின்றும்பெழுந்து மறித்தும் விழுந்துகிடக்கின்றவன் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரையுடைய திங்கள், பொழியக் காஸ்கொண்டவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுந்தான்; விழுந்தவன் தன்கணவன் முன்னர் வருகெனப்பொருந்துதலாற் செவ்விரபார்ந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையால்

மோதிக்கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ எவ்விடத்தாய்தானென்ற வருந்திப் பொருமி மயங்கி யாவுந்தோன்றாவென்று அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் குலைந்தகுழலுக்கும் திங்களும் புயலுமுவமை. எழுந்தன ளாய் விழுந்தவள் மாழ்குவாளாய் அழுதாளென்க. ஆண்டுக் ¹ “கண்ணகிருங் கண்” என்றவர் ஈண்டுச் “செங்கண்” என்றார், காலையில் தலையளியாற்பிறந்த செவ்விதோன்ற. ஆஅ, இரக்கக்குறிப்பு.

இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென விழுந்தாள்; விழுந்தவள் செங்கண்ணிவப்பத் தன்கேள்வினை எவ்விடத்தாயோலு ஆஅவென அழுதா ளெனவுமாம்.

இன்புறு தங்கணவர்.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருண்டழுதவள், தம்மோடின்புற்ற தங்கணவர் இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு அந்நிலைமூழ்காது துன்ப முறுந்தன்மையவாகிய கைம்மைநோன்பைநோற்று இடர்ப்படும் ² உயவற் பெண்டிரைப்போல மக்கட்பரப்பினுள்ளோரெல்லாம் தன்னைப்பழிநுற்றும்படி பாண்டியன் தவற்றைச்செய்ய அன்பினையிழந்தேனாகிய யான் இருந்தழுவாள் ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினுளென்க.

துன்புறுவனவென்றார்; ³ “வெள்ளைச் சாந்தொடு புளிப்பெய்தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பறப்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்” என்ப தனை. இது புறம்.

நறைமலி.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) நறைமிக்க அகன்ற மார்பினையுடைய தம்நண்பன் நெருப்பின் மூழ்க அவனையிழந்து ஏங்கி நீர்த்துறைகள்பலவற்றுள்ளும் தாங்குளிரப்புக் காடித் துயரமுற்றிருந்தமும் உயவன் மகளிரைப்போல, மறத்தொடுபொருந்தி அறத்திறியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன் தவற்றைச்செய்யப் பார்த் திருந்த அறக்கடவுளென்கின்ற அறிவற்றேய்! யான் அங்ஙனம் வருத்த முற்றிருந்து இரங்குவாளொருத்தியோ; கூறென்றாளுன்க.

மூழ்குதல் - அழுக்கறக்-குளிரக் குளித்தல். அறனெனுமடவோயென்றாள்; உன்னைரித்துப் பகையாகிய மறனொடு திரியக்கண்டும் ஆண்டுநின்றாயெனப் புலந்து.

தம்முறு பெருங்கணவன்.....இணைந்தேங்கி யழிவலோ

(இ - ள்.) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய தலைமைபொருந்தியகணவன் அழலும் எரியிடத்தேமூழ்கக் தாம் அவனோடு அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது கைம்மை நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும் உயவற்பெண்டிரைப்

¹ சிலப்பதிகாரம், ௫ : உருள.

² உயவற்பெண்டிர் - வருந்துதலையுடைய மகளிர்; “உயவற்பெண்டிரேமல்லேம்” புறநா. உசுசு.

³ பறநாணாறு, உசுசு.

போல, செம்மையினின் றுநீங்கின கோலையுடைய தென்னவன் தவற்றைச் செய்ய இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்படைத்து மிகவருந்தி இங்கிருந்து அழுவா னொருத்தியோயானென்றானென்க.

இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுநீணந்து. ஆவது இம்மையிற் புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியத்தையும் விட்டென்றபடி.

காணிகா—(இ - ள்.) காண்பாயாக;

¹ இகவென்னுமுன்னிலையகை இகாவென ஈறுதிரிந்து காண்பாயாக வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த.....இவ்வூரென்ற நெருகுரல்

(இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய உற்பாதசாந்திப்பொருட்டு ஆடிய இக்குர லையுள் வந்துதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர் நீரெல்லீருங்கேண்மின்; அங்ஙன மாகிய மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக; பரந்த திரையையுடைய கடல்குழந்த இவ்வுலகிலுண்டானபொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை, ஆதலால் கதிர்ச்செல் வனே, நீயறிய என்ணவன் கள்வனோவென்றானாக, அவன் அசரீரியாய்வின்று கூறுகின்றவன், நின்கணவனோ கள்வனல்லன், அவனைக் கள்வனென்ற இவ் வூரை மாதிராய், எரியுண்ணுங்காணென்றானென்க.

கேட்டமின் - கேண்மின்; ஒருசொல். கேட்டடைக்கம் - கேட்டையென்னும் வினையகைச்சொல், உடனடுக்கிவரற்பாலது கேட்டமினென்பதனோடு மொழி யிடையடுக்காகி ஈற்றுவிவங்கோட்பொருண்மையாத் கேட்கவென்னும்பொருட் டாயிற்று. பாய்திரை-பரந்ததிரை. படுதல் - உண்டாகுதல். ஓகாரம், பிரிநிலை. ஒள்ளொரி - நின்வவல்கேட்டுமெரி. இவ்வூர் - இதுசொன்ன இவ்வூர்.

இனி ஒகாரத்தை இரக்கக்குறிப்பெனினுமையும. உண்ணுமிவ்வூர் இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றுமமை.

இது, மயங்கிகைக் கேட்கக்கூலி: II.

கஅ.—துன்பமலை முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது ஊர் சூழ் வரி.

என்றனன் வெய்யோ னிலங்கீர் வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி

முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு

* நிறையுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா ளீதொன்று

௫. பட்டேன் படாத துயரம் படுகாலை

யுற்றே னுறாத துறுவனே யீதொன்று

¹ கள்வனோ வல்லன் கணவனென் காற்சிலம்பு

கொள்ளும் † விலைப்பொருட்டாற் கொன்றுநே யீதொன்று

மாதர்த் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

௧௦. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று

காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்

றீதறு நல்லுரை ‡ கேட்பனே யீதொன்று

தீதறு நல்லுரை கேளா § தொழிவேனே

னோதக்க செய்தாளென் றெள்ள || விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு; மற்றைச்சிலம்பைக் கையிலேந்தி
நின்றிலனென்க.

௫. ஒருவர்படாத துயரம் யான்பட்டேன். படுகாலை - அந்திப்பொழுது.

௬. ஒருவருறாததுற்றேன்; நானுறக்கடவேனோ. ஈதொன்று - இஃது ஓர்நி
யாயம்.

[ஆதித்தையஞ்சான்றுகாட்டி இவன் தீதிலனென்னும் நல்வார்த்தை கேட்
பேனென்றமையால், அநியாயஞ்செய்தார்களென்று எல்லோர்க்கும் தோற்
றிற்று;]

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமைக்காக.

கஉ - ச. தீதிலனென்னும் நல்வார்த்தை கேட்பேன்; கேட்டிலேனாகில்,
பின்பு நோதக்கசெய்தாளென்று இகழ்க. எள்ளல், ² “பயனில்சொற் பாரா
ட்டி வாளை மகனென்ன, மக்கட் பதடி யெனல்” என்பதுபோலக்கொள்க.

¹ “கள்வனோ...ஈதொன்று: என்றதும் இதுவென்னும் சுட்டிமுதல் உகரவீறாத
வின், அது செய்யுளகத்துப் புறனடையான்முடியும்” என்றார்; தொல். உயிர்மயங்கு.
சூ. ௧௬ - ந; இ - வி. சூ. அ௦. ² திருக்குறள், ௧௯௬.

(பி - ம்.) * ‘நிறையுடை’ † ‘விலைப்பொருட்டாற் கொன்றுநே யீதொன்று,
காதற்கணவனைக் கண்டாலவன்’ ‡ ‘கேட்பெனே’ § ‘ஒழிவேனோதக்க’ || ‘விது
மொவ்வொன்றென்று’

கரு. ¹ நல்லலுற்றற்ற தழுவானைக் கண்டேங்கி

மல்லன் மதுரையா ரெல்லாநுந் தாமயங்கிக்

களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி

வளையாத செங்கோல் வளைந்த திதுவென்கொன்

* மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை வான்வேந்தன்

உ௦. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த திதுவென்கொன்

² மண் + குளிரச் செய்யு மறவே நெடுத்தகை

தண்குடை வெம்மை † விளைத்த திதுவென்கொல்

செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொ

உரு. லயரி ‡ யுண்கணமு தேங்கி யரற்றுரா

தெய்வமுற்றான் போலுந் தகைய ளிதுவென்கொ

லென்பன சொல்லி யினைத்தேங்கி ‡ யாற்றவும்

³ வன்பழி தூற்றுங் குடிபதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாநும் (கசு) வளையாத செங்கோல் வளைந்ததிது வென்கொலென்றார்; ஆதித்தனையும் சான்று காட்டி (கசு) நோதக்க செய்தா ளென்றெள்ளலென்றமையால்.

உக. நம்பொருட்டால் - நம்மைக்கெடுத்தம்பொருட்டால்; ஆவது, இனி இவளுடைய பிரகடத்தால் மதுரையிலுள்ளாரும், கெடப்பெருந்தென்று தோன்றிற்றும்.

உசு. தெய்வமுற்றான் - தெய்வத்தன்மையுற்றான்; தெய்வமேறினானென்று மாம்.

உசு. என்பன சொல்லி - இன்னசொல்லி.

என்றதனால், (கசு) மதுரையாரெல்லாநும் மயங்கிச் (உசு) சொல்லி இளைந்து ஏங்கி மிகவும்.

உசு - அ. (பா) மிகவும் மன்னவனைப் பழிதூற்றுங்குடியது மதுரையென முற்றுவிக்க.

¹ கரு - சு: திருக்குறளின் உசரு, ககரு, குகரு - ஆம்பாடங்களால் இவ்வடிகளின் பொருள் ஆராய்க.

² உக - உ: இவ்வடிகளின்பொருள் "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழிந் தரசர் தங்கள், விண்குளிர் கொள்ள வேங்கும வெண்குடை வெதும்பு மாயிற், கண் குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கடிசையத் தடமுங் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளுமேனுந் தான் மிக வெதும்பு மனை" (குளா. மத்திரசாலை. உசு.) என்னுஞ்செய்யுள் நன்கு விளக்குதல் காண்க.

³ "குடிபழிதூற்றுங் கோலனுமல்லன்" சிலப். உக: கசு; "குடிபழிதூற்றுங் கோலே குருசு" புறநா. எஉ.

(பி - ம.) * 'மன்னவரின் மன்னன் மதிக்குடைவாழ்' † 'குளிர்செய்யு' ‡ 'விளைத்தது' § 'உண்கண்ணமுதேங்கி' ¶ 'அரற்றவும்என்பழி'.

¹கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்

௩௦. செம்பொற் கொடி * யனையான் கண்டானைத் தான்காணன்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்

† செவ்வென் கதிர்குருங்கிச் செங்கதிரோன் சென்றொளிப்பப்

புல்லென் மருண்மலைப் பூங்கொடியான் பூசலிட

வொல்லென் னொலி ‡ படைத்த தூர்

௩௧. வண்டா நிருங்குஞ்சி மலைதன் வார்முழன்மேற்

கொண்டா டழீஇக் கொழுநன்பாற் காலையாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மலைவாய்க்

கண்டா ளவன் தன்னைக் காணக் * கடுந்துயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவனென்னீர்

௪௦. பொன்னுறு துறமேனி † பொடியாடிக் கிடப்பதோ

மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற்

கென்னுறு || வினையாண விதுவென வுரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

௩௨. (பா) தான்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும் சென்றொளித்தான்.

௩௨ - ௩. ஒளித்தான் ; ஒளிக்கப் புல்லென்ற மலைக்கண்ணே.

௩௩. தழீஇக்கொழுநன் - ஆயர்பாடியினின்றும் போதுகிறபோது கொழுநனைத்தழீஇ.

௩௪. புறஞ்சோர - அவ்விரத்தம் புறம்பெல்லாம் விழுந்து நனைப்ப.

௩௫. அவன்முன்பு அறியாத துயரத்தை.

௩௬ - ௫. காலையாய்த் தழீஇக்கொண்டான் ; கொழுநன்குருதி புறஞ்சோரத் தன்னை அவன் காணாதுகிடக்கின்ற கடுந்துயரத்தினை மலைவாய்க்கண்டான்.

௩௭. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும். என்னீரென்றது, கோவலனை நோக்கி.

‘என்னுறுதுயர்’ முதலானமுன்றும் முதலாய்.

௪௦. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலமேனி.

௪௨. என்வினையாணிதுவென்று ஒருவார்த்தை சொல்லார்களோ சான் றோர்.....வினையாணிது, ஆ, அசை. உரையாரோ - இவ்வழக்கை இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ ; என்றது ஆருமில்லேனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்லார்களாவென்றதாம்.

¹ “காணியகுழித்த கம்பலை மாக்களின்” மணி. ௩ : ௧௪௭.

² “காதலனுற்றகழித்துயர்” “கணவற்குற்ற கழித்துயர்” மணி. ௨ : ௩௫, ௩௬.

(பி - ம்) * ‘அன்னன்’ † ‘செல்லென்கதிர்’, ‘செல்லுங்கதிர்’ ‡ ‘அடைந்த தூர்’ § ‘புகையாடிக் கிடப்பவோ’ || ‘துயர்காண’

- யாருமின் மருண்மலை யிடருறு தமிழேன்முன்
 றூர்மலி * மணிமாற்பப் தரைமுழ்கிக் கிடப்பதோ
- சுரு. பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன் நவறிழைப்ப
 வீர்வதோர் வினைகாண விதுவென அரையாரோ
- கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை யுடையேன்முன்
 புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் + கிடப்பதோ
 மன்பதை † பழிதூற்ற மன்னவன் நவறிழைப்ப
- ரு. அண்பதோர் வினைகாண விதுவென அரையாரோ
- * பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 கொண்டி கொழுந் ருறுகுறை தாங்குறாஉம்
 பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ
- ரு. லீன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ்
 சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
 வைவாளிற் றப்பிய மன்னவன் கூடலிற்
 தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
- கரு. * என்றிவை சொல்லி யழுவாள் கணவன் றன்
 * பொன்றஞ்சு மாற்பம் பொருந்தத் தழீஇக்கொள்ள
 நின்ற நெழுந்து நிறைமதி வாண்முகந்
 கன்றிய † தென்றவன் கண்ணீர்கை யான்மாற்ற

சுசு. ஈர்வதோர்வினை - வெட்டுவதோர்வினை.

ருஅ. வாளிற்றப்பிய - வாளாற்றொன்ற.

ருக - கூ. “பெண்டிர்”, “சான்றோர்”, “தெய்வம்” — “உண்டோ” என்றது - உண்டாயின், இப்படிப் பிறவாது ஆதலால் இல்லை என்றவாறு.

சுசு. பொன் - சீதேவி. சுசு. - உ கொண்டவளவிலே எழுந்திருந்து நின்றான்; நின்றான் பெயர்.

1 இக - கூ. ‘உண்டு’ என்னும் வினைக்குறிப்புப் பலர்பாலுக்கும் வருமென்பதற்கு இவை மேற்கோள்; தன். மயிலை. கு. நகஅ; தன் - வி. கு. நகக; இ - வி. கு. உசு.

2 சுரு - எரு. “என்றிவை.....வாயின்முன்; இவை தொடர்ந்த பொருளாய் நான் கடுக்கின்” என்பர்; தொல். செய். கு. கசக - த.

3 சிலகசிந்தாமணி, சுசு, கருஅ, ககநஉ, கருசு.

(பி - ம்.) * ‘நறுமாற்பன் நரைமுழ்கிக் கிடப்பதோ’ + ‘கிடப்பவோ’ † ‘அலர் தூற்ற’ ‡ ‘கொழுநருக் குறுகுயர்நாண்குறும்’ § ‘என்று கண்ணீர்கையான் மாற்றியபி, அழுதெங்கிலித் தவழீந்தாவிழையாள் கணவன் றன்’

அழுதேதங்கி நிலத்தின் வீழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்
 சுரு. ரெழுதகைய திருந்தடியைத் துணைவளைக்கை யாற்*பற்றப்
 † பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்துளா
 ‡ நெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்
 மாயங்கொன் மற்றென்கொன்; மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல்
 போயெங்கு ‡ நாடுகேன் பொருளுரையோ விதுவன்று
 எ0. காய்சினந் தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்
 றீவேந்தன் றனைக்கண்டித் திறங்கேட்பல் பானென்றான்
 என்று ளெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்கனா
 நின்ற ணினைந்தா ணெடுங்கயற்க ணீர் || சோர
 நின்ற ணினைந்தா ணெடுங்கயற்க ணீர்துடையாச்
 எரு. சென்ற ளரசன் செழுங்கோயில் வாயின்முன்.

சுசு. பழுதொழிந் தெழுந்திருத்தலாவது - பிணமான தன்மையொழிந்து
 நிற்றல். பட்டபொழுதே தெய்வலோகம் புகுகையால், அமரர்குழாத்துள்
 ளானான் ன்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்து எழுந்தானென்று பொருளாக்குக.

சுஎ. மலருண்கண், அண்மைவிளி. இருந்தைக்க - இருக்க.

(சு0) அழுவாள் (சுசு) கொண்டவளவிலே (சுசு) எழுந்திருந்தான்; அமரர்
 குழாத்துள்ளானாகிப் (சுஎ) போனான்.

சுசு. கணவன் உண்டாயிருக்க, எங்குப்போய் ஆராய்வேன்? இது மெய்
 யுரையன்றென்றது, தன்பின்பு போதாமைபற்றி; போயெங்கும் - எங்கும்
 போய். 'இது' என்றது, புறார்க்காண்டத்துத் ‡ தேவந்திக்குக் கூறின கனுவை
 யென்றுமாம்.

எஉ. என்றெழுந்தான். இடருற்ற தீக்கனாவென்றது, முன்புதான்கண்டு
 ‡ தேவந்திக்குச்சொன்ன கனவினை.

எங் - ரு. நின்றுநினைந்தான். கனுவைநினைந்து. இனி அவ்வாறே செய்வ
 லென்று சென்றான்—வழிகாண நீர்துடைத்துச் சென்றான்.

1 "பழுதறுமாதவன்" மணி. கக: கசரு. 2 சிலப். கூ: சரு - ருச

(பி - ம்.) * 'பற்றி' † 'எழுதொழின்மலர்' ‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்'
 § 'நாடுவேன் பொருளுரையோவிதுவென்று' || 'சோரச் சென்ற ளரசன் செழுங்
 கோயில் வாயில்வாய்'

க - சு. என் றனன் வெய்யோன்.....பெண்டிர்காளீத் தொன்று

(இ - ள்.) வெய்யோன் கள்வனல்லனென்றானாக, அவ்வீனத்தோளி, மற் றைச்சிலம்பொன்றைத் தன்கையிலேந்திக்கொண்டு அவ்வாய்ப்பாடியினின்றும் ஊர்க்குள்ளேபோனவன் ஆண்டிள்ள கற்புடைமகளிரைநோக்கி முறைசெய்த லில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரின் கணிநூறுவாழும் கற்பையுடையபெண்டிர் கள்! இஃது அதன் மற்றைச்சிலம்பு காணுங்கோளென்றானென்க.

நின்றிலன் - போனான். நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்..... பெண்டிற்கான், இகழ்ச்சி; என்னை? ¹ “அருந்தி ரரசர் முறைசெயி னல் லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது” என்பதனானும், ² “வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில வேந்தர் கொற்றஞ் சிதைவாது, பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்த நாடு” என்பதனானும் இகழ்ந்தான். அவனாட்டிலிருந்த மகளிர்க்கும் கற்பின்றாமாகலின், அவனிருக்கின்ற ஊரின் க ணிநூறுவாழ்கின்ற துமக்கும் கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி. இலங்கீர்வன் - ஈர்த்திலங்குவன். நின்றிலனென்றது ஆதித்தனைச்சான் துகாட் டினின் ஆய்ப்பாடியினின்றிலனென்றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனைச் சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றமாம்.

நு - சு. பட்டேன் படாத.....ஈதொன்று

(இ - ள்.) உலகிப்பிறந்தாரொருவர் படாத துயரம்பட்டேன்; ஒருவருருத் துயரமுற்றேன்; உறுகின் மயான் மாணவேதனைபோலவுற்றேன்; இங்ஙன முறக் கடவேன் இனியுறுவதுஒன் றன்றோவென்றானென்க.

வகாரம், ஈற்றைச்.

இனி, படுகாலே - அந்திக்காலத்தெனினுமமைபும். உறுவன்: அல்லீறு அன்னீறுயிற்று.

எ - அ. கள்வனோ வல்லன்.....கொன்றோ யீதொன்று

(இ - ள்.) என் கணவன் கள்வனல்லன்; என் காற்சிலம்புபெறும் வினையக் கைக்கொண்டிவிதித்தகாரணத்தாற் கள்வனென்று ஒருபெயரையிட்டுக் கொன் றார்களே; இஃதோரச்சரியமிருந்தபடி என்னைன்றானென்க.

என்காற்சிலம்பென்றான்; தான் அரசன்; யான் ஒருவணிகன்மனைவி; என் காலணியினொன்றுபெற்றவிலை தாராமைக் கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டுக் கொன்றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி என்னைன்று தெளிந்து கூறினான். கொன்றோரெயன்ப பன்மைகூறினான்; அரசனோடு அமைச்சரை யுங்கருதி. வகாரம் பிரிநிலை.

க - கசு. மாதர்த் தகைய.....எள்ளலிதுவொன்று

(இ - ள்.) தங்காநிலர்காதல்க்கும் கற்பையுடைய மனைவியர்முன்னே என் னுடையகணவனைப் பண்டுபோலக் காண்பேனோ, அங்ஙனங்காண்பேனாயின் இஃ தொருபுதுமையன்றோ! அங்ஙனம் அவனைக்கண்டால் அவன்வாக்காற்சொல்

ஹம் சூற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்ஙனம் கேட்பேனாயின் எனக்கு இஃது ஒருறுதி; அங்ஙனம் தீதற்றவுரையை அவன்வாக்காற்கேனோனாயின், நோதக்கசெய்தாளென்று என்னை இகழுமின்கள்; இது நுங்கட்கு ஒருவாய்ப்பு;

கோளதொழிவேனென்றது சுவம் எழுந்திருந்து எனக்கு ஒருவார்த்தை சொல்லக்கோளதொழிவேனெல் எ-று. எள்ளென்றது ஆதித்தனைச் சான்று காட்டினவதுவுமன்றிப் பட்ட என்கணவன் எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தை சொல்லக்கேனோனாகில், “நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிற்காள்” என்று நுமமையிதழ்ந்தவென்னைக் கன்வன்மனைவியென்று எள்ளுமின்; எள்ளுதற்கு இது நல்லவிடமென்றாளென்க. எள்ளல், அல்லீற்றுவிவங்கோள்; ¹ “இற்றெனக் கிளத்தல்” போல.

கச - அ. என்று, அல்லலுற்று.....வளைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ள்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதழகின்றவனை மதுரையாரெல்லாருங்கண்டு ஆற்றும்வழிகாணராய்த் தாமிரங்கி அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர் இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு காலுந் கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனானே மேல் யாதுவிளையுந் கொல்லோவென்றாரென்க.

அல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன். களையாததுன்பம் - கணவனை யிழத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசெங்கோல் கோடியவதனை.

கக - உ0. மன்னவர் மன்னன்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலுந் குளிர்த்த குடையையும் வெய்யவாளையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய அரசியல் அழிந்தது; இதனால் மேல் யாதுவிளையுந்கொல்லோவென்றாரென்க.

குடையையும் வாளையுமுடையோனெனவே ² அளியுந்தெறுமுடைமை கூறினர். மதிக்குடை, உலமத்தொகை. வாள்வேந்தன், வேற்றுமைத்தொகை.

உக - உ. மண்குளிரச்செய்யும்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) உலகிற்கு அறத்தையும் பகைவர்க்கு மறத்தையுஞ்செய்யும் வேலையுடைய நெடுத்தகையுடைய தண்ணளியைச் செய்யுங்குடை வெம்மையைவிளைத்தது; இதனால் மேல் யாதுவிளையுந்கொல்லோவென்றாரென்க.

உங - ச. செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி நம்மைக் கெடுத்தற்பொருட்டிப் புதுமையையுடைய பெரியதெய்வம் ஈண்டிவந்தது; இதனால் இனி யாதுவிளையுந்கொல்லோவென்றாரென்க.

ஹன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன் இணைபோலுமென்பது கருத்து. பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது; கற்புடைத்தெய்வம்; என்னை? ³ “கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண்

டிலமால்” எனவும், ¹ “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவாளைத், தெய்வந் தொழுதகைமை தின்னமாலை” எனவும்கூறினமையின். இனி, வம்பு - நிலையின்மையாக்கி, உலாவுந்தெய்வமென்றலுமொன்று. இனி நம்பொருட்டாலென்பதற்கு இவள்கற்பு நாங்கண்டு பாவித்தற்பொருட்டாலென்பதுமொன்று.

உரு - சு. ஐயரி யுண்கண்.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) வியப்பையுடைய அரிபரந்த மையுண்ட கண்ணையுடையவள் விம்மிவிம்மி வாய்விட்டாற்றுகின்றவள் தெய்வமேறினாள்போலும் தகைமையுடையவளாயிராநின்றாள்; இதனை மேல் யாதுவினியுங்கொல்லோவென்றோரென்க.

இவண்மாட்டு மருளுந்தெருளுங்கண்டு தெய்வமுற்றாள்போலுமென்றார். இவ்வையங்களால் அரசனோக்கி இரங்கினார்.

உஎ - ஈ. என்பன சொல்லி.....தான்காணான்

(இ - ள்.) வளையாதசெங்கோல் வளைந்ததென்றன்முதலியன சொல்லி இவனிலைமைக்கு வருந்தி மன்னன்நிலைமைக்கு எங்கி மிகவும் மன்னன் கோல்கோடினதன்மையால் அவனைப் பழிதூற்றுங்குடியதாகிய மதுரையிற் கம்பலைமாக்கள் தாம் அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச் சிவந்த பொற்கொடியையொத்தவன் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன்;

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில காட்சிகண்டு திரியுமவர். தான் காணுனென்றார், இறந்தமைதோன்ற. மதுரை கம்பலைமாக்களென்று பாடமோதிக்குடியது மதுரையென முற்றுவித்தலுமாம்.

ஈக - ச. மல்லன்மா ஞாலம்.....படைத்ததூர்

(இ - ள்.) வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்தை இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த அத்தகிரியிடத்தே தன்னு சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி அக்கதிரையுடையோன் சென்றமறைய அங்ஙனம் அவன்மறைதலாற் புன்மையுண்டாகப்பட்ட ² இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலைக்காலத்தே பூத்து உதிர்ந்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே.....பூசலைவிளக்க ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்வுரென்க.

ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி. ஒல், அனுகரணம். சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென் மருண்மாலையென்க.

ஈரு - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணாக் கடுந்துயரம்

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதின்கண் ஆயர்பாடியிடத்தே தன் கணவனைத் தழீஇ அதற்குக்கைம்மாருக அவனுடைய வண்டொலிக்குங்குஞ்சியின் மாலையை வாங்கித் தன் வார்புழன்மேற்கொண்ட கண்ணகி, காலைப்பொழுதின்கண்ணே

¹ சிலப். உக: இறுதிவெண்பா; “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழு தெழு வான், பெய்யெனப் பெய்யு மழை” குறள், ௫௫.

² ‘மருண்மலை’ என்பதற்கு இவ்ச்செய்திருக்கும் இப்பொருள் அறிந்து இன்புறந் பாலது.

அவன்மெய்யிற் புண்ணினின் றுங்குதிக்கின்ற குருதிப்பனல் இடமெல்லா நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாததுயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

அவன், கன்னவன் தன்னைக்காணாதனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத்தை யென்றபடி. காலையாய்த் தழீஇ மாலையொண்டவன் மாலையாய்ப் புறஞ்சேரரத் தன்னைக்காணாததுயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

நக - சஉ. என்னுறு துயர்கண்டு.....இதுவென ஷரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டுவைத்தும் இதற்கு இவன் இடருறுமென நினைக்கின்றிலீர்; அதுநிற்க; நம்முடைய சந்தனுகளாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமணி பொடியாடிக்கிடக்கத்தகுவதொன்றே; அஃதற்றாயின், மன்னனாற்செய்யப்பட்ட இக்கொலைத்தொழில் இப்பெற்றியான்முடிந்ததென்றறிபாத எனக்கு முற்பலத்திற்செய்த எந்திவினைகாணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்க.

இஃது, அழகையுநீர்ந்தவெதுள்; மேல் வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

சந - சு. யாருமின் மருண்மலை.....இதுவென ஷரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுத்தி ஒருவருமற்ற மருட்சியையுடைய இம்மலைக் காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியை கண்முன்பே நம்முடைய மாலேத்திரளுக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலத்தே முழுகிக்கிடக்கத்தகுவதொன்றே; அஃதற்றாயின், பாரிலுள்ளார் மிகவும் பழிதாற்றுதற்குக் காரணமாகப் பாண்டியன் தவற்றையெண்ண வெட்டுகிப்பதோர் தீவினைகாணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றாலென்க.

வெட்டிக் கவிழ்த்துமைதோன்ற மார்பம் தரைமுழுகிக்கிடப்பதோவென்றான்.

சஎ - ரு. கண்பொழி புனல்.....இதுவென ஷரையாரோ

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனைச் சொரியாநிற்கின்ற தீவினைப்பயனையுடைய¹ என்னுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயினின் றுங்குதித்துப் பெருகு கின்ற குருதியையுடைய² ராய்ப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தகுவதொன்றே; அஃதற்றாயின், மண்ணிலுள்ளோர்பலரும் பழிதாற்றுதற்குக்காரணமாக மன்னவன் தவற்றையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகாணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றாலென்க.

இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து ஈண்டு ஒருவரைக்கூடும் பன்மைக் கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஓ, பிரிநிலை. உண்பதோர்வினையென்பதற்கு உயிரையுண்பதோர்வினையென்பதும்பொருள்; ³ “ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது” என்றார்பிறரும்.

இவையுள்ளும் முதுபாலை; என்ன? ⁴ “நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனையிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்” என்பதனால்.

¹ என்னுடையகண்முகப்பே - என்னுடையகண்முன்பே; “எவர்க்கண்முகப்பே” திவ். பெரிய, கப. உ. ச. ² மணி, க. கருஉ. ³ (பா) தொல். புறத்திணை. கு. உச.

நுக - நு. பெண்டிரு முண்டுகொல்.....பெண்டிருமுண்டுகொல்

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் - தம்மை நெஞ்சினுட் கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர் - அவருற்றபிணிக் கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத் தாங்கும்பெண்டிர். அன்றி, உறுகுறையதாங்கு தல் - பொதுமகளிரிடப்பிரிதலும் அவரோடுகலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக் குறிகளுங்கண்டுழியும் அவர் தெருட்டத்தெருண்டு குறையுறப்பொறுத்தலு மாம். தாங்குறாஉம், வினைத்திரிசொல்.

நுக - சு. சான்றோரு முண்டு.....சான்றோரு முண்டுகொல்

[என்ற.....வளர்க்குறாஉம்- பிள்ளைப்பேறு...வளர்க்குமென் னும்வழக்கு.]

நுக - கூ. தெய்வமு முண்டுகொல்.....தெய்வமுமுண்டுகொல் கொல், ஐயம்.

(இ - ள்.) கூர்த்தவாளால் என்கொழுநனைத் தவறுசெய்தலாம் ¹ கோல் கோடிய மன்னனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப் பெண்டிரும் சான்றோரும் தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வநியாயம்பிறவாது; ஆதலால், இல்லை யென்றானென்க.

சு௧ - சுஎ. ஏன்றிவை சொல்லி.....எனப்போனான்

(இ - ள்.) என்று இன்னனசொல்லி அழுகின்றவன் தன்கணவனுடைய திருத்துஞ்சுமார்பம் தன்மார்போடுபொருந்தும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக; எழுந்திருந்துநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும் ஒளிபொருந்தியமுகம் கன்றியதே யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற் றியபின்பு அவ்வாயிழையாள் ஏங்கியழுது நில்த்தின்கண்ணேயீழ்ந்து தன்கண வனுடைய தொழுர்க்கையையுடைய திருந்திய அடியினை இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண்டாளாக; இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகு ன்ருகு எழுந்திருந்தவன் நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல அமரர்குழாத்துள் ளானானென்க.

பழுது தீதென்ப உடம்புக்குப்பெயர்; ² “திருந்திய நின்மகன் நீது நீங்கி னான்” என்றாற்பிறரும். இனி முன்பே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர் குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்துநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந் தடியைத் துணைவன்கையாற்றற்ற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போனா னெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றானென் னும்பெயர்கள் அடுக்கிவந்து போனானென்னும் பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

சுஅ - எக. மாயங்கொல்.....திறங்கேட்பல் யானென்றார்

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எழுந்திருந்துநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்றா யிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன் றையுந்தெளிகின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும் போயாராயந்துகூடுவேன்; அங் கனங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்கசினந் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

¹ “கோல்கோடியவனில்” கலி. ௧௦. ² (பா) சீவகசிந்தாமணி, ௩௨௭.

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியவேந்தனை யான் சென்றுகண்டு என்கணவ
னைக்கொன்ற இத்தீத்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று தன்னெஞ்சொடு கூறி
னொன்க.

தெய்வங்கொலென்றாள் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி ஒருயிர்பெற்றுநின்
றமைபற்றி. பொருளுரையன்மென்றாள் ; தன்பின்போதாமைபற்றி. கேட்பல்
• யானென்றாள் ; நாணழிபூசல்செயத்துணிந்து.

எஉ - நு. என்று னெழுந்தாள்.....கோயில் வாயின்முன்.

(இ = ள்.) இங்ஙனஞ்சொன்னவள் ஆண்டுப்போதற்கெழுந்தாள் ; எழுந்த
வள் தன்னூரிற்கண்டதீக்கனுவை நின்றநினைந்தாள் ; நினைந்தவள் கண்ணீர்
சோர்தலால் தான்செல்லும்வழிகாண்டற்காக அந்நெடிய கயல்போலும் கண்
கள்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அரசனுடைய வளவிய கோயில்வாயிலிடத்தே
சென்றொன்க.

என்றொன்னுமெழுவாய்க்குச் சென்றொன்பதனைப் பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கக.—ஊர் சூழ்வரி முற்றிற்று.

இருபதாவது வழக்குரைகாத.

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்குங்

* * கடைமணி யின்குரல் காண்பென்கா ணெல்லா

திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

நு கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழ்ந்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா † ணெல்லா

கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலத்து மறிந்து ‡ வீழ்தரு

கடு நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள

மிரவுவில்லிடும் பகன்மீன்விழு

மிருநான்கு திசையும்திரந்திடும்

வருவதோர் துன்பமுண்டு

மன்னவற்கியா § முரைத்துமென்

பெருந்தேவிசெய்தி கூறுகின்றார்:—

க. காண்பென் - கணவிலைகாண்பன். எல்லாவென்று பாண்டியன் தேவி தான்கருத்தாற்கண்ட கனுவின் நிலையுரைக்கும்.

ஞ. கதிரைவிழுங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன்.

சு. கொடியில் - ஒழுங்குபட்டவில்.

எ. கடுங்கதிர்மீன்-ஒளியின் மிகுதிசூறினார்; கடுங்கதிர் - மிக்க அனலுமாம்.

க. செங்கோலும் குடையுமென்று அவற்றையே பின்னுங்கூறினார்.....

கக. இரவு வில்லிடும்; பகல் மீன்விழும்; இவற்றைக் காண்பேன்.

கக - உ. அதிரந்திடுமாதலால், வருவதோர் துன்பமுண்டென்க. யாமென்றார், * தம்பிராட்டியாதலால்; தன்பெருமிதந்தோன்ற.

¹ இக்காதைமுதலிய பதினென்றற்கும் அடியார்க்குதல்லாருரை அகப்படவில்லை.

² சிலப்பதிகாரம், ௨௦: ௫௩.

³ அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசர்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழங்கும் வழக்கம் மலையாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்.) * 'கடைகணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழ்தங்' § 'உரைத்து மென்றது'

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின

ரவிர்துவிளங்கு மணியிழையினர்

கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந் * திரையலின் செப்பேந்தினர்

கரு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்

மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்

கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்

கவரியேந்தினர் † தூபமேந்தினர்

‡ கூலுங்குறளு மூழுங்குடிய

குறுந்தொழி § விளைஞர் செறிந்துசூழ்தா

நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தல

நுரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட

¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும்

பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

உ௦ வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரசியேத்தக்

கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன்

திக்கனாத் திறமுரைப்ப

¹ வரிமா னேந்திய வமனிமிசை யிருந்தனன்

² றிருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே ; இப்பால்

³ வாயி லோயே வாயி லோயே

(கக) அணியிழையினராகிய (கஎ) குறுந்தொழிவிளைஞர் (கசு) ஏந்தின ராய்ச் (கஎ) செறிந்து சூழ்தா.

கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.

(கசு) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கஅ) பலர்வாழ்த்த (உ௦) ஏத்தச் (உக) சென்று உரைப்பவென்க.

உ௬. தேவியலுண்மையின், திரு விரும்பப்பட்டமார்பு ; திருக்கழிகுறமார் பென்றுமாம்.

¹ உஉ - க. சிலப்பதிகாரம், உரு : எஅ - கூ.

² “ திருவீழ்மார்பிற் றென்னவன் ” அகநா. கக.

³ மு. புறநா. உ௦௬ ; விளியேற்கும்பொழுது ஐனீறு ..... வகாரம் பெற்று வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; தொல். விளி. சூ. கஉ - ந ; தன் - மயில. சூ. க௦௬ ; தன் - வி. சூ. க௦௭.

(பி - ம்) * ‘ திரையலஞ்செப்பேந்தினர்கண்ணி, † ‘ சுண்ணமேந்தினர்’

‡ ‘ கூலுமூங்குறளும்’ § ‘ இளையர்செறிந்து சூழ்வா’ ¶ ‘ நண்டு திருலகங்’

உரு¹ யறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்

திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே

யிணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்

றறிவிப் பாயே † யறிவிப் பாயே, பென

௩௦. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி

தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி

செழிய வாழி தென்னவ வாழி

பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி

யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்

௩௧. பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்ல

ளாவர்க் கிளைய நங்கை யிறைவனை

யாடல்கண் டருளிய வணங்கு குருடைக்

கானக முகந்த காளி தாருகன்

௪௦. பேரூரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லன்

செற்றனன் போலுஞ் செயிர்த்தனன் போலும்

பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

உரு. அறிவுகிழற்றுப்போகிய. பொறியறு - புண்ணியமற்ற.

உசு. இறைமுறை - இராசரீதி.

௩௦ - ௩௩. வாழ்த்துப்பலவாயின; வணங்குந்தோறும் சொல்லுதலின்;

¹ “நீணில மன்ன போற்றி” என்றும்போல.

௩௪ - ௩. பசுந்துணிப் பிடர்த்தலை - மயிடன்மலை; மயிடம்-கடா. பிடர்த்தலையாகிய பீடம்; அதனைப் பீடமாக ஏறிய மடக்கொடியாகிய (௩௬) கொற்றவையென்க.

௩௭. அறுவர்க்கிளையநங்கை - சத்தமாதாக்களில் ஏழாவதிளையாள்; அவள் பிடாரி.

௩௭ - ௮. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு - பத்திரகாளி.

(௩௭) நங்கை (௩௮) அணங்கு (௩௯) காளி, பெயர்.

௪௦. அவர்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லன்.

௪௧. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்த்தை - மனக்கோபம்.

அன்றி, செற்றனன்போலும் - மாற்சரியமுடையாள்போலும்; செயிர்த்தனன்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றமாம்.

¹ “அறைபோகு நெஞ்சுடையார்க்கு” கலி. ௬௭. ² சீவக. உ௬௪.

(பி - ம்.) * ‘பொறியறை’ † ‘அறிவிப்பாயேவாயிலோன்’

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே

கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே, யென

௪௫. வருக மற்றவட் டருக வீங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

¹ கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி

² நீர்வார் † கண்ணை யெம்முன் வந்தோ

யாரை யோநீ மடக்கொடி யோயெனத்

௫௦ தேரா மன்னு செப்பு வ துடையே

னெள்ளு சிறப்பி னிமையவர் வியப்ப

³ புள்ளுறு புன்கண் ‡ டுர்த்தோ னன்றியும்

சரு - ச. கணவனையிழந்தாரொருத்தியென்க.

(உஎ) இணையாடிய அரிச்சிலம்பில் ஒன்றையேந்திய கையளாய்க் (சச)
கடையகத்தாளென்று சொல்ல.

சரு. மற்றவட்டருக - அவனைப்புகுத்தவிடுக; அழைப்பாயாகவென்றுமாம்.

சஅ. நீர்வார்கண்ணை - நீர்வார்த்த கண்ணையுடையவாய்.

சக. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

¹ குறுகுதல் - அணுகுதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்
கோள்; தொல். முதற்குத்திர விருத்தி.

² 'நீர்வார் கண்ணை நீயவனெழிய' குறந். உஉ.

³ புள்-புற; அஃகுதற்புன்கண்ணைநீர்த்தோன் சிபி; (சிலப். உக: ௫௮; ௬௮ உக: அம்மாணவரி); 'புள்ளுறு புன்கண் டுர்த்த வென்வேந், சினங்கெழு தாளைச் செம்பி யன் மருக', 'புறவி னல்லல் சொவியக் கறையடி யானை வான்மருப் பெறித்த வெண் கடைக், கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக', 'கொடுஞ்சிறைக், கடருகிர்ப் பருத்தி னேறுகுறித் தொரிஇத், தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின், மபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க வரையா வீகை புரவோன் மருக', 'நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும், பலவும் விடுத் தோன் மருகனை' (புறநா. ௬௭, ௬௯, ௭௧, ௭௩, ௭௫); 'உடல்கலக்கற் வரிந் துதையைட்டு மொருவ, னொரு துலைப்புறவொ டொக்கித்திறைபுக்கபுகழும்' (கலிங்க. இராச. ௧௧); 'புக் கான், மரு னிறையென்று சரணடைந்த வஞ்சப், புற நிறைபுக்க புக்கோன்' (இராச ராசசோழ னுலா, ௫ - ௬); 'கொலையே துடம்படையக் கொய்தாலு மெய்தாத், துலை யேறி வீற்றிருந்த சோழன்' (குலோத்தங்கசோழனுலா, ௧௭); 'உலகறியக், காக்குஞ் சிறுபுறவுக் காகக் களிகூர்ந்து, தூக்குத் துலைபுக்க துயோனும்' (விக்கிரமசோழனுலா, ௧௦-௧௧); 'புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருத்தகை', 'இவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினால்', 'புக்கடைந்த புற வொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க, மைக்கடங்கார் மதயானை வாள்வேந்தன்' (கம்ப, திருவவதார. ௬௫; ௬௮ குலமுறை. ௭; ௬௮ கும்பகருணன்வதை. ௬௫௫); 'என்பும் உரியராதல், 'தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின் மபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன் முதலாயினுர்கட் காண்க' (குறந், ௭௮ - பரிமேல்).

(பி - ம்.) * 'கடையகத்தாளேவருகமத்' † 'கண்ணனை' ‡ 'கெடுத்தோ னன்றியும்'

¹ வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
வாவின் ² * கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்ற
ருக. னரும்பெற்ற புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப் + புகாரென் பதியே யவ்வு
ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் † மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்
சுர. சூழ்கழன் ‡ மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்
கென்காற் சிலம்புகர்தல் வேண்டி நின்பாற்
³ கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் || பெயரேபெனப், பெண்ணணங்கே
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று
சுரு. வெள்வேற் கொற்றங் || காணென வெள்ளிழை
நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

ருக. நடுங்க - அசைய.

ருச. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

ருச. புகார் எனக்குப்பதி.

ருஅ. மகனை: ஐ, இடைச்சொல்.

ருஅ - க. செல்வத்துக்கு அவன்மகனு பிருக்கச்செய்தே செல்வம்வேண்டி.
வாழ்தல் - சீவித்தல்.

சுரு. வெள்வேற்கொற்றம் - இராசரீதி

சுரு - ரு. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோறல் வெள்வேற்கொற்றம்.

சுசு. நற்றிறம்படரா - நல்லகூற்றிற்செல்லாத.

¹ இக - இ. 'கறவைமுறை செய்தோன்', 'கறவை முறைசெய்த காவலன்' (சிலப். உக: இஅ; ௨. உக: அம்மாணவரி); 'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக், காலை கழிந்ததன் பின்றையு - மேலைக், கறவைக் கன் னார்த்தானைத் தந்தையு மூர்த் தான், முறைமைக்கு மூப்பினமையில' (பழமொழி, கூக); 'ஓட்டி - அறவாழிமைத்தன் மே லூர்த்தோன்' (இராசராச. க) : மருளும் புகுவொன்றின் மம்மந்தோய் தீர, வரு னுத் திருத்தே நுரவோன்' (குலோத்துங்க. உ); 'மையல்கூர், சிந்தனை யாவிற்று முற் தத் திருத்தேரின், மைத்தனை யூர்ந்த மனுவோனும்' (வீக்கிரம. க-ச); 'முட்டாமற் செலுத்தியவாறு: மகனைமுறைசெய்தான் கன்னும், தன்னை குறைத்தான் கன்னும் காண்க' (குறள், இசஎ - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிழத்தவைத்து பொறியுருவஞ் சரணடைந்த புறவுக் கீந்து, மகவிரதத் துருளியினோர் சுரபிதுயர் தணித்திடுவாஞ் மகிழ்வுற் றூர்த்துஞ், சகமுழுது மொருதனிக்கோல் செலுத்துமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோ ணுட்டில்' (அரிசமயதீபம், அ: க.)

² 'கடைமணியுகுநீர்' மணி. க: உஉ. ³ மு. சிலப்பதிகாரம், பதி. கக.

(பி - ம்.) * 'கடையுகுநீர்' + 'புகாரெம்பதியே', 'புகார்தகரப்பதி' † 'மகனை', § 'மன்னநின்னகர்ப்புகுந்தன்காற்' || 'பெயரேபென்' || 'கேனென'

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடையரியே, யெனத்
தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை யரியே

எ௦. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம்புடைப்ப
மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡ மணியே, மணிகண்டு
தாழ்ந்த குடையன் றளர்ந்தசெங் கோலன்
¹ பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எ௫. யானே வரசன் யானே கள்வன்
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ
லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் னாயுளென
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்
அ௦. கணவனை § யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்
றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனனே மடமொழி.

௬௭. என்காற் பொற்சிலம்பின் அரி மாணிக்கம்; பொற்சிலம்புடைய அரி
யென்க.

௬௮. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை.

எ௦. கொடுவருகவென அழைத்து; அவன் கள்ளனும்படியே செய்வா
ளுக வருகவென அழைத்தென் றுமாம்; தான், அசை. தருகெனவாங்கித் தன்
முன்வைப்ப - முத்துடையரியும் மணியுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித் தன்
முன்னேவைப்பவென் றுமாம்.

எ௧. மணிக்கால் - மணியை இடத்திலையுடைய; சிலம்பு - தட்டான்வாங்
கிக் கள்ளப்படி செய்வார் கையிற்கொடுத்த பொற்சிலம்பு.

எ௨. வாய்முதற் றெறித்ததுமணியே - சிலம்பு தானேவிண்டு மணிவாய்
முதற்றெறித்ததென்க.

எ௭. என்முதல் - என்னைத்தொடங்கி.

அ௦. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்றது - தந்தை தாய்
முதலாயினோரை இழந்தார்க்கு அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக் காட்டலாம்,
இஃது அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின், காட்டுவதில்லென்றான்.

¹ “பொன்செய்கொல்லன்”, “பொன்வினைக்கொல்லன்” சிலப். பதி. ௨௨; ௧௪
௧௬. ௧௧௦.

(பி - ம்.) * “என்காற்சிலம்புமணியுடையரியேதேமொழியுரைத்தனை” † “தருக்
வீங்கெனத்தந்துதம்முன்வைத்த மணிக்காற்சிலம்புபுடைப்ப” ‡ “மணியேயறுகண்டு”
§ “இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை”

வேண்பா.

க. ¹ அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும்
பல்லவையோர் சொல்லும் * பழுதன்றே—பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் நேவி
கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.

உ. காவி யுகுநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு
† மாவி குடிபோன வவ்வடிவும்—பாவினேன்
காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் ‡ கண்டஞ்சிக்
கூடலான் கூடாயி னான்.

ங. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்
கையிற் றனிச்சிலம்புங் கண்ணீரும்—வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன் சொற்செவியி
லுண்டளவே தோற்று னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன். செய்வதூஉங் காணென்

இதில், இராசாத்துஞ்சினபின்பு கண்ணகி தனகைச்சிலம்பைத் தேவிமுனையெறிந்தாள்.

உ௦.—வழக்குரைகாதை முற்றிற்று.

¹ நான்மணிக்கடிகை; அசு; மூதுரை, உள; குவ்வுருபு பகை தொடர்பொருளீ வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; நன். கு. உகௌ-மயிலை.

(பி - ம.) * 'பழுதன்றுதல்லாய்' † 'ஆவியுக்ககாட்டிமவ்' ‡ 'கண்டந்தக்'

இருபத்தொன்றாவது வ ஞ் சி ன ம ா வ ள

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்.]

கோவேந்தன் நேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா இயல்பினே னுயினு

¹ * முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு

† பிற்பகற் காண்குறாஉம் பெற்றியகா ணற்பகலே

தி. ² வன்னி மரமு மடைப்பனியுஞ் சான்றாக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலாள்பொன்னிக்
கரையின் மணற்பாவை நின்கணவ னுமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவர்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தன்தேவி, வினி. கொடுவினையாட்டியேன், பேருமாம்.

உ. யாவுந் தெரியா இயல்பினே னுயினும் - ஒன்றுமறியாத தன்மையே னுயினும்.

ச. காண்குறாஉம் பெற்றிய - காணலுறுந்தன்மைய. நற்பகலென்றது, பிரகாசமானபகலென்பதனை.

ஊ. சூழ்போக.....சூழ்போதலால் உந்திக்கணின்ற; உந்திநின்ற - ஆற்றின் நடுவு குறையாம்படிநின்ற வென்றுமாம்.

¹ “பிறர்க்கினு முற்பகற் செய்யிற் றமக்கினு, பிற்பகற் குமே வரும்” (குறள், ஈகக); “முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் வினையும்” (கொன்றைவேந்தன்) “முற்பகல் செய்வினை பிற்பக லுறுதரின்” பெருங். க; டுச. உடுச.

² ஒருகற்புடைமங்கைக்கு வன்னிமரமுதவியன சான்றுபகர்த்தமை, திருப்புகழ் பயத்தும், திருமருகலிலும் இன்றும் கன்னபரம்பரையில் வழங்குகின்றது; அந்நிகழ்ச்சியைப்பூலப்படுத்தும் சின்னங்களும் அவ்விடங்களில் உள்ளன; திருப்புகழ் பயத்துள்ள சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ சாட்சிதாதசென்பது திருநாமம்.

(பி - ம்.) * ‘முன்பகல்’ † ‘பின்பகல்.....பெற்றிய காணன்பகலே’

க0. வரிபா ரகல்குன் மாத நுரைசான்

¹ மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள் வஞ்சிக்கோன்

றன்னைப் புனல்கொள்ளத் தான் புனலின் பின்சென்று

கன்னவி றோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து

முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத் தழீஇக்கொண்டு

கரு. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான் மன்னி

¹ க0-கரு. கரிகால் வளவன்மகள் - ஆதிமத்தியாரென்பார்; இப்பெயர் மத்தியேனவும் வழங்கும்; ஔவையார்க்குக், காலத்தால் இவர் முற்பட்டவர்; நல்லிசைப்புலமைவாய்த்தோர். வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தியென்பான்; இப்பெயர் அத்தியெனவும் வழங்கும். ஆதிமத்தியார், நீர்வழிவான்மில் கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த காவிரித்துறையில் கணவகுதிய அத்தியுடன் நீராடுகையில், அவனைக் காவிரி வெள்ளம் கவர்ந்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காணுது பலஇடத்தும் தேடித்தேடிச்சென்று கடற்கரையில், அரற்றிக்கொண்டு திற்கையில், இவரது சுற்றின் பெருமையால் கடல் அவனைக் கரைக்கு அணித்தான் இடத்திற் கொணர்ந்துச்சேர்த்து நிறுத்திக்காட்ட, இவருடைய சுயரத்தை அறிந்தவரும், அங்கே நீராடிக்கொண்டிருந்தவளுமாகிய மருதி யென்பவன் கண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப் புகழ்பெற்றவரென்பது பண்டைவரலாறு:—இதனை, “மன்னர் குழிஇய விழவி னானு, மகளிர் தழீஇய துணங்கையானும், யாண்டுங் காணென் மாண்டக் கோலை, யானுமோ ராடுகன மகனே யென்கை, கோட லிலங்கு வன நெகிழ்த்த, பீடுகெழு குருகிலு மாடுகன மகனே” (குறுந். ௩௧) என்னும் இவர் பாடலானும், “காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய் கூர்த், தாதி மந்தி போலப் பேதும், லலந்தனெ னுழல்வேன் கொல்லோ”, “கச்சினன் கழலினன் தேந்தார் மார்பினன், வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற், சுரிய லம்பொருதனைக் கண்டரோவென, வாதி மந்தி பேதூற்றினையச், சிறைபறைத் தரைஇச் செங்குணக் கொழுது, மந்தனை காவிரி போலக், கொண்டுகை வலித்தல் குழிந்தி னின் யானே”, “கழாஅர்ப் பெருந்தறை விழவி னுமி, மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்தா குவவு மொய்ம்பி, ஐட்ட னத்தி நலனயத் துரைஇத், தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வவ்வின், மாதிரத் கூழைஇமதி மருண்டிட ருழிந்த, வாதி மந்தி காதலற் காட்டிப், படுகடல் புக்க பாடல்சால் சுறப்பின், மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெற்றியார்”, “அணி கிளர் சாத்தி னம்பல் டுகமைப்பிக், கொடுங்குழை மகளிரி லெடுங்கிய விருக்கை, யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி, நேற்றிய லெழினடைப் பொலிந்த முனிபிற், ரோட் டிருஞ் சுரியன் மணந்த பித்தை, யாட்ட னத்தியைக் காணி ரோவென, நாட்டி னுட்டி னூரி னூரிற், கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித் தன்றெனக், கலுழிந்த கண்ணன் காதலற் கெடுத்த, வாதி மந்திபோல”, “ஒலிகதிர்க் கழனிச் சுழாஅர் முன் றுறைக், கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத், தன்பதல் கொண்டு தவிர்ந்த வின்னிசை, யொண்டொழிப் புனைகழல் சேவடிப் புரளக், கருங்கச் சியாந்த காண்பி னவ்வயிற், நரும்பொலம் பானடிந் மணியொடு தெளிப்பிப், புனையத் தாடு மத்தியணிதயந்து, காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு”, “மத்தி, பணிவார் கண்ணன் பல புலந் துறையகிக், கெடுத்திற் லத்தி யாடணி நகைஇ, நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு” (அகநா. ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫); “மன்னர்குழிஇய..... கனமகனே - இது, காதலர்கெடுத்த ஆதிமத்தியார்பாட்டு” என்பர்; தொல். அகந். ௫. ௫௪-௫௬.

¹ மணன்மலி பூங்கானல் யருகலன்க ணோக்கிக்
கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா + ளிணையாய்
மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி யுங்கிணற்று
வீழ்த்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த வேற்கண்ணாள் வேற்றொருவ

உ௦. னீணோக்கம் கண்டு நிறைமதி வாண் § முகத்தைத்
நானோர் குரக்குமுக மாகென்று போன
கொழுநன் வரவே குரக்குமுக நீத்த
பழுமணி யல்குற்பூம் பாவை விழுமிய
பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே யென்றுரைத்த

உ௧. நுண்ணறிவி னோர்நோக்க || நோக்காதே யெண்ணிலென்
வண்ட லயர்விடத் தியானோர் ¶ மகப்பெற்றா
லொண்டொடி நீயோர் ** மகப்பெறிற் கொண்ட
கொழுந னவளுக்கென் †† நியானுரைத்த மாற்றங்
கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட விழுமத்தார்

௩௦. சிந்தைநோய் கூருந் திருவிலேற் கென்றெடுத்ததுத்
தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய் ‡‡ முந்தியோர்

உ௦. நீணோக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்.

உ௧. பழுமணி - பழுத்தமணி; சிவந்தமணி; மாணிக்கம்.

உ௨. கெழுமியவளென்றது, பின்னையாயாகிய தன்றோழியை.

உ௩ - ௩௦. இளங்காலத்து வினையாட்டிற் சொன்னவார்த்தையை அவள்
மெய்யாகக்கொண்டு பேசக்கேட்ட விழுமத்தாலே நோய்கூரும்; இன்னும், யானு
ரைத்தமாற்றத்தைப் பொருந்தக்கேட்டவள் உரைப்பக்கேட்ட .... திருவிலேற்
கென்னுமாம்; சிந்தைநோய் கூரும், முற்று. என்றெடுத்தது - பிரகாசிக்க.....

௩௧. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டி; கொடுப்பவும் ஆடுப்பவு
மின்றித் தானேமுற்பட்டென்றுமாம்.

¹ கசு-எ. “மணன்மலி.....கல்லுருவநீத்தாள்” என்பதனால் “குலமடமாத்தொடு
கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக” என்பது, நாற்கலி. கு. அடு; இ-வி. கு. சடுக-உரை.

² “நுண்ணறி வுடையோர் நாலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்
பேதைமைத்தே” இறை. கு. உக; நன். கு. உகச - மயிலை; ௩௧ கு-உகசு-வருத்தி;
இ-வி. கு. கசுஎ. மேற்.

“நுண்ணறி வுடைய ராகி நாலொடு பழகினும்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத் லாலுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மான
மெண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தன்றோ வீதால்.”

(திருவினா. சடு: ௩௨)

(பி - ம்.) * ‘வருகலன்க’ † ‘இணையான்’ ‡ ‘வேற்றொருநீணோக்கம்’
§ ‘முகத்தானோர்’ || ‘நோக்காதவெண்ணிலென்’ ¶ ‘மகப்பெற்றால்’ ** ‘மகப்பெறிற்’
†† ‘யாயுரைத்த’ ‡‡ ‘முந்தையோர்’

கோடிக் கலிங்க முடுத்துக் குழல்கட்டி
நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த
வாடகப்பூம் பாவையவள் * போல்வார் நீடிய

நூ. ¹ மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே யாமாகி
லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன் மதுரையுமென்
பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீயென்னு விட்டகலா

² நான்மாடக் கூடன் மகனிரு மைந்தரும்

சு. வாணக் கடவுளாரு மாதவருங் + கேட்டமின்

நக. நீடித் தலையை வணங்கி - விடாமே நெடிதாகத் தலையைவணங்கி;
நீடித்தலைசுமந்தவென்கூட்டி, விடாமற்றலையாற்சுமந்தவென்றலுமாம்.

நக. பட்டாங்காகில் - உண்மையாகில்.

நக. ஒட்டேன் - இசையேன்; ஒட்டேனென்பதற்கு இனிதிருக்கவென
வருவிக்க. அரசனோடு மதுரையையுமிழிப்பேன். நக. பட்டிமை - படிது.

சு. வாணக்கடவுள் - தேவமுனிவர்கள்; * “சுடரோடு திரிதநு முனிவ
ரும்” என்றாரதலால். இன்னும், வாணக்கடவுள் வெளிப்படையுமாம். மாத
வர் - இங்குள்ளோர்.

¹ நூ - நூ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைப்பெண்டிர் அறுவருடைய
வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச்சுருக்கத்துள்ளபாடல்
களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன; அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

க. “கரிகாலன் பெருவளவன் மகன்கேள்வன் கடல்புக்கான்
நிருவேயோ வெனவழைத்துத் திரைக்கரத்தார் மரக்கொண்டான்
வரைகேள்வன் கலதோக்கி வருமளவுங் கல்லானான்
புரைநீர்ப் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

உ. வன்னிமடைப் பளியோடு சான்றக வரவழைத்தான்
பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையைநன் கேள்வனெனுவங்
கன்னியர்க ளொடும்போகா டிரைகளையா வகைகாத்தான்
பொன்னையாள் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

க. கூவலிற்போய் மாற்றன் குழலிழைத் தன்குழலி
யாவலின்வீழ்த் தேற்றெடுத்தா ளயனோக்கம் வேறென்று
வன்னன் ருக்குமுகம் வீடுடையோன் வரவிடுத்தான்
யின்மேற் பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

ச. முற்றத முலையிருவர் முத்துவண்ட லயர்விடத்துப்
பெற்றமுற்ற மாண்பென் பிறர்மணஞ்செய் யாவண்ணஞ்
சொற்றார்கள் பிறத்தபெண் ணையகனைத் தலைசுமந்தான்
பொற்றலி பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

நான்மாடங்களாவன: திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநெல்வர்,
கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்பனவுமாம்; (கலி. கூஉ-ந); “கன்னிதிரு மால்காளி
யீசன் காக்குங் கழமதில்குழ் மாமதுரை” திருவால. ப.யன், நூ. ² சிலப்பதிகாரம், கூஉ.

(பி - ம்.) * ‘போல்வாணிய’ + ‘கேட்டமின்’

யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த

* கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன் யானென்

றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை

¹ வலமுறை மும்முறை † வாரர் வலமந்து

சுரு. மட்டார் மறுகின் ! மணிமுலையை வட்டித்து

§ விட்டா ளெறிந்தான் விளங்கிழையாள் வட்டித்த

நீல || நிறத்துத் திரிசெக்கர் வார்சடைப்

பால்புரை வெள்ளெயிறுந் பார்ப்பனக் கோலத்து

மலை ¶ யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி

ரு. ** மாபத் தினிரின்னை மாணப் பிழைத்தநாட்

பாயெரி யிர்தப் பதியூட்டப் பண்டேயோ

ரேவ †† லுடையேனா லியார்பிழைப்பா ரீங்கென்னப்

* பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்

முத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்

சுசு. கையாற் றிருகி - வலக்கையாற்றிருகி.

சுரு. வட்டித்து - பிரதிக்கினைபண்ணி ; சுழற்றியென்றுமாம்; வர்த்தனை வட்டணையா.....யிற்று.

சுசு. விட்டாளெறிந்தான் - விட்டெறிந்தான்.

சுஎ. திரிசடை - திரித்தசடை ; திரித்தல் - முறுக்கல்.

சுசு. மலை - ஒழுங்கு.

(சசு) வட்டித்ததனால்வந்த (சசு) வானவன் ; இன்னும், வட்டித்த - எழுதினாலொத்தவென்றுமாம்.

ரு. மாண - திண்ணிதாக.

ருஉ. உடையேனாள் - உடையேனாதலால். யார் பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை, சு: ரு.

² ருசு - ரு. 'பார்ப்பார் தவறே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா ரினையார் பசுப் பெண்டிர்' (ஆசார. சுரு); திணைவிராய்எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்ததற்கு இப்பகுதி மேற்கோள் ; தொல். கிளவி. ரு. ருசு - ந; நன். ரு. நளஎ-மயில; இ-வி. ரு. உசுஅ.

(பி - ம.) * 'கோன்வற்குற்றமிலெனியானென்று' † 'வாராவலம்வந்து'

‡ 'வனமுலை' § 'விட்டெறிந்தானந்த' || 'நிறத்துதிமிர்செக்கர்' ¶ 'எரியாகி'

** 'மாபத்தினியுனை' †† 'உடையேன்மற்றியார்'

௫௫. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று * காய்த்திய,
பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன் மண்டிறே
நற்றேரான் கூட னகர்.

வேண்டி.

¹ பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு மானிகையும்
விற்பொலியுஞ் சேனையுமா வேழமுங்—கற்புண்ணத்
தீத்தரு வெங்கூடற் றெய்வக் கடவுளரு
மாத்துவத் தான்மறைந்தார் மற்று.

௫௫. காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்தவென்றுமாம்.

௫௬. ஏவ.....

உக.—வஞ்சினமாலை முற்றிற்று.

¹ இவ்வேண்டி 'சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம.) * 'காய்த்தியைப்' † 'அழற்பொங்கிறே'

இருபத்திரண்டாவது அழற்படுகாதை.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகர் * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்
1 வளைகோ லிழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங்
இ. கிருநில மடந்தைக்குச் செங்கோல் † காட்டப்
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
2 னரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய ‡ தறியா
தாசான் பெருங்கணி யறக்களத் தந்தனர்
காவிதி § மந்திரக் கணக்கர் தம்மொடு
க0. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி மகளிரு
|| மோவியச் சுற்றத் துரையவிந் திருப்பக்
காமோர் வாதுவர் கடுந்தே ருருநர்
வாய்வான் மறவர் மபங்கினர் மலிந்து
கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்

க. ஏவற்றெய்வம் - அங்கி; அக்கினியுடைய எரியின்கூறு பிரகாசித்தது; அங்கி அடக்கம் நீங்கி வெளிப்பட்டதென்றுமாம்.

உ. காவற்றெய்வம் - நகரிகாவற்றெய்வமாகிய நான்கு வருணப்பூதங்கள். கடைமுகமடைத்தன - கோட்டைவாயிலை நோக்குவதொழிந்தன; நகரிகாவற் றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக் காவாவாயினவென்றுமாம்.

ச. வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து - இழுக்கத்தையுற்ற அவ்வள விலே. உயிராகியவாணி - ஆதாரம். ஆங்கு - அவ்விடத்து.

எ. அரசுகட்டில் - சிங்காதனம். துஞ்சியதறியாது - செழியன் துஞ்சி யதை அறியாமல்.

அ. ஆசான் - புரோகிதன். பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன். அறக்களத் தந்தனர் - தன்மாசனத்துக் கருத்தாக்கள்.

க. காவிதி - வரியிலார். மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலையெழுதுவார்.

கக. ஓவியச்சுற்றத்து - சித்திரத்திரள்போல.

கஉ. காமோர் - பரிக்காரர். வாதுவர் - வாசிவாரியர்.

1 சிலப். உடு: கூஅ - கூ.

2 “அரசுகட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன் தெடுஞ்செழியன்” சிலப். மதுரைக் காண்ட இறுதிக்கட்டுரை.

(பி - ம்.) * ‘திறத்தன்’ † ‘காட்டிப்’ ‡ ‘அறியாராசான்’ § ‘மந்திரிக்’ || ‘ஓவியர்’

- கடு. நீமுகங் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[ரித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய
ஞெண்கதிர் ரித்திலம் பூண்டு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்
உ௦. நின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய
¹ னுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடித்த வுடையினன் மலரா
வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட மார்பினன்
உரு. நேனும் பாலுங் கட்டியும் பெட்பச்
சேர்வன பெறாஉந் தீம்புகை மடையினன்
நீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று
பின்பகற் பொழுதிற் பேணின் னூர்வோ
ந௦. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்
² விரிகுடை தண்டே குண்டிகை காட்டம்
பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
னவினு ³ மார்பினு நவின் ற நூலினன்]
முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ
௩௫. வேத முதல்வன் வேள்வித் கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

கடு. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டுநீங்க; அன்றி, மனை
கொள்ள - நெருப்பவித்தற்கு வந்து மிடையவென்றுமாம்.

(௩௬) “ரித்திலப்பைம்பூண்” முதலாகப் (௩௬) “பூதத் ததிபதிக் கடவுள்
சுருகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று; அப்பூதத்துக்கு நிறம் வெள்ளை.

௩௫. வேதமுதல்வன் - பிரமன். கருவி - சமிறைமுதலாயின.

௩௬ - ௬. பிரமன் வேள்விக்குச்சொன்ன உறுப்புக்களோடு முத்தீவாழ்க்
கை முறைமையின்வழுவாத ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.

(௩௫) கருவியோடு (௩௬) முறைமையின் வழுவாவெனக்கூட்டுக.

(௩௬) ரித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (௩௬) ஆதிப்பூதம்;
(௩௬) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (௩௬) ஆதிப்பூதம்.

¹ “நீம்பா னுரைபோற் நிகழ்வெண்பட்டுடுத்து” (வேக. ௩௦௪௬); “துரைபுரை
கலிங்கம்” பெருங். உ. ௫: அசு.

² “தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப், படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே”
(குறுந். ௧௫௬); “எறித்தரு கதிர்நாங்கி யேந்திய ருடைநீழ், ஹரித்தாழ்ந்த கரகமு
முரைசான் முக்கோலும்” (கலி. ௯) ³ மார்பின் தவின்றநூல் - பூணூல்.

[வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன்
குன்றா * மணிபுனை பூணினன் பூணொடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு

சு௦. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளந்

தண்கமழ் பூநீர்ச் சாதியோ டிணையவை
கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலைபு
மொட்டிய திரணையோ டொசிந்த பூவின
னங்குலி கையெறிந் தஞ்சுமகன் விரித்த

சுரு. குங்கும வருணங் கொண்ட மார்பினன்
பொங்கொளி யரத்தப் பூம்பட் டிடையினன்
முகிழ்த்தகைச்

சாவி யயினி பொற்கலத் தேந்தி
யேனு நற்சுவை யியல்புளிக் கொணர்ந்து

ரு௦. வெம்மையிற் கொள்ளு மடையினன் செம்மையற
பவளச் செஞ்சுடர் திகழொளி மேனிய
னாழகடன் ஞால மாவ்வோன் றன்னின்
முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி
புரைசா லங்குசம் வடிவேல் † வடிகயி

ருரு. நெனவிவை பிடித்த கையின னாகி
யெண்ணருஞ் சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி
மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோச்சிக்
கொடுந்தொழில் கடிந்து கொற்றங் கொண்டு
‡ நடும்புகழ் வளர்த்து நானிலம் புரக்கு

சு௦. முரைசால் சிறப்பி ¹ நெடியோ னன்ன
வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(ருக) “பவளச்செஞ்சுடர்” முதலாக (சுக) ‘அருந்திறற்கடவுள்’ ஈறாக
அரசபூதத்தைக்கூறிற்று. அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்.

ருஉ. ஆள்வோன் - அருச்சுனன். ருசு. வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை.

ருக - ரு. முரசமுதலானவேழம் இராசாக்களுக்கும் இப்பூதத்திற்கு
ருசு. மன்னர் - துரியோதனாதிகள். [முரியன்.

(ருஉ) இவனிடத்துச் சாரதியாய்நின்று (ருக) முரசமுதலாகிய (ருரு)
பிடித்தகையினனாகி (ருசு) மன்னரையோட்டி (ருள) ஓச்சிக் (ருஅ) கடிந்து
கொற்றங்கொண்டு (ருக) புரக்கும் (சுப) உரையமைந்த சிறப்பையுடைய நெடி
யோனையொத்த கடவுட்பூதமென்க. இவற்றால்உலகளந்தோனை ஓத்த பூதமென்க.

[இன்னும், ¹ பாண்டியனுடைய கையினிலக்கணம் பூதத்துக்கும் பிடித்த
எனைய இருவார்க்கும் ஒத்தப்பண்பென்றுமாம்.]

ருக - சுக. பவள.....அருந்திறற்கடவுளும் - பவளவொளி திகழ்
தருமேனியையுடைய அரசபூதமாகியகடவுளும்.

¹ புறநா. கூ-க௦ ஆம் அடி; மதுரை. சுக.

(பி - ம்) * ‘மணியொடு புனைந்த பூணினன்’ † ‘வடிச்சுயிறு’ ‡ ‘தெடுப்புகழ்’

செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு † மேனியன்
மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ
¹ ரரைசமுடி யொழிய வமைத்த பூணினை
கூடு. வாணிக மரபி னீணில மோம்பி
நாஞ்சிலுந் துலாழு மேந்திய கையின
[ஹரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட வுடையினன்
வெட்சி தாழை கட்கம மாம்பல்
சேட நெய்தல் பூளை மருதங்

எ௦. கூட முடித்த சென்னிய னீடொளிப்
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச் சார்தந்
தன்னொடு புணர்த மின்னிற் மார்பினன்
கொள்ளும் பயறுந் துவரையு முழுந்து
நள்ளியம் பலவு நயந்துட னனைஇக்

எஊ. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன் புடைதரு
நெல்லுடைக் களனே புள்ளுடைக் கழனி
வாணிகப் பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப்
பாணிகைக் கொண்டு முற்பகற் பொழுதி
ஹண்மகிழந் துண்ணு வோனே யவனே

அ௦. நாஞ்சிலம் படையும் வாய்ந்துறை துலாழுந்
சூழொளித் தாலு மியாழு மேந்தி
விளைந்துபத மிருந்து விருந்துபதந் தந்து
மலையவுங் கடலவு மரும்பலங் கொணர்ந்து
விலைய வாக வேண்டுநர்க் களித்தாங்]

அஊ. குழவுதொழி லுதவும் ‡ பழுதில் வாழ்க்கைக்
கிழவ நென்போன் கிளரொளிச் § சென்னியி
னிளம்பிறை சூடிய விறையவன் வடிவினோர்
விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருங் கடவுளுங்

(கூஉ) “செந்நிறப் பசும்பொன்” முதலாக (அஅ) “வியன்பெருங் கடவுள்”
நூறு வணிகபூதத்தைக் கூறிற்று. அப்பூதத் துக்குறிமம் பொன்.

கூச. பூணினை - பூணினைய்.

கூடு. மரபின் - மரபால். கூசு துலாம் - துலாக்கோல்.

(கூஉ) பொன்புரையு மேனிக் (அஅ) கடவுள்.

(கூசு) நாஞ்சிலும் துலாக்கோ லுமேந்தியகையினையு (அஊ) வாழ்க்கைக்கு
(அசு) உரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ) பூதக்கடவுளுமென்க.

¹ பெருங்கதை, உ. உ: கஊசு.

(பி - ம்.) * ‘செந்நிறப்’ † ‘மேனி’ ‡ ‘பழுதில்லாடகக்கிழவன்’ § ‘சென்னியன்’

[கருவினை புரையு மேனிய னரியொடு

கூ0. வெள்ளி புனைந்த பூணினை நெள்ளொளிக்
காழகஞ் செறிந்த வுடையினன் காழகிற்
சாந்துபுலர்ந் தகன்ற மார்பின னேந்திய
1 கோட்டிணுங் கொடியினு நீரினு நிலத்தினுங்
காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தைபன்

கூரு. கம்மியர் செய்வினைக் கலப்பை யேந்திச்
செம்மையின் வருஉஞ் சிறப்புப் பொருந்தி]

2 மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனிய
னெண்ணிறக் காழகஞ் சேர்ந்த வுடையின
டைற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்

க00. பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்
கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூதத்
தலைவ னென்போன் றுணர் தோன்றிக்
கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகர்
தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப

க00. தாமுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
யாமுறை போவ தியல்பன் றோவெனக்
கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
னாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்

3 கூல மறுகுங் கொடித்தேர் வீதியும்

கக0. 4 † பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
[முரக்குரங் குயர்த்த வொண்கிலை யுரவோன்]

(கூஎ) “மண்ணுறுதிருமணி” முதலாகப் (க0க - உ) “பலிபெறுபூதத்தலை
வன்” ஈறாக வேளாண்பூதத்தைக்கூறிற்று அதற்குநிறம் நீலம்.

கூஎ. திருமணி - நீலமணி. கூக. ஆடற்கமைந்தவை - வாச்சியம்.

க00. துறைபோகல் - முடியவறிதல்.

(க00) முடியப்போகிப் (க0க) பலிபெறுபூதமென்க.

கூஎ - க0உ. இந்நால்வருந்தோன்றி.

க0ச. தீமுறையுண்பது - நெருப்பு நியாயமாகவுண்பது.

க0ரு. ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன்னும், ஆமுறையாக
வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதியென்று முன்னேயறிந்தேம்.

கக0. நால்வேறுதெரு - நால்வகை வருணத்தார்தெரு.

1 தால்வகைப்பூக்கள், 2 மு. புறநா. டுகூ.

* சிலப். கசு: உகக. 4 சிலப். கசு: உகஉ.

(பி - ம்.) * ‘என்பதியாமுறையாகவறிந்தன மன்றோநாற்பாற்’ † ‘பால்வகை
தெரிந்த நால்வேறு தெருவுங் காவெரி யுண்டநாட்’

¹ காவேரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககடு. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

² வறவையாய ரசன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் களிறு மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற் பெயர்ந்தன
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

கஉடு. மைத்தடங் கண்ணூர் மைந்தர் தம்முடன்
செப்புலா யவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவிரை
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு † முச்சித்
துறுமலர்ப் பிணையல் சொரிந்த பூந்துகள்
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉளு. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த
துமென் சேக்கைத் ‡ துனிப்பதம் பாராக்

³ காமக் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்கத்

திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியர்

⁴ குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வரொடு

ககஉ. கா - காண்டாவனம்.

ககந. அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடாதாய்.

ககசு. அறவை - அறத்தையுடைய.

ககடு - சு. கனலெரி சேராவாய் ஆயர் தெருவிடைந்தன.

கஉக. செப்பு வாய்திறந்து சொரிந்தவிரை - சாந்து புழுகுறைய் முதலாயின.

கஉக - ந. ⁵ செப்பிலேவாயவிழ்ந்த பிணையலெனக்கூட்டி, நறுவிரையை யுடைய பிணையல், முச்சிப்பிணையலென்றுமாம். நறுமலரவிழ்தல், முச்சிக் கடை.

கஉசு. துனியின்செவ்வி பார்க்கவேண்டாத; துனியளவு விட்டிராத வென்றுமாம்; இவர் பிள்ளைபெறுதவர்.

கஉடு - சு. பரிந்தனபரந்த சேக்கை - கையற்றுப்பரந்த சேக்கை

கஉள. அடங்கினர் மயங்க - ஒழிந்து சேரா.

¹ சிறுபாண். உகஅ. ² 'அறவையாயர்' சிலப். கடு: கஉ௦ - உக.

³ 'தருக்கியகாமக்கள்ளாட்டு' மணி. உடு: ககக. ⁴ மு. மணி. எ: ளுள.

⁵ செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செட்டி; நற். கநள: குழந். க; மணி. ச: கூடு; குளா. மந்திர. டுக; பெருங். க: கந, எச.

(பி - ம.) * 'கலங்கி' † 'முச்சிப்புதலர்' ‡ 'துன்பதங்காமக்கடவுள்கள்.

கந௦. * பஞ்சியா ரமணியிற் றஞ்சதுயி லெடுப்பி
வானரைக் கூந்தன் மகளிரொடு † போத
¹ வருவிருந் தோம்பி மனையற முட்டாப்
பெருமனைக் கிழத்தியர் பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

கந௫. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை
கொங்கைப் பூசல் கொடிதோ ‡ வன்றெனப்
பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின
³ ரெண்ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்

கசு(). தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு தீங்குழல்
¹ பண்ணுக்கிளை பயிரும் ‡ பண்ணியாழ்ப் பாணியொடு
நாடக மடந்தைய ராடரங் கிழந்தாங்
கெந்நாட் டாள்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
விந்நாட் டிவ்வூ ரிறைவனை யிழந்து

கசு௫. தேரா மன்னனைச் சிலம்பின் வென்றிவ்
பூர்தீ பூட்டிய வொருமக || ளென்ன
வந்தி விழவு மாரண வோதையுஞ்
செந்தீ ¶ வேட்டலுந் தெய்வம் பரவலு
மனைவிளக் குறுத்தலு மாலை யயர்தலும்

கந௦. வழங்குகுரன் முரசுமு மடிந்த மாநகர்க்
காதலற் கெடுத்த நோயொ ளெங்கனன்
¹ றாதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ளுயிர்த்து
மறுகிடை மறுகுந் கவலையிற் ** கவலு

கநசு. கொடிதன்று - நியாயம்.

கநக. பண்ணியன்மடந்தையர் - இசையறிவார்.

கசு௨. நாடகமடந்தையர் - தனியிலார்.

(கநக) வீதியிடத்து (கசு௨) அரங்கிழந்து.

கசு௪. அந்திவிழவு - சீபலி.

கசு௮. தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

கந௫. மறுகிடைமறுகும் - மறுகிசேசுழன்றுதிரியும். கவலை - குறா
தெரு. கவலும்.....போம்.

¹ குறன். அசு. ² “என்னெண்ணையோர்” (சிலப், கசு: கசு௪): “யாழ்மு, வாசவறுபத்தொருதான்; கோரிமகளிர்க்கியற்றை” பெருங். க: கடு: அசு - நு.

³ மணி. எ: சசு. ⁴ “ஊதுலைக்குருகினுயிர்த்தந்தத்தடங்காது” மணி. ௨: சந.

(பி - ம்.) * ‘பாலாரமனித்’, ‘பல்லாரமனித்’ † ‘மயங்க’ ‡ ‘இன்றென்’
‘பணியாழ்ப்பாணரொடு’ || ‘எனவுமந்தி’ ¶ ‘வேட்டையின்’ ** ‘கவலையும்’

¹ மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு
கடுநீ. ² மாரஞ் நுற்ற வீரபத் தினிமுன்
கொந்தழல் வெம்மைக் கூரெரி * பொருஅள்
வந்துதோன்றினண் மதுராபதியென்.

வேண் 1.1.3.

³ மாமகளு நாமகளு மாமயிடற் செற்றுக்கந்த
கோமகளுந் தாம்படைத்த கொற்றத்தா—ஹும
முதிரா முலைகுறைத்தாண் முன்னரே வந்தாண்
⁴ மதுரா பதியென்னு † மாது.

(ககக) விலைமடந்தையரது வீதியில் (கசஉ) மடந்தையர் (கச௦) தண்ணு
மைமுழவு குழல் (கசக) யாழ்ப்பாணி இவற்றுடனே (கசஉ) ஆடும் அரங்கின
யிழந்து (கசக) இவ்வொருமகள் (கசக) எந்நாட்டாள்கொல்? யார்மகள் கொல்
(கசக) என்ன (கடுநீ) நகரியிலே (கடுசு) இயங்குதலையுஞ் செய்யும்; மயங்கு
தலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (கடுநீ) ஆரஞ் நுற்ற வீரபத்தினிமுன் (கடுசு) ஹு
ளரியுண்டதற்குப் பொருளாய் (கடுசு) வந்து தோன்றினான்; மதுராபதியென்
னும் தேவதையென்க.

“மாமகளு” :—தாம்படைத்த கொற்றத்தான் - இவர்கள்படைத்த கொற்ற
மெல்லாமுடையான்; “நாலினுந் * * * வாளினும்” என்ற முவகைவெண்
றியும்; மாமகள் - சீதேவி. நாமமுலை - அச்சத்தைச்செய்யுமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாலை பூற்றிற்று.

¹ “சுழலனுஞ்சுழலு, மோடனுமோடும்” மணி. ந: ககக - உ.

² மு. சிலப். பதி. சஉ.

³ இச்செய்யுளிலுள்ள முறைப்படியே ‘திருவின் செல்லி யொருதனிக் கொழுத,
புலமை சான்ற கலைமகள் கணவ, வீரிய மிடந்தை பேரிசைக்கிழவ’ என ஞானாயிருந்தம்,
சகச - ஆம் செய்யுளிலும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

⁴ “மதுராபதியென்னுமாபெருந்தெய்வம்” மணி. உசு: கக.

(பி - ம்) * ‘போன்றனவந்து’, † ‘மான்’

இருபத்து மூன்றாவது கட்டுரைகாதை.

சடையும பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
கடையெயி றநும்பிய பவளச் + செவ் வாய்த்தி
யிடைநிலா விரிந்த நித்தில † நகைத்தி

௫. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும்
வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
ளிடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
வலக்கை யஞ்சுடர்க் ‡ கொடுவாள் பிடித்தோள்
வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு மிடக்காற்

க௭. நனிச்சிலம் பரற்றுந் தகைமையள் பனித்துறைச்
கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன்
பொற்கோட்டு வரம்பன் பொதியிற் பொருப்பன்
குலமுதற் கிழத்தி யாத்லி னலமந்

தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி
க௮. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்
|| முன்னிலை யியாள் பின்னிலைத் தோன்றிக்
கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
வாட்டிய திருமுகம் வலவயிற் கோட்டி
ஏ யாரை நீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை

உ௦. யாரஞ ரெவ்வ மறிதி யோவென

க. சடையும பிறையும - சடையிடத்தேயிறையும.

ங. கடையெயிறு - பன்றிக்கொம்புபோலப் புறப்பட்ட எயிறு.

அ. கொடுவாள் - மழு.

கஈ. குலமுதலாதலின் - அடியேதொடங்கி இரட்சித்தற்குரியளாதலின்.

கஊ. முன்னிலையியாள் - முன்னில்லாள்; அவ்வுளுக்கு முன்னிற்தலைச் செய்யாள்.

(பி - ம்) * 'செந்திறக்' + 'செவ்வா, யிடைநிலா' † 'தகைச்சியிடை' ‡ 'தெயி
வான் பிடித்தன, ளிடக்காற் நனிச்சிலம் பரற்றினும் வலக்காற் புனைகழல் கட்டித் தகை
மையள்' || 'பின்னிலையுயாண் முன்னிலைத்தோன்றி' 'ஏ' 'யாரிவ என்முன் முந்தா
ளிவனெ னாளு செவ்வ மறியா தானென்'

வாரஞ ரெவ்வ மறிந்தே * னணியிழாஅய்
மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்
கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின் கணவற்குப்
பட்ட கவற்சியேன் பைந்தொடி கேட்டி.

௨௫. பெருந்தைகப் பெண்ணென்று கேளாயென் னெஞ்சம்
வருந்திப் புலம்புறு நோய்

தோழிரீ ‡ யீதொன்று கேட்டியெங் கோமகற்
கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுந் கணவற்குத்

௩௦. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

¹ மறைநா வோசை யல்ல தியாவது

மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே

யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

* குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௩. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்

மடங்கெழு நோக்கின் § மதமுகற் திறப்புண்

டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானே

⁴ கல்விப் || பாகன் கையகப் படாஅ

தொல்கா ¶ அள்ளத் தோடு மாயினு

௪௦. மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப் பிறந்தோர்க்

௨௬. கட்டுரையாட்டியேன் - ஒருவார்த்தைசொல்லுதலுடையேன்.

௨௭ - ஈ. நின் கணவற்குப்பட்ட கவற்சியுடையேன்; ஆயினும் நீ கேளென்க.

௨௮ - அ. ஊழ்வினை வந்தபடி கேளாய்; வந்தக்கடை, ககரவொற்றுவிசாரம்.

(௩௦) வினை (௨௬) கேளென்க.

௩௧. மறைநா - அந்தணர்நா; ஓசை - ஒதினார்வாயில் வரும் நியமமான வார்த்தை.

௩௩. மன்னர் பழிதூற்றுவதல்லது.

௩௬. மடங்கெழு நோக்கின் - மகளிருடைய பார்வையாலே.....

சிலையையாக்குக.

¹ "ஓதலத்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை. சுருக); "தான்மறைக் கேள்வி நவின் குர லெடுப்ப, வேம வின்முயி லெழுத லல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும். போலக், கோழியி னெழாதெம் பேரூர் தயிலே" பரி. ப. ௧௭௮. ² புறநா. ௭௨.

³ "இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்" மணி. ௧௦: ௨௨; ௧௮: ௧௧௬.

⁴ "கல்விப்பாகரிற் காப்புவிவையோட்டி" மணி. ௧௮: ௧௧௮.

(பி - ம்.) * 'அணியிழாய், மாபெருங்கூடன் மதுராபதியெனும்; கட்டுரையாட்டியேன்' † 'யானுன்' ‡ 'ஓடுதொன்று கேளாயெங்' § 'மதிமுகம்' || 'பாகர்கையகப் படாஅ' ¶ 'உள்ளமொடோடுமாயினும்', 'உள்ளமோடுமாயினும்'

கிழக்கர் தாரா திதுவுந் கேட்டி.

¹ யுதவா வாழ்க்கைக் * கீரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் + புடைத்தன னொருநா
ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்

சுரு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து
மன்றத் திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி
யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச்

* செவிக்குட் டாணியிற் புகையழல் † பொத்தி
நெஞ்சஞ் சமீதலி னஞ்சி நடுக்குற்று

ரு. ² வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா
னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவனே யுடைத்தகை
§ குறைத்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்
திறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழக்க மின்மை
யின்னுந் || கேட்டி நன்வா யாகுதல்

ருரு. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் றடக்கை

சஉ. உதவாவாழ்க்கை - பிறர்க்கு உதவமாட்டாத மிழவாழ்க்கை.

சங. புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு; குழை.....

சசு. மன்றம் ³ ஆரணில்லாதவீடு. அவ்வழி - கீர் போகின்ற அக்காலத்து.

சஅ. செவிக்குட்டாணி - செவியைச்சுகிவதாகிய ஆணி; சமீதலுள்ள இறைச்சி சூட்டிதைச்சியாறும்போல்.

ருக - உ. கைகுறைத்தசெங்கோல் - கைகுறைத்தற்குக் காரணமாகிய செங்கோலையும்.

ருச. நன்வாயாகுதல் - நன்றாகிய மெய்யாதல்.

ருரு. பெருஞ்சோறுபயந்த - பாண்டவர்கள்படைக்கும் துரியோதனன் படைக்கும் சேரன் சோறிட்டதனை.

¹ சஉ-ருக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை இப்பத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாலுணர்க; “கையரித்தான் மாறன் கதவிடித்த குற்றத்தா, லெய் யுஞ் சிலைக்கை யிரங்கேசா”, “கொற்கையான் மாறன் குலசே கரவழுதி, பொற்கையா னுண்கை போதாதோ” என்றார் பிறரும்; திருவால். ருள. க - பார்க்க.

² “சுமீதாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு” பெருங். க. சள. உகஅ. ³ சிலப். கக. உசு.

⁴ ருரு. “பெருஞ்சோறு பயந்த” என்றத சேரமான் பெருஞ்சோற்றமதியஞ் சேர லாதன் பாரதபுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; “ஓரைவ ரீசைம் பதினம் ருடன்மெழுந்த, பொரிற் பெருஞ் சோறு போற்றுகு தானளித்த, சேரன்” (சிலப். உக: ஊசல்வரி); “உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோறு கொடுத்த ஞானறை” (அகநா. உகக); “அலங்குணப் புரலி யைவரொடு சினேஇ, திலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூத் தும்பை, யீசைம் பதினமரும் பொருதுகனத் தொழியப், பெருஞ்சோற்று மிகுப்தம் வரையாது கொடுத்தோய்” (புறநா. உ.) ⁵ “அம்பலத்தாழ்ப்புட்டுவார்” பழ. கீக. - கரு.

(பி - ம்) * “கீரத்தன்மனைவி” + “புடைத்தனொருநா” † “பொங்கிறெஞ்சகம்” § “குறைத்துச்” || “கேட்டியோர்நன்”

திருநிலை பெற்ற ¹ பெருநா ளிருக்கை
யறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை செப்தோன்
பூம்புனற் பழனப் * புகார்நகர் வேந்தன்

௬௦ ருங்கா ளினையு † ணன்னா டதனுள்
வலவைப் பார்ப்பான் பராசர னென்போன்
குலவுவேற் சேரன் கொடைத்திறங் கேட்டு
வண்டமிழ் ² மறையோற்கு ‡ வாணுறை கொடுத்த
திண்டிறல் நெடுவேற் § சேரலற் காண்கெனக்

௬௩. காடு நாடு முருந் போகி
நீடுநிலை மலயம் பிற்படச் சென்றான்
* கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப் பாளர்
† முத்திச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி
யைம்பெரு வேள்வியுஞ் செய்தொழி லோமபு
௭௦. மறுதொழி லந்தணர் பெறு || முறை வகுக்க

ரு.௬. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து இருக்கை.

ரு.௭. மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுகின் வாள்

௬.௬. நீடுநிலைமலயம் - போகிய நிலையையுடையமலயம்.

௬.௭. ஒன்று - முத்தி. இருபிறப்பு - உபநயனத்துக்குமுன் னும்பின் னும்.

௬.௮. முத்தி - ஆகவனியம், காரகப்பதியம், நக்கிணக்கினி.

௭. அறுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஒத்தல் ஒதுவித்தல் வேட்டல் வேட்
பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென இக்குணங்களையுடையார் பெறுமுறையை. வகுக்க -
அவனுக்குக் கூறுபடுத்த.

¹ பெருநாளிருக்கை :- சேரனுடைய காலையோலக்கம்; 'தன்கட னுட னெண்
பூங் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதுரை. ௫௨௪ - ௫) என அந்நாளோலக்கம்
பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

* மறையோனென்றது பாலைக்களதமனா; இவருக்குச் சுவர்க்கங்கொடுத்த
சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பலயானைச் செல்கெழுகுட்டுவனென்பவன்; இதுபெய்தறி
றுப்பத்தின் மூன்றம்பத்திறுதியிலுள்ளதாகிய அடியிலவரும் வாக்கியத்தாலுணர்க்;
'பலயானைச் செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்களதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு:
.....பாடிப்பெற்றபரிசில்; நீர் வேண்டியது கொண்டினையுணர் யானும் என்பார்ப்பனி
யும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமென்ப பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பது பெரு
வேள்வியே வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும்
காணாராயினர்' சிலப். ௨௮; ௬௭ - ௮; 'துறக்கமெய்தியதொய்யாதல்லிசை, முதியார்ப்
பேணியவுதியஞ்சேரல்' அகநா. ௨௩௩. இச்சரிதை, பழமொழி ௩௧௬-ஆம் பாட்டி
லும், தொல். புறத்திணை. ௫. ௨௫ - ௩. உரையிலும் வந்துள்ளது.

² புறநா. ௩௬௭. ³ முருகு. ௧௮௬-௨.

(யி - ம.) * 'புகாஅவேந்தன்' † 'நன்னாட்டதனுள்பலவைப்பாசான்' ‡ 'வாள்
கங்கொடுத்த' § 'சேரற்காண்கென' || 'முறையெய்தி'.

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்
 1 பார்ப்பன வாகை சூடியேற்புற
 நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்
 செங்கோற் * மென்னன் திருந்துதொழின் மறையவர்
 எடு. தங்கா லென்ப தூரே யங்லூர்ப்
 பாசிலை பொதுளிய போதிமன் தத்துத்
 தண்டே சூண்டிகை † வெண்குடை காட்டம்
 பண்டச் சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு
 களைந்தன னிருப்போன் காவல் வெண்குடை
 அடு. விளைந்துமுதிர் கொற்றத்து விறலோன் வாழி
 3 கடற்கடம் பெறிந்த காவலன் வாழி
 விடர்ச்சிலை ‡ பொறித்த வேந்தன் வாழி
 பூந்தண் பொருரைப் பொறையன் வாழி
 மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்
 அடு. குழலுங் குடுமியு மழலைச் செவ்வாய்த்
 தளர்நடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி
 விளையாடு சிறுஅ ரெல்லாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி நாவெற்றியையுடையோனாய் ;
 நா வலம் - நாவெற்றியென்க.

(எடு.) பெறுமுறைவருத்த (எங்) நன் கலங்கொண்டென்க.

(எக) நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எஉ) சூழிக் (எங்) கொண்டு தன்பதிப்
 பெயர்வோன் ; பெயர்வோன் பெயர்தர.

எச. திருந்துதொழின் மறையவர் - பஞ்சக்கிராமிகள்.

எடு. தங்கால் - திருத்தங்காலூர்.

எசு. அரசுகிற்குமன்று. எங். காட்டம் - சமித்து.

(எக) குடையையும் (அடு) கொற்றத்தையுமுடைய விறலோன்.

அச. வாழ்கென - வாழ்கவென்று சொல்ல.

அஎ. சிறுஞ்சூழ்தர - தன்னைச்சிறுரெல்லாம் சூழ்தர.

1 பார்ப்பனவாகையினியல்பை, “கேள்வியாற்சிறப்பெய்தியானே, வேள்வியான்விறன்
 மிகுத்தன்று.” “ஓதங் கரைதவழிநீர் வேலி யுலகினுள், வேதங் கரைகண்டான் வீற்றி
 ருக்கு - மேதஞ், சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்த்த, வீடுசுடர் வேள்வி யகத்து”
 என்பவற்றிலாகி, பு-வெ. வாகை. கூ.

* அக - உ. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௩௫ - கூ.

(பி - ம்.) * ‘தென்னவன்றிருத்தொழில்’ † ‘ஓண்குடை’ ‡ ‘பொறித்தவிறலோன்
 வாழி’

குண்டப் பார்ப்பீ ரென்னோ டோதியென்
 பண்டச் சிறுபொதி கொண்டுபோ மின்னெனச்
 கூ0. சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ
 னுலமர் செல்வன் † பெயர்கொண்டு வளர்ந்தோன்
 பானாறு செவ்வாய்ப் படியோர் முன்னர்த்
 தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
 துளமலி யுவகையோ டொப்ப வோதத்
 கூரு. ‡ தக்கினன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து
 முத்தப் பூனா லத்தகு புனைகலங்
 கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்
 தன்பதிப் பெயர்ந்தன னாக நன்கலன்
 புனைபவும் பூண்பவும் பொறாஅ ராகி
 ௧00. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோம்பிக்
 கோத்தொழி லினையவர் கோமுறை || யன்றிப்
 படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென
 விடுகிறைக் ¶ கோட்டத் திட்டன ராக
 வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ
 ௧01. எலந்தன னெங்கி யழுதன னிலத்திற்
 புலந்தனர் புரண்டனர் பொங்கின எதுகண்டு
 மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்

அ. குண்டப்பார்ப்பீர் - பிழக்கை மாணிகாள்; சிறுமாணிகாள், சிறு
 பின்னிகாளென்னினுமாம்.

கக. ஆலமர் செல்வன்பெயர் - தக்கினுமூர்த்தி.

கஉ. பானாறுசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்; படிமம் - படியென்
 னாயிற்று. படியோர் - தன்னை இளமையாலொப்பாருமாம்; படி - வேடமுமாம்.

கக. புனைவனவும் பூண்பனவுமாக வேறுபடுதலிற் புனைபவும் பூண்பவு
 மென்றார்.

௧௦௧. கோமுறையன்றி - இராசநீதியன்றி.

௧௦௨. படுபொருள் - புதையல்; களவுப்பொருளென்றுமாம்.

௧௦௩. ஐயைகோயில் - மதுரையிற்றுர்க்கைகோயில்.

(பி - ம்.) * 'குண்டப்பார்ப்பீர்' † 'போமினென்' ‡ 'பேர்' § 'தெக்கனன்
 றன்னை மிக்கென்,' 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'

* செய்வினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்

றிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ

கக௦. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்

கொடுங்கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைக் குற்ற

விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென

வேவ லினையவர் காவலற் றெழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ட வாய்மொழி யுரைப்ப

கக௫. நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி

யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்

னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனும் கடனெனத்

தடம்புனற் கழனித் தங்கா நன்னுடன்

மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்

கஉ௦. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகள் முன்ன

ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமார்பு நல்கியவ

டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித் தன்னே

நிலைகெழு கூட னீனெடு மறுகின்

மலைபுரை மாட மெங்கனும் கேட்பக்

கஉ௫. ¹ கலையமர் செல்வி கதவந் திறத்தது

§ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்

|| கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி

¶ னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு

கக௫. நெடுமொழிகூறி - புகழ்ந்துசொல்லி.

ககக. வயலூர் - ஊரின் பெயர்.

ககஅ - கூ. இவன் பிறந்த தங்காலுடன் வயலூரென்பதோருரும் விட்டு.

கஉக. திருமார்புநல்குமை - கண்டனிடுமை. அவனென்றது, நிலமடந்தையை. அவனைப்பணிந்தென்பார், இருநிலமடந்தைக்குத் திருமார்பு நல்கியென்றார்.

கஉஉ. மார்பினைப்பெறுமையால் தணியாதவேட்கை.

கஉஎ. கறை - கடமை.

கஉஅ. இடுபொருள் - பிறர்வரவிட்ட பொருள். படுபொருள் - புதையல்; ஆன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம்; ² “படுபயன் வெஃகி” என்றும்போல.

¹ ‘கலையாமுறுவி’ பெருங். க. டுஉ: உச. ² திருக்குறள், களஉ.

(பி:-ம.) * ‘செய்யுறு’ † ‘கோல்கண்டுகொல்.....உற்றதிடும்பையாவது மறியினின்றென்’ ‡ ‘வாய்மொழியுரைப்பவறியாமக்களின்’ § ‘சிறைபடு’ || ‘கறைபடு’ P படுபொருளாயினு மிடுபொருள்

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென

௧௩௦. யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்
கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்
முன்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேணி
1 யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்

2 தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று

௧௩௧. வெள்ளி வாரத் தொள்ளொரி யுண்ண
வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே டுறுமெனு
முனையு ட முண்டே நிரைதொடி யோயே
கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு
வடிவேற் றடக்கை வசவுங் குமரனுந்

௧௩௨. தீம்புனற் பழனச் சிங்க புரத்தினுங்
காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு
† மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார் வேந்தர்
வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப் பிறந்த
தாய வேந்தர் தம்முட் பகையுற

௧௩௩. விருமுக் காவதத் திடைநிலத் தியாங்கணுஞ்
செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்மையி
னரும்பொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து
கரந்துறை மாக்களிற் காதலி டு தன்னொடு

௧௩௧. உற்றவர்க்கு - எடுத்தார்க்குசித்து. பெற்றவர்க்கு - கொண்டவர்
களுக்கு; அவ்விருவர்க்கும் உறுதி ஆமென்க.

ஆதலால், தமக்காகா; உற்றவர்க்குப் பெற்றவர்க்காமென்றதைவித்தான்.

௧௩௧. கோன்முறையறைந்த - இராசரீதியாகச்சொன்ன.

௧௩௧. பேரிருட்பக்கம் - இருட்டினைப்பக்கம்.

௧௩௨. அழல்சேர்குட்டம் - [கார்த்திகைபரணி.]

௧௩௩. உரை - சோதிடவார்த்தை; உரையுமுண்டென்றது, எதிரது
தழீஇய எச்சவும்மை.

௧௩௧ - ௧௩௨. வசவும் குமரனுமாகிய வேந்தரிருவர் தம்மில் தாயவேந்தர்.

௧௩௨. இருவரது மலைவு வெல்வென்றி நிகழுகை காரணமாகச் செல்வோ
ரின்மையால்.

(௧௩௩.) கரந்துறைமாக்களைப்போல (௧௩௩) ஆபரணங்களைச் சுமந்து
போந்து; போந்தென் றுஒருசொல் வருவிக்க.

1 தன். கு. ௧௩௧ - மயிலை, மேற். 2 "அழற்குட்டத்தி" புறநா. ௨௨௯.

(பி - ம்.) * 'தகுதிக்கேடிநீ' † 'உண்டுநிரை' ‡ 'உரைசால் செல்வத்து
நிரைதார்வேந்தன்வியாச்சிறப்பின்' § 'தன்னுடன்கிங்கா'

- சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்தினே
 கரு௦. * ரங்கா டிப்பட்ட டருங்கலன் பகருஞ்
 சங்கம னென்னும் வாணிகன் றன்னை
 முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி கணவன்
 † வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்
 பரத னென்னும் பெயரனக் கோவலன்
 கருதி. விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி
 னொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் தொண்டு
 வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் ‡ கொல்வுழிக்
 கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி
 நிலைக்களங் காண ணீவி யென்போ
 கசு௦. ளரசர் முறையோ பரதர் முறையோ
 ஆரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென
 மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள் பூசலிட்
 டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
 ரெழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழ்த்தி
 கசுரு. மலைத்தலை § யேறியோர் மால்விசும் பேணியிற்
 || கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ
 ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதுந்
 தம்முறு துயரமிற் ¶ ருகுக வென்றே

கசுக - ரு. சிங்கபுரத்தின் ஓரங்காடியிடத்தானாகியிருந்து.

கரு௨. பைந்தொடி, முன்னிலை.

கருச. பரதனைன்றது, கோவலனது முற்பெயர்.

கருரு. விரதநீங்கிய - கொல்லாவிரதத்தால் நீங்கிய. வெறுப்பினனாதலின்-
 வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

கசுரு. விசும்பேணியில் - விசும்பெல்லையில்; ¹ “நளியிரு முநீ ரேணி யாக”

கசுசு. தலைமகனைக் கூடுவதாகநின்றவன். [என்றார்.]

கசுஎ. செய்தோரென்னுமெழுவாய், படுவார்களாகவென்னும் விபங்
 கோள் வருவித்தலோடு முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கசுஅ. தம்முறு துயரமிற்றுகுக - தாங்களும் இப்படிப் படுவார்களாக.
 நான் பட்டதே படுகவென்றது, பழியிட்ட பழியைக்கொண்டு.

(கசுரு) ஏறி (கசுக) விழுவோனென்க.

¹ புறநானூறு, கரு.

(பி - ம்.) * ‘அங்காடிப்பட்டவிருத்துலன்’ † ‘வெந்தொழில்’ ‡ ‘கொல்வுழிக்’
 § ‘சுமிமால்’ || ‘குலத்தலை’ ¶ ‘ஆகுகவென’

விழுவோ ளிட்ட வழுவில் ¹ சாபம்

கஎ0. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேணீ
யும்மை வினைவந் துருத்த காலீச்
செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது

² * வாரொவி கூந்தனின் மணமகன் நன்னை
யீரேழ் நாளாகத் தெல்ல நீங்கி

கஎஊ. வானோர் தங்கன் வடிவி னல்லதை
யீனோர் † வடிவிற காண்ட லில்லென
மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு
விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு கொண்டபின்
கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

கஉ0. திருத்தலு ‡ மில்லே னிற்றலு மிலனெனக்
கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

கஎக - உ. உம்மைவினை.....யுதவாது -² மும்மைபிறச்செவ்விய மனமில்லா
தோர்க்கு அக்காலத்துச் செய்தவினை வந்து பலிக்குங்காலத்து முன்புசெய்த
நல்வினை யாதும் உதவாது; இத்தீவினைவந்து கெடுப்பதற்கு முன்னேவந்துத
வுதல் பின்புதவுதல் செய்யுமித்தனை; அந்நல்வினையும் உதவாமற்போகாது;
பாவமானதும் தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்.

கஎசு-அ. ஈனோர்-ஈங்குள்ளோர். இல்லென்று மதுரைமாதெய்வம்சொல்ல.

கஉக. பொற்றொடி - பொலிவினைபுடைய சங்கவளை; தூர்க்கைகோயில்
வாயிலிலே தன்கைவளையைத் தகர்த்து.

¹ கஉஅ - சு.க. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் வஞ்சி
மாதகர்புக்க காதையிலும் மணிமேகலைக்குக் கண்ணகியதாக்கக் கூறினர்; அது
வருமாறு: "வேட்டை துரப்பக் கோட்டம் புஞ்சுது, வணங்கி தின்று குணம்பல வேத்தி,
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு நல்கடன் முடித்த,
தருளல் வேண்டிமென் மழுதுமுன் னிற்ப, பொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்
போ, னெய்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது, வெம்மையின் மதரை வெவ்வழற் படு
தான், மதராபதியென மாபெருந் தெய்வ, மிதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்,
காசில் பூம்பொழிற் கலிங்கதன் னாட்டித், தாய மன்னவர் வசுவங் குமரனுஞ், சிங்க
புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு, மங்கான் கின்றோ ரடற்செரு வுதநான், மூவீரு காவத
முன்னுந் தினிற், யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப், பல்கலங் கொண்டு
பலரறி யாம, லெல்வின யானோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்
னைக், கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன், பார்த்திபன் ரெழில்செயும் பரத நென்
னுந், தித்தொழி லாள்ன் நெற்றெனப் பற்றி, பொற்ற னிவனென வுரைத்துமன் னாற்றுக்,
குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன, னாங்கவன் மனைவி யமுதன ளரற்றி, யேங்கி
மெய் பெயர்ப்போ னிறுவரையேறி, யிட்ட சபங்க கட்டிய தாகு, மும்மை வினைவந்
துருத்த லொழியா தெனு, மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னுஞ், ழிற்றங் கொண்டு
செழுநகர் சிதைத்தேன்" (இ-கஉச)

² கஎக - சு. மு: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், இ0 - இக.

(பி - ம்.) * 'வாருகூத்தன்மணமகன்' † 'வடிவிலீற்' ‡ 'இலனேயிறத்ததும்'

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புகுந்தேன்
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் * பெயர்கென
விரவும் பகலு மயங்கினள் கையற்

- கஅரு. றுரவுரீர் வையை யொருகரைக் கொண்டாங்
† கவல வென்னு ளவலித் திழிதலின்
‡ மிசைய வென்னுண் மிசைவைத் தேறலிற்
கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்ச டு பிளந்தாங்
கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே
- கக௦. நெடுவேள் சூன்ற மடிவைத் தேறிப்
பூத்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழோர்
தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென் றேறங்கி
யெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
றொழுநா ளிதுவெனத் || தோன்ற வாழ்த்திப்
- ககரு. பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி
வாடா மாமலர் மாரி பெய்தாங்
கமரர்க் கரசன் தமர்வந் || தேத்தக்

கஅ௩. தமிழேனாய்ப் பெயரானின்றேனெனச் சொல்லி.

கஅ௪. இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும் அறியாதுமயங்கி.

கஅ௬. பதநியிழிதலாம் குழியென்று பார்க்கிலன்.

கக௦. நெடுவேள்குன்று - தீநீக்கேங்கோடு. அடிவைத்தேறியென்றார்,
அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாம் கால் நில்லாதுப்பாவாமையால்.

கக௧. வேங்கையின் கீழே நின்றென்க.

கக௨. குறத்தியர்கேட்கத் தீத்தொழிலாட்டி யேன் யானென்று சொல்லி;
ஏங்கியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

கக௩. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற நாளளவு. எல்லையென்றது
- பகலை. அவணின்ற நாளளவு, அன்று பதினாறாநாளாயிற்று. பதினாறாநாள்
பகற்பொழுது சென்றபின்னென்க; பதினாறாவும் ¹ “ஈரேழ் நாளாகத் தெல்லை”
என்றார்.

கக௪-௭. அமரர்க்கரசன் தமர்வந்து, கண்ணகி தன்கணவனைத் தோன்ற
வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச்சொல்லி மலரைத்துவி
ஏத்தினார்; இவள்பெயர் மந்திரோத்தியாதலால்; இன்னும், கண்ணகி கோவலனைத்
தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளென்றுமாம்.

கக௬-௭. பெரும்பெயரேத்திமலர்மாரிபெய்து தமர்வந்தேத்த வானவூர்தி
யேறினானென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், பதினாம், நுக.

(பி - ம.) * ‘பெயர்வென்று’ † அவலென்னுடைத்திழிதலின்’ ‡ ‘மிசையா
மென்னுள்’ § ‘பிளந்தேயவுணரை’ || ‘தொழுகவாழ்த்தி’ || ‘ஏத்தி’

கோங்கர் பிழைத்த கோவலன் நன்னொடு
வான ஆந்தி * யேறினண் மாதோ
உஊ. கானமர் புரிசூழற் கண்ணகி தானென்.

வேண்பா.

1 தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவாளேத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை † திண்ணிதாற்—! நெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய கண்ணகி
விண்ணகமா தர்க்கு விருந்து.

கட்டுரை.

- * டி முடிசெழு வேந்தர் மூவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியர் குலத்தோ
ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
* பழவிநன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்
நு. விழுமலி || சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
மொடியா விற்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தம்
வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந் தூட்டலும்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிதலு
கடு மாரபடி சாத்தவசி பென்றிரு விருத்தியு
நேரத் தோன்றும் வரியுங் ஞாவையு
** மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ
டொன்றித் தோன்றந் ! தனிக்கோ ணிலமையும்
வடவாரியர் † படைகடந்து
கரு தென்றமிழ்நாடொருங்குகாணப்
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
னரைசு கடிலிற் றீதுஞ்சிய பாண்டிய
னேடுஞ்செழியலே டொரு பரிசா
நோக்கிக் கிடந்த
உஊ. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது, மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

‘தெய்வந்’—மண்ணகமாதர் - உலகத்துக் கற்புடைமகளிர். விண்ணக
மாதர்க்கு விருந்தானுள்; ஆதலால் தெய்வந்தொழுகை திண்ணிதென்க.

1 குறள், னு. 2 புறநானூடி, நு. 3 “பழவிநன்மூதூர்” மணி. எ: கரு.
(பி - ம்) * ‘ஏறினன்கானமர்’ † ‘திண்ணமாற்’ ‡ ‘நெய்வமாய், மண்’
§ ‘முடியுடை’ || ‘சிறப்பின் வானவர் வரவும் வையைப்பேரியாத்’ ** ‘என்றிவை
வனைத்தும்’ †† ‘தன்கோன்’ ‡‡ ‘படைகடந்து’ §§ ‘துஞ்சிய நெடுஞ் செழியலே
டொருபரிசு’.

முன் று வ து வ ன் சி க் க ா ண் ட ம்.

௨௪. — : குன் றக் குர வை.

* உரைப்பாட்டுமடை.

குருவியோப்பியுங் கிளிகழந்தங் குன்றத்துச்சென்று *வைகி
யருவிபாடியுஞ் சுணைகுடைந்து † மலவுற்று வருவேமுன்
மலைவேங்கை நறுநிலின் வள்ளிபோலவீர் மனநடுங்க
முலையிழந்து ‡ வந்துநின்றீர் யாவிரோவென முனியாதே
௫. மணமதுரையோ டரசுகேடுற வல்வினைவர் துருந்தகாலைக்
கணவனையங் கிழந்துபோந்த கடுவியேன் யானென்று
னென்ற லு மிறைஞ்சியஞ்சி யிணைவளைக்கை யெதிர்கூப்பி
நின்ற § வெல்லையுள் வானவரு நெடுமாரி மலர்பொழிந்து
குன்றவருங் கண்டு||நிற்பக் கொழுநனெடு கொண்டுபோயின
க௦. நிவள்போலு || நங்குலக்கோ நிருந்தெய்வ மில்லையாதலிற்

க. குன்றத்துச்சென்று வங்குக்குருவியோப்பியுமென்க.

ங. வள்ளி - வல்லி; தங்கள் வள்ளியென்கின்ற பெண்ணுமாம்; என்
றது, குமரவேள் தேவியை.

ச. நின்றீர், யாவிர் இவை உயர்த்துந் கூறினார். முனியாதே - அவர்கள்
கேட்டதற்கு வெருகே.

௫. மணமதுரை * கலியாணமதுரை.

க. போயினார், 'முற்று.

முன் தேவருடன் போனபடியை விரியக்கூறினது இது.

¹ குன்றக்குரவை: தந். உளக; அகநா. உகஉ; முருகு, ககக-ள்; மதுரை. கககி;
மலைபடு. கஉ௦-உஉ; திருச்சிறீ. கஉ௭.

². உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையேயுடையது; சிலப்.
ப. சசக.

³. மணமதுரை - தருமணந்தையுடைய மதுரையுமாம்; சிலப். கக: கககி - கக
பார்க்க; "நன்றலிழி பன்மலர் நார நறைபணிப்பத், தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே
யம்மநின், குன்றத்தார் கூடல் வரவு" (பரி. அ.) மணமதுரையோடரசுகேடுற: "ஒட்
டேனரசோ டொழிப்பேன் மதுரையும்" சிலப். உக: க௭.

(பி - ம்.) * 'வைகியுமருவ்' † 'அலவுற்று வருவேம்' ‡ 'வந்துநின்ற நீரியாவிரோ'
'லியை' || 'நிற்கவே கொழுநனெடுங்கொண்டு' || 'நங்குலத்துக்கோரிரு'

* சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே

தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே

நிறங்கிள ரருவிப் பறம்பின் ருழ்வரை

நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கீழோர்

கநு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடி யீரே

தொண்டகர் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்

¹ கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்

² குறிஞ்சி பாடுமி னறும்புகை யெடுமின்

³ பூப்பலி செய்ய்மின் காப்புக்கடை † நிறுமின்

உ௦. * பரவலும் பரவுமின் † விரவுமலர் தூவுமி

நெருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப்

பெருமுலை துஞ்சாது வளஞ்சூக் கெனவே

கொளுச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யீங்கிதுகா

* ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிடியற்

சிந்தாச் சண்ணஞ் செயியத்தூய்த் தேங்கமழற்

திந்திர வில்லி நெழில்கொண் டிழுமென்று

கக. பறம்பின் ருழ்வரை-நெடுவேள்குன்றமமாகிய பறம்பின் தாழ்வரையில்

கச-ரு. வேங்கைக்கீழ் ஒரு தெய்வமாகப் பண்ணிக்கொள்ளுமின்.

கசு. தொடுத்தல் - வாசித்தல்.

கள. கோடு - கடமாக்கொம்பு. கொடுமணி - ஓசைகடிதானமணி.

கக. காப்பு-சுற்றுமதில் கடை-வாயில். சுற்றுமதிலிட்டுவாசலும்செய்ம்மின் (உஉ.) வளந்துஞ்சாது சூக்கவென்று (உக) நங்கைக்குச்... (கக) செய்யி

னென்று முன்னே கூட்டுக.

கொளுச்சொலென்றது, மேற்சொல்லுகின்ற மூன்று பாட்டின் சொற் களைப் போதற்.....இப்பாட்டின் கருத்தென் றுமாம்

“ஆங்கொன்று” — ஆங்கொன்று காணுயென்றது, தூரநின்று. கிட்டச் சென்று, ஈங்கிதுவென்றான். இதுவென்றான், கண்ணகி அங்கேவந்தளவிலே மழைபெய்தலால் விழுகிற அருவியை. அவ்வருவி தூங்கக்கண்டு தங்கையனுக் வந்தபடியே. ... .. செயிய - செயியாறிற்க. ஆடுதுமே: ஏகாரம்,

¹ “கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கீ” முருகு. உசக.

² “தறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி” முருகு. உகக.

³ பூப்பலி: “மலர்ப்பலிதூஉய்”, “பூப்பலிசெய்துளாப்புக்கடைதிறத்தி” (சிலப். உஅ: ௫, உகக); “பூப்பலிவிட்டகடவுண்” கவி. கூக.

⁴ “பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்” குறிஞ்சி. ௫.

⁵ “அஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமும்” சிலப், உரு: ௪௦.

(பி- ம்) * ‘சிறுகுடியீரே’ † ‘நிறுத்துமின்’ ‡ ‘விரைமலர்’.

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே
 யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி
¹ யஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு *நல்காதான்
 மஞ்சுக்குழ் சோலை மலையருவி யாடுதுமே
 எற்றொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைக்
 கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்
 கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
 ருற்றாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே
 என்னொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
 பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
 பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
 முன்னாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே
 யாதொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைப்
 போதாடி வந்த புதுப்புனல்
 போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
 மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாட்டுமடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்பப்
 புரைதீர் புனல்குடைந் தாடினோ மாபி
² னுரவுநீர் மாகொன்ற † வேலேந்தி யேத்திக்
 குரவை தொடுத்தொன்று ‡ பாடுகம்வா தோழி

தேற்றம். அவன் கொடுமை கிடக்கச்செய்தேயும் அவனுடைய மலையருவியை
 ஆடவேண்டிற்றேயென்றான். அஞ்சலோம்பு - அஞ்சலைப் பரிகரி.

“எற்றொன்று” —.....அவர் செய்த கொடுமையால்
 நாம் அவர்மலையின்வந்த புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை.
 மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னையொழிய முன் அந்நீர்த் குளி
 த்த மகளிரா. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சுதான் வேறுபட்டுப்
 புலத்தற்குக் காரணம் என்னென்றான். அன்றேயென்றது, இசைநிறைக்கிளவி.

“என்னொன்று” —எவனொன்று, விகாரம்.

“எற்றொன்று” என்பதுமுதலாக மூன்றாம் சிறைப்புறம்; தோழிக்குத்
 தலைமகள் சொல்லியது; முன்னிலைப்புறமொழிபுறம்.

“உரையினி” —உரையினி - இனிச்சொல்.

¹ “பெண்டிர் தலம்வெனவித் தண்சாரற் ருதுண்ணும்; வண்டிற் றறப்பாள் மலை”
 கவி. சப.

² “உரவுநீர் மாகொன்ற, வென்வேலான் குன்றின்மேல் வீண்யாட்டிம் விரும்பார்
 கொல்” கவி. உள.

(பி - ம்.) *‘நல்காதார்’ †‘ஆடினம்’ ‡ ‘வேலேத்தி’ § ‘பாடுதும்பாய், பாட்டு,
 மடை சீர்கெழு’

சீர்கெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
² மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
³ பாரிரும் பௌவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
 சூர்மா தழந்த சுடரிலைய வெள்வேலே

அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
 * மிணையின் நித் தா னுடையா னேந்திய வேலன்றே
 பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ண
 மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

† ⁴ சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா ரறுவர்
 திருமுலைப்பா லுண்டான் திருக்கைவே லன்றே
 ‡ வருதிகிரி கோலவுணன் மார்பம் பிளந்து
⁵ குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே

“சீர்கெழு” — செந்தில் - திருச்செந்தில். செங்கோடி - திருச்செங்கோடு.
 வெண்குன்றம் - கூவாயிலை. ஏரகம் - .....சூர் மா - சூரானுகியமா. சுடரி
 லைய; அ, இடைச்சொல்; சுடரில் வேல், இறைவன் வேலென்க.

“அணிமுகங்கள்” — இவ்வடிவு பிறர்க்கு இல்லாமைமாத் பிறரொப்
 பில்லாதான். ⁶ பிணிமுகம் - மயில்.

“சரவண” — சரவணப்பூம்பள்ளியறை - சரவணப் பொய்கையில் தாமரை
 யாகிய பள்ளியறை. அறுவர் - கார்த்திகைபார். திகிரிகோலவுணன் - மலையைச்
 சூழவரும் அவுணன். பிளந்து - பிளக்க. குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்ச
 பருப்பதம். பரையது.

“சீர்கெழுசெந்தில்” முதலிய மூன்றும் வரைவுபடிவதாகத் தெய்வம்

1 “அலுவாய்ச் சேறறு நிலையு பண்பு” (முருகு. ௧௨௫); முருகன் நீம்புன வலை
 வாய்; “பைபுனமால்” தொல். களவு. கு. ௨௧-௩. மேற். “திருமிகு விளக்கி னலுவாய்ச்
 செருமிகு சேய்” (அத்தா. ௨௬௬); “வெண்டலைப் புணரி யலக்குஞ் செத்தி, னெடுவே
 ணிலையு காமர் லியன்முறை” (புறநா. ௫௫); “தஞ்செத்தின்மேய வள்ளிமணுளற்குத்
 தானகண்டாய்” (தே. மறைக்கோடு)

² ஏரகம்: “ஏரகத் துறைதலு முரியன்” (முருகு. ௧௨௬) என்றவிடத்து ஏரகம் -
 மலைதாட்டகத்தொருதிருப்பதியென்றார், தச்சிலுர்க்கினியர்; பத்து. ப. ௪௨ -
 பார்த்து.

³ “பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச், சூர்முத மடித்த சுடரிலை நெடுவேல்”
 (முருகு. ௪௫ - ௬); “பாயிரும் பணிக்கடல் பார்துகன் படப்புக்கு” (பரி. ௫); “பார்முதிர்
 பணிக்கடல்” பாகவத. ௧: கருத்தமன். ௫௦.

⁴ சரவணப்பூம்பள்ளி: “நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுண், ...அறு
 வர் பயத்த வாறமா செவல்” (முருகு. ௨௫௧ - ௫); “கடவு ளொருயின் சாலினி யொழிய,
 வறுவர் மறையோரும் .....நிலத்தோய் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுண்ப், பயத்தோ
 ரென்ப பதமத்துப் பாயல்” பரி. ௫.

⁵ “குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றன் மடவன்” (சிலப். ௨௪); “குருகோடு பெ
 யர்பெற்ற மாலவரை யுடைத்து, மலையாற்றுப் படுத்த மூலிரு கயத்தலை” (பரி. ௫);
 “குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்த” (முருகு. ௨௬௬); “குருகுபெயர்க் குன்றங்
 கொன்றேன்” (மணி. ௫: ௧௧); “குருகுபெயர்க் குன்றத் துடல்பக வெறித்த, நெடு
 வேற் கடவுட்கு” கல். “பொருப்புவணன்”

⁶ “பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுத்த தேத்திய, மூலிரு திருமுகத் தொருவே வவற்கு”
 (கல். எ.) பிணிமுகம் - முருகக்கடவுள் ஊரும் யாழ்வுமாம்; “சேயுயர் பிணிமுக மூர்த்த”
 (பரி. ௫); “பிணிமுக ஓர்ந் திவன்செய் யோனும்” (புறநா. ௫௬); “ஓடாப் பூட்டகைப்
 பிணிமுகம் வாழ்த்த” (முருகு. ௨௪௭);
 (பி - ம்.) * “இணையன்” † “சரவணப் பள்ளியிசைத்தாய்மார்” ‡ “வருதிகிரிபோ
 லவுணன் மார்பம்” “திகிரியோனவுணன்”

பாட்டுமேடை

இறைவனே நல்லா யிதநகையா கின்றே
சறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தனோய் தீர்க்க
வறியாண்மற் றன்னை யலர்கடம்ப னென்றே
வெறியாட றுன்விரும்பி வேலன்வரு கென்றான் *

ஆய்வனே நல்லா யிதநகையாகின்றே
மாமலை வெற்பனோய் தீர்க்கவரும் ¹ வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற்
குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளக்கை நல்லா யிதநகையா கின்றே
வெறிகமழ் வெற்பனோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
² னுலமர் செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்

நேரிழை நல்லாய் நகையா மலை ³ நாடன்
மார்பு தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
தீர்க்க வரும்வேலன் றன்னினுந் தான்மடவன்
⁴ கார்க்கடப்பந் தாரெங் கடவுள் வருமாயின்

பாட்டுமேடை

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
நிலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடு
மாலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தான்
⁵ மாலவரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுகுமே

‘இறைவனே நல்லாய்’ முதல், ‘என்றியாம்பாட’ இறுதி அறுத்தோடுநிலை.

“செறிவன” — வெற்பனோய் = வெற்பனாஸ்வந்தே நோய்.

“வேலனார்” — நிலப்பறவை = மயில்.

¹ “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு மாக, மடவைமன்ற வாழிய முருகே” தம். கசு.

² “ஆலமர் செல்வன் புதல்வனவரும்” (சிலப். உசு); “ஆலமர் செல்வ னண்சரால் பெருவிறல்”, “ஆலமர் செல்வ னண்சரான் மகன்” (கலி. அக, அக); “ஆலகெழு கட வுட் புதல்வ” (முருகு. உகசு); ஆலமர் செல்வன் மகன்” மணி. க: கசச.

³ “நாடன் மார்புகர வந்த படர்மலி யருநோய்” தம். கசு.

⁴ கார்க்கடப்பத்தார் = கார்காலத்திற்குரிய கடம்பின்மலை; “கார்கோன் முகந்த .....இருள்படப் பொதுளிய பராரை மரபுஅத், கருள்பூத் தண்டார் புரகு மார்பினன்” முருகு. ஏ - கசு; “கார்தலுங் கடம்பின் கண்ணி குழ.....முருகே” (தம். கசு); “கார் தலங் கடம்பின்.....தெரியத், சூர்நவை முருகன்” (புறநா. உக); “காரலர் கடம்பன்” மணி. ச. சகசு.

⁵ “மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுகுமே” சிலப். உசு; “பாடுகம்பவா” (பி - ம்). * “பாட்டுமையாய்வன” † “தருநோய்தீர்”

கயிலைநன் மலையிறை மகனைநின் மதிதுதன்

மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்

* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே
மயன்மண மொழி † யரு ளவர்மண மெனவே

மலைமகன் மகனைநின் மதிதுதன் மடவரல்

குலைமலை யுறைதரு குறவர்தம் மகளார்

நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம்

¹ பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடு

மறுமுக வொருவநின் னடியிணை தொழுதேந்

² † துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநர்

பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே

பாட்டுமடை

³ என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மன்றலங் ஈண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்

சென்றே னவன்றன் நிருவடி கைதொழுது

நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

“கயிலை” — மகனை: ஐ, இடைச்சொல். அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம்.
ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகன்” — பலரறிமணமென்றார், இதற்குமுன்பு களவாதலால், படு
குவர் - உடன்படுகுவாராக. அவரென்றது தலைவனை.

“குறமகன்” — துறை - நீர்த்துறை; * “யாறுங்குளனும்” என்றாராதலின்.
நின் திருவடிதொடுநரென்றது, குளுந்ததலைவனை.

“என்றியாம்” — மறைநின்று - மறையச் சிறைப்புறமாகநின்று. சென்
தேன் - சென்றுநின்றேன்; நின்றேன் - நின்றநான்.

¹ “தேரிறை முன்கைபற்றி துமர்தத, நாடறி நன்மண மயர்கம்” (குறிஞ்சி. உருக-உ);
“பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்டேட்டுக், கல்யாணஞ் செய்து” நாலடி. அசு.

² “ஆலமுங்கடம்பு தலயாற்ற நடுவுங், கால்வழக் கறுதிலைக்குன்றமும் பிறவு, மல்வ
வைமேய வேறுவேறு பெயரோ, பெய்வயி ளேயு நீயே” (பரி - ச); “துறையு மால்முந்
தொல்வலி மராமு, முறையுளி பராஅய்” (கலி - 30க.).

³ “குன்றக்குரவையுள், ‘சீர்கெழுசெந்தில்’ என்னுந்தாழிசைமுதற் பல அடுக்கி
வந்து பின்னர், ‘என்றியாம், பாட.....கேட்டு’ என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்று
முடிந்தவாறு காண்க.” தொல். செய். கு. 45க - ந.

* திருமுருகாற்சிப்படை, உஉச.

(பி - ம்.) * “செயலெமன்” † “அருள்பலர்மணம்” ‡ “துறையுறைமிசை
நின்திருவடிதொழுமவர்பெறுக”

கடம்பு சூடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வு
ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
குறமக னில்லை செறிதோ னில்லை
கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச் சிறுகுடி யோரே

பாட்மேடை.

என்றீங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைப்பக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போலு
முலையினுன் மாமதுரை கோளிறைத்தாள் காதற்
றலைவனை வாணோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
நிலையொன்று பாடுதும் யாம்

¹ பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகங்
கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
தீமுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுகந்
தீமுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுங்கான்
² மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு”—இப்படிச்சூடி வந்தி இவ்வூர் வருவது, தன்னை முருகனென்று கண்டார் கருதுதல்வேண்டி.....இச்சிறுகுடியோர் தெய்வமாக உடன்படார். ஆதலால், அறியார்; மடவர்-அறியார். அன்றி, இச்சிறுகுடியோராதலால்,..... சொல்லுமாறு: அறுமுகமில்லை; அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவார்களென்று வேறுகாட்டினான்; தலைமகன் கடம்புசூடி உடம்பிடியேந்தித் தன்னைக் குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம்; ³ “பண்டைத்தன்மணங்கமழ்தெய்வத்தினரலங் காட்டி” என்றாராதலால்.

“அலர்பாடு”—புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-தன்பின்னே கிடக்கப்போன; ஒழியப்போன வென்றுமாம். தமராரும் கூடி-தம் ரெல்லாருங்கூடி. நிலை - தன்மை.

“பாடுகம்”—அத்தன்மையினை நாம் பாடுமிடத்து இதனை வேண்டிக் கொள்ளுவோ மென்றார்.

¹ “பாடுகம் வாவாழி தோழி” கலி. சக.

² “மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே”சிலப். உசு; “வேலனூர்வந்து”

³ திருமுருகாற் தரிப்படை, உஅக-கூ

(பி - ம்.) * ‘வருவதிவ்வூர்க்கடம்பூண்.....சூடியோரே யறுமுகமில்லையணி..... இல்லை’ † ‘புறக்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூட்டிப்’

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
பைத்தர வல்குனம் பைம்புனத் துள்ளாளோ
பைத்தர வல்குல் கணவனை வானோர்க
ளாய்த்துக் * கொடுத்து முரையோ வொழியாரோ
வானக வாழ்கை யமரர் தொழுதேத்தக்
† கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
கான நறுவேங்கைக் கீழார் கணவனெனும்
வானக வாழ்க்கை ‡ மறுதரவோ வில்லாளோ

மறுதர வில்லாளே யேத்திராம் பாடப்
¹ பெறுகதில் லம்ம § விவ்வுரு மோர்பெற்ற
பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்றொடி மாதர் கணவன் மணங்காணப்
பெற்றி யுடையதிவ் வுர்

என்றியாங்
கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவைபைக்
கண்டுநங் காதலர் || கைவந்தா ரான
துண்டு மகிழ்ந்தானை வைகலும் வாழியர்
வில்லெழுதிய விமயத்தொடு
² கொல்லி யாண்ட § குடவர் கோவே.

உசு.—குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

பாடுற்று - பெருமையுற்று.

“பத்தினி” —வானோர் கொடுத்தின்பும் அவனைப் புகழ்வொழியார்.

“மறுதரவு” — மறுதரவு-மீட்சி. இவ்வூரும் ஒருவிரதம்பெறுக. கணவன் மணம் - வரைவு.

“கொண்டுநிலை” — ¹ கொண்டுநிலை-பொருளைக் கொண்டுநிற்குநிலை. கைவந்தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே நம்வழியிலே புகுந்தார். உண்டு - வீரபானத் தையுண்டு. ஆனவைகளுமும் வாழ்வானாக.

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கொச்சகப்பாதித் தலைமகட்டுத் தேவழிவரைவு கூறியது.

¹ “பெறுகதில்லம்மயானே” குறுந். ௧௪.

² “கொல்லிப் பொருந்” (பதிற். ௭௩); “முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்ல நல்லிசை நிறுத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த; செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கொடு கொல்லி” (அகநா - ௨௦௯); “ஓங்கு கொல்லியோ ரடுபொருந்” (புறநா. ௨௨) என்பவற்றைக் கொல்லிமலை சேரபரம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

³ “குடவர் கோவே கொடித்தேரண்ணல்” பதிற். ௧௩.

⁴ “கொண்டுநிலை - ஒருவகைச் செய்யுளென்பர்; “குரவை தழீஇயா மாடுங் குரவையுட், கொண்டுநிலை பாடிக்காண்” (கலி. ௩௬) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘கொடுத்தவரை’ † ‘கானனறு’ ‡ ‘மறுதரவோ’ § ‘இவ்வூர் பெற்றியுடையதே’ || ‘கைவந்தா, ருண்டு’

இருபத்தைந்தாவது காட்சிக்காதை.

மாரீர் வேலிக் கடம்பெறிந்² திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற்பூட்டிய
வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை
விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்

ரு³ திளங்கோ வேண்மா ஞாடனிருந் தருளித்

⁴ துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு

மஞ்சுசூழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்

* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி

⁵ வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்

க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகனிரொடு

விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்

பொலம்பூங் காவுப் புனல்யாற்றுப் பரப்பு

க. மாரீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

ரு. இளங்கோவேண்மான் - பெயர் ; 'நன்னன்வேண்மான், உதியன் வேண்மான்' என்பனபோல; வேண்மாஞாடனிருந்து, இளங்கோவை அருளிப்பாடிட்டுடன் றுமாம்.

1. கடம்பெறிந்தமை: "வலம்படு முரசிறீ சேரலாதன், முத்தீ ரோட்டிக் கடம்பறுத் திமையத்து, முன்னோர் மருள வணங்குவிற்பொறித்து", "சால்பெருந் தானைச் சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக் கடம்பறுத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரசு" (அகநா. கஉஎ, கசஎ); "பலர் மொசித் தோய்யி திரன்பூங் கடம்பின், கடியுடை முழுமுதறுமிய வேளம், வென்றெறி...சேரலாத்", "அரசுதலை பணிப்பக், கடம்புமுதறடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே", "மாக்கட னக்கிக், கடம்பறுத் தியற்றிய, வலம்படு வியன்புண... தொடித்தோனியல்", "இருமுத்தீர்த் துருத்தியுண், முரணியோர்த் தலைச்சென்று, கடம்புமுதறடிந்த கடுஞ்சின முன்பி, னெடுஞ்சேரலாதன்" (பதிநீ. கக, கஉ, கஎ, உ0)

2. திமயத்து விற்பொறித்தமை: "விறலைக் கொண்ட வியன்பேரிமயத்து" (சிலப். உரு: ககஅ); "திமயம் விற்பொறித்து" (பதிநீ. உ-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "ஆரியரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொண்டமுதிர் டவரை வணங்குவிற்பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சி" (அகநா. கஉகஉ-)

3. "வதுவை வேண்மான் மங்கல மடந்தை" சிலப். உஅ: ழக.

4. "முழவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி" சேவக. கசகக

5. "வளந்தலைமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப். உரு: கச.

(பி - மி) * 'பஞ்சடியாயமொடு'

மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
கரு யொருநூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்று
கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க் கொன்றை
நாகந் திலக நறுங்கா மூர

† முதிர்பூம் பரப்பி னொழுகுபுன லொளித்து

௨௦) மதுகர குமிரெடு வண்டினம் † பாட

‡ நெடியோன் மார்பி லாரம் § போன்று

பெருமலை விலங்கிய பேரியாற் றடைகரை
யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்
குன்றக் குரவையொடு கொடிச்சியர் பாடலும்

௨௧) வென்றிச் செவ்வேள் வேலன் பாணியுந்
தினைக்குறு வள்ளையும் புனத்தெழு விளியு
நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ || ரோதையும்
‡ பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு மோதையும்
புலியொடு பொருடும் புகர்முக வோதையும்
௩௦) § கல்கெழு மீமிசைச் சேனோ னோதையும்

கச. அரங்கு - நாடகசாலை. பள்ளி - மண்டபம்.

(க) செங்குட்டிவன் (எ) மலைகாண்குவமென்றுசொல்லி (கக) இந்திரன்
(கசு) பெயர்வோன்போன்று.

கஉ - சு. பூங்காமுதலானவற்றை யானைமேலுனவாகநீருமித்து.

(கசு) களிற்றிலே (கஉ - ச) இவற்றைப் பரப்பி (கசு) பெயர்வோனென்க.

(கஅ) கோங்கமுதலியனவுதிர்ந்த (கக) பூம்பரப்பாற் புனல் ஒளித்து.

௨௨. மலையைவிலங்கியயாறு; பேர்யாறு; இஃது ஓர்யாற்றின் பெயர்.

௨௩. எக்கர் - எக்கரிடத்து. இயைந்தொருங்கிருப்ப - மூவருங்கூடியிருப்ப.

௨௫. செவ்வேள் வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன்; வேலன் - படி

௩௦. சேனோன் - பரணின்மேலோன்.

[மத்தான்.

1. "மாயோன் மார்பி னாரம் போல்" தொல். செய். கு. ௩௫, எஅ-பேர். மேற்.

2. "பறையிசை யருவி ஞ்ஞரீப் பொருத", "பறையிசை யருவி தன்னாட்டுப்
பொருத" (புறநா. ௧௨௬, ௨௨௬); "பறைக்குர லருவி" பதிற். எ௦.

3. 'கல்கெழுமரமிசைச்சேனோன்' குறிஞ்சி. ௪௦

(பி - ம.) * 'விலங்கு டருமால் களிற்றிற் பெயர்வோன்' † 'முதுபூஞ்செம்மலி
லொழுகுபுனல்' ‡ 'ஆர்ப்ப' § 'போலப்' || 'ஓதையும் புலியொடு'

பயம்பில்வீழ் யாணைப் பாக ரோதையு
மியங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு மொலிப்ப
வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சமந்து
வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத்
௩௫. திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெருது
திறைசுமந்து † நிற்குந் தெவ்வர் போல
யாணவெண் கோடு மகிலின் குப்பையு
மான்மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு
சு௦. ¹ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கநி வல்லியுந்
² ‡ கூவை நூறுந் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்
§ தெங்கின் பழனுந் தேமாந் கனியும்
³ பைங்கொடிப் படலையும் பல்வின் பழங்களுந்
ச௫. காயமுந் கரும்பும் பூமலி கொடியுந்
|| கொழுந்தாட் கமுகின் செழுங்குலைத் தாறும்
பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித் தாறு
மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
வாள்வரிப் பறழு மதகரிக் களபமுந்

௩௧. பயம்பு - யாணையைப்பிடுக்குங்குழி. ௩௨. ஒலிப்ப - ஒலியாநிற்க.

௩௩. 'அளந்துகடை யறியா' என்பது முதல் திறையிடுவார்க்கு அடை.

௩௪. மான்மயிராகிய வெண்சாமரை. மதுவின் குடம் - தேன்குடம்.

ச௨. கூவை நூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

ச௩. பைங்கொடிப்படல் - பச்சிலைமலை.

ச௫. காயம் - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி - பூங்கொடி.

ச௬. அணங்கு - குட்டி.

ச௭. வாள்வரி - புலி. கரிக்களபம் - யாணைக்கன்று.

1. "அஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிடையல்" சிலப். ௨௪. "ஆங்கொன்று":—

2. "நூறெடு குழியின கூவை" (மலைபடு. ௧௩௭); "பாவையிஞ்சியுந் கூவைச் சுண்ணமும்" பெருங். ௧. ௫௧. ௨௩.

3. "பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலை யென்று பெயர் பெற்றது; பச்சிலையென்னுது சினைவின் முதன்மேலேற்றிப் பைங் கொடியென்றார்" (முருகு. ௧௯௦-ந) என்பது ஈண்டு அறியற்பாலது.

(பி - ம.) * 'மன்றத்து' † 'நிற்குமன்னர்' ‡ 'கூவைநீறு', 'கூலக்கிழங்குங்கொடி' 'தெங்கம்பழனும்' || 'கொழுந்தாட்கமுகின்'

௫௦. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்
² வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்
 காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்
 பீலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்
 கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக் கிள்ளையு
௫௫. ³ மலைமிசை மாக்க டீலைமிசைக் கொண்டாந்
 'கேழ்பிறப் படிமேயம் வாழ்கநின் கொற்றங்
 கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
 தான்முலை யிழந்து தனித்துய ரெய்தி
 வானவர் போற்ற ! மன்னொடுங் கூடி
௬௦. வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன
 னெந்நாட் டாஸ்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
 நின்னாட் டியாங்க ணினிப்பினு மறியேயம்
 பன்னூ றுயிரத் தாண்டுவா ழியரென
 மண்களி நெடுவேன் மன்னவற் கண்பு

௫௦. குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்கரடி; திசைச்சொல்; கரடிக்குட்டி.

௫௨. காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி. ௫௬. மண் - கணவன்.

¹. குடாவடி—வீணத்த ஆட்களையுடையது; மலைபடு. ௫௦௬-த.

². வரையாடுவருடை-மலைபிற்பாய்த்து விளையாடுகின்ற வருடைமான்; "சிலம்பு பாய்வருடையோடு", "குன்றின்மேல்வருடை பாய்த்துழக்கவின்" (சீவக. கஉகஅ; கஅகக); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுள்ளவென்றும் கால்கள் எட்டென்றும் வேறு தூல்களால் தெரிகின்றன; "மீமிசைக் கொண்ட கவர்ரித் கொடுத்தான், வரை வாழ் வருடை வன்றலு மாத்தகர்" (மலைபடு. ௫௦௨-௩) என்பதனுரையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "எட்டுக் காதுடையன வருடை; ஆறுகாதுடையன கழிப்பாம்பு" நீல. தரும. செய். ௫௪-உரை.

³. ௫௫-௬௦. சிலப்பதிகாரம், பதி. ௩-அ.

⁴. ௬௭-௭௬. "குழிப்படு வேழக் கூன்மருப் பிரட்டையுமீ, வரைப்படு தேனுஞ் சினைப்படு கனிபும், வீணத் தண்டும் வேய்படு முத்துங், கானத் தகிலு மேனத் தெறியும், பொறிப்புவித் தோலு மறுப்பிய லாகமு, மந்திப் பிணையோடு மற்றவை பிறவுந், தந்திலை தந்து முத்து சினைப் பட்ட, வற்ற காலத்த முற்ற தோக்கி, யடியுறை செய் தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருதிலம் பெயரினு மெம்மாட் டிலவெனப், பெருமகன் மமரோடு தெளிவனர் தேநீரி" பெருங். க. ௫௮; அக-௬௩; மலைபடுகடாம், ௫௦௦-ஆம் அடி முதலியனவும் இத்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம.) * 'தேமொழி' + 'தன்மகிழநொடுகூடன னென்னுட்டான்', 'கூடிப் போயினனெந்தான்'

சுரு. ¹ கண்கனி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த

² தண்டமி ழாசான் சாத்தனில் துரைக்கு
மொண்டொடி மாதர்க் குற்றதை யெல்லாந்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்

³ தீவினைச் சிலம்பு காரண மாக

எ0. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்
வலம்படு தானை மன்னன் முன்னர்ச்
சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
செஞ்சிலம் பெறிந்து தேவி முன்னர்
வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி

எரு. யஞ்சி லோதி யறிசெனப் பெயர்ந்து
முதிரா முலைமுகத் தெழுந்த தீயின்
மதுரை மூதூர் மாநகர் சுட்டது

⁴ மரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்

அ0. ⁵ நயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொரு ஆன்
மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாய்

சுரு. கண்கனிமயக்கம் - கண்கனித்தற்குக்காரணமான ஆச்சரியம்; மயக்
கம் - கண்டாரைமயங்கப்பண்ணுதல்.

சுச - ரு. காண்டலின், விசாரமில்லென்று.

(சுசு) வேடர்சொன்னவளவிலே (சுஎ) உற்றதையெல்லாம் (சுக) ஒழி
வின்று (சுசு) உரைக்குமென்க; உரைக்குமென்றது, முற்று.

சுசு. தீவினைச்சிலம்பு - இவர்தீவினை பலித்தற்குக்காரணமான சிலம்பு.

(எ0) உற்றதும், (எஉ) வழக்கும், (எஎ) சுட்டதும் சொல்லியென ஒரு
சொல் வருவிக்க.

அ0 - அக. இணர்க்கோதை - கண்ணகி. பொருளும்மயங்கினனே.

அஉ. தலைத்தாணெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய வீரமொழி; மரித்த
படியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டலன்.

1. "கண்கனி கொள்ளுங் காட்சியை" சிலப். உசு; எக.

2. "அவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி. க0.

3. "சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாக" சிலப். பதி. ருஅ.

4. "அரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருத்தனன், திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர்
கோவே" சிலப். உ0; உஉ-க.

5. "நயங்கிணர்க் கோதை" மணி: எ. க00.

- கலக்கங் கொள்ளாள் * கடுந்துயர் பெறுஅண்
மன்னவன் ¹ செல்வழிச் செல்க யானெனத்
அ. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற்
² பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் † மாய்ந்தனள்
கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப் பனள்போற்
றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செல்லா
க. ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கை ‡ யென்
றொழிவின் னுரைத்தீண் தேழி யூழி
³ வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றமெனத்
தென்னர் கோமான் நீத்திறங் கேட்ட
மன்னர் கோமான் வருந்தின னுரைப்போ
க. நெம்மோ ரன்ன ட வேந்தற் குற்ற
செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாழு
* னுயிர்பதிப் ¶ பெயர்த்தமை யுறுக வீங்கென
* வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது

அ. க. கலக்கங் கொள்ளாளென்றார், கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அ. அ. இறை, முன்னிலைப்பெயர்.

க. ந. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

க. ந. - எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று நீக்கினமை இப்பொழுது
கெடுக்கின்றது வேண்டிமென.

க. க. ஆக்கியது, முற்று.

¹. மெய்யீற்ற முன் உயிர்வருங்கால் உடம்புமெய்யன்றெனப்படும் வகரம்
தோன்றுமென்பதற்கு, 'செல்வழிச் செல்க' என்பது மேற்கோள்; நன்-வி. கு. ககக.

². எ.அ-அ.க. "காதல் ரிதப்பிற் கணையெரி பொத்தி, யூதிவக் குருகி னுயிர்த்தகத்
தடங்கா தின்னுயி ரீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ: ௪௨-௮) என்பது இவ்
வழிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

³. "வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்" மதுரை. ககக.

⁴. உயிர்பதிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ண
தோன்போ யிர்பதிப் பெயர்த்ததும்" (சிலப், உ.௭:அக); "உண்ண தோன்போ
யிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச:கடு.

⁵. சு.அ - சு. "வனகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங், கிருநில மடந்தைக்குச்
செங்கோல் காட்ட" சிலப், உ.௨:ச-டு.

(பி - ம்.) * 'கடுந்துயருளமன்னன்' † 'அமர்த்ததும்' ‡ 'எனவொழி'
§ 'வேந்தர்கிற்தெனச்' || 'இழந்தகொல்செவி' ¶ 'பெயர்த்தமை'

க00. மழைவளங் கரப்பின் வான்பே ரச்சம்

பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரச்சங்

குடிபுர ஷண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி

¹ மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த

றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்

க0ரு. துன்னிய துன்பர் * துணிந்துவர் துரைத்த

² நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாங்

குயிருடன் சென்ற வெருமக டன்னினுஞ்

செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு

நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென

கக0. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி

காதலன் றுன்பங் காணாது † கழிந்த

மாதரோ பெருந்திரு வுறுக ‡ வானகத்

தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்

பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென

ககரு. மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி

நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ

ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்

³ விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே § ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெய்தின் - உயிர்கள் யாதானுமொன்றால் வருந்தின்.

க0ரு. துன்னியதுன்பம் - கண்ணகிக்குத் துன்னியதுன்பத்தை.

க0ச - ரு. தொழுதகவில்லென வந்துரைத்த.

க0க. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ககக. காதலன் - பாண்டியன்.

கக௨ - ச. மாதர் - அவளேயேவி; அவள் வானிலே திருவுறுக; அதுகூற வேண்டா; இவளைக்கொண்டாடவேண்டுமென்று தேவிசொல்ல.

கக௧. * நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

கக௭ - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை; பொதியிற்கல்லுக்குக் காவிரி.

¹ “ஒருமைந்தன் மன்குலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான், நருமந்தன் வழிச் செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன், மருமந்தன் மேராழி யுறவூர்த்தான் மனுவேந்த, ளருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோ தான்” பெரிய. திருவாரூர். ௪௪.

² நன்னூற்புலவன்—சாத்தனார்; மணிமேகலைநூலாசிரியர்.

³ “விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர், கற்கொண்டு பெயருமெங் காவ லன்” (சிலப். உரு.௧௮௩-௪); “கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டி” பதிநீ. ரு-ஆம் பத்துப் பதிகம்.

⁴. “நூலவர்டாகமாகு’ குளா. மந்திர. ௭.

(பி. ம்.) * ‘துணைத்து’ † ‘கரந்த’ ‡ ‘வானத்’ § ‘இமயத்தங்’

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * ளாகுங்

கஉ௦. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப் புனலினுங்
தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ ஷுடைத்தெனப்
பொதியிற் குன்றத்துக் + கற்கால் கொண்டு
முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன்
‡ மறத்தகை நெடுவா னெங்குடிப் பிறந்தோர்க்குச்

கஉ௫. சிறப்பொடு வஞ்சுஞ் § செய்கையோ வன்று
புன்மயிர்ச் சடைமுடிப் புலரா ஷுடுக்கை
முந்நான் || மார்பின் முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யாசன்
மடவதின் மாண்ட மாபெரும் பத்தினிக்

கஉ௦. ¶ கடவு ளெழுதவோர் கற்ற ரானெனின்
வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்க்கை
* கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சியு
முதுகுடிப் பிறந்த முதிராச் செல்வியை
மதிமுடிச் களித்த * மகட்பாற் காஞ்சியுந்

கஉ௫. தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடதிசை
* நின்றெதி ழுன்றிய நீர் § பெருங் காஞ்சியு

கஉஅ. இருபிறப்பாளர் - தேவவிருமுகள்.

கஉஅ - ௩௦. பார்ப்பாருடனே மகட்டருகனோக்கி இருபிறப்பாளரோடு
கல் தாரானாயினென்றான். க௩௦. § எழுத - பண்ண.

க௩௧ - உ. நிலைநின்று பயன்படாத வாழ்க்கையை மரித்தோர் இருந்தோர்க்
குக் காட்டிய நிலையாமையும்.

க௩௪. மதிமுடி - தேவன். மகட்பாற் காஞ்சி - நான் இனியனாய்க்கொடுத்த
காஞ்சியும். [நான்.

க௩௫ - சு. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு. அவன் எதிருன்றிலையுயர்த்

1. "ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி துண்ணான், புலராக் காழும் புலர வுடஇ"
மருகு. கஅ௩-௪.

2. "கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுவமையும்" (தொல். புறத்திணை.
கு. உச) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.

3. "ஏந்திழையாட் டருகென்னும், வேந்தனோடு வேறுதின்றன்று" பு-வெ.ச:உச.

4. "எதிருன்றல் காஞ்சி" : "வெட்டுநிறை கவர்தல்" -

5. "தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாநிலம், வீங்கு பெரும்படைவின் வெளிப்படுத்
தன்று" பு-வெ. ச:சு.

6. "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்", "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்
லது" (சிலப். உரு: க௭௯; உச: ௭௪); "கந்திடை நெடுநிலைக் காரணங் கர்ட்டிய,
வந்தி லெழுதிய வற்புத்த பாவை" "கடவு ளெழுதய, வந்திப்பாவை" (மணி. எ: ௯௪-௫;
கடு: ௩௩-௪.)

(பி - ம்.) * 'ஆகுமனக்கங்கை' + 'கற்கொண்டபெயர்த்துமுது' ‡ 'மறத்தகு
நெடு' § 'செய்தியோ' || 'மார்பத்துமுத்தீ' ¶ 'கடவு ளாகவோர்'

² நிலவுக்கதி ரனாந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறன் மாலை
கச௦. மேம்பட மலையலும் * காண்குவ லீங்கெனக்
³ குடைநிலை வஞ்சியும் ² கொற்ற வஞ்சியு
நெடு * மா ராய நிலையு வஞ்சியும்
வென்றோர் விளங்கிய வியன் ⁵ பெரு வஞ்சியும்
பின்ருச் சிறப்பிற் ⁶ பெருஞ்சோற்று ⁷ வஞ்சியும்
கச௫. குன்றச் சிறப்பிற் ⁸ கொற்ற வன்னையும்
⁹ வட்கர் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன்

க௭௭ - ௪௦. சென்னியிலே மந்தாரமாலையொடு வேங்கைப்பூ இடையிட்டுத் தொடுத்த மாலையைத் தன் குழிற்ரு மதுவுங் காண்பேன்; [அவையும் வெட்வெனென்பதாம்.]

கச௭. வட்கர் போகிய - இடையில் முரியில்லாத; நேராதார் போகைக்குக் காரணமாகிய போந்தையென்றுமாம்.

1. “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி” சிலப். உ௭. இசு.

2. குடைநிலைவஞ்சி-குடைதாட்டுகோடல்; “பெய்தாமரு சுரும்பிமீரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்; கொய்தார் மன்னவன் குடைதாட் கொண்டன்று” பு-வெ. க:க.

3. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; “வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச், செய்கழல் வேந்தன் றீர்மிகுத் தன்று” பு-வெ. க: எ.

4. மாராயவஞ்சி-அரசனது சிறப்பெய்துநிலை; “மாராயம் பெற்ற தெடுமொழியானும்” (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். ந); “மறவேந்தனந் சிறப்பெய்திய, வறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று” பு-வெ. க:க.

5. பெருவஞ்சி - பகைவர்தாட்டைக்கொளுத்தல்; “முன்னடையார் வளநாட்டைப், பின்னருமுடன் மெரிகொளியுயன்று” பு-வெ. க: உஉ.

6. பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி - வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோற்றளித்தல்; “பிண்டமேய பெருஞ்சோற்றும் நிலையும்” (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். ந); “திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரென்ப, பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று” பு-வெ. க: உக.

7. கொற்றவன்னை - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன் பகைவர்தாடு அழித்ததற்கு இரங்கல்; “குன்றச் சிறப்பிற் கொற்ற வன்னையும்” (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். ந); “மன்னவன் புகழ்கினந், தொன்னாநா டழிபிரங்கினு” பு-வெ. க: அ.

8. (௧) “வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை” (புறநா. ௧௦௦.) (உ) கச௭-௭. அரசர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன் புறத்திணைப் பூக்களையும் விசுவித் தொடுப்பித்துத் தாம்பூட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும் மரபு; இதனை, “பொலந்தோட்டுப் பைத்தும்பை, மிசையலங் குளைய பண்ப்போழ் செரீஇ”, “வேம்பி னெண்டொளிர், நெடுங்கொடி யுழிவருட் பவரொடு மிலைந்து”, “போந்தை, யுச்சிக் கொண்ட யுகிவெண் டோட்டி, வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு லிரைஇச், கரியரும் பித்தை பொலியச் சூடி” (புறநா. உஉ, ௭௭, ௧௦௦); “இளவரிக்கவட்டிலு யாரொடுபெறத், ஆளவியறும்பையுஞ் சுழியச்சூடினான்” (கம்ப. முதற்போர். ௧௧௫) என்பவற்றிலு முணர்ச்சு.

(பி - ம்.) * ‘காண்குவ மிக்கெனக்கொடை’ † ‘வஞ்சியும்வட்கர்வான்பணந் தோட்டுடன் பூக்கை’

புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டிப்

1 பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
வாய்வாண் மலைந்த வஞ்சிஞ் சூதுமெனப்
கரு0. பல்யாண்டு வாழ்களின் சொற்ற மீன்கென
வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு
றும்போல் வேந்தர் தும்மோ டிகலிச்
கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி

* பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கலை
கருநு. திகைமுக வேழத்தின் னெனியகம் † புக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
‡ பங்கனர் * கங்கர் பல்வேற் கடடியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துண்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது

கசு0. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன னீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய ி வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் தூற்றுவர்க்
கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கச௭. பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கை, விகாரம்.

(கச௧) 'குடைநிலைவஞ்சி' முள்ளாக, (கச௨) 'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' 'சுரு
கத் தன்சேனைக்குச் (கச௭) சூட்டி.

கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருநூர்.

கரு0 - ரு. 'பல்யாண்டு வாழ்க' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான், வில்ல
வன்கோதையென்னுமந்திரி.

கருஉ. தும்மையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலம்பற்றி.

கரு௩ - ரு. புலிக்கொடியும் கயற்கொடியும் பகைக்களத்திலே உனக்குத்
தந்து ஓடினராயினும் அவை எங்கும் பார்த்து திக்கயங்களின் செவியகம் புக்கன.

கருஅ. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.

கருஊ. கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது - நீ நின்யாணையை விட்ட
படி என் கண்ணினின் தும் போகாது.

கச௧. எங்கோமகனென்று, செங்குட்டிவன்மாதாமை; அவன் இவன்
கொண்டுபோய்த் தீர்த்தமாட்டிணைநொருகதை.

கச௨ - ச. ஆரியவரசராயிரவர்க்கு நீபொருவனாகச்செய்த போர்க்கோலங்
கண்டது கூற்றமன்றே.

1. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (சிலப். ௨௬: ௫0); "பூவா வஞ்சியுத் தருகு
வன்" (புறநா. ௩௨); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" மணி. ௨௬:௭௮.

2. கங்கர் கடடியர் - தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிற்றரசர் மரபினர்; "தன்ன
னேற்றை தறம்பு ணத்தி, தன்னருங் கடித்திறற் கங்கன் கடடி" அகநா. ௪௮.

(பி - மீ.) * 'பகைப்புறத்து' † 'புக்கனகொங்கர்' ‡ 'வங்கனர்கங்கர்வல்வேற்
த' 'தன்னுள்'

ககரு. ¹ மீமிழ்கடல் வேலியைத் தமிழ்நா டாக்கிய

² விதுரீ கருதினை * யாயி னேற்பவர்

முதுரீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெந்தோன் செல்வது

³ கடவு னொழுதவோர் கற்கே யாதலின்

கஎ௦. வடதிசை மருங்கின் மண்ணர்க் கெல்லார்

தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் று கயற்புலி

மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென

நாவலர் தண்பொழி னண்ணு ரொற்றுநங்

காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

கஎரு. வம்பணி யானே வேந்த ரொற்றே

தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ

வறைபறை பென்றே * யழும்பில்வே னுரைப்ப

⁵ நிறையருந் தானே வேந்தனு நேர்ந்து

கூடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த

கஅ௦. வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

ககஅ. செல்வது - செல்லுகிறபடியை.

ககரு - எஉ. இமிழ்கடல்வேலியைத் தமிழ்நாடாக்கவேண்டி இமயத்தே கற்கால்கொள்கருதின், ஏற்பார் யாரென்று அரசனுக்குச்சொல்லி ஓலையெழு துகவென்றான்.

கஎக - உ. வில்லுக் கயல் புலி இவையிற்றினைபுடைய இலச்சினைமண் ணேற்ற ஓலைகளை மண்ணர்க்கெல்லாம் வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேன் கூற்று:—

கஎங - ஏ. நண்ணுர் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா; ஆகையாலே அவ்வொற்றே அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய; வடதிசைக்குச்செலவு ஆனை மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான். [பட்டு.

கஎஅ. பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்துதலரியதானே. நேர்ந்து - உடன்

கஎக - அ௦. வஞ்சிக்கூட்டு - எடுத்துச்செலவாற்கொண்டநிறை; அதனற் பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும் போந்துபுக்கபினென்க.

¹. சிலப். க: கஎ௧ பதிற். வ: பதி; மணி. கஎ: சுஉ.

². ககக-எ. “விதுரீ கண்ணிய தாயி னிருதிலத், தியார்கொ லளியா தாமே” புறநா. ௫உ. ³. மு: சிலப். உசு:கருக.

⁴. “அழும்பில் வேளோ டாய்க் கணக்கரை” (சிலப். உஅ: உ௦௫); “பெரும்பூட் சென்னி, யழும்பி லன்ன வறுஅ யாணர்” (அகநா. ௪௪); “மானவிறல்வே, எழும்பில்” மதுரை. ௩௪௪-௫.

⁵. “நிறையருந்தானையொடு” மணி. க. உசு.

(பி - ப்.) * “ஆகவெதிர்ப்பவர்” : கயல்புலிமண்டலைப்பொற்றுவரு

வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
 பூழிதொ றாழி யுலகம் * காக்கென
 * விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்
 கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல னதலின்
 கஅரு. வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா
 மிடுதிறை கொடுவந் தெதிரீ ராயிற்
 * கடற்கடம் பெறிந்த கடும்போர் வார்த்தையும்
 விடர்ச்சிலை பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையுங்
 கேட்டு வாழுமின் கேளீ ராயிற்
 ககூ. ரோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழுமின்
 முழுகழன் மன்னன் றன்றிரு ‡ மேனி
 வாழ்க சேன முகமென வாழ்த்தி
 யிறையிக வியாண பெருத்தத் தேற்றி
 யறைபறை பெழுந்ததா லணினகர் மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பறையறைகின்றி வார்த்தை.
 கஅச. எங்காவலன் பெயருமென்பதை முற்றாக்கி ஆதலினென்க.
 கஅசு - கூ. எதிரேற்றும் காணீராயின், கடலுட்புக்கும் மலையிலேறியும்
 உறைமினென்பார், இரண்டுவார்த்தையும் கேட்டுவாழுமினென்றார்.

[அவ்விடத்துப்படை அதன்புகழேயாதலான், அவ்விடங்களிற்செல்லாது
 ஈண்டே உறைமினென்பார், அரசன் போர்கருதினதிகையிற் போம்படியைக்
 கேளீராயினென்றார்.]

கக௩. தோட்டுணை - மகளிர். துறவு - தவம்.
 கக௪ - உ. திருமேனியாகிய சேனமுகம்; சேனமுகம் அரசனுக்குச் சிறந்த
 மையின், 'திருமேனி' என்றார்.
 கக௬. இறையிகலியாணை - பட்டவர்த்தனம். கக௭. பறை - பறையொலி.
 காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல்.

உரு—காட்சிக்காதை முற்றிற்று.

3. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ றாழிதொ
 றுலகங் காக்க", "வாழ்கவெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ றாழி யுலகங்
 காக்கென்", "ஊழிதொ றாழி யுலகங் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழியபெரிதென்",
 "ஊழிபேரீ தேய் யுலகங் காத்து, நீடுவாழியரோ" சிலப். கக. கடு-க; ககி-கக௭;
 உள. கக௭-சு; உஅ. கஅரு-க.

3. "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு
 ளாகும்" சிலப். உரு. ககஅ-க.

3. சிலப்பதிகாரம், உக. அக-உ; உஅ. ககடு - க.

(பி - ம்.) * 'காக்கவில்' † 'பெயருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாயசேன'

இருபத்தாறாவது கா ல் கோ ட் கா தை.

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழீஇ

இ. மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி
முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப
† வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா
முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன் கூறு
‡ மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் § குணர்த்திய

க௦. வமையா வாழ்க்கை யரைசர் வாய்மொழி
நம்பா § லொழிசுவ தாயி னாங்கொ
தெம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந் தருஉம்
வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த முடித்தலைக்
கடவு ளொழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

கஈ. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்
|| செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
‡ பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற்

க - கூ. தானைத்தலைவர் தம்மொடு ஆசான் பெருங்கணி அருந்திறல்மைச்
சர்க்கடி ஏத்திக் கேட்ப.

(எ) ஏவப்பட்ட தானைத்தலைவர்க்கெல்லாம் (அ) கூறுமென்க.

கூ. தாபதர் - தீர்த்தமாட இமயத்தினின் றும் வந்த தாபதர்.

க௦. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத உயிர்வாழ்க்கை; பலமில்லாத வாழ்க்
கையென லுமாம். அங்குள்ள ஆரியமன்னர் சொன்ன வார்த்தை.

கக - உ. நம்பால் ஒழிசுவதாயின் - அது நம்மிடத்தே கிடப்பதொரு
வார்த்தையாயின்; [அவர்க்குப் பவியாது] நம்மிடத்தே கிடந்துவிடற் சோழ
பாண்டியரிடத்தில் இகழ்ச்சியுந்தரும்.

‡. க-கஈ. “தென்றமிழ்தாடாளும் வேந்தர்.....தங்கைத்நனை தீர்ப்படுத்தி
வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி” சிலப். உக: உரைப்பாட்டுமடை.

‡. கஎ-அ. “பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி”; “படர்த்தெழு குருதி யடங்கா”
சிலப். உ௦: கக; உக: 4௨௭.

(பி - மி.) * திசைமென்முறைமொழி † வியம்படு ‡ உரைத்தவமையா
§ ஒழிவதாயின் || செருகழல் புனைந்துசெரு

- ¹ * குடிநடுக் குறாடங் கோலே னுகென
வார்புனை தெரியனு மலர்தார் வேம்புஞ்
உ௦. சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
லஞ்சினர்க் கனிக்கு மடுபோ ரண்ணனின்
வஞ்சினத் தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமைய வரம்பரின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகலின் சினமென வாசான் கூற
உ௧. ² வாறிரு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்
† றைந்து கேள்வியு மமைந்தோ னெழுந்து
வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கலின் கொற்ற
மிருகில மருங்கின் மன்ன ‡ ரெல் லாரின்
றிருமலர்த் தாமரைச் சேவடி பணியு
௩௦. முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
லெழுச்சிப் பாலு § யாகென் நேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
³ வாளுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென
வுரவுமண் சுமந்த வரவுத்தலை பணிப்பப்

கடி. ஆகவென்று சொல்ல.

௧௬ - ௨௪. இமயவரம்ப ! சோழபாண்டியரையல்லது நின்னை இகழ்ந்து
கூறினாரல்லர்; அடுபோரண்ணலே ! நீ வஞ்சினங்கூறுதற்கு நின்னுடன்
எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ; ஆதலால், நின்னினந்தணிகவென்றான்; இது
புரோகிதன் வார்த்தை.

௨௫. ஆறிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டிலும். காருகவடி - கிரகநிலை.

௨௬. ஐந்து கேள்வி - திதி வாரம் நக்சத்திரம் யோகம் சுரணம்; நட்பு
ஆட்சி உச்சம் பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - ⁴ மௌகீத்திகள்.

௩௦ - ௩௧. இது ⁵ முழுத்தம்; எழும் பக்கத்தையாக வெனச் சொல்ல.

௩௪. உரவுமண் - உரத்தமண்.

¹. 'சிலப்பதிகாரம், ௧௬: ௨௮-ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

². 'வாளுங் குடையு மயிரீக்கண் முரசு, நாளொடு பெயர்த்து; 'மறமிகு வாளு மாலை
வெண் குடையும், புறதிலேக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்தி' (சிலப். ௫: ௬௧ - ௨; ௨௬:
௪௪-௫). "குடைநாட்கொளல் வாணட்கொளல் குறியாவர சவுண, னுகைநாளழி வறி
யாதவ னுரஞென்றிய வாழிப், படைநாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை யேயா,
யடையாவமர் வற்றுவன முடியீக்குடை நிழல்" தணிகை. சீபரி. ௬௩.

³. ௨௫-௩௧-முல்லைப்பாட்டு, ௫௫-௮

⁴. மௌகீத்திகள். ⁵. முகூர்த்தம்; இது முகூர்த்தமெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) * 'குடிநடுக்குறுக்குங்' † 'ஆறைத்து' ‡ 'எல்லாத்திரு' § 'ஏகென்று'

நூ. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் * தொலிப்ப
விரவிடந் கெடுத்த † நிரைமணி விளக்கின்
விரவுக்கொடியடுக்கத்து நிரயத் தானையோ
‡ டைம்பெருந் குழுவு மெண்பே ராயமும்
§ வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய

சுடு. கரும வினைஞருந் கணக்கியல் வினைஞருந்
தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு
“ மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்
பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற் நெருத்தின்
மறமிசு வாளு மாலைவெண் குடையும்

சுடு. புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்திப்
புரைதீர் * வஞ்சி போந்தையிற் நெடுப்போ
* னரைசுவிளங் கவைய ‡ முறையிற் புகுதர
வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டுக் கலித்த
பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் * பெருஞ்சோறு வகுத்துப்

நூ. “ பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி
வாய்வா ணெடுத்தகை மணிமுடிக் கணிந்து

நக. இரவிடங்கெடுத்த விளக்கிலையென்றதி.....விடுகிறபடி
யாலே .....

நக. † நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனையைச் செய்யுந்தானை.

சுடு. கருமவினைஞர் - புரோகிதர்.

சுடு. பிண்டமுண்ணும் பெருங்களிறு - ... ..பிண்டத்துக்குரிய
களிறு; பட்டவர்த்தனம்.

சுடு. புகுத்தி - புகவிட்டு. சுசு. தொடுப்போன் - சேரன்.

1. சிலப். இ: கடுஎ; மணி. க: கள்; பெருந். உ: இ. சு; ஸு ஸு கக. ந; தொல்.
கிளவி. கு. இள-த. மேற்.

2. “மண்டிணித்த நிலம்” புறநா. உ

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு புறத்திணைக்குரிய பூ
முதலியவற்றையும் விரவுவித்து அணித்துக்கொள்ளுதல் மரபு; உடு-ஆம் காதையிலுள்ள,
கசுடு-சு-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. “அரசுவிளங் கவையத்து” சிலப். உசு: சுடு.

5. சிலப். உடு: கசுசு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; “பெருஞ்சோறுகக்கற்
கெறியுங், கடுஞ்சின வேந்தே” பதிற். நடு.

6. சிலப். உடு: கசுசு-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. திரைய வொள்வா விளையர் பெருமகன்” (குறுத். உடுஅ); “நிரைகளி நெரு
கிய திரையவெள்ளம்” பதிற். கடு.

(பி - ம்.) * “ஆர்ப்ப” † “மாமணி” ‡ வெம்பரித்தானை வேந்தர்க்கு” § “முறைமையிற்”

ஞாலங் காவலர் நாட்டிதை பயிருங்

* காலே முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

* நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி

௩௩. யுலகுபொதி யுருவத் * துயர்ந்தோன் சேவடி

மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலே யொடு * புனைந்

திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு

† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறம்புகை

நறைகெழு மாலையி னல்லகம் வருத்தக்

௩௪. கடக்கனி யானைப் பிடர்த்தலை யேறினன்

குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென

* வாடக மாடத் தறிதுயி † லமர்ந்தோன்

சேடங் கொண்டு சிலர்நின் டு நேத்தத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்

௩௫. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

னங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத்

தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வழி

* நாடக மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங்

கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

௩௨ - ௩. அரசரிடுத்திறையை அழைக்கும் முரசம்.

௩௩. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்.

௩௪ - ௩. அக்கினிகோத்திரங்களையும் நமக்கரித்து.

௩௫. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இரவீபுரமென்பாருமுளர்.

(௩௪) ஏறினன் (௩௪) தாங்கினனாகிச் செல்வழி.

௩௬. கூடையிற் பொலிந்து-குவித்த கையுடனே பொலிந்து; கூடைக்கை-இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், ௧௭: ௩-௪ ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "நிலவுக்கதிர் ரனைத்த நீள்பெருஞ் சென்னி" சிலப், ௨௩: ௧௩௭.

3. ௩௩-௪. "பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் நகர் வலஞ் செயற்கே" புறநா. ௬.

4. "ஆடக மாடத் தரவணிக் கிடந்தோன்" (சிலப், ௩௦: ௩௧); 'ஆடகமாடம்' இறை, கு, ௨௩-மேற்.

5. 'அழைக்காடு மகளி ரோதை யாயத்து, வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி, வானவன் வந்தான் வளரின வனமுலை, தோணல முணிதுயி தும்பை போந்தையொடு, வஞ்சி பாயிது மடலீர் யாமெனா, மஞ்சொற் கிளவிய ரத்திம் பாணியும்' சிலப், ௨௪: ௨௪௩-௩௦.

பி - ம.) * 'பொருத்தியிறைஞ்சாச்' † 'மறையோராகிய வாவுதி நறம்புகை நறைகெழுமாலையல்லகம்' ‡ 'அனைந்தோன்' § 'உத்தரூடக் மடைந்தையர்'

எ௦. ¹ வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப் போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க

வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை * கவர்ந்து

கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென

² மாசீதப் புலவரும் † வைதா ளிகருஞ்

எரு. சூதரு நல்வலர் தோன்ற வாழ்த்த

³ யானை வீரரு மிஷுளித் தலைவரும்

வாய்வான் மறவரும் வாள்வல னேத்தத்

தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்

வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அ௦. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைத்தார்ச் சேனையும்

* வெண்டலைப் ‡ புணரியின் விளிம்புகூழ் போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதர்பட

வுலக மன்னவ னொருங்குடன் சென்றும்

காலும் புரவி பணித்தேர்த் தானையொடு

அரு. நீல கிரியி னெடும்புறத் திறுத்தாங்

காடியல் யானையுந் தேரு மாவும்

பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்

பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் போன்ற

னிருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்

எ௦ - எக. அரசர்சூழுவன யானைக்குஞ் சூட்டுதலின், வாகையும் தும்பை யும் போந்தையொடு நின்யானைமுகத்து ஓங்கித் தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடந்தையர் (எக) காட்சியை யுடையை யாகவென வாழ்த்தாநிற்க.

எரு. நல்வலம் - களவெற்றி. எஅ. தானவர் - அசுரர்.

அ௦. தார் - னாசிப்படை. அக. கடற்கரை அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை விரும்புவோன்.

அஅ - சு. சேரன் தாணங்கின்ற பூமிதேவிக்குத் திருவடியளித்தது; அங்கே யானையினினை நிழிந்து கால்நிலந் தோயச்செய்தலால்.....

¹. “போந்தையொடு தொடுத்த பருவத்தும்பை”, “தோடார் போந்தை தும்பை யொடு முடித்து” (சிலப். உக: உகக; உஎ: சரு).

². “சூதர் மாகதர்வேதா ளிகரொடு” (சிலப். ரு: சஅ); சூத ரேத்த மாகதர் டுவல, வேதா ளிகரொடு” மதுரை. சுஎ௦-எக.

³. எஎ. “வாண்டிக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த” சிறுபாண். உகஉ.

⁴. “வெண்டலைப் புணரி”, “வெண்டலைப் புணரியின் மாஞ்ஞளம் பலைப்ப” புறநா. உ, கக.

(பி - ம்.) * ‘கவருங்கண்’ † ‘வேதாளியரும்’ ‡ ‘தண்டத்தலைவருந் தலைச்சார்ச்சேனை’ ‡ ‘புணரியிசம்புகூழ்ப்போக’

௧௦. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெரும்பே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைப்ப
விசம்பியங்கு¹முனிவர் விபனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே
௧௧. யந்தரத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து
மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற
மன்னவ நெழுந்து வணங்கிரின் றேனைச்
¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க
வஞ்சித் தோன்றிய † வானவ கேளாய்
௧௦௦. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய
நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகவி
னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்
‡ பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்
றுங்கவர் வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னர்
௧௦௫. * வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்
* கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு நாடருந்
§ தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின
* ரிருள்படப் பொதுளிய சுருளிருந் குஞ்சி
மருள்படப் பரப்பிய வொலியன் மாலையர்
௧௧௦. வடஞ்சமந் தோங்கிய வளரின வனமுலைக்
கருங்கய நெடுங்கட் காரிகை யாரோ
டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

௧௨. இயங்குபடை - சேனை; வெளிப்படை. இசைப்ப - இசைத்தலாள்.

௧௦௧. நிலயத்து - நிற்குவிடத்து.

௧௦௨ - ச. அங்கு அந்தணர்வாழ்வாருளர்; அவர்களை நலியாதுகாத்தல்
நினது கடனென்று பெயர்ந்தபின்.

௧௦௩. கொங்கணதேசத்துக்கூத்தர்.

௧௦௪. குலத்திற்கு ஓதிய ஒப்பணியினராய். ௧௦௮. குஞ்சியிடத்

௧௦௬. ஒலியன்மலை - தழைத்தமலை.

¹. ௧௮-௧. "ஆனே ஊர்ந்தோ னருளிற் றேன்றி, மாதிலம் விளக்கிய மன்னவன்"
சிலப். ௧௦: ௧௪௧ - ௨. ². மு. சிலப்பதிகாரம், ௨௬: ௧௫௫, ௧௬௩.

³ பிரயோக. ௨: உரை, மேற். ⁴. முருகு. ௧௦.

(பி - ம.) * காண்குவம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை' § 'தன்குலக்கெழுதிய'

உகூ.—கா ல் கோ ட் கா னை த்.

- வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்
காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்
ககரு, மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்
காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்
காரோ வந்தது காதல ரேறிய
தேரோ வந்தது செப்வீன முடித்தெனக்
கஉ௦. கா அர்க் குரவையொடு கருங்கய நெடுங்கட்
கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்
தாழ்த்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து
வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்த
னாழி வாழியென் றோவர் தோன்றக்
கஉரு. கூத்துள் † படுவோன் காட்டிய முறைமையி
னேத்தின ரறியா விருங்கல ‡ நல்கி
¹ வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகனிரீ ரைம்பத் திருவருங்
§ கூடிசைக் குயிலுவ ரிருநூற் றெண்மருந்
கஉ௦. ² தொண்ணூற் றறுவகைப் பாசண் டத்துறை
நண்ணிய நூற்றுவர் ³ நகைவே மும்பருங்
கொடுஞ்சி நெடுந்தே ரைம்பதிற் றிரட்டியுங்
கடுங்கனி யானே யோரைஞ் னூறு
மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியு
கஉரு. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்
* || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சகடமுஞ்

ககரு. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு.

(கஉ௦) கார்காலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (கஉக) இவர்கள் தோன்ற;
இவர் குடகர்.

கஉச. ஓவர் - ஏத்தாளர். கஉரு. கூத்துன்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்.

கஉரு. எய்யாவளம் - புறம்பு ஓரிடத்தும் கண்டறியாவளம்; அதுதான்
வடக்கிற் பாகுடம்.

கஉகூ. இன்ன சரக்கென்று எழுத்துப்படுத்தின; சகடம்-கொல்லாப்பண்டி.

1. சிலப். உகூ: கள - அ.

². இந்தால் கூ-ஆம் காதை கச - டு ஆம் அடிகளின் உரையையும், 'அவற்றின்
கீழ்க்குறிப்பையும்பார்க்க; ப. உசஅ. ³. சிலப்பதிகாரம், டு: டிக.

⁴. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணப் பல்பொதி" சிலப். டு: ககஉ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வீன' † 'படுவோன்' ‡ 'நல்கவேத்
தின்ன நடுக்கும்' § 'கூடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன கைபுனைசகடமும்'

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற*
கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞாற் றுவருஞ்
சேய்யுர் னிற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே

கச௦. வாயி லோரென வாயில்வர் திசைப்ப
நாடக மகளிரு நலத்தகு மாக்களுந்
† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னொடு வருக வீங்கெனச்
செங்கோல் வேந்தன் றிருவிளங் கலையத்துச்

கச௩. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி
பாணையிற் ‡ புகுந்தவீ ரைம்பத் திருவொடு
மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் † கோற்றொழில் வேந்தே

க௩௦. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வானவன் பெயர்வது
கடவு ளெழுதவோர் கற்கே ¶ பாயி
னெங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று

க௩௩. ² வீங்குநீர் ஞால மான்வோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண் ணுங்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால குமரன் மக்கண் மற்றவர்

³ காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்

க௩௭. சஞ்சயன் - நாதரிற்றலையாவன். தலைக்கீடு - மயிரக்கட்டு.

க௩௮. கஞ்சகமுதல்வர் - சட்டையிட்டபிரதானர்.

க௩௯. ஆணையிற் புகுந்த ஈரைம்பத்திருவரென்றது, முன்சொன்ன ௩
மகளிரை; கன்னரென்பார் வரக்காட்டினார்.

க௩௮. - கூ. பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும் விசயனுமென்பார்.

¹. க௩௦ - ௩௬. "ஓமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது, கடவு ளெழுதவோர்
கற்கே யாதலின்" சிலப். ௨௩: க௬௮-௯. ² "வீங்குநீர் ஞால மான்வோன்" க௭௬.

³. "யாகாவா ராயினு தாகாக்க காவாக்கார, சோகாப்பர் சொல்விழுக்குப் பட்டு"
(குறள், ௧௩-௭); "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும்
புலைநரகத் துய்ப்பிக்கும், காக்கப் படுவன வந்திய மைத்தினு, தாக்கல தில்லை தனி
வெல்லு மாறே" வனையாபதி.

(பி - ம்.) * 'முதல்வ ரைஞ்ஞாற் றுவரும்' † 'கூடிய குயிலுவக்' ‡ 'புகுந்த
வைப்பதி.....எனரமான்வினை' § 'கோத்தொழில்' || 'மருங்குவான்பேரிமை
யத்துக்' ¶ 'ஆடுவொங்கியர்'

ககூ(). விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
யருந்தமி ழூற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்
* கூற்றக் கொண்டிச் சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச் சூற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்பாறு கடத்தற் காவன

ககூரு. வங்கப் பெருநிறை செய்க தாமெனச்
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்க
ளெஞ்சா நாவின் ரீரைஞ் னூற்றுவர்
1 சந்தின் குப்பையுந் தாழ்நீர் முத்தூந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து

ககூடு. † கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்
2 மண்ணுடை ‡ முடங்கலம் மன்னவர்க் களித்தாங்
காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய

ககூடு. விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர் ஆற்றலறியாத புதிய அரசர்.

ககூடு - கக. இவருடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரை இகழ்ந்து உரைத்தார்.

ககூஉ. கூற்றம்போலும் கொடிச்சேனை. 'கூற்றங் கொண்டிச் சேனை செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்ல இப்படை செல்லுகிறபடியையென்க.

ககூகஉ. அருந்தமிழ் ஆற்றல் அறிந்திலரென்று சேனை செல்வதெனச் சேனைமேலிட்டுக்கறினான்; தனக்கு அவர் நிகரானமையின்.

ககூகக. கஞ்சகமாக்கள் - தன்னுதர்.

ககூக௪. எஞ்சா நாவின் - வார்த்தை தப்பாத நாவின்; அரசன் நினைவு தப்பாத நாவினரென்றுமாம்.

ககூஅ. தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை.

ககூஅ-க. சந்தும் முத்துமாகிய தென்னரிட்ட திறை.

ககூக. கொணர்ந்து - கொணர.

ககூடு. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்.

ககூடு - எஉ. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர் கைக்கொடுப்பத் திரு முகங்கொண்டு அவர்போயபின்.

ககூக. அளித்து - அளிப்ப.

1. சந்தனமும் முத்தும் தென்னர்க்கு உரியனவென்பதை, "கோவாமலையாரம் .....தென்னர்கோன் மார்பினவே" (சிலப். க௪. உள்வரிவாழ்த்து,க) என்பதனாலும் அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. சச௪.

2. "மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்ததும்" சிலப். கக. எக.

(பி - ம்.) * 'சிறங்கொண்டு' † 'கண்ணெழுத்தாளரொடுகாவல்' ‡ 'முடங் கன்மன்னவற்கு'

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னோங்கிய

நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்

கஎரு. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயர்ந்து
கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
வங்கப் பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி
யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்

கஅ௦. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
தகைப்பருந் தானை மறவோன் மன்மு
னுத்தரன் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுத்தரன் சிவேதன்
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லார்

கஅரு. தென்றமி ழாற்றல் § காண்குதும் யாமெனக்
கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்
¹ நிலந்திரைத் தானையொடு நிகர்த்து மேல்வர
விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து

கக௦. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னர்
காஞ்சித் தானையொடு காவலன் மலைப்ப
|| வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப் பந்தர்
வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயி

கஎக. உத்தரம் - வடபூமி.

கஅ௨-௪. உத்தரன் விசித்திரன் முதலான மன்னவர்கள், கனகவிசயர்க்குத் தானையான ஆரசர்.

கஅரு - எ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக் கனகவிசயர் தானையுடனே ஒத்துவர.

கக௦. பாய்ந்த பண்புபோல.

கஎக. காஞ்சித்தானை - எதிருன்றியதானை.

¹. "நிலந்திரைக்குங் கடற்றுனை" புறநா. கூஎ.

(யி - ம.) * 'ஏறியாங்கவரெதிர்கொளவரநாடுகழிந்தோங்குநீர்' † 'இராஅத் கைப்பெருந்தானை' ‡ 'ததுத்திரன்' § காண்குவநாமென' || 'வெயிற்கொடி'

* ரிடிக்குரன் முரசு மிழமென் பாண்டி

ககரு. ¹ லுயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து

மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்

† சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற் றடக்கையர்

கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ருருநர்

வெண்கோட் டியாணையர் ‡ விரைபரிக் குதிரையர்

உ00. மண்கண் கெடுத்தவிம் மானிலப் பெருந்துகள்

களங்கொள் யாணைக் கவிழ்மணி நாவும்

§ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு

நடுங்குகொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள் செறியத்

தாருந் தாருந் || தாமிடை மயங்கத்

உ0ரு. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருகிய

சிலைத்தோண் மறவ ருடற் ¶ பொறை யடுக்கத்

தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் சவந்தம்

* ** பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்

§ பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணம்படு குருதியிற்

உக0. கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிகுத் தாட

†† வடுந்தோத் தாணை யாரிய வரசர்

ககச. பாண்டில் - கஞ்சதாளம்.

ககசு. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத் தானுமதிர்தல்.

ககச-சு. முரசமுதலிய இவையிற்றேடு. ககசு கறைத்தோல்-கருங்கடரு.

உ0உ. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும் முகத்துக்கட்டுவார்போலும்; 'சங் கின்நா' என்றார், பேசுதலால்; ஒலிபற்றி.

உ0க. ஒழிந்து - ஒழிய. உள்ளே துகள்செறிய.

உ0சு. உடற்பொறை- உடற்பாரம். உ0எ. எறிபிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உ0டி. பேய்மகள் தாளத்துக்கு ஆட.

¹ ககரு-சு. "உயிர்ப்பலியுண்ணு முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு" (சிலப். இ: அஎ- அ); "கொல்லேற்றுப் பைத்தோல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண் முரசு மோலில கறங்க" (மதுரை. எகஉ-க.); "உருமிடி முரசுமொடு" (முருகு. கஉச); "ஏற்றரி போர்த்த.....முரசு" (மணி. க; உக - கக) "சாற்றிடல்கொண்ட வேற்றரி முரசும்", "ஏற்றரி முரசினிறைவன் மூதூர்க்கு" (பெருங். க. கஅ; க00; ஈ. ஈ. சக; ககரு); "ஏற்றரிமுரசநாண்" சீவக. உகசஉ.

² "பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசும்" பட்டினப். உகசு.

³ "கணங்கொள் கூனியொடு கதுப்பிகுத் தசைலுப், பிணத்தின் யாக்கைப் பேய் மகள்" பட்டினப். உகசு - சு0.

(பி - ம்). * 'இடிக்கண்' † 'சிலைக்கொளடவர்' ‡ 'விறுபரி' § 'விளங்கொளி தந்தின்' || 'தம்மிடை' ¶ 'பொறியடுக்கத்' ** 'பறைக்குரற்பேய்' †† 'தெடுத்தோன்'

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் * குவித்து
நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்செயுங் கடுங்கனிற் றெருத்தழும்
விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

உகரு. ¹ வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ னுயிர்த்தொகை
யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

* தாரிய வரச ரமாக்களத் தறிய

நாழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்

போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை

உஉஉ. ² யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய
வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த
காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசய னு
மைம்பத் திருவர் கடுந்தே ராரொடு
செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப் ‡ படுதலுஞ்

உஉரு. ³ சடையின் ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்
பிழைகப் பீலிப் பெரு § நோன் பாளர்
பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின
ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு
மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய

உஉஉ. விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற் † படர்தரக்
கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உகரு; எருமையாகிய பரிபூர்வோன் - கூற்றுவன்.

உகஅ. ⁵ நாழிலாட்டுவதாக.

உஉஉ. வாய்வா ளாண்மை - வாய் வறிது இராமை.

உஉரு. உடையினர் - காவதாயமுதலிய உடையினர் = சந்நியாசிகள்.

¹. உகரு - அ. "மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமைபு, தின்னொடு து -
கிய வென்வேற் செழிய" புறநா. கக.

². உகஅ - அ. "ஆரிய சலறத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் வடவரை
வணங்குலிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன் வஞ்சி" அகநா. நகக.

³. "ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மலைந்த" பொருத. கசரு.

⁴. உஉரு - அ. "மீளும் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்
வுற்று, ருனார் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருருவானார், மானார்
கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குழல் வகிர்வுற்று, ரானார் சிலர்சில ரையா நிள்
சர னென்னார் நின்றவ ரரியென்றார்" (கம்ப. அக்க. ௪௦) என்னுஞ் செய்யுள் இவ்வடி
கூடன் ஒப்புதொக்கற்பாலது.

⁵. நாழிலாட்டு - கொன்று குவித்தல்; மலைபடு. அஎ - ந.

(பி - ம்) * 'குவித்து நாழிலாட்டிய' † 'மலைத்துவாய் வா ளாண்மையின்
‡ 'படுத்தனம்' § 'தோன்பாளரிப்பாடு' || 'படர்த்தகச்சை'

உகா.—கா ல் கோ ட் கா தை.

* 1 கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாளழி வாங்கி யதரி திரித்த

வாளே ருழவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உகரு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி

முடியுடைக் கருந்தலை ! முந்துற வேந்தித்

* கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்புங் கடலக

ழிலங்கையி லெழுந்த சமாழுங் கடல்வணன்

றேருர் செருவும் பாடிப் பேரிசை

உச0. முன்றோர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்

பின்றோர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை

* முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய ஆன்சோறு

மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச்

உகஉ. யானை எருதாக வான் பிடிக்குங் கோலாக.

உகக. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய போரை இறங்கவிட்டு. அதரிதிரித்த -
கடாவிட்ட.

உகரு. தொடிக்கை - பேய்க்கை. தூங்க - அசைய.

உகசு. முந்துற - முன்னதாக.

உக௪-க. கடல்வயிறு கலக்கிய போர்முதல் மூன்றாம் மாயவன் செய்தன.
இவன் மேலேற்றிப் பூவைநிலையாற்பாடுதல்.

உச0 - சக. முன்றோர்க்குரவையிலே முதல்வனை வாழ்த்திப் பின்றோர்க்குர
வையிலே ஆடுதலிற் பேய்க்குரவையாயிற்று.

உசஉ. பிடர்த்தலையாகிய தாழி.

உசச. பேய்வாலுவன் - பேய்க்குச்சோறிடு மடையன்.

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த" புறநா. ௩௪௧.

2. உக௪-க. இசைமட பக்கத்து, அ-க0-அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத்தீயிற் பெயர்பு
பொங்கத், தெறலருங் கடுத்துப்பின், விறல்விளங்கிய விழுச்சூர்ப்பிற், ரெடித்தோட்
கை துடுப்பாக, வாடுற்ற ஆன்சோறு, தெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்
பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர" (மதுரை. உக - ௩௮); "முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலக்கொனீஇத், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வலி" புறநா. உ௯.

(பி - ம்.) * 'கோட்டுமாபூட்டி' † 'வாளரிவாங்கியதரிதிரித்த' ‡ 'முன்னுற
வேத்தி'

உசரு. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்

தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென

மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்

¹ வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்

தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கை

உரு0. காற்று நாளரைப் போற்றிக் காமினென

வில்லவன் கோதையோடு வென்றுவினை முடித்த

பல்வேற் றுனைப் படைபல வேவிப்

பொற்கோட் டிமயத்துப் * பொருவறு பத்தினிக்

கற்கால் கொண்டனன் காவல னாங்கென்.

உசக. வாழ்க்கையென்றது, முன்புவந்த ஆகாசசாரிகள் சொன்ன வார்தையை நினைந்து.

உரு0. காற்றுநாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச் சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது - கடவுள் வடிவெழுத்தத்தொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன் கோதையோடே (உருஉ) படையையேவிக் (உருச) சய்தலை அடிக்கொண்டான்.

உகா.— † கால்கோட்காலை முற்றிற்று.

¹. உசஅ - க. “அருமறை யத்தண் ராங்குவர் வாழ்வோர், பெருநில மன்ன பேணனின் கடனென்று” சிலபி. உக: ௧0௨-௧.

(பி - ம.) * ‘பொதுவறு’ † ‘கற்கால்கொள்காலை’

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக் கராத.

வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச்

௫. செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச்
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
வுயிர்த்தொகை * யுண்ட வொன்பதிற் நிரட்டியென்
றியாண்டு மதியு நாளுங் கழிகையு
க௦. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
றொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டுவன்றன் † சினவேற் றுணையொடு
கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம் புகுந்து
கஊ. பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை
நூற் ‡ நிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்.

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன் - கூற்றுவன்.

அ - க௦. ¹ உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும் மதியும் நாளும். கபு
கையும் ஒன்பதிர்நிரட்டியென்று அவற்றோடே கூட்டியெண்ணத்தேவாசு
யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும்,
பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும், செங்குட்டுவனும்
கனகவிசயரும் செய்த யுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென்
றெண்ண.

(சு) மன்னரை (கஉ) உயிர்த்தொகையுண்ட (க௬) செங்குட்டுவன்.

¹. 'இவ்வரைக்குறிப்பு' "எண்கொண்டநூட்டி" (சீவக. உகருங்) என்னும் மூலத்
தாலும், அதற்கு, "தேவாசரம் இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்றபோர்" என்றெழு
திய உரையாலும், "தேவாசர ராமாயண மாபாரத முனவென், ரேவாவுரை யோயும்
படி யுளதப்பொரு களமே" (கலிங்க. களம். க) என்பதனாலும் அழகுற்றுப் பொருட்
டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

(பி - ம்.) * 'உண்டனனென்பதிற்' † 'செருவேல்' ‡ 'திமமாக்கள்'

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தநு
முரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையுந்

உ௦. திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு

மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த

தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்

வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு

உ௧. நீணில † மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து

‡ வானவ மகளிரின் வதுவைசூட் டயர்ந்தோ

ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம் ருழக்கிக்

தலையுந் தோளும் விலபெறக் கிடந்தோர்

நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரழுவத்து

௩௦. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு § முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றெடுத்து

வழிமருங் கேத்த வானொடு மடிந்தோர்

கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணாகத்து

வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்

௩௧. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வானொடு மடியத்

தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்

திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்

புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்

மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்

உ௪. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான நிலத்துப் பாசறை. [டவர்.

உ௬. தெய்வமகளிரால் மலைசூட்டப் பட்டோராவார் - வீரஞ்செய்துபட்

உ௭. ஊர்ந்து - அடர்ந்து.

உ௮. விலபெற - அரசர் கண்டு நேயத்தோராம்படி.

உ௯. அமரழுவம் - சமரழுகிப்பரப்பு.

௩௦. வாளாற்செய்யும் வினைகளெல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடித்து.

௩௨. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

௩௩. கிளைகள் - போரில் உடனின்றி பட்டவர்கள்.

௩௩௪. உறவான வீரர் தம்மொடு மடிந்தோர்; ஸ்திரீகள்மடிய மடிந்தோர்.

௩௬. தலைத்தார் - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்தைத் தாங்

கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி - ம.) * 'மன்னற்கொப்பவை' † 'மறவாந்தெஞ்சு' ‡ 'வானவர்மகளிரின்'

§ 'மடிந்தோர்'

ச௦. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங் கொண்டோர்
நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போர்வாண் மறவர்
வருக தாமென ² வாகைப் பொலந்தோடு
பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்

ச௫. தோடார் போந்தை தும்பைபொட்டு முடித்துப்
³ பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த
னாடுகொண் ⁴ மார்போ டரசுவிளங் கிருக்கையின்
மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை

௫௦. கானற் பாணி கனக விசயர்த
முடித்தலை ⁵ நெரித்தது முதுகீர் ஞால
மடிப்படுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
பகைப்புலத் தரசர் ⁶ பலரீங் கறியா
நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாள

௫௫. யானுநீ கூறிய ⁷ ஷுரைப்பொரு ளீங்கென
மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்கும்
கானலந் தண்டுறைக் கடல்வினை யாட்டி னுண்
மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோ
டேற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழக்

சச. பெரியநாளிற் கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய நெடும்பொழுதிருந்து
கொடுத்து; 'பெருநான்' என்றார், கொடுக்கிறநாளாதலால்.

(உசு) 'வதுவை சூட்டயர்ந்தோர்' முதல் (௬ச) 'வனையோர் மடியமடிந்
தோர்' இறுதி பட்டவர்களையெண்ணி இவர்கள் மைந்தரென ஓரெண்ணுக்கி,
மேல் படாதுபொருது வென்றவர்களுடிகூட்டியெண்ணி இவர்களுக்கு(ச௬-ச)
வாகைகொடுத்தென்றார்.

சசு. வீரரைப்பாடும் புறத்துறையெல்லா முடித்துப் பாட்டுண்ட வேந்
சஎ. வெற்றிகொண்ட மார்போடே. [தன்.

௫௬ - ச. மாற்றரசர் பலரும் அறியாத கிரிப்பின் கூறென்றது, (௫௧)
நெரித்ததென்றதனை. 'நானறியாத நகை' என்னுது 'மன்னர் பலருமறியாத'
என்றான், இராசபாவத்தாலே.

1. 'கூற்றுக்கண்ணோடிய வெருவருபறந்தலை' புறநா. ௧௯.

2. சிலப், உசு: ௭௦-௭௧ - ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

3. 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்மெரி கேள்வி' சிறுபாண். ௨௨௮.

(பி - ம்) 4. 'மகளிரோடரசு' + 'ஏற்றி' + 'பரிசிக்கறியாது' + 'உரையிங்
கென்னென'

௬௦. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்

கிலைத்தார் வேந்தர் நெழில்வா நெய்தக்

¹ கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி

² குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து

௬௧. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி : யேறின

ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை

மன்னர் கோவே யான் : வருங் காரண

மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு

குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே

௬௨. லூழ்வினைப் பயன்கொ லுரைசால் சிறப்பின்

வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்

வலம்படு தானை மன்னவன் மன்னைச்

சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை பென்றலுந்

³ தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து

௬௩. கோவலன் நீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா

னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்

குடையுங் கோலும் பிழைத்த வேடுவன்

விடையிரு ளியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்

தவந்தரு சிறப்பிற் || கவுந்தி சீற்ற

௬௪. நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயிர் * தாங்கப் பொறைசா லாட்டி

** யென்னோ டிவர்வினை யுருத்த தோவென

* ஷண்ண நோன்போ :†† டியிர்பதிப் பெயர்த்ததும்

பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்

௬௫. குற்றது மெல்லா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்

௭௪. 'பிழைத்தவோ' என்றான், முன் பிழையாமைபற்றி.

௭௬. சீற்றம் - சீற்றத்தை.

௮௧. சுபியாதபடி தணித்தது அவன் மரணம்.

௮௬. ஷண்ணம் மாற்றிப்போய்.

¹. சிலப்பதி. ௩௬. ². "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை" மணி. ௨௮; ௬௦௬.

³. தாதெருமன்றம்: சிலப். ப. ௪௪௭.

⁴. "உயிர்பதிப் பெயர்த்தமை யுறுத்" (சிலப். ௨௫: ௬௭); "உண்ண தோன்போ டியிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. ௧௪: ௬௫

(பி - ம்.) * 'பிரித்த' + 'உயர்வானெய்த' + 'ஏற்றின்' :† 'வருகாரணமமரமுனி வனமலை. || 'கவுந்தியடிக்கணிவந்து' :†† 'தாங்கப்பொறை' ** 'என்னொடுவர்வினை,

†† 'உயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்'

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் * போற்றிச்
செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் † குரைக்க
மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுங்
செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்

கூ௦. கோவலன் ருதை கொடுத்தாய் ரெய்தி

‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தான்

§ கிந்திர விகார மேழுடன் புக்கான்

கந்தர சாரிக ளாறைம் § பதின்மர்

பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று

கூ௫. துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்

துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயர் பொருஅ

|| ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கமெய் விடவுங்

கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்

தண்ணலம் பெருந்தவத் * தாசீ வகர்முன்

கூ௦௦. புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்

தானம் புரிந்தோன் றண்மனைக் கிழத்தி

** நாள்விலே நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு

மற்றது கேட்டு † மாதவி மடந்தை

கூ௨. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிரூபிக்கப்பட்ட அரங்கு.

கூ௩ - ௫. ஆறைம்பதின்மர், அவர் தாம் முன்பு பிறந்து வருகிற யாக்கை யது பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரென்று விசேடணம்.

கூ௦௨. நாள்விலே - நாளிவிட்டு; விளையச்சம்.

1. கூ௨-க: "அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மித்திர விகார மேழுடன் போகி" (இலப். க௦: ௧௧ - ௪): "இத்திர விகார மேழுமேத் துதவின்", "அந்தர சாரிக ளமர்ந் தினி துறைபு, மித்திர விகார மெனவெழில் பெற்ற" மணி. உக: ௫௫; உஅ: ௬௬-௭௦.

2. ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாருபாடுகளுள் ஒன்று; இம்மதத்தினர்க்குத்தெய் வம் 'மறிகவி' என்றும், நூல் 'தவகதிர்' என்றும் உறுவர்; "என்றவு மறிகவிதானே யிறையினி, யொன்பது வாங்கதிர் நூல்பா முடையன, மன்பெரு துண்பொரு ளுந்தி யல் பாயவை, யின்ப திகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச் சொல" நீலகேசி. ஆசீவக. ௧௩.

3. கூ௧ - அ. கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி பெளத்தப்பள்ளியை யடைத்து சிறவு பூண்டமை, "போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியத்தா னம் புரிந்த, மாதவி தன்முறுவுங் கேட்டாயோ தோழி" (இலப். உ௬. "காதலன்மன்"); "எங்கும் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன், மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி, யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்த்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக், காதலனுற்ற கழிந் துயர்குற.....உரலோ ளுருளினன்", "கோவல னிறந்தபின் கொடுத்திய ரெய்தி, மாதவி மாதவர்ள்ளியு ளடைந்ததும்" (மணி. உ: ௫௬ - ௬௬; கஅ: ௭ - அ.) என்னு மிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'போலச்' † 'உரைப்பு' ‡ 'மாபெருந்தான மாண்பொருளியத் தாங்கு' § 'பதின்மர்முன்பிறந்த' || 'துறந்துயிர்தீங்க' ** 'நாள்விலே'

* நற்றூய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்

க௦௩. ¹ மணிமே கலையை வானுய நுறுக்குங்
கணிகையர் கோலங் + காணு தொழிகெனக்
கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்வ
மென்வாய்க் கேட்டோ நிறந்தோ நுண்மையி

கக௦. னன்னீர்க் கங்கை ! யாடப் போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்
தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை

மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
கக௩. ² நென்னவ னுடு செய்ததீந் குணையென
நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென
மாடல மறையோன் மன்னவற் குணரக்குரின்
மைத்துன வளவன் கிள்ளியொடு பொருந்தா
வொத்த ³ பண்பின ரொன்பது மன்ன

க௨௦. ரிளவரசு பொறுஅ ரேவல் ** கேளார்
வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி

² னென்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன்

க௦௪. நற்றிறம்படர்கேன் - நற்றிறம் படர்க்கடவேன்.

க௦௩ - சு. மணிமேகலையைக் கணிகையர்கோலங் காணுதொழிகவென்று
நற்றூய்க்குச் சொல்லி.. துன்பத்தைச் செய்யும் கணிகையர் கோலமென்றான்,
அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்.

க௦ - கக௦. அவர்கள் இப்படிச் செய்யா நிற்க அவரின் இறந்தோருண்டா
கையாற், கங்கையாடப்போந்தேனென்றான்.

ககக. ஈங்கு - இப்பூமியின். ககச. மன்னவன் - பாண்டியன்.

ககக. தவற்றால் ஒத்தபண்பினையுடையர்.

¹. க௦௩ - அ. "மணிமேகலை, அருந்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுந், திருந்தாச்
செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்" மணி. ௨: ௩௩ - எ.

². "ஆர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, தேரி வாயி னிலிச்செரு வென்று"
(சிலப். ௨அ: ககச-எ): "ஆரச் செருவீற் சோழர்குடிக்குரியோ, ரொன்பதினார் வீழ்
வாயிற்புறத் திதுத்து, திலிச்செருவு னுற்றில யதுத்து" பதிற். ௩-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி - ம்.) * 'நற்றிறம் தமக்கு நற்றிறம் படர்கேன்' + 'காணுதோர்கேன்'
+ 'ஆடியபோந்தேன்' § 'நென்னவன்குடு' || 'வேந்தென்றுமாடல்' § 'பண்பி
னென்பது' ** 'கொள்ளார்'

பொன்புனை நிகிரி யொருவழிப் படுத்தோய்

¹ பழையன் காக்குங் குழைபாரி நெடுங்கோட்டு

கஉ௫. வேம்புமுத றடிந்த வேந்துவார் வலத்துப்

போந்தைக் கண்ணிப் பொறைப கேட்டருள்

² கொற்கையி லிருந்த * வெற்றிவேற் செழியன்

பொற்றொழிற் கொல்ல + றீரைஞ் ஞாற்றுவ

ரொருமுலை குறைந்த திருமா பத்தினிக்

கக௭. கொருபக லெல்ல யுயிர்ப்பலி யூட்டி-

யுரை + செல வெறுத்த மதுரை முன

³ ரரைசுக்கெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலேத்

தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர் சிறப்பின்

மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கடவுலி

கக௮. னிரைமணிப் பு²வி யோரோழ் பூண்ட

வொருதனி யாழிக் கடவுட் டோர்மிசைக்

காலேச் செங்கதிர்க் கடவுளோ றினனென

மாலேத் திங்கள் வழிபோ னேறின

⁴ னாழிதொ ளாழி யுலகங் காத்து

கச௦. வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிடுதென

மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா

மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு

ளகல்வாய் ஞால மாரிருள் கிழங்கப்

கஉச - ௫. பழையன் - குறுங்குலமன்னன்; அவன் வேம்பு.

கஉவு. ஈரைஞ்ஞாற்றுவர் - ஆயிரவரை.

ககக. புகழ் எங்கும் பரக்கும்படி மிக்க மதுரை.

¹. “பழையன்காக்குங் கருஞ்சினவேம்பின், முரரை முழுமுத அமியப் பண்ணி” (பதிற். ௫-ஆம் பத்துப் பதிகம்; “மோகூர், பணியா மையிற் பதைதலை வந்த; மாகெழு தானை வம்ப மோரியர், புனைதேர் தேயி யருளிய குறைத்த” (அகநா. உக௭), ‘பழையன்மோகூர்’ மதுரை. ௫௦வு).

². “கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் தங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிர வரைக்கொன்று களவேளியால் விழயொடு சாத்திச்செய்ய தாமெலிய மழைபெய்து தோயுத்துன்பமுதலியது” (சிறப். உரைப்புகட்டுரை, ௧).

³. மு: சிலப்பதிகாரம், ச: ௮. ⁴. சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௧௪௫.

(பி - ம.) * ‘துளங்கொச்செழியன்’ + ‘ஈரைஞ்ஞாற்றுவரை’ + ‘செவவறுத்த’.

பகல்செல * முதிர்ந்த படிகூர் மாலேச்

௧௪௫. செந்திப் பரந்த திசைமுகம் விளங்க

வந்திச் செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்

பிறையேர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க

விறையோன் செவ்வியிற் சுணியெழுந் துரைப்போ

னெண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சி நீங்கியது

௧௫௦. மண்ணுள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த

¹ நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த

கொடும்பட நெடுமதிற் † கொடித்தேர் வீதியுட்

² குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன

வுறையுண் முடுக்க ரொருதிறம் போகி

௧௫௧. ‡ வித்தகர் கைவினை விளங்கிய கொள்கைச்

சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பீடிகைக்

கோயி லிருக்கைக் கோமக னேறி

வாயி லாளரின் மாடலற் § கூஉ.

யினங்கோ வேந்த || நிறந்ததற் பின்னர்

௧௫௨. வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன் கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் றோவென

வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி

மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்கும்

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விரண்ணவர் வியப்ப

௧௪௪ - சு. தன்னியல்பு முதிர்ந்த மாலையாகிய செந்திப்பரந்த மேலைத் திசை விளங்கப் பிறைத்தான்ற.

௧௪௭. பிறையெழுந்தபடியை. கடுக. நிரல் - ஒழுங்கு.

௧௫௨. படம் - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய வீதி.

௧௫௪. உறையுள் - உறையுமிடம். கடுசு. பீடிகை - சிங்காதனம்.

௧௫௬. இளங்கோவேந்தர் - பட்ட ஒன்பதின்மர்.

¹. “நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோவி” (முல்லை, ௪௪); “கண்டப் பூத்திரை காழ் முதற் கொளீஇ” பெருங். உ. ௪: ௧௧௪.

². “குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன” மணி. சு: ௫௮.

(பி - ம) * - முரஞ்சிய † - கொடித்தேர்வீதியிற் ‡ - வித்தகன் § - கூவி, || - திரத்தின்னர்

உஎ.—நீர்ப்படைக்காலைத்,

ககரு. ¹ வெயில்முன் * நெறிந்த விகல்வேற் கொற்றமுங்

² குறநடைப் புறவி நெடுந்துயர் தீர

வெறிதரு பருந்தி னிடும்பை நீங்க

வரிந்துடம் பிட்டோ னறந்தரு கோலுந்

திரிந்துவே றாகுங் காலமு முண்டோ

கஎடு. தீதோ வில்லைச் செல்லற் காலையுங்

³ காவிரி புரக்கு நாகெழு வோற் + கென்

றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே

பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்

காடகப் † பெருநிறை யைபைந் திரட்டித்

கஎரு. தோடார் போந்தை வேலோன் றன்னிறை

மரடல மறையோன் கொள்கென் ‡ றனித்தாங்

⁴ காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச

சீர்கெழு நன்னாட்டுச் செல்கவென் || நேவித்

⁵ தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த

கஉடு. மாபெருந் தானை மன்ன குமரர்

கஎச. ஐம்பது துலாம்பாரம் பொன்.

கஎஎ. ஐயிருபதின்மர் - முன் சொன்ன கன்னகர்....

¹. “தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்” (சிலப். உக: “வீங்குநீர்”)—“ஒன்னு ருட்குத் துன்னருங் கடுத்திறற், தூங்கெயி லெறித்ததின் னூங்கோர்” (புறநா. ஈக.); “வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்வசும்பிற், தூங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால்,” (பழ. சக); “ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறி த்த தொழிவிளங்கு தடக்கை, நாடா நல்விசை நற்றேர்ச் செம்பியன்” (குறுபாண். எக-அஉ); “தூங்கெயி லெறித்த தொழித்தோட் செம்பியன்” (மணி. க. ச); “தேங்கு தூங்கெயி லெறித்த வலனும” (கலிங்கத்து. இராச. கஎ); “வாங்குந் திருக்கொற்ற வாணான்மின் வாய்வாப்பிப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்த கோன்” (இராசராசசோழ னுலா, கக); “தூங்கு மெயிலெறித்த சோழனும” விக்ரமசோழனுலா, க

². புறவின் துயர்தீர்த்த குறிப்பின்விரைவை, இப்புத்தகம் சஅக-ஆம் பக்கத்தி லுள்ள க-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

³. “காவிரி புரக்கு நாகெழு வோனே” பொருந். உசஅ.

⁴. சிலப்பதிகாரர், உக: சகக. ⁵. சிலப்பதிகாரம், உக: உஉரு-க.

(பி - ம.) * ‘எறித்தவியமெரீக்கொற்றக்’ † ‘எனவருமறை’ ‡ ‘பசுநிறை’

§ ‘அனித்தாங்கு’ || ‘ஏவிக், கருங்கயனெடுங்கட் கவின்பெறுகாதில் விரிவென்’

சிலப்பதிகாரம்

¹ கருளினி தாடி மருள்படு பூங்குழ
 லரிபார் தொழுதிய செழுங்கய நெடுஞ்சண்
 விரிவென் டோட்டி வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச்
 குடக வரிவளை பாடமைப் பிணைத்தோன்
 கஅரு. வளரின வளமுலை * தளரிபர் மின்னிரைப்
 பாடகச் சிறடி யாரிபப் பேடியோ
 டெஞ்சா * மன்ன நிறைமொழி மறுக்குங்
 கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ் ஊற்று வ
 ரரிபிற் போந்தை யருந்தமி ழாற்ற
 ககஉ. றெரியாது மலைந்த கனக விசயரை
 பிருபெரு வேந்தர்க்குக் * காட்டிட வேலித்
 திருந்துதயில் கொள்ளா வளவை யாங்கணும்
 பரம்புரீர்க் கங்கைப் பழனப் பாசடைப்
 பயிளினர் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய
 ககரு. வெயிலிளஞ் செல்வன் விரிகதிர் பரப்பிக்
 குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றக்
 குடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்
 வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு § முடித்துத்
 தென்றிசைப் || பெயர்ந்த வென்றித் தானையொடு
 உரு. நிதிதுஞ்ச வியனசர் நீடுநிலை நிவந்து

கஅக. தாடி - மோவாய்.

கஅக. வெண்டோடி - சங்குஹற் செய்த காதாபரணம்.

கஅக. எஞ்சாமன்னர் - மறத்திறமொழியாத மன்னர்.

கஅக - அ இறைமொழிமறுக்குங் கஞ்சகமுதல்வர் - மேலான வார்த்தை பொருது மறுத்துரைக்குங் ஊர்.

கஅக. அரியில்- அரிதரலில். ஆற்றல்-இவர்களைவென்று கைக்கொண்டவலி.

கஅக - கக. தாதர் காட்டிட வேலி.

ககஉ. கொள்ளாவளவை, கடுமைகூறிற்று.

ககக. கங்கையைச்சூழ்ந்த பழனம் உரு. நகர் - கோயில்.

¹. கஅக-க. பேடி: "கரியத் குடி மருள்படு பூங்குழற், பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை, யொள்ளரி செழிங்கை வெள்ளிவென் டோட்டிக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குரனை பிறைதுதற், காத்தாஞ் செங்கை பேத்தின வளமுலை, யகன்ற வலகு வந் துண் மருங்கு, விசந்த வட்டுடை பெழுதுவரிச் கோலத்து, வாணன்பெருர் மறுகிடைத் தோன்றி நீணில மனத்தோன் மகன்முன் குடைய, பேடிச் கோலத்துப் பேடி" மணி. க: ககக - உரு.

(பி - ம.) * 'தளிரினின்னிரை' + 'மன்னர்க்கிறைமொழியியுக்கும்' + 'காட்ட வேலி' & 'முடித்தோன்' || 'பெயர்ந்தனன்'

கதிர்செல்வொழித்த * நனக மானிகை
முத்து † நிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செய்யுங் கைவினை
யிலங்கொளி மணிநிரை யிடைபிடை வருத்த

உ௦௫. † விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு போகிய
மடையமை செறிவின் வான் பொற் கட்டிற்
புடைதிர டமனியப் பொற்கா § லமணிமிசை
¹ யிணைபுண ரெகினத் தினமயிர் செறித்த
துணையணைப் பன்னிக் துயிலாற்றுப் படுத்தாங்

உ௦௬. கெறிந்துகனங் கொண்ட வியறேற்க் கொற்ற
மறிந்துரை பயின்ற வாயச் செவிலியர்
தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்பாண்டு வாழ்த்தச்

* சிறுகுறுங் கூலுங் குறஞஞ் சென்று

உ௦௭. பெறுகனின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
னறுமலர்க் கூந்த னுணனி பெறுகென
வமைவினை தேறன் மாந்திய கானவன்
கவண்விடு புடையூஉக் ** காவல் கைவிட
வீங்குபுண முணீஇய வேண்டி வந்த

உ௦௮. †† வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த
வாகை தும்பை வடதிசைச் சூடிய
வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உ௦௯. மானிகை - ஆந்தப்புரம். கதிர்செல்வொழித்தல் - உயர்தல்.

உ௦௮. கொடித்தொடர் - சல்லியும் தூக்கும்.

உ௦௫. விலங்கொளி - பக்கமொடுகிற ஒளி. பொலந்தகடு - பொற்றகடு.
போகிய - ஒழுகிய.

உ௦௬. துயிலைப்போக்கி.

உ௦௭. கூந்தல் நாளொப்பனைபெறுக. என - என்று சொல்ல.

¹. சிலப். ச: கூக; தெடுத்தல். கூகஉ; கவி. எஉ.

*. “கூலுங் குறஞ் முழுங் கூடிய குறுத்தொழி விளைஞர்”. “கூலுங் குறஞ்
கொண்டன” (சிலப். உ௦: ௭௭, உஅ: ௫௮) பெருங். ப. ௧௦௬: ௨௫௬ - கூக.

(பி - ம்.) * ‘தமனியமானிகை’ † ‘நிரைத்தொடர் முழுவதும் வளைஇச்

† ‘விலங்கொளி.....தகடுபோக்கி மடையமை செறிவனவான பொற்றகட்டிற்’

§ ‘அமணியிணை’ || ‘இனமயிர்’ ** ‘காவலன்’ †† ‘வாங்குதியையானை தூங்குதுயில்’

திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோங் கிதணத்துக்

குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்

௨௨௫. வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்

¹ கவடி வித்திய கழுதையே ருழவன்

குடவர் கோமான் வந்தா னானைப்

படுதுகம் பூணய் பகடே மன்ன

ரடித்தனை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனார்

௨௨௬. ² தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியுந்

* தண்ணான் பொருநை யாடுந் ரிட்ட

வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து

விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை

வண்டுணை மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை

௨௨௭. முண்டகக் கோதையொடு முடித்த + குஞ்சியின்

முருகுவிநி தாமரை முழுமலர் ! தோயக்

குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து

வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப்

பல்லா னிரையொடு படர்குவிர் நீரெனக்

௨௨௮. காவல னானிரை நீர்த்துறை § படிஇக்

கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்

வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுக்கத்துக்

குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை

வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தங்

(௨௨௮) காவல்கைவிடுதலாம் (௨௨௯) புனமுண்ணவந்த (௨௨௯) யானை
தயிலெய்தப் (௨௨௯) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்.

௨௨௮. பூணய் - பூண்டல் செய்வாய். பகடே, விளி.

௨௨௯. வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை. [சொல்.

௨௨௯. தொடுப்பே ருழவர் - விளக்கொண்டு உழுமுழவர்; ஏருழவர், ஒரு

௨௨௯. பல்லானிரை - வடக்கு நின்றும் கொண்டு போந்த நிரை; அவற்
றோடு நீருஞ்சேர்வீர்.

௨௨௯. படிஇ - படுத்தி. ௨௨௯. புன்னை - புன்னையிடத்தே.

¹. பதிற். எடு; புறநா. கடு, கூகஉ; பு-வெ. உழிணை. உசு.

². தொடுப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொடுப்பினியர் வித்தியதுவினைய' (மதுரை
கல்); 'தந்தநீரடைகரைச் சங்குமுதொடுப்பின் முத்தவினையுமணி' மணி. அ: - க.

(பி - ம்.) * 'தண்ணம்பொருநை' + 'குஞ்சியன்' ‡ : 'தேய' § 'படியாக்
கோவலர்'.

உசரு. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரின வனமுலை
தோணல * முணியு தும்பை போந்தையொடு
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு

உரு. மஞ்சொற் + கிளவிய ரந்திம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோப்பெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலேவெண் குடைக்கீழ் வாகைச் சென்னியன்
வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்து

உரு. ¹ குஞ்சர வொழுகையிற் கோநகரெதிர்கொள
‡ வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட் டுவனென்.

(உசக) 'ஏந்தி' என்னும் வினையெச்சம் (உசக) 'எனும்' என்னும் பெய
ரெச்ச வினையோடு முடிந்தது.

உசஅ. உணீஇய = உண்ணும்படி.

(உசஅ) உண்ணும்படி (உசக) பாடுதுமென்க.

பாட்டால் தம்மிடத்து வருவானென்று. (உஉச - ரு) குறிஞ்சி முதலாக
நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உருக) ஓர்த்து உறங்காததேவியென்றது நாலுநில
அணிமையுங் கூறிற்று.

(ககஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைத்துறையையும் வாகைத்துறையையும்
முடிவு செய்து (உருக) தன்றேவி (உருஉ) கைவளைசெறிய வலம்புரிமுழங்க
(உருக) வாகைச்சென்னியனாய் (உருச) யானைமிசைப்பொலிந்து (உருரு) திரு
நகரெதிர் கொள்ளத் (ககக) தானையொடு (உருக) வஞ்சியிற் புகுந்தனனெனக்
கூட்டுக.

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை முற்றிற்று.

1. "கனிதுபல பூட்டி யொழுகையுய்த்த" பதிற். சச.
(பி - ம்.) * 'உன்னியதும்பை † 'கிளவியந்திம்' ‡ 'வஞ்சியிற்'

இருபத்தெட்டாவது நடுகற்காதை.

தண்மதியன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக * நிழற்செய மறவா னோந்திய
1 நிலந்தரு திருவி னெடியோன் † நனது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி முது
ரு. 1 ரொண்டொடித் தடக்கையி னெண் மலர்ப் பவினூஉய்
2 வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி
ருலக மன்னவன் வாழ்கென் நேத்திப்
பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை
3 போந்தக் கண்ணிப் பொலம்பூந் தெரியல்
கரு. 1 வேந்துவினை முடித்த வேந்துவான் வலத்தர்
யானை வெண்கோ டமுத்திய மார்பு
நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் ‡ ணுகமு
மெய்களை கிழித்த பகட்டெழி லகலமும்
வைவான் கிழித்த மணிப்பூண் || மார்பமு
கரு. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்

க. தமனிய நெடுங்குடை யென்றது காமபும் முகப்பும் பொன்னுதலால்.
உ. மறம் - விரம்.

1. "நிலந்தரு திருவி னெடியோன்" (பதிற். அஉ); "நிலந்தரு திருவி னெடி-
யோன்" மதுரை. எகரு.

2. இ - அ. "அகதக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை, திகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப்,
பகன் மாயிந்த மாலை" (சிலப். ஈ: க-ந) என்பதையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும்
பார்க்க.

3. "கன்னியர் கைவினக் கேந்தக் காவலன், டொன்னியல் வளநகர் பொலியத்
தோன்றினார்" குறா. சீப. உசச.

4. கூ-கரு. "வேந்துவினை முடித்த வேந்துவான் வலத்துப், போந்தைக் கண்ணி
ணங்கனோர்" சிலப். உஅ: கருக - ச.

(பி - ம்.) * "நிழற்ற மறவான்" † "முனது" ‡ "வெய்துவினை" § "அகமும்" || "புய
ருமைம்மலர்"

¹ கொம்மை வரிமுலை வெம்மை * வேதுறீஇ

† * யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்

முகினுழை மதியத்து ! முரிகருள் சிலைக்கீழ்

மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை தூர்த்து

உ௦. சிதரரி பாரந்த டு செழுங்கடைத் தூது

மருந்து மாயதும் மாலையென் || தேத்த

விருங்கனித் துவர்வா யினாலா விரிப்பக்

கருங்கயல் பிறமுங் காமர் செவ்வியிற்

நிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலு

உ௧. மாந்தளிர் மேனி ஈ மடவோர் தம்மா

லேந்துபூண் ** மார்பி னினையோர்க் களித்துக்

காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த

மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட

* குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மா

நூ. * நிழல்கான் மண்டிலந் தம்மெதிர் நிறுத்தி

வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் †† வாங்குபு தழீஇப்

புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்

குரல்குர லாக வருமுறைப் †† பாலையிற்

(கசு) உறீஇ (உக) எத்தவென்னுமெச்சம், (உச) அரும்பியவென்னும் பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன .

(ஈ) நெடியோன் (ச) மூதூரில் (அ) வந்த மாலே, (க) தெரியல் (க௦) வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ச) மார்பை (கரு) மடந்தையர்தம் (கசு) முலையால் வேதுகொண்டு இவருடைய (உ௦) கட் கட்டையாகியது (உக) முன் பாசறைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செய்ததேயன்றி இம்மாலேக்கண் அதற்கு மருந்து மாகியதென்று (உசு) இனையர் (உக) எத்த (உச) அரும்பியமூரலையும் (உசு) அவ்வினையோர்க்கு (உரு) அம்மடவோராலே (உசு) அளிப்பதஞ் செய்தென்க.

¹. “கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற்படைஇ” (நெடுநல். ௬௭); “தங்குண் வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொண் டொற்றியுந், செங்கனி வாய்மருத் தூட்டுவர் செம்பொன்னெடுங்கடை திறமினோ” கலிங்க. கடை. ௩௩.

². “அகிலுண விரித்த வம் மென் கூந்தலின்” சிறுபாண். ௨௭௩.

³. உக - நூ. “மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத், தேச மொனியுந் திகழ தோக்கி” பரி. ௩௨.

⁴. “நிழல்கான் மண்டில நோக்கி யழல்புனை, டவிரிமை நிறுத்து வான்” (பரி-உக); “நிழல்கான்மண்டிலத்து” அகநா. ௭௧.

(பி - ம) * ‘வெய்லுறீஇ’ † ‘அகிலுணவருந்த’ ‡ ‘மூரிலெஞ்சிலை’ § ‘செவ் கடைத்தூது’ || ‘ஏத்தி’ ¶ ‘மடவோர்த்தத்தமேந்து’ ** ‘மார்பினினியோர்க்கு’ †† ‘வாங்குபுடைத்தழீஇப்புரிபுரி’ ‡‡ ‘பாலைத்துத்தங்குரலாற்றென்முறையியக்கி யத்திங்’

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி

௩௩. னந்திங் குறிஞ்சி யகவன் * மகளிரின்
மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயர்ந்து
முடிபுற முரிஞ்சுங் கழற்காற் † குடவேன்
குடிபுறத் தருங்காற் திருமுகம் போல
வுலகுதொழத் தோன்றிய மலர்கதிர் மதியம்

௪௦. பலர்புகழ் ‡ மூதூர்க்குக் காட்டி நீங்க
மைந்தரு மகளிரும் வழிமொழி கேட்ப
வைங்கணை நெடுவே ளரசவீற் திருந்த
வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூஞ் சேக்கையு
மண்ணீட் டாங்கமு மலர்ப்பூம் பந்தரும்

௪௧. ¹ வெண்கா லமனியும் விதானவே திகைகளுந்
தண்கதிர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்
படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாரிலத்
திடைநின் றோங்கிய நெடுநில மேருவிற்
கொடிமதின் மூதூர் நடுநின் றோங்கிய

௪௨. ² தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்
வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(௩௦) நிறுத்தித் (௩௧) தழீஇயென் னுமெச்சங்கள், (௩௨) அகவன்மகளி
ரென் னும் பெயரில் அகவுதற்றொழிலோடு முடிந்தன.

(௨௧) போகத்தாற் குலைந்த குழல் முதலியன திருத்திக் காணவேண்டிக்
(௩௦) கண்ணாடிபார்த்து (௩௧) யாழைத்தழிஇக் (௩௨) குறிஞ்சியை அகவுதலைச்
செய்யும் மகளிராலே (௩௩) மைந்தர்க்கு விருந்தயர்ந்தென்க.

(௮) பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (௨௬) இளையோர்க்கு (௨௭) மட
வோராலே (௨௮) மூரலையும் (௨௯) அளித்து (௩௦) மைந்தர்க்கு (௩௧) அகவன்
மகளிராலே (௩௨) விருந்துமயர்ந்து (௪௦) மூதூரிடத்து (௩௧) மதியத்தைக்
(௪௦) காட்டி நீங்க, அந்தமதியம் (௪௩) வெண்ணிலாமுன்றில் முதலானவற்
றை (௪௪) விளக்காரிந்த (௩௨) அம்மதியத்தெழுச்சியை (௩௧) வேண்மாள்(௩௨)
காண்டற்கு வருவழி (௩௦) அரங்கின்.....பெற்றன ஒருபக்கமென்க.

1. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனி" பெருங். க. கங். சுங்.

2. ௩௦ - ௩௧. "விளங்கிய வந்தி வெள்ளி மாடத் திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந்
தருளி" சிலப். ௨௭: ௮ - ௩.

(பி - ம்.) * 'மகளிர், மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருத்தயரமுடி' † 'குடவன்'

‡ 'மூதூர்காட்டியாங்கு'

¹ யெல்வளை மகளி ரேந்திய * விளக்கம்

பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்

49. மண்களை முழுவும் வணர்கோட் டியாழும்
பண் ட கனி பாடலும் பார்தன வெருசார்
மான்மதச் சாந்தும் வரிவெண் ட சாந்தும்

* கூலும் கூறாந் கொண்டன வொருநார்
வண்ணமுஞ் சண்ணமு \$ மலர்பூம் மீனையலும்

சுரு. * பெண்ணணிப் பேடிய ரேந்தின ரொருசார்

* பூவும் புகையும் மேவிய விரையுந்
தூவியஞ் || சேக்கை சூழ்ந்தன பொருசா
ராடியு மாயையு மணிதரு கலன்களுந்
சேடியர் || செவ்வியி னேந்தின ரொருசா

சுரு. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யரங்கம்.

³ வீங்குநீர் ஞால மான்வோ னேறித்

* திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய் புலம்பவும்

* பரிதாப செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவுஞ்
செங்க ணையிர் திருக்குறிப் பருளவுஞ்

கரு. மணியரங்கம் - நிலாழுற்றம்.

1. “பஞ்சிவங்கு மல்குவார் பலாண்டுகூட” “தழுவல்கீகாளைதலவார் பலாண் டுசை ததும்பவாழ்த்தி”, “பங்கயமுகத்தவார்பலாண்டிசைபராவ” ஞானா. நூ.நி. சுரு. கல்யாண. கச்சி. உ.சு.எ.

* சிலப். உள. உகச - ஆம் அடிப்படையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பிடப்படும் பார்க்க.

3. “பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ” நாலடி. உடுகி.

4. மு. “பூவும் புகையும் மேலிய விரையும்” சிலப். இ: கடி; ஊ: கடி; க: கடி; க: கடி.

3. “வீங்குதீர் ஞால மாவ்வோன்” (சிலப். உசு. கருடு, களக); “வீங்குதீர் ஞால மாவ்வோய்” சிலப். உசு. கருடு; மணி. இ. கக.

1. கூள - எரு. "இரிபுர மெரிபுத் தேவர் வேண்ட, வெரிநுகப் பேரம் பேவல் கேட்பு, வுமையல நொருதிர னுக் கோட்கிய, விமையல னுடிய கொடுகொட்டி யாட னும்" (சிலப், கூ. ௪௦-௪௩); "கொட்டி கொடுவிடையோ னுதற் ததற்குறுப், பொட்டிய நர்க்கா மெனல்" (௯௪ க: ௧௪-மேற்): "படுபறை பல்வியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த் துநீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்.....கொண்டசிறி துருவாரோ" (கலி. கடவுள்; "கொட்டி யாடற் கேற்ற மொட்டிய, வுமையல நொருநா லாக் வொருபா, விமையா நாட்டத் திறைய னுகி, யமையா வுட்டும் விடப்பும் விழையும், பொலியும் பொருத்த தோக்கித் தோக்க, வவுண ரின்னுயி ரிழிப்ப வக்கனம், பொலிய வாழன னென்ப" ௯௪-மேற்.

(டி - ம்) * 'வினக்கமொடு பல்பாண் டெத்தப் பரத்தனா' † 'கணிப்பாடனம்' ‡ 'கலவையுந்' § 'மலர்ப்பூம்' || 'சேக்கைத்தந்தனா' ¶ 'செல்லிவின்' ** 'புரிதரு'

எ௦. ' செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும்
பாடகம் பதையாது சூடகர் துளங்காது
மேகலை பொலியாது மென்முலை * யசையாது
வார்குழை யாடாது மணிக்குழை லவிழா
துமையவ னொருநிற னை வோங்கிய

எஊ. விமையவ னுடிய † கொட்டிச் சேதம்
பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க்
‡ கூத்தச் சாக்கைய னுடலின் மகிழ்ந்தவ
னைத்தி நீங்க விருநில மாள்வோன்
§ வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்

அ௦. நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கண்
மாடல மறையோன் றன்னெடுந் தோன்றி
வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது
தும்பை வெம் || போர்ச் சூழ்கழல் வேந்தே

அஊ. செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
* வச்சிர மவந்தி மகதமொடு ¶ குழிஇய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
னமரகத் துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எஊ. கொட்டிச்சேதம் - கொடுகொட்டிக்கூத்தம்.

எச - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான்மறையோரது பறையூரிற் கூத்தச் சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க.

எக. வேத்தியன் மண்டபம் - அரசிருப்பாய பேரோலக்கமண்டபம்.

அச - எ. வச்சிரம் அவந்தி மகதமொடுதிரண்ட மண்டபம் - இந்நாடு மூன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பந்தர் தோரணவாயில் பட்டிமண்டபம், இவைகூடியமண்டபம்;.....ஆகலான், ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல்.

அக. தமரிச்சென்று - சங்கோசபரிவாரத்துக்குக் கடவாருடன் சென்று.

1. "என்முகக் களத்துகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை நிமிர்ந்து சுழல்" கல். உழைநின்றீரும்"

2. சாக்கையரென்று மொருவகைச்சாடியார் இப்பொழுதும் கூத்தநிகழ்த்தும் தொழிலையுடையராய் மலைநாட்டிலுள்ளாரென்று தெரிகின்றது.

3. அச - எ. "வச்சிரநன்னாட்டுக், கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு, மகத நன்னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன், பகைபுறந்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமும், மவந்தி வேந்தனுலந்தனன் கொடுத்த, நிவந்தோங்கு மரபிற் ரோரண வாயிலும்" சிலப். இ: ௬௬-௬௦௪

(யி - ம்.) * 'இயங்காது' † 'கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡ 'கூத்தைச்சகையோ னுடலின்' § 'வேத்தியன் மண்டபமேவிய' || 'போர்சூழ்' ¶ 'குழிஇச்சித்திர'

கூ௦. நீளம ரழுவுத்து நெடும்பே ராண்மையொடு
வாளுங் குடையு மறக்களத் * தொழித்துக்
¹ கொல்லாக் கோலத் துயிருயர் தோரை

வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத்
தலைத்தோர் தாளைத் தலைவற் குணத்தனன்

கூரு. சிலத்தா ரகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை
யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கோல் வேந்தே

யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண

† வாரிய மன்ன ரமார்க்களத் தெடுத்த

² சீரியல் வெண்குடைக் † காம்புநனி சிறந்த

க௦௦. ³ சயந்தன் வடிவிற் றிலக்கோ லாங்குக்

கயந்தலை யானையிற் ‡ கவிசையிற் காட்டி

யிமையச் சிமையத் திருங் || ⁴ குயி லாலுவத்

துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி

⁵ யமார்க்கள⁴ மரசன தாகத் துறந்து

க௦ரு. ⁶ தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர் தம்மேற்

கூ௩. போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். க௩. காண - கண்டவளவிலே.

க௦௨. குயிலாலுவம் - இமவான்பக்கத்து ஒருபகுதி.

(கூ௮) ஆரியமன்னரென்னுந் தொகுதி யொற்றுமைபற்றிக் (க௦௧)காட்டி
(க௦௩) வணங்கிக் (க௦ரு) கொண்டோரெனச் சிலர்வினை வேறுசிலர்வினையொடு
முடிந்தது.

¹, “சடையின ருடையினர் சூம்பற் பூச்சினர், பிடிக்கப்பீலிப் பெருதோன்பா
ளர்”, “தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த, மாபெருந் தாளை மன்னகுமரர்”, “தவப்
பெருங்கோலங்கொண்டோர்” சிலப். ௨௬: ௨௨௫ - ௬; ௨௭: ௧௭௯-௮௦; ௨௮: ௧௦௫.

². கூ௮ - கூ. “பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல் வெண்குடைக்
காம்புநனிகொண்டு” சிலப். ௩: ௧௧௯ - ௫.

³. “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள, வெய்திய சாபத் தீந்திர சிறுவனெடு,
தலைக்கோற் றுளத்துச்சாரம்”, “மன்னவன் கோயி, வித்திர சிறுவன் சயந்தனுகென”
சிலப். ௩: ௧-௩; ௧௧௯.

⁴. நீலகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் ௧௯௦ - ஆம் பாட்டுரையில், ‘குயிலாலுபரம்’
என்று ஒரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

⁵. “தேன்மிடைத்த தாரினுன் செங்களஞ் சிறந்தது” (சீவக. ௨௭௯) என்பதையு
யும், “இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதவின் இவன் களம் என்று” என்னும் அதன்
விசேட யுரையையும், “ஒன்றி விரண்டாயிற்று மூன்றடக்கி நான்கினல், வென்று
களங்கொண்ட வேல்வேந்தே” (பு-வெ. ௬: ௧௭௭) என்பதையும்பார்க்க.

⁶. இக்காதையின் ௧௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘ஒளித்து’ † ‘ஆரியமாக்களமர்’ ‡ ‘காம்பினிற்சிறந்த’ § ‘கவினை
காட்ட’ || ‘கயிலாயத்து’ ¶ ‘அரசரனுக்குறந்த’

கொதியழற் சீற்றங் கொண்டோன் கொற்றம்
புதுவ தென்றனன் போர்வேற் செழியனென்
றேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்

கக௦. தாமரைச் செங்கண் டழனிற்ங் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம் வாழ்கவென் றேத்திக்
கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சம் யானையிற்
கக௧. சிறுகுர னெய்தல் * வியலு ரெறிந்தபி

1 னாப்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி னிலைச்செரு வென்று
நெடுந்தேர்த் தானையொ டிடுமபிற்புறத் திதுத்துக்
கொடும்போர் கடந்து * நெடுங்கட லோட்டி

கஉ௦. யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக்
கடம்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்
நெடுந்தார் வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே

ககஅ - க௦௭. ஆரியமன்னர் அமர்க்களத்தில் தங்களுக்கெடுத்த குடையிற்
காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆணைக்கழுத்திலிருத்திய ஆசிரியன் கையில்
தலைக்கோலாகக் காட்டியும், குயிலா லுவமென்னும்..... .. அமர்க்களம்
அரசனதாகத் துற்றந்தும், தவப்பெருங்கோலங் கொண்டாராயினார் தம்மேற்
சேற்றங்கொண்டோன் கொற்றம் புதிதென்றான்.

ககச - ௧௦. யானையினைபுடைய வியலார்.

கக௭. நேரிவாயில் - உறையூர்த் தெற்கிவ்வாயிலதோளார்.

கஉ௦. ஆரியமன்னரென்று-முன்னொருகால் இவனுக்குத் தோற்றார்சிலர்.

1. ககச - ௭. "நின் மைத்துன வளவன் கின்னியொடு பொருந்தா, பொத்த பண்
பின் ரொன்பது மன்ன, ரிளவரசு பொருஅ ரேவல் கேளார், வளநா டழிக்கு மாண்பின
ராதல், னொன்பது குடையு மொருபக் லொழித்தவன், பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்
படுத்தோய்" சிலப். உள். கக௭ - உ௩.

2. ககசு - உ௧. "மறத்துறை முடிந்த வாய்வாட் டானையொடு, பொங்கிரும்பரப்
பிற் கடல்பிறத் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன்"
(சிலப். ௩௦. கட்டுரை, கக - ௧௦); "கோடுதரல் பெளவங் கலங்க வேலிட், றுடைதிரைப்
பரப்பிற் புகுட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவந் கண்டோர்", "கெடலரும் டல்புகழ்
நிலைநீர்புகுக்கு, கடலொ டிழந்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். சக, சஅ); "மட்
டலிழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முந்நி
யொங்குதிரைப் பெளவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா ணைக்க திறத்துக் சென்றமுந் த"
(அகநா. உகஉ); புறநா. ௩௬௬ - ஆம்பாட்டிலும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.

(பி - ம்.) * 'வியலார்' † 'இடுழியாத்திதுத்துக்கடம்போர்'

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த வுணர்ந்த
வரைச ரேறே யமைகலின் சீற்ற

கஉரு. மண்ணுள் வெந்தே + நின்¹ வா னுட்க

² டண்ணன் பொருரை மணலினுஞ் சிறக்க
வகழ்கடன் ஞால மாள்வோய் வாழி
யிகழா தென்சொற் கேட்டல் வேண்டும்
வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யாண்

கங். டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை

³ வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிநி ட னூங்கனோர் மருங்கிற்

கங்ரு. ⁴ கடற்கடம் பெறிந்த காவல னுயினும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னுயினு

⁵ நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
மேனிலை யுலகம் டி விடுத்தோ னுயினும்
போற்றி மன்னுயிர் || முறையிற் கொள்கெனக்

கச௦. கூற்றுலரை நிறுத்த கொற்றவ னுயினும்

⁶ வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு

பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னுயினு

கஉங. புரையோர் - உயர்ந்தோர்.

1. "நீ, நீடு வாழிய தெடுத்தகை தாழ்தீர், வெண்டலைப் புனரி யலைக்குஞ் செந்தி, னெடுவே னிலைஇய காமர் வியன்றுறைக், கடுவளி தொகுப்ப லீண்டிய, வடுவா முழுகர் மணலினும் பலவே" புறநா. ௫௫.

2. ஆன்பொருதை—சேரநாட்டினுள்ள தொருநதி; இஃது ஆன்பொருத்தமெனவும் வழங்கும்; "வாழிவருபுணவீரான் பொருதை குழிதரும் வஞ்சியார் கோமான்" சிலப், உக; "மலையரையன்"—பதிற்றுப்பத்தில் ௫௦ - ஆம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க; "தண்ணுன்பொருளை மணலினும் பலவே" (அகநா. கங.); "தன்பொருளைப்; புனலிடையும், வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி", "தண்ணுன் பொருளை வெண்மணல்", "வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங் கல்லென் பொருளை" (புறநா. கக, கச, க௮௭) "ஆன் பொருளையும் வையையும் போலும் யாற்றினும்" (தொல் - கற்பு. கு. ௫௦ - த.

3. ககங - ச. சிலப்பதிகாரம், உஅ: க - க௦.

4. சிலப்பதிகாரம் உக: அக - உ; உரு: க - உ ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க; "குடக்கோச் சேரலன் குட்டிவர் பெருந்தகை, விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்" மணி, உஅ: க௦௩ - ச.

5. சிலப்பதிகாரம், உக: க௩ - ஆம் அடியின் கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டபார்க்க.

6. "வன்சொல் யவனரவளநாடு வன்பெருங்கற், மென்முமரியாண்ட" சிலப், உக.

(பி - ம்) * "தம்மொடு பொருந்தா வுணர்ந்த" + "நீதின்வாழ்தாடண்ணார் பொருளை" † "ஊங்கனார் மருங்கும்" ‡ "கொடுத்தோன்" || "முறைமையிற்"

- * மிகப்பெருந் தாணியோ டிருஞ்செரு வோட்டி
 1 யகப்பா வெறிந்த வருந்திற லாயினு
 கசரு. முருகெழு மாபி 2 னயிரை மண்ணி
 யிருகட னீரு மாடினோ னுயினுஞ்
 சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
 மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னுயினு
 மீக்கூற் றுளர் யாவரு மின்மையின்
 கசுரு. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்
 மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் 3 மருங்கிற்
 செல்வ நில்லா தென்பதை வெல்போர்த்
 தண்டமி முகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்
 கண்டீன யல்லையோ காவல் வேந்தே
 கசுரு. யிளமை நில்லா தென்பதை பெடுத்திங்
 4 குணர்வுடை மாக்க ஞரைக்கல் வேண்டா
 திருஞெமி ரகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே
 நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டீன
 விண்ணோ ருருவி னெய்திய நல்லுயிர்
 கசுரு. மண்ணோ ருருவின் 5 மறிக்கினு மறிக்கு
 மக்கள் யாக்கை பூண்ட || மன்னுயிர்
 மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்தும்
 விலங்கின் யாக்கை 6 விலங்கிய வின்னுயிர்
 கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் காணு
 கசுரு. 7 மாடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்
 கூடிய கோலத் தொருங்குநின் நியலாது

கசரு. அயிரை - ஓர்யாறு. அதிலே குளித்து.

கசுள. சதுக்கப்பூதர் - அமரபதியிற் பூதங்கள்.

கசுக. மீக்கூற்றாளர் - மேற்பட்ட வார்த்தையையுடையவர்கள்.

3. "அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த, பொன்புனை யுழினை வெல்
 போர்க்குட்டிவ" (பதிற். உஉ); "அகப்பா வெறிந்து பகற்றீவேட்டு" ௬௪ ந-ஆம்பத்
 துப்பதிகம்.

4. அயிரையை ஒருமலையென்றுங் கூறுவர்; "இருகட னீரு மொருபக லாடி, யயி
 ரை பரைஇ" (பதிற். ௩-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு னயிரையி னிலைஇ" "உருகெழு
 மரபி னயிரை பரைஇ"; "உருகெழு மரபி னயிரை பரவி" ௬௪, ௭௯, ௮௮, ௯௦.

5. கசுரு - கூ. "ஆடுகூத்த ரணியே போல, வேற்றோ ரணியொடு வந்தீரோவென'
 மணி. ௧௨: ௩௧ - உ.

(பி - ம்.) * 'மிகப்பெரும்' + 'மருங்கு' † 'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா'
 'மறிக்கனுமறிக்கும்' || 'இவ்வுயிர்மிக்கோர்' 6 'எய்துமிவ்வுயிர்'

¹ செய்வினை * வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது

² பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலி

³ னெழுமுடி மார்புரீ யேந்திய திகிரி

கஎஃ. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள் வேந்தே

யரும்பொருட் † பரிசிலே னல்லே னியானும்

பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்

மலர்தலை யுலகத் * துயிர்போகு பொதுநெறி

⁵ புலவரை யிறந்தோய் போகுதல் ‡ பொறேன்

கஎஃ. வானவர் போற்றும் வழிநின் களிக்கு

நான்மறை § மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா

|| னருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய

பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாத் செய்த ஆரம்.

ககக. பொருள் பரிசிலாக வருவேனல்லேன்; அதுகாரணமாகச் சொல்ல வந்தேனல்லேன்.

ககக. பொதுநெறி - பிறந்திறப்போரெல்லாரும் போம்வழி.

ககச. ⁵ புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை கடந்தோய்.

ககஃ. வானவர் போற்றும்வழி - மோட்சமார்க்கம்.

(கஎஃ) அளிக்கும் (ககச) வேள்விப்பார்ப்பானென்க.

கஎஅ. வேள்வி - இராசகுயம்.

¹. ககஅ - அ, “ஐயமுண்டோ வாருயிர் போனார், செய்வினை மருங்கிற் சென்ற பிறப் பெய்துதல்” மணி. சு: கஃஅ - கூ.

². “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை” மணி. உஉ: கூக.

³. “எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து, தோன்புரித் தடக்கைச் சான்றார் மெய்க்மறை”, “எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப், புரையோர்”, “எழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்” (பதிற். கச, கக - சுஃ) என்பவற்றிலும், “எழுமுடியென் பது, அரசரைவென்று அவர்கள் எழுமுடியானுஞ் செய்ததோராரமாம்” (பதிற். கச - உரை) என்பதனுமுணர்க.

⁴. “உயிர்வழங்கு பெருநெறி” மணி. கஉ: கூஉ.

⁵. “புலவரை யிறந்த புதர்” மணி. ஓ: கஃக.

(பி - ம்.) * ‘வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வாள்’ † ‘பரிசிலல்லேன் யானான் பெருப் பெயர்’ ‡ ‘போற்றேன்’ § ‘மரபின் வேள்வி’ || ‘அருமறை மரபினரசர்க் கோங்கிய’

- 1 நாளேச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே
கஅ௦. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு
மிதுவென வரைந்து வாழ்நா ண்ணர்ந்தோர்
முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை
வேள்விக் கிழத்தி யீவனொடுங் கூடித்
2 தாழ்கழன் மன்னர் நின்னடி போற்ற
கஅ௩. 3 ஆழியோ ழீழி யுலகங் காத்து
+ நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்று
மறையோன் மறைநா 3 லுழுது வான்பொரு
ளிறையோன் செவிசெழு வாக வித்தலின்
வித்திய பெரும்பதம் விளைந்துபத மிருத்துத்
கக௦. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த
னன்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற்
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய முறைமையின்
§ வேள்விச் சாந்தியின் விழாக்கொள வேவி
கக௩. யாரிய || வரசரை யருஞ்சிறை நீக்கிப்
* பேரிசை வஞ்சி முதூர்ப் புறத்துத்
தாழ் 4 நீர் வேலித் தண்மலர்ப் பூம்பொழில்
** வேளா விக்கோ மானிகை காட்டி
†† நன்பெரு வேள்வி ‡‡ முடித்ததற் பின்னாட்

.....ஆரியமன்னர்க்காட்டி விடுதலீறாய்.....

கஅ௦. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅ௨. உலகில் ஓரிடத்திலுமின்னை.

கஅ௩. வேள்விக்கிழத்தி - வேண்மான். கஅ௬. பதம் - உணவு.

ககஅ. வேளாவிக்கோமானிகை - வேள்ஆவிக்கோமந்திரம்.

1. 'காலச்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப் படுவார் - மாலைக், கிடந்தா நெழுத லரிதான்மற் றென்கொ, லறங்காலச் செய்யாத வாறு' அறநெறி. சுள.

2. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடிபோற்ற" சிலப். ௩௦: ௧௬௬.

3. சிலப்பதிகாரம், ௩௦: ௧௪௦ - சு.

4. ௧௬௬ - அ. புறநானூறு, ௧௬ - அவநாரிகை

(பி - ம்.) * 'அறவென் றெண்ணற், கேள்வி யின்னுயிர் நீங்கென நீங்கும்'

† 'நீவா ழியரோ' § 'உழுதுவான்' § 'வேட்கைச் சாந்தியின் விழாக்கொள் செய்கென்'

|| 'அரச ரருஞ்சிறை' 4 'நீர்க் கேணி' ** 'வேள்விக் கான மானிகை கட்டி.'

†† 'நம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தபின்னாட்'

௨௦௦. டம்பெரு நெடுநகர்ச் சார்வதுஞ் * சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செய்க நீயென

வில்லவன் கோதையை விருப்புட னேனிச்

¹ சிறையோர் கோட்டஞ் + சீமின் யாங்கணுந்

கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென

௨௦௫. ² வழம்பில் வேனோ டாயக் கணக்கரை

முழங்குநீர் வேலி மூது ரேவி

³ யருந்திற் † லரசர் முறைசெயி னல்லது

பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாதெனப்

பண்டையோ ருரைத்த ‡ தண்டமிழ் நல்லுரை

௨௧௦ பார்தொழு தேத்தும் பத்தினி யாகவி

னாற்புனை சென்னி யரசற் களித்துச்

⁴ செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாமை

தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து

வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்

௨௧௫. வெஞ்சினம் விளியார் வேந்த || ரென்பதை

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரறியக்

குடதிசை ¶ வாழுங் கொற்றவற் களித்து

மதுரை மூதூர் மாநகர் கேடுறக்

⁵ கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் ** விளைத்து

௨௨௦. நன்னா டீணந்து †† நளிர்கினை வேங்கைப்

பொன்னணி புதுநிழற் பொருந்திய நங்கையை

யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி.

(௧௧௪) விழாக்கொளவேலி (௨௦௨) வில்லவன் கோதையையேவியென்க.

௨௦௫ - சு. அழும்பில்வேன்.....மூதூர்களிலே இப்படிச்செய்யுமென்று
ஏவியென்க. ௨௨௨. ஆசான் - புரோகிதன்.

1. "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்
மின்" (சிலப். ௨௧: ௧௨௬ - ஏ); "தறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்" (மணி.
௧௯: ௧௬௬); "தம்பியை முகத்துணைக்கீ, யூர்பிணிகோட்டஞ் சீப்பித் துருதவ னுண்ட
தாட்டைப், பார்பிணிகறையிளங்கிப் படாமரசுரைவியென்றான்" சீவக. ௨௧௭௨.

2. சிலப். ௨௫: ௧௭௭; "விளங்குபெருத் திருவின் மான விறல்வே, எழும்பில்"
மதுரை. ௧௪௪-௫.

3. மாதவர் தோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவ வின்றெனி னின்றால்" மணி:
௨௨: ௨௦௮ - கூ; குறள், குசக - பரிமேல். வீசேடவுரையைப்பார்க்க.

4. "செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். ௨௧.

5. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௪௪.

(பி - ம்.) * சொல்லி மன்னியற் கொப்பன செய்க நீரென' † 'சீமி னெங்கணும்
கறைகெழு நல்லுர்க்' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா நல்லுரைப்' || 'என்பது'
¶ 'ஆனம்' ** 'வீழ்த்து' †† 'நளிர்கினை'

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று
மேலோர் விழையு நூனெறி மாக்கள்

௨௨௫. பால்பெற வருத்த பத்தினிக் கோட்டத்
திமையவ ருறையு மிமையச் செவ்வரைச்
சிமையச் சென்னித் * தெய்வம் பரசிக்
கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப் படிமத்து
² வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
௨௨௬. முற்றிழை [†] நன்கல முழுவதும் பூட்டிப்
³ பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
⁴ வேள்வியும் விழாவு நாடொறும் வருத்துக்
⁵ கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென வேவினன்
⁶ வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

௨௨௭.—நடுகற்காதை முற்றிற்று.

௨௨௪. நூனெறிமாக்கள் - [†] தபதிகள்.

(௨௨௪) இவர் (௨௨௨ - ௩) அந்தணர் முதலாயினரோடு சென்று (௨௨௫)
வருத்த பத்தினிக்கோயிலில் (௨௨௭) கைத்தொழின் மிகுத்த படிமத்திலே
(௨௨௬) ஆபரணங்கள் பூட்டி.

௨௨௬. பூப்பலி - அருச்சுனை. காப்பு - திக்கிறேவதைகள்; கடைநிறுத்தி-
கடைவாயிலினி றுத்தி.

௨௨௨. வேள்வி - ஓமம். விழா - உற்சவம்.

௨௨௩. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(௨௨௬) நங்கையைப் (௨௨௫) பத்தினிக்கோட்டத்துத்(௨௨௭) தெய்
வப்படிமத்திலே (௨௨௬) கடவுள் மங்கலம் செய்கெனவேவினனென்க.

1. கடவு னெழுதிய படிமங் காணிய, வேட்கை" மணி. உசு: ௪-௫.

2. வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்" மணி. ந: ௧௬௭-௮; ௧௬: ௫-௬.

3. சிலப்பதிகாரம், உசு: ௧௬-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்ச்சு; "கலம்பகர் பீடிகைப்
பூப்பலி கடைகொள்" மணி. எ: ௧௨௨.

4. "விழுவொலியும் வேள்வொலியு மாணன் கண்டாய்" (தேவாரம், நா. மழபாடி-)
"சாறுந் வேள்வியுத் தலையயங்குமே" கம்ப. நாடு. ௫௬.

5. "கடவுண் மங்கலஞ் செய்த பின்னாள்" சிலப். உசு. உரைப்பாட்டுமடை.

6. வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்ததை" சிலப். ந: ௧.

(பி - ம்.) * 'தெய்வம் பாச்சுக், கைவினை.....படிவத்து' [†] 'நன்கலன் முழுவதும்'

[†] 'சம்பத்திகள்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்களைத்.

உரைப்பாட்டேமடை.

குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்டசேர
லாதற்குத் திகமொளிரூயிற்றுச் சோழன்மக ளீன்றமைந்தன் கொங்
கர்செங் களம்வேட்டுக் * கங்கைப்பேர்பாற்றுக் கரைபோகிய செங்
குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வர் திருந்தகாலை வடவாரிய மன்
னராங்கோர் மடவாலை மாலைசூட்டி யுடனுறைந்த விருக்கைதன்னி
லொன்று + மொழிகையினராய்த் தென்றமிழ்நாடாளுமவேந்தர் செரு
வேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவழு மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற
புலி கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி † மன்னரீங் கில்லைபோலு
மென்றவார்த்தை யங்குவாழுமாதவர்வர் தறிவுறுத்த விடத்தாங்க
ணுருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு துரந்ததுபோ லிமய
மால்வரைக் கற்கடவுளா மென்றவார்த்தை யிடந்தூர்ப்ப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே இடைசொல்லவேண்டாவாயிற்று.

ஒருமொழி - தன் ஆணையினே.

ரூயிற்றுச்சோழன் - சூரியவங்கிசத்துச் சோழன்.

சோழன்மகன் மைந்தனாகிய செங்குட்டுவன்.

சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே சினத்தைமிருத்தது.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலை.

ஒன்றுமொழி நகையினராய் - தம்மில் ஒத்தவார்த்தையுடனே சிரிப்
பினராய்.

இடந்தூர்ப்ப - இடத்தினின்றும் தூர்ப்ப.

1. "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயத், தென்னங் குமரியொ டாயிடை. மன்
ழிக் கூறுதர் மறந்தபக் கடத்தே", "வடதிசை யெல்ல யிமய மாகத், தென்னங் குமரி
யொ டாயிடை யரசர், முரசடைப் பெருஞ்சமத் ததைய வார்ப்பெழ.....குட்டுவ"
பதிற். கக, சக.

2. "கங்கைப் பேர்பாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" சிலப். ௧௦. கட்டுரை
கக - ச.

(பி - ம்.) * 'கங்கையாற்றுக்கரை' † 'மொழியுத்தகை' ‡ 'மன்னரில்லைபோலு
பூங்கொன்ற'

டரசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய பேரிமயக் கற்சுமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற் கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர் நீண்முடிபாற் பலர்தொழு + படிமங்காட்டித் தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் ¹ கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னாட் கண்ணகி தன்கோட்டத்து மண்ணரசர் திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி + முகத்திற் சிலசெங்கய வீருமிழப் பொடியாடிய கருமுகிறன் புறம் புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன்றன் வினையுருத்துக் குறுமகனாற் கொலையுண்ணக் காவலன்ற னிடஞ்சென்ற கண்ணகிதன் கண்ணீர் கண்டு மண்ணரசர் பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற் றுயிரிழந்தமை மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு ² மாசாத்துவான் § றுன்றுறப்பவு மனைக்கிழத்தி யுயிரிழப்பவு மெனைப்பெருந் || துன்பமெய்திக் காவற் பெண்டு மடித்தோழியுந் கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு முடன்கூடிச் சேயிழையைக் காண்டுமென்று மதுரைமா நகர்புகுந்து முதிராமுலைப் பூசல் || கேட்டாங்கடைக்கலமிழ் துயிரிழந்த விடைக் குலமக னிடமெய்தி ** யையையவண் மகளோடுங் வையையொரு வழிக்கொண்டு மாமலையீ மிசையேறிக் கோமகடன் கோயில்புக்கு நங்கைக்குச் சிறப்பயர்ந்த செங்குட்டுவற்குத் திறமுரைப்பார்மன்.

அணங்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்.

‘வடவாரியர்’ என்றதுமுதலாக, ‘கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னாள்’ என்பதீறாக முன்பு செய்ததனைக் கொண்டு கூறியதாக்கி யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை யிகழ்த்து; ³ “அறனென்னு மடவோய்” என்றுவைத்து. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய்.

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டு; இதனை முன்னே மடுத்தலான் மடையாயிற்று.

¹: சிலப்பதிகாரம், உ.அ: உ.கந.

²: “கோவலன் ருதை மாதவம் புரிந்தோன்” மணி. உ.அ: எக.

³: சிலப்பதிகாரம், க.அ: “தறைமலி”

(பி - ம.) * ‘நீர்ப்படுத்துவெஞ்சினவேல் வேட்கைதீங்க’ + ‘படிவம்’ + ‘முகத் துச்சில’ § ‘தான்றுறக்கவும்.....இழக்கவும்’ || ‘துயரெய்தி.....மடித்தொழியுந்’ || ‘கண்டாங்கடைக்கல மிழந்தயிருலந்த’ ** ‘ஐயையவண் மகளோடுவையை ... மலையிசை’

தேவந்திசோல்

முடிமன்னர் மூவரும் * காத்தோம்புந் தெய்வ
வடபே ரிமய மலையிற் பிறந்து
கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த
தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான் கண்டீர்
சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

† காவற்பெண்ணேசோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காத்தற் கணவன் † கைப் பற்றிக்
1 குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டீர்
தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டீர்

அடித்தோழிசோல்

‡ தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த
வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லைக்
2 கற்புக் || கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த
பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்
பூம்புகார்ப் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர் மூவரும் காத்தோம்புமலை - தமது இலாஞ் சீனையிட்டுக்காத்த மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலாள் - கண்ணகி. கடம்படாள் - கோபித்து வெகுளாள். நீரினமையின், குடம்புகாக் கூவலென்றார்.

“தற்பயந்தாட்கு” — சொல்லில்லை, முற்று. இவ்வாறு கற்பைக் கடனாக மேற்கொண்டு.

1. “குடம்புகாக் கூவல் குழகாக்கும்” தொல். அகத்திணை. கு. சஉ. த. மேற்.

2. “கற்புக் கடம்பூண்ட வீததெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்” (இலப். கரு. கசக - ச. எட்டிதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘காவற்பெண்டிர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’ § ‘தற்பயந்தாட்க் கில்லைத் தன்புறங் காத்த வெற்பயந் தார்க்கு’ || ‘கடள்’

சிலப்பதிகாரம்

தேவந்தியரற்று

செய்தவ மில்லாதேன் தீக்கனாக் கேட்டநா
 னெய்த வுணரா திருந்தேன்மற் * நென்செய்தேன்
 மொய்குழன் மங்கை முலைப்பூசல் கேட்டநா
 ளவ்வை யுயிர்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி
 யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி

† காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் நன்னைக் குறுமகன் ‡ கோளிழைப்பக்
 காவலன் நன்னுயிர் நீத்ததுதான் கேட்டேங்கிச்
 சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம் பலசெய்து
 மாசாத்து வானுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை
 மாநாய்கன் § தன்னுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் நன்வீவுங் காதலிநீ பட்டதுஉ
 மேதிலார் தாங்குது மேச்சரையுங் கேட்டேங்கிப்
 போதியின்கீழ் மாதவாழ்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த
 மாதவி தன்னுறவுங் கேட்டாயோ தோழி
 மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ தோழி

தேவந்தி ¶ ஐயையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர் காட்சி யடைக்கலங் காத்தோம்ப
 வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் றுயிர்நீத்த
 வவ்வை †† மகளிவடா னம்மணம் பட்டிலா
 வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ தோழி
 மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழி

“கோவலன்”—இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென்று.

“ஐயந்தீர்”—ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள். உயிர்நீத்த ஓளவை -
 மேலன்பால் உயிர்விட்ட மாதவி. மணம்பட்டிலா ஐயையென்றது, மாதவி
 தமையால் மணம்படுத்தவாரின்மையின்.

(பி - மீ.) * ‘என்செய்தோ’ † ‘காவற்பெண்டரற்று’ ‡ ‘நீங்கிழைப்பக், காவ
 லன் நன்னுயிர் நீத்ததுங் கேட்டோங்கிச் சாவது’ § ‘தன்னுறவு’ || ‘காதலனின்
 னுயிரும்’ ¶ ‘ஐயையைக்காட்டியது’ ** ‘கவ்வைதீர்’ †† ‘மகளிவ டான்மணம்
 பட்டிலான்’

சேங்குடவேன் கூற்று *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேகொல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் புனைமே கீலவனைக்கை
நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம் பொன்னிழைசேர்
மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசும்பிற் றோன்றுமால்

சேங்குடவேற்குக் கண்ணகியார் + கடவுணல்லணி காட்டியது.

தென்னவன் மீதிலன் றேவர்கோன் றன்கோயி
னல்விநுந் தாயினு னாவன் றன்மகள்

¹ வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு + யானகலே
னென்னோடுந் § தோழியீ ரெல்லீரும் வம்மெல்லாம்

வஞ்சிமகளிர்சொல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயத்தீ ரெல்லீரும் || வம்மெல்லாந்
கொங்கையாற் கூடற் பதிசிதைத்துக் கோவேந்தைச்
செஞ்சிலம்பால் வென்றோப் பாடுதும் || வம்மெல்லாந்
தென்னவன் றன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்

* செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியரென்
றெங்கோ || முறைநா வியம்பவீந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
பாண்டியன் றன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம் **

“என்னே” — என்னேயிஃது என்னே யென்பது செங்குட்டுவன் கூற்று.
மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்” — முன் மானிடயாக்கையிற்கொண்ட சிவப்பாதித் தெய்வ
யாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினுள்ளென்பதுபற்றி, நான் அவன்மகனென்
றான். வென்வேலான் குன்று - ரெங்குடி. நான் குன்றில்வந்து விளையாடு
வேன் ; நீங்களும் அங்கே வாருங்கோளென்றான்.

“வஞ்சியீர்” — செங்குட்டுவன் பரிகரத்தின்மகளிர்.

“செங்கோல்” — எங்கோ - சேரன். முறைநா - முறையைபுடைய நா.
முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன் புகழ்ந்தடிபுயோடு கூறினார்.

3. “வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டு வீரும்பார்கொல்” கவி. உள்.

4. “செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழாமெத், தென்புலங் காவன் மன்னவன்” சிலப்.
உஅ: உகஉ - ன்.

(பி - மீ.) * ‘தோதகோ, என்னேயீ தென்னேயீ தென்னேயீ தென்னென்கொல்’

+ ‘கடவுண்மல்கலந் காட்டியது. வாஞ்சுரவடி’ + ‘நான்’ § ‘தோழி ரெல்லீரும்...
என்று செங்குட்டுவற்கு.....காட்டியது’ || ‘வம்மெல்லாம்’ || ‘மணிதா’

** ‘வேறு ஆயத்தார்’

ஆயத்தார்சோல்

¹ வானவ நென்கோ * மகளென்றும் வையையார்
கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றான் - வானவனை
வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமானை
வாழ்த்துவா ‡ டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்ல வினையாற் றுயருழந்தாள் கண்ணினீர்
கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன் வாழியரோ
வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
குழு மதுரையார் கோமான்றன் றெல்குலமே
மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை
§ நிலவரசர் நீண்முடிமே லேற்றினான் வாழியரோ
* வாழியரோ வாழி வருபுன || னீ ரான்பொருளை
சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்றன் றெல்குலமே
எல்லாநாம்:
காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்
பூவிரி ¶ கூந்தல் புகார்

அம்மானவரி

வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோ
னோங்கரணங் காத்த ஆரவோன்யா ரம்மானை
யோங்கரணங் காத்த ** ஆரவோ னுயர்விசும்பிர்
* ழாங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை
சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை

“வானவன்”—எங்கோனாகியவன் பிரதிட்டித்தமையால் நாம் இவ்
கூறினோம்.

எல்லாநாம் - கோழிநாம்.

“காவிரி”—கூந்தல் - கூந்தல், புகார் பாடுவேம்.

¹. இவ்வெண்பா, சிலப்பதிகாரிற் காணப்படவில்லை.

². சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௨௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

³. „ உஎ: ௧௬௫-ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘மகளென்றான்’ † ‘கொம்பென்றான்’ ‡ ‘தேவர்மகள்’ § ‘தி
னீண்முடி’ || ‘நீர்த்தண்டொருளை சூழ்தருவஞ்சி’ ¶ ‘சோழைப்புகார்’ **
வோனெனவிசும்பு’

¹ புறவுகிற புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறையி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா ரம்மாளை
குறையி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த
² சுறவை முறைசெய்த காவலன் காண்மனை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை

கடவரைக னோரெட்டுங் கண்ணிமைபா காண
³ வடவரைமேல் வாள்வேங்கை பொற்றன்னயா ரம்மாளை
வடவரைமேல் வாள்வேங்கை ^{பே}பூற்றின்னறித் தெட்டுங்
குடைநிழலிற் கொண்டறித்த கொற்றவன் காண்மனை
* கொற்றவன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மாளை

அம்மனை தங்கையிற் கொண்டங் கணியிழையார்
தம்மனையிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாளை
தம்மனையிற் பாடுந் தகையெலார் தாவெந்தன்
கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே யம்மாளை
கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடிற் குலவேந்த
னம்மென் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாளை

கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் கொடி பொலஞ்செய்கோதை வில்லிட
மின்னிலங்கு மேகலை ளார்ப்பவார்ப்ப வெங்கணுந்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று பத் தடித்துமே
தேவரார மாப்பன்வாழ்க வென்றுபத் தடித்துமே

“கடவரைகள்”—திக்கயமெட்டும்.

அம்மனை முன்னிலையாகக் கூடியது; தம்வேட்கை மிகுதியால்.

“அம்மனை”—அம்மனையாடுகின்றனாக் கண்டயின்பு காழும் அம்மனை
யாடுகின்றார் சொல்லியது.

ஏனென்றும் அசை. பாடி...வியங்கோள்.

“பொன்னிலங்கு”—பொன்னிலங்கு பூங்கொடி, பெயர். பந்து = தெறிக்க
கும்பந்து.

¹ எலப்பிதீசரம், உ: 10-உ - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பிடப்படார்க்கு.

² “, உ: 10-உ ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பிடப்படார்க்கு.

³ “இமையவ குறையுஞ் சிமையப் பீடர்த்தலை, கொடுவரி பொத்தி” (எலப். 10: ௧௭ - ௮) என்பதையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம.) * ‘கொற்றவன் பூம்’ + ‘கூடிந் குலவேந்தன் வம்மென்’ + ‘கொடியப்
பொலம்’ ‘பத்தடித்துமே’

பின்னுமுன்னு மெங்கணும் பெயர்ந்துவர் தெழுர் * துலாய்
 மின்னுமின் னினங்கொடி ! விபனிலத் திழிந்தெனத்
 தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபர் தடித்துமே
 தேவரார மாப்பன்வாழ்க வென்றுபர் தடித்துமே
 துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை நீணிலர்
 தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை தானெனத்
 தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபர் தடித்துமே
 தேவரார மாப்பன்வாழ்க வென்றுபர் தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேலிரிஇ யையை
 யுடங்கொருவர் கைகிமிர்த்தாங் கொற்றமே ஊக்கக்

* கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப் பாடிச்
 குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ ஆசல்
 † கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

* ஓரைவ ரீரம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
 போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றுது தானளித்த
 சேரன் பொறையன் மலையன் நிறம்பாடிச்
 கார்செய் ‡ குழலாட வாடாமோ ஆசல்
 கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஆசல்

* வன்சொல் யவனர் வள || நாடு வன்பெருங்கற்
 மென்குமரி யாண்ட செருவிற் * கயற்புலியான்
 மன்பதைகாக் குங் ¶ கோமான் மன்னன் நிறம்பாடி
 மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ ஆசல்
 விறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்து உலாவி. மின்னுமின் - ஒளிவிடுகிற
 மின். நிலத்து - நிலமீது.

“துன்னிவந்து”—கைத்தலத்திருந்ததில்லை, நிலமீதெழுந்ததில்லை; என்
 மது, விரைவுபற்றி.

“வடங்கொண்”—உடங்கொருவர் - ஐயையுடன் நின்றாரிலொருவர். ஒற்
 தை - ஒற்றைத்தாளம்.

1. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௧௫ * கூ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2. “ ” உஅ: ௧௧௫ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு” (சிலப். உஅ: ௧௧௬); “நயனில் வன்சொல்
 யவனர்ப் பிணித்து” பதிற். உ-ஆம் பத்தின் பதிகம்.

4. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ௧௧௭ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * ‘உராய்’ † ‘மீதிலத்து’ ‡ ‘கோவித்’ § ‘குழலையை’ || ‘தாட்டு
 வடபெருங்கற்’ ¶ ‘செங்கோலான்’ நிறம்பாடி, ** ‘விறநிறம்பாடி’

வள்ளைப்பாட்டு

தின்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழ லவைப்பார் புகார்மகளி
ராழிக் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப்
பாழித் தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல்
பாவைமா * ராரிக்கும் பாடலே பாடல்

பாடல்சான் ¹ முத்தம் பவழ வுலக்கையான்
மாட மதுரை மகளிர் குறுவரே
வானவர்கோ னூம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ்[†] சுணக்கும் பாடலே பாடல்

சந்துரற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டார்
‡ கடந்தடுதார்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த வார்த்தை
§ படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
பனந்தோ ளுளங்கவரும் பாடலே பாடல்

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் || பொறையனற்
றாடொழார் வாழ்த்த றமக்கரிது குழொளிய
வெங்கோ மடந்தையு மேத்தின ணீழி
செங்குட் வென்வாழ்க வென்று.

உக.—வாழ்த்துக்காலை முற்றிற்று.

வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு.

1. “பவள வுலக்கை கையாற் றீறிநீத், தவள முத்தம் குறுவான்” சிலப். எ. ௨௦.

(வி - ம.) * ‘ஆர்க்கும்’ † ‘உலக்கும்பாடலோ’ ‡ ‘கடந்தடுதோர்ச்’

§ ‘படர்ந்து’ || ‘பொறியாற்றத்தான்’

முப்பதாவது

வ ர ந் த ரு க ா தை.

- 1 வடதிசை வணக்கிய * வானவர் பெருந்தகை
கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்
1 நேவந் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி
வாயெடுத்த தரற்றிய மணிமே கலைபார்
௫. 3 யாதவ நெத்தற் கேதுவீந் குரையெனக்
கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி
நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி
யணிமே கலைபா ராயத் தோங்கிய
மணிமே கலைதன் வான்றிற ஷுனாக்கு
௧௦. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி
னைவகை வகுக்கும் பருவங் : கொண்டது
செவ்வரி பொழுகிய செழுங்கடை மழைக்க
ணவ்விய மறிந்தன வதுதா டு னறிந்தில
னொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
௧௫. நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின
புணர் || முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
தளரிடை 4 துணுகலுந் தகைபல்குல் பரந்தது
குறங்கிணை திரண்டன கோலம் பொருஅ
நிறங்கினர் சேறடி நெய்தோய் ** தளிரின
௨௦. தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்

௧. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையிலுள்ளாரை வணக்கிய.

௨. கட்புலம் புகுகை - கண்ணறிவிற்கு வெளிப்படுகை.

௧௧. விழுந்தன-நேராகவெழுந்தனவில்கை. புல்லகம் - புல்லப்படுகிறமார்பு.

௧௨. ஆபரணம் பொருவென்றது, இளமையால்.

௧௩. அடிதளிர் நெய்தோய்த்ததன்மையவாயின.

௨௦. தலைக்கோலாசானென்றது, நட்டுவனை.

1. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்" சிலப், ௨௮: ௨௩௪.

3. "மணிமேகலை துறவுங்கேட்டாயோ தோழி" சிலப், ௨௯. "காதலன்"

(பி - ம்.) * 'மன்னவர்' † 'தேவந்தியையைச்' ‡ 'கொண்டிலசெவ்வரி'
அறிந்திலவொத்த' || 'முலையுருந்தன' 4 'துடங்கினதகை' ** 'தளிரின'

௩௦.—வ ர த் த ரு க ா தை

குலத்தலை மாக்கள் செரள்கையிற் * கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென

மாதவி நற்றாய் மாதவிச் குரைப்ப

வருக † வென் மடமகண் மணிமே கலையென்

உரு. ¹ றுருவி லாள் னொருபெருஞ் சிலையொடு

விரைமலர் வானி வெறுநிலத் தெறியக்

² கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து

போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன

௩௦ ளாங்குது கேட்ட வரசனு நகரமு

³ மோங்கிய நன்மணி யறுகடல் வீழ்த்தோர்

தம்மிற் றுன்பர் தானி பெய்தச்

செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை

தன் றுற வெமக்குச் ‡ சாற்றின னென்றே

யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங் கூறினர்

௩௧. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை

§ திருவிழை கோல நீங்கின ளாதவி

னரற்றினெ னென்றாங் கரசற் குரைத்தபிற்

உ௦ = உக. பின்னுள்ளாகச் - சிரமஞ்செய்து முடியாமையாலே தலைக்கோற்
தரம்பெறுந் தன்மையில்லை; ஆதலால், குலத்தலைமாக்கள் கொள்ளாதினைக்
கின்றாரில்லை.

உரு - கூ. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க நினைத்திருந்த காமன் கையற
வென்க.

௩௦ - கூக. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப.

௩௨. செம்மொழிமாதவர் - தவம்படுத்தின சங்கத்தாரான அறவண
வழிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

௩௩. துறவுசொல்லுதல் - வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(ரு) யாதவிறுத்தற் கேதுவின் குரையெனச் (க) சொல்லுகின்றாள்,
(௩௬) திருவிழைகோலம் நீங்கின்படியாலே (௩௭) அரற்றினெனின்றாள்.

¹. “உருவி லாள் னொருபெருங் கருப்புவில்” சிலப். உ: ௪௪.

². “கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறம் கொள்ள
வும்” சிலப். உள். ௧௦௭-௮.

³. “௩௦ - ௩௧. அரும்பெறன் மாமணி, யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர்
போன்று, மைய னெஞ்சமொடு” மணி. உ: ௭௨ - ௪.

(பி - ம்.) * ‘கொள்ளாளியாது’ † ‘என்மகண்மணிமேகலையெனவுருவிலாள்’
‡ ‘சாற்றின தொன்றே, யன்புட னன்மொழி யருளுடன் கூறுனன், பருவ மன்றிய்’
§ ‘திருவீழ்கோலம்’

1. குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்
 2. * துடித்தனன் புருவந் துவரிதழ்ச் செவ்வாய்
 சா. மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி மயங்கின
 டிருமுகம் + வியர்த்தனள் செங்கண் சிவந்தனள்
 கைவிட் டோச்சினள் கால்பெயர்த் தெழுந்தனள்
 பலரறி வாராத் தெருட்சியண் மருட்சிய
 னுலறிய நாவின் னுயர்மொழி † கூறித்
 சா. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
 கொய்தனிரக் குறிஞ்சிக் கோமான் மன்முன்
 கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
 § மடமொழி நல்லார் மாணிழை யோரு
 3. ளரட்டன் செட்டித னாயிழையீன்ற
 சா. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றிய
 4. மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்
 5. || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்
 மங்கல மடந்தை † கோட்டத் தாங்கட்
 செங்கோட் டியர்வரைச் சேணுயர் சிலம்பிற்
 சா. பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரம்பிய

- நாடி. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத் தன்னிடத்திலேயுடைய கூந்தல்.
 சா. தெய்வமுற்று - தெய்வமேறி.
 சக - நாடி. அரட்டன் செட்டி ..... மாகிய ..... கைக்கொண்டு ... குடும்பத்
 தையுடையான் ; திருவடிபிடிப்பான்.
 சா. மங்கலமடந்தை - 4. மங்கலாதேவி
 சா. செங்கோடு - செவ்விகாணகோடு.
 சா. பிணிமுகநெடுங்கல் [முளம்பின்முகம் ; இது வில்முகம்.]

1. “குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்தி” (சிலப். ௧௪: ௮௪); “குரற்றலைக்
 கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ” மணி. ௮: ௧௬.
 2. ௧௬-௪௩. “தெய்வமுற்றேனவியதம்...உணர்ந்தோரே” சிலப். ப. ௮௬.
 3. ௪௬-௫௦ = சிலப். ௩௦: ௧௨௬-௧௩.
 4. சிலப். ௨௬: ௬௨-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.
 5. சிலப். ௩௦: ௧௩௩.
 6. மங்கலா தேவியென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம் அல்லது மங்களுரை
 பதி இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.
 (பி - ம்) * “துடித்தனபுருவம்” + “வியர்த்தனசெங்கண் சிவந்தனகை” † “கூறி
 னடெய்வ” § “வடமொழி” || “சேடக்குடும்பியன் சிறுமகனங்கு”, “சேடக்குடியன்”
 ¶ “பீடத்தாங்கட்”

வணிகயம் பரவுள் வாங்கவை யிடையது
கடிப்பகை * துண்கலுங் கவிரிதழ்க் குறுங்கலு

1 மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துகு ரீரு
முண்டோர் சண்பத னுட்புக் காடினர்

௧௦௦. பண்டைப் பிறவிப ராகுவ ராதலி
னாங்கலு + கொணர்ந்தாங் காயிழை தோட்டத்
தோங்கிருங் கோட்டி : யிருந்தோ யுன்கைக்
குறிக்கோட்டகையது கொள்கெனத் தந்தே

2 னுமித்தாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே
௧௦௧. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டண்மை

முதிரா தந்ரீர் முத்திற மகளிரைத்
தெளித்தனை § பாட்டினிச சிறுகுறு மன்னி

* ரொளித்த பிறப்பின ராகுவர் காண்ப்
பாசண் டன்பான் பார்ப்பனி தன்மேன்

௧௦௨. மாடல || மறையோய் லந்தே நென்றலு
மன்னவன் விம்மித மெய்தியம் மாடலன்
றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து
கேளிது ¶ மன்னு கெடுகெனின் தீயது

4 மாஸதி பென்பான் மாற்றார் குழுவியைப்

௧௦௩. பால்கரர் தூட்டா பழுவினை யுருந்துக்
கூற்றுயிர் கொள்ளக் குருவிக் கிரங்கி

௧௦௪. கடிப்பகையுண்கல் - வெண்கிறகமிகுபொன்ற துண்ணி யகல், கவி
ரிதழ்க் குறுங்கல் - முருக்கமழப்போன்ற சிறந்தகையுடையகுறியகல்.

௧௦௫. இடிக்கலப்ப - மர்வைக்கலாத்தாலொத்த. இடிழ்த்துரு.....

௧௦௬. ஸுமிழை கோட்டி - மங்கலாதேவிமேயில்.

௧௦௭. கோட்டி - கோழிவாயில்.

௧௦௮-௯. சந்திராதிதருள்ள அளவும் அதன் கடவுட்டன்மையொழியாது.

௧௧௦ - ௮. உல்கையதாகிய கரகத்துரீரை இம்முவர் பெண்கள்மேலும்
தெளித்தறியென் னுதெய்வஞ்சொல்லுந் தலும்.

1. சிலப். சு: ககசு; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி" (வேக. ககசு); "இழை
யினுங் கொடியினு மிடியினுங் பிணங்கி" பெருங். க. கஉ: சக.

2. சிலப். கர: கசு; "உமித்தாழ்த்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்" கவி. க.

3. "ஒளித்த பிறப்புவுந் திறந்தையாழ்வின்" சிலப். கச: கக.

4. எச - டுள. சிலப். சு: இ-கசு ஆம் அடிக்கை இப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - மீ) * 'நனுகலுங் கவிரிதழ் குறுங்கலும்', 'நனுகலும்' ; 'கொணர்ந்தங்கு'

'இருத்தோ யின்கைக் குறிக்கோட்டகையது' ; 'ஆட்டிச சிறிய மகளிரொளித்த
பிறப்பு முனர்குவர் காணும்' || 'மறைபான்' ¶ 'மன்னே'

பாற்றாத் தன்மைய னாரஞ * ரெய்திப்
பாசண் டன்பாற் ¹ பாடு கிடந்தாட்
காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

௮௦. வந்தன னான்னை வான்றுய ரொழிகெனச்
செந்திறம் புறிந்தோன் செல்ல னீக்கிப்
பார்ப்பணி நன்னெடு ² பண்டைத் தாய்பாற்
³ காப்பியத் தொல்குடிக் கவின்பெற வளர்ந்து
தேவர் திகையைத் தீவலஞ் செய்து

௮௧. நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க

௮௨. னங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி
யுறித்தாழ் ⁴ கரகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள் கூறிப் போயினன் வாரா
ணங்கது கொண்டு போந்தே னாதலி
|| னீங்கிம் மறையோ டன்மேற் றேன்றி
யநீர் தெளி ** பென் றறிந்தோன் கூறினன்

௮௩. மன்னர் கோவே மடந்தையர் தம்மேற்
றெளித்திங் ⁵ கறிகுவ மென்றவன் றெளிப்ப
வொளித்த பிறப்புவர் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றா வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையு நோக்கா

௮௪. யெதி னன்னாட் றயரெழுதி னெழுநகனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந் ⁶ துயரெழுந்தா
யான்பெறு மகனே யென்றுணைத் தோர்

கசு - எ. நீரை அப்பெண்கண்மேலே தெளித்தலும்கூழிந்த பிறப்பு வந்து
உற்றது அவர்க்கு.

(கஅ) 'புகழ்ந்தகாதலன்' என்னுஞ் சொன்முதலாக (க௦௩) 'மாதே
வாராய்' என்னுந்துணையும் உடையதுமாய்கூறும்.

¹. பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல்; 'பாசுடைச் சாத்தற்குப் பாடுகிடந்தா
னக்கு' (சிலப். க: ௧௧௮); 'பன்ன னாயினும் பாடுகிடப்பென்' மணி. ௧௮௮.

². காப்பியக்குடியென்பது சீகாழிக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ளதோறும்.

(பி - ம்.) * 'எய்துபாசாண்டன்' ¹ 'பண்டை மரபாற்' ² 'நங்குல மறையோ
னாகத்' ³ 'கரக மென்கை' || 'கோட்கூறிப்' ⁴ 'நங்கியமனையோடன்' ** 'என
வறித்தோன்' ⁵ 'அறிகுவன்' ⁶ 'துயரெய்தியயான்'

வான்றுயர் நீக்கு மாதே வாரா

யென்னோ டிருந்த விலங்கிழை நங்கை

க௦௫. தன்னோ டிடையிருட் டனித்துய ருழந்து

* போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்

யானது பொறேன னென்மகன் ி வாரா.

வருபுனல் வையை வான்றுகறப் பெயர்ந்தே

னுருகெழு முது நற்குறு பாக்கனின்

க௦௬. வந்தேன் கேட்டேன் மனைகிற் கானே

னெந்தா யினையா பெங்கொளித் தாயே.

வென்றாங் கரற்றி † யினைந்தினைத் தேங்கிப்

பொன்றா முகலத்துப் ‡ போர்வெய் யோன்முன்

குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகனின்

க௦௭. || முதையோர் மொழியின் முன்ற னின்றழத்

¶ தோடலர் போந்தைத் தொடுகழல் வேந்தன்

மாடல மனையோன் தன்முக நோக்க

மன்னர் கோவே வாழ்கென் றேத்தி

முந்நான் மார்பன் முன்னிய துரைப்போன்

க௦௮. ' மனையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க

வுறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு

வானோர் வடிவம் பெற்றவன் பெற்ற

காதலி தன்மேற் காதல் மாதலின்

மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(க௦௫) ' என்னோடிருந்த ' ஆதி (க௦௭) ' என்மகன் வாரா ' இறுதியாகக் கோவலன்மாதாபார்த்தை.

(க௦௭) ' வருபுனல் வையை வான்றுகறப் பெயர்ந்தேன் ' என்பதுமுதலாக (க௦௭) ' எங்கொனியினையோ ' என்பதிற்குக் கருதியுள்ளதே.

க௦௭. குதலை - இளமெய்தி.

க௦௮. உறைகவுள் - தூரத்தின்கண் தகவுள்.

க௦௮. வானோர்வடிவம் பெற்றவன் - கோவலன்.

க௦௮. காதலி - கண்ணகி.

1. க௦௮ - உ.உ. இச்செய்தி, "மனையோன் தன்னிடம், பாருகழித் தியாங்கனும் பறைபட வறடும், வேகயானை வெம்மையிற் கைக்கொள், வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப் பாளன்கைகையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்கு...ஆட்கிய கருணைமறவ' (சிலப். கரு: ௭௫ - ௮௭) என்பதனாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) * 'போந்தைநகிரங்கிப்' † 'வாரான், வருபுனல் வையை வாவறைப் பெயர்ந்தே, யுருகெழு' ‡ 'இனைத்துதைத்தேங்கி' § 'போர்வெய் தன்முன்'. || 'முதிராமொழி' ¶ 'தோடார்'

கஉரு. தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனு

லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணுகும்

வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்

பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலி

னற்புளஞ் சிறந்தாக் * காட்டன் செட்டி

கரு௦. மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி

¹ னுடன்வயிற் றோரா பொருங்குடன் றோன்றி...

ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்

போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி

னாடிய குரவையி னரவணைக் கிடந்தோன்

கருரு. சேடக் * குடும்பியின் சிறுமக ளாயின

ணற்றிறம் புரிந்தோர் பெர்ப்படி பெய்தலு

மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலு

² மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன் விளைதலும்

§ பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்

கசு௦. ³ புதுவ || தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை

* யானே ழூர்ந்தோ னருளிற் றோன்றி

மாரிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்

செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர் படிவமுங்

கையகத் தனபோற் கண்டீன யன்றே

கஉரு - கரு. காதலராகையாலே அறஞ்செய்திலர் ; அதனாற் காதலியாகிய அஞ்செஞ்சாயல் அஞ்சாதணுகும் வஞ்சிமூதூரிற் பிறந்தார்.

கருஉ - ரு. ஆடிபகுரவையின்பயத்தால் திருவடிபிடிப்பான் குலத்திற் பிறந்தான் மாதரி.

ஆதலால்,

கருசு. பொற்படி - பொன்னுலகம்.

கருள. அற்புளம் - அன்புடையவுள்ளம். பற்றுவழிச்சேறல் - பூமியிற் பற்றுள்ளவிடத்தேபிறத்தல்.

¹. சிலப்பதிகாரம், க௦: ௨௨௭.

². "பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு, மறந்தரு சால்பு மறந்தரு ழுன் பருமீ" மணி. ௨௬: ௬௬ - ௭௦.

³. "புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்தர்" கலி. ௨௨; "புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை" புறநா. ௭௬.

⁴. கசு௬௨. "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ" சிலப், ௨௬: ௬௮ - ௭.

(பி - மீ.) * 'அகலா தணுகும்', 'அருகாதணுகும்' + 'அருட்டன்' - § 'அருமீ பின்' § 'பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர்' || * 'அன்றே யொன்றியல்'

கசுரு. ¹ பூழிதோ னாழி யுலகந் காத்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டினன் னாட்டுக்
கலிகெழு கடல் கதழெரி மண்ட

கரு. முலைமுகந் திருகிய மூவா மேனரிப்
² பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து
நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்

³ பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
தேவர் திகையைச் செய்கென் றருளி

கரு. வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி
யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன
ரருஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்

* † குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தருங்

கசுரு. கடல்கு † ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு
மெந்நாட் டாங்க ட் ணிமைய வரம்பனி
னன்னாட் செய்த நாளாணி வேள்வியில்
வந்தி கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்
தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கரு. படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம்.

கரு. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்துமன்னர் - பண்டேவஞ்சியிற் சிறைகிடந்த
மன்னர்.

கசு.உ - நா. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றார்.

¹. சிலப். உரு: கஅச - உ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

². 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, நித்தல் விழாவணி நிகழ்வித் தோனே'
சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, ச; பக்கம், நா:

³. சிலப். உஅ: சுக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

⁴. கரு. சு.0. "அதுகேட்டிக், கொங்கினங் கோசர் தங்கனுட் டகத்து, நங்
கைக்கு வழுவொடி சாந்தி செய்ய, மறை தொழி லென்மம் மாருதாயிற்று", "அது
கேட்டிக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், நய்கைக்கு, நாட்டலி பிடினைக்
கோட்டமுந் துறுத்தாய்கு, அரந்தைகெடுத்து வரந்தரு மிவனென, ஆழத் திங்கை
வையி னுங்கோர், பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப, மழைவீற் றிருந் உவனம்பல
பெருகிப், பிழையா விளையு னாடாயிற்று" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், நா.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாடு' † 'குடகருங் கொங்கரும்' ‡ 'இலங்
கைக் காவல் வேந்தன்' § 'ஹமையவர் தம்மி னன்னாட் செய்த நாளாணி வேள்வியுள்'
|| 'ஓர்சுரல்'

- ககதி. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முரையோ டேத்த
வீடுகண் டவர்போன் மெய்நெறி விரும்பிய
மாடல மறையோன் றன்னெடுங் கூடித்
¹ தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற
கஎஃ. ² வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் போந்தபி
னியானுள் * சென்றே நென்னெதி ரெழுந்து
தேவர் திகைமேற் றிகழ்ந்து நோன்றி
வஞ்சி மூதூர் மணிமண் டபத்திடை
நுந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நினை
கஎடு. யரைசலீற் றிருக்குந் திருப்பொறி யுண்டென்
றுரைசெய் தவன் † மே லுருத்து நோக்கிக்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தோத் தானைச்
செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல் ‡ செல் வாயிற் படியோர் தம்மு
கஅஃ. எனகலிடப் § பார மகல நீக்கிச்
சின்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்
தந்தமி லின்பத் || தரசாள் வேந்தென்
றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முரைத்த தகைசா னன்மொழி

கஎஃ. யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்.

கஎக. யானென்றது, இளங்கோவடிதனை.

கஎக. ஆதித்தன்றோன்றி நுணக்காகிய திக்கினுலே பேருடைப் குண
வாயில். பழமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைந்து படியெனநின்று அதனை
யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று.

(கஎக) 'வஞ்சிமூதூர்' என்றதுமுதலாக (கஅஉ) 'அந்தமி லின்பத்
தரசாள் வேந்து' என்பதிறுக்க இளங்கோவடிதனை தெய்வஞ்சொன்னதனைக்
கொண்டு கூறினார்.

கஎச - அரு. நுந்தையாகிய சேரலனிடத்தே நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகள்
வந்து நினைப்பார்த்து அரசலீற்றிருக்கும் இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல

¹. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற" சிலப். உஅ; கஅச.

². கஎஃ - அக. "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த, குடக்கோச்
சேர் விளங்கோ வடிகள்" (சிலப். பதி. க-உ) என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய
வற்றையும் பார்க்க; பக்கம், 6, கஉ, கக.

(பி - ம்.) * 'சென்றே நெதிரேன்றெழுந்து' † 'மேற்கழுத்து நோக்கிய'
‡ 'செய்வாயிற்' § 'பாரமகன்று போந்ததுநீதை' || 'அரசாயின வேந்தென்
வென்'

- கஅரு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தரு நல்லீர்
பரிவு மிடுக்கனும் பாங்குற * நீங்குமின்
றெய்வந் தெளிமின் றெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
னூனூண் றெமி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்
- கக௦. முனஞ் செய்ம்மின் றவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீரட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
ன்றவோ ரவைக்கள மகலா தனுக்குமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
- கக௧. பிறர்மனை யஞ்சமின் பிழையுயி ரோம்புமி
ன்றமனை காமி னல்லவை கடிமின்
1 கள்ளநங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமி
2 வினாமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா
- உ௦௦. வுளநான் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
3 செல்லுந் தேனத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென்.

௩௦.—வரந்தருகாதை முற்றிற்று.

என்தமையனாகிய செங்குட்டுவனீருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்ன
யென்று அந்நிமித்திகளை வெருண்டிருநாக்கிச் செங்குட்டுவனுக்குத் துன்பம்
வாராதபடி குணவாயிலிட்டுத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளர்முன்வந்து இராச்
சியபாரத்தை விட்டுநீங்கி மேட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்த்தும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய என்றிற
முறைத்த இமையோரிளங்கொடி தன் திறமுறைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
திருத்தருநல்லீரெனக்கூட்டுக.

கஅஅ. புறஞ்சொற் சொல்லாதபடி பரிசியின்

ககஉ. பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.

ககரு. பிழையுயிர் - மரிக்கிறவுயிர். கக௯. அறமனை - மனையறம்.

ககஅ. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி; கோட்டிதவிரமின்.

உ௦௦. உள்ளநான் * வீழ்நான் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.

உ௦௨. மல்லன்மா ஞாலத்துவாழ்வீ ரீங்கென்.....

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

1. "கள்ளும் பொய்யும் கடிமுய் கொலைபு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர்
துறந்தவை" மணி. உச: எள - அ.

2. "இளமையுதில்லா யாக்கையுதில்லா, வனவிய வான்பெருஞ் செல்வநு தில்லா"
மணி. உஉ: ககரு - ச.

3. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" தான்மணி. கரு.

4. "வீழ்நான் படாஅமை நன்றாறி நினைத்தோருவன், வாழ்தான் வழியடைக்குங்
கல்" குறள். கஅ

(பி - ம.) * 'நீங்குதீர்'

கட்டுரை.

- 1 முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளும்
 * குடதிசை யானுங் கொற்றங் குன்று
 வார மார்பிற் + சேரகுலத் துதித்தோ
 2 ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
 ௫. பழனிற்ன் முதுர்ப் + பண்புமேம் படுதலும்
 விழவுமலி § சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு
 மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
 || குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
 வரியுங் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்
 ௧௦. || புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு பொருந்திய
 மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு
 2 பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்
 * ** கங்கைப் பேர்பாற் றுக்கரை போகிய
 +! செங்குட் டுவனோ டொருபரிசு நோக்கிக்
 ௧௫. கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட !: முற்றிற்று.

முன்றாவது

வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

1. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. ௨௬௭, ௫௯௨.

2. ச - அ. " " " "

3. க - ௫. "கொடும்போர் கடந்து தெழிங்கட லோட்டி யுடன் றமேல வந்த வாரிய மண்ணரைக், கழிப்புநர் கங்கைப் பேர்பாற்று வென்றோய்" (சுலப். ௨௮; ௧௧௯ - ௨௯) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

4. "கங்கைப் பேர்பாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" என்ப. பக்கம், ௫௭௬.

(பி - ம்) * 'குடகருங்கண்டு கொற்றங்' + 'சேரர்குலத்து' + 'பண்புண் டாதலும்' § 'சிறப்பின் வாணவர்வரவுமொடியா' || 'குடியுங்கூழின் பெருக்கமுமவர் தம்வரியும்' || 'புறத்துறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துறைமுடித்த' ** 'கங் கையாற்றுக்கரை' + 'செங்குட்டுவனோடுகை' + 'முற்றம்'

நூற் கட்டுரை

குமரி.வேங்கடங் குணகுட கடலா

மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற்

செந்தமிழ் கொடுத்திழை மென்றிரு பகுதியி

ணைந்திணை மருங்கி னறம்பொரு ளின்ப

நு மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு

மொத்த மரபி னொழுக்கொடு புணர

வெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு பொருளை

யிழுக்கா யாப்பி னகனும் புறனு

மவற்று வழிப்பேஞ் செவ்விசிறந் தோங்கி

க0 பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு

மரங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து

மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த

வரியுங் குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை

தெரிவுறு வகையாற் செந்தமிழியற்கையி

கரு 1 லாடிநன் னிழவி னீடிருங் குன்றங்

காட்டு வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து

மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய

சிலப்பதிகார முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

1. கரு - ஈ. “நீடிருங் குன்ற ரிழல்காலு மண்டிலத்துக், கோடு
கோ டாய்த்தோ ளுங் கொள்ளைகத்தே,” சிலப், நூற்சிறப்புப்பா யிரம்.

விளங்கா மேற்கோள்கராதி.

அக்கோலேழ் [செயிற்றியம்], 70,
 அக்கோலொருகோல், 115. [115.
 அகத்தெழுசுவை [சயந்தம்], 80.
 அங்கட்பொய்கை, 223.
 அச்சவலியை, 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 138.
 அதிர்வெனப்படுவது, 233
 அந்தணர்வேள்வி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ்நூல்], 191.
 அந்தணன்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரீகதையநகர்த்தவயம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [ஐபநியம்], 116.
 அரிதரங்கிற்செய்தெழினி [பரதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியங்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவிந
 அவலமரற்று, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிற்கை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.
 அவைதாம், நாடக [மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணங்குதாமரை, 205.
 அழற்றிதம்பட்டோன், 87.
 அழக்காறுடையோன், 85.
 அம்புதவலினயம், 83.
 அம்மகாரியம், 460. [யம்], 82.
 அம்பொருளாவாணிகர் [செயிற்றி
 அம்பொருளினபம்வீடு, 82.
 அம்பொருளின்பமர்சர் [செயிற்றி
 யம்], 82.
 அமமுதன்கு [செயிற்றியம்], 82.

அமமேற்குத்திரர் [செயிற்றியம்],
 82. [195.
 அறிவுரிமையோர்ப்பு [நன்னூல்],
 அறுமுகத்தோனூடல், 89, 193.
 அறுவகைநிலையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வனையாபதி], 287.
 ஆகநனன் குறித்த, 371.
 ஆடலின்மி, 193.
 ஆடிடமுக்கோல், 73, 118.
 ஆதர்மம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பர்விருத்தி, [நாடகநூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232.
 ஆயஞ்சுதரம், 453.
 ஆயிரநம்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியந்தமிழெனும், 89. [யம்], 117.
 ஆவககத்தியனார் [பரதசேனாபதி
 ஆழியுமாரும் போல், 443.
 இடையிங்கலைசூழ்னை [இசை நன்னு
 க்கம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இணையாதியல்வது, 92.
 இணையாவினைக்கை, 92.
 இணையெனப்படுவது, 222, 234.
 இந்நெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பல்வகை, 26. [383.
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கண்க்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.
 இழிப்பினலினயம், 83.
 இளியிட பங்கத்தகடம், 443.
 இமையோன் சடை, 51.
 இன்பந்தெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.
 இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
 இன்னனல்லோன், 63, 108.
 இன்னிசைவழியது [பஞ்சபாரதி
 உச்சிப்பொழுதின, 87. [யம்], 233.
 உணர்த்தியுமண்டம், 236.
 உந்தியொடு, 371.
 உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
 உவந்தோனவினயம், 85.
 உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் [பாதசேன
 பதியம்], 114.
 உள்வரியென்பது, 228, 238.
 உள்ளோற்குள்ளது, 82.
 உற்சங்கமென்பது, 98.
 உறுத்தலுமொன் றலும், 173.
 உன்னநிலையே, 95.
 உன்னமா மண்டலம், 92.
 ஊர்க் திண்டேர், 223.
 எஞ்சுதலில்லா, 97.
 எடுத்தவியலும், 210.
 எடுத்துக்கோளை, 228, 239.
 எண்கோவை மேகலை, 132.
 எதிருமிராசி, 453.
 எல்லாவிரலும், 233.
 எழுத்தேயசையே, 350.
 எழுவகைக் கூத்தும், 81.
 எள்ளுக் கொள்ளு, 390.
 எனவிலை, 81.
 ஏத்துமிடபம், 453.
 ஏறங்கோட்பறை, 15.
 ஐவகைப்பூதமும், 104.
 ஓடுவென்கிளவி, 107.
 ஒத்தகிழமை, 223.
 ஒத்தவணு முதல், 70, 115.
 ஒப்பார்பிராணன், 103.
 ஒருசீர் செந்துக்கு, 91, 382.
 ஒழிந்த தனஞ்சயன் [இசைநுணுக்
 ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.
 ஒங்கிய மூங்கில், 100, 456.
 ஒங்கும் வெகுளி, 103.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஒருந்தமிழொரு, 11.
 ஓரைவிரையினும், 195.
 ககரங்கொட்டே, 91, 382.
 கச்சிவளைக்கைச்சி, 162.
 கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
 கடகமுகமே, 94. [178.
 கடையமயிராணிமரக்கால், 58, 89,
 கடையமயிராணி யாழற்று, 90, 194.
 கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

கண்கூடென்பது, 228, 238. [221.
 கண்டமல்லது [சோல்லகத்தியம்],
 கண்ணியகீழ் மூன்றாகி, 222.
 கண்ணோவுற்றோன், 87.
 கத்திரிகையே, 93.
 கபித்தமென்பது, 94,
 கரணத்தியலவர், 167.
 கருகுதல் வெள்ளை, 387.
 கருதியகடகா, 98,
 கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
 கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
 கரும்புமிளநீரும், 1.
 களித்தோனவினயம், 85.
 காகபாதம், 386.
 காங்கூலம்மே, 94.
 காட்சிவரியென்பது, 228, 239.
 காண்வரியென்பது, 228, 238.
 காணுங்காலைக்கபோத, 96.
 கரந்தருவர் தாடகை, 168.
 காமவலினயம், 84.
 காமனதாடல் பேடு, 90, 194.
 காற்றைப் பிடித்து, 11.
 கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
 கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
 கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
 கீற்றுவரலினை, 386.
 குடங்கையென்பது, 94, 275.
 குடத்தாடல் குன்மெடுத்தோளுடல்,
 89, 193.
 குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
 குரலினியிற் பாகத்தை, 453. [80.
 குரலே துத்தமிளியிலை, 222.
 குரவைக்கூத்தே, 142.
 குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
 80, 99, 442, 451.
 குரவையென்பதெழுவர், 27, 451.
 குரறுத்தநாங்கு, 453.
 குரறுலைவிற்றுத்தம், 443.
 குரன்மருங்கிற், 444.
 குரைகடன்மதிக்கும், 191.
 குலப்புடைவை, 163.
 குழைமுற்றின, 52.
 குறங்குசெறியொடு, 196.

குன்றக் குரம்பாதி, 234.
 குன்றக்குறியிலேந்தும், 105.
 கூடமென்பது, 233.
 கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.
 கூர்மணிமைப்புவிழி [இசைநுணுக்க
 கூறியவரங்கிற்குறியொடு, 70.
 கூறியவறுப்பிற்குறி, 116.
 கூறியவறுப்பிற்குறைபாடன்றி
 [செய்யுளியல்], 190.
 கேழ்கிளர்தொய்யகம், 198.
 கையூழென்பது, 204.
 கொஞ்சிய மொழியின், 87.
 கொட்டந்தருக்கம் [பிங்கலந்தை],
 138, 154, 179, 195.
 கொட்டிகொடுவிடையோன், 89, 192.
 கொட்டுமெசையும், 91, 382.
 கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.
 கொன்றுவாழ்தொழிலினும் [திவாக
 கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோட்டினதமைதியும், 61, 100.
 கோயில்குளங்காண, 163,
 கோவைநற்செங்கல், 387.
 சுங்கிலிதுண்டொடர், 197.
 சங்கெனப்படுவது, 96.
 சதுரமென்பது, 96.
 சமமெனப்படுவது, 224.
 சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.
 சரிகமபதரி யென்று, 102, 457.
 சரைமலம் தீற்று, 386.
 சாணளவு கொண்டது, 453.
 சாந்திக் கூத்தே, 80.
 சாந்துபூக்கச்சாடை, 147, 167.
 சீங்களமிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடி லும், 206.
 சிந்துப் பிழுக்கை, 88.
 சிந்தையுடம்பட்டோன், 86.
 சீதமுற்றேனவியன், 87.
 சிப்புப்படிபுறின், [கதை] 414.
 சுகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேடும், 93.
 சுண்ணநாங்கடி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

சூசியென்பது, 94.
 சூத்திரரணியின், 386.
 செங்கயலிரட்டை, 147.
 செங்கோட்டியாழே, 350.
 செத்தோனவியன், 86.
 செத்துமைவெண்ணெய் [இசைநுணு
 க்கம்], 190.
 செப்பரியசிர்து [பஞ்சமரபு], 190.
 செப்பிய பூதங்கள், 102.
 செம்பகை யென்பது, 233.
 செம் முறையுறம்பே, 61, 102.
 செல்வெனப் படுவதன், 204.
 சேனையுள் படுநரை [கதை], 231.
 சொல்லிய வன்றியும், 87.
 சொல்லு மிதங்களவு, 101, 456.
 ஒஞ்ஞையுற்றோன், 86.
 தக்கராகநோதிமம், 135.
 தக்கோலந் தீம்பூ, 138, 155, 277.
 தடவுத்திரை, 135.
 தந்திரத் தரங்கிங்கு, 113.
 தந்திரிகரமே, 350.
 தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,
 தலைநோவுற்றோன், 87. [383.
 தலையினதாரம், 221.
 தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.
 தாம்பிர சூடமே, 95.
 தாமரைகழுநீர், 387.
 தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.
 தாரத்துழை தோன்ற, 453.
 தாரபாகமும், 67, 112.
 தீன்பரித் தென்றலம், 231.
 திரிபதாகை, 93.
 திருந்திய பொதியில், 56, 78.
 திருவளரரங்கி [மதிவாணர் நாட
 கத்தமிழ்நூல்], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கத்துடைக்கும் [வளையாபதி],
 தஞ்சாவூற்றோன், 86. [248.
 துடிக்கடையம் பேடு, 58, 89, 192.
 துடியாடல் வேள்முருகன், 89, 178,
 துய்யவுடம்பளவு, 104. [193.
 துலையிலைக்குரலும், 453.
 துள்ளக் கண்ணும், 204.

தூபமென்பது, 93.
தேய்வ முற்றோன், 86.
தெரிநிலையென்பது, 95.
தெருட்டென்பது, 204.
தோர்ச்சியென்பது, 228, 239.
தைவரீலென்பது, 203.
தோகைமறவரது தழகண், 371.
தொண்டுபடுதிவலின் [ஆ சி ர ய
[மாலை], 221.
தொல்லைவியோல், 22.
தோரமென்பது, 98.
நகையினவியம், 84.
நச்சிலைவேற்காணை, 331.
நல்லிசைமடந்தை, 222, 233.
நலத்தஞ்சுநால்வர், 32.
நள்ளொன்றிதுத்த, 23.
நதும்பிசின், 179. [ஐப்பதியம்], 79.
நன்னர்விருப்புடையோள் [பரதசே
நாட்டுங்காலையோடு, 84.
நாணமுற்றோன், 87.
நாவினும் வாளினும், 500.
நாற்பெரும்பண்ணும், 234.
நீடதமென்பது, 98.
நிலமுதலாகிய, 206.
நிற்றலியங்கல், 365, 383.
நிற்றலிருத்தல், 371.
நிறுத்தியவம்மன, 371.
நின்றநரம்பிற் காரும், 222, 234.
நீடிருங்குன்றம், 32.
நீர்வாரிகர்மலர் [கதை], 247.
நீரிலே நிற்றல், 233.
நீலத்தியல்பு, 388.
நீளகடலிலை [வளையாபதி], 209.
நூலவராய்ந்து, 197.
நெஞ்சொடு கூறல், 87.
நெடியவனாடித்து, 89, 193.
நெய்தல் கிளிமயிர்க்குழத்து, 387.
நெல்லுப்புல்லு [கூத்தநூல்], 155,
390.
நேர்க்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.
பசாசமென்பது, 95.
பசிசோம்புமைதுனம், 103. [248.
பண்ணுற்றிதத்தில் [வளையாபதி],

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதி
பதாகையென்பது, 93. [யம்], 79.
பதினெண்கூலம், 155.
பதுமகோசிகம், 94.
பதுமாஞ்சலியே, 97.
பதுமுகமுத்தக்கடிதமே, 232.
பரவியசார்தியன்றி, 193.
பரிவட்டணையின், 203,
பருந்துநிழலுமென, 11.
பருந்துமதனிழலும், 224.
பல்வகையுருவமும், 81, 381.
பல்வகையென்பது, 81.
பலகையெட்டும், 386.
பலவன்னத்தூவி, 127.
பழுப்புடையிருகை, 142.
பணித்தலைப்பட்டோன், 86.
பாட்டுடைத் தலைவன், 207.
பாண்டரங்க முக்கணன், 89, 192.
பாவைதிருமகள், 90, 194.
பாவோடணைதலிசை, 105.
பிண்டியென்பது, 95.
பிணியுங்கோரும் [சேயிற்றியம்],
பிரமர மென்பது, 94. [72, 118.
புட்புட மென்பது, 98.
புட்பாஞ்சலியே, 97.
புண்ணியமால்[பரத சேனாபதியம்]
புரமெரித்தல் சூர்மா, 90. [117.
புரைதபு சித்திர, 197.
புழுக்குவ புழுக்கல், 160.
புறநிலை மருதம், 223.
புறவரியென்பது, 228, 238.
பூதமுதற் சாதனத்தாம், 102.
பூதவகைகளோ, 103.
பூமென்கணையு, 158.
பூராடங் கார்த்திகை [மதிவாணர்
நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.
பூவந்திதிரிபலை, 179, 195.
பெருகியன் மருதம், 223.
பெருவிரல் குஞ்சித்து, 222.
பெற்றதற்குவத்தல், 371.
பேரிகைபடகம், 106.
பேரியாழ் பிள்ளும், 100.
பொதியிலு மிமயமும் [கதை], 153.

பொய் கொலை, 371.
 பொய்யில் காட்சி, 85.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொன்னிதழ் பொதிந்த, 196.
 போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
 மகரத்தினொற்றால், 105.
 மகரமுகமென்பது, 96.
 மகரமென்பது, 98.
 மடவரன் மடமான், 451.
 மடியினவினயம், 85.
 மண்டமரட்ட, 328.
 மண்டலமென்பது, 96.
 மண்ணினாற, 161.
 மண்ணுடனீர் நெருப்பு, 102.
 மத்தளம் தண்ணுமை, 382.
 மரகதமணிக்கயத்து [கதை], 134.
 மல்லூர், 223.
 மலம்பிரியாதது, 386.
 மலர்க்கற்கூலம், 94,
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மழை பெய்யப்பட்டோன், 86.
 மறையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினையொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியைந்து, 270.
 மாயவளாடல் மரக்கால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான்நலை யென்பது, 96.
 முகமாடுதிரியோகம், 75, 120.
 முகமுமுரியும், 209.
 முகிழ்காங்கூலம், 94.
 முகுளமென்பது, 95.
 முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
 காகம்], 92.
 முட்டிசென்பது, 94.
 முட்டில் பாணரும், 76, 121.
 முடக்கியவிருகை, 160.
 முத்தைமுதலிய விகடி, 454.
 முதற்கணை திர், 222, 233.

முந்நாளிந்திரன், 186.
 முரிந்தவம், 207.
 முனிதயிர்மிசைபாகல், 430.
 முன்னியவெழிளி [மதிவாணர்நாட
 கத் தமிழ்நூல்], 116.
 மெய்ச்சாய் விடைநெரிவு, 90.
 மெய்ந்நிலையென்பது, 95.
 மெய்பெறத் தெரிந்து, 92.
 மெய்வாய்க்கண்மூக்கு, 102.
 மெலிவித்கெல்லை, 224.
 மொழிநரு முளரே, 92.
 மொழியாம்பல், 445.
 மோடி முன்நலை, 161.
 வட்டணையுந்துசியும் [பரதசேனா
 வட்டமென்பது, 453, [பதீயம்], 79,
 வண்டென்பதுவே, 96.
 வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
 வணிகரணியின், 386.
 வந்திரிரையின், 331.
 வந்தானாரன், 223.
 வயந்தமாமலைநயந்த, 188.
 வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமானம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோன் வினயம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிவித் கெல்லை, 225.
 வளைவாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னி பிற்கிடக்கும், 387.
 வாசிகைவைத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 விந்து சிந்தையிற், 386.
 விலக்குறுப்பென்பது, 58, 82.
 விளக்கியல்வனப்பும், 116.
 விளையாட்டென்பது, 204.
 விற்பிடியென்பது, 94.
 வினோதக்கூத்து, 81.
 வீரச்சுவையவினயம், 83.
 வேகுண்டோனவினயம், 85.
 வெப்பினவினயம், 87.
 வெள்ளை சிவப்பு, 388.
 வேங்கடங்குமரி [இசைநுணுக்கம்],
 வைசாகரிலையே, 76, 121. [230,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கங்கள்.]

அ, இடைச்சொல், 516
 அஃறிணை, 378. [220
 அஃறிணையையுயர்திணையாகக்கூறல்,
 அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.
 அக்கசாலை, 423.
 அக்கசாலையுள்ளி, 435
 அக்கினி, 301.
 அக்கினிகாரியம், 293.
 அக்கினிகோத்திரம், 536.
 அகக்கூத்திற்குரியஉரு இருபத்தெட்
 டு, 58, 90.
 அகக்கூத்திற்குரியகால்கள், 59.
 அகக்கூத்திற்குரியகை, 99.
 அகக்கூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.
 அகக்கூத்துஇருவகை, 57, 79.
 அகக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.
 அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.
 அகச்சாதி, 350.
 அகச்சுவை, 80.
 அகடு - ௩௫, 279, 390.
 அகத்திட்டகை, 41.
 அகத்திணை, 14, 29.
 அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.
 அகத்திணைவழு ஏழு, 14.
 அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை
 நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க
 ணத்தையும் தெரிவிப்பதாகிய
 ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென்
 மதுரைக்கணிநூற் தலைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்
 தியமுனிவராலுள்ளிச் செய்யப்பட்
 டது. இது நச்சினார்க்கினியர்
 காலத்திலேயே இறந்து போயிற்
 றென்றுதெரிகிறது. ஆயினும் இதி
 லுள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்
 பழையவுரைகளில் ஆங்காங்குக்
 காணப்படுகின்றன. (தென்மதுரை,

முன்னம் கடல்கொள்ளப்பட்ட
 டது.) 7, 9.
 அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய
 னர்)-ஒரு தேவ விருடி, 7, 8, 56,
 78, 80, 81, 117, 188, 230,
 391, 403.
 அகத்தியராற்சயந்தனும், உருப்பசி
 யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,
 அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.
 அகநகர், 396.
 அகநகர்ச்சிறப்பு, 376.
 அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,
 அகநகை - இகழ்ச்சிறகை, 425,
 அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.
 அகநாடு, 162.
 அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ
 கையுள் ஏழாவதுதொகை; வாழ்த்
 துள்பட 401-செய்யுளையுடையது;
 உத்தரமதுரைக்கணிநூற்
 கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்
 பாடிய பெருந்தேவனாரால் வாழ்த்
 துச்செய்யுளும் மாமூலனார் முதல்
 உலோச்சனாறுதியாகவுள்ள புல
 வர்பலரால் மறைநானூறு செய்
 யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;
 அகப்பொருட்பகுதிகளையெபொரு
 ளாகவுடையது; பதின்மூன்றடிச்
 சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்
 பெருமையுமுள்ள ஆசிரியப்பாக்க
 ளாலமைந்தது; இத்தொகைக்கண்
 வாழ்த்து ஒழிந்த நானூறுசெய்
 யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது
 செய்யுள் களிற்றியானைநிறையென
 வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்
 மென்பது செய்யுள் மணிமிடைப
 வளமெனவும், மந்தைய நூறும்
 நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

படும்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிசுடி கிழார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான்பாண்டியன் உக்கிரப்
பெருவழுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தரமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்நாட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.
அகநிலை - ஊர், 147, 167.
அகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [289.
அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,
அகப்பரிசாரமகளிர், 160.
அகப்பற்று, 371.
அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,
அகப்பா, 568. [155.
அகப்புறத்தோற்கருவி, 106.
அகப்புறமுழவு, 106.
அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.
அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,
அகமலர் - இதயமலம், 319. [582.
அகமார்க்கம் - மெய்க்கூத்து, 80.
அகமுழவு, 106.
அகல், 200.
அகலம் - மார்பு, 173, 560, 587.
அகலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.
அகவயின், 526.
அகவல், 219.
அகவன்மகளிர், 562.
அகவுதற்றெழில், 562.
அகவை- உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,
35, 38, 219, 589.
அகழ்கருவி, 424, 436.
அகழ்தல், 274.
அகழி, 341, 359, 375, 413.
அகன்றலை - அகன்றஇடம், 296.
அகனகர், 241.
அகாதி - ஒருவகைக்கண்மம், 282.

அகிதம், 373.
அகில், 125, 138, 154, 260, 331.
அகில் முதலியவற்றைப் புகைக்கும்
புகை, 45, 132, 170.
அகில்வகை 378.
அகில்விதகு, 361, 378.
அகிலின்குப்பை, 523.
அகிலுணவிரித்தகூந்தல், 561.
அகிலுறுப்பு ஆறு, 151, 378.
அகிலுறுப்பு ஐந்து, 154.
அகிற்சாந்தம், 338, 351.
அகினெய், 361.
அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81.
அங்கண், 33.
அங்கம், 82, 84, 250.
அங்கம் ஏழு, 83.
அங்கம்பயந்தோன் - அங்காகமத்தை
உண்டாக்கினவன், 264.
அங்காக்கும்வாய், 172.
அங்காகமம் பன்னிரண்டுபகுப்பினது,
284.
அங்காடி, 138, 338, 351, 509.
அங்காடியிற் பூவிதம், 150.
அங்காடியின்செல்வமிகுதி, 199.
அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.
அங்காடிவீதி வருணனை, 384.
அங்காத் தல், 197, 324.
அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.
அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.
அங்கி, 493.
அங்கிவானவன், 491.
அங்குசம், 495
அங்குலம், 104.
அங்குலி, 495.
அச்சவலினயம், 83.
அச்சிரக்காலம், 361, 378.
அச்சு, 105.
அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
அச்சுவவாரியர், 140, 158.
அசதியாடல், 346.
அசாரி, 464. 468.
அசாரர், 168, 176, 186, 187, 320,
537.

அசை : அங்கு, அந்தில், அன்றே,
ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
66, 197, 219, 251, 301, 308,
324, 347, 375, 377, 411, 415,
443, 451, 452, 485; தாளவகை
யுள் ஒன்று, 91, 382.

அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.

அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.

அசைத்தல், 90.

அசைந்த, 462. [291.]

அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,

அசையின்காலம், தொழில், வடிவு

முதலியன, 91, 382.

அசைவிலுக்கம், 143.

அசைவு - மடிதல், 162.

அசோகபல்லவம், 387.

அசோகம், 229.

அசோதை } 419, 431,

அசோதைப்பிராட்டி, } 447, 448,

அசோதையார், } 458, 459.

அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.]

அஞ்சலிமுதலிய பதின்மூன்று இரட்

அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப்பிரிகரி,

அஞ்சனத்திரள், 523. [515.]

அஞ்சனப்பூதி, 514.

அஞ்சனம், 126, 133, 410.

அஞ்சனவண்ணன், 192.

அஞ்சனவண்ணடைல் பத்து, 173.

அஞ்சிலோதி, 525.

அஞ்சமகன், 495.

அஞ்சை - அன்னை, 242, 249.

அஞர், 259, 313, 323, 568.

அட்டமங்கலம், 147, 166.

அட்டமி, 412, 508,

அட்டாக்கரம், 297.

அட்டில் - ஓமசாலை, 262, 289,

அட்டிந்புகை, 338. [418, 430.]

அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்குவி,

அடக்கல், 65. [106.]

அடக்கியற்பொருள், 518.

அடங்கலும் - முற்றும், 460.

அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்துசோர,

அடர்த்தல், 443. [498.]

அடலி-மலைசேர்த்தகாடு, 189, 375.

அடலிக்கானம் - அடலியாகியகாடு,

அடாப்பழி, 247. [358, 374.]

அடிக்கலம், 434.

அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,

21, 22, 24, 257, 258, 273,

287, 336, 348, 357, 383, 417,

418, 429, 431, 440. [572.]

அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,

அடிகள், 417. [348.]

அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,

அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.

அடித்தோழி, 574 - 6.

அடிதொடுகடன் - குளுந்தகடன்,

321, 330, 331. [518.]

அடிதொடுதல் - குளுமுதல், 322,

அடிப்படல், 21.

அடிப்படுத்தல், 25.

அடிப்பற்றிவருதல், 358.

அடிபெயர்த்தாடல், 323.

அடிமனை, 66, 111,

அடிமுதல் வீழ்தல், 299.

அடிமைத்திரள், 45, 54.

அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.

அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.

அடியார் பகுத்திரள், 433.

அடியில் - அடியால், 303.

அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.

அடியுறை, 524.

அடியோதுக்கம், 259.

அடியோர்பாங்கு, 421, 433.

அடிவருடல், 525.

அடிவரையிட்டன், 205.

அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263,

அடுக்களை, 351. [280, 300, 543:]

அடுக்காழி, 181.

அடுக்கிய - அடுக்கினுலொத்த, 291.

அடுக்கு, சிறப்பின்கண்வருதல், 33.

அடும்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,

அடை, 135, 198, 199, 201. [214.]

அடைக்கலக்காதை, 10, 273.

அடைக்கலம் கொடுத்தல், 27, 428,

அடைக்கலம், 273, 398, 409.

சு.௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லா தே
அடைக்கலமிழத்தல், 574. [ன், 576.
அடைக்காய், 419. [376, 558.
அடைக்கரை, 259, 262, 275, 359,
அடைச்சி - செருகி, 360.
அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.
அடைத்தல், 57, 79.
அடைப்பகம், 345.
அடைப்பை, 363, 380.
அடைமொழி, 347, 353.
அடைய-முற்றும், 148, 149, 448.
அடையாதேகொள், 217.
அடையார், 44.
அடையாளப்பூ, 535.
அடைவுசரக்கு, 379.
அடைவுபடக்கிடத்தல், 305.
அண்ணல், 13.
அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.
அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
523, 574.
அணங்கெழுந்தாடல், 142, 159.
அணி, 179, 202.
அணிகலம், 153.
அணித்தோடு, 228.
அணிதருகலன்கள், 563.
அணிநிலா - நல்லஞளி, 129.
அணியியல் - அடியார்க்குநல்லாரால்
அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
தண்டியலங்காரத்துக் காணப்
பட்டமையின், அந்நூலில் உள்
ளாவாகவே இப்புத்தகத்தில்
ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட்
டன; ஆயினும் முற்காலத்து
அணியியலென்று பெயருள்ள
அலங்காரநூல் ஒன்று இருந்த
தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
முதலியவற்றைப் புலப்படுகின்ற
மைவின், இந்நூற்பெயர் இங்கே
வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.
அணில்வரிக்கொடுங்காய், 430.
அணிவிரல், 93. [கள், 115.
அனு எட்டுக் கொண்டது தேர்த்து

அனுகச் செல்லுதல், 434.
அனுமுதம் பெருவிரல், 115.
அணைசு, 101, 456-7.
அணைத்தல், 90.
அத்தகிரி, 412, 476.
அத்தகு, 42, 65.
அத்தம் - அருநெறி, பொன், 138,
அத்தி, 103, 488. [294, 419.
அத்திரம், 186.
அத்திரி - கோவேறுகழுதை, 182,
அத்து, சாரியை 129. [198-9.
அதங்கோட்டாசான், 391.
அதமத்தோற்கருவி, 106.
அதமம், 100.
அதர்படல், 537.
அதரமுவம், 300.
அதரிதிரித்தல் - கடாவிடல், 545.
அதர்புனையாணம் - தோற்கைத்தள
மென்னுங்கருவி, 366, 384.
அதிகாரப்புறமுடை, 23, 49, 52,
அதிசயம், 263. [135.
அதிசயம் மூன்று, 280.
அதிர்தல் - துளங்குதல், 221.
அதிர்ப்பு, 344.
அதிர்வு - கம்பித்தல், யாழ்நரம்பைச்
சிதறவுந்தல், 222, 233.
அதிர்வுநரம்பு, 224.
அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
மல்லிகை, 340, 353.
அதிராக் கொள்கை யறிவன், 400.
அதிராச்சிறப்பின் மதுரைமூதூர், 3.
அதிராமரபு, 221.
அதித கதமான பரிஞ்ஞானம் - தன்
னுடைய முற்பிறப்பை யறியு
அதிக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.
அந்தக்கிருத் தசாங்கம், 284.
அந்தகாரத்தைப்பண்ணுவ தோரம்பு,
175, 187.
அந்தணர், 191, 389, 420, 538,
அந்தணர் சிறப்பு, 279, 280. [572.
அந்தணர் தொழில் ஆறு, 504.
அந்தணரகத்திற்கு, மஞ்சுசூழ்ந்த
மலை உவமை, 280.

அந்தணரிருக்கை, 114.
 அந்தணருரைநூல், 394.
 அந்தப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
 அந்தம், 301.
 அந்தமிலின்பத்தரசு, 590.
 அந்தரங்கோட்டு, 75, 119, 120.
 அந்தரங்கோல், 68, 112, 234.
 அந்தரகும்பார், 438.
 அந்தரசாரிகள் - ஆகாயத்திற் சஞ்
 சரிப்போர், 255, 551.
 அந்தரத்திருள், 269.
 அந்தரத்துள்ளோர், 179, 288.
 அந்தரம் - சுவர்க்கம், 74, 195,
 202, 250, 265, 580.
 அந்தரவானத்தெம் பெருமான், 465.
 அந்தராயம், 282.
 அந்தரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 கொற்றவை, 106, 322, 331.
 அந்தரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
 பணவர், 337.
 அந்தரி மந்திரம், 312.
 அந்தி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
 சந்தி, 25, 131, 369, 474.
 அந்திச்செக்கர், 554.
 அந்திப்பொழுது, 469.
 அந்திப் போதகம், 225,
 அந்திமாலுக்கு இரங்குதல், 227.
 அந்திமாலுச்சிறப்பு, 129.
 அந்தியில் மகளிர், மலரையும் அறு
 கையும் நெல்லையும் மங்கலமாகச்
 சிந்துதல், 199, 241.
 அந்தில், அசைநிலை, 291, 301, 528.
 அந்திவானம், 124.
 அந்திவிழவு, 499.
 அந்தியம், 264.
 அந்திலையே - அப்பொழுதே, 455.
 அநங்கன், 374.
 அநங்கன் திருவாணை, 240.
 அநந்த சயனம், 293.
 அநந்த சுகம், 264.
 அநந்த தரிசனம், 264.
 அநந்த நாமம், 264.
 அநந்த வீரியம், 264.

அநந்தத்தண்டவிரதம், 283.
 அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
 திருந்த ஒரு தெய்வப்பாண்டியன்;
 திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
 குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
 பெற்றவன், 10.
 அநாமிகை - பவித்திரவிரல், 93.
 அநியாயபுரத்தே புகுகின் நவன் கூற்
 மத்தையும் உடன் கொண்டு புக்
 கான், (பழமொழி) 21.
 அநியாயம், 469, 474.
 அநியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
 அநிருத்தன் - காமன்மகன், 193,
 அநுத்தரோபபாதிக்கதசாங்கம், 284.
 அநேகம், 405.
 அப்பவாணிகர், 155, 183, 200,
 அப்புதல், 90. [351.
 அப்புப்பற்றாக்கை, 402.
 அப்புப்புதை, 414.
 அபகாரம், 276.
 அபயவத்தம், 97-8.
 அபவேட்டிதம் - வருத்தனை நான்க
 னுள் ஒன்று, 81.
 அபாவவாயுவின் குணம் செய்கை
 அபானன், 103. [முதலியன், 104,
 அபிடேக கலசம், 167.
 அபிமந்திரித்தல், 438.
 அம், சாரியை, 353.
 அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
 அம்பணவர், 334, 349.
 அம்பண வளவையர், 369.
 அம்பர் - ஒரு வாசனைப்பொருள்,
 அம்பி - தோணிவகை, 341. [379.
 அம்பு, 187.
 அம்புக்கட்டு, 414.
 அம்புக்கூடு, 402.
 அம்புவழங்கும் வில், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாமி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வனப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

சுரசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44:
 அமரர்க்கரசன் தமர், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர் தலைவன், 177.
 அமர ரரசு, 321. [548.
 அமரமூவம்-சமரமூயிப் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியிற் சூதங்கள், 568.
 அமரி, 317.
 அமலை, 194, 320.
 அமளி, 36, 42, 185, 202, 481,
 499, 525, 538, 557, 562.
 அமாத்தியர், 118.
 அமிர்தகலை, 171.
 அமிழ்து, 44. [431.
 அமுதுசெய்தருளுக - உண்ணுக,
 அமை - மூங்கில், 263, 413.
 அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,
 527, 533.
 அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல் அவ
 சியமென்பது, 305.
 அமைதி - பெருமை, 187.
 அமைப்பினைத்தோள், 401, 556.
 அமைவினேதேமல், 557.
 அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.
 அயர்தல், 175.
 அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.
 அயர்வுதல், 300.
 அயல்பட - வேறுபட, 259.
 அயல் விரவல், 66.
 அயன், 328. [518.
 அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம்,
 அயன்மயங்கிசைக்கொச்சுக்கலிப்
 அயனம், 255, 270. [பா, 479.
 அயாவுயிர்த்து, 333.
 அயிர்-கண்டு சருக்கரை, துண்ணிய
 மணை, 125, 132, 184, 201.
 அயிர்த்தல், 335, 359.
 அயிர்ப்பு, 242.
 அயிராணி, 89, 178, 194.
 அயிரை - ஒருந்தி, 568.

அயிம்பெண்டு-ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சனாபோகம், 589.
 அர்த்தபிரட்டகம் - அங்கக்கிரியை
 பதினாறுள்ள ஒன்று, 81.
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 அரங்கம் - திருவரங்கம், 291.
 அரங்களுக்குக்கோல், 69, 114.
 அரங்கியற் கூத்து, 191.
 அரங்கில் நித்தந்திரியவர்கள் நிற்கு
 முறைமை, 118.
 அரங்கில் வலக்கால் முற்பட இட்டு
 ஏறுதல், 118.
 அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.
 அரங்கிலே புருந்து ஆடுமியல்பு, 73,
 அரங்கிநகட்டு முத்துமாலை, 116.
 அரங்கிநகர நிலத்தால் வருந்திந்கு,
 114.
 அரங்கிந்குரிய நிலலிலக்கணம், 113.
 அரங்கின் பலகை, 70, 114.
 அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.
 அரங்கினகலநீனம் குறட்டுயரம்,
 114, 115.
 அரங்கினமைதி, 69, 113.
 அரங்கினுறுப்பிடங்கள், 115.
 அரங்கினெற்றி, 116,
 அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,
 267, 289, 522, 536.
 அரங்கு ஏழு, 270.
 அரங்கேற்றுகாலை, 189, 267, 287.
 அரங்கேற்றுதல், 25, 121.
 அரங்கொழிசெய்யுள் - புறநாடக
 உருக்களுள் இறுதியுரு, 58, 90.
 அரசுகுமாரர், 201.
 அரசபூதம், 495.
 அரசபோகம், 19.
 அரசர் அடையாள மாலைபுடல் புறத்
 தினை மாலையைச்சூடுதல், 544,
 549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௦௫

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலியாது காத்தல் வேண்டுமென்பது, 420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசமுதலிய ஏழு, 495. [167, 535.

அரசர்க்குரியவாயம் எட்டு, 147,

அரசர் குடிபுறந்தருங்கால்முமலர் திருத்தல்வேண்டுமென்பது, 562.

அரசர் குலனைமலரைக் கையிற் பிடித்தல் மரபு, 149. [478.

அரசர் கோல் கோடல், 146, 305,

அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்க்குவனயானைக்குஞ் சூட்டல்,

அரசர் செங்கோல் தீவினையால் வளைத்தல், 526.

அரசர் பகைவர்நாட்டுக் கட்சியும்

கரந்தையும் பாழ்பட வெட்சி குடித்தல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409,

418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தந்தீரக் கட்டேறல் பருகல், 380.

அரசர்முறைசெய்யல்லதுபெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாதென்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்டத்திற்குவமை, 261.

அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.

அரசர்வினையாடுங்காவற்சோலை, 380.

அரசரது குடைக்காம்பு, 71.

அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்பமே, 527.

அரசரினத்திறையை அழைக்கு முரசம், 536. [367, 385.

அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு,

அரசரை ஊழிதோறுழியுலகங் காத்து வாழ்கவென்றல், 292, 532,

526, 546, 553, 570, 589. [381.

அரசரைக்காக்கு மகளிர்வீதி, 380,

அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென வாழ்த்தல், 167, 524, 530, 534,

அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.

அரசவேலி, 503.

அரசன் ஆயம், 160.

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லைக் கேட்கலாகாதென்பது, 485:

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்க் கம்பிற் கும் அவசியமென்பது,

அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் சிரித்தல், 566.

அரசன் கோயில், 117, 473.

அரசன் செய்தி, 143.

அரசன் திகிரிவழிவழிச்சிறக்கெவன்

மல், 569.

அரசன் நிலமடந்தைக்குத்திருமாள்

பையும் திருவடியையும் அளித்தல், 507, 537.

அரசன் வீரர்க்கு முரசைப் பரிசாகக் கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீரர்க்கு வரிசைகொடுத்தல்,

அரசனுக்கு ஆடிப்பாடின லொருத்திமேல் உள்ளாஞ் சென்றதென்று

தேவியூட்டல், 424.

அரசனோடு மெய்தொட்டு வினையாடு

ம்களிர், 380.

அரசன் செல்வம், 508.

அரசியல், 131, 167.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றத்தல், 4.

அரசு - அரசாட்சி, 13, 46. [512.

அரசுகட்டில் - சிங்காதனம், 493,

அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.

அரசு முடியொழிய அமைத்த பூணி

அரசுவா, 72. [வான், 496.

அரசுவிழைதரு, 42, 367.

அரசுவிளங்கவையம், 535, 538.

அரசு விளங்கிருக்கை, 549.

அரசுவீற்றிருக்குந்திருப்பொறி, 590.

அரசு வீற்றிருத்தல், 220.

அரசுறை கோயில், 463.

அரசேதஞ்சம், 335.

அரட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்டிலுள்ளான்;

கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த துன்பத்தை

மாடலன் சொல்லக்கேட்டு இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும்

கண்ணகியின்தாயும் இவனுக்குப்

சூட்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- புத்திரிகளாகவந்து பிறத்தனர்; 584, 588.
அரண், 89, 163, 191, 287.
அரண் காவல், 359.
அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி
அரணம், 366. [யம்பல், 441.
அரத்தகம், 180, 225.
அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.
அரத்தம் (துகில்), 379.
அரத்தை, 179.
அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.
அரம்பையர், 78, 198.
அரமியம், 43.
அரவணைக் கிடந்தோன், 588.
அரவவண்டு, 318.
அரவாகியபகை, 171.
அரவிசயம் - ஒருவடதூல், 51.
அரவின் குருநோநான், 314, 316.
அரவின் படம், 327.
அரவின்றிதுயிலமர்ந்த மணி வண்
ணன், 254.
அரவு, 164, 209, 322, 332.
அரவுப்பகை, 150.
அரம்மல், 348, 583.
அரம்மு, 27.
அரன், 90, 328.
அராவக்கை, 92, 93.
அராள கடகாமுகம், 81.
அராளம், 92, 98.
அரி-அரிதரல், அரிந்திடு குடு, பருக்
கைக்கல், 261, 485, 556.
அரிகடா வுறுத்தல், 261.
அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.
அரிசந்தனம், 379.
அரிசமயதீபம், 484.
அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
அரித்தம் ரொழில், 352.
அரிதல், 261, 418, 549.
அரிதாரத்தினிழையன், 514.
அரிதாரம், 523.
அரித்தலை, 161.
அரிந்து - வெட்டி, 160.
அரிதுந் பொறி, 415.
அரிப்பார், 139.
அரிபுரம், 510.
அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.
அரிமா, 542.
அரிமான், 319.
அரிமானாகிய விடை, 329. [533.
அரிமானேந்தியமுறை முதற்கட்டில்
அரிமானேந்தியவமளி, 481, 525.
அரிமுகவம்பி - சிங்கமுக வோடம்,
341, 354. [ணம், 180.
அரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபர
அரியவழியாவது - ஆமலைப்போரும்
ஊறுசெய்விலக்குமுடைத் தாய்
ஏற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெறியு
மாயிருப்பது, 305, 312, 344.
அரியாயோகம் - கருவி விலக்காகப்
புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,
அரியின் குருளை, 523. [384.
அரியினுரிவை மேகலை, 316.
அரிவாள, 418, 430. [282 - 4.
அருக்கக்கவுளின் மாமாவலி, 263-4,
அருக்குமரன், 310.
அருகத்தானம், 148, 255.
அருகதேவர், 257,
அருகர், 255, 285.
அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்
தல், புராணம் படித்தல், 169.
அருகன்-பூச்சியன், 264, 284, 301.
அருகன் குணம் எட்டு, 284.
அருகன்கோயில், 248.
அருகன்மலோர் - இருமுகன், 264.
அருகனுடைய அசோகு மாலையாகப்
பூத்தல், 291, 301.
அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
கிய செம்பாலை, 223, 225, 235,
அருகு, 384. [289.
அருகு சாதி, 350.
அருங்கலச் செப்பு - மணிக் கலம்
பெய்த பணிப்பெட்டகம், 359.
அருங்கலப்பாவை, 317.
அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
அருங்கல வெறுக்கை, 138.
அருச்சுனை, 572.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௦௭

அருச்சுனை மலர், 53.
 அருச்சித்தல், 353,
 அருச்சுனன், 495. [காடு, 306.
 அருஞ்சரம்பலவும் இடைக்கிடந்த
 அருண்முனி - சிவபரமூர்த்தி, 264,
 அருண்ருகுத்தல், 299. [284.
 அருத்த ரோசிதம், 81.
 அருத்தாபத்தி, 17, 386.
 அருத்ததி, 36, 39.
 அருத்ததி போலுங்கம்பு, 172.
 அருத்தமிழாற்றல், 541.
 அருத்தமிழாற்றல்தெரியாது மலைந்த
 கனககலிசயர், 556.
 அருந்தவம் - தானம், 47.
 அருந்தவர், 299. [335.
 அருந்திறல் - இராமன், (ஆகுபெயர்)
 அருந்திறலரசர், 571.
 அருந்திறற்கடவுள் - ஆலவாயான்
 முதலிய தெய்வங்கள், 339.
 அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 அருநெறி, 294, 432. [172.
 அரும்பதவுரையாகிரியர், 167.
 அரும்பலம், 496.
 அரும்பலி, 165, 166.
 அரும்பவிழவேனில், 539.
 அரும்பாலை, 67 - 69, 111 - 3,
 234, 350, 454.
 அரும்பாலைக்குஞ்சுரல் நரம்பு இரட்
 டித்த பெற்றித்து, 68, 113. [113.
 அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111,
 அரும்பாலையிசை, 234, 350.
 அரும் பெறற் கணவன், 316.
 அரும்பொருள், 2, 47, 298.
 அருமணவன் (அகில), 78.
 அருமறை, 418.
 அருமறைமருங்கினரசர்க் கோங்கிய
 வேள்வி, 569.
 அருமறையந்தனர், 538, 546.
 அருவழி, 294.
 அருவழியின் நெறி, 305.
 அருவி, 16, 293, 522.
 அருவிக்கு இந்திரவில், 514.
 அருவி நீரையுடைய வேங்கடம், 304.

அருவிப் பறம்பு, 514.
 அருவியாடுதல், 16, 513. [521.
 அருவியொலிக்குமுழுவொலி உவமம்,
 அருள்கலந்தமொழி, 433.
 அருளம், 264.
 அருளாகிய நிழல், 218, 403.
 அருளால் அறத்தைப்பூண்டோன்,
 அருளாழி, 205. [285.
 அருளிப்பாடிட்டு, 521.
 அருளிலெயினர், 322.
 அருளோவாழி, 213.
 அருளுமன்பும், 371.
 அருபி, 167.
 அரோணுகம், 195.
 அரை - மேகலை (ஆகுபெயர்) 377.
 அரைசர், 396, 533.
 அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,
 496, 503, 508, 512, 553, 590.
 அரைப்பட்டிகை, 384.
 அரையாமம், 135.
 அரையிருள், 135.
 அரையிருள் யாமம், 128, 374.
 அல், 339.
 அல்குளர், 291.
 அல்குதல், 302.
 அல்லங்காடி, 159.
 அல்லது, 9.
 அல்லதை, 2, 3, 34, 423.
 அல்லல் - வருத்தம், 475.
 அல்லவை கடியின், 591. [486.
 அல்லவை செய்தார்க்கறங்கூற்றமாம்
 அல்லற்காலை, 129, 135, 153.
 அல்லிக்கயிறு, 385. [89, 193.
 அல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு
 அல்லியத்தொகுதி, 178, 192.
 அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,
 192, 193.
 அல்லீற்று வியந்தோள், 474. [474.
 அல்லீற்று அன்னீர்தல் (உறுவன்),
 அலகிடல் முதலியன, 371.
 அலகு, 68.
 அலகுடை நீழல், 403.
 அலங்கம் கண்ணி, 161.

கூ0அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலகி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலத்தலைப்படல், 209.
 அலத்தனள், 506.
 அலபதுமம் - நிருத்தக்கை முப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்பருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமந்து, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அலர், 149, 169, 334, 345.
 அலர்தல் - பரத்தல், 134.
 அலர்தார் வேம்பு, 534.
 அலர்தூற்றுதல், 215, 464.
 அலரறிவுநீ இவரைவுகடாதல், 216.
 அலவ - அலத்தலைப்பட, 209.
 அலவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அலவற் பெண்டிர், 165.
 அலவன், 209, 217, 259, 276.
 அலவுதல், 463.
 அலவுறுதல், 216, 513.
 அலவைப் பெண்டிர், 145.
 அலறுதல், 330.
 அலறுதலை மராம் - விரித்தலைகளை
 யுடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
 அலராபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
 அலிக்கை ஆறு, 92.
 அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
 னும்பாணை, 237. [கூத்து, 193.
 அலிப்பேடு - அல்லிய மென்னுங்
 அலை நீர்த்தண் கானல், 208.
 அலை நீராடை, 137.
 அலை யிடைப்பிறவா அமுது, 45.
 அலைவளம், 184.
 அலைவாய், 199, 516.
 அலைவாய்க்கை, 137, 153.
 அவ்வழி, 35.
 அவ்வியம், 582.
 அவ்வை, 576.

அவகாசித்தல், 466.
 அவசம், 380.
 அவதாளம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தன், 143, 163.
 அவம் போதல், 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விநயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 255, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவசேஷபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல் - அடக்குதல், 284.
 அவித்தடங்குதல் - நிரைகோடலும்
 ஆறலைத்தலு மொழிதல், 314.
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்கினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.
 அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.
 அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
 76, 79, 99, 121, 193, 323.
 அவிப்பலி, 161, 312, 331.
 அவிபிடுகிற ஆவி, 262.
 அவிரிச்சாறு, 388.
 அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.
 அவுணன், 178.
 அவை, 79, 116, 486.
 அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.
 அவைக்களம், 8.
 அவைத்தல், 481.
 அவையம் - சபை, 146.
 அவையாங்கம், 115.
 அவையார் கேழிக்காட்டல், 57.
 அவையிற்று, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி ௬௦௯

அலையின்கண் வெடிசிறிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைத்
தோர், 432.
அழகர்திருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில் திரு
மாஸ்ரின்ற கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.
அழகு, 121, 171, 200.
அழல் - விடம், 145.
அழல்சேரக்குட்டம் - கார்த்திகை
பரணி, 508.
அழல்புனையவிரிழை, 561.
அழல்மண்டுதல், 492.
அழல்விடுகொள்ளுதல், 510.
அழலணங்கு தாமரை, 205.
அழலும் விடம், 164.
அழற்கொடி, 498.
அழற்படுகதை, 116.
அழற்படுதல், 28.
அழற்றிற்மபட்டோனவிரயம், 85, 87.
அழிஞ்சில், 318,
அழிதருமுள்ளம், 395.
அழியாவியல்பு, 284.
அழிவறநிற்குமின்பம், 308.
அழுக்காற்றொழுக்கம், 12.
அழுக்காறுடையோனவிரயம், 85.
அழுகுமெய்யாளர், 144.
அழுகைக்கண்ணீர், 152. [466.
அழுகையிற்றேன்றிய மருட்கை,
அழுகையைச்சார்த்தவெகுளி, 477.
அழுங்கல், 348.
அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
குறுநிலமன்னவனுடைய ஊர்,
531, 571.
அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு
டைய நட்பாளானுகிய ஒருகுறுநில
மன்னன், 531, 571.
அழுவம் - பரப்பு, 142, 160, 183,
அள்ளல், 204. [300, 548, 565.
அளக்குங்கோல், 70, 114.
அளக்கும்பதமமுதலியன, 369.
அளகம், 48, 226, 227.
அளந்துகடையறியாவருங்கல், 523.

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.
அளவர், 155.
அளவி - கலந்து, 337.
அளவு - தாளவகையுள்ளது; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் ௦௦;
தொழில், தாக்கினவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.
அளி - கொடை, 37, 304.
அளிய, 44.
அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.
அளை - மோர், 217, 428.
அளைஇ - அளவி, 338, 421.
அளைலிலையுணவு, 15, 416.
அற்பு - அன்பு, 420, 421, 433,
அற்புக்கடன், 510 [588.
அற்புதப்பாவை, 528.
அற்புதவலியம், 83.
அற்றகாரியம், 460.
அற்றன்று, 9.
அற்றைஞான்று, 351.
அற்றைநட்பரிசுக்கொள்வார், 140,
அறக்கடவுள், 24, 467. [158.
அறக்களத்தந்தனர் - தன்மாசனத்
துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.
அறக்களம், 546.
அறக்களவேள்வி, 567.
அறக்கற்பு, 23.
அறக்குடி, 314.
அறக்குடிகள் சினங்குறைத்திருப்ப
ொன்பது, 323.
அறக்கோல், 565.
அறங்காத்தல், 149.
அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
வழக்குரைக்குமிடம், 146, 165.
அறங்கூறுத்தருமாசனத்தார், 165.
அறங்கேட்ட சாவகர், 411.
அறத்தினுகியபொருள், 46.
அறத்துறை, 356, 371.
அறத்துறைமமாக்கள், 396, 409.
அறத்தைப்பிதர்க்கருளுநெஞ்சு, 403.
அறத்தொடுநிலை, 517.

சூக0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அறத்தொடுபொருள் தியமறத்துடை, 592. [397, 409.
அறத்தருளுஞ்சினற வேர், 391,
அறத்தலைப்பட்டோர், 400.
அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.
அறப்பயன்விளைதல், 588'
அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்
பூசித்தல் முதலியன, 45.
அறப்பால், 29, 371.
அறம் - இதம், 373.
அறம் இருவகை, 370, 371.
அறம் கூற்றாதல், 4, 24, 486.
அறம்படுத்தல், 11, 583.
அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை
இகழ்ந்து, 574.
அறம்புரிமார்தர், 342.
அறம்பொருளின்பம், 6.
அறமனைகாமின், 591.
அறமும் அறத்தின்றுமையும், 370.
அறல் அறையாதல், 269.
அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.
அறவணவடிகள் 551, 583.
அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,
அறவாழி, 484. [285.
அறவி, 337.
அறவு - அறுதி, 195.
அறவுரை, 258, 333 - 5.
அறவையாயர், 498.
அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்
தோர், 491, 498.
அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.
அறவோர் பஸ்கிய புறஞ்சிறைமூதூர்,
391, 397, 403, 409. [356.
அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,
அறவோரவைக்களமகலாதணுகுமின்,
அறவோன், 263, 283. [591.
அறக்கூந்தல், 127, 340.
அறந்சிறிது துன்பம்பயந்து பெரிதும்
இன்பும் விளைத்தல், 373.
அறனெனுமடவோய், 464.
அறனோம்படை - தருமப்போதிக்கு
மிடம், 148, 169, 288. [395.
அறிகரிபொய்த்தலானரோர்க்கிலலை,

அறிகோமைய, 206 - 7, 213.
அறிதுயில் - யோகசித்திரை, 270,
293, 536. [507.
அறிந்தீமின் - அறிமின், 226, 236,
அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.
அறியாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.
அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
குறைநயப்பித்தல், 214. [259.
அறிவஞரெய்தல் - அறிவுமயங்குதல்,
அறிவன், 258, 263, 273, 282,
285, 291, 301. [10, 190.
அறிவனார் - பஞ்சமரபுநூலாசிரியர்,
அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.
அறிவின்நிரிபு, 346.
அறிவுடையாரனார் - ஒருபுலவர், 7.
அறிவுமயக்கம், 334.
அறிவுவரம்பிகந்தோன், 263, 282,
அறுகாற்குறும்பு, 124. [569.
அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.
அறுகுக்குவளைபுங்கலந்து தொடுத்த
அறுகும் பூளைப்பூவும் நெல்லொடு
சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.
அறுகை - அறுகம்புல், 494.
அறுதொழிலந்தணர், 504. [460.
அறுபொருள் - அற்றபொருள், 448,
அறுமுகச்செவ்வோன், 148, 168.
அறுமுகத்தோன், 193.
அறுவார்க்கினையறங்கை - சத்தமாதாக்
களில் ஏழாவதினையாள், 482.
அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,
260, 276, 369, 446.
அறுவைவீதி, 390. [294, 357.
அறை - அறுதல், கற்பாறை, குழி,
அறைக்கட்கரும்பு, 306.
அறைகூவுதல், 193.
அறைந்தனர்சாற்றல் - ஆகமத்தைச்
சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு
தல், பாடமோதிப்பொருள்உரைத்
தல், 255, 270.
அறைந்துணும்பூதம், 395.
அறைப்போதல் - கீழறுத்தல், 123,
130, 145, 165, 482.
அன்மொழித்தொகை, 373.

அரும்பத முத்லியவற்றின் அகராதி சூகக்

அன்மொழித்தொகையாகுபையர், அன்றே, அசை, 465. [346.
அன்னத்தூவி, 127.
அன்னநடை, 227, 238. [88.
அன்னப்பறை - வரிக்கூத்துள்ளன்று, அன்னப்படை வயிற்றின் மயிரெஃ
இப் பெய்த அணை, 134.
அன்னபக்கம்-பெண்கைகளுள்ளன்று, 92.
அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260.
அன்னம் துணையோடாடல், 217.
அன்னம் புன்னையிலேறுதல், 213.
அன்னமென்னடை, 127.
அனந்த சுகத்தையுடைய இறைவன், அனந்தஞானம், 284. [284, 285.
அனந்த தரிசனம், 284.
அனந்தர், 431.
அனந்தல், 133.
அனந்தவீரியம், 284.
அனுக்கல், 90.
அனுகரணம், 23, 323, 476.
அனுட்டானவோசை, 339.
அனுடம், 269.
அனுவிரதம், 283.
அனைத்து (பன்மை), 5, 20.
ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.
ஆஅ, இரக்கக் குறிப்பு, 467.
ஆக்கம், 47, 540.
ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.
ஆக்கிசைக்கரம், 37.
ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.
ஆகம்-மாற்பு, 134, 137, 261, 377, ஆகம், 270, 273, 282. [560.
ஆகமமாகியவிளக்கொளி, 284.
ஆகரம், 288.
ஆகரி - ஒருபண், 234, 384.
ஆகவனியம், 504. [255, 270, 546.
ஆகாச்சாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116, ஆகர்சவாசிகள், 168, 283.
ஆகாத்தோம்பல், 397, 409. [92.
ஆகாயச்சொல்லில்க்கணம், 87, ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.
ஆகுதி, 351.

ஆகுதிப்புகை, 338.
ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93, 105, 132, 164, 168, 190, 209, 247, 248, 254, 266, 278, 345, 370, 373, 377, 378, 384, 395, 432, 436, ஆகும் - ஆவாள், 452. [459, 564.
ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண், 388.
ஆகோள், 323, 329.
ஆக்கனம், 218.
ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ் விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66, 90, 111, 133, 347, 384, 452.
ஆச்சரியம், 474, 525.
ஆச்சா, 318, 327.
ஆசனம் ஒன்பது, 232.
ஆசனம்நான்கு, 371.
ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
ஆசாரம், 420
ஆசாராங்கம், 284.
ஆசாரியர்கள், 255.
ஆசான் - ஒருவகைப்பண், புரோகிதன், 371, 493, 533 - 4, 571.
ஆசான்சாதிநால்வகை, 350.
ஆசான்றிதம் - காந்தாரம், 337.
ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.
ஆசிகுறுதல், 251.
ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச் சொல்லால் முடிதல் சிறப்பென்பது, 29. [25, 206.
ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14, ஆசிரியமாலை - ஒருதமிழ்தூல், 221.
ஆசிரியர் - இளக்கோவழிகள், தொல் காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129, ஆசிரியர் நல்லந்துவனார், 7. [236.
ஆசிரியற்க - ஆசிரியனுக்கு, 431.
ஆசிரியன்மாதன், 7.
ஆசீவகம்-சமணமதப்பாருபாடுகளுள் ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.
ஆசு - சிறுமை, துண்மை, 64, 109.
ஆசௌசம், 404.
ஆட்சி, 534.
ஆட்டனத்தி, 488.

சுககல அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆட்டி - சயித்த, 172.
 ஆட்டு - விளையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமறி, 413.
 ஆட்டுமறி துள்ளி விளையாடாமையென்பதாம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவாள், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாலை, 490.
 ஆடகப்பெருநிறை, 555.
 ஆடகப்பைம்பூண், 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தரவணைக்கிடந்தோன், ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இரவிபுரமென்பாரும்முளர்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173, 188, 202, 267, 289, 365, 383, ஆடல்ஆறு, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்த, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179, 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விசம்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99, 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியன் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியன்ஈடு, 62.
 ஆடலிள்கூறுபாடுமூன்று, 120.
 ஆடலோன், 122.
 ஆடற்கூத்தியர், 140, 158.
 ஆடற்றோற்றம், 423.
 ஆடன்களிரர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - சண்ணாடி, கலந்து, 338, 481, ஆடித்திங்கள், 30 - 31, 508, 589.
 ஆடிமாதத்துக் காலைப் பொழுது ஆடிமுதிர்ந்தார், 73. [போக்கு, 376.
 ஆடியகொள்கை, 2.
 ஆடியசாயல், 462.
 ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
 ஆடியல்யானை, 537.
 ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகொள்மாப்பு, 549.
 ஆடுக்கூத்தர்போலாரூயிரொரு வழி க்கூடியகொலத்தொருங்கு நின்றியலாது, 568.
 ஆடுதல் - அனுபவித்தல், உடனாது, 20, 245, 253.
 ஆடுதலாற்பிழந்தஅழகு, 195.
 ஆடுநர்ப்புகழ்தல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையைமுட்டாக்கிடுதல், 341.
 ஆண்கைஒன்பது, 92.
 ஆண்டலைப்புன், 160, 401, 414.
 ஆண்டலையடுப்பு, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டேடு, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடன் பார்த்திருக்குந் ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாமூறுப்பு, 9, ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆணை, 229, 573,
 ஆணைச்சக்கரம், 403.
 ஆணையாற்றென்னர்காக்குநாடு, 343.
 ஆத்தித்தார், 320.
 ஆதரித்தல், 438.
 ஆதவவாதபயசாயையென்பன்யாழ்க் ஆதாரம், 493. [குற்றம், 203.
 ஆதித்தமண்டலம், 378.
 ஆதித்தன், 123, 137, 191, 254, 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல், 411.
 ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதல்காரணமாக அவனுடன் முனிவர்கூடித் ஆதிமந்தியார், 488. [நிரிதல், 321.
 ஆதியக்கடவுள், 148,
 ஆதியாழ், 9.
 ஆதியிசைகள் பதினோராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்று, 64, 109.
 ஆதியிற்றேற்றத்திவன் - ஆதியின்மையைத்தோற்றமாகவுடையான், 301.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகந

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
 ஆதிவாயிலார் - பரசேதனாதிய
 னாலாசிரியர், 10.
 ஆப்பயனளித்தல், 397.
 ஆபோகம் - கீதவுறுப்புள்ளி, 75, 120.
 ஆம் - நீர், 18.
 ஆம்பல்-ஒருகருவி, ஒருவகைப் பண், 42, 127, 134, 207, 213, 341, 354, 496.
 ஆம்பல் நாமஞ் செவ்வாய், 127.
 ஆம்பலந்திங்குழல், 445, 455.
 ஆம்பற்குழல் - வெண்கலத்தாற் குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தகுழல், 457.
 ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
 ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னும் வாச்சியம், 74, 119.
 ஆய்கலைப்பாவை, 317,
 ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.
 ஆய்ச்சியர்குரவை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358, 362, 374, 375, 398, 433, 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குலம், 409.
 ஆயர்பாடி - ஆயர்தெரு, 419, 431, 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகர், 397, 558.
 ஆயிடை, 408.
 ஆயிரங்கண்ணன், 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தோரெட்டரசுதலையிற் சமப் பித்துக்கொணர்த்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரத்தலையையுடைய பாம்பனைப் பள்ளி, 304.
 ஆயிரநம்பித்திருடியாழ், 9.
 ஆயின் - ஆதலாம், 463.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
 ஆயுக்கற்பம், 310. [38.
 ஆயுள்வேதர், 140, 157.
 ஆயுஷ்யம், 282.
 ஆயோகம், 120.
 ஆர் - ஆரக்கால், கூர்மை, 165,
 ஆர்த்த, 243. [443.
 ஆர்த்தம், 35, 39.
 ஆர்ப்பு - நரம்பின் முழக்கம், மாத் திரையிறந்த சுருதி, 222, 233.
 ஆர்ப்பொலி, 339.
 ஆர்புனைசென்னியரசன், 571.
 ஆர்புனைதெரியல், 534. [552, 566.
 ஆர்புனைதெரியலொன்பதுமன்னர், ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
 ஆர்வமிக்கநெஞ்சம், 131.
 ஆரங்கண்ணிச்சோழன், 2.
 ஆரஞர், 3, 298, 352, 500. [311.
 ஆரஞர்த்தெய்வமாகியவனதெய்வம், ஆரஞரெவ்வம், 501 - 2.
 ஆரணம், 461.
 ஆரத்தமார்பிந்பூணல், 304.
 ஆரப்பேரியாறு, 137.
 ஆரபடிவிருத்தி, 82, 512.
 ஆரம், 126, 138, 153, 154, 181, 197, 292 - 3, 318, 361, 498, ஆரம் மூன்றுவகை, 458. [522, 569.
 ஆரமார்பிற்சேரலும், 592.
 ஆரவகை, 379. [334, 344.
 ஆரிடை-அருவடி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரியஅரசரைச்சிதைநீக்கயது, 570.
 ஆரியநாட்டரசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4, 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தமிழியகிழந்தமை, 547, 568.
 ஆரியமன்னர் நூற்றுவர், 555.
 ஆரியாங்களை, 409.

காகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஆருயிர்மருந்து, 45.
 ஆரூர்க்கால், (கர்ப்பூரம்) 379.
 ஆரெயினெடுங்கொடி, 342.
 ஆரோகணம், 65, 110. [374, 415.
 ஆல், அசை, அன்றேயென்னும் அசை,
 ஆலங்காட்டாண்டி - ஒரு வகை
 ஆலம், 430, 518. [வரிக்கடத்து, 88.
 ஆலமர்செல்வன்புதல்வன், 517.
 ஆலமர்செல்வன்பெயர், 506.
 ஆலவாயான் முதலிய தெய்வங்கள்,
 ஆலிங்கனவிகற்பம், 173. [339.
 ஆலித்தல் - முழங்குதல், 352.
 ஆலீடம் - ஆறுவகைநிலையுள்ளொன்று,
 ஆலுதல், 212. [81, 90.
 ஆலம்புரவி, 537.
 ஆலமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புதை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோற்கருவி;
 ஆவினுடையவஞ்சித்தோலைப்
 போர்த்தலால் இப்பெயர் பெற்ற
 தென்பர், 107.
 ஆவஞ்சியின்பரியாயநாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 247.
 ஆவணவீதி, 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,
 432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவன, 14, 154.
 ஆவார் - அவர், 56, 169
 ஆவிசுடிபோன அவ்வடிவு, 486.
 ஆவித்த வத்திரம், 81.
 ஆவிபோலுங்கொழநர், 126, 133.
 ஆவின்கடைமணியுசுநீர் - பசுக்கண்
 னீர், 484. [409.
 ஆவின்பயனையாவர்க்குமளித்தல்,
 ஆவதி, 262.
 ஆவதிநிறுத்துபுகை, 536.
 ஆழி, 293, 304, 443. [யன், 581.
 ஆழிக்கொடித்திண்டோர்ச் செம்பி

ஆழிமால்வரை, 219.
 ஆழியாள்வான், 213.
 ஆழியுருட்டுதல், 36.
 ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.
 ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,
 வாராவெழுத்துக்கள் இன்னிள்ளை
 வென்பது, 105.
 ஆளத்தி மூன்றுவகை, 105
 ஆளத்திவைத்தல், 63, 108.
 ஆளழிவாங்கி, 545.
 ஆளிக்கொடி, 320, 329.
 ஆளியிணைங்கு, 523.
 ஆற்றல், 512, 592.
 ஆற்றவும் - மிகவும், 476.
 ஆற்றமைமிகுதிசுறுதல், 152.
 ஆற்றிடைக்குறை, 301.
 ஆற்றில் நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் சுண்ணம் மலர்முதலிய
 வற்றைஇடுதல், 558.
 ஆற்றிற் குளித்தல், 568.
 ஆற்றின்குறை, 291.
 ஆற்றநீர், 459.
 ஆற்றுப்படுத்தல், 198. [தல், 567.
 ஆற்றுமணலினுஞ் சிறக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாவையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டோர், 286.
 ஆற்றுவி, 262.
 ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தோழி
 இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்
 படமொழிந்தது, 217.
 ஆற்றுமையரங்கம் - ஆற்றைமறைக்
 கும்அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆறலைக்குஞ்சரம், 432. [301.
 ஆறலைத்தல், 314.
 ஆறலைப்போர், 305.
 ஆறன்மட்டம், 59, 91.
 ஆறியகற்பு, 23.
 ஆறுசெல்வருத்தம், 313.
 ஆறெறிதல், 18, 323.
 ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக் கொட்
 ஆன் - ஓடு, 455. [டும்பறை, 315.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகடு

ஆன்பால், 247.

ஆன்பொருரை (ஆன்பொருந்தம்)

குழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.

ஆனித்திங்கட்கடைநான், 345.

ஆனிரை, 321, 558.

ஆனிரைகொள்ளல், 320.

ஆனேற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சகு
னக்கேடு, 442.

ஆனேறுர்ந்தோன், 538.

ஆனேறெதிர்ப்படுதல் அபசகுனமென்
பது, 422, 434.

ஆனேமேற்பமையதைதல், 531.

இகந்தனன - இகந்தேனாக, 433.

இகலமர், 172.

இகழ்ச்சி, 310, 474.

இகழ்ச்சிறகை, 437.

இகவென்னுமுன்னிலைய சை இ கா
வெனநறுதிரிதல், 464, 468.

இகுத்தல், 543.

இங்ஙன், 243.

இசக்கி, 409.

இசை, 35, 188.

இசைஏழு, 156, 187, 457.

இசைக்கரணம், 224.

இசைக்கரணம் எட்டு, 205.

இசைக்காரன், 66, 111, 156.

இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104.

இசைக்குப்பிறப்பிடமான ஆதாரம்.

இசைக்குரியஎழுத்து, 65, 101 - 2.

இசைக்கூறு பாதி, 69, 113.

இசைச்செறிவு, 67, 111.

இசைத்தமிழ், 190, 337.

இசைத்தமிழ்தூல், 9.

இசைத்தமிழ்ப்பதினாறுபடலம், 205.

இசைநாடகத்தமிழ்தூல், 19.

இசைநாடகநூலோர், 454.

இசைநிகழ், 189, 273, 287.

இசைநிகழ்க்காணி, 515.

இசைநுணுக்கம்: — இது சார
குமாநம் அல்லது சயந்தகுமாந
பென்பவன் இசையாழிதற்பொ
ருட்டு, அகத்தியாழ்வரின் மாணக்
கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய

சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனிவ
ரால் வெண்பாவாலியற்றப்பட்ட
இசைத்தமிழ்தூல்; இஃது இடை
ச்சங்கமிருந்தகாலத்துச் செய்யப்
பட்டதென்று அடியார்க்கு நல்லா
ருரையாலும், அச்சங்கப்புலவர்க்கு
தூலாகவிருந்ததென்று இரையனா
ரகப்பொருளுரையாலுந்தெரிகிறது,
(இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
முனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவர்
பெயருள் இப்பெயர் காணப்பட
வில்லை) 7, 10, 104. [190.

இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியார்,

இசைதூல்வழக்கு, 66.

இசைநெறி மூன்று, 221.

இசைப்படுத்தல், 75, 120.

இசைப்பா ஒன்பதுவகை, 190.

இசைப்பாட்டு, 24.

இசைப்பா பத்துவகை, 190.

இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர், 26.

இசைப்பாவின் சாதியோசைமூன்று,
190.

இசைப்புலவர், 61, 63, 100.

இசைமொழி, 265, 298, 336.

இசையளவுபா, 190.

இசையாசிரியன் அமைதி, 61, 99.

இசையிலக்கணம் ஒன்பது, 109.

இசையின் இரந்திரம், 63.

இசையின்பாகுபாடுபதினொன்று, 63,
108.

இசையென்றபெயர்க்காரணம், 105.

இசையை என்னவகையாலெழுப்பல்,
203, 204.

இசையொழுக்கம், 67, 111.

இசையோன், 66, 108, 122.

இஞ்சிப்பாவை, 537.

இட்டசீத்தி - அழகர்மலையிலுள்ள
ஒரு பொய்க்கை; இது நீராடுவோர்க்கு
நினைத்தவெல்லாங்கொடுப்பது,
295, 296, 306, 307, 310.

இட்டிகை, 436.

இட்டுத்தலையெண்ணுமெயினர், 314.

இட்டுப்புகுதல், 90.

சூகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடக்கர், 49, 384.
 இடக்கரடக்கு, 77.
 இடக்கை - ஒருதோற்கருவி, 73 - 4,
 106, 119, 382.
 இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118,
 இடக்கையின் பரியாயப் பெயர்கள்,
 107.
 இடங்கணிக்கல்வீசங்கூடை, 401.
 இடங்கணிப்பொறிக்குக்கல் விட்டு
 வைக்குங்கூடை, 413.
 இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், 286.
 இடங்கழிநெஞ்சம், 502.
 இடத்துரிகழ்பொருளின்வினை இடத்
 திலேறல், 164, 184, 366.
 இடத்துரிகழ்பொருளின் நெறுழி
 இடத்திலேமுடிதல், 442.
 இடத்தூணிலை, 71, 73, 116. [429.
 இடந்தலைப் படுத்தல் - கூட்டுதல்,
 இடநிலைப்பாலை, 289. [130.
 இடப்பொருள்காலத்தோமையங்கல்.
 இடபம், 117, 277, 408, 425, 453,
 இடம்நிறுவகை, 14.
 இடம்நாலுவகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலிவு, 113.
 இடர், 210.
 இடரெரி - இடர்செய்எரி, 464.
 இடவயின் - இடத்தில், 404.
 இடவழுவமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடாகினிப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585.
 இடிக்கலப்பள்ள இழைந்துகூரீர்,
 இடிக்கலப்பன்னவீரயீர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185,
 இடிக்குரல், 249. [201.
 இடிக்குரன்முரசும், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.
 இடிப்படைவாணவன், 450.
 இடிப்பு - அதிர்ப்பு, 344.
 இடியல், 514, 523.
 இடியுண்டமஞ்ஞை, 242.

இடியேறு, 277.
 இடுக்கண், 129, 298, 349, 591.
 இடுகுமிடை, 210.
 இடுங்கியகண், 83.
 இடுதேளிடுதல் - தேளிடப் படுவார்
 காணுமே தேளல்லாததொன்றை
 மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு
 அவரைக் கலங்கப் பண்ணுதல்;
 பாய்ச்சுத் தேருமாம், 244, 251.
 இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொ
 ருள். 507.
 இடும்பில் - ஒருர், 566.
 இடும்பை, 347, 374, 432, 555.
 இடுமணல், 522.
 இடுமுள், 345.
 இடுமுள்வேலி, 313, 334.
 இடுவந்தி, 435.
 இடை, 103.
 இடைக்கருவி - சல்லியம், 107.
 இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குறை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256, 269, 271. [376.
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களும் அவர்க
 ளியற்றிய நூல்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைம்பத்தெரான்
 பதினமருள்ளிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவர், 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொல், 151, 228, 327,
 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொல்வருவித்தல், 171.
 இடைதல், 44. [225, 335.
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநிலை - இடையிற்படுத்தரவு,
 190.
 இடைநிலைத்தாளம், 293, 304.
 இடைநிலைப்பாலை, 267.
 இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
 இடைநின் நலிலம், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூகன

இடைநெரித்தல் - உடலவர்த்தனைக
ளுள்ஒன்று, 90.
இடைப்பாட்டு - ஓளகம், 383.
இடைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
இடைப்பாளிலம் - குழியின்மண்குழி
க்குத்திருக்கும்நிலம், 114.
இடைமுதுமகள், 441.
இடையர், 409, 413, 428.
இடையர்அறியும்நிமித்தம், 422.
இடையாபரணம், 196.
இடையிருள்யாமம், 359, 392, 550.
இடைவண்ணம், 21, 88.
இணர், 45.
இணை - இரண்டு, 203, 222, 234.
இணைக்கை, 92 - 3, 98.
இணைக்கைவகை பதினெந்து, 97.
இணைதல், 93.
இணைநரம்பு, 66, 67, 69, 112.
இணைநிலைவரி, 267, 289.
இணைப்பெயர்பெற்றஜூர், 305.
இணைபுனரெகினத்தினமயிர்செறித்த
துணையணைப்பள்ளி, 557.
இணையணை, 127, 134.
இணையாவினைக்கை, 97.
இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று
இதனம், 558. [வகை, 92.
இதம், 373.
இதயகமலம், 319, 328.
இதயம், 337, 380, 433.
இதழ், 48, 380, 394.
இதழொடியாதுகட்டின க மு நீ ர் ப்
இந்தாம், 361. [பிணையல், 49.
இந்தனம், 378.
இந்தியமந்திரமும் மாக்கை மிகக்
காக்க வேண்டாமென்பது, 540.
இந்திரகாளியம்:—இது யாமனேந்திர
ரென்றும் ஆசிரியராற்செய்யப்
பட்டஇசைத்தமிழ்தூல்; அடியார்
க்குநல்லார் உவையெழுதுவதற்கு
மேற்கோளாகக்கொண்டதூல்களு
இந்திரகுமார், 425. [வொன்று, 10.
இந்திரசாபம், 386. [565.
இந்திரபிறுவன், 56, 72, 78, 189,

இந்திரதிருவன், 538.
இந்திரநீலக்கழப்பிணை, 181.
இந்திரநீலம், 197.
இந்திரர் - தேவர், 438.
இந்திரவிகாரம்ஏழு, 255, 551.
இந்திரவில் அருவிக்கு உவமம், 514.
இந்திரவிழவு, 25, 173, 175, 186,
195, 267.
இந்திரவிழவுநாலேழ்நாள், 198. [268.
இந்தரவிழவுரெடுத்தகாதை, 187,
இந்திரன், 159, 166, 173, 176,
177, 187, 292, 392, 404.
இந்திரன்தமர், 19. [310.
இந்திரன்தோற்றுவித்தவியாகரணம்,
இந்திரன்நிருமித்தஏழாங்கு, 270.
இந்திரன் தூற்றுநாற்பது யோசனை
விரிந்த யானையின்மேல் கா முதலி
யவற்றைப் பரப்பிச் செல்வானென்
பது, 522.
இந்திரன் பூட்டிய ஆர்த்தைப்பாண்டி
யன்மார்பிழ்நுடது, 303, 458.
இந்திரன்மகன் - சயந்தன், 117, 188.
இந்திரன்மலையின்சி மகரிந்தது, 377.
இந்திரன்மார்பத்துஆரம், 426.
இந்திரன் முடியிற் பாண்டியன் வனை
யுடைத்தது, 303, 461.
இந்திரனதுநகர், 186.
இந்திரனது பணிப்பெட்டகம், 376.
இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்
டென்பது, 376.
இந்திரனுக்குப் படை இடி, 461.
இந்திரனூல், 298.
இந்திராணி, 194.
இந்திரியவசம், 371.
இப்படியால் - இப்படி, இவ்வாறு,
68, 70.
இப்பால், 41.
இப்பிறப்பித்துகர்வன முற்பிறப்பிற்
செய்தவினைப்பயன், 298, 310.
இம்மிளட்டுக்கொண்டது எ ள் று,
115.
இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.
இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307 - 8.

சூக அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- இம்மையும் துமையுமின்றிச் செம்மை
யிளிப்பது - மோக்கம், 296,
இமயக்கல், 574. [308.
இமயக்கொடி, 459.
இமயத்து நீலப்பைஞ்சுனை, 516.
இமயத்துப்பல்லானிரை, 558.
இமயநெற்றி, 441, 450.
இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36,
38, 41, 78, 132, 153, 162,
267, 292, 302, 527, 530,
538, 540, 546, 547, 575.
இமயமுகம் கொல்லியுமாண்டகுடவர்,
இமயவரம்பன், 534, 589. [520.
இமவான், 565.
இமில் - முரிப்பு, 451.
இமிலேறு, 422, 434, 441 - 2.
இமிழ்கடல் வேலி, 531.
இமையத்தாபதர், 533. [589.
இமையம், 177, 189, 534, 565,
இமையவர், 43, 143, 162.
இமையாருகையஞ்சுமையம், 238,
572, 579.
இமையாநாட்டத்திதை, 563.
இமையாநாட்டம், 316, 370.
இமையோரிளங்கொடி, 590.
இயக்கம், 19, 204, 259, 276.
இயக்கம்நான்கு, 61 - 2, 107, 111.
இயக்கம் மூன்று, 224, 225, 235.
இயக்கா, 168.
இயக்கி-ஒருபெண் தெய்வம்; பாண்டி
நாட்டில் இசக்கியென வழங்குகின்
றது, 307, 311, 312, 397, 409.
இயக்குதல், 108.
இயங்கலுமியங்கும் - இயங்குதலைச்
செய்யும், 500.
இயங்குநர்த்தடுக்கும் - வழிச்செல்
வாகைரப்போக்குவிலக்கும், 298.
இயங்குபடையரவம், 533, 538.
இயந்திரம், 402, 414.
இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிப்பண்பு,
இயமம், 371. [40, 356, 441.
இயல்குணன் - இயல்பையே குண
மாகவுடையவன், 264, 283.
இயல்பு, 204, 205.
இயல்புக்கூத்து, 80.
இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்
நிலைச்செய்யுள், 24.
இயலிசைநாடகம், 64.
இயலிடங்கூறல், 208.
இயலேந்து, 78.
இயவு - செலவு, 299, 310.
இயற்கையழகு, 44, 126, 429.
இயற்சொல், 62, 63, 107.
இயற்பாக்கள், 105.
இயற்புலவன், 62, 107, 122.
இயற்புலவனினேவு, 61, 100.
இயற்பெயர், 39.
இயற்றமிழ், 190.
இயற்றமிழ்தூல், 6.
இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து
ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி
இரங்கல், 216, 344. [யாதல், 477.
இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.
இரட்டிக்கிரட்டி, 60, 75, 99, 106.
இரட்டித்துஒத்தல், 75.
இரட்டியிற்செய்தகைத்தொழில், 60.
இரட்டு (துகில்), 379.
இரட்டை ஒற்றைக்கை, 536.
இரட்டைக்கைதவம், 296, 308.
இரட்டைக்கை, 92, 98.
இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.
இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60
இரட்டைக்கை பதினேந்து, 97.
இரட்டையங்கண்ணி, 247.
இரண்டாஞ்சாமத்திற்குண்டகை
எட்டுமாதத்தின்பலிக்குமென்பது,
இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.
இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.
இரத்தகேசுவரன் - ஒருபூதம், 115.
இரத்தவிந்து - ஒருவகைமாணிக்கம்,
இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.
இரத்தினங்கட்டின அடுக்காழி, 181.
இரத்தினப்பணித்தட்டார், 139, 156.
இரத்தினப்பாவை, 317.
இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.
இரதி, 286.

இரதிகாந்தன், 231.
 இரந்திரம், 65, 109, 110.
 இரந்துகோடற் குறிப்பின் கண்வந்த
 ககரவீற்றுலியங்கோள், 431.
 இரந்துபின்னிலேறித்தல், 210.
 இரட்போர்சுந்தம், 226, 280.
 இரவி, 131.
 இரவிடைக்கழிதல், 336.
 இரவிபுரம், 536.
 இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்
 படாத மருட்சியையுடையமாலைக்
 காலம், 476.
 இரவுவில்லிடல் உற்பாதம், 480.
 இராக்கடைப்பெண்டுகள், 158.
 இராக்கடைவேசையர், 140.
 இராக்கதர், 168.
 இராசு, 29, 155, 390.
 இராச்சியபாரம், 591.
 இராசசூயம், 569.
 இராசதம், 80.
 இராசநீதி, 506, 508.
 இராசப்பெருந்தேரு, 157.
 இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,
 இராசபாவம், 549. [461, 579, 580.
 இராசபோகத்தைத்துறத்தல், 13.
 இராசமாரக்கம், 139.
 இராசராசசோழனுலா, 483-4, 555.
 இராசராசன், 363. [198.
 இராசவாகனம் - கோவேறுகழுதை,
 இராசவாகனமாதியஅத்திரி, 198.
 இராசாகின்கோயில், 72.
 இராசி, 117.
 இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.
 இராத்திரிகருணை, 131, 132.
 இராமசுந்தம், 358.
 இராமாவதாரபுத்தம் மதுகோட்டு
 மாதம் நடந்ததென்பது, 547.
 இராமன், 335, 375. [346, 448.
 இராமன் தம்பியொருவன் போவது,
 இராமனுக்குள்புற்றுளென்பது, 374.
 இரிதல் - நீக்குதல், 133.
 இரிதல் - 198.
 இரியப்பாக்கல், 82.

இரிஇ - இருத்தி, 35, 40.
 இருக்கச்செய்தே, 484.
 இருக்கை, 300.
 இருக்கைமுறைமை, 73, 118.
 இருகடனீருமாடினோன், 568.
 இருகாமத்தினையேரி, 252.
 இருட்படாம் - இருளாகிய படாம்,
 137, 153.
 இருடிகள், 264, 285, 358. [342.
 இருடிகள் யோகமிருக்கும்பொழில்,
 இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்
 டானஓசை, 339.
 இருத்தல் (ஆசனம்), 371.
 இருத்தலின் விகற்பங்கள், 232, 371.
 இருத்து, 386.
 இருந்தவளமுடையார், 462.
 இருந்தேத்துவார், 140, 157.
 இருந்தைக்க - இருக்க, 473, 478.
 இருந்தையூர், 7.
 இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியார் -
 இடைச்சங்கப்புலவருள்ளோர், 8.
 இருந்தோம் - இருந்தோம், 426.
 இருந்திதிக்கிழவன் - கோவலனுடைய
 தந்தையின் சிறப்புப்பெயர் ; இவன்
 கோவலன் இறந்தமைகேட்டுத்
 துறவுபுண்டான், 35, 54, 335,
 இருநிலமடந்தை, 493. [346, 433.
 இருநிலமாள்வோன், 564.
 இருப்புபுண்பது, 232.
 இருப்பு ஒன்பதுவகை, 232.
 இருப்புவுட்டுக்கள்காங்குறையு, 401.
 இருபிறப்பாளர், 504, 528.
 இருபுடைமருங்கு, 86.
 இருபுறமொழிப்பொருள், 228, 236,
 239, 378, 380, 386.
 இருப்பவனொட்டுப்பெண்புத்தொகை,
 164, 269, 372.
 இருபெருங்குமார், 35.
 இருபெருவேந்தர், 141, 556.
 இருப்பேருவகை, 416.
 இருப்பதுவாய்க்கையோன், 249.
 இருபுறங்கு, 199.
 இருமுதுவாரர், 25, 348, 420.

சுஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
 இருவகைக்கூத்தின்வகைபல, 79.[9].
 இருவகைத்தாளவிகற்பம், 102, 108-
 இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
 இருவாட்சி, 170, 353. [தல், 24.
 இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
 இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
 இருள் - மரகதத்தின்குற்றம், 367,
 இருள்படப்பொதுளியசுருளி ருந்
 இருளன், 89. [குஞ்சி, 538.
 இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
 மந்திரம், 187.
 இரேகை - கீற்று, 387.
 இரேசிதம், 81.
 இரேவதி, 117.
 இராதேர்முதலை, 332, 343.
 இல் - இல்லை, 3, 226.
 இல்பூவலூட்டல், 416. [52.
 இல்பொருளுவமை, 36, 44, 49,
 இல்லறத்தின் துறைகள், 370 - 71.
 இல்லறம், 370.
 இல்லறமகளிர், 172.
 இல்லறம் தெய்வத்திற்கு மலரும்
 நெல்லுந்தூவி வணங்கல், 247.
 இல்லெழுமுல்லை, 338.
 இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
 ருமாம், 395.
 இல்லோர்தலைவன், 407.
 இல்லவளர்முல்லை, 125, 149, 170.
 இல்வாழ்க்கை, 324.
 இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்தல், 25.
 இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.
 இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,
 445, 449, 469, 472, 489,
 இலக்கம், 164. [491.
 இலகொளிச்சிலாதலம், 256, 263.
 இலங்காபுரம், 31.
 இலங்கீர்வளை, 472.
 இலங்கை—கடல்சூழ்ந்த இலங்காபுர
 மென்னும் நகரம்; கயவாகுவென்
 னும் அரசுநுடைய இராசதானி;
 இதனை இக்காலத்து அனுராதபுர
 மென்பர், 449, 460.

யுலச்சினை, 144, 336, 541.
 இலச்சினைமண், 531. [259.
 இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
 இலஞ்சிமன் தம்:—காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஐந்துமன் தங்களுள்
 ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
 கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
 இலது, 24. [145.
 இலதைக்கை 81, 92, 96.
 இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
 வறுமை, 245, 252, 253.
 இலவங்கம், 155, 179, 195, 379.
 இலவத்தலர், 387.
 இலவந்தி - நீராவி, 521.
 இலவந்திகை - நீராவி; நீராவியைச்
 சூழ்ந்தவயந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
 256, 271.
 இலவந்திகைச்சோலை, 377.
 இலவம், 18, 150, 318, 327.
 இலவமலர், 171, 380.
 இலவிதழ்ச்செவ்வாய், 363.
 இலவிதை, 81.
 இலாஞ்சனை, 336, 366, 575.
 இலாமிச்சம், 195.
 இலேசு, 6, 114, 117.
 இலை - வெற்றிலை, 147.
 இலைத்தார்வேந்தன், 550.
 இலைத்தொடை, 133.
 இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.
 இலையமுதிவோர் - வெற்றிலை வித்
 தார், 155.
 இலையிலமலர்ந்த இலவம், 305.
 இவர்தல் - தேரைக்கொண்டெழுதல்,
 இவுளித்தலைவர், 537. [167.
 இவுளிமறவர், 167.
 இவையிற்றின் - இவற்றின், 58.
 இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.
 இழவல் - இழவாதேகோள், 210-11.
 இழிசூலத்தோன், உயர்ந்தோர் வந்த
 விடமென்கும் விஸ்கிடைத்தல், 422.
 இழித்தக்க கனகக் காணின் உரையார்,
 இழிப்புச்சுவையினியம், 83. [251.
 இழிப்பிதழ்புற்றோர், 287.

இழிவுசெய்யும்மை, 247, 460.
 இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
 இழுக்கிய - பட்ட, 314.
 இழுமென்பாண்டில், 543.
 இழுமென இழியுமருவி, 514.
 இழை, 585.
 இழைத்து - எழுதி, 377.
 இளகுதல், 269.
 இளங்காலம், 489.
 இளங்காந்தூதன், 220, 231.
 இளங்கிளை - தங்கை, 317.
 இளங்கோ, 19, 439, 521.
 இளங்கோசர் - இளங்கோவாகியகோசர், 31, 325.
 இளங்கோவடிகள் :— சிலப்பதிகார
 தூலாசிரியர்; இவர் இளங்கோ
 வென்றும், சேரமுனி யென்றும்,
 அடிகளென்றும் வழங்கப் பெறுவர்,
 1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.
 இளங்கோவடிகள் துறந்து அருகன்
 கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
 இளங்கோ வேண்மாள் (பெயர்), 521,
 562. [மர், 554.
 இளங்கோவேந்தர் - பட்டஒன்பதின்
 இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன்
 தம்பி, 426.
 இளஞ்செழியன் - கொற்கைநகரத்
 திருந்தவெற்றிலைச்செழியன், 31.
 இளந்திருமாதன், 7.
 இளநலம், 243.
 இளநாகர், 7.
 இளநாகு, 238.
 இளநாயிது, 301. [578.
 இளநல்லா - மால்பு பொழுதின் லிளா,
 இ - ல்லாமுன்றில், 360, 377.
 இளம்பிழைக்கை, 92 - 3.
 இளம்பிழை சூழியல்பையவன், 496.
 இளம்பூரணர் } 17, 230.
 இளம்பூரணவடிகள் }
 இளம்பூங்கா, 271, 302, 522.
 இளமாங்க்கா, 291.
 இளமாம்பு (கர்ட்டூன்), 379.
 இளமாபவந்தி, 320.

இளமுத்து, 380.
 இளமையானை, 502.
 இளமையுஞ்செல்வமும்யாக்கையுநிலை
 இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.
 இளவரசு - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத
 இளவல், 13. [ஒருவன், 225.
 இளவேனல் } - இளவேனிற் காலம்,
 இளவேனல் } 14, 16, 26, 134,
 150, 170, 220, 229, 235,
 344 - 6, 362.
 இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.
 இளவேனிற் காலத்தியல்பு, 379.
 இளி (இசை), 66, 170, 203, 218,
 443 - 5, 453.
 இளிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.
 இளிகுரலாக ஏழுநரம்பும்வாசித்தல்,
 இளிகுரலாக மேற்செம்பாலை தோன்
 தல், 68 - 9, 113.
 இளிரநம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்
 பாலை வருதல், 111.
 இளியுள் துத்தம் பிறத்தல், 224.
 இளிவாய்வண்டு, 150.
 இளை - அரண்காவல், கட்டுவேலி,
 காவற்காடு, 324, 359, 375 - 6.
 இளைஞழ்கோவலர், 15.
 இளைஞற்பட்டபை, 314.
 இளையர், 491. [216.
 இளையிருள் - இளையிருள்; விகாரம்
 இற்பெருங்குழிமை, 46. [509.
 இறற்கு - இத்தன்மைத்தாருக,
 இறங்கு (துஞ்சி), 379. [374.
 இறத்தல் - கழித்தல், தவிர்த்தல், 277,
 இறத்தகால லினைத்தொகை, 27.
 இறத்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை,
 இறத்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
 இறத்தவர்களையுத்தேடுத்துத்தானுஞ்
 செய்தல், 400.
 இறத்தவர் பிறத்தலும் பிறத்தவர்
 இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.
 இறத்தார், 370.
 இறப்பு, 262.
 இறகுதல், 387.
 இறங்கு, 29, 155.

௬௨௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.
 இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.
 இறுதி, 91.
 இறுதியிலின்பம் - அனந்தசகம், வீடு,
 இறுதியிளக்கு, 378. [264, 296.
 இறும்பூது - அதிசயம், புதுமை, 2,
 19, 226, 236.
 இறுமுறை - முடியுமுறை, வருந்துந்
 இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.
 இறை - இறப்பு, தங்குதல், திறை,
 49, 74, 143, 163, 283, 526.
 இறைக்குடிகள், 130.
 இறைகூடை, 277.
 இறைச்சிவிந்பவர், 155.
 இறைபயிருமுரசு, 536.
 இறைமகன் செவ்வி, 523.
 இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.
 இறைமுன்சக, 518. [ருவர், 230.
 இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளொ
 இறையனாகப்பொருள், 17, 208,
 214 - 5, 489, 536.
 இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்
 பொருள் செய்தாரென்பது, 230.
 இறையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம்,
 532.
 இறையயர்ந்தமர்டம் 262, 279.
 இறையோன், 399.
 இறைவனை, 213, 517.
 இறைவன் - எப்பொருளினுந்தங்கு
 பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,
 171, 248, 264, 269, 283, 328.
 இறைவன் குடியபிதை இரண்டுகலை
 களையுடைத்து, 50.
 இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
 னென்பது, 192. [370.
 இறைவன் நுதலில் இமையாநாட்டம்,
 இறைவன் பிறையைக்கண்ணியாகச்
 சூடியது, 305.
 இறைவனைந்தியசூலம், 305.
 இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
 செய்யுள், 191. [ங்கு, 482.
 இறைவனையாடல்கண்டருளிய அனை
 இறைவி, 328.

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புகைத்
 இன்பக்களி, 133. [தது, 370.
 இன்பச்சுவையவினயம், 83.
 இன்பதன்பம், 410.
 இன்பம், 91, 204. [தல், 380.
 இன்பம் வினைத்தற்கு ஊடல்நிகழ்த்
 இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்
 பம் பயந்து பெரிதுதன்பம்வினைத்
 தல், 373.
 இன்பமுந்ரோன வினயம், 85.
 இன்றி இன்றாதல், 109.
 இன்னாநாற்பது, 356.
 இன்னிளவேனில், 225.
 இன்னுசெப்புதல், 301.
 இனநிரைகள், 330.
 இனைதல் ஈறுகுறைந்து இனையாதல்,
 இனைந்து, 393. [243, 251, 316.
 இனைந்தேங்கியழுதல், 464. [243.
 இனையள் - வருத்தத்தையுடையள்,
 ஈக்க - தருக, 44.
 ஈகாமிருகம், 84.
 ஈகை - பொன், 38.
 ஈகைவான்கொடி, 34.
 ஈச்சங்காய், 389.
 ஈசன், 158, 264, 283.
 ஈட்டி முதலியன, 415.
 ஈடு, 61, 62, 100, 107.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,
 ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.
 ஈண்டென - விரைய, 337.
 ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.
 ஈமம், 324.
 ஈர்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,
 385, 472.
 ஈரநிலம், 67. [201.
 ஈரயிர் - பிகவும் துண்ணிய மனஸ்,
 ஈரொற்றுவாரம் - இரண்டுமாத் திசை
 பெற்றுவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
 ஈழத்துணவு, 47. [188, 383.
 ஈளை, 114. [308.
 ஈநிலின்பமாகிய அனந்தசகம், 285,
 ஈறுகுறைதல், 243.
 ஈறுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஉந

ஈன் மகுழி, 472.
 ஈனத்வாழை, 418, 431.
 ஈனோர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - கீதவடிவுளொன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120].
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகிர் - நகம், 95, 195.
 உகிரக்கரணம், 64.
 உகிரநிலைப்பசாசக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்கிழாண்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்தில், 352.
 உச்சித்தம் - மகரக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவியம்,
 உச்சிமீயிசை, 293. [87].
 உச்சியைக் கொத்தி மூளையைக்கழிக்
 உசா, 436. [கும் பொறிநிரை, 414].
 உசாவில்லாததுன்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்திதேசத்துள்
 உஞற்றாக்கால், 83. [ளது, 163, 177].
 உட்சுரு, 435.
 உட்குடைச்சீறார், 320.
 உட்குதல், 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்கொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உடங்கு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்படுதல், 198.
 உடம்படுமெய், 23.
 உடம்பிழ - வேல், 519.
 உடம்பிற் சுவை தோன்றல், 84.
 உடம்பிள்வேறுபாடு, 84.
 உடம்பினும் முகத்திற் சுவைமிகத்
 தோன்றல், 84.
 உடம்பு, தாரம், அடைக்கலப் பெர்
 ருள், தன்பொருளாகிய இவற்
 றைப்பொன்போற்போற்றேண்டு
 மெனல், 416.
 உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உடல், காத்தின்முன்னிட்டவிளக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 59, 90.
 உடம்கரித்தல், 160, 193.
 உடம்குறை, 440.
 உடம்புரிவு, 90.
 உடம்பொறையடுக்கம், 543.
 உடம்தூக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவியம், 85 - 6.
 உடன்பிறப்பு, 43.
 உடன்வயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழ்ப்பாருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்து, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உடுத்தல் - குழுதல், 180. [106].
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படல், 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதினாரீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362].
 உடைப்பெருங்கொழுநர், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவார், 380, 439. [410].
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்கண், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டாரைவெல்லுந், 213.
 உண்ணகரம், 465:
 உண்ணுநோன்பு - உண்ணுவிரதம்,
 உண்மைத்திறம், 165. [411, 550].
 உண்மைமொழி, 284.
 உண - உணவு, 49.
 உணக்குதல், 581.
 உணங்கல் - வந்தல், 208, 209.
 உணங்கல் கடிதல், 211.
 உணர்வு, 400.
 உணர்வுசலித்தல், 19.
 உணர்வுடைமாக்கள், 568.

கூஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.

உணவுபல, 261.

உணீஇய - உண்ணும்படி, 557, 559.

உத்தமத்தோம்பெருங்கருவி, 106,

உத்தமதானம், 46. [382.

உத்தமப்பறை, 106.

உத்தமம், 100.

உத்தமராவார் - கழிய நெடுமையுந்
கழியக் குறுமையுமில்லோர், 115.

உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.

உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.

உத்தராகுரு - போகழியிலொன்று,

உத்தர கௌத்தன் - வாரணவாசுநக
ரத்தரசன், 400, 412.

உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.

உத்தரம் - வடபூமி, 542.

உத்தரன்:—கனகவிசயர்க்குத் துணை
யாயினோரரசன், 412, 452.

உத்தாயம், 326, 329.

உத்தாவஞ்சிதம், 81.

உத்தி, 181, 197.

உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்

உதகக்கிரியை, 243. [ஒன்று, 81.

உதயகிரி - ஓரிராகம், 234.

உதயமால்வரை, 153.

உதயன்னகதை, 7, 8.

உதவாவாழ்க்கை - பிறர்க்குதவமாட்
டாத மிடிவாழ்க்கை, 503.

உதாசீனன், 163.

உதாரமென்னுமலல்காரம், 48.

உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு

உதானன், 103. [தலியன், 104.

உதிப்பித்தல், 104.

உதியஞ்சேரல், 503.

உதியன் வேண்மாள், 521.

உதையவரை, 137.

உந்தல் - யாழ்நரம்பின் கிரியைகளுள்
ஒன்று, 204. [9, 487,

உந்தி - ஆற்றின்நடு, யாழமுப்பு

உப்பர்ல் - மேல், 313, 323.

உப்பாலைப் பொற்கோடு, 36.

உப்பு, 277.

உப்புப் பசுருநர், 138.

உப்புரிசுமுகிழார், 7.

உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.

உபதேசமந்திரம், 260.

உபநயனம், 250, 504.

உபயாங்கவாச்சியம், 90.

உபயானுகம் - கீதநிருத்தங்களுக்கு
வாசித்தல், 58.

உபவேட்டனம், 81.

உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநாங்க
னுளொன்று, 81.

உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.

உபாஸகாத்தியயனாகம், 284.

உம்பர் - மேல், 232, 308.

உம்மை : இசைநிதையில் வருதல்,
முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.

உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,
375, 405, 437.

உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்
வருதல், 38, 135, 247.

உம்மைதொகல், 189, 199, 210,

உம்மைப்பயன், 395. [450.

உம்மைவினைவந்துருத்தகாலைச் செம்

மைமிலோர்க்குச்செய்தவ முதலா

உமட்டியர், 155. [து, 510.

உமணர், 17, 155.

உமி, 114.

உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.

உமையவன், 177, 192, 563 -4.

உமையொருபாகத்தொருவன், 565.

உய்த்துணர்தல், 6.

உய்திக்காலம், 266. [நோய், 208.

உய்யா நோய் - போக்கமுடியாத

உய்யானம் - அரசர் வினையாடுங்

காவற்சோலை, 363, 380.

உயர்சொல், 429.

உயர்திணை, 377 - 8.

உயர்திணைக்கண்வந்த இடவழுவமை

தித் தனித்தன்மை, 24.

உயர்திணையையும் அஃறிணையையும்

எண்ணியுயர்திணையாள் முடித்

தல், 214.

உயர்ந்தோங்கு செல்வம், 35.

உயர்ந்தோர், 38.
 உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
 உயர்பிறப்பாளன் - மதையவன்,
 உயர்பேரொழுக்கம், 340.
 உயர்மிசை, 265.
 உயவம்பெண்டிர், 467.
 உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
 உயிர்க்கடன் தருதல், 160.
 உயிர்க்கொலைநீக்குமின், 591. [275.
 உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
 உயிர்த்தல், 323, 465.
 உயிர்த்தொகை, 547.
 உயிர்தோற்றல், 486.
 உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
 உயிர்ப்பலிபுண்ணுமயிர்க்கண்முரசு,
 உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
 உயிர்வழி, 218.
 உயிர்பதிப்பெயர்த்தல், 526, 550.
 உயிர்பிணிக்குங்கலவை, 338.
 உயிர்போகுபொதுநெறி, 569.
 உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி, 54.
 உயிர்வழங்குபெருநெறி, 569.
 உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.
 உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியான்வான், 213.
 உரக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.
 உரவுநீர்முகொன்ற வேல்ஏந்தி-முரு
 உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
 உரவோர் - இருடிகள், 358, 591.
 உரவோன், 533.
 உரறுதல், 539.
 உரன், 134.
 உரிச்சொல் ஈறுஇரிதல், 23, 37, 251.
 உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
 உரிது - உரித்து, 43, 50.
 உரிமை, 19. [45, 184, 201.
 உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திறன்,

உரிமைப்பள்ளி, 548.
 உரிவை, 316, 324.
 உரு - உருப்படி ; இஃது இசைத்
 தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
 100, 107, 109 - 10, 201, 212,
 உருக்காட்டுதல், 120. [400.
 உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
 உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
 கிழ்தல், 451.
 உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
 யைகளுள்ளன்று, 204.
 உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
 உருத்திரச்சுவையவிறயம், 83 - 4.
 உருத்திரசன்மர், 7.
 உருத்திரர், 148.
 உருத்திரர்பதினொருவர், 168.
 உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு
 வன், 542.
 உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
 உருத்துநோக்கல், 590.
 உருத்தொண்ணுற்றொன்றும் பன்னி
 ரண்டும், 68.
 உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி ; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மாதலியென்று பெயர் பெற்
 ருள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருபுதொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிகப்பொருள்தொகுதல், 243.
 உருபுமயக்கம், 37, 39, 51, 236,
 உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
 உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
 உருமு }
 உருமுக்குரல் முழக்கத்து முரசு,
 உருமுச்சுவல், 555. [143, 543.
 உருமேறு, 277.
 உருவக் கொடியோர் - கொடியருளி
 ணோர், 362, 379.
 உருவகமென்னுமலங்காரம், 135.
 உருவமாறி நின்றல், 314.

கூஉகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உருவிலாள் } 44, 151, 229, 231,
உருவிலான் } 357, 374, 583.
உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
உருவுகாட்டுகை, 75.
உருவுதிரை, 116.
உருவேற்றுதல், 285.
உரை - புகழ், 25, 36, 167.
உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
உரைசால் சிறப்பு, 42, 220. [553.
உரைசெல்வெறுத்த மதுரை, 508,
உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல், 180, 347.
உரைநூல் கோடுதல், 146.
உரைப்பாட்டு, 24, 574.
உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையே யுடையது, 317, 327, 441, 513, 533, 573.
உரைப்பாயிரம், 6.
உரைப்பொருள், 29.
உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண வடிகள் முகவுரை, 230.
உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32.
உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய் உரைவகை நடைநான்கு, 22.
உரோகிணி, 36.
உரோமண்டலி, 81.
உல்குடைப்பெருவழி, 311.
உல்லோலம் - அங்கக்கிரியைபதினாறு னுள் ஒன்று, 81.
உலக்கைப்பாட்டு 211, 581.
உலகநோன்பிகள் - சைனரில்இல்லாததார், 255, 263, 280, 399, 411.
உலகமன்னவன், 537, 560, 589.
உலகவிடைகழி, 256, 271.
உலகனந்தோன், 495.
உலகியல், 274.
உலகியுல் வழக்கு, 14.
உலகுபுரந்துட்டுமொழுக்கம், 340.
உலகுபொதியுருவத்துயர்ந்தோன், உலகுவிளக்கலிரோளி, 137. [586.
உலகேழு, 129.

உலந்தபொருள், 246.
உலவாக்கட்டுரை, 45.
உலவாமை - ஒழியாமை, 45.
உலறியகண், 86.
உலறியதலைகையுடைய ஓமை, 18,
உலறியநா, 584. [294, 306.
உலாச்செய்வித்தல், 31.
உலாத்துதல், 170.
உலைக்குருகினுயிர்த்தல், 126, 499.
உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல், உலையிலுதுந்துருத்தி, 345. [334-5.
உலோகம், 178.
உலோகம் ஐந்து, 193.
உலோத்திரம், 387.
உவகை, 179, 416.
உவகைக்கண்ணீர், 152.
உவகைபொங்குதல், 432.
உவகைமுத்து, 134. [மால், 356.
உவணச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு உவணப்புட்சேவல் - கருடன், 356,
உவந்தோனவிரயம், 85. [370.
உவமத்தொகை, 19, 49, 166,
உவமப்பெயர், 308. [475.
உவமம், 37, 123, 171.
உவமம் விரித்துரைத்தல், 433.
உவமவுருபு, 135, 307.
உவர்ப்புமண்கலக்குஞ்செய்யும், 114.
உவவுத்தலை, 182.
உவவுற்றுகிங்கள், 219.
உவா, 198.
உவாஇரண்டு, 412.
உவாமுதலியவிரதநான், 286.
உவாவின்ஞாயிறு, 401.
உழக்குதல், 194, 212.
உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
உழத்தி, 320. [357, 373.
உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
உழவரோதை, 206, 558.
உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
உழவுவுழு, 83.
உழவுத்தொழில், 312.
உழவுதொழில், 496. [யு, 261.
உழாநுண்டொளி - தானேபட்டசே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஉஎ

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318.
 உழிஞைப்பவர், 529.
 உழிஞையான், 218.
 உழுசூடிவேளாளர், 261.
 உழுந்து, 390, 496.
 உழை - உஷை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69.
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைதோள் மல்,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113.
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுளைக்குங்காடு, 306.
 உழைமுதல்உழையீறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிளையி று தி யாக
 உழைமை, 89.[மெலிவுநான்கு, 113.
 உழையிற்குரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக் கோலம் - வேற்றுருவன்
 கொண்டுநடிக்கும் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [382.
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிந்துதன்
 வடிவு கரந்து சிலகியர் வடிவுடன்
 தமரதியாமல் வந்து நடித்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227.
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளாள்பதவை, 260.
 உள்ளாளம், 90.
 உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.
 உள்ளாள்பதவை, 278.
 உள்ளுரு - உள்ளாள்பதவை, 278.
 உள்ளுறைமூன்று, 10, 24.
 உளதாங் கொல், 216.
 உளநாள்வரையா, 591.
 உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.
 உளமலியுவகை, 506.
 உளர்தல், 110.

உளி, 426, 439.
 உளியம் - கரடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவான், 12.
 உற்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுளொன்று, 81, 232.
 உற்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உற்சவம், 158, 572.
 உற்சர்கம், 420. [டல், 344.
 உறட்டட்டட்டெனப்பற்பதைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உற்பாதசாந்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480.
 உற்றதை (உற்றது)உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377.
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினுனவிரயம், 85 - 6.
 உறந்தை - உறையூர் ; இது சோழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை நிகழ்ந்தபொழுதுஇதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிள்ளி
 யென்பவன்; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215.
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறையார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடைபிட்டும் இரண்
 டிடைபிட்டும் ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிக்கா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகாகம், 494, 585 - 6.
 உறிஇ - உறுவித்து, 172.
 உறுக்கும் - உறுத்தும், 274.
 உறுகண், 297, 332.
 உறுகணுளர் - தீவினையாளர், மிடியா
 ளர், 257, 272.
 உறுத்தல், 173, 274, 294.
 உறுப்பு காண்குள்ள உறு, 75.
 உறை - மருந்து, 203, 208, 213.
 உறைகவுள் - மதந்துளிக்கின்ற கன்
 ணம், 587.
 உறைகாரர், 156. [152.
 உறைத்தல் - உகுத்தல், 127, 134,

கூஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உதைதல் - தோய்தல், 441, 451.
 உதையுய்யானோய் - மருந்தாற் போ
 க்கமுடியாத நோய், 208.
 உதையுள் 46, 308. [566.
 உதையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,
 உதையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
 வந்தமை, 31 - 2, 266.
 உதையூரிலருகன், 301.
 உதையூர் ஸ்ரீ கந்தன்பள்ளி, 291.
 உதையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனார், 291.
 உன்னக்கை, 92, 95.
 உன்னம்—ஒருமரம், 92, 306. [81.
 உசேஷபணம் - ஓர்அங்கக்கிரியை,
 ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,
 ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.
 ஊங்கன், 567.
 ஊங்கனோர், 560.
 ஊசல், 207.
 ஊசல்வரி, 580.
 ஊசிப்பொறி, 414. [433.
 ஊசுப்பொன்-தாயரைவருள் ஒருத்தி,
 ஊடல், 173, 195, 198, 202, 226,
 ஊடல்தீர்க்குமருந்து, 21. [232.
 ஊடற்கோலம், 179.
 ஊடறுத்தல், 440.
 ஊண், 213.
 ஊதுந்துளை, 61, 65.
 ஊதும் வண்டு, 213.
 ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி, 126,
 134, 334, 499, 526.
 ஊதுலைதோற்குயிர்த்தல், 462 - 3.
 ஊம் - ஊமை, 144, 481.
 ஊமர், 145.
 ஊர்க்குறுமாக்கன், 587.
 ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயநிற்
 குங்கோயில், 241. [309.
 ஊர்களையிடை யிட்டகாடு, 298,
 ஊர்காப்பாளர், 424, 436.
 ஊர்கூழ்வரி, 25, 27.
 ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை
 பதிமுறையுள்ளொன்று, 81.
 ஊர்த்துவமண்டலி, 81.
 ஊர்தல், 90.

ஊர்தி, 431.
 ஊர்திரைநீர்வேலி, 212.
 ஊர்தீப்பாடு, 237, 244, 251.
 ஊர்ந்து - அடர்ந்து, 548.
 ஊர்நடுமன்றம், 313, 323.
 ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
 ஊர்வாயில், 256. [58, 82.
 ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,
 ஊரல் - குளுவையென்னும் பழை;
 நீர்மேலூர்தலின், ஆகுபெயர் ;
 ஊராளி, 89. [260, 278.
 ஊரிடையிட்டநாடு, 262.
 ஊழ் - முறை, 259, 273, 276.
 ஊழ்வினை - முறைமையாகிய பழ
 வினை, 254, 484.
 ஊழ்வினையுருத்துவந்தமுதல், 4,
 ஊழி, 47. [219, 544.
 ஊழியுய்க்கும் பேருதவி, 212 - 3,
 ஊழுறுதல் - குடைதல், 183.
 ஊற்றுநீர், 459.
 ஊறுசெய்விலங்கு, 305.
 ஊன், 160, 275.
 ஊன்சோறு, 545.
 ஊன்மலியிருக்கை, 138.
 ஊனாண்டுமயின், 591.
 எஃகல், 134.
 எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.
 எக்கர், 522.
 எனினக்கவரி, 254.
 எனினம், 557.
 எங்கணவென்னுவினைந்தேங்கல், 463.
 எங்கணும் போகிய இசை, 332.
 எங்கோன், 283.
 எச்சங்கள், 562.
 எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்,
 379.
 எச்சவும்மை, 276, 281, 460.
 எச்சவும்மை விரித்தல், 55.
 எஞ்சலார் - அயலார், 463.
 எட்கசி, 325.
 எட்கசிவு, 160.
 எட்சார்து, 467.
 எட்டன் மட்டம், 59, 91.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடகூ

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
எட்டிப்பூ, 411.
எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
443, 452.
எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
எடுத்துக்கோள்வரி - கையறவெய்தி
வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்
துக் கொள்ளும்படி. நடித்தல், 88,
228, 237, 239, 289, 381. [531.
எடுத்துச்செலவாற் கொண்டதிதை,
எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
எண்குணன், 264, 284.
எண்குத்துப்பாணி, 59, 91.
எண்சீரான்வந்தகொச்சக வெருரு
போகு, 191.
எண்ணினடைவு, 152. [438.
எண்ணுதல் - எண்ணிச்செய்தல்,
எண்ணுப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிறு
ப்புப்பொருளுந்தருதல், 272.
எண்ணும்மை தொகல், 430.
எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
க்கு வரம்பு, 184, 201.
எண்ணெண்கலையோர் - வேசையர்,
226, 366, 381, 499.
எண்ணெய்வாணிகர், 138, 155.
எண்பேராயம், 147, 167, 535.
எண்மைப்பொருள், 346.
எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
எதிரிரினிதை, 38, 201, 276.
எதிர்பூஞ்செவ்வீ, 225.
எதிர்மதை, 344, 429.
எதிர்மதைத்துக்கூதல், 466.
எதிரதுதழீஇய வெச்சுவும்மை, 508.
எதிரதுபோற்றல், 50, 373.
எதிரி - எதிரேந்து, 125.
எதிருந் தல், 542.
எதிருன்றிய நீள்பெருங்காஞ்சி, 528.
எதிரோற்றல், 131, 532.
எதிராவில், 413.
எய்துதல் - உணர்தல், 295, 307.

எய்யாவொருசிறை-பலரும் அறியாத
ஒருபக்கம், 313.
எய்லிலெயினர், 318.
எயிப்புதல், 71, 116, 218, 256.
எயிற்றி, 18, 315, 320 - 21, 325,
எயிறுமடித்தல், 87. [330
எயின் - ஒருசாதி, 321.
எயின்கடன், 322.
எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
330, 432.
எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
எயினர்கூட்டுண்ணும் நடுவூர்மன்றம்,
313, 323.
எயினர், தம்பகைஞர்தலையைத்தாமே
யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
எயினர் திஞ்சுரைஎறிதல், 322.
எயினர் தொல்குடிக்குமரி, 324.
எயினர் பசுநிரைகளைப் பெறுதல்,
320 - 21.
எயினர்மதுவுண்டுசெருக்குதல், 324.
எயினர்மன்றுகள் பாழ்படற்குரியகார
ணம், 313.
எயினர் வெறியாடியபின் அரசனைப்
பாதுகாக்கத்தெய்வத்தைத் துதித்
எயினருர், 306. [தல், 321, 331.
எயினெடுங்கொடி, 341.
எயிரிதத்திலவம், 150.
எரிபொத்தி - அழலைமூட்டி, 362,
எரிமண்டேதல், 498. [526.
எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
எருத்தங்கோட்டல், 458.
எருத்தம்—எருத்து - புறக்கழுத்து,
35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
எருமை, 261, 268. [550.
எருமைக்கடா, 396.
எருமைக்கமேம்பரியூர்வோன் - கூற்று
எருமையேற்றை, 408. [வன், 544.
எல் - ஒளி, 45, 338.
எல்லவிழ்மலை, 45. [480, 578.
எல்லா-ஏடி, தோழி, 447, 458, 462,
எல்லார்க்குமறிவாபுள்ளவன், 282.
எல்லாவோ, 462.

சூ. ௩௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- எல்லி, 223.
எல்லீருங்கேட்டமின், 464.
எல்லை - பகல், 3, 511.
எல்வனை, 124, 563. [389.
எலிமயிரினால் நெய்த ஆடை, 154,
எவ்வம் - துன்பம், 211, 216.
எவன் என்ன விகாரப்பட்டல், 515.
எவன் கொல், 45.
எழால் எழுவகை, 204.
எழிலி, 173.
எழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
188, 193.
எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
எழினிமூன்று, 116.
எழுகோல், 70.
எழுச்சிப்பாலை, 534.
எழுத்தாணி, 225.
எழுத்தினதம், 105,
எழுத்து, 67, 78.
எழுத்து எட்டு, 308.
எழுத்து ஏழு, 156, 457.
எழுத்து ஐந்து, 308.
எழுத்துச்சுந்திமுடிவு, 14.
எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
எழுதல் - பண்ணுதல், 528.
எழுதியவனை, 458.
எழுதுவண்ணம், 154.
எழுதுவரிக்கோலம், 151 - 2.
எழுநிலைமாடம், 347.
எழுமுடிமார்பன், 569.
எழுவகைநிலத்தினும் எய்தியவரி,
எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
எள்ளு, 390. [115.
எள்ளுஎட்டுக்கொண்டது நெல்லு,
எள்ளுருண்டை, 141.
எற்செய்வான், 216. [377.
எற்படுபொழுதிற்பொழுதுபோக்கு,
எற்படுபொழுது-சூரியன் அத்தமித்த
எற்பாடு, 14, 377. [காலம், 360.
எற்றால் - எதனால், 50.
எற்றுக்கு, 37.
எற்றென்றும், 515.
எறி - எறிதல், 66, 111.
எறிநீரடைகரை, 259, 276.
எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
எறிபிணமிடறியகுறையுடல், 543.
எறிமணி, 325.
எறிவனை - அறுக்கும்வனை, கரையிலே
திரையெறிநிறவனையுமாம், 209,
என், ஈற்றசை, 77, 136.
என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
என்பிலது, 24.
என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்ந்தநிலம்,
என்மனார், 231. [114.
என்றாழ் - வெயில், 362, 380.
என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டார்,
என்னென்றும், 515. [215.
எனும் - சிறிதும், 420, 432.
எனைத்து, 38.
ஏக்கறுதல், 43.
ஏகதாளம் - ஓரொத்துடையதாளம்,
59, 75 - 6, 91, 120.
ஏகபாதம் - ஓரிருக்கை, 232.
ஏகாசம் - உத்தரீயம், 326.
ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈற்றசை,
எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
473, 474.
ஏகாவலிவடம், 332.
ஏகை - இரேகை, 367, 386.
ஏங்குதல், 64, 249.
ஏச்சுரை, 576.
ஏசல் - பழித்தல், 242, 249.
ஏட்டகம் விரித்து, 336.
ஏடலர்கோதை, 246.
ஏட - தோழி, 458.
ஏடு, 394, 406 - 7.
ஏணி - எல்லை, 402, 508-9.
ஏத்தம், 260.
ஏத்தல், 35, 265.
ஏத்தாளர், 539.
ஏத்தி - ஏத்த, 316.
ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3.
ஏதிலர், 207. [397.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. காங்க

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராலிடும்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுறுமாக்களவிரயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - எழுந்து, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அறுகையும் குவளையையும்
 கலந்து நெற்கதிரோடு தொடுத்த
 மாலைபைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏருழவர், 558.
 ஏல்லை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல் செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்சிலதியர் - குந்தேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்றெய்வம், 493.
 ஏவறை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவைபுகடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியும், 524.
 ஏழகத்தகர் - மேழகம், 254.
 ஏழனுருபின் கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்து
 டன்மயங்கல், 182.
 ஏழாவதுருபு இரண்டாவது டன
 மயங்கல், 182.
 ஏழை - அறிவினமை, 206, 313.
 ஏற்புழி, 353.
 ஏற்றம், 277.
 ஏற்றிழிவு, 305.
 ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

ஏற்றுப்பசுந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்பதை, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவல், 452.
 ஏன்று, 297.
 ஏனத்தின் வளைவெண்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [324.
 ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐக்குறுதுறு, 441, 445.
 ஐங்கூந்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகிது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்தினுமெட்டினும் வருமுறையெழு
 த்தின்மந்திரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால், 209, 214.
 ஐம்பெருங்குரு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிஞை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஆகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமற்றபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றோனவிரயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்துலாம், 402, 414.
 ஐயவுமை, 274.
 ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.
 ஐயை - துர்க்கை, மாதரியின்மகள்,
 260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
 428, 430-31, 441, 450, 462-3,
 465-6, 506, 574, 580. [323.
 ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
 ஐராதம் - பட்டத்துயானை, 72.
 ஐராதம்நிற்கும்கோயில், 146, 166,
 247.

சுருத அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.
 ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,
 ஐவனவெண்ணெல், 15, 294. [285.
 ஒக்கல், 349;
 ஒக்கலை, 242.
 ஒசித்தல், 192, 445 - 7.
 ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.
 ஒட்டகம், 408.
 ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.
 ஒட்டுப்புதலம் - இரட்டைக்கதவு,
 ஒட்டேன் - இசையேன், 490.
 ஒடியாவின்பம், 267, 512, 592.
 ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,
 என், 19, 28, 39, 131, 169, 247,
 251, 300, 333, 372, 390, 458.
 ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.
 ஒடுவுருப ஐயுருபின் பொருளில் வரு
 ஒத்தபண்பு, 149. [தல், 130.
 ஒத்து - அந்தாக்கொட்டு, 75, 120.
 ஒதுக்கம் - நடை, 276.
 ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.
 ஒப்படியிருக்கை - ஓரிருக்கை, 232.
 ஒப்பலொப்புரை, 28.
 ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,
 247, 538, 557 - 8.
 ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.
 ஒப்பிப்போலி, 208, 265, 286 - 7,
 308, 320.
 ஒப்பின்மையின்மிகுதி, 39.
 ஒப்பினாகியபெயர், 137.
 ஒப்புரைத்தல், 34.
 ஒய் - யானையைப் - பாகர்வையுங்குறி
 ப்பு மொழி, 393, 405 - 6.
 ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஓரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.
 ஒருங்குடன், 263.
 ஒருதலை, 130.
 ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
 ஒருதனிக்குடிகள், 35.
 ஒருதிமம்பற்றல் - வாரம்பற்றல்,
 ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
 ஒருப்படுதல், 273, 432.

ஒருபொருட்பன்மொழிசிதப்பின்கண்
 வருதல், 304.
 ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த
 ஒத்தாழிசை, 456.
 ஒருபோகு, 190, 464.
 ஒருமுகவெழினி, 71, 73, 116,
 118, 193. [264.
 ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,
 ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.
 ஒருமொழிவைத்துலகாளால், 12, 573.
 ஒருவயிற்பலபிதப்பு, 388.
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கினவி,
 187, 429, 477:
 ஒருவினை யொடு, 281, 349.
 ஒருவுதல், 44.
 ஒரேயிடத்திற் பிறந்த மணிகள் :—
 மாணிக்கம், புருடராகம், நீலம்,
 கோமேதகம், வயிடுரிய மென்பன,
 ஒல் - அலுகரணம், 476. [388.
 ஒல்காச்செல்வம், 395.
 ஒல்காவள்ளம், 502.
 ஒல்கி, 212.
 ஒலி, 105. [510.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,
 ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.
 ஒலிவகை 351, 352.
 ஒழியாதாட்டும் வல்வினை, 263.
 ஒழியாவிளக்கு - விழவிளக்கு, 183.
 ஒழியிசை, 214.
 ஒழிவு, 186.
 ஒழுக்கநெறியினின்று நீங்கினோர் நீர்
 மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லி
 னும் உயர்ந்தோர் தமதறிவான்
 உணரவேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கமுத நீருடையவையை, 465.
 ஒழுக்கி, 71.
 ஒழுகல், 213, 557.
 ஒழுகுவண்ணம், 206.
 ஒழுகை, 559.
 ஒள்ளெரி, 468.
 ஒளி, 91.
 ஒளித்தபிதப்பு, 585 - 6.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருந

ஒளிமண்டிலம், 305.
 ஒளியுடைப்பாணி, 268.
 ஒற்காமரபிற்பொதியில், 527.
 ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
 நித்தல், 66, 111, 143, 162.
 ஒற்றறுத்துப் பாடுமவன், 188.
 ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
 ஒற்றன், 321, 509, 510.
 ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
 ஒற்று - செங்கோட்டியாமூறுப்பினு
 ளொன்று, 350, 531.
 ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
 ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பத்தரினும்
 தாக்குவதொரு கருவி, 337.
 ஒற்றைக்கை, 97.
 ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
 ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
 ஒற்றைக்கை முப்பத்துமூன்றுவகை,
 ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.
 ஒற்றைத்தோழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட மூன்றுபுரிநுண்
 ஞாண், 528.
 ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்றன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிநகையினர், 573.
 ஒ-இரக்கக்குறிப்பு, எதிர்மறை, நாம்
 பிறகதவு, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்பாலை, 557.
 ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசனித்தல் - போதற்கு ஒருப்பட்டே
 முயறல், வெக்கையால் தலையெ
 டுத்தல், 213, 363, 380.
 ஒசநர் - பரவர், எண்ணெய் வாணி
 ஓட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
 ஓட்டமற்றபொன், 284.
 ஓட்டன், 231.
 ஓடங்கோல், 354.
 ஓடம்விடுத்துமை, 341.

ஓடவகை, 354.
 ஓடியபொன், 53.
 ஓடு, 364.
 ஓடுங்கலம், 200.
 ஓடுந்திமில், 210.
 ஓடை, 72.
 ஓடையாலை, 537.
 ஒத்தின்சாலை, 494.
 ஒத்துடையந்தணன், 394.
 ஒதம், 213, 215, 505.
 ஒதவு முணரவுமரியமறை, 308, 431.
 ஒதாது நன்மை தீமையறிவோர், 299,
 ஒதி, 198, 300, 312. [311.
 ஒதை, 206, 559.
 ஒதையாயம், 219.
 ஒதைவகை, 339.
 ஒப்புதல் - ஓட்டுதல், 208 - 9, 513.
 ஒம்படை, 169, 273.
 ஒம்பு, 259.
 ஒமசாலை, 262.
 ஒமம், 148, 168, 572.
 ஒமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஒமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஒர், இடைச்சொல், 49.
 ஒர்க்கோலை, 260, 277.
 ஒர்த்து, 559.
 ஒர்ப்பு, 195.
 ஒரன்ன, 526.
 ஒரி, 287, 520. [120.
 ஒரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஒரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஒலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.
 ஒலுறுத்தல், 433.
 ஒலை, 336.
 ஒலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஒலைமுகப்பாசரம், 548.
 ஒலையுந்நூலும்விடுத்தல், 226.
 ஒவர் - ஏத்தாளர், 539.
 ஒவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரன், 493.
 ஒவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
 ஒவியநூல், 232.
 ஒவியர் கண்ணிய வருத்தி, 232.
 ஒவியவிதானம், 71, 116.

சுருப அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஓவியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழு

தின திரை, 185.

ஓலிநீந்தொலித்தல், 260.

ஓளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.

ஓளடதம், 366.

ஓளடவம், 349.

ஓளவியம், 409.

ஓளவையார், 488.

ஓளவையார் பாடல், 430.

ககரவீற்று வியங்கோள், 431.

கங்கர், 530.

கங்குற்பொழுது, 136.

கங்கையாறு, 28, 177, 169, 205-6,

292, 302, 319, 328, 348, 406,

528, 530, 540, - 42, 547 - 8,

552, 556, 566, 573 - 5, 592.

கங்கை நீர்த்துறை, 243.

கங்கையின்புதல்வரைக்காவிரியின்புத

கங்கைவாரி, 47. [ல்வரன் தல், 280.

கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.

கச்சு, 326. [166.

கச்சை-பாணைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,

கச்சையாணை, 146, 544.

கச்சோலம், 195.

கசர் - ஒரு முனிவர், 437.

கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னூர்,

கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.

கஞ்சம், 366, 385, 457.

கஞ்சன், கஞ்சனார், 177, 461.

கஞ்சன்வஞ்சம், 192.

கஞ்சகம், 147.

கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.

கஞ்சகமுதல்வர், 540, 556.

கட்டு இனிமை, 53.

கட்சி - காடு, 320, 322.

கட்டை, 79.

கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.

கட்டி, 494.

கட்டிக்கனி, 1.

கட்டியது, 3.

கட்டியார், 530.

கட்டுக்குழியம், 366, 385.

கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கட்டுதல், 90.

கட்டுப்புணை, 341.

கட்டுப்புரியம், 90.

கட்டுப்பூ, 154.

கட்டுரை - பொருள்பொதிந்தொல்,

உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,

4, 5, 24, 43, 45, 49, 50, 83;

203, 205, 212, 298, 309, 364,

502, 510, 592.

கட்டுரைகாதை, 24, 186.

கட்டுரைத்தல், 28, 243.

கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 423.

கட்டுண்மாக்கள் - களவுகண்டுண்

ணும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,

கட்டேதல், 380. [324, 425, 437.

கட்புலம், 2, 19, 582.

கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிப்பிரபை

யற்றதாதலால், 334, 345.

கட்போர் - களவுசெய்வோர், 144,

கடகக்கை, 94, 98. [164.

கடகத்தண்டு, 380.

கடகம், 92, 197, 453, 506.

கடகவலை, 181.

கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை

களிலொன்று, 97 - 8.

கடகு, 142, 160, 366, 385.

கடப்பந்தார், 517.

கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.

சடம்படாள் - கோபித்துவெகுளாள்,

கடம்பத்துத்தியற்றிய முரசு, 521

கடம்பன், 517.

கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,

580 - 81. [கொள்ளல், 391.

கடம்பூணல் - முறைமையைமேற

கடமலைவேட்டம், 530.

கடமாக்கொம்பு, 514.

கடமை, 123, 130, 507.

கடல், 178, 182, 198, 210.

கடல்குழிலங்கை, 30, 589.

கடல்தரும்பலபண்டம், 201.

கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத

தைக்கொண்டது, 302 - 3.

கடல்முத்து, 216, 447.

கடல்வண்ணன், 446, 448.
 கடல்வண்ணதேருர்செரு - பாரதப்
 போர், 545.
 கடல்வளம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
 முதலியன, 99, 199.
 கடல்வளனைந்து, 260, 277.
 கடல்வாழ்நர், 209.
 கடல்வினையாட்டு, 182, 198, 220,
 கடல்வேலி, 531. [232, 549.
 கடலகழிலங்கை, 301, 345, 589.
 கடலந்தானைக்காவலன், 540.
 கடலாகியஆடை, 153.
 கடலாடல், 224, 237.
 கடலாடுகாதை, 267, 289.
 கடலினடுவினின்றகுரன், 193.
 கடலை, 390.
 கடலொடுகாவிரிசென்றலைத்தல், 244.
 கடலோடிகள், 42, 137.
 கடலோதம், 215.
 கடவது, 265, 372.
 கடவரைகளெட்டு, 579.
 கடவுட்கோலம், 582.
 கடவுட்சடை, 88.
 கடவுட்சாத்தன், 574.
 கடவுட்டன்மை, 585.
 கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,
 கடவுட்பின்னன், 301. [547.
 கடவுண்மங்கலம் - பிரதிட்டை, 572,
 574, 584, 594.
 கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 216.
 கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி
 கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301 - 2,
 358, 374, 551, 591.
 கடவுளொழுதல், 528, 531, 533.
 கடவுளொழுதவோர் கல், 528, 540.
 கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
 தை, 532.
 கடற்கரை, 198, 276.
 கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரி, 185.
 கடற்கரைவருணனை, 199.
 கடற்காண் வரிப்பாணி, 205.
 கடற்சேர்ப்பன், 216.
 கடற்செய்வம், 17, 206, 219.

கடற்பஃரூரம், 184.
 கடற்பக்கம், 184.
 கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.
 கடன், 300.
 கடன்கழித்தல், 243.
 கடனறிமாந்தர், 394.
 கடனிறுத்தல், 221.
 கடாவிடுதல், 183, 279, 545.
 கடாவுதல், 254.
 கடாவுறுத்தல், 261. [546
 கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 381,
 கடிகை - குத்துக்கோல், 366, 385.
 547.
 கடிக்கையார் - அரசனுக்குச்சென்ற
 நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவாரர்,
 கடிசரி, 90. [140, 158.
 கடினை - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,
 கடிதீங்கு - பிக்கதீங்கு, 408. [276.
 கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு, 184.
 கடிப்பகைதுண்கல், 585.
 கடிப்பிகுமுரசு, 450.
 கடிப்பினை, 181, 197.
 கடிப்பு, 357, 373, 461.
 கடியல்வேண்டும், 336. [251.
 கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
 கடு, 195.
 கடுக்க, 164.
 கடுக மரித்தல், 526.
 கடுகெருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.
 கடுங்குரல், 145, 260.
 கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;
 தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்
 களில் இறுதியானவன், 7, 230.
 கடுத்தமுகம், 171.
 கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.
 கடுநவை, 145, 404.
 கடும்போர்வார்த்தை, 532.
 கடுமை - சினம், 159.
 கடுவரல், 277.
 கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
 375.
 கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107. [246.
 கடைக்கூட்டல் - ஒருப்படு த்தல்,

கூடக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கடைக்கொளல்-முடிதல், 179, 202.
 கடைகயிறு, 441, 448, 459.
 கடைகழிதல், 257.
 கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர், 359, 376, 379.
 கடைகாணகவயின், 424.
 கடைகாப்பாளர், 167.
 கடைகால்யாத்தசோலை, 141.
 கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.
 கடைகூடுதல், 310.
 கடைச்சங்கம், 10.
 கடைச்சாமத்திற் கண்டகனுப் பத்து நாட்குட்பலித்தல், 408.
 கடைசிக்கூத்து, 194.
 கடைசியர், 16, 178, 261.
 கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் சேற்றை இடைத்தல், 278.
 கடைத்தலை, 245, 252.
 கடைத்தெரு, 157, 434.
 கடைநாளையதல் - மரித்தல், 400.
 கடைநிலை - முடிவு, 166.
 கடைநிறுத்தல் - கடைவாயிலில் நிறுத்தல், 572.
 கடைப்பிடி, 87, 195.
 கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.
 கடைமணியின் குரல், 480.
 கடைமுகம், 147, 256, 536.
 கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.
 கடையக்கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு, கடையம் - கடைசிக் கூத்து; இது பதினோராடலுள்ளொன்று; வாணசுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற் கணுள்ளவயலிடத்தேறின்று இந் திராணியாடியது, 58, 89, 178.
 கடையில் இன்ன சரக்கு எண்டுள்ள தென்று அறிவிக்கக் கொடுக்கெடுத்தல், 183, 199.
 கடையெயிறு - பன்றிக் கொம்பு போஷ்புறப்பட்ட எயிறு, 501.
 கண் - கணு, தாட்சிணியம், முழுவின் கண், 66, 69, 114, 117, 322. [தல், 152.
 கண் இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.
 கண்களிமயக்கம், 525.
 கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.
 கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்திலுந் நடித்த நடிப்பு; இஃது ஒருவர் கூட்டவன்றித் தானே வந்து நிற்கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237, 289, 382.
 கண்கொடியகொடிய, 211.
 கண்டப்பாடல், 63-4, 109-10.
 கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221, 235, 326, 554.
 கண்டழனிமற்கொள்ளல், 566.
 கண்டனகூற்றிருகயாழினிட்ட பா கண்டார்கூற்று, 330. [ட்டு, 206.
 கண்டி - கண்டத்தைபுடையாள், கண்டிகை, 180, 196, [316.
 கண்டிரண்முத்தம், 196.
 கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.
 கண்டு - செய்து, 324.
 கண்டுசருக்கரை, 132.
 கண்டுசருக்கரையோடு, அகிலைப்புகைத்தல், 125.
 கண்டுவைத்தும், 310, 477.
 கண்ணகன்பரப்பு, 137.
 கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34, 46, 123, 126, 128, 134, 136, 149, 152, 169, 173, 243 - 5, 251-2, 266, 316-7, 325, 344-5, 353, 420, 428, 440, 442, 451, 462, 465 - 6, 476, 484 - 6, 490, 511 - 2, 514, 525, 527, 574-5, 577 - 8, 584, 587.
 கண்ணகி கூற்று, 433.
 கண்ணகிதல்கோட்டம், 574.
 கண்ணகிதாதை, 551.
 கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.
 கண்ணகிமதுரையைமும்முறை வலம்வந்தமை, 491.
 கண்ணகியின் வீரகம், 133.
 கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ் இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.
 கண்ணமையாகியவாயபுடைய குலம்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௩௭

கண்ணன், 431.

கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை, 192, 449.

கண்ணன், கஞ்சனூரெரித்தது, 90.

கண்ணன்கன்றற்கனியுருத்தது, 455.

கண்ணன் சூரியனைச் சக்கரத்தான் மறைத்தது, 446, 458.

கண்ணன்பாண்டவர்க்குநூற்றுவர் பால் நூதுசென்றமை, 449, 460-61.

கண்ணன், யானையின் கோட்டை ஒசித்தது, 178, 192. [90.

கண்ணன் வாணனை வானுய்த்தமை,

கண்ணன் வாலசரித நாடகம், 451.

கண்ணாகியவலை, 384.

கண்ணாடி, 147, 561 - 2.

கண்ணாஆடல், 187.

கண்ணி, 481, 495.

கண்ணியசெல்வா, 204.

கண்ணிலையினர், 322.

கண்ணிற்கருமணி, 293, 347.

கண்ணிற்பிரபையறுதல், 334.

கண்ணினுங்கண்ணின் கடையகத்துச் சுவை மிகத்தோன்றல், 84.

கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.

கண்ணீர்வார்த்தல், 84.

கண்ணாட்டி, 160. [434.

கண்ணாள்வினைஞர், 139, 156, 422,

கண்ணாளர் - சாந்திக்குத்தார், மதங்கர், 115, 140, 158.

கண்ணுள்ளாளர் - மதங்கர், 149, 169.

கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவோர், 541.

கண்ணெழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.

கண்ணெடுகண் ஒருசான் வளர்ந்த மூங்கில், 63.

கண்ணெடையாட்டியார் - கள்ளைவிற்றும்வலைச்சியர், 138, 155.

கண்ணோட்டம், 189.

கண்ணோவற்றோனவினயம், 85, 87.

கண்போன் மமாமன்மகள், 429.

கண்மணிக்கடை, 484.

கண்மணியினையான், 336.

கண்மலர், 134.

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.

கண்வலை, 210. [ருவி, 106.

கண்விடும்பு - ஒருவகைத்தோற்க

கண்வெண்முத்துநீர்த்தல், 29,

கணக்காயர், 7. [299.

கணக்காயனூர்மகனூர்நக்கோனூர், 230.

கணக்கியல்வினைஞர், 535.

கணங்கல்பதினெட்டு, 50, 148, 168.

கணங்கொள்பேய்மகள், 543.

கணந்துப்புள், 278.

கணநிரை, 321. [106.

கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கணவன், 212, 265, 524.

கணவனைப் பிரிந்து கல்லுருவாயிருந்தவன் கணவனைக்கண்டபின் கல்லுருவம் நீத்தமை, 489.

கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டுவது கணி, 321, 554. [ல், 485.

கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404, 552. [வாழ்த்தல், 405.

கணிகையர் அரசனையும் நகரையும்

கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.

கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரும்பாரென்பது, 299.

கணிகையர்நால்வகையர், 20, 383.

கணிகையராயிரவர் வாழ்த்திப்பெய

கணிச்சியோன், 305. [ரிதல், 393.

கணிதவிவர்த்தகர், 493.

கணிகிழித்தஅகலம், 560.

கணையம் - கணையமரம், 402, 415.

கத்தரிகைக்கால், 90.

கத்தரிகைக்கை, 92 - 3.

கத்திகை - தொடைவிசேடம், 225,

கத்தூரி, 53, 195, 379. [236.

கத்தூரிக்குட்டி, 524.

கத்தூரிக்குழம்பு, 196.

கத்தூரிச்சாந்து, 45, 53, 338, 481,

கதம், 173. [563.

கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.

கதவொடுசேராதபடி வைத்தநிரைக்

கதிர் - ஆர், 43, 83, 129. [கழு, 414.

கதிர்ச்செல்வன், 464, 468.

கூட அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செலவொழித்தல் - உயர்தல்,
கதிர்த்தல், 84. [557.

கதிர்திருகல், 313.

கதிர்படுமயம், 332.

கதிர்மண்டிலம், 361. ,

கதிர்வேந்தன், 294.

கதிரவன், 216, 268.

கதுப்பு, 360, 543.

கதுப்புநான்ம், 195.

கதுப்புறவடைச்சி - கொண்டைகளி
லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,
360.

கதை- உதயனன்கதை, பொய்ப்பொ
ருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19,
31, 34, - 5, 80, 132, 153,
247, 414.

கதைக்குராய்கி, 34.

கதைசொல்லுகிறவர், 333.

கதைத்தொடர்பு, 203.

கதையையுடையதுகாதை, 8, 25.

கந்தஉரு, 58, 90.

கந்தபுராணம், 51.

கந்தம், 90.

கந்தன், 89, 301.

கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்
பள்ளி, 291, 301 - 2.

கந்தன்பாட்டு, 88.

கந்து, 357, 528.

கந்துகவரி, 579.

கப்பம் - கற்பம், பிராகிருதம், 298,

கப்பூரம், 154 - 5. [310.

கபாடபுரம் - இடைச்சங்கமிருந்த

கபித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.

கபிலபரணர், 7. [ஒருங்கம், 508.

கபிலபுரம் - கலிங்கநாட்டி. லுள்ள

கபிலை, 510.

கபோதக்கை, 92, 96 - 8.

கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,

405, 416, 429, 483, 529,

கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்பலைமாக்கஞர், 471, 476.

கம்பித்தல், 90.

கம்பிதம், 105.

கம்புட்கோழி } 16, 260, 278.
கம்புள் }

கம்மாள்வினை - சிற்பம், 422.

கம்மியர், 115, 144, 163, 183,
497, 572.

கம்மியர்முதலோர்விற்பன், 384 - 6.

கமலம், 150, 152, 341, 354.

கமுகந்தாறு, 523.

கமுகு, 295, 306, 342, 355.

கயந்தலையானை, 565.

கயம், 585.

கயமலர் - பெரியமலர், 321.

கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.

கயல், 150, 209, 227, 275, 340,

கயல்போலுங்கண், 133, 186, 210.

கயலெழுதியவிமயம், 442.

கயவற்சொல்லியுஞ்செய்யார், 430.

கயவாகு:—இலங்காபுரத்தரசன்;

இவன் தன்னகரத்தில்

கண்ணகியாகியபத்தினிக் கடவு

ளுக்குப் பலிபீட்டுசெய்வித்துப்

பின்புகோவிலும்கட்டுவித்து வரு

டந்தோறும் உற்சவம் நடத்திய

வன், 30, 589.

கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.

கயற்கொடி, 530.

கயற்கொடித்தானை, 344.

கயிரவம், 192.

கயில், 446.

கயிலாயமநிக்குங்கோயில், 248.

கயிலைமலை, 518. [197.

கயிற்கடை - கொக்குவாய், 181,

கயிற்றத்தொடக்கு, 401, 414.

கயிற்றுவகை, 385.

கயிறுதிரித்துவிற்பவர், 155.

கர்ணீசுதர், 437.

கர்மஸூயாதியம், 280.

கரகம், 585 - 6.

கரடி, 332.

கரடி இடித்தல், 344.

கரடிக்குட்டி, 524.

கரடிகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கரடிப்பிள்ளை, 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

கரடிபுற்றகழ்தல், 332, 343.

கரணக்கூத்து, 80.

கரணத்தியலவர், 167.

கரணம் - கிரியை, கைத்தொழில், விநோதக்கூத்து ஆமனனொன்று, 64 - 5, 90, 109 - 10, 193, 438, 534.

கரணம்தூற்றெட்டு, 80.

கரணவிசேடம், 380.

கரணவோத்து - பதினாறுபடலநூலின் ஒருபகுதி, 205.

கரத்தல், 527.

கரந்துபடை, 376.

கரந்துபோக்கிடன், 115.

கரந்துவரல், 83.

கரந்துவரலெழினி, 71, 188.

கரந்துவரலெழினி கட்டுமிடம், 116,

கரந்துறை, 359. [118.

கரந்துறைகோள், 277.

கரந்துறைமமாக்கள், 508.

கரந்தை, 321 - 2, 371.

கரந்தையார், 313, 330.

கரவடநூல், 426.

கரவிடம் - களவிற்பகுதி, 426.

கரி, 326, 386, 439.

கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.

கரிக்கை, 81.

கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி

னத்து இருந்து அரசாண்ட ஒருசோ

ழன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்

றும் பெயர்; இவன் இமயமலை

வரைவென்று அரசாண்டவன்,

41, 161, 171, 184, 187,

201, 279, 404, 488, 491.

கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி

யைப்பொறித்தது, 162.

கரிகாலன் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சா

த்தனநூற் செண்டு பெற்றது,

162.

கரிகாலன்செய்தசெயல், 161-2.

கரிகாலனாகியமுதற்குடி, 39.

கரிகாலனுக்குவச்சிரநாட்டரசன்முத

லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மாவளவன், 46.

கரிகாற்பெருவளத்தான், 57, 162.

கரிபுறக்கிடக்கை - கரிந்துகிடக்குமிடம், 294, 306.

கரிபுறவட்டில்-புறம் கரிதான் அட்டில், 418, 430.

கரிபொய்த்தல், 395.

கரிமாப்பெருநிரை, 542.

கரிமுகவம்பி, 341.

கரிமுழக்கம், 339.

கரியமால், 490.

கரியல் (துகில்), 379.

கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.

கரு, 435.

கருகல், 387.

கருங்கடகு, 160, 543.

கருங்கயல், 171.

கருங்கயனெடுக்கண், 353.

கருங்காலி, 100 - 101, 195.

கருங்குருவி, 320.

கருங்கை - வலியையுடையகை, 16, 139, 155, 261, 278.

கருங்கை இருவகை, 156.

கருங்கோழிமோசியார், 7, 8.

கருஞ்சரக்கு, 138.

கருடப்புள், 458.

[309.

கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,

கருடபக்கம், 81.

கருடர், 168.

கருடன், 370.

கருடோற்பகாரம், 386.

கருணை - அருள், 84, 406.

கருணை மறவன், 587.

கருத்து ரிகழ்ச்சி, 10.

கருத்துறுகணவன், 510.

கருதற்பாலீரல்லீர், 428. [319,

கருத்தலை - பசுத்தலை, 142, 160.

கருத்தாழக்காவல், 144, 164.

கருத்திமன்மாக்கள், 538. [436 - 7.

கருத்தொழில் - கொலைத்தொழில்,

கருத்தொழிற்கொல்லன், 424 - 5,

கருடர், 538.

[427.

சுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கருநாடர், 530.

கருப்பசந்தி, 83.

கருப்பத்துணை, 368. [83,442,480.

கருப்பம் - சந்தியைத்தனனொன்று,

கருப்புவி, 44, 128, 583.

கருப்பூரம், 361, 378 - 9.

கருப்பிற்றெடுத்தபெருந்தேன், 259.

கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306, 523.

கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குற்றுதல்,

கரும்புழிபலம், 394,406 -7.[581.

கரும்புக்கோட்பாடு, 346.

கருமகாரர், 167.

கருமங்கள்ளட்டு, 282.

கருமணி, 86.

கருமவினைஞர் - புரோகிதர், 535.

கருமுகை - பித்திகை, 235 - 6.

கருமை - பெருமை, 171, 388,

கருவி, 19, 424 - 6. [390.

கருவிக்குயிலுவர்,-தோற்கருவிவாசிப்பார், 149, 169. [439.

கருவியாற்கள்வரடையும்பயன்,

கருவியிசைக்கு முறை, 119.

கருவிரலாகம் - கரியவிரலையுடைய

குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தாரைக்கடிக்கும் பெர்றி, 401.

கருவிரற்கூங்கு, 399.

கருவிருத்தல், 83.

கருவில், 315.

கருவிளம் - ஒருமரம், 222. [497.

கருவினை - ஒருமகாடிப்பூ, 495,

கருவிறல் - கொடியவெற்றி, 401.

கருவூர், 530.

கருவூரன், 158.

கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்தல், ஒசைப்படுதல், வருந்துதல், 183, 275, 463, 466.

கல், 114, 387,

கல்யாணம், 518.

கல்லதரத்தம், 419.

கல்லாக்களிகள், 427.

கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.

கல்லாடர், 7.

கல்லிடுகூடை, 401.

கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்கிற

புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.

கல்லுரின் மமன் மம், 145.

கல்லுமிழ்க்வண், 142, 401.

கல்லென்பேருர், 313.

கல்லேறு, 388.

கல்விகற்றல், 249.

கல்விகேள்வி, 250.

கல்விப்பாகன், 502.

கலகநாரதன், 188.

கலங்குரர், 568.

கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலையழைக்

குந் தீநாவென்னும்விளக்கு, 183,

கலங்கள், 201, 417. [200.

கலத்தானுங் காலானும் பொருளை

ஈட்டல், 42, 46.

கலத்தருதிரு, 137, 183.

கலத்தருநர், 139.

கலப்பை, 370, 497.

கலப்பைநா, 461.

கலம் - மரக்கலம், யாழ், 19, 36,

39, 153, 199, 212, 221, 235.

கலம்பகர்சங்கமன், 510.

கலம்பகர்பீடிகை பூப்பலிகடைகொள், 572.

கலம்பெறுதுசப்பு, 227.

கலவி, 212.

கலவிருக்கை - பண்டசாலை, 137,

கலவை-பலவுங் கலந்தது, 216,367.

கலவைக்கூட்டம், 338.

கலவைத்தொகுதி, 351.

கலவைவண்ணம், 48.

கலன், 199, 481, 488.

கலன்பகர்தல், 509.

கலனசைவேட்கை, 427.

கலாந்தருகிளவி, 228.

கலாபம் - பதினாறுகோவை, 132.

கலி - இஃது இடைச்சங்கநூலாகிய

பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை

ச்சங்கநூலாகிய குறுங்கலித்தொ

கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்

றது, 8, 18, 456.

கலிகெழுசூடல், 589.

கலிங்கத்துப்பரணி : இந்நூற் பெயர் அடியார்க்குநல்லாரால் எழுதப்பட்டவிலலை ; ஆயினும் இந்திர விழவூரெடுத்தகாதையுரையில், அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்கள் இதிற்காணப்படுதலால், இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்பரணி, “பரணிக் கோர்சயங்கொண்டான்” என்று புகழ்பெற்ற சயங்கொண்டான் என்னும் புலவரால் செய்யப்பட்டது. இதனும் சில சோழர்களுடைய வரலாறு புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483, 547, 555, 561.

கலிங்கம்-வடநாடுகளுளொன்று, 23, 490, 508, 510.

கலிங்கம் புலராதுடுத்தல், 494.

கலிங்கர், 530.

கலித்தொகை - இஃது எட்டுத் தொகையுள் ஆறாவது; 150 கலிப்பாக் களையுடையது ; கடைச்சங்கப்புலவராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும்ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளென்னும் மூவகைப்பொருள்களையும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளைவிரித்துக் கூறுவது; சொல்லினைமை பொருளினிமையில் மிகச் சிறந்தது; இதில் முதலாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோலும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சிகபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனினநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லைநல்லுத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனராலும் இயற்றப்பட்டன; இதனைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசிரியனல்லாதுவனார்; இது, “புரிவுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரையிலும், “உரிப்பொருளல்லன்” (தொல். அகத். ரு. 15) என்பத

னுரையிலும் நச்சினார்க்கினியரெழுதியுள்ள வாக்கியங்களால் விளங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலியென்றும், கலியென்றும் கூறப்படும்; 7, 23, 49, 51, 56, 124, 127, 130, 181, 192, 266, 292, 301, 305 - 6, 313, 322, 365, 381, 416, 422, 429, 442 - 3, 445, 447, 449, 451, 456, 468, 478, 482, 490, 494, 514 - 5, 517 - 20, 557, 563, 577, 585, 588.

கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.

கலிப்பா, 8, 14.

கலியாணமகளிர், 203.

கலியாணமதுரை, 513

கலியர்ணவாழ்த்து, 4.

கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.

கலை (கருப்பூரம்), சீரம், 256, 271.

315, 325, 328, 350; 379.

கலைக்கியானப்பெண், 317.

கலைத்தொழில்கள், 203.

கலைப்பரியூர்தி, 316.

கலைப்பாவை, 327, 337.

கலைப்பாவையின் கோலம், 328.

கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.

கலைமாது, 40.

கலைமமாச்செல்வி, 314, 507.

கலைபூர்தி - தூர்க்கை; 324 - 5.

கவசம், 366, 384.

கவடிவித்தல், 558.

கவடுவட்டம், 388.

கவண், 142, 160, 401, 413.

கவந்தம், 543.

கவயம், 549.

கவர்க்குநெறி, 390.

கவர்த்தல், 305.

கவர்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ் செலவினையுடைய குதிரை, 147, 167. [481, 495.

கவரி, 147, 166, 254, 366, 385.

சுசுஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 கவரிமுதலியனஎடுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குறுந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக்
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவவு, 36.
 கவவுக்கைகளுகிழ்த்தல், 219.
 கவவுக்கொள்ளுதல், 380,
 கவற்சி, 214, 502.
 கவற்ற, 293.
 கவற்றமுடி (துகில்), 379.
 கவான்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன்-பசுமையைத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.
 கவிர், 340, 353.
 கவிர்மலர், 387.
 கவிரிதழ்க்குறுங்கல், 585.
 கவுசி - பல்வரிக்கூத்தினுள்ளொன்று,
 கவுசிகள் - ஓரந்தணன், 334. [88.
 கவுந்தி - ஒருதவமுதியவன், 263,
 265 - 6, 285, 288, 357, 391,
 401, 404, 417, 550.
 கவுந்திப்பள்ளி, 256.
 கவுந்திமுன்சாரணர்வருதல், 280.
 கவுந்தியடிகள், 26 - 7, 257, 273,
 276, 281, 284 - 6, 298,
 30 - 32, 310, 312, 332,
 343 - 5, 351, 354 - 5,
 372 - 3, 390, 403, 409, 413,
 கவுந்தி வழிவளங்கூதல், 274. [576.
 கவுரி, 317, 326.

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 முத்துக்கோல், 402, 424, 436.
 கழங்காடுமகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழல்கட்கூளி, 145, 165.
 கழந்தெறிர்மறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமுயிர்யாக்கைக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்கூத்து, 80.
 கழார் - ஓரூர், 488.
 கழாற்றுக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்கானல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்தூய்மை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்த, 235.
 கழிப்பினிக்கறைத்தேரல், 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேராண்மைக்கடன் - தன்னைத்
 தானிடம்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக, 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.
 கழீஇய - கழுவி, 431.
 கழு - கழுக்கோல், 402.
 கழுக்கோல்போலக்கழுத்திற்சூட்டி
 முறுக்குஞ்சுங்கிலி, 414.
 கழுக்குப்பொறி, 415.
 கழுத்தாபரணம், 181, 197.
 கழுத்துவடம், 180.
 கழுதை, 408.
 கழுதையேழுமவன், 558.
 கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,
 173, 225, 338, 351, 387.
 கழுநீர்ச்சேக்கை, 128.
 கழுநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,
 கழுநீர்மலர், 132. [344.
 கழுநீர்முதல், 278.
 கழை, 188.
 கழைநெல், 29, 155.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசுந

கள்கடுகமயக்குதல், 278.
 கள்வர் இடத்தாலடையும்பயன், 438.
 கள்வர் உருமரிலிக்களவுகாண்டல், 426.
 கள்வர்க்கு மந்திரம்தெய்வம் மருந்து
 மிமித்தம் தந்திரம் இடன், கர்லம்,
 கருவியெனச் சாதாங்குள் எட்டுண்
 டென்பது, 425.
 கள்வர் காலங்கருதிப்பொருளைக்
 கைப்பற்றின் யாவராலும் விலக்க
 இயலாதென்பது, 426, 439.
 கள்வனைக்கோமல்கடுங்கோலன்று,
 கள்வாய்நீலம், 211. [484.
 கள்வாய்நெய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்வித்குமவன், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [றம், 144.
 கள்ளரை நடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியநீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலொ
 ழியின், 591.
 கள்ளுண்டு களிக்கும்வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயங்கல், 214.
 கள்ளைவித்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.
 களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.
 களங்கொள்ளல், 557.
 களத்தாடுங்குத்திகள், 158.
 களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.
 களமர் - உழவருடையகீழ்க்குடிகள்,
 களரி, 21. [16, 261, 278.
 களரியாவிரை : இது தலைச்சங்கப்
 புலவர்களியற்றிய நூல்களுள்
 ஒன்று, 7, 230.
 களவழிவாழ்த்து, 279.
 களவில் தலைமகன்கூற்று, 212.
 களவிற்றமும்பினவன், 424.
 களவிற்பகுதி, 426.
 களவு, 371.
 களவுகண்டுண்ணும்ணன், 324.

களவுநூல், 426, 437 - 9.
 களவுநூற்றுறை, 439.
 களவுப்பெர்ருள், 506.
 களவெற்றி, 537.
 களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.
 களன் - அரங்கு, 365.
 களி - சேறு, 88 - 9, 236.
 களித்தரை, 114.
 களித்தல், 84. [133.
 களித்துயில் - இன்பத்துயில், 126,
 களித்தோனவினயம், 85.
 களிப்பு, 363.
 களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களிற்றரசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதிற்குங் கோயில், 166.
 களிற்றின்பாகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களிற்றுப்பொறி, 415.
 களிற்றெருத்தம், 544.
 களிற்று, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாததுன்பம் - கணவனையிழத்
 தற்கடக்கை - இரட்டைக்கையு
 ளொன்று; நண்டுக்கை, 97, 445,
 கற்கடகம், 117, 444, 453. [455.
 கற்கடவுள், 573.
 கற்கப்படுவனகற்றல், 371, 373.
 கற்கவி, 414.
 கற்காட்சி, 28.
 கற்சால்கொள்ளுதல், 186, 527 - 8,
 540, 546.
 கற்கோள்காண்கோளெனவிகர்ரம், 28.
 கற்பகதருநிற்குங்கோயில், 146, 241,
 கற்பாறை, 294. [247.
 கற்பிள்கொழுந்து, 421.
 கற்பு, 206, 421.
 கற்பு இருவகை, 23. [475, 575.
 கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,
 கற்புக்கடன், 510.
 கற்புடைப் பெண்டிரைத் தேவரும்
 முனிவரும் ஏத்துதல், 24.
 கற்புடைமங்கையர் அறுவர், 487.

கூச்ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 39, 252,
398, 527.

கற்புடைமக்கையர் இருக்கும்நாட்டில்
வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.

கற்பு தவத்தினுஞ்சிற்றத்தென்றல்,
கற்புமுல்லை, 53. [312.

கற்றல், 249.

கற்றிமாக்கள், வினைப்பயனுண்ணுங்
காலில் கையாறு கொள்ளார், 357.

கற்றோர், 299, 311.

கறவை, 442, 498. [579.

கறவைமுதைசெய்தோன், 484, 504,

கறி - மிளகு, 369, 390.

கறிவல்லி, 16, 523.

கறிவளர் சிலம்பு, 517, 566.

கறுப்பு, 160.

கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.

கறைகெழுமுடிகள், 123, 130.

கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்யமின்,
507, 571.

கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.

கறைகெழுவேல், 209. [543.

கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,

கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.

கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.

கன்மாப்பலகை, 7.

கன்மராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடி
த்திரள், 362, 380.

கன்மருத்தியிக்கதையாவர்க்குமளிக்
கும் கோலார், 409.

கன்றியகள்வன் - களவிற்றழம்பின
கன்று, 498. [வன், 424.

கன்றுதல், 2, 472, 478.

கன்றுதேராவின்சூரல், 401.

கன்னக்கோல், 436.

கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.

கன்னகர், 555.

கன்னபரம்பரை, 487.

கன்னர்தூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக்
குருப்பினராகிய ஆரிய அரசர், 540-

கன்னரிட்பெற்றவங்கம், 542. [41.

கன்னார், 139, 155.

கன்னி, 103, 206, 490.

கன்னிக்கோலம், 327.

கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.

கன்னிநீர்நூழல், 208.

கன்னியர்க்கவிளக்கேந்தல், 560.

கன்னியாகுமரி, 409.

கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில
நாடுகளிருந்தன வென்பது, 230.

கனககூடம் - கனகமாளிகை, 23, 557.

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;

இவர் ஆரியமன்னரூள் ஒருசாரார்;

இவ்விருவரும் பாலகும்மரன் புதல்

வர்; முதலிச்செங்குட்டுவனுக்குப்

பகைவராயிருந்து பின்பு அவனால்

வெல்லப் பட்டோர், 542, 547,

கனகன், 540, 544. [549, 556.

கனத்தல், 388.

கனல்விழி, 191. [432.

கனவு - கன, 244, 251 - 2, 395,

கனநூல் - இது கனவின் பயனைப்

புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட

ளைக் கலித்துறைகளால் அந்தாதி

யாக இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்,

கனவின் திரம், 26. [408.

கனிக்காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு

ஆனகாய், 417, 430.

கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.

கனித்துவர்வாய், 561.

களைகுரனூரை, 260.

களைதல் - செறிதல், 352.

களையெரி, 362, 526.

கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.

காஅர்க்குரவை, 539.

காகபாதம், 367, 386.

காங்கூலக்கை மூன்று, 92, 94.

காசறுவிரை, 45.

காசறைக்கரு - கத்துரிக்குட்டி, 524.

காசறைத்திலகம், 561.

காஞ்சி - ஏழு கோவையாலான அணி,

ஒருமரம், 14, 132, 371, 496,

528, 581. [542.

காஞ்சித்தானை - எதிருள்ளியசேனை,

காஞ்சிதம் - பாதுகைமந்தனுந் தாராந்து,

81.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசுடு

காட்சி-மனத்தால்நிச்சயித்தல், 297, 532.

காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்காணும்படிநடித்தல், 88, 228, 237, காட்டம் - சமித்து, 494, 505. [332. காட்டல் - தருதல், 274.

காட்டாளத்தி, 105.

காட்டிக்காணி, 439.

காட்டுக்கோழி, 278, 334.

காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.

காட்டுநெறி, 306, 406.

காட்டுமல்லிகை, 340.

காடிடையிட்டநாடு, 257, 273.

காடு, 65, 189, 295, 322, 332,

காடுகாண்காதை, 186, 291. [486.

காடுகிழாள்வெயில், 130.

காடுதிப்பிறத்தல், 362, 380.

காடுமுகினகடகு, 366.

காண்கிற்பார், 426.

காண்டகுகிநப்பிற் கண்ணகி, 46.

காண்டம், 9.

காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல்,

காண்டாவனம், 498. [163, 198.

காண்பு, 293.

காண்மார், 561.

காண்வரி, 88, 228, 237, 382.

காண்வரிக்கோலம், 227, 238.

காணிக்கை, 232.

காணிகா - இகவென்பது ஈறுதிரிந்தது; காண்பாயாக, 464, 468.

காணிய - காண, 425, 437.

காணியாளர், 157.

காணுங்கோள், 474.

காதல், 227.

காதலம் (துகில்), 379.

காதணி, 197.

காதநாளுக்கு, 145, 165.

காதலர் } 36, 418, 526.

காதலன் }

காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.

காதலி, 186.

காதற்குகாமூன், 1.

காதன்மிகுதியாத் கலங்கல், 214.

காதன்மை, 40.

காதி - ஒருவகைக்கன்மம், 181, 282.

காந்தண்மெல்லிரல், 181, 197, 204,

காந்தருவர், 168. [218.

காந்தாரபஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின் திறமைந்தனுளொன்று, 18, 135.

காந்தாரம் - ஆசால் அகச்சாதி; ஒரு பண்; பாலைப்பண்ணின் திறமைந்தனுளொன்று, 101, 234, 337,

காந்தாரி, 103. [350, 457.

காப்பிய இலக்கணம், 10.

காப்பியக்கவிகள், 8, 10.

காப்பியக்குடி - சேடழநாட்டுள்ள தோரூர்; இது சீகாழிக்குத்தென் கிழக்கிற் சிறிது தூரத்திலுள்ளது;

தேவந்தியின் கணவனும் தேவனுமாகியசாத்தன் மானிடமாகி இவ்

வூரில்வளர்ந்தான், 586.

காப்பியத்துக்கு அந் கமரனவச்சுரை, 161.

காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.

காப்பு - திக்கிறேவதைகள், 572.

காப்புக்கடை நிறுவின், 514.

காப்புக்களைக்குறித்துப்போற்றியெ

ன்றல் மரபு, 349.

கர்ப்புடைவாயில், 424.

காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.

காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175,

காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.

காமக்களி, 150, [தெய்வம், 310.

காமக்குரோதாதிகளெல்லாமுடைய

காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோ

யில், 162.

காமஞ்சார்பாக்காதவினுழந்து, இடம்

பையெய்தியிறந்தோர்பலர், 358.

காமஞ்சாலாவிளமையோள்வயிளே

மஞ்சாலாவிடம்பையெய்தியோன்,

211.

காமஞ்செய்யுமாணிக்கவளை, 196.

காமத்துப்பால், 29.

காமநூல் - ஒருவகைமலர், 51.

காமபரவசம், 21, 436.

காமம் காமரெனலிகாரப்படல், 196.

கூசக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
காமமிக்கழிபடர்கினிவி, 215, 217.

காமர் - அழகு, 271.

காமராசன் ஆணை, 225, 235.

காமரு காமம்வருமென்பதுவிதகாரத்
தாற்காமருவெனநின்று, கண்டார்
க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
காமவல்லி, 171. [126, 133, 196.
காமவலினயம், 83 - 4.

காமவேள் கோட்டம், 245, 252.

காமவேருடையவில்விதா, 378.

காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
172, 178, 194, 213, 224,
252, 286, 372, 404.

காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.

காமன் கையறுதல், 583.

காமன்செயல் பிறரை வருத்துத்
தலென்பது, 209, 285.

காமன் சேனை - மகளிர், 220, 231.

காமன் தேர் - தென்மல், 231.[231.

காமன் தேருக்குத் தென்னர் காவல்,

காமன் பாசறை-சோலை, 231.

காமன் புரவி - கிளி, 231.

காமன் புடவிக்குக்கிள்ளிகாவல், 231.

காமன் மகன் - அரிருத்தன், 193.

காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.

காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,

காமனாடியபேடு, 193. [231.

காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
231.

காமனை விழித்த நாட்டம், 370.

காமனை வென்றோன், 264.

காமனொருக்குத்துன்பம், 357.

காமின், 546.

காமுகா, 172.

காமுறுதெய்வம், 298, 310.

காய்க்குலைத்தெற்கு, 342.

காய்சினவழுதி - தலைச்சங்கமிருத்திய
பாண்டியர்களுள் முதல்வன், 7,
230.

காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்
தவென்றுமாம், 492.

காய்பொன்னுலை, 401.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, 306,
523.

காயாம்கூ, 15, 388, 431, 452.

காயாமலர்துர்க்கைமேனிக்குடவமை,
320, 329.

கார் - கர்காலம், மேகம், 14, 209,
கார்க்கடப்பந்தார், 517.[361, 539.

கார்காலத்து அணிவன், 360.

கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.

கார்த்திகை - தக்கிணுமூர்த்தியென்ப
வனது தாய், வார்த்திகள் மனைவி,
117, 506 - 7, 516.

கார்த்திகைபரணி, 508.

கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.

காரகல், 183, 200, -

காரகில், 125, 132, 378.

காரணன், 264, 283.

காரணியூம்பொழில், 265.

காரரசாளன் - காரையானுமரசன்,
361, 377 - 8.

காரான் - எருமை, 16, 261.

காரி - கருங்குருவி, காரியெருது,
442, 451. [475, 486.

காரிகை, 181, 206, 275, 294,

காரிகைபாசரம், 348.

காரிப்புள்ளின்நிமித்தம், 320, 329.

காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்,

காருகத்தம், 250. [394.

காருகத்தொழில்இருவகை, 154.

காருகபத்தியம், 504.

காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாவி
யர், 138, 154.

காருகவடி - கிரகநிலை, 534.

காரையெதிர்பருவம், 377.

கால் - வட்டை, 19, 39, 47.

கால் கொப்புளங்கொண்டுநிலத்திற்
பாவாமை, 410.

கால் கொள்ளல், 186, 546.

கால்கோள், 5, 28, 146, 527.

காலசீத்தல், 246.

கால்பாவுதல், 511.

கால்யாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.

கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 518.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசுஎ

கால்விரலணிகள், 196.

காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை

எண்ணியிடுவார், சோதிடர், 140,

காலணி, 20, - 21, 423. [157.

காலத்தாற்கள்வரடையும்பயன், 439.

காலதர் - சாளரம், 137, 153.

காலதூதன், 434.

காலப்பண், 224.

காலம், 425.

காலம்பன்னிரண்டு, 14.

காலமயக்கம், 231, 308, 437.

காலமழைபொய்த்தறியாது, 410.

காலமும் கடவுள், 377. [189.

காலமூன்றையுமுணர்ந்தமுனிவன்,

காலமென்னுங்கூற்று, 11.

கர்லவணிமை, 345.

காலவழக்கு, 247, 249, 429.

காலவுணர்ச்சி, 273.

காலாட்படைத்தலைவர், 159.

காலுநவீழ்தல், 263. [305, 361.

காலே - காலம்; 14, 229, 294,

காலேக்கடன் கழித்தல், 345. [376.

காலேப்பொழுதின்பொழுதுபோக்கு,

காலேமுரசுக்களைகுரலோதை, 339.

காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு,

106, 352, 356, 372, 441, 536.

காலையோலக்கம், 504.

காவனம், 428.

காவதம் - காதம்; பகுதிப்பொருள்

விகுதி, 256, 262, 272, 337,

காவதன், 88. [350, 508.

காவல், 164, 481.

காவலில் அடிப்படல், 21.

காவலையுடைய வாயில், 436.

காவற்கணிகையர் - இராக்கடை

வேசையர், களத்தாடுங்கூத்திகள்,

140, 158.

காவற்காடு, 287, 324, 359, 375,

காவற்சேரலை, 380. [413.

காவற்பூதம், 141. [6.

காவற்பெண்டு-செவிலித்தாய், 574-

கர்வந்தெய்வம், 23, 493.

காவாநா, 540.

காவாளர், 401.

காவி, 126, 133, 486.

காவிதி - வரிமலார், 493.

காவிதிப் பட்டம், 411.

காவியம், 1, 4, 5.

காவிரி, காவிரிப்பேரியாறு, 164,

167, 185, 205, 256, 260,

265, 286, 293, 304, 411,

490; 528.

காவிரிக்கரைமணற்பாவையை ஒரு

ததி கணவனாகக்கொண்டது, 487.

காவிரி குடகவரையிந்திறத்தல், 277.

காவிரிச்சங்கமுகம், 252.

காவிரிச்சிம்பு, 289

காவிரித்துறை, 148, 488.

காவிரிநாடன், 33, 578.

காவிரிநாடு, 177, 189.

காவிரிநீர் கங்கைநீரென்பது, 280.

காவிரிப்பட்பைப்பட்டினம் - காவி

ரிப் பூம்பட்டினம், 398.

காவிரிப்பயன், 47. [எர், 262, 280.

காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,

487 - 90.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்திரவிகா

ரம்ஏழுண்டென்பது, 270.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்

தங்களுண்டென்பது, 144, 164.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கற்புடை

மகளிர் அறுவர் கதை, 488 - 9.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165.

காவிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-6,

249, 267, 403. [398.

காவிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம்,

காவிரிபுரக்குராடுகிழவோன், 555.

காவிரி பூவாடைபோர்த்தல், 212.

காவந்திகை, 264.

காவந்தியையை, 257 - 8, 260,

266, 298, 357, 397. •

காவேரி, 205 - 6, 212 - 3.

காவேரிப்புக்கார், 201. [299, 366.

காழ் - வடம், விதை, 53, 126, 274,

காழ்ப்பு, 114.

காசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கர்ழகத்த ஆக்கம், 47
 காழகம், 403.
 காழகம்செறிந்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிநர்; வண்ணுரு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காழூர் - குத்துக்கால்;
 காழோர் - பரிக்காரர், 493. [385].
 காழமதி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322].
 காளி நஞ்சுண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காற்சரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காற்சவடி, 180.
 காற்றிற் குணம், 102 - 3.
 காற்றூதாளர், 546.
 காற்றேறு, 388.
 காற்றைப்பிடித்துக்கடத்திலடைத்த
 காறு - அரவு, 135, 373. [ல், 11].
 கான்மோதிரம், 180.
 காணக்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 காணத்தகில், 524.
 காணநறுவேங்கைக்கீழார், 520.
 காணப்படம் - காணமாகியதிடுகு, 385.
 காணம் - முல்லை, நந்தவனம், காடுமா
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 காணல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.
 காணல்வரி - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; 25- 6, 88, 190, 208, 219.
 காணல்வரிப்பாடல், 212.
 காணல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
 காணல்வேலி, 217.
 காணவர் } 313, 323, 557.
 காணவன் }
 காணவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
 18, 334.
 காணவேங்கை, 520, 524.
 காணற்றம், 245.

காணங்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காஷாயம், 544.
 கிடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாரவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடேச்சு - நெட்டி, 156. [385].
 கிடேச்சுமலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விலங்கு, பறவை, பூமுதலி
 யனசெய்தல், 156.
 கிணை - கூத்தார்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைநிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி - கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்பகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிடந்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவஞ்சு பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371].
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தாளக்கிரி
 கிரியைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருதரவாயுவின் குணமும் செய்கை
 கிருட்டிணபக்கம்; 508. [யும், 104].
 கிருத்திரிமம்; 463.
 கிருத்திரிமவேடம், 151
 கிருதகிருத்தியன், 282.
 கிருபாவீரன், 393, 405.
 கிழங்கழகுழி, 258.
 கிழத்தி, 400.
 கிழமை, 35, 40, 63, 108.
 கிழவன், 88, 305.
 கிழவி, 88.
 கிழார் - பூட்டைப்பொறி, நீரிதைக்
 கும்கருவியிலொன்று, 260, 277.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி சுசுக

கிழாள், 335.
 கிழான்பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - கீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகடிதல், 513.
 கிளிச்சிறை, 122; 368, 389, 435.
 கிளிநிதம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம், 170, 204, 218, 222, 234, 326, கிளைஞர்; 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்; கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னாரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுகம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல், கீரங் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்த - மதுரையிலிருந்த ஓரந்த கீரந்தையார் - இடைச்சங்கப்பில வருனொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிக்குட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணுக்கம், 87.
 கீழ்கடற்கரை, 379.
 கீழ்காற்று, 362, 379.
 கீழ்த்திசை, 248.
 கீழ்த்திசையகில், 132.
 கீழ்மகன், 396, 407. [கூறல், 435.
 கீழ்மகனைத் தனித்தன்மை யாற் கீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.
 கீழ்றுப் போதல், 123, 482.

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிற்கண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338, குங்குமமரம், 318. [மடி, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிலுந் தேய்த்த குழ குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுக்கை, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233, குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துணுள் ஒன்று, குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்துக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 550.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவர் அகப்பாவெறிந்தமை, 568.
 குடக்கால் விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடகிசைக்கோ, 1, 32, 536, 567, 590.
 குடகக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை, குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து, குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360, குடத்தண்டு, 200. [377, 584,
 குடத்தாடற்குறுப்பு ஐந்து, 89, 193.
 குடத்துப்பால் உறையாமை அப சகுனம், 441 - 2.
 குடகிசை, 19, 125, 132, 256.
 குடகிசையாளுங்கொற்றம், 556, 571, 592. [458.
 குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

சுரு0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குடநாடு, 325.

குடப்பாம்பு, 415.

குடப்பிழக்கை, 88.

குடம் - குடக்கூத்து, தயிர்த்தாழி, பதினோராடலுள்ளொன்று; அஃது, அநிருத்தனை வாணன் சிதைவைத் தபொழுது அவ்வாணனுடைய சோநகரவீதியிற் சென்று கண்ணன் பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் செய்த குடங்கொண்டாடிய கூத்து; வினோதக்கூத்து ஆறனுள்ளொன்றுமாம், 80, 89, 178, 193, 451.

குடம்புகாக்கவல், 575.

குடமலை-குடகமலை, 47, 260, 293, 304.

குடமலையாட்டி - குடநாட்டினையாளுஞ்செல்வி, 316, 325.

குடமுழவு - ஒருவகைத்தோற்குருவி, குடமுழா 74, 106, 119, 382.

குடவர், 520.

குடவர்கோ, 520, 550, 558.

குடாவடி - வளைந்த அழகனையுடையது, 524. [524.

குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்காடி, குடி, 35, 165, 288, 512, குடிகள், 592.

குடிக்குற்றம், 381.

குடினா - கோட்டான், 333.

குடினாப்பள்ளி, 115.

குடிநடுக்குறாஉங்கோல் 534.

குடிப்பிறப்பு, 273.

குடிப்பெயர், 35.

குடிபழிதூற்றுங்கோல், 503.

குடிபுரவுண்ணல், 527.

குடிபுறந்தருதல், 562.

குடிமுதல் பிழைத்தல், 524.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தை

குடல், 435, - 6. [முதலியோர், 433.

குடிமம், 105.

குடுக்கை, 107.

குடுப்புக்கால், 90.

குடும்பம், 403.

குடும்பு, 88.

குடுமிப்பருவம், 248.

குடை - பதினோராடலுள் ஒன்று; அஃது அசாரொடு பொருத போர்க்களத்தில் முருகன் குடையத் தாழ்த்து ஆடியது, 71, 178, 494 - 5, 505.

குடைக்கு மதியம் உவமை, 560.

குடைக்கூத்துக்கு உறுப்பு நான்கு,

குடைகால் விளக்கு, 183. [89, 193.

குடைச்சூல் - புடைதாழ்த்தல்,

குடைதல், 183. [423, 435.

குடைந்தாடல், 515.

குடை நாட்கொளல், 143, 161-2,

352, 529, 534.

குடைநிலைவஞ்சி, 529.

குடைநிழன் மரபு, 37.

குடைமங்கலம், 33.

குடை மூன்று, 291, 301.

குடையின் தண்மை, 391, 403.

குடையுங்கோலும் பிழைத்தல்,

550. [161.

குடையைநாளொடுபெயர்த்தல், 143,

குடையொடுகோல்வீழ்நடுக்குங்கடை

குண்டக்கணிகை, 286. [மணி, 480.

குண்டப்பார்ப்பீர் - சிறுபிள்ளைகார்,

குண்டம், 286. [506.

குண்டம் இரண்டு, 252.

குண்டிகை, 494, 505.

குண்டிகைக்குறுமுனி, 7.

குண்டர்க்குற்றம் - சேரநாட்டின்

குணக்கு, 590. [ஒரு பகுதி, 303.

குணகடற்றுதிர், 47.

குணகாரை நாடு ஏழு, 230.

குணதிசை, 125, 291, 302, 378.

குணதிசைக்குன்றம், 556.

குணதிசையகில், 132.

குணநூல்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்

களுளொன்று; இதிலுள்ளசில நூத்

திரங்கள் மட்டுமே நடைபெறு

கின்றனவென்றும், நூல் இறந்து

போயிற்றென்றும் அடியார்க்குநல்

லாரொழுகியிருக்கின்றனர். 9. 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருக

குணப்பெருங்கோமான், 264.
 குணப்பொருட்கோமான் - குணங்களைச் சம்பத்தாகவுடையவன், 283.
 குணம் எட்டு, 264, 284.
 குணலைக்கூத்து, 89. [263, 283.
 குணவதன் - குணத்தையுடையவன், குணவாயில்: திருக்குணவாயிலென்பதோரூர்; வஞ்சிகரத்துக்குக் கீழ்த்திசையிலுள்ளது; இளங்கோவடிகள் துறவுமுண்டு இவ்வுயில் இருந்தார், 590 - 91.
 குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
 குணவிரதம், 283.
 குணட்டம், 89.
 குணலை, 89. [573.
 குணில் - குறுந்தடி, 15, 445, குத்துக்கோல், 385, 424, 436.
 குத்துதல், 90, 201, 439.
 குதம்பை, 181, 197.
 குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.
 குதிரை, 88, 215.
 குதிரைப்பந்தி, 352, 402.
 குதிரைமுகவோடம், 354.
 குதவில், 381.
 குந்தம் - சிறுசவளம், 402.
 குப்பை - குவியல், 199.
 கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147, கும்பு, 89. [453.
 குமடெறிவான் (கருப்பூரம்), 379.
 குமரவேள் தலைச்சுங்கப்புவருள் ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.
 குமரவேள் தேவி, 513.
 குமரன் - கபிலபுரத்தரசன், முருகக் கடவுள், 508, 510, 519.
 குமரி: தென்பாற்கண்ணதோராறு; இது முற்காலத்தே கடல்கொள்ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுள்ளொன்று, 7, 12, 62, 108, 206, 289, 300, 312, 314, 324, குமார்க்கடல், 220. [403.
 குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.
 குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்டது, 292.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.
 குமரிக்கோலம், 317.
 குமரித்துறை, 391, 501, 550.
 குமரிமாடேவி, 317.
 குமரியமடதொடல், 322.
 குமரியாகியபௌவம், 230.
 குமரியாற்றிற்கும் பஃதுளியாற்றிற்கும் இடையேநாற்பத்தொன்பது நாடிகள் இருந்தனவென்பது, 230.
 குமரியொடுவடவிமயம், 572.
 குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.
 குமரிவாழை - ஈனதவாழை, 418, குமிழ், 127, 134, 150, 171, 226.
 குமுதம், 457.
 குயம் - அரிவான், 418, 430.
 குயவர், 139, 156.
 குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
 குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-6.
 குயிலூர், 169.
 குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.
 குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக்கை முதலாய் கருவியையாள்பவர், 73, 118, 540.
 குயிலுவர் - தோக்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவியாளர், 118, 140, 149, 158 - 9, 446, 458, 539.
 குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.
 குயிலோனென்னும்படையுள்படுவோர் குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்துர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.
 குரக்குமுகம், 490.
 குரங்கை, 263.
 குரங்கிள்குட்டி, 524.
 குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.
 குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும் பொறி, 413.
 குரங்குயர்த்தவொண்சிவையுடையோன், குரம்பை, 11. [497.
 குரல் - இசை, கொத்து, பூங்கொத்து, 66, 170, 203, 218, 222, 350, 377, 443 - 5.

சுருட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குரல் குரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
 வாசித்தல், 223, 561.
 குரல் குரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.
 குரல்வாய்ப்பாணர், 150.
 குரலுள் இனிபிறத்தல், 224. [165.
 குரலெடுப்பி-குரலாலுணர்ந்தி, 145,
 குரவம், 300, 318, 339. [349.
 குரவர் - கவுந்தியடிகள், 35, 332,
 குரவர் பணிவிடைகளைத்தவிர்த்தல்
 தவறென்பது, 348.
 குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.
 குரவன் - குரு, 264, 283.
 குரவு, 352.
 குரவை : எழுவரேனும் ஒன்பதின்
 மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;
 பலர்கூடியாடும்...யைக் கூத்து,
 வரிக்கூத்தின் ஒருமப்பு, வீரோதக்
 கூத்து ஆறனுள்ளொன்று, 26 - 8,
 57, 79, 88, 142, 159 - 60,
 193, 237, 414, 447, 454,
 458, 464 - 5, 468, 512, 520,
 545, 548, 588, 592.
 குரவைக்கூத்துக்குரியகால்கள், 60;
 குரவைச்செய்யுள், 80, 450. [99.
 குரவை தொடுத்தல், 515.
 குரவை நாடகம், 451, 461.
 குரற்சிதைவு, 84.
 குரற்றலைக்கூந்தல், 360, 584.
 குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,
 156, 383.
 குரன்முதலிய ஏழுநரம்பு, 365.
 குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்திரை
 குரனரம்பு, 68, 112. [கூர், 453.
 குரனரம்பு இரட்டிக்க அரும்பாலை,
 குரா, 312, 327, 388. [வருதல், 111.
 குரு - ஒருநோய், 30, 31.
 குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,
 351, 353. [43, 48, 362, 379.
 குருக்கத்தி மாலையாகப் பூத்தல், 16,
 குருகலர் தாழை, 558.
 குருகின்பந்தர், 334.
 குருகு : இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்
 நிய நூல்களுள்ளொன்று, தலைச்சங்

கத்தாரியத்திய முதுகுருகென்னும்
 நூல்வேறு இதுவேறு; ஒருபறவை,
 7, 8, 126, 217, 340.
 குருகுபெயர்க்குன்மம், 516 - 7.
 குருத்து, 431.
 குருதி, 379, 406.
 குருதித்திலதம், 161.
 குருதிப்பலி, 330 - 31.
 குருதியலை, 545.
 குருந்து, 15, 458.
 குருந்தொசித்தமாயவன், 445 - 7,
 குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.
 குரும்பை, 278.
 குருமூர்த்தி, 283.
 குருவித்தலை - மதிஹுப்பு, 415.
 குருவிந்தமாணிக்கத்தினிறம், 387.
 குருவியோப்புதல், 513.
 குருளை - குட்டி, 523.
 குலக்கொம்பர், 34.
 குலசேகரவழுதி, 503.
 குலத்தலைமாக்கள், 583.
 குலத்திற்குன்றா - குலதருமத்திற்
 குறையாத, 42. [538.
 குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,
 குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.
 குலந்தருவார்ப்பொருள் - தாயத்தா
 ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.
 குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.
 குலம் நான்கு, 390.
 குலமடமாதரோடுகலமிசைச்சேசர
 குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.
 குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.
 குலமுதற்பாலைத்திரிபு, 350.
 குலமுதற்மேலி, 424.
 குலைத்தெங்கு, 342.
 குலைதல், 161, 226, 485, 584.
 குலோத்துங்கசோழனுலா, 483 - 4.
 குவ்வுருபு, பொருட்டு, 19.
 குவளை, 42, 126, 128, 131 - 2,
 134, 150, 226, 261, 341,
 354, 360, 376 - 7, 388, 558.
 குவளைப்போது, 151, 171 - 2, 275,
 குவளைமாலைப்போது, 207. [387.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருந்

குலிகாங்குலக்கை, 94.
 குவித்தல், 90.
 குவிதல் - திரளுதல், 451.
 குவியல், 199.
 குவைஇய, 340.
 குழம்பு, 153, 196, 332, 338.
 குழல் - ஊதுங்குழல், மயிர், வங்கி
 யம், 44, 61, 100 - 101, 113,
 119, 130, 139, 210, 227, 315,
 347, 455 - 6, 471, 499, 552,
 குழல்கட்டுதல், 490. [564.
 குழல்களுள் உத்தமமுதலியன, 100.
 குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன,
 100, 101, 456 - 7.
 குழல்வளர்முல்லை, 124.
 குழல்வாசித்தற்குரிய விரல்கள்,
 குழலர், 156, 169. [101, 456.
 குழலளகம் - குழற்சியையுடைய
 குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.
 குழலின்பாடல், 63, 109.
 குழலின்பாணி, 558.
 குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.
 குழலின்றுளைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,
 101, 457.
 குழலின்றுளையாவு, 456.
 குழலினிடத்துக்கோடிப்பாலை
 முதலியன வலமுறை மெலியத்
 தோன்றல், 69.
 குழலுங்குடியியும், 505.
 குழலுங்கோதையும், 561.
 குழலோன், 65, 67, 110, 122.
 குழவி, 249, 491.
 குழவித்திங்கள், 43.
 குழற்சி, 48.
 குழறுதல், 344, 381.
 குழி, 511.
 குழிக்குழல், 325.
 குழிகட்டேப், 548.
 குழிசி - மிடா, 401.
 குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
 குழியம் - வாசவுண்டை, 366, 385.
 குழியிலிடுபிணம், 249.
 குழியின்மண், 114.

குழுஐந்து, 72, 118, 147, 167;
 குழுமுதல், 319. [535.
 குழை, 127; 134, 564.
 குழைத்தல் - கூட்டுதல், 44.
 குழைந்து கிடத்தல், 451.
 குழைப்பயினைக்கோட்டுவேம்பு,
 குளம், 163; 275. [553.
 குளன், 114.
 குளுவை - ஒருபறவை, 278.
 குற்றினையான், 245.
 குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்,
 குற்றுக்காரம், 13. [421, 433.
 குற்றெழுத்து ஐந்து, 105.
 குறங்கிணை, 582.
 குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 180,
 குறடு, 70, 115. [196.
 குறத்தியர், 28, 511, 558.
 குறமகள், 518 - 9.
 குறவர், 19, 522.
 குறளமு, 29.
 குறளர், 144 - 5, 164, 563.
 குறிக்கோள், 585 - 6.
 குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.
 குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.
 குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.
 குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.
 குறிஞ்சிக்கோமான், 584.
 குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத
 ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.
 குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,
 15. [559, 562.
 குறிஞ்சிநிலம், 14, 294, 305, 343,
 குறிஞ்சிப்பண், 15, 384, 514.
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.
 குறிஞ்சிப்பர்ணி, 558.
 குறிஞ்சிப்பூ, 360, 377. [தல், 305.
 குறிஞ்சிமுறைமறைநிரிந்துபாலை யா
 குறிஞ்சியாழ், 15, 453.
 குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
 குறிநிலை, 222, 234.
 குறிப்பறிதல், 250.
 குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
 குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

சுருச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குறிப்புவுரையமை, 84.

குறிப்பெச்சம், 386.

குறிபெறுதல், 9.

குறியிடத்துச்சென்ற பாண்கள் தலை மகனாது கூதன்பிசுதி குறிப்பினு னறிந்து கூறல், 208, 211.

குறிந்மெல் லிசை யேந்திசைவண் குறுக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,

குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.

குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,

குறுங்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்), 43, 127, 361, 378.

குறுதல் - குற்றுதல், பறித்தல், 211,

குறுந்தடி, 455. [259.

குறுந்தொகை: எட்டுத் தொகையுள் இரண்டாவது தொகையுள்; கடவுள் வாழ்த்துள்பட 402-பாட்டுக்களையுடையது; கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந் தேவனுராலும், மற்றைச்செய்யுட் கள் தீப்புத்தோளார்முதல் அம்மு வனுரிறுதியாகவுள்ளபு லவ்ரு னு மற்றவராலும் இயற்றப்பட்டுள் ளன; இந்நூல் அகப்பொருட்பகு திகளையே பொருளாகவுடையது; நாலடிச்சிற்றெல்லையையும் எட்ட டிப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரி யப்பாக்களால் ஆனது; இத் தொகை கழுடித்தான்பூர்க்கோ ளன்பவன்; இதன் செய்யுட்க ளுள், இருபது செய்யுட்க ளொழிந்த மற்றைச்செய்யுட்களு க்குப் பேராசிரியர் பொருளெழு தினுரென்றும், அவ்விருபது செய் யுட்களுக்கும் நச்சினூர்க்கினியர் பொருளெழுதினுரென்றும் தெரி கின்றது, 50, 216, 314, 338, 360, 362, 395, 419, 483, 488, 494, 498; 520, 535.

குறுந்தொடி மகளிர், 587.

குறுந்தொழிலினோர், 481, 557.

குறுந்தொழிலினையாள், 252.

குறுநடைப்புதல்வர், 498.

குறுநடைப்புறவு, 555.

குறுநரி, 266, 287. [553.

குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,

குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.

குறும்பல்லயா, 87.

குறும்பல்லயிர்த்தல், 256, 313.

குறும்பனைநாடு ஏழு, 230.

குறம்பு, 124, 130 - 31.

குறம்பு செலுத்துவார் சிலர், 30.

குறம்புழை, 48.

குறம்போக்கு, 204.

குறுமகள் - கீழ்மகள், 396, 574,

குறுமாக்கள், 587. [576.

குறுமுனி, 7, 188, 331.

குறுமுனிமாணக்கர்பன்னிருவர், 10.

குறுமை - சிறுமை, 408, 432.

குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லை யுடையார்கூட்டம்; 419.

குறுவள்ளை, 522.

குறை - கட்டை, 108, 243, 523.

குறைபாடு, 348.

குறையாக்கேள்வி, 566.

குறையுடல், 160 - 61.

குறையுடற்கவந்தம், 543.

குன்றக்குறவை, 5, 20, 25, 513,

குன்றக் குறவர், 1. [522.

குன்றத்தாசிரியர், 7.

குன்றநாடுஏழு, 230.

குன்றம், 528.

குன்றவர், 16, 513.

குன்றக்கொள்கை, 298.

குன்றி, 387.

[405.

குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன்,

குன்றுக்கண்டன்னஉறையுள், 554.

குன்றுகொழுநாடு, 362.

குன்றெறியினஞ்சேய், 7.

கூஉய் - கூவி, 225, 441.

கூகைநகுதல், 162.

கூட்டக்கூத்தியர், 383.

கூட்டு, 154, 378.

கூட்டுணல், 313.

கூடநரம்பு, 224.

கூடம் - இசைநிறவாதது; தன்ப

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருதி

கையாகிய ஆறு நம்பி னிசையிற்
கு ன் றி த் தன் னோசைமழுங்கல்,
பகை, 204, 218, 222, 233 - 4.
கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
352, 356, 359, 361 - 3, 375,
377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
472, 478, 492, 497, 502, 507,
513, 519, 577, 589.
கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
ஒலி உவமம், 339.
கூடலாசிரியர் நல்லந்துவரை, 7.
கூடலான், 486.
கூடன்மகளிர், 416.
கூடாரப்பண்டி, 182, 366, 380.
கூடாவொழுக்கம், 165.
கூடு, 486.
கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
75, 99, 111, 536.
கூடைக்கதி, 57, 79.
கூடைநிலம், 64, 110.
கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
நான்கனுள் ஒன்று; கூடைச்செய்
யுள், 67, 111, 205.
கூத்தச்சாக்கையன், 564.
கூத்தனூல்: நாடகத்தமிழ்நூல், 29.
கூத்தனூலாசிரியர், 29, 155.
கூத்தர், 83, 544, 568.
கூத்தர்பறை, 352.
கூத்தாடல், 319.
கூத்தாற்பெற்றபெயர், 26 - 7, 331,
கூத்தி, 158. [461].
கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
கூத்து, 75, 120-21, 343.
கூத்து இருவகை: தேசி, மார்க்கம்,
57, 79, 80, 381.
கூத்து எழுவகை, 81.
கூத்துக்களின் வரவு, 60, 99.
கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்
அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.
கூத்துப் பதினொன்று, 57, 59, 61,
கூத்து விகற்பங்கார், 58. [78 - 9].
கூத்துப்படுதல், 26, 319, 329,

445, 455. [539].
கூத்துளபடுவோன் - ஆடலாசிரியன்,
கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.
கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.
கூதிர்ப்பள்ளி, 127.
கூதிர்ப்பொழுது, 15.
கூந்தல், 3, 195, 340.
கூந்தலின்மண்பொதி-கூந்தலாவிட்ட
இலாஞ்சனை, 347, 366.
கூந்தலின் மணம், 133.
கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.
கூந்தலைமுடிகட்டுதல், 314.
கூந்தலெய்யணி மறத்தல், 126.
கூபம், 114.
கூம்பியவாய், 85 - 6.
கூர்ப்பு - மிகுதி, 440.
கூர்மபுராணம், 449.
கூர்மவாயுவின் குணமும் செய்கையும்,
கூர்முள், 192. [103 - 4].
கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.
கூலம் - கருஞ்சரக்கு, 138, 369.
கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 237.
கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.
கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191,
கூலம் பலவகை, 199.
கூலமறுகு, 183, 226, 497.
கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.
கூவல், 490, 575.
கூவியர் - அப்பஞ்சுடுவார், அப்ப
வாணிகர், 138, 155, 183, 200.
கூவியர் மோதகப்புகை, 338.
கூவிளி, 266. [523].
கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு,
கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 512,
592.
கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.
கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.
கூற்றத்துதன், 423.
கூற்றத்தை யொத்தவலி, 300, 312.
கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,
549, 567, 585.
கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ
ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

கூடுக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூற்றுக்கண்ணோட அரிந்து களம்
கொண்டோர், 549.

கூற்றுவன், 21, 408, 544, 547.

கூறியது கூறலென்னுந் குற்றம்,
கூறிற்றிலர், 10, 17. [383.

கூறு - வகை, 58, 192.

கூறுபாடு, 63.

கூறை, 408.

கூறைகோட்படுதல், 396.

கூன், 144, 563.

கூனர், 145, 164.

கூனி - வசந்தமாலி, இவள் மாதவி
யின் தோழி, 77, 228 - 9.

கூனிக்குயம், 430.

கூனுக்குறமுமுகூடிய குறுந்
தொழிலாளர், 481, 557.

கூட்டால் மதிதோன்றுமென்னும்
வழக்கு, 253.

கெடுத்து - காணப்பெறுது, 129.

கெண்டை, 17.

கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.

கெழு, 24, 130.

கெழுதகைமை - உரிமை, 53.

கெழுமல், 125.

கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
ருமைவினைத்திரிசொல், 23.

கேட்டிசின், 501.

கேட்டமின் - கேண்மின், 464, 468.

கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.

கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,

கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468.

கேண்மோ, 258.

கேவணம் - கல்லழுத்தங்குழி,
மணியழுத்துங்குழி, 423, 435.

கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,

கேழ் - கெழுமிய, 125. [282.

கேள்வன், 380, 463.

கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
34, 345, 505, 551.

கேள்விறந்து, 534.

கேள்விக்கிடக்கை, 68.

கேள்வித்தனைப்போயவர், 242 - 3.

கேள்விரல்லுயிர் - கேள்வியாவே

யான நல்லுயிர், 570.

கேள்வி பதினான்கு, 67.

கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.

கேள்வியைத்தரித்தல், 249.

கேளாதனவற்றைக் கேட்பனபோலக்
கூறுதல், 214. [165, 406.

கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,

கை ஆறுவகை, 92.

கை இரண்டுவகை, 92.

கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,

222, 223, 337, 350, 443 - 4.

கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக்

கைக்கிளை பெய்தல், 69, 113.

கைக்கிளைகுரலாதல், 61.

கைக்கோல் - கொடிது, பற்றுக்கொ

கைகேசி, 374. [டிது, 422, 434.

கைகோத்தாடுங்கூத்து, 160.

கைச்சரி, 181.

கைசிகி, 82.

கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.

கைத்தளம், 366, 384.

கைத்தாய், 433.

கைத்தூண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி

னால் உண்டுவாழும்வாழ்க்கை, 394.

கைத்தொழில், 63, 65.

கைதை, 198, 202.

கைதைகடலினது புலால் நாற்றத்தை

மாற்றல், 202.

கைதைவேலி, 184, 200, 201, 217.

கைதொழல், 357, 423.

கைப்புமண், 114.

கைபெயருசி, 402.

கைம்மாறு, 476.

கைம்மிகல், 465 - 6.

கைம்மைநோன்பு, 467.

கைம்மைமகளிர், 464.

கையடை, 413.

கையறவு - செயலறுதல், 396. [418.

கையறிமடமை - தன்கைவல்ல அறவு,

கையறுதல் - செயலறுதல், 43,

126, 152, 219, 228, 309,

336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுதல்

கையறு துன்பம் - மீளாத்துன்பம், கையாயுதம், 356. [258, 274.
கையாற்கணனில் மோதிக்கொண்டழுதல், 466 - 7.
கையாறு, 27, 348, 357.
கையுறை - காணிக்கை, 221, 232, 377, 506.
கையுறைமறை, 207, 213.
கையூழ், 204.
கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
கையெரட்டுக்கால்(கருப்பூரம்), 379.
கைவடம், 197.
கைவருதல், 520.
கைவரை - கையிடம், 264.
கைவரைகாணல்-கண்விழித்தல், 285.
கைவளை, 180.
கைவன்மகடே, 418.
கைவாரிகள், 140.
கைவிட்டெறிதல், 86.
கைவிட்டோச்சல், 584.
கைவிடலையான் - கைவிடான், நெடுழிவிட்டலன், 336, 347.
கைவிடுதல், 491.
கைவிரலாபரணம், 197.
கைவினைமுற்றிய துண்வினை, 422.
கொக்கரிப்பு, 159, 323.
கொக்கிராய் } 197.
கொக்குவாய் }
கொக்கிராய்முத்து, 181.
கொக்கு, 260.
கொங்கச்செல்லி - கொங்கநாட்டினை யாளும் செல்லி, 316, 325.
கொங்கணக்கூத்தர், 538.
கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.
கொங்கர் - கொங்குமண்டலத்தரசர், கொங்குநாங்கோசர், 30, 325, 589.
கொங்கு - கொங்குமண்டலம், தாது, மணம், 30, 37, 265, 325.
கொங்குமண்டலம்-குடநாடு, 31.
கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.
கொச்சகச்சார்த்து-கொச்சகம் போன்று முடியும், 207.

கொச்சகம், 6, 190, 206, 219, 520.
கொச்சகவொருபோகு, 190 - 91.
கொஞ்சியமொழி, 87.
கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
கொட்டாலி, 85-6. [448, 463, 494.
கொட்டி, 563.
கொட்டிக்குறுப்பு நான்கு, 89.
கொட்டிச் சேதம், 564.
கொட்டிரண்டு, 74. [90, 91, 382.
கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக் கூறு, 58, 75, 114, 120.
கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
கொடிச்சியர் பாடல், 522.
கொடிச்சேனை, 541.
கொடித்தண்டு, 309.
கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
கொடித்தொடர் - சல்லியுந்துக்கும்,
கொடிநந்து, 543. [557.
கொடி துடங்குமதில், 369, 415,
கொடிப் பகன்றை, 340. [562.
கொடுப்பந்தர், 542.
கொடிப் பவளம், 389.
கொடிப்பந்தர், 112.
கொடிப்பூ, 48, 497.
கொடி புணர்நிலை, 297.
கொடிமரம், 297.
கொடிமல்லிகை, 340.
கொடிமாடக்கூடல், 519.
கொடிமிடைசோலை, 220.
கொடிமுசுண்டை, 339 - 40.
கொடியதுகு, 182.
கொடியிறக்குதல், 269.
கொடியெடுக்குடல், 186.
கொடியுழித்தீர்த்தம் - வேங்கடமலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.
கொடி வாராதேயென்பனடோல மறித்துக் கைகாட்டல், 342.
கொடிவிடுதல், 498.
கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில், 480.
கொடிற்றுக்கோல், 436.

சுருதி அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடி, 424, 434.
 கொடுகிவிட்டெறிதல், 86.
 கொடுகொட்டி - பகிரோடலுள்
 ஒன்று; சிவபெருமானாடியது; கொ
 டுங்கொட்டியெனவுங் கூறப்படும்,
 57, 79, 89, 177, 190, 192,
 கொடுங்கடல், 303. [563, 565.
 கொடுங்கரை, 353.
 கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340.
 கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430.
 கொடுங்குழை - மகாக்குழை, 126,
 கொடுங்கோல், 507, 526-7. [149.
 கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள்
 அவன் போங்காலத்தையும் தன்
 ணளி வேந்தன் வருங்காலத்தை
 யும் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.
 கொடுங்கோளூர் - சேரநாட்டில் திரு
 வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி
 லுள்ளதோளூர், இக்காலத்துக்கொ
 டுங்கலூரென்று வழங்குகிறது, 19.
 கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 366, 384,
 539, 544, 548.
 கொடுத்தொழில், 194.
 கொடும்படநெடுமதில், 554.
 கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.
 கொடும்பாளூர், 294, 305.
 கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; பா
 ண்டிராட்டுள்ளது; முற்காலத்
 தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்
 குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்
 று தெரிகிறது, 294. [305.
 கொடும்பைக்கோட்டகநெடுங்குளம்,
 கொடுமணி-ஓசைக்கடி தானமணி, 514.
 கொடுமரம் - வில், 18, 320.
 கொடுமுடி, 37, 189, 459.
 கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.
 கொடுமைகுறித்த சொல், 218.
 கொடுமைப்பாடு, 409.
 கொடுமரி - புலி, 143, 175, 187,
 288, 333, 579.
 கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.
 கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
 யுடைய அரிவாள், 417, 430.

கொடுவாள் - மழு, 501.
 கொடுவில், 300.
 கொடுவிற்பொறிபாடுதல், 580.
 கொடுவெரி, 195, 360.
 கொடை, 304.
 கொடையென்னுந்துறை, 320, 330.
 கொண்டகொழுநீர் - தம்மைநெஞ்சி
 னுட்கொண்ட கொழுநீர், 478.
 கொண்டல் - கீழ்காற்று, 364, 378.
 கொண்டுகருதி, நோக்கி, 175, 271.
 கொண்டுகூறுதல், 574.
 கொண்டிரிவை - பொருளைக்கொண்டு
 ரித்குறிவை, 520.
 கொண்டென்றதனைக் கொள்ளவென
 கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.
 கொண்டூ, 260.
 கொண்டென-கொண்மினென, 246.
 கொத்து, கொந்தென மெலிதல், 229,
 கொதியழல், 3. [500, 584.
 கொதியழற்சீர்தம், 566, 571.
 கொந்தழல், 500.
 கொந்தாரிளவோல், 229.
 கொந்தி, 88.
 கொப்புளம், 323, 398, 410.
 கொப்புளித்தல், 440. [தல், 343.
 கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்து நடத்
 கொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,
 372.
 கொம்மட்டி மாதானங்காய் புளித்த
 கறியாக்குதற் குச்சி மந்தென்பது,
 417.
 கொம்மைவரிமுலை, 551, 579.
 கொய்யும்புருவத்தினை, 306.
 கொய்யுனைப்புரவி, 539. [171.
 கொல் (இடைச்சொல்), ஐயம், 129,
 கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.
 கொல்லல் - வெட்டல், 155.
 கொல்லர், 139, 155 - 6, 422, 553.
 கொல்லன், 2, 3, 9, 330, 424 - 5, -
 கொல்லாக்கோலம், 565. [485.
 கொல்லாப்பண்டி, 182, 199,
 கொல்லாவண்டி, 334, 539.
 கொல்லாவிதம், 509.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருக

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
 கொல்லிமலை, 520.
 கொல்லிபாண்டகுடவர், 520.
 கொல்லேறு, 161, 443.
 கொல்லே, 446.
 கொல்லைத்தோட்டம், 314.
 கொல்லைப்புளம், 15.
 கொல்வுழி, 509.
 கொலை, 371. [550.
 கொலைக்காப்பட்டகோவலன், 484,
 கொலைக்காப்பட்டசங்கமர், 509.
 கொலைக்காம், 2.
 கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
 கொலைத்தொழிலிங்கத்தானஞ் செய்
 கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.
 கொலைப்பாவம், 275, 406.
 கொவ்வை, 226.
 கொழுங்குடிச் செல்வர், 42. [379,
 கொழுநர், 126, 134, 362, 377,
 கொழுநன், 1, 129, 149, 169, 360,
 406, 429.
 கொழுமுழி - இளந்தளிர், 133.
 கொள்வக - செருக்கு, 2, 166.
 கொள்ளிக்கண், 160.
 கொள்ளிலை, 114.
 கொள்ளு, 390, 496.
 கொள்ளும், 213.
 கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.
 கொளுச்சொல், 451, 514.
 கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.
 கொளை - ஒற்றறுப்பு, 218, 330, 411,
 446, 458. [320.
 கொளாபுனர் - சீர்வல்லயாழ்ப்பாணர்,
 கொள்கை - பாண்டியர்களின் பழைய
 இராசதானி ; இப் பொழுது
 மிச்சிபிய ஊராக இருக்கிறது,
 30 - 31, 360, 458, 482.
 கொற்கைக்கொண்கள், 501. [376.
 கொற்கையம்பெருந்துறை முத்து,
 கொற்கையிழந்து வெற்றிவேற் செழி
 கொற்கையேத்து, 484. [யன், 553.
 கொற்றக்குடை, 71.
 கொற்றப்பந்தர், 163.

கொற்றம் - அரசவரிமை, வெம்மை,
 வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
 279, 317, 391, 403, 495, 497,
 505, 536, 554, 582.
 கொற்றவஞ்சி, 529.
 கொற்றவள்ளை, 529.
 கொற்றவன், 293.
 கொற்றவாயின்மணி, 480.
 கொற்றவார், 162.
 கொற்றவேந்தன், 508, 526.
 கொற்றவை - தூர்க்கை, 18, 25 - 6,
 161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
 331, 337, 482, 507, 510.
 கொற்றவையிலை, 329 - 30.
 கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.
 கொற்றி, 88.
 கொன்-மிகுதி, கூர்மை, 211.
 கொன்றுகுவித்தல், 187, 544.
 கொன்றை, 443, 522.
 கொன்றை, ஆம்பல், முல்லையென்
 பன் சிலகருவி, 456.
 கொன்றைக்குழல் - கொன்றைப்பழத்
 தைத்துருவித்துனைத்து ஊதுவது,
 443, 445, 455 - 7.
 கொன்றையஞ்சடைமுடி, 3.
 கொன்றையன், 436.
 கொள்ளையரும் துளவும் சேர்த்துத்
 தொடுத்தமலை, 319, 329.
 கொன்றைவேந்தன், 487.
 கொன்னே, 211.
 கோ - பசு, 408, 447.
 கோக்கிவாய் } 197.
 கோக்குவாய் }
 கோகிலக்கண், 387.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோகுலம் - பசுநிறை, 15, 447,
 கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
 312, 318, 327, 339, 352-3, 522.
 கோங்கலர், 379.
 கோசர் - கொங்குமண்டலத்தரசர் ;
 துவர் தம்நாட்டில் கண்ணகிக்கு
 விழாச்செய்தவர், 31, 325.
 கோசிககோத்திரம், 334.

சூசூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- கோசிகம், 379.
கோசிகமாணி, 335, 349.
கோசிகன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
ள்ள ஓரந்தணன் (கொசிகன்),
334 - 5, 345 - 6.
கோட்டகம் - கரை, 294, 305.
கோட்டம் - கோயில், வஞ்சம், 12,
21, 24, 30 - 31, 146, 149,
226, 241, 243, 245, 250 - 51,
300, 312 - 3, 316, 323, 356,
370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
584 - 6, 589.
கோட்டமில் கட்டுரை, 4.
கோட்டன், 333.
கோட்டி-கோயில் வாயில், 15, 585.
கோட்டினதளவு, 9.
கோட்டினதமைதி, 61.
கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
தினும் காட்டியுந், 448, 497.
கோட்டுப்பூ, 339.
கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.
கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 278.
கோட்டுமா - ஏருமைக்கடா, பன்றி,
யானை, 396, 408, 545.
கோட்படுதல், 408. [310.
கோட்பாடு, 2, 62, 107, 157, 162,
கோடரம், 272.
கோடரி, 413.
கோடி - ஓரெண்புதிய உடை, முனை,
199, 367.
கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.
கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
கோடிப்பாலை இடைமுறை திரிதல்,
கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113.[234.
கோடி முரிந்தன, 386.
கோடியில்லன், 386.
கோடியுடுத்தல், 293.
கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு
முடி, தந்தம், மலை, யாழ்க்கோடு,
203, 222, 224, 256, 292,
303, 315, 350, 366, 393.
கோடுகடைதொழில் - ஆணைக்
கோடு முதலியவற்றைக் கட்டையும்
தொழிற் குரிய கருவிகள், 385.
கோடுதல், 146.
கோடுமோ, 457.
கோடுவாய்வைம்மின், 514.
கோடை - மேல்காற்று, 334, 363,
கோடைக்காலம், 362. [380.
கோணஞ்செய்தசாளரம், 153.
கோத்தல், 32.
கோத்திரம், 282.
கோத்து வலிக்கும் கருவி, 413.
கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,
கோதுதல், 161. [509.
கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,
227 - 8, 246, 248, 291, 362,
521, 561, 571, 579.
கோதைத்தாமம், 552, 583.
கோதைப்பிணையல், 149, 170.
கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக்
கும் குருக்கத்தி, 379.
கோநகர், 175, 187, 491, 512.
கோப்பாளி, 88.
கேர்ப்பு, 188, 382.
கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி
யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,
435 - 6, 481, 485, 559.
கோப்பெருந்தேவிகோயில், 424.
கோபம் (இந்திரகோபம்) - துகில்,
கேர்பாலன், 396, 407. [379, 387.
கோமகன்கொற்றம், 582.
கோமுறை - இராசரீதி, 506.
கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்
கலந்தநிறமுடையது, 367, 388.
கோயில்-அரண்மனை, 145, 159-60,
கோயில்ஐந்து, 255.[163, 339, 483.
கோயில்லகை, 247 - 8, 370.
கோயிலார், 140.
கோயிலிற்கொடிகுடுத்தல், 146.
கோயிற்றாக்கு, 59, 91, 382.
கோயில்மாக்கள், 493, 564.
கோல் - அரங்காக்குங்கோல்,
டேறு, 70, 112, 115, 402.
கோல் யாழ், 202.
கோல்வளை, 417, 539.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூக

கோலச்சாரி, 26.

கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலளவு, 114. [561.]

கோலின்செம்மை, 391, 403.

கோவலர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.

கோவலன் - இலப்பதிகாரக்கதா நாயக

னா ஒரு வணிகம், 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,
292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403- 4, 407,
409, 417, 423, 425, 432, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [தல், 406.]

கோவலன்கொடையிற்சி தந்தவனென்

கோவலன் சாவகநோன்பினன், 417.

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, 484.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானையினிடத்து அகப்

பட்ட மறையோனை விடுவித்தமை,

கோவலன் றுதை, 551. [587.]

கோவலனார், 450. [387 - 8.]

கோவலாங்கு - மாணிக்கத்தினிதம்,

கோவாமலையாரம் - சந்தனம், 447,

541.

கோவியன் வீதி - சென் றெவெளிப்புறத்

தெரு; இராசமார்க்கம், 139, 157,

கோவேறுகமுதை, 182, 199. [159.]

கோவை, 332, 387.

கோவை இருபத்தொன்று, 221.

கோவை ஒன்பது, 221, 224.

கோவை கலங்காத முலமமை, 221.

கோவை பதினாளுக்கு (யாழ்), 66 - 8,

222, 224.

கோவையுற்ரபருமுத்தம், 132.

கோழி - உழையர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்தொருகோழியானையொடு
பொருதுவென் மமையால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.

கோழிச்சேவற் கொடியேன், 356,

கோழியூர், 302. [370.]

கோள், 277, 297.

கோள்வலுளியம், 332.

கோளி - பூவாதுகாய்க்குமரம், 430.

கோளிப்பாகல், 417.

கோளியாலம், 430.

கோளிழைத்தல், 576.

கோற் கூத்து, 88.

கோற்றொடி, 539.

கோதல், 22, 484.

கோளிகம் - ஒருபண், 191.

கொடி - ஒருபண், 234.

கொத்தன், 400.

கொளரிதம், 326.

கொளரியர் - பாண்டியர், 391, 403.

சக்கரம், 129.

சக்கரவர்த்திகள், 408.

சக்கரவாளக்கோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டம், 36,

331, 366, 539.

சகடு - உரோகினி, 41.

சகலபாசனம், 301.

சகோடம் - சகோடயாழ், 100,

224, 234, 267, 289.

சங்கப்புலவர், 351. [293, 583.]

சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277,

சங்கமத்துறை, 167.

சங்கமன் - ஒருவானிகள்; நீலியின்

கணவன், 3, 23, 509, 510.

சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.]

சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுகின்ற

சங்கரி, 322, 331.

சங்கவலை, 181, 196, 510.

சூசூஉ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

சங்கறுப்போர், 157.
 சங்கிரமம், 255.
 சங்கிலி, 197.
 சங்கிலி நுண்டொடர், 181.
 சங்கின் நா, 543.
 சங்கினுற்செய்தகாதாபரணம், 556.
 சங்கினி, 103.
 சங்கு, 199, 247, 304, 372.
 சங்குக்கை, 92, 96.
 சங்குமுதொடுப்பு, 558.
 சங்கோசபரிவாரம், 564.
 சச்சுபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.
 சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய
 தூதரிற்றலைவன், 540 - 41.
 சஞ்சாரம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 சஞ்சிவிநான்குவகை, 173. [81].
 சஞ்சிவினி, 54.
 சட்சம், 101, 457.
 சட்டை, 422, 434.
 சட்டையிட்டபிரதானர், 540.
 சடங்கு, 41, 193.
 சடாதாரி, 88.
 சடைமுடி, 331, 528.
 சடையும்பிறையும் - சடையிடத்தே
 பிறையும், 501.
 சண்பகக்கோதை, 338.
 சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,
 225, 235, 258, 274, 351 - 2,
 சண்பகமுலை, 179. [495].
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்துரு, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339].
 சத்துவம் - விலக்குறுப்புக் கருள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.
 சதங்கை, 180, 196.
 சதிபாய்ந்து செல்லுதல், 350.
 சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568].
 சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,
 சதுக்கம் - நாம்சந்தி, 146, 165,
 255, 369, 390. [283].
 சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,
 சதுர்த்தம், 349.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81].
 சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப
 சதுரப்பாலை-நாலவகைப்பாலையுளொ
 சதுரம், 92. [ன்று, 453].
 சதுரமூன்று, 222.
 சந்தஞ்சம், 92.
 சந்தம் - சந்தனமரம், 327.
 சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,
 சந்தனக்குறை, 523. [351].
 சந்தனத்தளிர், 333, 344.
 சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,
 134, 154, 221, 224, 232,
 260, 318, 331, 378, 493.
 சந்தானகரணி, 173.
 சந்தி - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.
 சந்திரான்கு, 369, 390.
 சந்திபண்ணுகை, 334.
 சந்திரகார்த்தக்கல், 271. [368, 388].
 சந்திரகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,
 சந்திரபாணி, 181. [சுருவி, 106].
 சந்திரவனையம் - ஒருவகைத்தோற்
 சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.
 சந்திரன் கோயில், 242, 248.
 சந்திரன் திருமாலின் மனத்தினுதித்
 தமை, 192.
 சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.
 சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தர், 301. [191].
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்தின் குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232.
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்துசொல்லல், 239.
 சந்துமுத்துமாகியதென்னரிட்ட தி
 சந்துரல், 581. [வர, 541].
 சந்தியாடுகள், 544.
 சப்படி, 286.
 சம்பங்கோழி, 278.
 சம்பத்து, 283.
 சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.
 சம்பூர்ணம், 349.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூங்

சமகவி - அங்கக்கிரியைபதினாறுனுள்
சமசாரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமநிலை - நிலையாறினுளொன்று;பாத
மைந்தனுளொன்று, 81, 445, 454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [புள்ளொன்று, 190.
சமம்ஏழு, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரபூமி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியகரணி, 173.
சமனெளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமான்வாயுவின் குணம் செய்கை,
சமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்தநூலுடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
களுளொன்று; இதுவுள்ள சூத்திர
ரங்களிற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி நூலின் முதனடுவினுதிகா
ணமையின், இந்நூல் இறந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரொழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.
சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,
சயமகள், 40, 327. [264, 283.
சயமாகீர்த்தி, 230.
சயமாகு, 40.
சயம், 252.
சயானந்தம், 192.
சயிலேகம், 195.
சர்ப்பசிறம், 92.
சரக்கை, 153, 199.
சரக்கு, 199, 362, 539.
சரப்பளி, 197.
சரவணபட்டம்பள்ளி யறை, 516.
சரவணப்பொய்கை, 516.

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்சூரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரம்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிகமபத்தி, 67.
சரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறுனுள்
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சரீரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சரைமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்கருவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பொய்சொல்லுமவன், 245,
சவடி, 180, 197. [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சலித்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவணை, 264.
சன்னாகம், 366.
சனம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிநாதர், 487.
சாடவம், 349.
சாடித்தேமல், 329.
சாண், 114, 453.
சாணகங்கரைத்துக்காயும்பிடா, 401,
சாணம்புக்கூடு, 414. [459.
சாத்தர் - கூலவாணிகள் சாத்தனார்,
சாத்தற்கு அறுகும் பூளைப்பூவு ரெஸ்
லொடுசேர்த்துத் தூவுதல், 243,
251.
சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்
2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525,
சாத்திரம், 248. [574, 586.

சூசூச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சாத்து, 300.

சாத்துதல், 315, 324.

சாத்துவதி-விருத்தி நான்கனுளொன் று, 82, 512.

சாத்துவிகம், 80.

சாதகப்புட்கண், 367.

சாதருடை, 196.

சாதருபம், 368, 389.

சாதவாகனன்கோயில், 248.

சாதாரி, 15.

சாதி-ஒருவகைமரம், விலக்குறுப்பினு ளொன்று, 19, 48, 58, 82, 84, 155, 439, 495.

சாதிக்காய், 361, 379.

சாதித்தமந்திரம், 438.

சாதிப்பன்மை, 49.

சாதிப்பெயர், 328.

சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப் பிறப்பிடமென்பது, 235.

சாதிப்பெரும்பண் நான்கு, 224-5.

சாதிமாணிக்கம், 367.

சாதியொருமை, 153.

சாதிவின்கம், 225.

சாதிக்கள், 255.

சாதுரங்கம், 88.

சாதுரங்கமாணிக்கநிறம், 387.

சாதுவன் - ஒடுங்கினவன், 264, 283.

சாந்தம், 138, 154, 315, 338.

சாந்தனைந்த மாப்பு, 361, 378, 497.

சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30,

79, 193, 553, 570, 589.

சாந்திக்கூத்தர், 140, 158.

சாந்திக்கூத்து நால்வகை, 80.

சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.

சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150,

167, 170, 173, 183, 379.

சாந்துக்குறுப்புமுப்பத்திரண்டு, 367.

சாந்துவாரப்பட்டன, 137.

சாபம், 78, 176, 266.

சாபமிடுதல், 510.

சாபவிடை, 188, 266, 287-8, 302.

சாம்பல், 114.

சாம்பூர்தம், 71, 117, 368, 389.

சாமந்தர் - சித்தரசர், 157.

சாமரம் } 385, 523.

சாமரை }

சாமரைக்கவரி, 363, 380.

சாமை, 29, 155.

சாயல், 209, 227.

சாயல்வரி, 210, 217.

சாயலன் - காலிரிப்பூம்பட்டினத்துள்

ள ஒருவணிகள், 399, 400, 411-2.

சாயவேனாகொல்லி, 384.

சாயை - நிழல், 203.

சார்த்து, 205.

சார்த்துவரி, 207, 213, 289, 365.

சாரகுமாரன் - அநாகுலனுக்குத்

திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோ

ன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்

பெயர்வழங்குகின்றது; இவன்

இசையறிதற்பொருட்டுச்சிகண்டி

யென்று முனிவரால் இசை

துணுக்கமென்னும்தால் இயற்றப்

பட்டது, 10.

சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4,

280 - 81, 283 - 4, 291, 301,

399, 400, 411 - 2.

சாரதி, 495.

சாரமாணிகள், 140, 158.

சாரியை, புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலுள்

ஒன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.

சாரியைநிற்ப உருபுதெற்குதல், 130,

305, 421.

சாரிரவீணையிலக்கணம், 102, 189.

சால் - அமைதி, 167.

சாலியயினி, 495.

சாலியர், 154.

சாலியரிசி, 417.

சாலிரொருமீன், 36.

சாலினி - வேட்டுவமகனாகிய தேவ

நாட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7,

324 - 5, 328, 343, 516.

சாவகமோடிகள் - ஐசாளித் தில்ல

றத்தார், 412, 417, 433.

சாவகமோடி, 345, 375, 429.

சாவகமாக்கல், 401, 412.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூடு

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
சாழல், 89. [399, 400, 411.

சாளகம், 190.

சாளரக்குறுங்கண், 43, 48.

சாளரம், 105, 134, 153, 361,
சாறயர்க்காம், 185. [378.

சாறு - திருவிழா, 148, 572.

சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.

சான்றோர், 478.

சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.

சிக்கை - இசை, 458.

சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு

முனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவருள்

ஒருவர்; இசைதூணுக்கமென்னும்

இசைத்தமிழ்தூல்செய்தே தார்,

ஆசானென்னும்பண்ணின் புறச்

சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.

சிகரம் - விழ்பிடிக்கை, 92, 94.

சிகாமணி, 32.

சிங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு

நகரம், 3, 23, 508 - 10.

சிங்கம், 117, 277, 326.

சிங்கமுகவோடம், 341, 354.

சிங்கல் - குன்றல், 24.

சிங்களக்கூத்து, 59, 80, 91.

சிங்கன் - கனகவிசயர்க்குத்துணையாயி

னானோரசன், 542.

சின்காதனம், 12, 493, 554.

சின்காவன்னபுகழ், 3, 509.

சிங்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.

சிங்குவை, 103.

சிச்சிலிப்பொறி, 402, 414.

சித்தர், 168, 265.

சித்தன் - செய்யவேண்டுமெனவந்தை

ச்செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,

282 - 3.

சித்திரெட்டுவகை, 283, 307.

சித்திரக்கம்பி (துகில்), 379.

சித்திரக்கரணம், 65.

சித்திரகாரிகர், 139, 156.

சித்திரச்செய்து, 423.

சித்திரச்சூடகம், 180.

சித்திரசேனன் - ஒருகந்தருவன், 188.

சித்திரத்திரன், 493.

சித்திரத்திரை, 202.

சித்திரத்தொழில், 196, 435.

சித்திரப்படம், 17, 203.

சித்திரப்பணி, 185.

சித்திரப்புணர்ப்பு, 65, 110.

சித்திரப்பொன்வளை, 197.

சித்திரம், 572.

சித்திரமண்டபம், 163. [557.

சித்திரவிதானம், 71, 116, 554,

சித்திரன் - கனகவிசயர்க்குத் துணை

யாயினானோரசன், 542. [404.

சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றய்,

சித்திராபூரணை, 141, 269.

சித்திரிக்கப்படாமை, 9.

சித்திரை, 117, 186.

சித்திரைச்சித்திரைத்திங்கள், 141,

சித்து, 88. [159.

சிதிரி, 561.

சிதைவு, 65.

சிந்தடி, 29.

சிந்தாமணி : இது திருத்தக்கிதேவ

ரென்னும் சைனமுனிவராலியற்

றப்பட்டது; 3145 - கவிகளாலா

கிய 13-இலம்பகங்களையுடையது;

தமிழிலுள்ள சிறந்த காவியங்

களைத்தலுள் ஒன்று; சொல்லழகும்

பொருளழகும் அமைந்துள்ளது;

நச்சினர்க்கினியரால் எழுதப்பெ

ற்ற உரையையுடையது; இதற்கு

வேறொரு பழையவுரை யுண்டெ

ன்று நச்சினர்க்கினியருரையால்

விளங்குகின்றது. இது சீவகன்

கதையைக்கூறுவதாகலின் சீவக

சிந்தாமணியென்றும், நூற்பய

னாகிய நார்பொருளையும் நன்கு

விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்

டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்

வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,

51-3, 71, 74, 79 - 80, 116,

130, 133-5, 147, 149, 153-4,

158, 160-61, 165, 170, 172-3,

198, 203, 213, 224, 229,

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

233, 236, 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

செந்தியல்வெண்பா, 33.

செந்து, 190, 206.

செந்துப்பிழக்கை, 88.

செந்தூர்க்கட்டி, 523.

செந்தூரச்சண்ணம், 360, 514.

செந்தூரம், 387, 389.

செந்தைசெல்லாத் தூரம், 12, 590.

செந்தைநோய்கூற்றல், 227.

செந்தையுடம்பட்டோனவினையம், 86.

செந்தைவிளக்கு - அவதிஞர்னம், 263.

செப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

செப்துலுக்கது, 483, 504, 555,

செமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

செமையம், 143, 162, 177, 189,

செரம், 57, 583. [288.

செரல் - செல்லிப்பறவை, 402, 414.

செரிக்கும்பரியாசகர், 158.

செல்லரிச்செம்பு, 2.

செல்லிகை (துகில்), 379.

செல்லை - இழிவு, 424, 436.

செலதர், 346.

செலதியர் - ஏவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

செலந்தி, 92. [424, 436.

செலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்,

செலப்பதிகாரக்கதை, 1. [167.

செலப்பதிகாரச்செய்யுள் முப்பது

வகை, 5.

செலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.

செலப்பதிகாரத்தில்தாற்பொருளுங் கூ

றமைக்குக்காரணம், 10, 29.

செலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று

சொல்லலாமென்றல், 6.

செலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8

21, 32, 91, 126, 128, 130,

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,
157, 165, 171, 175, 178,
181, 183, 185, 188-9, 192,
194 - 5, 199, 203 - 4, 206,
208, 220, 231, 233, 236 - 7,
241, 245 - 6, 250, 255 - 6,
258, 263, 265, 270, 272 - 5,
277, 280, 288, 301 - 3, 305,
314 - 5, 317, 320, 325, 329,
333, 342, 344, 348, 354 - 8,
366, 372, 375, 377, 382,
391, 395, 397-401, 403, 407,
411, 416, 419, 422, 429, 446,
450, 459, 462, 465 - 7, 470,
473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,
490, 493, 497 - 500, 503 - 5,
510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,
519, 521, 523-41, 543, 546,
549-53, 555, 557, 560, 562-7,
570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,
592.

செலப்பதிகாரம் மூவகையுள் று லை
யுடைத்தென்பது, 24.

செலம்பாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ள
தோராறு, 296, 307.

செலம்பிறற்றஞ்சும் யானை, 566.

செலம்பு, 2, 21, 133, 180, 196,

227, 246, 253, 326, 421, 423,

434 - 6, 469 - 70, 474, 482,

486, 501, 525. [முடிதல், 565.

செலர்வினை, வேறுசெலர்வினையோடு

செலாதலம், 256, 263, 280, 301,

செலாதெய்வம், 574. [399, 411.

செலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.

செலேடை, 129 - 30, 149, 169,

240, 288, 502.

செலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.

செலைத்தாரகலம், 565.

செலைத்து, 161, 204.

செலைத்தோண்மறவர், 543.

செலையம்வென்றி, 314, 324.

செலையாடுவேடு, 88.

செவகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௬௭

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் சூடும்பிறை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிவிகை-கடகத்தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கணகவிசயர்க்கு நடப்பாள
 னாகிய ஓரசரன், 542.
 சிற்றைநா, 461.
 சிற்பத்தொழில், 4.
 சிற்பநூல்வல்லோர், 378.
 சிற்பநூலாசிரியர், 113.
 சிற்பர், 361.
 சிற்பாசாரிகள், 156.
 சிற்றம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்றம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்திர
 சிற்றில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிற்றங்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறந்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்ப, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்பும்மை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்பும்மைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவர்க்கொலிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கன், 220, 224.
 சிறுகடகு, 366.
 சிறுகடுகு, 154.
 சிறுகாலம் ஆறு, 376.
 சிறுகாலை, 352.
 சிறுகாலையனுட்டானம், 339.
 சிறுகாற்செல்வன், 124.
 சிறுகுடியீர், 514, 519.
 சிறுகுடிஸ், 423 - 4.
 சிறுகுரளைய்தல், 566.
 சிறுகுறுங்குடல், 557.
 சிறுகுறுங்குடலின், 139.
 சிறுகுறுத்தொழில்-சிலையர், 227.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவளம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறும்வேசையர், 366,
 சிறுதிகை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பர்வகையு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருந்
 கால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபறை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டரங்குள்- இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணந்துப்படை : இது பத்
 துப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஓய்மா
 னாட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்நந்தத்த
 னார் பாடியது; 269-அடிகளையுடையது;
 நச்சினுர்க்கினியராத்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணமெனவும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுறம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360.
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமானிகாள், 506.
 சிறுமியர், 458.
 சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையாள்,
 சிறுமேதாவியார், 7. [420, 432.
 சிறுமை - அறிவின்மை, நோய், 227,
 357 - 8, 372, 374, 420, 432.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589.
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

சுசுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சிறைசெய் வேலி, 185.
 சிறைப்புறம், 515, 518.
 சிறையகம், 257, 334, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45, 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவான மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமூதி - சின்னமூதுபவன், 231.
 சின்னெறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவரன் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன், 263, 282.
 சினேந்திரமாலே, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினையலர்வேம்பு, 2, 424. [147.
 சினையின்றொழில்முதன்மேலேறுதல், சினையினையமுதன்மேலேற்றல், 523.
 சிஷாவிரதம், 283.
 சீகாழி, 576.
 சீத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சீத்தலைச்சாத்தனார், 7.
 சீதமுற்றேனவினயம், 85, 87.
 சீதேவி - ஓராபரணம், 181, 198, 365, 472.
 சீதேவிமுடியிருப்பார்னபீடிகை, 183.
 சீதை, 374.
 சீப்பித்தல், 571.
 சீப்பு, 402, 415.
 சீபலி, 31 - 2, 499.
 சீமத்தான பெரும்பயன், 412.
 சீமத்தையுடையவேட்டுவமகள், 330.
 சீயம், 453.
 சீர் - அழகு, 27, 192, 444.
 சீர் கோடிகம், 384.
 சீர்த்தி, 71.
 சீரங்கம், 262.
 சீராகம், 384.
 சீரியோடர், 165.
 சீரை, 156, 483.
 சீலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.
 சீவகசிந்தாமணி : 'சிந்தாமணி' என் சீற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சீமடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சீரியகற்பு - மறக்கற்பு, 3, 23.
 சீனார், 209, 320, 329.
 சீனச்சூடன் (துகில்), 379.
 சுக்கிலம், 104.
 சுகதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனிவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314.
 சுட்டுத்தலைபோகாத்தெ தால் குடி, சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிலையவெள்வேல், 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160.
 சுடுநோக்கு-சுடுங்கொள்ளிப்பார்வை, சுடுநோக்குக்கருந்தலை, 142.
 சுடுமண் - ஓடு, மட்டபாத்திரம், 364, சுடுமண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - சொல்வகைநான்கு னு ளொன்று, துகில், 36, 88, 132, 138, 166, 183, 199, 315, 377, 379, 481, 514, 558, 563.
 சுண்ணங்கு, 208, 217, 353.
 சுத்தகார்தாரம் - ஆசானுடையபெருகு சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.
 சுத்தநிருத்தம், 80.
 சுத்தம், 190.
 சுத்தன், 282.
 சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பரத நூல், 78, 81, 90, 92, 106, சுத்தி, 386. [115, 120.
 சுதைநிலா, 378. [னுவார், 156.
 சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன பண் - சுந்தர்ச்சுண்ணம், 126, 147.
 சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.
 சுபாவபுத்தி, 282.
 சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி காசுகு

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல்,
சுரபி, 484. [37.]

சுரபுன்னை, 114, 318, 327, 352.

சுரபேதங்கள், 61.

சுரம், 66, 111, 305, 419.

சுரம்குறைவபடாமை, 111.

சுரர், 168.

சுரிதகம் - சொல்வகைநான்கினுள்ளொ
ன்று; எட்டடியால் வருவது, 88.

சுரியலம்பொருநன், 488.

சுரியற்றாடி, 194, [359, 376.]

சுருங்கை - கரந்துபடை, கரந்துறை,

சுருங்கைவீதி, 359, 375.

சுருட்டியதுதல், 83.

சுருதி, 352.

சுருதிமூவகை, 235.

சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
சுரும்பு }

சுருள் - வெம்மிலை, 432.

சுருளல், 364.

சுருளிடுதாடி, 556.

சுருளிருங்குஞ்சி, 538.

சுரோணிதம், 104.

சுவத்திகம் - அங்கக்கிரியையதினா
னுள் ஒன்று, இரட்டைக்கை பதி

னைந்தனுள்ளொன்று, ஓரிருக்கை, 81,

சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.]

சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396,

சுவர்க்கவாசி, 284. [408.]

சுவல், 260.

சுவாதம் - மூச்சு, 103.

சுவாமி, 283.

சுவாமியலை, 516. [58, 82, 204,

சுவை-விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 19,

சுவை அறுவகை, 104.

சுவை ஒன்பது, 82 - 3, 161.

சுழித்தல், 90.

சுழுமுனை, 103.

சுளாகு, 266.

சுற்றத்தார், 391.

சுற்றந்தழால், 54.

சுற்றம்பேறுகினைப்பது, 395.

சுற்றமுதலியவற்றின்கு, 433.

சுற்றிவாங்குதல், 90.

சுற்றுதல், 59.

சுற்றுப்புடைகொள்ளுதல், 340.

சுற்றுமதில், 256, 514.

சுருவேமேழுதியமோதிரம், 181.

சுருவை மெய்தனிலத்துக்குரியமாவை
ன்மல், 17.

சுனை, 585.

சுனேகுடைதல், 16, 513.

சூசிக்கை, 92, 94,

சூசீமுகம், 81. [155, 503.]

சூட்டிமறச்சி-சுடுதலுள்ள இமைச்சி,

சூட்டிமறச்சிவிற்பார், 138.

சூட்டு, 325.

சூடகம், 180, 196, 320, 329,

சூடகவரிவளை, 556. [564.]

சூடன், 379.

சூடு, 261.

சூத்திரகிருதாங்கம், 284.

சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.

சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்துவார்,
140, 157 - 8, 537.

சூதாடுந்தாயம், 358.

சூதினியம், 374.

சூர், 332, 343.

சூர்த்திமங்கடந்தோன், 178.

சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.

சூரியகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.

சூரியரத்ததிற்குஞ்சு குதிரைகள்,

சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.]

சூரியன், 301, 305. [269.]

சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது,

சூரியன் குணத்திசையவிளக்கித்தான்
தோன்மல், 302.

சூரியன்கோயில், 248.

சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்

தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத்

தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321,

330, 490.

சூரியனைஉலகந்தொழுதல், 356, 370.

சூரியனைப்போல ஒளிசிமந்தஅறிவுள்,

சூரியோதயவருணனை, 153. [291.]

சுரோ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூருடைக்கானகம், 482.
 சூல், 435.
 சூலம், 88.
 சூலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.
 சூலவேல், 305.
 சூலி - சூலத்தையுடையவர், 317.
 சூழ்போதல், 354.
 சூழ்வருதல், 164.
 சூழியானை, 219.
 சூள், 219.
 சூள் பொய்த்தார், 206.
 சூளாமணி : இது தமிழிலுள்ள பழையசைனகாவியத்துள் ஒன்று; தோலாமொழித் தேவனென்னுஞ் சைனமுனிவரால் வியற்றப்பட்டது; 2131 - செய்யுட்களையுடையது; செர்ந்தசைவ பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; இதன் கதாநாயகன் திவிட்டனென்பவன், 17, 23, 146, 198, 470, 498, 527, 560, 563.
 சூளுற்றகடன், 321.
 சூளுறல், 330 - 31.
 சூறை, 323.
 சூறையெள்ளல், 18.
 சூறையென்னம் - சூறையென்னம் மிடத்து ஊதும்என்னம், 315, 325.
 சூன்முதிர்கொண்மூ, 260.
 சேகில் - சிவந்தசட்டி, 442, 452.
 செங்கணரவு, 322.
 செங்கணையோன், 293.
 செங்கயல், 147, 364.
 செங்கருங்காலி, 179.
 செங்கல், 387. [381.
 செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,
 செங்கழுநீர்கண்ணுக்குஉவமம், 364.
 செங்காலி, 100 - 101.
 செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கடவுண்புலனிகாட்டியது, 577.
 செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழிகளுடைய தமையன், 1, 5, 12, 19, 20, 28, 544, 547, 573 - 4, 577, 581, 590 - 92.

செங்குட்டுவன் கணகலியாயுத்தம் பதினெட்டு நாழிகை, 547.
 செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அருளினி ல் தோன்றியவனென்பது, 538, 588.
 செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின் மரைவென்றது, 552, 566.
 செங்குட்டுவன்மாதா, 530.
 செங்குட்டுவன்வஞ்சிரங்கியது எண்ணும்குமதியம், 554.
 செங்குடசம், 377.
 செங்குன்றம் அதன்இடமும், 19.
 செங்குதாளம், 360, 495.
 செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.
 செங்கொடிவல்லி - பவளம், 368.
 செங்கொடுவேரி, 60, 377.
 செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.
 செங்கோட்டியாழ்க்குரம் பு ஏ ழு, 100.
 செங்கோட்டியாழறுப்புஆறு, 350.
 செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19, 511, 516, 577, 584.
 செங்கோல், 151, 171, 205, 381, 427, 440, 493, 503, 540, 546, 551, 554.
 செங்கோல் தளர்தல், 485.
 செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார் பாண்டியர், 577.
 செங்கோல் வளையாமை, 212. [505.
 செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,
 செஞ்சடைவானவன், 538, 588.
 செஞ்சுந்தனம், 377.
 செஞ்சுனைப்பலவு, 259.
 செட்டியார், 368.
 செண்டு - ஓராயுதம், 162.
 செண்டுவெளிப்புறத்தெரு, 139,
 சென்பகம், 339, [156.
 செத்தோனவிரயம், 85 - 6.
 செந்தாமரை, 229.
 செந்தில் - திருச்செந்தூர், 516.
 செந்திமம், 18, 349, 586. [337.
 செந்திமப்புரிந்த செங்கோட்டியாழ், செந்திப்பரந்திசைமுகம், 554.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுளக

செந்தீவேட்டல், 499.

செந்து, 384. [131.

செந்துகிர்க்கோவையாகியமேகலை,

செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.

செந்துறை - இசைப்பாவகையுள்ளுன்
று, 58, 62, 107, 190.

செந்துறைநலிகற்பங்கள், 90.

செந்தூக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,

செந்தேன், 154. [382.

செந்நறுந்தாளி, 377.

செந்நாப்புலவர், 7.

செந்நிலைமண்டிலம், 445.

செந்நிறப்பசும்பொன், 496.

செந்நீர்முத்து, 116, 368.

செந்நெல், 114, 277.

செந்நெலரிசி, 430.

செந்நெற்பழனக்கழனி, 215.

செந்நெறி, 293, 297.

செப்பட, 191.

செப்பம், 67.

செப்பு, 481.

செப்புவாயவிழ்ந்தறவிரை, 498.

செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
222, 224, 233.

செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.

செம்பட்டு, 377.

செம்பருத்திப்பூ, 387.

செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,

செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.

செம்பாலைப்பண், 221, 234.

செம்பாலைமுதலியவற்றின் றேற்றம்,
113, 454.

செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
450, 483, 555, 565, 581.

செம்பியன்மரபுயர்ச்சி, 153.

செம்பியன்முதூர், 551, 564.

செம்பு, 366.

செம்புகொட்டிகள், 155.

செம்புகொட்டுவார், 139.

செம்புசெய்குநர், 139, 155.

செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.

செம்பொத்தி(துகில்), 379.

செம்மண், 428.

செம்மணூட்டியசிற்பில், 416.

செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,
பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,

செம்மற்பூ, 274. [395.

செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,

செம்மார், 139. [513.

செம்மீன், 200.

செம்முல்லை, 353.

செம்முறை, 61.

செம்முறைக்கேள்விபதினுஞ், 67.

செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.

செம்மையிலோர்க்குச் செய்தவ முத
வாது, 510. [464.

செம்மையினிகந்தகோந்தென்னவன்,

செம்மையினிகந்தசொல், 526.

செம்மையிளிப்பது - மோக்கம், 308.

செய்கு - செய்வேன் 215 - 6.

செம்மொழி மாதவர், 583.

செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன
போற் காண்டல், 588.

செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
425, 435.

செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
திரித்தல், 353.

செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
முடித்தல், 354. [தல், 170.

செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி

செய்ந்நன்றி கொல்லன் மின், 591.

செய்ந - செய்தவை, 385.

செய்யவள், 317.

செய்யாக்கோலம், 416, 428 - 9.

செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைப்
பெயரொடு முடித்தல், 170.

செய்யுள் - காவியம், 5.

செய்யுள் ஆறுவகை, 14.

செய்யுளிடம், 14.

செய்யுளியல், 6, 190.

செய்யுளின்பம், 132.

செய்யோள் - திருமகள், 194.

செய்வினைக்கதவம், 507.

செயல், 205.

செயல்மாளுதல், 346.

௯௭௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- செயலந்தேங்கல், 408.
செயலமலவு, 274, 348, 373.
செயலூர்ப்பெருஞ்சுவனர், 7.
செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.
செயவெனெச்சம் செய்தென்னும்
வினேகொண்டு முடிதல், 199.
செயற்பாடு, 71.
செயிர், 527. [கோபம், 482.
செயிர்க்கை - மனக்கோபம், மிக்க
செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.
செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனரென்
னும் ஆசிரியராத் சூத்திரரூபமாக
இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்நூல்;
இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை
பெறுகின் மனவன்றி நூலின் முதல்
நடுவிறுதிகாணுமையின் இமந்தது
பேர்லுமென்று அடியார்க்குநல்
லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.
செயிற்றியனர், 72, 82, 115, 118.
செருக்கு, 347.
செருக்குவினத்தற்குக்கள் ஞண்
செருக்கோலம், 178. [ல், 380.
செருந்தி, 339, 352.
செல்லல், 586, 590.
செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.
செல்லாச்செல்வம் - தொலையாதசெ
செல்லுந்தேளத்துக்குறுதுணைத் த
மின், 591.
செல்லுராசிரியர், 7.
செல்வரில்லாமை, 568, 591.
செல்வப்பெரும்பயம், 400.
செல்வம், 171.
செல்வழி, 526, 536.
செல்வால்வருந்துதல், 265,
செலவு, 204.
செலுத்துதல், 65.
செவ்வணியணிந்து காட்டல், 361,
377. [க்கண், 299.
செவ்வரியொழுகியசெழுங்கடைமழை
செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
செவ்வழியாழ்ப்பண், 306.
செவ்வழிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
218, 234, 454.
செவ்வனம், 183, 185, 202 - 3.
செவ்வாய்முறுவல், 213.
செவ்வானம், 13.
செவ்வி - மனோரதம், 43, 48 - 9,
169, 225, 227, 236, 364, 381,
செவ்விமலர், 216. [523, 554.
செவ்வியநெறி, 309.
செவ்வியறிதல், 257.
செவ்வியின்மை, 347.
செவ்வூர், 8.
செவ்வெண், 248.
செவ்வென்கதிர், 471.
செவ்வேள், 35, 168, 522.
செவ்வேள் கோயில், 167.
செவ்வைச்சூடுவார் - கண்ணன் சரித
மாகிய பாகவதநூலைத்தமிழில்
விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.
செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சூடுவ
தாகிய ஆணி, 503.
செவிசெழுவாகவான்பொருள்வித்தல்,
செவிடர், 145. [570.
செவிடு, 144.
செவியகம், 176.
செவியாரப்பாடல், 187. [223.
செவியாலே இசையை அளத்தல்;
செவிலித்தாய், 410, 574.
செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.
செழியன், 31, 356, 370, 482,
493, 544, 550, 566.
செந்தம், 263, 281, 482.
செந்தன்னப்போலும் - மாந்தரிய
முடையார் போலும், 482.
செநலின்கண் திணைமயக்கம், 285.
செநலின்கண் பான்மயக்கம், 461.
செறிதல் - ஒடுங்குதல், ஒளித்தல்,
செறிவன், 263, 282. [44, 52.
செறிவு, 67.
செறு, 570.
செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
சென்னி-சோழன், 33, 35, 205, 292.
சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுளங்

சே - ஒருமரம், 318, 327.
 சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
 198, 245, 293, 360, 377, 498,
 563. [131, 181, 335.
 சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
 சேட்டுக்குழி, 278.
 சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
 சேடக்குடும்பி - திருவனந்தபுரத்துள்
 ளானோரந்தணன், 584, 588.
 சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
 சேடல் - உச்சிச்செலுந்திலென்னு
 சேடி - தோழி, வித்தியாதரநகரம்,
 175, 186, 202, 226, 563.
 சேணெடுந்தூரம், 12.
 சேணே - பரணின்மேலோன், 522.
 சேதம் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 26, 58, 82.
 சேதம்இருவகை, 89.
 சேதாம்பல், 48.
 சேதித்தல், 84.
 சேதுபுராணம், 417.
 சேந்தம்பூதனார் - ஒருபுலவர், 7.
 சேந்தன் - சிவந்தன், 430.
 சேமம், 334.
 சேமவிலு, 51.
 சேய் - சேய்மை, 163.
 சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
 சேரகுலம், 592.
 சேரபாண்டியர், 161.
 சேரமான், 1, 231.
 சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர
 லாதன், 503.
 சேரமானுடு, 303.
 சேரமுனி, 32, 459.
 சேரர்சிகாமணி, 32.
 சேரல் } 1, 504, 550, 569,
 சேரலன் } 590.
 சேரலாதன் - செங்குட்டுவனுக்கும்,
 இளங்கோவழிகளுக்கும் தந்தை;
 12, 521, 573.
 சேரன், 13, 19, 288, 379, 441,
 448, 450, 459, 535, 537, 577.
 சேரன்ஆரியரைத்தாக்கிமை, 521.

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
 505, 520 - 21, 527, 532, 544,
 567.
 சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புலி,
 கயல்பொறித்தமை, 573.
 சேரன் இமயவாம்பன், 504. [592.
 சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
 சேரன்கடற்கடம்பெறிந்தமை, 505,
 507, 521, 532, 567, 580-81.
 சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
 யாண்டது, 573.
 சேரன்கொங்கர்செங்களம்வேட்டது,
 சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
 சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
 சேரன் பாரதபுத்தத்தில் துரியோத
 ன பாண்டவர்களாகிய இருதிற
 த்தார் சேனைகளுக்கும் சோறிட்
 டமை, 503, 580.
 சேரன் பாலேக்கொள்தமனரைச் சுவர்
 க்கமடைவித்தது, 504.
 சேரன்யவனந்நாடாண்டமை, 567.
 சேரன்வடதிசையைவணக்கியது,
 572, 58௫.
 சேரன்வேம்புதழிந்தமை, 553.
 சேராதேகோள், 211. [208.
 சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
 சேரிப்பாதர், 216.
 சேரியீர், 509.
 சேவகன், 449, 460.
 சேவல், 134, 186, 356.
 சேவிக்குந்தோழிமார், 421, 433.
 சேவிக்குமகளிர், 421.
 சேவித்தல், 363, 450.
 சேவித்துத் துதித்தல், 325.
 சேறல், 273, 309.
 சேறு - குங்குமமும் அகிலந்தேய்
 த்த குழம்பு, 180, 225, 261.
 சேறு முனிதல், 86.
 சேனாபதி, 118, 167.
 சேனாகம், 532.
 சேனே, 538.
 சேனையுள்படுநர், 231.
 சைத்தியம், 270.

சுஎச அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி

சைனூல், 38.

சைனர், 276. [433.

சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,

சைனாகமம், 255, 284.

சோக்கரிருத்தம், 80.

சொக்கம் - சார்திக்கூத்துநான்கினு

ளொன்று, சுத்தரிருத்தம், 26.

சொரி - தினவு, 261. [19, 82.

சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,

சொல்நர்ன்குவகை, 88, 92, 107-9.

சொல் முடிவு, 14.

சொர்ல் மூன்றுவகை, 87, 92.

சொல்லகத்தியம், 221.

சொல்லலங்காரம், 8.

சொல்லாடல், 462, 465 - 6.

சொல்லிழுக்குப்படுதல், 540.

சொல்லிற்சூடப்பட்டார், 25.

சொல்லின்கூறுபாடு, 58.

சொல்லெச்சம், 189, 437.

சொல்லொழுக்கம், 67, 111.

சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொன்று, 19, 82, 87.

சொல்வருவித்தல், 20 - 21, 24, 41,

49, 51, 243 - 4, 249, 251,

258, 297, 344, 348 - 9,

378, 433, 440, 525.

சொல்வேறுபட்டாதுபொருள்வேறுபடு

சொலிய-சொல்ல, 483. [தல், 124.

சொற்செறிவு, 67, 111.

சொற்படுத்தல், 75, 120.

சொற்பிரயோகம், 64, 109.

சொற்றொடர்நிலை, 8.

சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.

சொன்னோம்சொன்னோமென்னும்

சோ - வர்ணசுரன் நகர், 193-4.

சோக கருண தகை, 257.

சோகாப்பர், 540.

சோனாட்டார்பாலை, 575.

சோனாடி, 26, 88.

சோணை-ஓராறு, சோலாதன்மனைவி,

சோதி, 269. [12, 163.

சோதிடநூலோர், 157.

சோதிடவார்த்தை, 503.

சோதிடாங்கம், 41.

சோம்பிஞ்ஞெனவினயம், 85.

சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி

னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 253.

சோமவாரம், 269.

சோர்தல் - மரித்தல், 247.

சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.

சோலைமலை, 515, 521.

சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.

சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,

சோமகுலம், 37, 288. [460.

சோழநாட்டெல்லை, 303.

சோழபரண்டியர், 533.

சோழர், 267.

சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 262, 459. [552.

சோழர்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,

சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.

சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்

பொறித்தது, 447, 459, 579.

சோழன் எயில்மூன்று எறிந்தமை, 555, 578.

சோழன் சூரியகுலத்தவர், 573.

சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க

ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.

சோழன் புகார், 578.

சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.

சோழன்மகள்மைந்தனாகிய செங்குட்

சோழனது சிறப்பு, 38. [6வது, 573.

சோழனாடி, 31.

சோற்றாவி, 262.

சோற்றுச் செருக்கு, 11.

சோனாகம், 89.

சோனகர், 137.

சோளகந்தி மாணிக்கத்தினிடம், 387.

சௌளம், 250.

சூஞ்ஞெயுற்றோனவினயம், 85 - 6.

சூட்டி, 545.

சூண், 181, 197, 324.

சூத்தருகதாங்கம், 284.

சூதிகள், 243.

சூயில் - குருவித்தலை, 402, 415.

சூயிற்றுச்சோழன் மகள், 12, 573.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

ஞாயிறு, 129, 153, 269, 293, 304,
388, 390, 401, 413.
ஞாலம், 167, 218, 547.
ஞாலமடிப்படுத்து ஆண்ட அரசு, 549.
ஞாழல், 17, 208.
ஞான்று, 21.
ஞானக்கொழுந்து, 319.
ஞானத்திருமொழி, 264. [393.
ஞானநன்னெறில்வரம்பாயோன்,
ஞானபாதம், 284.
ஞானம், 37, 371
ஞானம் ஐந்து, 282. [405.
ஞானமீட்டுலகஞ்சேர்த்தஞ் வழி,
ஞானமுன்னிய நான்மலையாளர்,
ஞானவிருத்தன், 407. [405.
ஞானமிருதம், 500.
ஞானவரணீயமுதலிய கன்மமெட்
டையும் சயித்தவன், 282.
ஞானிகள், 299.
ஞீமிறு, 522.
ஞெகிழம் - சிலம்பு, 463.
ஞெகிழி, 183.
டிமம், 84. [227, 316, 361, 363.
தக்கயாகப்பரணி, 33 - 4, 44, 208,
தக்கராகம் - பாலைப்பண்ணின்றிற்
மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
தக்கினன், தக்கினமுர்த்தி - இவன்
திருத்தங்காலிலிருந்த ஓரந்தணன்,
தக்கினுக்கினி, 504. [506.
தக்கை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
தக்கோலி, 378. [379.
தகடு, 557.
தகர், 269.
தகர்த்தல், 510.
தகர்ப்பொறி, 415,
தகரம், 154. [88, 106.
தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி,
தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
தகைக்குநர், 338. [377.
தகைபாராட்டல், 360.
தற்கால் - ஒருர், 505, 507.
தச்சர், 139, 155.

தசநாடிகள், 103 - 4.
தசரதன், 335, 346, 374.
தசவாயுக்கள், 103.
தசாக்கரி, 350. [463, 466.
தஞ்சம் - எண்மை, 335; 346,
தஞ்சைவாணன்கோவை, 221.
தட்டார், 155, 424, 434.
தட்டு, 107.
தட்டோடிடுதல், 137.
தடந்தாழ்வயல், 295.
தடம் - பரப்பு, 306.
தடவு, தடா - இந்தளம்; தூபமுட்டி,
தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
தடாகம், 252. [ளம், 191.
தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
தடாரிக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 279.
தடுக்கு, 431.
தண்கால், 506.
தண்டபக்கம், 81.
தண்டம் - தண்டனை, 437.
தண்டம்பண்ணுதல், 348.
தண்டமிழ், 568, 571.
தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
தண்டலிடுதல், 507. [274, 537.
தண்டாவுரைமுத்தமிழ், 32.
தண்டாவேட்கை - பசி, 399.
தண்டியம் - கோல், 79.
தண்டியம் ஐயாண்டிற் பிடித்தல், 25.
தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசிரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்பெற்ற காவியாதரிசுமென்னும் அலங்கார நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியலென்னுமன்று இயல்புடையது; இதிலுள்ள குத்திரத்தொகை - 123; நூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்பது. அவரிருந்த இடமும் காலமும் புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
தண்டு, 183, 393, 405, 494, 505.
தண்டுமுளிர்த்து மக்காழாகியமூங்கில்
தண்டுலர்த்தமூங்கில், 294. [306.

கூளகூ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

தண்ணளி, 214.
தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.
தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106, 109, 119, 382, 499.
தண்ணுமைக்கருவியாசிரியன், 63, 65-6, 108-9, 111, 122.
தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இரண்டு, 110. [லாடுவோர், 206.
தண்பதற்கொள்விழவர் - புதுப்புன
தண்பதற்கொள்ளுந்தலைநாள் - புது
ப்புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
நாள், 201.
தண்பதப்பெருவழி, 256, 271.
தணத்தல் - (நாடிடையிட்டுங்காடி
டையிட்டும்) நீங்குதல், 216, 226.
தணிகைப்புராணம், 242, 534.
தணியாவேட்கை, 507.
தத்தசம், 88.
தத்தியம் (துகில்), 379.
தத்துவன, 264, 283.
தந்தத்தாங்கடைந்தபொருள்கள்,
தந்தம், 366. [367.
தந்திரகரணம் - கரவடநூல், நூலிற்
சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.
தந்திரம், 113 - 4, 425.
தந்திரவினைஞர், 535.
தந்திரவுத்தி, 50.
தந்திரி, 337. [பினுள் ஒன்று, 350.
தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாமுறுப்
பத்துரைத்தல், 153.
தந்தைதாயர், 432.
தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.
தபதிகள், 572.
தபதி, 483.
தபோதனர், 355.
தபோதனர் பள்ளி, 403.
தம்பிராட்டி - அரசன்தேவி, 480.
தம்பிரான் - அரசன், 480.
தம்பின், 161.
தம்முன், 442, 447.
தம்மைத்தாமேயிடும்பலி, 160.
தமதுநோயெல்லார்க்குமொக்குமெ
தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
ளென்பது, 358. [106.
தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி,
தமனிய அடைப்பை, 363.
தமனியநெடுங்குடை - காம்பும்முகப்
பும்பொன்னாச்செய்தகுடை, 560.
தமனியப்பூண், 399.
தமனியமாளிகை, 562.
தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.
தமியள், 232.
தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
வியைநோக்குத் தலைமகள் கூறிய
தமியன், 511. [வை, 209.
தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.
தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.
தமிழ்ச்சோனாடு, 484.
தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.
தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.
தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.
தமிழ்நாடு - தென்மழிநாடு, 161,
258, 273, 512, 531, 533.
தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.
தமிழ்முன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,
தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.
தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.
தமையன், 591.
தயங்கல் - விளங்குதல், 54.
தயங்கினர்க்கோதை, 525.
தயிர்த்தாழி, 450.
தர்ச்சனி-சுட்டுவிரல், 65, 110-11.
தரகர் அளக்கும் மரக்கால், 390.
தரகு செய்வோர், 389.
தரம், 21.
தரவு, 190.
தரளநகை, 216.
தராசம், 386 - 7.
தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.
தரிசனாவரணியம், 282.
தரித்தல், 249.
தருக்கஞ்சொல்லல், 505.
தருக்கல் - மிகுதல், 45.
தருக்கோட்டம், 166.
தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௭௭

தருசிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருநிற்
கும் கோயில், 146. [282.
தருமங்களுக்கு அடியாயுள் ள வ ன்,
தருமம், 255, 263, 301, 399.
தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
தருமமுதல்வன், 263, 282.
தருமத்தான் ஒளி, 411.
தருமதானம், 404.
தருமதேவதை, 464.
தருமநூலுரை, 410.
தருமநூன்முறை, 165.
தருமவினோரர், 535.
தருமன், 263, 282.
தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
தருமாசனம், 267, 288.
தருவனர், 42.
தல்முகம், 81.
தலைக்கட்டல், 188.
தலைக்கடை, 269.
தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
208, 540.
தலைக்கோல், 71, 116, 565.
தலைக்கோல்கொள்ளாற்குரியந் தா ளு ம்
இராசியும், 117.
தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
தலைக்கோலரிவை, 118, 188, 383.
தலைக்கோலாசால், 582.
தலைக்கோலைஅபிதேகம் செய்தல், 72.
தலைக்கோலைஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
தலைக்கோலைச் சயந்தனாக நினைத்துப்
பூசித்தல், 72, 117, 119.
தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.
தலைக்கோற்றம், 583. [56, 189.
தலைக்கோற்றன் - நாடகஅரங்கு,
தலைச்சங்கத்தார் நாலாயிரத்துநானூ
ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர், 230.
தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினார் என்பத்
தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
தலைச்சங்கத்தின் காலம், 230.

தலைச்செங்காடு - சேர்முநாட்டிலுள்ள
தோளூர், 391, 403.
தலைத்தருதி, 213.
தலைத்தானெடுமொழி, 525.
தலைத்தார் - தூசி, 548.
தலைநான் - முன்னாள், 185, 201,
320, 330, 412.
தலைநோவுற்றோன்வினயம், 85, 87.
தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
தலைப்படுதல், 26, 329, 334, 345,
தலைப்படுதான் - உத்தமதானம், 46.
தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
தலைப்பாளி, 182.
தலைபோகமுண்டிலம் - இசைப்பா
வகையுள்ளு, 190. [520.
தலைமகட்டுத்தோழி வகையுடையது,
தலைமகன்சிறைப்புறத்தானாகக் கூ
றல், 219.
தலைமகன்பாங்கன்கேட்டபுறத்துரை
தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
தலைமுளிதல், 306.
தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
பொருளைமுண்ணித் தலைமைப்
பொருள்வினையால்முடித்தல், 214.
தலைமைப்பறிச்சிலவற்றைக் கூறல்,
தலையரங்கேறுதல், 76, 188. [132.
தலையளி, 467. [லர், 314.
தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
தலையாயதனாகத்தொடை, 54.
தலையரிசை, 76, 121, 404.
தலைவன், 263, 282.
தலைவனைவியர்துரைத்தபாங்கன்பின்
னர்ச்சிறித்தல், 208. [தம், 215.
தலைவிமேன்மேல்வருந்துகின் மவருத்
தலைவியின் கண்ணுலுண்டாகிய நோய்
க்கு அவள் கண்ணேமருந்தாதல்,
208. [419, 432.
தவ்வை - தமக்கை, தாய், 395, 407,
தவக்கொழுந்து, 316.
தவசிகள், 583.
தவத்தாம் சுவர்க்கம், 405.
தவத்தினுங்கற்புசிறந்ததெனல், 312

கூள அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தவத்தோரடைக்கலந்தான்சி நி தா
யினுமிகப்பேரின்பந்தருமென்பது,
398, 410. [357.

தவந்திரந்தகாலத்துத் துயருழத்தல்,
தவப்பயன், 273.

தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.

தவமறைந்தொழுஞ் தன்மையிலாள
தவமறைந்தொழுஞுவோர்மு த லி ய

அ துவரைப்படைத்துண் ணும் பூத
தவமுதல்வி, 339. [ம், 407.

தவர், 491.

தவவுரு, 19.

தவவேலி, 272.

தவளம், 126, 316.

தவளமுத்தம், 211.

தவளவாணகை, 133.

தவறு, 468, 472, 477.

தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.

தழலெரி, 464.

தழும்பிய கள்வன், 436.

தழும்பியவர், 2.

தழுவம் - தழுவலிக்கும், 379.

தள்ளிவெட்டி - ஒருபொதி, 415.

தளம், 106.

தளவம், 340.

தளித்தெரு, 434.

தளிப்பாட்டு, 88.

தளிப்பெண்டுகள், 422, 434.

தளியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,

தளிர், 582. [56, 366, 499.

தளிர்ப்படலை, 126.

தளிர் மேனி, 333.

தளிர்ராம், 333.

தலை, 408, 540.

தற்கிழமை, 113.

தற்கிழமைதிரிதல், 68.

தறுகண்மை, 159, 371.

தன்மத்துக்குள்ளானோர், 401.

தன்மதேவதையை யிகழ்தல், 574.

தன்மம், 333, 399.

தன்மை, 433.

தன்மையொருமை, 205,

தன்வினை, 425.

தன்மெறல்வாழ்க்கை - தன்னென்னுந்
தன்மையில்தவாழ்க்கை, 412.

தன்னம், 234.

தன்னுறுதொழில், 329.

தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்
லாதவன், 301.

தனஞ்சயவாயுவின்செய்கை, 104.

தனஞ்சயன், 103.

தனம், 144.

தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.

தனித்தன்மை, 435.

தனித்தி - தனிமையன், 477.

தனிநிலையொரியல், 59, 91.

தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.

தனியிருத்தல், 434.

தனியுழத்தல், 216, 395.

தனு, 453.

தனுத்தரன் - கனகவிசயர்க்குநட்பா
ளானகிய ஓராசன், 542.

தாக்கணங்கு, 365.

தாக்கித்தூக்குத்தல், 91.

தாக்கு, 105.

தாங்காவினையார், 189, 504.

தாங்கும் - தடுக்கும், 298.

தாசியர், 183, 198.

தர்ம - மோவாய், 194, 321, 556.

தாண்டவம், 76, 121.

தாதவிழ்மலர், 219.

தாது - பூந்தாது, 57, 208, 515.

தாதுளமுலகை, 104.

தாதுகளவிழும்பூ, 78.

தாதுசேர்கமுநீர், 338.

தாதுசேரளகம், 227.

தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,

தாதை, 358. [458, 550.

தாபதர், 532 - 3.

தாபதவேடத்துபிரபந்தாபிழைத்த
மன்னகுமரர், 555.

தாபதவேடம், 565.

தாம்பிரசூடக்கை, 92, 95.

தாமசாத்நிரம், தாமதாத்நிரம், 175,

தாமணி, 181. [181.

தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுளக

தாமம், 116, 162. [356, 387, 501.
தாமரை, 182, 184, 260, 304,
தாமரைக்காடு, 277.
தாமரைக்கை, 293.
தாமரைக்கொழுமி, 132.
தாமரைச்செங்கண், 566.
தாமரைப்பூ, 370, 558.
தாமரைப்பூஞ்சேக்கை, 198.
தாமரைப்பொதி, 312.
தாமரையாகிய வாய், 134.
தாமரையிலையிற்றண்ணீர்கொணர் த
தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
தாமோதரனார், 7.
தாய்மார் - தாயர், 392, 575. [407.
தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
தாயம், 313, 323, 358, 375.
தாயமன்னர், 510.
தாயரைவர், 433.
தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
தார் - ஸ்ரமாலை, 43, 190, 198,
தார்ச்சேனை - தாசிப்படை, 537.
தாரகை, 168,
தாரகைக்கேர்வை, 332 - 3.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
தாரம்பெய்தல், 69.
தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோன்
றுதல், 113.
தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
289.
தாரங்குரலான மேற்செம்பாலை, 221.
தாரத்தாக்கம், 268, 289.
தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
தாரநம்பு, 68, 112.
தார்பாகம், 67.
தாரம்-உச்சவிசை, பலபண்டம், மந்
தாரம், 184, 203, 222 - 3, 234,
260, 277, 350, 411, 443 - 4,
தாரம் கைக்கினாயாதல், 112. [453.
தாரன், 399.
தாருகள் உரங்கிழித்த பெண், 482.
தாரும் தருமனவாதல், 314, 324.
தாரைமழுங்கல், 386.

தாலப்புல் - பனையாகியபுறக்காழ்,
தாலி, 180 - 81. [418, 431.
தாலு, 496.
தாவாநல்லம், 588.
தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
தாழ்வரை, 514.
தாழ்ந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
தாழி, 450, 545.
தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
தாழிசை, 322. [ல், 320.
தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவருத
தாழை, 43, 185, 202, 496.
தாழைப்பூ, 235. [558.
தாழைப்பூ குருகைப்போலமலர்தல்,
தாழைப்பூந்தோட்டிற் பித் தி கை
முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
ண்டு எழுதல், 225 - 6, 229.
தான் - கதவின் ஒருறுப்பு, முயற்சி,
254, 269, 420, 433.
தான்செறி, 181.
தான்வரை - பர்தசைலம், 308.
தள்ளக்கிரியை, 190,
தாளக்கூறுபாடுஇருவகை, 61, 63-4,
100, 102, 108-9.
தாளங்களின் வழியேவந்த தூக்குக்
கள், 57, 79.
தாளத்திற்கொப்பு ஆடல், 323.
தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்தல், 458.
தாளநிலை, 63.
தாளம், 74, 177, 191 - 2.
தாளம் நாற்பத்தொன்று, 59, 91.
தாளம்நான்கு வகை, 382.
தாளம் மூவகை, 337.
தாளவகையோத்து: இது தாளவிலக்
கணத்தைக் கூறுதல்களுள் ஒன்
தாளவறுதி, 381, 458. [று, 102.
தாளவியல்பு, 118, 192.
தாளவுறுப்பு, 455.
தாளவொரியல், 59, 91.
தாளவொற்றறுப்பு, 458.
தாளி - நறுந்தாளி, 340.
தாளிப்பு, 351.

சுஅம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தாற்று, 523.

தான் அசை, 240, 452, 485.

தான்சாக உலகுகலிமும் என்னும்பழ

தான்ரி, 195. [மொழி, 218.

தானஞரன், 412.

தானத்தாற்போகம், 405.

தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்

பன், 69, 113, 350.

தானபதம்பிராயலிருத்தம், 81.

தானம், 401, 591.

தானம்எட்டு, 364, 381.

தானவர்-அசுரர், 537.

தானை, 332.

தானைத்தலைவர், 533.

தானைமதவோன், 542.

தானைமன்னர், 130.

திக்கயம், 530.

திக்கிற்றேவதை, 572.

திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தைதயழைக்

கும் விளக்கு, 183.

திக்குநோக்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,

திக்குலிரதம், 283. [348.

திக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட

ளித்தகொற்றவன், 579.

திக்குதல் - விளங்குதல், 301.

திக்குழாளி, 283.

திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம், தேராழி,

மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,

திகிரிகோலவுணன், 516. [553, 569.

திகிரியஞ்செல்வி, 18.

திகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.

திகைமுகவேழம், 530.

திங்கட்செல்வன், திங்களஞ்செல்வன்,

123, 129, 226, 292, 303, 344.

திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,

186, 209, 223, 293, 304.

திங்கன்மாலை, 205.

திங்கன்மும்மாரி, 31.

திங்கன்வாழ்சடையாள், 318.

திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.

திசைநோக்கித்தொழுதல், 349.

திசைமுகன், 177, 192.

திசையிரண்டு, 161.

திடர், 404.

திண்ணகம், 199.

திண்ணைநாவுற்றசொல், 83.

திண்ணை, 147.

திணை இரண்டு, 14, 305.

திணை ஐந்து, 19. [365.

திணைநிலைவரி, 212, 215, 267, 289,

திணைநிலைவரிச்செய்யுள், 210.

திணைமாலைநூற்றைம்பது, 362.

திணைவிராயெண்ணி உயர்திணையான்

தித்தன், 287. [முடித்தல், 491.

திதலை, 498.

திதி, 186, 534.

திமில் - தோணி, 183, 200, 210.

திமில்வாழ்நர், 209.

திமிலை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.

தியாதநாயகன், 233.

தியானம், 307, 372.

திருங்கிய, 294, 306.

திருணை - மாலைவிசேடம், 495.

திருள் - இயக்கம் நான்கினுள்ளுன்று,

மிகமுடுகிய நடையையுடையபா

டல், 67, 111.

திருநுதல், 451.

திரிகடுகம், 157, 269, 408.

திரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.

திரிகை - அங்கக்கிரியைபதினானுள்

திரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.

திரிகோணப்பாலை - பாலைநான்கினுள்

ஒன்று, 453.

திரிசொல், 62, 63, 107.

திரித்தல் - முறுக்கல், 491. [232.

திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,

திரிதரவுடையவை- யானைமுதலியன்,

திரிபதாகைக்கை, 92, 93. [232.

திரிபதை - இசைப்பா வகையுள்

திரிபலை, 179, 195. [ஒன்று, 190.

திரிபு, 86.

திரிபுகுத்திரம், 444.

திரிபுடைமொழி, 230.

திரிபுரந்திரமேத்தமை, 192.

திரிபுரம், 177, 563.

திரிபுரமெரித்தவிசிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீற்றுத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,

திருஅபிடேகவிழவு, 255.[328, 400.

திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஓரூர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற் கோயில், 1.

திருக்குமுறுக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குறள் : இது சங்கமருவிய பதி

னெண்டிழக்கணக்கினுளொன்று;

தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளு

வநாயினூரல் அருளிச்செய்யப்பட்டது;

அதம் டொருள் இன்பமென்னும்

மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து

விளங்கக்கூறுவது; இதனால்முப்பா

லென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்பாக்கள்

தனித்தனியே அடங்கிய கங்ங - அதிகாரவுறுப்புக்களைபு

டையது. இதற்குப் பதின்மருரைசெய்தனரென்பர்;

அவர்கள் பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவா

லுணர்க்; “தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமே

லழகர்-திருமலையார், மல்லர் பரிப்

பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்

நூற், கெல்லையுரை செய்தாரிவர்.”

அவ்வரைகளுட் பரிமேலழகருரை

யே சிறந்தது; இதனை, “உரை

யெல்லாம் பரிமேலழகன், நெரித்த

வுரையாமோ தெளி” என்பதனு

லுணர்க். இந்நூலின்பெருமையினைக்

கடைச்சங்கப்புலவர்களியற்றிய

திருவள்ளுவமாலே நன்கு புலப்படுத்தும்,

5, 22, 24, 35, 50, 53, 57, 139, 156 - 7, 183,

203, 236, 250-52, 262, 270, 272, 287,

308, 310, 345, 370, 384, 395, 401,

403, 407 - 8, 420, 432, 459, 469 - 70,

476, 483 - 4, 487, 499, 507, 512,

540, 571, 591.

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முறுகல், வேறுபடல், 294,

313, 323, 369, 390.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் : இது

சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீ மா

ணிக்கவாசககவாயிகளால் அருளிச்

செய்யப்பெற்ற 400—கட்டளைக்கலித்துறைகளைபுடையது;

அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொருளாகவுடையது;

வேறு பொருளுண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்வதாகப் பேராசிரியரால்

உரை செய்யப்பட்டுள்ளது; இது திருக்கோவையா

ரென்றும் வழங்கப்படும், 37, 208, 214,

231, 349, 410, 436, 513.

திருச்சென்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செந்தில், 516.

திருஞெமிரகலம், 568.

திருட்டுத்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுரல்லீர், 591.

திருத்தங்கால்-பாண்டிநாட்டிலுள்ள

தோரூர்; இது வார்த்திகனுக்கு ஒருபாண்டியனும்

கொடுக்கப்பட்டது; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச் சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலென வழங்கும்,

505.

திருந்துகோளையாழ் - இன்பத்தை

விளைவித்தற்குக்காரணமான கோலையுடைய

யாழ், 202.

திருந்துதுயில், 127.

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.

திருநெஜூர், 490.

திருநள்ளாறு, 490.

திருநான், 179, 255.

திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563.

திருப்புறம்பயம், 487.

திருப்பொறி, 5, 590.

திருமகள், 44, 150 - 51, 178, 183, 194,

199, 327, 353, 454.

திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்தமை,

52.

சுஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகடிகளுமாம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருதத்துமை - வையையின் துமை
 திருமலர், 122. [கருளொன்று, 359.
 திருமலைக்கணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 516. [553.
 திருமால், 190. [தமை, 545.
 திருமால் இலங்கையிற்சமரஞ்செய்
 திருமால் உலகளந்தது, 460. [545.
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கினமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306.
 திருமால் திருவடிநிலை பிறவித்துன்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304.
 திருமால்வேங்கடமலையில் நித்தல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446.
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்கு,
 திருமாலைப்பாடுந்தேவபாணி, 177.
 திருமாவளவன், 46, 143.
 திருமாற்கிணையாள், 327.
 திருமுகத்துமை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடக்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமரவேளைக்கடைச்சங்கப்புலவ
 ருளொருவராகிய மதுரைக்கணக்
 காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடி
 யது; 317 - அடிகளையுடையது;
 முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
 களாகிய திருப்பரங்குன்றமுதலிய
 திருப்பதிகளாரையும் நிர்மலப்பா
 ராட்டிக்கூறுவது; நச்சினார்க்கினிய
 ரால் செய்யப்பெற்ற உரையை
 யுடையது, 148, 164, 185, 255,
 297, 321, 356, 360, 369 - 70,
 415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
 523, 528, 538, 543.

திருமொழி - ஆகமம், தருமம், 255,
 திருவடிநிலை, 309. [270, 272, 284.
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவமர்மார்பன்கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமர்ல், 318. [293, 304.
 திருவரங்கத்தில்துல்கணவனருஞ்சி
 திருவரங்கம், 291, 301. [மப்பு, 304.
 திருவனந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவாணை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18.
 திருவாய்மொழியீடுஜீயாரும்பதம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாட
 ற்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிளிட்டுத்திகழ்த்தருமேனி — வா
 னவின்போலுள்ளிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411.
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489.
 திருவிளையாடற்புராணம், 303, 409,
 திருவினசெய்யோள், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவீழ்மார்பிந்தென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருவெழுவாதாங்கம், 284.
 திரை, 207.
 திரைகளிட்டவெண்மணல், 199.
 திரைநீராடை, 123.
 திரையல்-வெற்றிலைச்சுருள், 13, 419.
 திரையலின்செப்பு, 481.
 திரைவேலி, 464.
 திலகம் - மஞ்சாடிமரம், 133, 226,
 339, 364, 381, 387, 522, 561.
 திலோத்தமை: அநாகுலசேனனுந்
 தெய்வப்பாண்டியனோடுசேர்ந்து
 சாரகுமாரனப்பெற்றதெய்வம
 தில்லியப்பிரபந்தம், 477. [கூர், 10.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஅந

திவலியாழ், 151.

திவவு - செங்கோட்டியாமுதப்பினுள்
ஒன்று, யாமுதப்பு, 9, 350.

திவவுறுத்தியாத் தல், 337.

திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ள எரிகண்
டுகளால் ஒன்று ; அம்பர்நகரத்

திருந்த சேந்தனென்பவனுடைய
வேண்டுகோளின்படி தீவாகர

முனிவராத்செய்யப்பட்டது ; தெய்
வப்பெயர்த்தொகுதிமுதலிய பன்
னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,
18, 46 - 7, 109, 154, 160, 248.

திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.

தினோத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,
170. [558.

திமத்திம், 64, 109, 349 - 50,

திமத்துட்டிமரீர்மை மயங்கல், 224.

திமப்பண், 224.

திமம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,
109, 134, 146, 204 - 5, 226,
248, 349-50, 484.

திமம் இருபத்தொன்று, 156.

திமம் பன்னிரண்டு, 354.

திமவோர், 149, 169.

திமன் - பக்கம், 177.

திமை, 163, 232, 378, 523 - 4,

திமையிடல், 143, 523. [541, 574.

தினவு, 261, 278.

தினே, 15, 29, 155, 294, 306,
31, 219. [522.

திக்கதி, 432.

திக்கை - தியகை, 408, 473, 576.

திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.

திங்கதிர்வாண்முகம், 213.

திங்காலியன் தகாளம், 312.

திங்கிள்வினைவு, 440.

திங்குழல், 445 - 6.

தித்திம் - அக்கினிகாரியம், கொலைத்

திம், 5, 293, 394, 407.

திது - உடம்பு, திவினை, பிறர்நெஞ்சு
புகுதல், 348, 358, 434, 478.

திதுதீர்சிதப்பு, 267.

திதுநன்றென்னுந்திம், 373.

திதுநாள், 237.

திந்தொடை, 218.

திநட்பிகழ்மின், 591.

திநா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை
திப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200.

திம்பாலை, 218.

திம்புனம்பெளவம், 62.

திம்பு, 155, 179.

திமூரன்பச்சை (ஆரம்), 379.

திமூமை - ஓமம், 148.

திமூன்று, 504, 528.

திமூன்றுபயனுடையது, 102.

தியின்குணம், 102 - 3.

திர்த்தக்கரை, 494.

திர்த்தக்கரர் இருபத்துநால்வர், 409.

திர்த்தத்துமை, 243, 250.

திர்த்தநீர், 167.

திர்த்தமாடல், 182, 462, 533.

திர்தல் - விடுதல், 373.

திர்ம் - தீர்மின், ஈற்றுமிசையுரங்கெ
திர்வுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248.

திராக்காதல், 43.

திவலஞ்செய்தல், 36.

திவினைச்சிலம்பு, 525.

திவினைப்பயன், 477.

திவினைபலித்தல், 21.

திவினைமுதிர்வலை, 425.

திவுமுதலிய தேயங்கள், 46.

துக்கத்துடைக்குங்காட்சி, 248.

துகள், 114, 543.

துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.

துகிர்க்கோவை, 125, 131, 360.

துகில், 180, 361, 379, 389.

துகிந்கொடி, 369, 542.

துகின்முடித்தல், 192.

துகின்மேகலை, 131.

துச்சாரிகள், 165.

துஞ்சாமுழவு, 521.

துஞ்சுதல், 331, 472, 493.

துஞ்சுரெறிதல், 322.

துட்டு, 331.

துட்டுக்குமுட்கள், 287.

துடி : ஒருவகைத்தோற்குவி, பதி

சுஅச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

னோராடலுள் ஒன்று; அது கட
 லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
 ரூரனது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
 அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
 அக்கடலிடையே துடிக்கொட்டியா
 டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
 193, 322, 330 - 31.
 துடிகொட்டும் புலையன், 330.
 தடியன், 320, 322.
 தடியாடற்குறுப்புபந்து, 89, 193.
 தடுப்பு, 545. [106.
 தடுமை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 தடையாபரணம், 196.
 தண்ணென்றுடி, 322.
 துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சிங்
 கிக்கூத்து, 142, 159 - 60.
 துணி - துண்டம், 482.
 துணிபுத்துக்கு, 59, 91, 382.
 துணிபொருள் - தீர்த்தபொருள், 237.
 துணுக்கு - அணுகரணம், 344.
 துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,
 துணைபுணர்ன்மம், 127. [435.
 துணைமலர்த்தாளினை, 297. [214.
 துணையோடாடும்பொறியலவன்,
 துத்தன் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்
 துத்தம்பெய்தல், 69, 113.
 துத்தன் குரலாதல், 68, 562.
 துத்தத்துள் விளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தநரம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபண், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்ரிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைந்தனுளொன்று,
 துயர்க்கடல், 335, 346.

துயரெஞ்சுகிளவி, 219.
 துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.
 துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.
 துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.
 துயிலுணர்ந்தோனவியம், 85 - 6.
 துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,
 துயிலெடை, 135. [499.
 துயின்மந்திரம், 424, 436.
 துர்க்கை, 178, 194, 316.
 துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய
 கூத்து, 319. [கோலம், 349.
 துர்க்கை அசுரரொடுபொருதபோர்க்
 துர்க்கைஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ
 ர்க்குமுன்செல்லுதல், 320.
 துர்க்கைஆனைத்தோல்போர்த்தல்,
 316, 319, 328.
 துர்க்கைகளினர்க்குவெற்றிகொடுத்து
 ண்ணும்பலி, 316.
 துர்க்கைஒருகாலிற்சிலம்பும்ஒருகாலி
 ல்வீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,
 326. [323.
 துர்க்கைக்குளியினர்இடுகடன், 322,
 துர்க்கைக்குச்சங்குசக்கரம்உண்மை,
 319, 328. [326.
 துர்க்கைக்குச்சிங்கத்தோல்மேகலை,
 துர்க்கைக்குப்பரவுக்கடன்பூணல்,
 331.
 துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண்ணுதல்பாகமாருதல்,
 துர்க்கைகளையில்வாளோந்தல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தைபுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அரவையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சையுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்றமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேல்ந்ருடிய வா
 டுகூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதின்தீது நடந்து சாய்த்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅரு

தமை, 331. [329.
 தூர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
 தூர்க்கையின் இணையடிகளை முனிவ
 ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
 துதித்தல், 321.
 தூர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
 தூர்க்கையை அவுணர் பாம்புந்தேரு
 மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
 தூர்ப்ப - செலுத்த, 254.
 தூரியோதனதிகள், 495.
 துருக்கம், 154.
 துருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
 துருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
 துருத்தி மூக்குப்போல வயிர்த்தல்,
 துருத்தியின் உலைமூக்கு, 184. [465.
 துருமை, 120.
 துருவதல், 457. [து, 75, 120.
 துருவை - தேவதுப்புக்களுளொள்
 துலாக்கோல், 389, 496.
 துலாம், 117, 453.
 துலை, 483.
 துவ்வாதவர், 370.
 துவர் - செம்மைரிதம், 69, 189.
 துவர்த்தயாக்கை, 85.
 துவர் பத்து, 179, 195.
 துவராபதி, 458. [447, 458, 496.
 துவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
 துவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
 புலவருளொருவர், 7, 8.
 துவலை, 171.
 துவாரமில்லாத அறை, 264.
 துவாரமில்லாதகீழறை, 284.
 துவாரவட்டிகை, 308. [322, 327.
 துவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
 துழைஇ - துழாவி, 219.
 துள்ளல், 204.
 துள்ளல்வரி, 211.
 துள்ளலோசை, 211.
 துளங்குதல் - அசைதல், 201.
 துளவம், 293, 319.
 துளவியறும்பை, 529.
 துளை, 61, 386.
 ி, 156.

துளையெயிற்றுரகம், 316, 326.
 துறக்கம், 167,
 துறத்தல், 299.
 துறந்தார், 370.
 துறவறத்தாணுமையுமாக்கள், 409.
 துறவறத்திலக்கணம், 370-71.
 துறவி, 551.
 துறவு - தவம், 532.
 துறவோர், 420.
 துறவோர்க்கெதிர்தல், 420, 433.
 துறுகல், 305. [341.
 துறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
 துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்
 களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
 துறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
 வழுக்கு; பலியிடுதல்.....,
 துறைபலமுழக்கல், 464. [462, 465.
 துறைபோகல் - முடியவறிதல், 249,
 துறைமுகம், 201. [497, 544.
 துறைமேய்வலம்புரி, 208.
 துறைவன், 446.
 துன்பக்கண்ணீர், 134.
 துன்பநகை, 272.
 துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
 துன்பமாலை, 25.
 துன்பமுழத்தல், 214.
 துன்பவகைகள், 357.
 துன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
 துனி, 173, 299. [156.
 துனிப்பதம், 498.
 துனியால் இரங்குதல், 216.
 துனைந்து, 229.
 தூக்கு - தாளவகைநாண்குளொன்று,
 அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
 வடிவு, 2; தொழில் தாக்கித்தூக்கு
 தல், 57, 71, 91, 116, 192,
 267, 289, 365, 382, 557.
 தூக்குக்கள்வுழு, 59, 63-4, 108-9.
 தூக்குதல் - கருதுதல், 90, 19.
 தூக்குவர்க்கம், 385.
 தூங்கிருள், 249.
 தூங்குகின்றோனவினயம், 86.
 தூங்குதியில், 557.

காஞ்சி அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

தூசி, 79, 548.
 தூசிப்படை, 537.
 தூசு, 138, 154.
 தூண், 35.
 தூண்களின்ரிழல், 116.
 தூண்டில், 88, 401, 413.
 தூணம், 70, 115.
 தூது, 202.
 தூதுணம்பழம், 389.
 தூதுவர், 167.
 தூபக்கை, 93.
 தூபம், 481.
 தூம்பிற்கதவு, 277.
 தூம்பு, 108.
 தூம்புமுகம், 101, 456.
 தூமக்கோள், 277.
 தூமகேது, 260.
 தூமப்பணிகள், 46.
 தூமணி - முத்து, 196.
 தூமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
 தூர்த்தர், 150.
 தூரிது, 351.
 தூரியம் (துகில்), 379.
 தூவி - சிமகின்மயிர், சூட்டுமயிர்,
 134, 315, 325.
 தூவியஞ் சேக்கை, 563.
 தூவுள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
 தூற்றல், 83.
 தூற்றுப்பொலி, 262, 280.
 தேக்கணம், 377.
 தேக்கண மலயசச்சேது, 360.
 தேங்கராடு ஏழு - குமரியாற்றுக்
 கும் பஃதுளியாற்றுக்கும் இடை
 யிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
 தென்கம்பழம், 274, 523.
 தெங்கு, 295, 306, 342, 355.
 தென்கிணைவன், 279.
 தெப்பம், 360.
 தெய்வக்கடவுள், 492.
 தெய்வக்காவிரி, 267, 289.
 தெய்வங்கொள்ளுமின், 514.
 தெய்வஞ்சட்டியவாரிப்பாடல், 205.
 தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெய்வத்தச்சன், 48.
 தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
 தெய்வத்திற்றேற்றித்தெளித்தல்,
 தெய்வத்தின் சேவடிக்களைக்கையாற்
 றொழுதுமனத்தானினைந்துவாக்க
 காற்றுகித்தல், 307.
 தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்
 தும் கண்ணியும் கொண்டு வழி
 படல், 462.
 தெய்வத்தோற்றம், 425.
 தெய்வந்தெளியின், 597.
 தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கைய
 ர்க்கியல்பந்தென்பது, 252, 512.
 தெய்வப்படிவம், 572.
 தெய்வப்பாடல், 73, 119.
 தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400..
 தெய்வம், 309, 425, 478.
 தெய்வமகளிரால்மாலைசூட்டப்படு
 தெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
 தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
 தெய்வமானிடர், 82.
 தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மை
 யுற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470,
 584. [பாடு, 584.
 தெய்வசிற்றேர்க்குண்டாகுமெய்ப்
 தெய்வமுற்றேனாவியம், 85 - 6.
 தெய்வமுறுதல், 313.
 தெய்வமேறப்பட்டாள், 316.
 தெய்வயாக்கை, 179, 243.
 தெய்வலோகம், 473.
 தெய்வவடபேரிமயம், 575.
 தெய்வவிருத்தி இருவகை, 58.
 தெய்வவுத்தி, 181, 197.
 தெய்விகாதிசயம், 280.
 தெரிதருதேற்றவுவமையாணி, 54.
 தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
 தெரியல், 534, 560.
 தெருட்டல், 204.
 தெருநாள்கு, 369, 390, 497.
 தெருள், 476.
 தெய்வத்தல், 277. [393, 403, 587.
 தெழித்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல்,
 தொனாதமா, 201.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅள

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேணுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவனோ, 457.
 தெற்றெனா, 510.
 தெறல்வாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றொழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வடபல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பாலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ஸூர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சந்து, 221. [316, 325.
 தென்றமிழநாட்டினையாளும்பாவை,
 தென்றல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்றல் மலயத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்கொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்றலஞ்செல்வன், 130.
 தென்றலாண்மயக்கந்தீர்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி(வையை), 353.
 தென்னர்குலமுதல் - பிறை, 124,
 131, 332, 344.
 தென்னர்கோமான், 525 - 6.
 தென்னர்கோள், 447, 458, 481,
 541.
 தென்னவன், தென்னன், 21, 27,
 278, 292 - 3, 295, 302 - 4,
 306, 362, 377, 403, 422, 439,
 450, 461, 464, 468, 470,
 475, 482, 485, 505, 525,
 தென்னவன்கொற்றம், 391. [577.
 தென்னவன்கொங்கோல், 332.

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனாடு, 552.
 தென்னவென்னுமிசை, 223.
 தென்னதெனவென்னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசார்தரங்கிற்பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால் இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்கூத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்கூது, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்கூறாயிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்றைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசடைக்குலம், 348.
 தேசமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் மிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிற்றுவினையூம்பல், 134.
 தேமாங்கனி, 523.
 தேமாங்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேயந்தோறுங்காலம் வேறுபடுதல்,
 தேர், 192. [380.
 தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்க்
 குத்தன் விதனங்களைச்சொல்லுதல்
 88, 228, 237, 239, 382.
 தேர்ப்பாகர், 140, 158.
 தேர்மொட்டு, 366, 384.
 தேர்வட்டை, 384.
 தேர்வலஞ்செய்தல், 118.
 தேர்விழவு, 255.
 தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497.
 தேராழி, 123, 129.

சாஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

தேருந்தவழிசெததல், 215.
தேருருநர், 493, 543.
தேரைப்பாப்த்துள், 189.
தேரோமெவிழாவீதி, 114, 156.
தேவகணங்கன்பதினெட்டு, 148,
தேவகிரி (துகில்), 379. [168.
தேவகுமாரர், 438.
தேவகோட்டச்சிசெறையகம், 423.
தேவதத்தன் - ஒருவாயு, 103.
தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
252 - 3, 473, 574. [251.
தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசிகூறியது,
தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
தேவந்திசொல், 575. [590.
தேவந்தியரற்று, 576.
தேவபாணி - இசைப்பாவைப்பகுதி
யுள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
முதலாவது, பதினோராடற்கு முக
நிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 233.
தேவபாணியிரண்டு, 190.
தேவமகள், 578.
தேவமுனிவர்கள், 490.
தேவர், 179, 195, 330, 370
தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டுஞ் சாவ
ரென்பது, 331. [படார், 411.
தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
தேவர்கள் முப்பத்து மூன்றுவகையி
தேவர்குழாம், 114. [னர்; 168.
தேவர்கோட்டம் 494.
தேவர் கோமான் } 44, 141, 159,
தேவர்கோன் } 447, 577.
தேவர்தரு, 247.
தேவரநால்வகையர், 148, 168.
தேவர்ப்பராவுதல், 190.
தேவராட்டி, 313, 323.
தேவராடமார்பன், 579 - 80.
தேவரிவந்துன்பமுறுவோருண்டென்
பது, 374.
தேவருணை, 279.
தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
தேவவிருடிகள், 528.

தேவன் - இந் திரன், பரமசிவன், 187,
263, 282, 528.
தேவாங்கு (துகில்), 379.
தேவாசுரயுத்தம்பதினெட்டாண்டுநட
ந்ததென்பது, 547.
தேவாரம், 403, 516, 572.
தேவாரளி, 384.
தேவி, 434.
தேன், 194, 244.
தேற்றம், 84, 311.
தேற்றமார்தாராயம் கேட்டார்க்கு
நகைதருமென்பது, 108.
தேற்றேகாரத்தைப்பிரிநிலையால் எதிர்
மறைத்துக்கூறல், 466.
தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
தேறல், 329, 363, 380, 557.
தேன், 259.
தேன்குடம், 523,
தேன்றுளி, 388.
தேனடை, 275.
தேனூர்கிழார், 7.
தையல், 249, 341.
தையற்காரர், 156.
தையல்(வாசம்), 379.
தையவம், 101, 457.
தையவல், 203.
தோகுதி, 193, 201.
தொகைநிலை, 371.
தொங்கல், 197.
தொடக்கம், 72.
தொட்டக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
த்திநீட்டி முறுக்கும் சங்கிலி,
401, 404.
தொடர் - சங்கிலி, 197.
தொடர்நிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
தொடலை, 118. [345, 559.
தொடி - வளைவு, 273, 307, 327-8
தொடிக்கட்பூவை, 273.
தொடித்தடக்கை, 267, 560.
தொடித்தோட்டுப்பு, 545.
தொடிபுனைந்ததோள், 307.
தொடியோள்பெளவம், 220, 230.
தொடிவளை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சு.அ.சு.

தொழுவனைச் செங்கை, 333.
 தொழுவனைத்தோளி, 296, 575.
 தொடுத்தமலை, 495.
 தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.
 தொடுதல் - கொட்டுதல், 514.
 தொடுப்பு - விளக்கொண்டிருத்தல்,
 விதைப்புமாம், 558.
 தொடை, 203 - 4, 225.
 தொடைப்பு, 154.
 தொடையல், 87, 338.
 தொண்டகம், 15, 514.
 தொண்டி - சோழகுலத்தோருடை
 யும் ஒருநகரம், 361, 372, 378-9.
 தொண்டுபடுதிவடி, 221.
 தொண்டூற்றறுவகைச்சமயசாத்தி
 ரத்தருக்கக்கோவை, 248.
 தொய்யகம், 182, 198.
 தொய்யில்-பத்திக்கீற்று, 45, 49, 53,
 தொய்யிற்சூழம்பு, 153. [172 - 3].
 தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய
 முனிகர் மாணக்கர்பன்னிருவ
 ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புவ
 வருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்
 பியமுனிவராலுருளிக்கெய்யப்பட்ட
 இயற்றமிழ் லக் கணநூல்;
 தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது
 இயல்களையுடைய எழுத்ததிகாரம்,
 சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார
 மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை
 யுடையது. இதிலுள்ள குத்திரங்க
 ளின்னொகை 1612; இடைச்சங்கத்
 தாரக்கும் கடைச்சங்கத்தாரக்கும்
 நூலாக இருந்து விளங்கியது; இத
 ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்
 சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்
 நச்சினூர்க்கினியரும் உரை செய்
 திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய
 ரென்பதற்குத் தொல்காப்பியக்
 குடியையுடையாரென்று பொருள்
 கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
 23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
 46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
 134, 146 - 7, 168, 173, 189-90,

205-6, 208 - 11, 214 - 5,
 230 - 31, 242, 245, 248 - 9,
 251, 255, 280, 294, 311, 319,
 321, 328, 330, 365, 371, 373,
 377, 378 - 81, 391, 411, 418,
 420, 424 - 5, 429, 431, 433,
 441, 445, 447 - 9, 451, 455,
 460, 463, 465, 469, 472, 475,
 477, 481, 488, 491, 504, 516,
 518, 522, 528-9, 535, 567, 575.
 தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
 டியன், 8.
 தொல்காப்பியர் } , இடைச்சங்கப்
 தொல்காப்பியனார் } புலவருள் ஒரு
 வர், தொல்காப்பிய இலக்கண
 நூலாசிரியர், 7, 8, 129.
 தொல்குடி, 314. [578].
 தொல்லிலிணையாற்றுயருழத்தல்,
 தொலைச்சல் - உண்டதொலைத்தல்,
 தொலையாச்செல்வன், 395. [261].
 தொழிலுவம், 37.
 தொழிற்சங்க, 57, 60, 79, 99.
 தொழிற்சன்மை, 21.
 தொழிற்செயர், 190, 347, 354.
 தொழின்மரபு, 163.
 தொழு, 452.
 தொழுவார், 511. [164].
 தொழுவோய் - வெப்புவோய், 31,
 தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,
 தொழுவடை, 443. [277].
 தொழுவை - யமுனையாறு, 419, 442,
 தொழுவைத்தடைவன், 446. [457].
 தொளி - சேறு, 278.
 தொன்றியல்வாழ்க்கை, 588.
 தோட்டக்கூறு, 190, 411.
 தோட்டப்பயிர், 324.
 தோட்டம், 274 - 6, 314.
 தோட்டாரகுழவி, 401.
 தோட்டி, 147, 366, 384. •
 தோட்டுக்குவளை, 151.
 தோட்டுப்பு, 545.
 தோட்டுணை - மகளிர், 557.
 தோட்டுணைதுறக்குந்துறவு, 532.

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
 தோடலர்கோதை, 229.
 தோடி - ஒருபண், 234.
 தோடு - இதழ், சங்கினுற்செய்தகா
 தாபரணம், தொகுதி, பனையோலை,
 4, 184, 201, 205, 228, 431,
 506, 549, 552, 555 - 6, 587.
 தோணலமுணீஇய, 559.
 தோணி, 376,
 தோம் - குற்றம், 166, 260, 276.
 தோரக்கை - இரட்டைக்கைகளு
 ளொன்று 97 - 8.
 தோரணம், 147, 163, 166.
 தோரணவாயில், 143, 254, 564.
 தோரியமடந்தை - ஆடிமுதிர்ந்தாற்
 பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்குஓற்
 மறுத்துப் பாடுமவன்; பற்றுப்பா
 டுவான், 73, 118, 176, 187 - 8,
 தோரை, 29, 155. [365, 383.
 தோல் - கருங்கட்கு, செய்யுள்
 வனப்பினுளொன்று, பரிசை, 8,
 160, 169.
 தோலின்றுன்னர் - செம்மார், உறை
 காரர், பறம்பர்முதலாயினோர்,
 139, 156. [515.
 தோழிக்குத்தலைமகள்சொல்லியது,
 தோழிதலைமகன்முன்னின்று வரைவு
 தோழியீர், 577. [கடாயவை, 207.
 தோழியிற்கூட்டங்கூடிப் பின்புவாரா
 வரைவலென்றற்குத்தோழிகுறிய
 வை, 213.
 தோள்கழிதல் - இறத்தல், 12.
 தோள்வளை, 180.
 தோள்வீச்சு, 89.
 தோளிலிடும் உறி, 260, 276.
 தோற்கட்கு, 385.
 தோற்கருவிகள், 106.
 தோற்கருவியிசைப்பார், 158.
 தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.
 தோற்கைத்தளம், 366, 384.
 தோற்கொடுப்பதை, 542.
 தோற்பாவை - விநோதக்கூத்தாதி
 னுள் ஒன்று; தோலாற்பாவை

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 20, 193.
 தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
 தோற்றஅரசரது குடைக்காம்பைத்
 தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
 தோற்றபகைவர்கொள்ளுங்கோ ல ன்
 தோற்றியவரங்கம், 115. [கள், 544.
 தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
 தோன்மல், 13, 521.
 தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
 நக்கீரர், 7.
 நக்கீரனானுரைத்த இறையனார்பொரு
 நகர், 345, 556. [ஞரை, 230.
 நகரங்காவல் சிறத்தல், 128.
 நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
 நகரம் - கோயில், 356, 370.
 நகரம்நான்கு, 220.
 நகரமார்தர், 167.
 நகரி, 122.
 நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
 நகரிலவல்வருதல், 72. [524.
 நகவுரைத்தல், 425.
 நகுலம் - கிரிப்பிள்ளை, 393, 406,
 நலக - ஒளி, 216, 246.
 நகைக்கூத்து, 58.
 நகைச்சுவையவிரயம், 83 - 4.
 நகைத்திறச்சுவை-விநாடக்கூத்து;
 வசைக்கூத்தென்பாருமுார், 80,
 நகைப்பதம், 365. [193, 381.
 நகையாடாயம், 150.
 நகைவேழம்பர் - சாரமானிகர், சிரி
 க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,
 நங்கைபெரும்பெயர், 511. [539.
 நச்சினுர்க்கினியர் - இவர் பாண்டி
 நாட்டிலுள்ள மதுவரயில் ஆந்தரை
 வருணத்திற் பாரத்துவாச கோத்
 திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
 சிரியர். இதனால் இவர் 'மதுரை
 யாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்
 கினியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
 தொல்காப்பியத்திற்கும், பத்துப்
 பாட்டுக்கும், கவித்தொகைக்கும்
 சீவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
 உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௬௧

- உரையெழுதாதொழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதுக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 468.
- நச்சு - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
நச்சென்றையார், 7. [331, 420, 432.
நசை லேட்கை - மிக்கவிருப்பம்,
299, 310.
- நஞ்சுண்டோலினியம், 85, 87.
நஞ்சுற்றகாமம், 48.
நட்டம், 88.
நட்டுவன், 582.
நட்பு - நாலநரம்பு, நாலுநரம்பு...
....., 222, 234, 534.
நடத்தல் (ஆசனம்), 371. -
நடம், 188, 288.
நடம் ஏழாண்டுநவிலுதல், 25.
நடன், 83.
நடி, 83.
நடுக்கஞ்சாலாநயம், 298, 309.
நடுக்கமடுதல், 84.
நடுக்கல், 90.
நடுகல், 28.
நடுங்க - அசைய, 484.
நடுங்குதுயர், 294.
நடுமபுகழ்வளர்த்தல், 495.
நடுவுநிலைச்சுவையவியநயம், 83 - 4.
நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி
னும் அழும்பாவைமன்றம், 165.
நடுவூர்மன்றம்-ஊர்நடுமன்றம், 313.
நடுவைவிரும்புவான், 212.
நடை, 204. [4, 37, 205.
நடைமிகுத்தேத்தியகுடைநிழன்மர
நடைமூன்று, 203.
நண்டுக்கரம், 455.
நண்ணுமின்கள், 428.
நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.
நண்பகல்நீடுபொழுதுபோக்குதல்,
நணித்து, 257.
நத்தை, 276.
நந்தன், 161.
நந்தனவான், 379.
நந்தி, 115, 494.
- நந்தின்வீங்கிசை நா, 543.
நந்து, 259, 276.
நப்பின்னை, 455.
நம்பியார், 361.
நமக்கரித்தல், 536.
நயந்தகாதல், 299.
நயந்தெரிமாக்கள், 570.
நயப்பு, 43.
நயனில்மொழி - நயப்பாழில்லாத
நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.
நரகர், 568.
நரகவேதனை, 535.[டையவன், 407.
நரகன் - நரகிநீகேதுவானினையு
நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பர
கதியிழக்கும் பண்பு, 395.
நரசிங்கம், 460.
நரந்தை, 318, 327. [75, 113, 120.
நரப்படைவு - நரம்புஅடைவு, 64, 69,
நரப்புக்கருவி, 156, 158.
நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.
நரம்பினும் பத்தினுந்தாக்குங்கருவி,
நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.
நரம்பு ஏழு, 222.
நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.
நரம்புகளுள் இஃது இதனிந்திறக்கு
நரம்புளர்தல், 446.[மென்பது, 453.
நரி, 288.
நரைமுதிர்யாக்கை, 568.
நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.
நரைவிரைஇய நறும்கூந்தலர், 481.
நல்லந்தவனார், 7.
நல்லநாளிநீகோட்டைவாயிலிலே
கொடி கட்டுதல், 402.
நல்லபுலவர், 9.
நல்லார் - மகளிர், 563.
நல்லிசைப்புலமை, 488.
நல்லார், 7. [பழமொழி, 433.
நல்லோரேத்து - மகளிராலேத்தப்
நல்லவம் - களவெற்றி, 537.
நல்லினை - விழா, 152. [பம், 281.
நல்லினைநீவினைப்பயன் இன்பதுள்
நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வடிவு,
19, 44, 243, 519, 586.

சூகூஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நலம்பாராட்டுதல் - புனைந்து அழகு
 செய்தல், 49, 53.
 நலம்புரிகொள்கை, 298, 391.
 நலிதல், 105.
 நவகதிர் - ஆசீவகமதனால், 551.
 நவச்சுலை, 161.
 நவநீர் - புதியநீர், 146.
 நவமணி, 71, 117.
 நவரத்தினம், 181.
 நவரத்தினவனை, 196.
 நலியம், 401.
 நலிலுதல், 25, 494. தல், 392.
 நலின் றுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு
 நவை - குற்றம், 121, 146.
 நன் : நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி
 நள்ளியம், 496. [ரிந்தது, 408.
 நள்ளியாமம், 15.
 நள்ளிருள், 3, 182.
 நள்ளிருள்யாமம், 396.
 நளசரிதம், 358 - 9.
 நளனுந்துன்பமுழந்தானென்பது,
 நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.
 நளிமலர், 44.
 நளினீபதமகோசம், 81.
 நற்கதி, 432.
 நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.
 நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றாய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலா
 வது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தகுறவர், 522.
 நறு, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுந்தாளி, 340.
 நறும்பல்கூந்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நறை, 513.
 நறைகெழுமலை, 536.

நறைமலிவியன்மாற்பு, 464.
 நன்கலம், 156.
 நன்கணம், 75, 527.
 நன்மை தின்மை, 311.
 நன்வாயாகுதல், 503.
 நன்னன்வேண்மாளர், 521.
 நன்னுகர், 7.
 நன்னுரி, 195.
 நன்னூல், 14.
 நன்னூல் மயிலைநாதருரை, 41, 180,
 206, 261, 393, 441, 472, 481,
 486, 489, 491, 508.
 நன்னூல்விருத்தியுரை, 441, 472,
 481, 489, 526.
 நன்னுற்புலவன், 63, 527.
 நனந்தலை, 138, 154.
 நனவு, 432.
 நனி - மிகுதி, 136, 338.
 நனை - அரும்பு, 149, 169.
 நாக்கழிப்பாகவாய்ப்பவையதைதல்,
 நாகணம், 179, 195. [357.
 நாகந்தோலுரித்தாற்போல அகப்பற்
 றும்புறப்பற்றும்அற்று இத்திரிய
 வசமறுத்துமுற்றத்துறத்தல்,
 நாகநாடு, 34. [371.
 நாகநீனகர், 34.
 நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சரபுண்ணை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதன்புதுதல், 335.
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுவின குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நாகாத்தல் வேண்டும், 287, 540.
 நாகிளமுத்து, 227.
 நாகியோகம், 269.
 நாகுசிப்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநல்லூல், 63, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசுந.

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.
 நாட்பலியீழை, 30, 589.
 நாட்பறை, 106.
 நாடக அரங்கு, 56.
 நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.
 நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.
 நாடகக்கணிகையர் அரசனுடைய
 மாலையம் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு
 பொன்னும் சிறப்பாகப்பெறுதல்,
 76. [ஹதல், 25.
 நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டு நட நலி
 நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில் தன்
 டியம் பிடித்தல், 25, 79. [121.
 நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை,
 நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல்
 முதலியன, 57.
 நாடகக்கவி, 108.
 நாடகக்காப்பியம், 8.
 நாடகசரலை, 522.
 நாடகசாலையில் உள்ளே போதற்கு
 ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு
 ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.
 நாடகத்தமிழ், 190.
 நாடகத்தமிழ்தூல், 9.
 நாடகத்தொழில், 78.
 நாடகதூல், 63, 119, 232.
 நாடகதூலாசிரியர், 69.
 நாடகதூலின் கூறு இரண்டு, 108.
 நாடகப்புவன் ஈடுவரவு, 61, 100.
 நாடகப்பொதுமகள், 20.
 நாடகம் - சாதிபத்தனாள் ஒன்று; சாந்
 திக்குத்துநாண்குனொன்று; அது
 கதைதழுவிய வருவது, 2, 20, 80,
 நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.
 நாடகமகள், 121, 435, 539 - 40.
 நாடகமடந்தையர் - தனியிலார், 499,
 நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.
 நாடகவழக்கு, 14.
 நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
 நாடாள் செல்லவர் வலனோத்தல், 542.
 நாடி எழுபத்தோயிரம், 103 - 4.
 நாடிகள் மூன்று, 103.

நாடிடையிட்டுக்காடிடையிடும் நீந்
 நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 226.
 நாடுகாண்காதை, 355.
 நாடுவாஞ்சுரக்கென்றேத்தல், 582.
 நாடொறும்வென்றுவென்றெடுத்த
 நாண், 198. [கொடி, 415.
 நாண்மகிழிருக்கை, 150, 170.
 நாண்முழவு, 106.
 நாணம், 421.
 நாணமுதலிய நான்கு, 433.
 நாணமுற்றோனவியம், 85, 87.
 நாணழிபூசல், 479.
 நாணிலி, 159.
 நாணுடைக்கோலம், 172.
 நாத்தூண் - கணவனுடன்பிறந்தான்,
 417, 429. [63.
 நாத்தொலைவில்லாநன்னாற்புலவன்,
 நாத்தையுச்சரிக்குமரபு, 105.
 நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.
 நாமகரணம், 404.
 நாமகள், 500. [500.
 நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392,
 நாயகப்பத்தி, 70, 116.
 நாயகமூர்த்தி, 283.
 நாயனார், 291.
 நாரணன், 534.
 நாரத்து - நாரத்தை, 318.
 நாரதசிகை, 458.
 நாரதமுனிவன், 187.
 நாரதர் - தேவவிரும்பு, பஞ்சபாரதிய
 மென்னும் இசைத்தமிழ்தூலாசிரி
 யர், 9, 176, 446.
 நாரதன் கலகப்பிரியன், 188.
 நாரை, 16, 260.
 நாலடியார் : இது பதினெண்கீழ்க்
 கண்க்குணள் முதலாவது; சைன
 முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
 கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-
 வெண்பாக்களையுடையது;
 பதுமலுரென்பவர் திருக்குறளிற்
 போல இதன்பொருளை அரம்
 பொருள் இன்பமென்னும் முப்
 பாப்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத்
துப் பாடல்களைத்தனித்தனியே
தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
றனர், 24, 160, 236, 276, 281,
393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாற்று, 101.

நாவல், 195.

நாவலந்தன்பொழில், 441, 531.

நாவலந்தணன், 392, 404.

நாவலந்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நாவிக்குழம்பு, 338, 351.

நாவியின் பிள்ளை, 524.

நாவினவின் மதுல், 494.

நாவொடுநவிலும், 146.

நாழிகைக்கணக்கர் - கழகையார், நா
ழிகைவட்டிலிவொருமாம், 140,
158.

நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.

நாழிகைப்பறை, 86, 106.

நாழிகைவட்டிலிவொர், 158.

நாள்விடேம்நல்லுயிர், 551.

நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,

நாளணி, 557. [186 - 7.

நாளணியோதை, 352.

நாளைச்செய்துவமறமெனின் இன்றே

கேள்விநல்லுயிர்நீங்கினும் நீங்கும்,

நாளொப்பினை, 557. [570.

நாளோலக்கம், 504.

நாத்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்
கம், 18, 208, 210, 449, 489.

நாத்காதவட்டகை, 145.

நாத்நாங்கு, 114.

நாறு, 261.

நாறுதல் - தோன்றுதல், 134.

நாறுநரந்தம் - நாரத்து, 318.

நான்கனுருபுவிரித்தல், 20, 312,

நான்மணிக்கடிகை: இது பதினெ
ண்மீழ்க்கணக்கினுள் இரண்டா
வது; கடவுள் வாழ்த்துன்பட
101-வெண்பாக்களையுடையது;
[சில பிரதிகளில் ௧0௭ - பாடல்க
ளிருக்கின்றன.] விளம்பிநா
கனுரென்னும் ஆசிரியரால் இராத்
தப்பட்டது; இதிலுள்ளவெண்பா
க்கள் விதியாகவேனும் விலக்காக
வேனும்இரண்டும் விரவியேறுமுள்
ள நந்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
இதற்குப்பழையவுரையொன்றுண்
டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிந்கே
ள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருங்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தணர் நவின்மவோதை,
339.

நான்மறையாளன், 298, 549, 567.

நான்மாடக்கூடல், 490. [ஊம், 32.

நான்முகத்தோன்படைத்தநாள்வரு

நான்முகன், - ஒருவகைமத்தாம்,

பிரமன், 106, 374.

நான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,

நானம் - நாதம், நெய், 45. [451.

நானுவிதமான செல்வம், 45.

நீக்கந்தக்கோட்டம், 242, 248.

நீக்கந்தன் - அருகன், 301.

நிகர் - ஒளி, 247.

நிகர்த்து - நேரொத்து, 193.

நிகர்மலர், 15, 241. [துள்ளுன்று, 81.

நிகஞ்சனம் - அழகக்கிரியைப்பிழை

நிசாளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

நிட்களம், 264. [106.

நிடதக்கை-இரட்டைக்கைகளுள்ளா

நிடாதம், 101, 457. [ஊம், 97-8.

நிணங்கொள்புலால், 208.

நிணச்சோறு, 160, 325.

நிணம், 330.

நிணம்படுகுருதி, 543.

நிணனுக்குருதி, 321.

நித்தல், 30.

நித்தல்விழவு - சிபி, 31 - 2, 186,

[589.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகடு

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திபுத்தன், 215, 494.
 நித்திபுத்தம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாடம், 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நிதித்திரன், 198.
 நிதிதுஞ்சலியனகர், 556.
 நிதியிள்கிழவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 றுள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாந்தகன்வரையுடையன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438.
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவினோதம், 434.
 நிமித்திகள், 5, 12, 590 - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமானவார்த்தை, 502. [371.
 நியாயம், 272.
 நிற்க்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிரந்தாமம், 284.
 நிரந்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [நல்லார், 11.
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நாகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - ஒழுங்கு, 554.
 நிரனிறை, 124, 130, 235, 252.
 நிராயுஷ்யம், 264, 284.
 நிரியாசம் (வாசம்), 154, 379.
 நிருத்தக்கைமுப்பது, 81.
 நிருத்தம், 76, 121.
 நிருத்தாங்கம், 90.
 நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவா
 சித்தல், 58. [255, 272, 522.
 நிருமித்தல், 51, 160, 163, 250,
 நிருமித்துவைத்தல், 47.
 நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிரைக்கழு, 414.
 நிரைகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 324.
 நிரைநிலமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிதவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழ்ப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதிர - வினாவு, 391.
 நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தினீஇயது,
 230.
 நிலந்தரு திருவினெடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பூ, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் நாலுவகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழ்ந்தசிலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிழைத்
 தலிலலை, 524.
 நிலம் பொறுதவினாயன், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கள், 15. [537.
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீண்முடியாற் பலர்தொழு
 நிலவரைப்பு, 173. [படிமம், 574.
 நிலவிற்பசங்கதிர், 333.
 நிலவு, 134.
 நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2.
 நிலவுப்பயன் கொள்ளுமுற்றம், 125,
 நிலனகழுளி, 427, 439 - 40.
 நிலா - ஒளி, 129, 494.
 நிலாக்கோட்டம், 242, 248.
 நிலாமுற்றத்திலிருந்து இளவெயில்து
 கர்தல், 378. [137, 153, 232, 563.
 நிலாமுற்றம், 49, 125, 131, 134,
 நிலாமுன்றில், 360, 562.
 நிலை - தன்மை, 519.

சூகூசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நிலைஅறுவகை, 81.
 நிலைஇய, 34.
 நிலைக்களம், 2.
 நிலைகெழுக்கடல், 3, 507.
 நிலைநின்றாடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுயர்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிலவந்து, 265.
 நிலப்பு, 338.
 நிலப்புத்தூக்கு, 59, 91, 382.
 நிழல் - ஒளி, 165.
 நிழல்காலுமண்டலம், 32, 561.
 நிழல்கானெடுங்கல்லின் ம ம ன் ம ம் ,
 நிழலணங்குமுருகு, 205. [145].
 நிருகுமானம், 63, 109 - 10.
 நிற்தல் (ஆசனம்), 371.
 நிறஞ்சிதைக்கவயம், 549.
 நிறப்புண், 549.
 நிறம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிறவாளத்தி, 105.
 நிறீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோற்றலாம், 369.
 நிறைகரத்தல், 152, 173.
 நிறைகுடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புக்கல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.
 நிறையருந்தாலை, 531.
 நின்றாடல், 89, 193 - 4.
 நின்றியூர், 403.
 நின்றேத்துவார், 140, 157.
 நின்னிந்நிரியேனென் தல், 219.
 நினையுங்கோள், 297.
 நீக்கல், 90.
 நீசம், 534.
 நீட்டித்திருத்தல், 401.
 நீடுநீர்வையை, 462.

நீண்மொழி, 566. [298]
 நீணிலங்கடந்தெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமளந்தோள், 178.
 நீணிலமளந்தோள் மகன், 194.
 நீணைக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489].
 நீயிரேஇதுசெய்வீராயினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260, 278.
 நீர்க்கீழரும்பு, 381.
 நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 536.
 நீர்த்துறை, 518. [334].
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நகைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259].
 நீர்நாய்வாளையெவளவிண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்படைவைகள், 278.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மலிவான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376].
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294].
 நீர்வேட்கையினால் மாள்வினித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 391,
 நீர்வேலிமூதூர், 591. [403, 570].
 நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீராணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீராணிவிழவு, 255, 488. [286].
 நீராவி, 256, 271, 521.
 நீராவிச்சோலை, 380.
 நீரின் குணமும்பகுதியும் நான்கு பய
 னும், 102 - 3.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சாகுள

நீரின் மைநிலை, 18.
 நீரின் திவேனில் தெறுநிலம்-பாலை, 18.
 நீலக்கச்சு, 440.
 நீலக்குதம்பை, 181, 197.
 நீலகண்டனார், 7.
 நீலகந்தி, 387.
 நீலகிரி, 537.
 நீலகேசித்திரட்டு, 524, 551, 565.
 நீலச்சாதருடை, 196.
 நீலத்தானை, 427, 439.
 நீலப்படாம், 153.
 நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.
 நீலப்போது, 207.
 நீலம், 211, 367, 387.
 நீலமணி, 168, 172, 497.
 நீலமணியின் குணம் பதினொன்று,
 குத்தம் எட்டு, சாதிநான்கு, நிறம்,
 368, 388.
 நீலமணியண்ணன், 193, 431.
 நீலமுகம், 293, 304.
 நீலமேனியெறையோன், 148, 168.
 நீலவிதானம், 36, 40.
 நீலன் - செங்குட்டுவதுடைய ஒற்ற
 ரித் தலைவன், 564, 566.
 நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,
 317, 322, 331, 509.
 நீலோற்பலம், 133.
 நீலிடை - காடு, 332.
 நீரூழ்விழி, 86.
 நீறு, 114.
 நீனிதம், 325.
 நீனிதமஞ்ஞை, 315.
 நுகம், 558.
 நுகர்தல் - பயன்கோடல், 378.
 நுகர்ப்பு, 210. [ன்று, 277.
 நுட்பம் - கரந்துறைகோள்களுளொ
 நுண்டுநில், 379.
 நுண்டொடர், 197.
 நுண்ணதிவுடையோர் நூலொடுபழகி
 தம் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்
 பேதைமைத்தே, 489. [585.
 நுண்ணியகல்லுக்குவெண்சிறுகுக்கு,
 நுண்பொறிவெண்ணை, 443, 452.

நுண்மணல், 184.
 நுண்மை, 80.
 நுண்வினைக்கம்மியர், 144.
 நுதல், 133.
 நுதல்கிழித்து விழித்தஇமையானாட்
 நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.
 நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,
 167, 356, 370.
 நுந்தை, 210, 590. [494.
 நுரையெனவிரிந்த நுண்பூங்கலிங்கம்,
 நுழைதல் - கழிதல், 271.
 நுழைவினை நுண்ணாண், 181.
 நுளைச்சியர், 17.
 நுளையர், 218.
 நுளையர்விரி, 17.
 நுளை, 363.
 நூபுரகங்கை, 307.
 நூபுரம், 180, 196.
 நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்
 றன்பெயரென்றும்பெயர்ந்தெரி கி ர
 து, 9, 115.
 நூல்யாப்பு (துகில்), 379.
 நூல்வழக்கு, 100.
 நூலணிமாப்பர் - பார்ப்பார், 345.
 நூலநிபுலவர் . அமைச்சர், 527.
 நூலால்நெய்த ஆடை, 369.
 நூலுணர்ச்சி, 282.
 நூலேணி, 440.
 நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.
 நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.
 நூழிலாட்டல் - கொன்றுகுவித்தல்,
 நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394.[544.
 நூற்சிதப்புப்பாயிரம், 32.
 நூற்றுவர் - துரியோதனன் முதலி
 யோர், 461.
 நூற்றுவரைக்கொல்லி, 415.
 நூன்முகம், 78.
 நூனெறிமாக்கள் - தபதிகள், 572.
 நேகிழ்த்துப்புணர்த்தல், 65, 100.
 நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல், 519.
 நெஞ்சுழிதல், 465.
 நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப்பொய்
 நெஞ்சு, 511.[ச்சான்றேறுவார், 165.

சூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை, 439.
 நெஞ்சையொதுக்கும் பிணி, 311.
 நெஞ்சொடுகூ மல், 87, 479.
 நெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.
 நெட்டுயிர்ப்பு }
 நெட்டெழுத்தைந்து, 105.
 நெடித்தல் - நீட்டித்தல், 429.
 நெடியமால், 168.
 நெடியாது - தாமதியாமல், 417.
 நெடியோன் - ஒருபாண்டியன், 168,
 302, 391, 495, 561. [220, 230.
 நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,
 நெடுங்கல்லின் மமன்மம், 164.
 நெடுங்காழ்க்கண்டம், 554.
 நெடுங்குளம் - பாண்டிநாட்டுள்ள
 தோளூர், 294, 305.
 நெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த
 ஒரு பாண்டியன், 28, 439.
 நெடுந்திசை, 230.
 நெடுந்துக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.
 நெடுநகை - மிக்கநகை, வெடிசிரிப்பு,
 நெடுநல்வாடை: இதுபத துப்பாட்டுள்
 ஏழாவது; 188 - அடிகளையுடையது.
 பாண்டியன்நெடுஞ்சே ழியனை
 மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார்
 நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினர்க்கு
 னியர்இயற்றியஉரையையுடையது;
 132, 247, 557, 561.
 நெடுநிலைமாடத்திடைநிலம், 335.
 நெடுநிலைமாடம் (எழுநிலை மாடம்),
 நெடுநிலைமாளிகை, 147. [42, 48.
 நெடுநீர் - மிக்கநீர், 355.
 நெடுநெறி - பெருவழி, 345, 347.
 நெடுமாராயவஞ்சி, 529.
 நெடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார்,
 நெடுமுடியண்ணல், 298. [462.
 நெடுமை, 308.
 நெடுமொழி - புகழ், பெருவார்த்தை,
 வீரமொழி, 358, 374, 507, 525.
 நெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 நெடுவேள் - காமன், முருகன், 511,
 நெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குள்
 று, 511.

நெய் - புழுகு நெய்; இது கூந்தற்க
 ணியப்படுவது, 133, 147, 430.
 நெய்த்தல், 387.
 நெய்தல் - நெய்தம்பூ, நெய்தனிலம்,
 14, 17, 200, 214, 343, 360,
 376, 388, 493.
 நெய்தலங்கானல், 184, 199, 201,
 நெய்தலியாழ், 453.
 நெய்தற்குட்பொருளுமுதற்பொரு
 ளுமுரிப்பொருளும், 16 - 7, 218,
 நெய்தற்பறை, 106. [252.
 நெய்தற்றினை, 14. [பொழுதும், 16.
 நெய்தற்றினைச்சிறுபொழுதும்பெரும்
 நெய்தனிலத்துக்கு விலங்கில்லையென்
 நெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.
 நெய்ம்முறை, 429, 441.
 நெய்யணி, 126.
 நெய்வாசம் - புழுகுநெய், 180, 336.
 நெரித்தல், 193, 277, 549.
 நெருநல், 251.
 நெல், நெல்லு, 29, 155, 182, 199,
 நெல்லி, 195. [390.
 நெல்லிச்சிவரிக்கூத்துள்ளொன்று, 88.
 நெல்லின் பொழில், 403.
 நெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு
 விரல், 115. [தல், 278.
 நெல்லுக்கவரித்தொங்கல்போலவிரை
 நெல்லுடைக்கொள், 496.
 நெல்லையரிந்துடோரிடல், 279.
 நெளி - ஓராபரணம், 197.
 நெளிதல், 90, 275.
 நெத்தகிரோடு அறுகையுங்குவனையை
 யுக்கலந்துமாலேதோடுத்தல், 279.
 நெத்திடை, 104.
 நெத்திடைக் கடாவிடல், 279.
 நெற்பயிர்மலைச்சாரலில்லிநைதல்,
 நெற்பொரியும் வெம்மைய, 18. [306.
 நெற்றி, 441, 573.
 நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டியுமாம், 412,
 நெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 நெறியருமை, 305.
 நெறியிருங்குஞ்சி, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௬௬

நெய்யிலீங்கியோர், 357.
 நெய்யிலீங்கியோர் நீரலகூறினுமறியா
 மையென் தறியல்வேண்டும், 266.
 நெய்யில், 217.
 நேமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,
 நேமிநெடுந்திண்டேர், 215. [403.
 நேயம், 548.
 நேர்கட்டி, 154, 385. [378.
 நேர்கட்டிமுதலிய அறுவகைக்கூட்டு,
 நேர்கட்டி முதலிய ஐந்து, 367.
 நேர்கூச்சுக்கிலி, 197.
 நேர்ந்த - பொருந்தின, 215.
 நேர்மை, 50.
 நேரடி, 55.
 நேராதார், 529.
 நேரியன், 186.
 நேரிவாயில் - உடைதழுவின் தெற்குவா
 யிலின்கண்ணதோளூர், 552.
 நேரொத்து, 193.
 நோச்சி, 266, 287, 371.
 நொச்சியார், 218.
 நொசிதவம், 265.
 நொடி, 85.
 நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.
 நொடிதரும் - பாடும், 218.
 நொடிபயிற்றுவான் (தாய்), 433.
 நொடை - விலை, 200.
 நொடைநவிலம்மகூஉ, 183.
 நொடையாட்டியர் - விற்றும்களிர்,
 நொண்டுகொள்ளல், 259. [138, 155.
 நோக்கினரகண்ணிடத்தேதற் தெ தா
 ழிலை ிறுத்துவோர், 156.
 நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
 ளொன்று, 80, 193.
 நோக்கெதிர்நோக்கல், 188.
 நோதக - நோவுதக, 126.
 நோதகவு, 417,
 நோதிதம் - நொந்ததிதம்; பாலைப்
 பன்னவின் றிறமைந்தனுளொன்று,
 128, 135, 354.
 நோய் - உடம்பிப் பிழைவு, 421.
 நோலை - எட்டக்சிவு, எள்ளுருண்டை,
 141, 160, 315, 325.

நோவுதகவு, 429.
 நோற்றுணல்யாக்கை, 265.
 நோன்பு, 36, 245, 252, 644.
 பஹாரம், 277. [331.
 பஹுழிசைக்கொச்சுக்கலிப்பா,
 பஹுளியாறு - குமரியாற்றிற்குத்
 தெற்கின்கணைய ஓராறு, 230,
 பக்கநெறி, 310. [292, 302 - 3.
 பக்கப்பிரதியோகம், 81.
 பக்கம் - திதி, 237, 269.
 பக்கம்புடைகொள்ளல், 340.
 பக்கமண்டலி, 81.
 பக்கமலை, 302.
 பக்கல், 77, 212.
 பக்கவஞ்சிதம், 81.
 பக்குவம், 11.
 பகடி, 89.
 பகடு, 17, 558.
 பகர்தல் - விற்றல், 2, 154.
 பகல் - அரையாமம்; நான் (ஆகுபெ
 யர்), 48, 135, 247, 298.
 பகல்செய்வான், 217 - 8.
 பகல்செல்வாயில், 12, 590.
 பகல்செலுமுதிர்ந்த படர்கூர் மாலை,
 பகல்மாய்ந்தமாலை, 560. [554.
 பகல்வாயில் - பகற்றேற்றுநிறவாயில்,
 கீழ்த்திசை, 248.
 பகல்வெய்யோன், 213, 537.
 பகலில் விண்மீன்விழுதல்உற்பாதமெ
 பகவதியான், 89. [ன்பது, 480.
 பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.
 பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 340.
 பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுங்
 பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.
 பகுசருதியாகமம், 284.
 பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.
 பகுதிப்பொருள் விருதி, 236, 272,
 பகுவாய்-அந்காக்கும்வாய், 171-2.
 பகை - ஆறநரம்பும் மூன்றநரம்பும்,
 உட்பகை, 160, 222, 234, 534.
 பகைதொடர்பொருளில், குவவுருட
 வருதல், 486.
 பகைநரம்பு, 218, 224.

பகைநரம்புநாங்கு, 233 - 4.

பகைப்புலம், 542.

பகைபுறம் - பகையிடம், 143.

பகையணங்கு, 293.

பகையின்மைவருணனை, 332.

பகைவர்துஞ்சுதலுந்தபொழுதில்

ஊர்க்கொலைசெய்யும்பவன், 331.

பகைவர்தாட்டிந்தபகலிற்சுடகைநருதல்

உற்பாதம், 162.

பங்கம் (துகில்), 379.

பங்களர், 530.

பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.

பங்குனிமுயக்கம், 362.

பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,

195, 225, 379.

பச்சிலைக்கொடியும் மாலையும், 523.

பச்சிறைச்சி, 155.

பச்சை, 388.

பச்சைக்கழல்பொலுங் கண்ணையுடை

பச்சைமாலை, 76 - 7. [யகூளி, 165.

பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.

பச்சைவெயில், 129.

பசுத்தல் - பொன்னிறங்கொள்ளுதல்,

பசுந்தமேனி, 335, 347. [129.

பசாசுக்கைமுன்று, 95.

பசாசுகணம், 168.

பசிப்பிணி, 395, 407.

பசிமுதலியனநீங்குகவெனவாழ்த்த

பசு, 491. [ல், 159.

பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி

அலைத்தலைநீருட்டல், 409.

பசுந்கூட்டு, 154.

பசுந்தலை, 160 - 61.

பசுந்துணிப்பிடர்த்தலை, 482.

பசுமறையத்தேடிய பொருளுடையவ

ன், 400, 412.

பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து

கன்றைத் தேடிவருதல், 401, 413.

பசுவெயில், 130.

பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.

பஞ்சடியாயம், 577.

பஞ்சதாளப்பிரகந்தம், 74 - 5, 119-

பஞ்சதாளம், 59.

[20.

பஞ்சநமஸ்காரம், 276.

பஞ்சபரமேட்டிகள், 255, 270.

பஞ்சபாண்டவர், 460.

பஞ்சபாரதியம்: இது தேவவிருடிநார

தர் செய்த இசைத்தமிழ்தூல்; தம்

முடைய காலத்திலேயே இந்நூலி

ந்துபோயிற்றென்று அடியார்க்கு

நல்லாரொழுதியிருக்கின்றனர், 9,

பஞ்சமந்திரம், 260. [233.

பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையாதல்,

பஞ்சமம், 101, 457. [276.

பஞ்சமரபு: இஃது அறிவனுரென்னு

ம் ஆசிரியராம் செய்யப்பட்ட

இசைத்தமிழ்தூல்; சிலப்பதிகார

வுரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு

நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட

தூல்களுளொன்று, 10, 190.

பஞ்சரம், 224.

பஞ்சலித்தல், 278.

பஞ்சலோகம், 193.

பஞ்சவர், 448, 461,

பஞ்சவன், 482, 533, 581.

பஞ்சவாசம், 138, 155.

பஞ்சாக்கரம், 297.

பஞ்சி, 87, 180, 499.

பஞ்சு (துகில்), 379, 563.

பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.

பட்டடை - இளநரம்பு, 66, 111,

பட்டது - வினைந்தது, 2. [205.

பட்டப்பெயர், 399.

பட்டம், 117, 669.

பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,

72, 117, 532, 535.

பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.

பட்டாடை, 369,

பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,

வித்தியாமண்டபம், 143, 163,

பட்டிம. - படிது, 490. [564.

பட்டிம. த்துப்பிள்ளையார் புராணம்,

490.

பட்டிமண்பாக்கத்துமன்றத்தில் உலக

நோம்பிகள் இட்ட சிலாதலம்,

280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௪௦௧

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் உள்நகர், 141, 159, 183, 247, 263.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்டுள் ஒன்பதாவது ; நூக - அழகையுடையது ; சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூருநத்திரங்கண்ணனார் பாடியது ; நச்சினூர்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்டது, 47, 125, 143, 252, 543. பட்டினம், 142.

பட்டினாவர், 155.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டொவரவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் வரதிகள், 399, 412. [412.

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,

பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.

பட்டுக்கள், 140.

பட்டுச்சாவியர், 154.

பட்டுதூல், 154, 389.

படகம் - ஒருகைத்தோற்கருவி, 106.

படங்கு, 366, 554.

படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம், தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189, 190, 314, 411. [236, 337, 348.

படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,

படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.

படர்குதும், 298.

படர்கொடி, 220.

படர்நோய், 266, 335.

படரா - செல்லாத, 484.

படருதுமாலை, 226. [132 - 3, 543.

படலை - இலைத்தொட்டி, 118, 126,

படாகை - பெருங்கொடி, 147, 369,

படாதன் - அடாதன், 247. [390.

படாம், 137, 153, 174.

படி - புகழ்கம், வடிவு, வேடம், 35,

படிக்கட்டளை, 122. [249, 506, 588.

படிக்கல், 76.

படிதம் - கோவாங்கு, 178 - 9, 367,

படிதல், 293. [387.

படிந்தவாடல், 80.

படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம், 589.

படிமத்தான், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றதல், 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றனார் - கடைச்சங்கப்

புலவர்களுள் ஒருவர், 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிவம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395, 407.

படுக்கை, 198, 253.

படுக்கையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல், 105, 190. [474.

படுதல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

படுபொருள் - புதைபல், 464, 506-7.

படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

படைக்கல், 436. [234, 454.

படைக்கலம், 193.

படைக்கிழவன், 220. [140, 158.

படைக்கும் விழவுக்குங் கொட்டுவார்,

படைகுடி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்

குரியன, 165.

படைகெழுமாக்கள், 142.

படைச்சிறுக்கன், 224.

படைச்சிறுபிள்ளை, 220.

படைத்தலைவர், 167.

படைத்துக்கோட்பெயர், 443, 452,

படைப்புவி, 365. [454.

படைமூன்று, 159. [347.

படையமைச்சேக்கைப்பள்ளி, 335,

படையுள்படுவோன் - சின்னமுதி,

220, 231.

படைவிலக்கு, 58, 82.

படைவிலங்குதடக்கை, 512.

பண், 63-4, 101, 191-2, 204 - 5,

226, 248, 278, 349 - 50.

பண்களின் திறம், 366, 384.

பண்களிபாடல், 563.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.

பண்டசாலை, 164, 200.

பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.

பண்டம், 46, 138, 160.

பண்டி, 182.

பண்டிதன், 88. [லேத்தமொழி, 35.

பண்டேயத்தமொழி-பண்ணைத்தொ

பண்டையோர், 571.

பண்ணமைசிலம்பு, 2.

பண்ணமைமுழவு, 66, 106.

பண்ணல், 64, 91, 203.

பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்

பட்ட குறிக்கோள், 59.

பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.

பண்ணவன் - கடவுள், 264, 284.

பண்ணுத்தி, 105.

பண்ணிகாரவருக்கம், 199.

பண்ணியப்பகுதி, 183.

பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.

பண்ணியல் மடந்தையர் - இசையறி
வார், 499.

பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.

பண்ணிலக்கணம் பதினொன்று, 66,

பண்ணின்பயம், 423. [354.

பண்ணீர்மை, 61, 63, 69, 108,

பண்ணீர்வண்டு, 341. [110, 113.

பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.

பண்ணுநிலை, 61, 69, 102.

பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.

பண்ணும் - செய்யும், 114.

பண்ணுவார், 140.

பண்ணென் நதற்குக் காரணம், 105.

பண்ணை - ஓடை, தோட்டம், 44,

292, 342, 355, 370. [221.

பண்ணைக்கண்டத்தாற்பாட்டுத் தல்,

பண்ணான்கு, 78, 109, 289.

பண்ணான்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்

தல், 453. [த பாட்டு, 278.

பண்ணி நத்திற்சேர்ந்துபழிப்போதா

பண்ணின் தநிலை, 113.

பண்ணாற்றுமுன்று, 65, 68, 110,

பண்படுத்தல், 131. [112, 234, 350.

பண்பு, 37, 408.

பண்புகொள்பெயர், 370. .

பண்புத்தொகை, 129.

பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.

பண்பொட்டு, 170, 236, 274.

பண்பொட்டுவிரித்தல், 13, 133.

பண்மாறு, 120.

பண்முறைமை, 224.

பண்மொழிநரம்பு, 151.

பண்வகை 204.

பண்வாவு, 66, 111.

பணி - வேலை, 156. [21.

பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,

பணித்தட்டார், 199, 434.

பணித்தல் - அருளிச்செய்தல் ;

திசைச்சொல்; "பணிவிடை"

யென்னும் வழக்கு, 231.

பணிப்பெட்டகம், 376.

பணிப்பொத்தி (துகில்), 379.

பணிபண்ணுமிடம், 199.

பணிமொழி, 220, 300.

பணிமம், 35, 40.

பணிவிடை, 231, 346, 348.

பனை - பந்தி, 209, 402.

பனைநிலைப்புரவி, 339, 352.

பத்தர், 203, 260, 561.

பத்தராவு, 9.

பத்தன், 88.

பத்தி, 116, 194, 196.

பத்திக்கேற்று, 53, 172.

பத்திபாய்தல், 387 - 8.

பத்திரகாளி, 482.

பத்திரம், 88.

பத்திரி, 22, 40, 395, 407, 490,

பத்திரிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,

30, 527 - 8.

பத்திரிக்கல்கால்கொண்டது 46-7.

பத்திரிக்கோட்டம் } 30, 572, 589

பத்திரிக்கோயில் }

பத்திரிப்பெண்டிர், 27, 398, 410,

469, 474, 491, 520, 526.

பத்திரிமகளிர், 5.

பத்திரியையுயர்ந்தோடுத்தல், 3, 4.

பத்திரியைப்பலந்தொழுதல், 519.

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.
 பதஞ்சலியோகசூத்திரம், 371.
 பதணம், 266.
 பதம் - உணவு, 498, 570.
 பதம்வீழ்ந்தாடல், 178.
 பதாகம், 92.
 பதாகை, 97, 222, 224, 370.
 பதாகை இரண்டு, 98.
 பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.
 பதாகைமுதலிய இருபத்துநான்கு
 பதாகையாடை, 354. [ஹைக்கை, 60.
 பதி, 34, 298.
 பசிகச் செய்யுள், 305.
 பதியிலாரிற் குடிக்குத் தற்பட்டோர்க்
 குச்செய்யுற்தண்டனை, 381.
 பதியிலாரிள்ளீதிவிரண்டு, 384.
 பதியிலார், 20, 158.
 பதியெழுவறியாப்பண்பு, 391.
 பதியெழுவறியாப்பழங்குடி, 34, 38.
 பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க
 ப்புலவர்களியந்திய எட்டுத்தொ
 கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்
 பதினமரை பாடியது; இத்
 தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே
 ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்
 அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்
 என்ருப்புலப்பெம். இஃது ஒவ்
 வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த
 னாறுபாட்டுக்களையுடையது; பத்
 துப்பகுதிகளாகப் பருக்கப் பட்
 டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்
 பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்
 பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;
 12, 23, 260, 415, 504, 520 -
 22, 527, 531, 535, 552-3, 558-
 60, 566 - 9, 573, 580.
 பதினாறுபடலம், 205.
 பதினோராடல், 20, 26, 80, 89,
 179, 190 - 92, 194, 204, 289.
 பதினோராடவிந்சுத்து, 91.
 பதுமகோசிக்கை, 92, 94.
 பதுமகோசிகம், 97.
 பதுமத்துப்பாயல், 516.

பதுமம், 367, 387.
 பதுமராகம், 387.
 பதுமாசனம், 232 - 3.
 பதுமாஞ்சலிக்கை, 97.
 பதுமுகம், 195, 232.
 பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.
 பந்தர் - சிழல், 143, 163, 271,
 334, 342, 369, 416, 564 - 5.
 பந்தி, 339.
 பந்திகோசிகள், 346.
 பந்து, 88, 315, 317.
 பப்பரப்பெண்டு, 88.
 பப்பறை, 88.
 பயங்கெழுமாநகர், 42.
 பயச்சுவையலினயம், 83. [46, 203.
 பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,
 பயம்பு - யானையைப்படுக்குக்குழி,
 பயறு, 390, 496. [523,
 பயன் - பால், 417.
 பயன்மெறிக்கேள்வி, 549.
 பயனிலகூறுவோர், 265, 432.
 பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.
 பயிர்தல், 536.
 பயிர்வண்டு, 204.
 பயிரும்யாழ், 499.
 பயிலக்கட்டல், 197.
 பரகதிமிழக்கும்பண்பு, 395.
 பரகதியோர், 168.
 பரசல், 72, 527.
 பரசியேத்தல், 481.
 பரஞ்சோதிமுனிவர், 22.
 பரண், 522.
 பரணர், 7.
 பரணி, 117, 508.
 பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை
 விரும்புவோர், 150, 170-71, 432.
 பரத்திலொளியோன், 263, 283.
 பரத்தை, 151, 286, 359.
 பரத்தையர் செல்வமில்லாதவர்களை
 விரும்பாரென்பது, 299.
 பரத்தையர்வீதிவருணனை, 380-84.
 பரதாமுரர், 147, 167, 184, 201.
 பரதசேனுபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரதசேனபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
லாரென்னும் ஆசிரியரால் வெண்
பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடகத்தமி
ழ்நூல்; சிலப்பதிகாரவுரையெழுது
வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
கோளாகக்கொண்ட நூல்களுளொ
ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் நூல்களு
ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
நூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
நல்லாரெழுதியிருக்கின் தனர், 9.

பரதம்விரவியக்நோதம், 193.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
42, 167, 213, 216, 509.

பரதவர் - பட்டினவர், வணிகர், 138,
155, 167, 183, 200, 566.

பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
பின்பெயர், 509 - 10.

பரதேசங்கள், 42.

பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.

பரப்பு - கடல், 361.

பரம்புநீர்க்கன்கை, 556.

பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
பேரம்பைஏவல்கொண்டது, 563.

பரமபதம், 309.

பரமபுருடன், 192.

பரமன் - மேலான்வன், 263, 283.

பரமாகமத்திலுந்திரவியாகரண

பரமாகம், 310. [முன்னமை, 293.

பரமேட்டிகர்ஐவர், 255, 270.

பரல், 114, 275.

பரல்வெங்கான், 332.

பரலோகம், 464, 468.

பரவர், 155.

பரவலும்பரவுமின், 514.

பரவிடமில்லை - புகழ்ந்துமுடியவொ

பரவுக்கடன், 331. [ண்ணது, 426.

பரப்பகை, 259, 273, 276.

பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓரந்

பராரை, 369. [தணன், 504.

பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்

கனுள்ளன்று, 81.

பரி - செலவு, மிகுதி, 167, 286.

பரிக்கலை, 316.

பரிக்காரர், 493.

பரிக்குதிரை, 544.

பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.

பரிகரம், 224, 577. [515, 591.

பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,

பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.

பரிசம், 121.

பரிசமலை, 122.

பரிசனமகளிர், 201.

பரிசாரம், 45, 54.

பரிசில், 20.

பரிசு, 290,

பரிசை, 160.

பரிஞானம், 281.

பரினாமம், 162 - 3.

பரித்தல், 315.

பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,

311, 380, 498.

பரிதியஞ்செல்வன், 18.

பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்
தாவது; ஒருவகைப்பாவின பெய

ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா

வாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடை

ச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்

லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த

எழுபது பாடல்களையுடையது;

அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,

நக - குமரவேளுக்கும், க - காடு

ழாளுக்கும், உசு - வையையாற்றி

ற்கும், ச - மதுரைக்குமாகப் பகு

க்கப்பட்டுள்ளன; இதனைத்தொ

குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்

இன்னொன்று புலப்படவில்லை.

இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ

ழுது கிடைத்தவை இருபத்து

நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில

உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி

களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே

லழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரை

யையுடையது, 7, 128, 223, 230,

293, 322, 339, 359, 392, 468,

502, 513, 518, 561.

பரிபாடற்பா, 14.
 பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283,
 பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
 பரிமுகவம்பி, 341.
 பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
 பரியகம்-சரி, பாசித்தாமணி 180-81,
 பரியட்டக்காசு (துகில்), 379.
 பரியம், 76.
 பரியாசகர், 158.
 பரியாயம், 466.
 பரியாயவணி, 54, 371.
 பரியாயவாய் பாடு, 133.
 பரிவட்டணை, 203.
 பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
 273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
 பரிவுறுவெற்றெய்-மதிதெபாறி ஒருள்
 பருக்கை, 273, 343, 432.
 பருகுங்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
 வாயிற் பருகுங்கூற்றம், 172.
 பருத்தி, 138.
 பருத்தினூல், 154, 389.
 பருத்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
 பருந்துரிழுவெனப்பாவுமுரையும்,
 பருமணல், 88. [யுடையது, 132.
 பருமம் - பதினெட்டுக் காவையை
 பருமுத்து, 132, 166.
 பருவநாள், 31.
 பருவப்புயல், 277.
 பருவம், 582.
 பருவமழை, 303.
 பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பஸ்குதல், 322.
 பஸ்யாணைச்செல்லுகழுக்குட்டுவன்,
 பஸ்லக்கு, 330. [504.
 பஸ்ஸம் - நுருபெரெண், 252.
 பஸ்ஸவம் - தளிர், 81, 387.
 பஸ்ஸாங்குழி, 89.
 பஸ்ஸாண்டு, 395.
 பஸ்ஸி, 198.
 பஸ்ஸியம், 72, 339, 544.
 பஸ்ஸிருங்கூற்றல், 45, 313.
 பஸ்ஸுயிரோம்புதல், 332.

பஸ்ஸோர்க்குறித்தமுதறநிலைப்பெயர்
 பஸ்வரிக்கூத்து, 88. [429
 பஸ்வனைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
 பஸினப்பாட்டு, 9.
 பஸகை(வயிரத்தின்குணம்), 367, 386.
 பஸகைவாள், 88.
 பஸசர்க்கு, 155, 362.
 பஸதேவர், 148, 168, 190, 241,
 356, 370, 442, 444.
 பஸதேவர்கோயில், 247.
 பஸதொகையும்விராய்வந்துஒருசொன்
 னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
 வற்றோடுமுடிதல், 206.
 பஸபடைப்பாகியசெல்வம், 54, 406.
 பஸபண்டம், 164, 184, 200, 201.
 பஸபண்டம்விந்நார்க்கடை, 183.
 பஸம் (பொருள்), 496.
 பஸரமிணம், 518.
 பஸவருக்கத்துநெல், 278.
 பஸவாய் ஒன்றானமுடிக்கு, 369.
 பஸா, 259, 295, 306, 417, 430.
 பஸாப்பழம், 274, 523.
 பஸா பூவாதேகாய்த்தல், 417, 430.
 பஸி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
 பஸிக்கொடை, 142. [331.
 பஸிகன்மம், 243.
 பஸிபீடம், 31, 325.
 பஸிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
 பஸிபெறுபூதம், 497.
 பஸிமன்று, 390.
 பஸிமுகம், 322.
 பஸிமுன்றில், 318, 327.
 பஸியிடுதல், 431, 463.
 பஸியிடுமிடம், 30.
 பஸிபூட்டுதல், 160. [295.
 பஸகாரணம் - பிறப்பிற்குக்காரணம்,
 பஸகாரணி - அழகர்மலையிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பஸகாரணியில் ஆடிஞால் எய்தும் பய
 பஸணம், 38. [௪௪, 295.
 பஸத்தொடர்பு, 28.
 பஸத்தருபாசம், 265.
 பஸம், 249, 253, 325, 404, 477.

எஃசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.

பவழஞ்சேர்ந்தபல்காழ், 132.

பவழம், 197.

பவழவனை, 127, 181, 196.

பவளக்கலை, 215.

பவளக்கோவை, 131, 377.

பவளக்கோவைவட்டினுற் செய்தது

மேகலை, 132.

பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.

பவளத்திரள் கால், 147.

பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்

நிழமுதலியன், 368, 389.

பவளத்தூண், 166. [326, 582.

பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,

பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.

பழங்கடன், 313.

பழங்கடன்கொடாமையின்வேட்டுவ

மகளிர் கட்டுகொடாது மறுத்தல்,

329.

பழங்குடி - தொன்றுமரபு; ஆதிகா

லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,

பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.

பழம்பூ, 216.

பழம் மூன்று, 31, 179.

பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி

னெண்டீழ்க்கணக்குகளுள்ஒன்று;

முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி

களுள் ஒவ்வொன்று இதுதிக்கண்

அமைந்த நாளாறு வெண்பாக்க

ளையுடையது; தூலாசிரியர் சைன

நாகிய முன்றுறையரையனார்; இது

ற்குப் பழையவுரையொன்றுண்டு;

22, 218, 244, 250-51, 397, 419,

484, 503 - 4, 555. [592.

பழவிதல் மூன்று, 262, 267, 512.

பழவினையுருத்தல், 585.

பழனத்தாமரை, 260.

பழனர், 556. [476.

பழிதூற்றுங்குடியதாகியமதுரை,

பழிதூற்றுதற்குக் காரணமாகிய பா

பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.

பழியொடுபடராப்பஞ்சுவன், 533.

பழுது - உடம்பு, 473, 478, 486.

பழுமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம், 489. [358.

பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,

பழையவன், 282.

பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு

நிலமன்னன்; இவனதுகாவன்மர

மாகியவேம்பைச்சேரன் தழித்தான்,

பள்ளம், 305. [553.

பள்ளர், 261, 278.

பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட

பம், 114, 127, 131, 148, 169,

198, 256, 276, 293, 301, 304,

335, 347, 371, 403, 522, 551,

பள்ளித்தாமம், 134. [557.

பள்ளியமை, 516.

பள்ளியுணர்த்துவான், 128.

பள்ளியெழுச்சி, 134.

டள்ளியெழுச்சிமுரசு, 339, 450.

பள்ளியோடம், 265, 286, 376.

பளிங்கு, 368.

பற்பைமகொட்டல், 344.

பற்றல், 90. [374.

பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பமின்மை,

பற்றாக்கை, 402, 414.

பற்றாயம், 164. [383, 455, 588.

பற்று - வாரப்பாடல், 74, 119, 176,

பற்றுக்கொடி, 422.

பற்றுக்கோடு, 405.

பற்றுள்ளம், 374.

பற்றத்தலை, 545.

பறம்பர், 156.

பறம்பின் தாழ்வரை, 514.

பறவைபாட்டடங்கல், 217.

பறழ் - (புலிக்)குட்டி, 523.

பறிக்குங்கருவி, 436. [324.

பறித்தல் - அபகரித்தல், 71, 278,

பறை-ஒருவகை வாத்தியம், மறித்தள

க்குங்கருவி, 317, 373, 389-90,

518, 563.

பறைக்கட்பேய்மகள், 543.

பறைக்கண், 369.

பறைக்குடும்பு - பல்வரிக்கூத்தினு

பறைமை, 89. [ளொன்று, 88

பறையர், 261, 278.
 பறையதைகின்றார் வார்த்தை, 532.
 பறையிசையருவி, 522. [564.
 பறையூர் - சேரநாட்டுள்ளதோறார்,
 பன்மணிக்கோவை, 197.
 பன்மலைநாடு, 230.
 பன்மீன்றானை, 332.
 பன்முறைக்கருவியர் - படைக் கு ம்
 விழவித்கும்கொட்டுவார், 140,
 பன்மைத்தன்மை, 37, 404. [158.
 பன்றி, 396, 402, 408. [324.
 பன்றிக்கொம்புக்குப்பிடைபயுவமை,
 பன்றிக்கொம்புபோலப்புறப்பட்ட
 பன்றிப்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.
 பன்றிப்பொறி, 414.
 பன்றிமுகக்கடகு, 366, 385.
 பன்றிலை, 366.
 பன்ங்குரும்பை, 278.
 பன்ந்தோடு, 529, 581.
 பனி-ஒருநோய் (குடநாட்டுவழக்கு),
 பனிகாந்தகண், 422. [164.
 பனித்தல் - நடுங்கல், 123, 144.
 பனித்தலைப்பட்டோனவினையம்,
 பனிநீர், 379. [85-6.
 பனிமாசு, 378.
 பனியாசு, 362.
 பனை, 200.
 பனைக்கொடி, 191.
 பனைப்போழி, 529.
 பாக்கம், 160, 183, 213.
 பாக்கு, 147, 389.
 பாகடுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.
 பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
 பாகர், 393, 405, 523. [106.
 பாகல் - பனா, 430.
 பாகவத்புராணம், 449, 516.
 பாகவரு, 109.
 பாகன், 223.
 பாகு, 155, 280, 393, 587.
 பாகுகாயும் குழிசி, 413.
 பாகுடம், 28, 221, 539.
 பாங்கன் தலைவினை வியத்தல், 208.
 பாங்கு - பகுத்திரார், 433.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.
 பாசண்டம்-தொண்ணூற்று வகைச்
 சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,
 248, 539.
 பாசண்டன், 585 - 6. [145.
 பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,
 பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.
 பாசவர் - இலையமுதிவார்; கயிறு
 திரித்துவிட்பார்; பச்சிமைச்சி,
 குட்டிமைச்சிவிட்பார்; வெற்றிலை
 கட்டுவார், 138, 155.
 பாசறை, 159, 231, 542, 548, 561.
 பாசித்தாமணி, 181.
 பாசிலை, 346.
 பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.
 பாசிலைபொதுளியபோதுமன்மம்,
 பாசாரம், 236, 348. [505.
 பாட்டாணமை, 349.
 பாட்டிடைவைத்தகுதிப்பு, 441.
 பாட்டிமார், 392.
 பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,
 90, 120 - 21, 190, 334, 337,
 430.
 பாட்டுக்கடைத்தவாச்சியங்கள், 79.
 பாட்டுக்கருக்குவரவுவகுத்தல், 82.
 பாட்டுக்கருக்குறுப்பு, 82.
 பாட்டுடைச்செய்யுள்-பல்பாக்களோ
 டு உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா
 ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
 பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள்,
 4, 10, 24, 28.
 பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.
 பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காவி
 பாட்டுமடை, 204, 515, 517 - 9.
 பாடகச்சீமடி, 257, 556.
 பாடகம் - காலணிகளுவொன்று
 (துகில்), 180, 196, 379, 564.
 பாடமாற்றல், 153.
 பாடமை சேக்கை, 245.
 பாடல் - ஒலித்தல், பாட்டு, 25,
 173, 187, 189, 217, 383, 497.
 பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
 107, 119.

எஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாடல்சாஸ்திரம்பு, 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்றொழில்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டிணை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடு - இறந்துபடுதல், டடுக்கை, பெருமை, 228, 244, 251, 253, பாடுகம், 515, 519. [520.
 பாடுகம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242, 248 - 9, 586. [549.
 பாடுதுறைமுற்றியகொற்றவேந்து, பாடுவான் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடவேறுபட்ட தேயத்து மிடுலச்சர், 200. [349.
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5, பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டரங்கம் - பதினோராடலுள்ளோன்று; அது வாநோராகிய தேரில் முன்னின்றதிசை முகன்காணும் படி பாரதிவடிவாகிய இறைவன் வெண்ணீர்த்தை அணிந்தாடியது; இதற்குறுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.
 பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.
 பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது, பாண்டி, 366. [238.
 பாண்டி நாடு, 30, 31, 589.
 பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230.
 பாண்டியருட் கவியரங்கேறினர் எழு பாண்டியரைச்சந்திரகுலத்தோரென்றல், 124, 131, 332, 344, 553.
 பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288, 322, 331, 363, 391, 403, 434,

440-41, 450, 459, 467, 472, 477, 481, 495, 512, 527, 552, 577. [520.
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது, பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இந்திரன் முடிமேல் வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன் கடல்வழிப்பலம்பநிறிந்தது, 292, 302. [292, 302.
 பாண்டியன்கடலில்வேலைவிட்டது, பாண்டியன்கைகுகைத்தது, 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்செங்கோல், 332. [512.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன், 493, பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது, 29, 303.
 பாண்டில் - இரண்டுருளைச்சகடு, கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543.
 பாணர், 121, 149 - 50, 156, 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64, 109, 114, 190, 192, 204 - 5, 212, 224, 289, 337, 365, 445, 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமுன்று, 177.
 பாணியர், 544.
 பாணிவரி, 539.
 பாணிவிகற்பம்பதினோன்று, 91.
 பாத்தருநால்வகைமறை, 564.
 பாத்தரும்பண்பு - பகுத்தலரியபண் பாத்தி, 274. [4, 300.
 பாத்தில்பழம்பொருள் - பகுத்தற்கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன், 264, 284.
 பாத்தக்காப்பு, 357, 505. [180, 196.
 பாத்தசாலம் - காலணியுள்ளோன்று, பாத்தசைலம், 308.

பாதம் ஐவகை, 81.
பாதாள கங்கை, 307.
பாதிரி, 87, 318, 327, 352, 430.
பாப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.
பாம்பணைப்பள்ளி, 304.
பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.
பாம்பின்பல்லில் துளையுண்டென்பது,
பாம்பு, 194, 314, 343.
பாய் - பரந்த, 140, 468.
பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை, 317,
பாய்ச்சத்தேள், 251. [319, 337.
பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.
பாயற்பள்ளி, 293.
பார், 279.
பார்த்திபன், 167, 510.
பார்ப்பனக்கோலம், 491.
பார்ப்பனத்தோழி, 55.
பார்ப்பனமகன், 494.
பார்ப்பனவாகை, 505.
பார்ப்பனி, 247, 406, 585 - 6.
பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
491, 504, 506, 569.
பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
பார்வதிலோசனம் - தாளத்துளொன்
று; அது 16 - மாத்திரையை
யுடையது, 59, 91.
பாரசவர் - ஒருசாகியார், 10.
பாரடைவலை, 183.
பாரணை, 106.
பாரதயுத்தம், 545, 547.
பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
பாரதியரங்கம், 177, 192.
பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
பாரம், 80, 88.
பாரன், 89.
பாராட்டல், 35, 229, 421.
பாரிசம், 103.
பாரித்தல், 105.
பாரித்துவைத்தல், 49.
பாரிரும்பெளவம், 516.
பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பால் தோயாமை உற்பாதம், 450.
பால்துரைபோற்றிகழ்பட்டு, 494.
பால் பதினான்கு, 14.
பரல்மரம் நான்கு, 195.
பால்வகை, 5, 140, 148.
பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா
துண்மைதீமையறிவோர், மதிதுட்
பழுடையோர், 299, 311.
பால் விக்குதல், 241, 247.
பால் வெண்சங்கம், 293.
பால் வெள்ளையேறு, 452. [497.
பால் வேறு தெரிந்தநால்வேறுதெரு,
பாலகன், 241, 247, 249.
பாலகும்பன் - ஆரியமன்னரூள் ஒரு
வன், இவன்கனகவிசயரின் தந்தை,
540.
பாலிகை, 36, 147, 166, 222.
பாலித்தல், 11.
பாலே, 26, 204, 294, 343.
பாலேஐழு, 67, 112;
பாலே ஐந்து, 69, 113.
பாலேக்கு அருகு, சீர்கோடிகம், 384.
பாலேக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
பாலேக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
பாலேக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
பாலேக்கொதமனார், 504.
பாலேச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
தும், 17. [323.
பாலேத்தன்மையுடைய நெறி,
பாலேத்திணை, 14, 17- 8, 310, 312;
பாலேநான்குவகை, 405 - 11, 453.
பாலேநிலத்து வழி, 295, 343.
பாலேநிலமாகியகாடு, 65.
பாலேநிலை, 61, 68 - 9, 102.
பாலேப்பண், 75, 111, 120, 384.
பாலேப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.
பாலேபண்ணிரண்டின் உரு தெரண்
ணுற்றொன்றும் பண்ணிரண்டும்,
பாலேபாடியபரிசில், 46. [68, 112.
பாலையாழ் - ஒருபண், 234, 453.
பாலையிசை, 218.
பாவகம், 76, 121.
பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எக௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.
 பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம்,
 பாவரசம், 179. [407.
 பாவித்தல், 84, 476.
 பாவுதல், 410, 511.
 பாவை: பதினொராடலுள்ளொன்று ;
 அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
 அவுணர் மோகித்து விழும்படி
 திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடி
 வாயாடியது; மதனப்பாவை முத
 லியை, 89, 115, 178, 194,
 315, 325, 333.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்புஇரண்டு, 90.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்பு ஒன்று,
 194, 325.
 பாவைமன்றம்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்ளொன்று,
 பாவைவிளக்கு, 147. [146, 165.
 பாலை, 198.
 பாற்கதிர், 125.
 பாற்சோறு, 397, 409.
 பாறுதல், 263.
 பாதை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பானுறுசெவ்வாய், 506.
 பானிலாவெண்கதிர், 333.
 பிங்கலம் - பிங்கலந்தை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.
 பிச்சி, 88.
 பிசாசக்கை, 92, 95.
 பிசின், 179.
 பிஞ்ஞை- பிள்ளை, நப்பிள்ளை, 442,
 444, 446, 451, 458.
 பிட்டுவாணிகர், 155, 183.
 பிட்டு விற்றற்குரிய விளக்கு, 200.
 பிடர் - புறக்கழுத்து, மலையினுறுப்பு,
 162, 166, 197, 225, 288.
 பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
 பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
 பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353,

பிடார், 88.
 பிடாரி, 482.
 பிடித்திரள், 380.
 பிண்டம், 118.
 பிண்டமுண்ணுங்களிற்று, 535.
 பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
 பொருட்கை, 60, 79, 99, 255,
 301, 398, 411.
 பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.
 பிண்டிக்கைமுப்பத்து மூன்று, 97.
 பிண்டிமிழலிலிருந்த அறிவன், 291.
 பிண்டிப்பொதுந்குதிருமிழல், 398.
 பிணக்கம், 274.
 பிணங்கர், 340.
 பிணங்குதல் - செறிதல், 209.
 பிணந்தின்னும் இடாகினி, 249.
 பிணி, 160, 299.
 பிணிப்பட்டார், 491.
 பிணிப்பு - பற்று, 396, 408.
 பிணிமுகநெடுங்கல், 584.
 பிணிமுகம் - மயில், முருகக்கடவுள்
 ஊரும்பாளை, 516.
 பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவகை
 மாலை, தொழிற்வகை, மார்பிவிடு
 வன், 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையத்தை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழ்ந்தோட்
 டில் எழுதுதல், 225-6, 235 - 6.
 பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகரணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.
 பிரகலை- சீதவுறுப்பினுள்ளொன்று, 75,
 பிரகாசம், 397. [120.
 பிரச்சிநவியாகரணங்கம், 284.
 பிரசாதம், 520. [81.
 பிரத்தியாலீடம் - நிலைஆறுள்ளொன்று,
 பிரதானம்-முதல், 104. [த்தல், 540.
 பிரதானர்சுட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்திலுக்கணம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபந்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிங்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 506.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலு
 னொன்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன்பின்னோனாகியகுறுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிராத்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிதம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதந்துன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐன் ஒன்று, 81.
 பிரையிடுதல், 450.
 பிஸம், 295 - 8, 306 - 7, 309- 10.
 பிலித்ததல், 173.
 பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குங்கருவியு
 பிழுக்கை, 88. [ஐனொன்று, 260, 277.
 பிழுக்கை மாணிகள், 506.
 பிழைமணம், 518.
 பிழைமொழி, 299.
 பிழையாவியை, 30.
 பிழையுயிர் எய்தின் - உயிர்கள் யாதா
 யிழைமொன்றால் வருந்தின், 527.
 பிழையுயிர் ஒம்புயின், 591.
 பிள்ளைக்கரம். 524.

பிளத்தல், 386.
 பிளவு, 432.
 பிழ்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிழைநூற்று, 21, 198, 351.
 பிழைக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிழக்கு - வேறு, பிழைக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிழைக்கொழிதல் - பின்னிட்டொழிதல்,
 பிழைக்குகதிர், 356. [143.
 பிழைக்குதல் - வளைதல், பிழைதல், 370.
 பிழைக்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிழைநாளொப்பனை, 558.
 பிழைந்தபிறப்பு, 298.
 பிழைந்தயாக்கை, 551.
 பிழைந்தவரிழைத்தல், 588.
 பிழைந்தவழிக்கூதல், 564. [569.
 பிழைந்திழைப்போரெல்லாம்போம்புழி,
 பிழைக்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிழைப்பறமுயறல், 551. [பது, 487.
 பிழைமனை நயப்போர், 145. [591.
 பிழைமனை யஞ்சுவேண்டுமென்பது,
 பிழைவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிழைத்துன்பம், 309.
 பிழைப்பொதியறை, 264, 301.
 பிழைவியழகு, 416.
 பிழைவியாகியசிறை, 284.
 பிழைவினை, 230.
 பிழைத்தல் - நீங்குதல், 40.
 பிழைண்டி, 88.
 பிழை, 131.
 பிழைக்கை, 92, 98.
 பிழை தென்னர் குழைத்தல், 124.
 பிழைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,
 பிழைமையர் வண்ணம், 554. [294.
 பிழைபனி, 14, 232, 362, 378 - 9.
 பிழைபாலைநாடுஏழு, 230.
 பிழைவருநிலையணி, 54.
 பிழைநூல், 181, 197.
 பிழைநேர்க்குரவை, 545.
 பிழை, 298. [331
 பிழைநர் - இளவரசு, பிழைநென், 12.
 பிழைநாதம், 104.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- பின்னிடுகை, 299. [455, 458.
பின்னை, 432, 442, 444, 446,
பீடம், 31, 197. [496, 554.
பீடிகை, 142, 159 - 61, 316,
பீடிகைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
198, 394, 406, 422.
பீடிகைமறுகு, 2, 21. [தல், 315.
பீடிகையிற்சென்றுவிலைப்பலி செய்
பீடு, 210 - 11, 220, 245.
பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
பீதகம், 379.
பீர்க்கங்குட்டமுன் கண்மூன்று, 103.
பீரத்தலர், 216.
பீலி - கால்விரலணி, மயிற்பீலி, 44,
பீலிக்கண், 461. [196, 260.
பீலிப்பெருநோன்பாளர், 544, 565.
பீலிமஞ்ஞை, 524.
புகர் - அழகு, 247, 261.
புகர்புகாதவாள், 440.
புகர்முகம், 15, 522.
புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
புகழ், 3, 35, 131, 308.
புகழ் இம்மைமறுமைக்கு இன்பந்
தந்து என்றும் நித்தல், 308.
புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
புகழ்மாதா, 40.
புகழ்வளர்த்தல், 495.
புகழுவமையணி, 51.
புகற்கிலர் - புகார்கள், 426.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
189 - 90, 202, 206 - 7, 213,
220, 231, 260, 268, 346, 447,
459, 484, 490, 569, 578-9, 581.
புகார்க்காண்டம், 290.
புகார்ச்சிறப்பு, 34, 38, 504.
புகார்ப்பாவை, 575.
புகார்ப்புறம்பணியான், 248.
புகார்முகம், 153, 201.
புகுத்தி - புகலிட்டி, 535.
புகுதலிடுக, 483.
புகுதி, 269.
புகுதுதல், 426.
புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
514, 563, 589.
புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
புகையிற்புலர்த்தியசுந்தல், 195.
புகையுறுப்பு ஆறு, 132, 154.
புகையுறுப்புஐந்து, 367.
புங்கர்க்காழகம் (துகில்), 379.
புட்கான், 374 - 5.
புட்களின்குரல், 260,
புட்கைச்சேனை, 530.
புட்பபாணம், 88.
புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
புட்பபை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கை
களுள் ஒன்று, 97.
புடைகொள்ளல், 340.
புடைபெயர்தல், 265, 285.
புடைவை, 304. [தல், 389.
புடைவைக்கடைகளில் வாசமுட்டு
புண்ணியசரவணத்தில் ஆடினால்
வரும்பயன், 295.
புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
ணுள்ளதொரு டெர்ய்கை, 306,
307, 310.
புண்ணியத்தானம், 149, 169.
புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
புண்ணியர்திகள், 117.
புண்ணிய நன்னீர், 72, 148.
புண்ணியநெடுவரை, 69, 71, 114.
புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,
404 - 5. [ல்வி, 300, 332, 343.
புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமுத
புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற்
புணர்தலுறுவான் ஆற்றமைக்கூறி
யவை, 211.
புணர்ச்சியின்பம், 344.
புணர்ச்சி விதும்பல், 152.
புணர்த்தல், 65, 187.
புணர்த்தமுன்பம், 357.
புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமை

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ஏகந

- யான் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சிற்
குச் சொல்லியவை, 211.
- புணர்ப்பிற்கு அமைந்தனமுத்து, 113.
- புணர்புரிநரம்பு, 561.
- புணரியின் லிளிம்பு, 537.
- புணை - தெப்பம், 360, 376.
- புத்தசைத்தியம், 270.
- புத்தர்பள்ளி, 169.
- புத்தன், 396, 408.
- புத்திபூருவம், 464.
- புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு, 503.
- புதவம் - வாயில், 296, 308.
- புதர்=போதா - பெருநாரை, மரக்
காணையுமாம், 260, 278.
- புதியகாமநுகர்ச்சியைவிரும்புங்காழு
புதியமகளிர், 380. [கர், 432.
- புதியமர்க்கள், 164.
- புதியவன், 282, 435.
- புதியோர், 144.
- புதுக்கலத்தன்ன சிற்றில், 416.
- புது நீரான் மஞ்சனம் செய்வித்தல்,
புதுப்புண், 215. [428.
- புதுப்புண், 267, 515.
- புதுப்புண் லிழைவு, 201.
- புதுப்புண் லாட்டு, 173, 185, 255.
- புதுப்புண் லாடுவார், 206.
- புதுப்பெயல், 512.
- புதுமை, 474.
- புதுவோர், 384. [402, 414.
- புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,
புதைத்தல், 266.
- புதையல், 506 - 7.
- புதையிருள், 137.
- புயல், 227, 277.
- புயலைக்கூத்தல், 296.
- புரப்போர்கொற்றம், 262, 280, 288.
- புரமெரித்தல், 90.
- புரவியாலுமோதை, 339.
- புராணகதை, 374.
- புராணம்படித்தல், 169.
- புராணன் - பழையவன், 263, 282.
- புரிக்கூடு - நெக்கூடு, 278.
- புரிகுழல், 210, 358.
- புரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
புரிநெடுகிழ்தல், 261. [ஹொன்று, 81.
- புரிந்த-முறுக்குண்ட, 57, 315, 347.
- புரு - புருவம், 209. [மை, 367.
- புருடராகத்துக்குப்பூனைக்கண் உவ
புருடராகம், 388.
- புருடாமிருகம், 115.
- புருவம், 166, 210.
- புருவம் சுருளல், 364.
- புருவம் துடித்தல், 584.
- புரை, 114, 406.
- புரைக்கச் செருகுதல், 376.
- புரைதீர்க்க்பு, 493, 512.
- புரைபொருந்தியகை-துதிக்கை, 405.
- புரையோர், 567. [571.
- புரோகிதன், 41, 118, 167, 493, 534,
- புல் - புறக்காழ், 306.
- புல்லகம், 182, 198.
- புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.
- புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற்
புல்லு, 29, 155, 390.
- புல்லென்மாலை, 471.
- புலத்தல், 212, 53, 506.
- புலத்தின் வழாமை, 371,
- புலம்படவிதுத்தல், 123.
- புலம்பு - தனிமை, துன்பம், 127,
- புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.
- புலம்புமுத்து, 134.
- புலம்புறுதல், 334.
- புலம்புறுநெஞ்சம், 587.
- புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு
தேசத்தினின் றும்வந்தவன்; பா
தேசி, 423.
- புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.
- புலர்தல், 150, 370.
- புலர்வாடுநெஞ்சம் - புலருநெஞ்சம்,
புலராக்காழகம், 528. [519.
- புலராது - செவ்விபெருமல், 170.
- புலராவடுக்கை முந்தூன்மாப்பின்முத்
தீச்செல்வத்திருபிறப்பாளர், 528.
- புலரிக்காலம், 345.
- புலரிவைகதை, 356, 370.
- புலவர், 211.

எகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை
கடந்தோய், 569.

புலவன்-எல்லார்க்குமுறிவாயுள்ளவன்,
புலவாய், 205 - 6. [263, 282.

புலவி, 125, 181, 151, 173, 212,
புலவிச்சொல், 239. [380.

புலவு, 185, 201, 216.

புலவுத்திரை, 211.

புலவுமீன், 209. [255.

புலவுண்டுமந்துபொய்யாவிந்தம்,
புலன் ஐந்து, 103.

புலாலுணங்கல், 208. [441, 523.

புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,

புலிக்கொடி சோழற்குடிரித்து, 262,
புலித்தோல், 524. [459.

புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.

புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,

புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.

புலிப்பொறி, 415.

புலிமறுகுதல், 333, 344.

புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த

புலியுகிர், 195. [உரிவை, 324.

புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.

புலைநரகம், 540.

புலையன், 330.

புலையூன் - மச்சமாங்கிசம், 255.

புலிமாதா, 40. [115.

புலிமாந்தர் பொருந்தியகோட்டி,

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ

ரை துவரைமுதலியன், 141, 159,

புழுக்கை, 284. [160, 315, 325.

புழுக்குடம், 133, 180, 336, 498.

புழை - ஏவகை, 402, 414. [278.

புள் - கணந்துப்புள், 208, 260,

புள்ளிமித்தம், 329 - 30.

புள்வழிப் படர்தல், 320.

புள்வாய்த்தல், 321.

புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய

முரசு, 128, 135.

புள்வாயுணங்கல், 211.

புள்வாயொலித்தல், 182.

புள்ளணிகழனி, 342, 496.

புள்ளணிநீள் கொடிபுணர்நிலை, 297.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை

புடைய குதிரை, 215.

புள்ளின்சேக்கை, 114.

புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.

புள்ளோப்புதல், 209.

புளித்தூறி, 417, 430.

புளிப்பு மண்மோய்செய்தல், 114.

புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கடை

ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.

புற்கலம் - உடம்பு, 102.

புற்று, 114, 343.

புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.

புறக்காழ்மரம், 418, 431.

புறக்காழாகியமூங்கில், 306.

புறக்கூத்து, 61, 90.

புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.

புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.

புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.

புறக்கொடையிம்பழிதூற்றுமோர்,

புறங்கூற்றுளர், 145. [165.

புறங்கூற்று, 236.

புறங்கூறுநர், 226.

புறங்கொடுத்துப்போதல், 172,

புறச்சாதி, 350.

புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.

புறஞ்சிறை, 356.

புறஞ்சிறைப்பொழில், 370.

புறஞ்சிறைமூதூர் } 342, 391, 397.

புறத்து மூதூர் }

புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.

புறஞ்சிறைவாரணம், 31, 266, 288,

புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370,

புறத்திணை, 29. [465.

புறத்திணைக்குரியபூ, 535.

புறத்திணைப் பொருட்பயன், 19.

புறத்திணைவழு ஏழு, 14.

புறத்திரட்டு, 331.

புறத்துறை, 549, 592.

புறந்தருதல், 45.

புறநகர்ச் சிறப்பு, 376.

புறநடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.

புறநடை (புறநடை), 23, 38 - 9,

129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எக்ரு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.

புறநாடு, 164.

புறநானூறு: எட்டுத்தொகையின் எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள் பட 401- அகவற் பாக்கையுடையது; பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரால் கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்முதல் கோலூர்கிழாரிதுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் மந்தை 400 - செய்யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; இது புறப்பாட்டுடனவும் புறமொழிவும் வழங்கும்; இதற்கு மிகச்செவ்விறான் உரையொன்றுண்டு; உரையாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48, 50, 54, 124, 135, 155, 157, 160, 162, 168, 181, 185, 200, 217, 256, 261, 277, 292, 302, 308, 321, 330, 356, 379, 402 - 3, 406, 408, 428, 430 - 31, 438, 459, 467, 470, 481, 483, 495, 497, 502-4, 508-9, 512, 516-7, 520, 522, 529 - 31, 535 - 7, 542, 544-5, 549, 555, 566-7, 570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,

புறநிலைமருதப்பண், 221. [535.

புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.

புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச்

சிபாடுதற்குரியது; 128, 134-5,

புறப்பந்து, 371. [221, 235.

புறப்பாடு, 237.

புறப்புறக்கருவி, 106.

புறப்புறமுழவு, 106.

புறப்பொருட்பகுதி, 161.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள் பொருளின்பகுதியாகிய புறப் பொருளிலக்கணமாக ஐயனூரிது ரென்னுமாசிரியரால் இயற்றப்பட்டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள புறப்பொருளிலக்கணத்திற்கும்

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு; ஆயினும், முற்காலத்துள்ள உரையாசிரியர்கள் பலராலும் தழுவப்பட்ட பெருமைபெற்றது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச் சிறந்த பலஉதாரணவெண்பாக்களையுடையது; இதற்குப்பழையதாகிய உரையொன்றுண்டு, 161 - 2, 248, 279, 320 - 21, 329, 339, 372, 449, 505, 528, - 9, 558, புறம் - இடம், 430. [565.

புறம்பணை - புறம்பு அணைந்த இடம், 248.

புறம்பணையான் - சாதவாகனன், 241, புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.

புறம்பு, 169, 539.

புறமதில், 409, 498.

புறமுழவாவன, 106.

புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.

புறவாயில், 239.

புறவீதிமகளிர், 379.

புன்கண் - வருத்தம், 131, 483.

புன்கண் மாலை, 124. [274, 327.

புன்கம் பூவிற்குப் பெரியபுவமை, புன்கு, 318.

புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.

புன்முளி மூங்கில் - தண்டுலந்த

புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,

208, 211, 213, 215, 318, 327,

558.

புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.

புனத்திலுவினைந்தவரு, 306.

புனம், 294, 522, 557 - 8.

புனமயிற் சாயல், 300.

புனல்வினையாட்டு, 201, 360, 376-7.

புனிதன் - சுத்தன், புதியவன், 263,

புனைந்துகூறல், 38. [282.

புனையாதவழகு, 429.

புனைவன், 506.

பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.

பூக்கள் நான்குவகை, 497.

பூக்கள் மூன்றுவகை, 154.

பூக்கலிங்கம், 494.

எகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.
 பூங்கானம், 150.
 பூங்கானல், 208.
 பூங்கொடி, 308.
 பூங்கொத்து, 377.
 பூங்கொம்பு, 213.
 பூங்கோதை, 213,
 பூச்சியன், 284.
 பூசம், 367, 388. [479, 509.
 பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,
 பூசனை, 499.
 பூசனைப்பெரும்பயம், 371.
 பூசசுண்ணம், 154.
 பூசவன், 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியன, 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூட்டை - மேற்கோள்; புட்டையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொறி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுள்ளொன்று, 103.
 பூண், 117.
 பூண்பன, 221, 506.
 பூணற்செய்தகோலம், 428.
 பூணுதல்-மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணூல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூத்தொழிலையுடையபட்டு, 377.
 பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116.[102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகை ம் த த்து ள்
 ஒன்று, 146.
 பூத்ததுக்கடை - பூதவாசல், 141.
 பூத்ததுவாயிற்பீடிகை, 159.
 பூதநாதன், 407.
 பூதபுராணம், 7.
 பூதம், 165, 168, 175, 395.
 பூதர், 70, 168, 191.

பூதரையெழுதியமேனிலை, 70.
 பூதன், 248.
 பூந்திருமுகம், 229.
 பூந்துகில்- பூத்தொழிலையுடையநீலச்
 சாதருடை, 180, 196, 352.
 பூநாறுசிறை, 263.
 பூப்பயிலுதல், 274.
 பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.
 பூப்பின்கட்பிரிதல், 47.
 பூம்பந்தர், 36, 548.
 பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.
 பூம்புகை, 338.
 பூம்புனல்யாறு - பூவாறு, 341.
 பூமலரமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாறு, 40.
 பூமாலை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் மு க மென்பது,
 பூமிதேவி, 410. [129.
 பூர்வாகமம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாளை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவனை, 338.
 பூவந்தவுண்கண், 243.
 பூவந்தி, 179, 195.
 பூவர்சோலை, 212.
 பூவலாட்டியமனை - செம்மனாட்டிய
 சிற்றில், 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 535.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமடந்தையர் - அந்தைப்பரிசம்
 கொள்வார், 140, 158.
 பூவிற்சூமிடம், 170.
 பூவினமீதே நடந்தோன், 285.
 பூவும்புகையும், 138, 141, 462.
 பூவைநிலை, 448, 459, 545.
 பூவைப்புதுமலர், 443.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எகர

பூவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.
 பூவையர், 492.
 பூழி - புழுதி, 83, 113 - 4, 514,
 பூளை, 496. [523.
 பேட்டகம், 376.
 பேடை, 370.
 பெண் - பெண்வடிவு, 209.
 பெண்களட்டு, 92. [478, 491.
 பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 68,
 பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாறு
 கோவை, 112.
 பெண்டிர்நல்ல வெளவல், 515.
 பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
 ன்று கொண்டு நீங்காத்துன்புறு
 பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358.
 பெண்பாற்பெயர், 230, 428.
 பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.
 பெண்ணை, 194, 198, 212, 376.
 பெண்ணையிற்றிரிதல், 151.
 பெயர் - புகழ், 133, 433.
 பெயர்கள் அடுக்கிவந்து ஒருபயனிலை
 கொண்டு முடிதல், 478.
 பெயர்கு, 511.
 பெயர்த்த - போக்கிள், 175, 187.
 பெயர்தல் - தாளமதுதல், 298, 352.
 பெயர்ந்தபடி, 335.
 பெயர்வாசி, 346.
 பெயரும் - நீங்கும், 135.
 பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.
 பெயரெச்சம், 133. [தல், 20.
 பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமுடி
 பெயரோடுமுடித்தல், 170.
 பெரியகடை, 385.
 பெரியநாளிற்கொடுத்தல், 549.
 பெரியபுராணம், 162, 527.
 பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
 கலப் பொருளைக் காத்தல் வேண்டு
 மென்பது, 410.
 பெரியோரியல்பு, 373, 430.
 பெரியோன் - இறைவன், திருமால்,
 44, 50, 307. [289.
 பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,
 பெருகுசாதி, 350.

பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
 493, 533, 571.
 பெருங்கதை : இது பைசாசபாவை
 யின் குணுட்டியரென்னும் மகாபண்
 டிதரோருவரால் முற்காலத்துச்
 செய்யப்பட்டுள்ள பிருகத்கதை
 யின் மொழி பெயர்ப்பு; தூலா
 சிரியர்பெயர் கொங்கு வே
 ளென்பது; சொம்சுவை பொருட்
 சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத
 யண்ணென்ற இராசகுமாரனொரு
 வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்
 செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
 சிந்தாமணிமுதலிய காப்பியங்களி
 னும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
 அடியார்க்குநல்லார் எடுத்துக்
 காட்டியிருக்கிறார்; இன்னுலின் ஒவ்
 வொரு சிற்றுறுப்பும் மிகப்பெரிய
 ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
 தப்பட்டுள்ளது; இது கதையென
 வும் உதயணன் கதை யெனவும்
 வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்
 சியிலுள்ள உதயண குமாரன்
 கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,
 34 - 5, 49, 77, 132, 135,
 147, 149, 153, 177, 232, 247,
 333, 364, 366, 377, 383, 402,
 411, 414, 487, 494, 496,
 498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
 535, 543, 554, 557, 562, 585.
 பெருங்கலம் - பேரியாழ், 9.
 பெருங்கலித்தொகை : இது கபாட
 புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புலவ
 ர்களால் இயற்றப்பட்டதால்; கலி
 எனவும் வழங்கும், 7-8.
 பெருங்கற்பு, 206.
 பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.
 பெருங்கிள்ளி - உறையூரிலிருந்த ஒரு
 சோழன்; இப்பெயர் பெருநற்கிள்
 னியெனவும் வழங்கும்; 28, 30.
 பெருங்குடிமாசாத்து வாணிகன்,
 484. [394.
 பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்தூல்
களுனொன்று ; இந்நூல் தமது
பாலத்துக்கு முன்பே இறந்துபோ
யிற்றென்று அடியார்க்குநல் லா
ரெழுதியிருக்கின்றனர் ; இது முது
குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
பெருங்குழு, 167. [9, 230.
பெருங்குன் தூர்கிழார் - ஒருபுலவர்,
பெருங்கையால், 353. [7.
பெருங்கொடி, 390.
பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
பெருஞ்சோற்றுவுஞ்சி, 529.
பெருஞ்சோறு, 535.
பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
பெருந்தளம்பெறும்வேசையர், 384.
பெருந்தான்மெட்டி, 105.
பெருந்திசை, 161.
பெருந்திணை, 14.
பெருந்திரு, 527.
பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
பெருந்தெரு, 77, 122.
பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
யுள் ஒன்று ; நாடகத்தமிழில்வருங்
காற்பலதேவரைமூவுடி முக்கால்
வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
பெருடை - புறக்கூத்துக்குரியஆட
லுனொன்று, 59, 91.
பெருகம்பி, 12.
பெருகலை, 425.
பெருமக்கிள்ளி, 31.
பெருநாரை : இசைத்தமிழ்தூல்களு
னொன்று ; அடியார்க்குநல்லார்க்கால்
த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
போயிற்றென்றுதெரிகிறமகிது ; முது
நாரையென்றும் இதற்குப் பெயரு
ண்டு, 9, 260, 278.
பெருநாள், 35, 40.
பெருநாளமையம், 549.
பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோ

லக்கத்திருக்கை, 504.
பெருநிலம், 35.
பெருநிலமன்னன், 142.
பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.
பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234,
பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்
பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.
பெரும்பாணாற்றுப்படை : இது பத்
துப்பாட்டுள்ளாலாவது ; கச்சிரகர
த்திருந்த தோண்டைமான்ளந்தி
ரையனைக் கடியலூருநத் திரங்
கண்ணனார் பாடியது ; 500 -
அடிகளையுடையது ; கச்சினார்க்கினி
யரால் உரைசெய்யப்பட்டது ; பெ
ரும்பாணாற்றுமனவும் பெரும்பாணை
னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,
311, 332, 338, 401, 416-7,
459, 475.
பெரும்பாணிருக்கை, 139.
பெரும்பாலையேழு, 454.
பெரும்பிழக்கை, 88.
பெரும்பிழிதாகை - கையறவு, மரிக்
பெரும்புறம், 316. [சக, 365, 393.
பெரும்பெயர், 335, 420, 511,
பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.
பெரும்பெயர் மன்னன், 339, 425.
பெரும்பெயரையர், 263, 301.
பெரும்பேறுறுதல், 357.
பெரும்பேரியாக்கை, 569.
பெரும்பொதி, 356.
பெரும்பொருள் விளக்கம், 331.
பெரும்பொழுது ஆறு, 14. [433.
பெருமகள் - கோவலன்தாய், 420,
பெருமகள் - அரசன், அருடதேவன்,
35, 257, 263, 272, 335, 346,
555. [மலை, 522.
பெருமலை - சேரநாட்டிலுள்ளதொரு
பெருமனைக் கிழத்தி } - கோவலன்
பெருமனைக்கிழார் } தாய், 335.
பெருமிதம், 480.
பெருமுனை, 279.
பெருமையும் உரனும், 134.
பெருவஞ்சி, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எககூ

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
ளொன்று, 190.
பெருவண்ணம் ஆறு, 88.
பெருவழக்கு, 19, 101.
பெருவழி, 256, 298, 345.
பெருவழியிடம், 297.
பெருவளவன், 491.
பெருவாய்க்கால், 275.
பெருவார்த்தை, 358.
பெருவாரல்வலை, 366.
பெருவிரலளவு, 115.
பெருவிலைச்சிலம்பு, 21.
பெற்றதற்குவத்தல், 371.
பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,
பெறுக தில்லம், 520. [396.
பேடகம் (துகில்), 379.
பேடாடற்கு மப்புநான்கு, 90, 194.
பேடி, 556.
பேடிக்கோலம், 194.
பேடியர், 563.
பேடியாடல், 178.
பேடு - நடுவிரல், பதினோராடலுள்
ஒன்று, 89, 93, 193 - 4.
பேணுதல், 494.
பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,
பேதை, 89. [346.
பேதைமை, 349, 357, 373.
பேய்க்கணன்னமுரசம், 543.
பேய்க்குரவை, 545.
பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.
பேய் பிதுங்குகைகண்ணையுடையதென்
பேய்மகள் குரவையாடல், 548.
பேய்மகள் தாளத்துக்குக்க வந்தம்
பேய்வாறுவன், 545. [ஆடல், 543.
பேயாடுபறந்தலை, 545.
பேர்த்து, 243.
பேரணிகலம், 198.
பேராச்சி மப்பித்புகார், 2.
பேராந்தை, 333.
பேராந்தைகுழந்தை, 344.
பேராயம், 147.
பேராற்றங்கரை, 531.
பேரிகை, 106.

பேரிசைக்கோயில், 339.
பேரிசைப்பல்லியம், 352.
பேரிசைமன்னர், 71.
பேரியற்கிழத்தி } -கோவலன்தாய்,
பேரிற் கிழத்தி } 45, 55.
பேரியாழ், 9. [து, 100.
பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்
பேரியாறு - சேரநாட்டிலுள்ளதோ
ராறு, 522.
பேரிருப்பக்க (கிருட்டிணபக்கம்) த்
தழல்சேர்குட்டத்தட்டமி, 508.
பேரோலக்கமண்டபம், 565.
பைங்கொடிப்படலை, 523.
பைத்தரவு, 520.
பைந்தளிர் - பச்சிலை, 133.
பைம்பாகற்பழம், 430.
பைம்பொன்வேதிகை, 147.
பையுள், 178, 193.
பையுணைய், 218.
பைரவன் - கனகவிசயருடைய நட
பாளர்களாகிய அரசர்களுள் ஒரு
வன், 542.
பைரவி, 177, 192.
பொங்கணை, 12.
பொங்கர் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,
வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.
பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.
பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 262.
பொங்கற்சோறு, 160.
பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,
பொடித்தரை, 114. [432.
பொடியாழக்கிடத்தல், 477.
பொத்தி, 503, 526.
பொத்திய - பொதிந்த, 362.
பொத்தை-மட்சிதமலை, 294, 305.
பொதி - பன்னடங்களைப் பொதிந்த
வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
390, 505 - 6, 539.
பொதிகளின்மேல் அளவு, ஏண், நிறை
பொறிக்கப்பட்டிருத்தல், 144,
பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை;

௪௨௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- துவாரமில்லாத கீழமை, 264,
284, 301.
பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
38, 78, 153, 220, 527, 550.
பொதியில்வரைமூங்கில், 69. [501.
பொதியிற்பொருப்பன், 322, 331,
பொதியிற்றென்றல், 338, 351, 362.
379. [458, 528,
பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,
பொதியின்மாமுனி - அகத்தியன்,
220, 231. [434.
பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,
பொதுக்குதல் - துணைத்தல், 402,
பொதுக்கை, 92. [414.
பொதுநீங்குகிறுநிழல் - பிறிதுமரம்
போல ஆதித்தனுடன்திரியாது நிற்
குநிழல், பிறிதொரு மரத்திற்
இன்றித் தனக்கேயுரியநிழல், 398,
411. [ரும் போம்வழி, 569.
பொதுநெறி - பிறத்திற் போரெல்லா
பொதுமடர் - மரச்செறிவு, 43, 48,
215, 242, 249, 256, 272.
பொதுமகளிர், 20, 172.
பொதுமகளிர் தொழில் கடையானது,
பொதுமரபு, 372. [311.
பொதுவறுகிறப்பு - தனக்கேயுரிய
இறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.
பொதுவியல் (கூத்து), 5, 63, 71, 79,
பொதுவன், 327, 538.
பொய்ப்பண்ண காங்கெயர்கோன், 11.
பொய்ப்புரை, 371, 406.
பொய்க்கண்ணீர், 311.
பொய்க்காரி, 165, 407, 439, 591.
பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்
காரர், 145.
பொய்க்குழிப்படுத்தல், 274.
பொய்க்கொண்டை, 139, 156.
பொய்க்கை, 15, 127, 135, 164,
198, 223, 259, 275, 297, 299,
309 - 10, 356, 370, 548.
பொய்கைத்தாமரை, 182.
பொய்கைமூன்று, 295, 306, 308.
பொய்கையாகியபெண், 134.
பொய்ச்சான்றேறுதல், 165, 407.
பொய்ச்சி, 245.
பொய்ச்சூன், 219.
பொய்த்தி, 252.
பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.
பொய்த்தல் (வினாபாட்டு), 184, 201,
பெய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.
பொய்ப்பழி, 395.
பொய்ப்பொருள் புணர்த்தல், 9.
பொய்ப்பாராட்டல், 210.
பொய்பொருழுட்குக்கை - துதித்
பொய்ம்முறுவல், 433. [கை, 393.
பொய்ம்மொழி, 9.
பெய்யாமை, 258.
பொய்யாக்காலிரி, 277.
பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.
பொய்யாவானம், 267, 289, 512.
பொய்யாவிரதம், 255.
பொய்யில்காட்சியோர், 569.
பொய்யில்புலவன், 569.
பொய்யூசி, 402.
பொய்யொழுக்கம், 165.
பொய்வினைக்கொல்லன், 423, 425.
பொய்வேடம், 165.
பொரி, 274, 318, 327.
பொரிந்ததானையுடையவாகை, 306.
பொரி, புன்கம்பூவுக்குடவமை, 318.
பொரியரையுழிஞ்சல், 294.
பொரிவு, 387.
பொரு - பொருந்தின, 406.
பொருக்குமைப்பாடு, 250, 253.
பெருட்கை, 60, 99.
பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,
பொருட்பகுதி, 24, [8.
பொருட்பயன், 19, 270.
பொருட்பரிசிலேன், 569.
பொருட்பால், 29.
பொருண்மை, 347, 465.
பொருண்மொழி, 591.
பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
பொருணசை, 371. [276.
பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
ச்சியாற் கூறுதல், 130.

பொருத்தம், 435.
 பொருத்தல், 69.
 பொருத்துதல் - ஆடுதல், 295.
 பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
 வீரர், 143, 535.
 பொருநர்வைகறைபாடுதல், 339.
 பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்
 பாட்டுள் இரண்டாவது; இளங்
 கேட்சேனினியின் புதல்வனாகிய
 சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
 னைமுடத்தாமக்கண்ணியார்பாடி
 யது; 248 - அழகனையுடையது;
 நச்சினூர்க் கினியராலுரைசெய்யப்
 பட்டது; பொருநாடெனவும் வழங்
 கும், 189, 204, 430, 544, 555.
 பொருரை - தாம்பிரபன்னிநதி, 505.
 பொருமுகவெழிணி, 71, 73, 116,
 118, 188.
 பொருவாம்பொருண்மை, 301.
 பொருள் - விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று,
 39, 58, 82, 296.
 பொருள்கொடுத்து அந்தணனொருவ
 னைக்கோவலன் நல்வழிப்படுத்தி
 யது, 395.
 பொருள்நான்கு - அறம்பொருள்இன்
 பம் வீடென்பன, 10-11, 29, 82.
 பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
 ள்ளுதல், 397. [310.
 பொருள்பொதிந்தவுரை, 24, 49-50,
 பொருள்வேட்கை, 508.
 பொருளன் - ஆகமத்தின்பொருளா
 யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா
 யுள்ளவன், 263, 282.
 பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.
 பொருளின் பெருமை, 20.
 பொருளீட்டுதல், 246.
 பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
 473, 479, 569.
 பொருளுரையாளர், 420. [368, 389.
 பொருளெல்லைக்குக்கொடியெடுத்தல்
 பொல்லாச்சாம்பற்றரை, 114.
 பொல்லாதவுடம்பு, 478.
 பொலங்கொடி, 296.

பொலம்பூணோடை - பொற்பட்டம்,
 பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.
 பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
 பொலம்பூவேங்கை, 1. [293, 304.
 பொலன், 36.
 பொலி, 280.
 பொலிசெய்தல், 83.
 பொலிதல், 67.
 பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.
 பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,
 பொழில், 186, 189, 209 - 10,
 215, 256, 300, 302, 309,
 312, 341 - 2, 352, 391.
 பொழில் விளையாட்டு, பொழிலாட்டு,
 150, 170, 360, 376 - 7.
 பொழிலிடம், 209.
 பொழிற்றண்டலை, 216.
 பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
 கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
 முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
 226.
 பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக
 ள் தோழிக்குரைத்தவை, 217.
 பொற்கட்டில், 557.
 பொற்கடை, 385, 389.
 பொற்கிரிநிரித்தசெண்டு, 162.
 பொற்குடம், 72, 117, 148, 167.
 பொற்குன்றம், 293.
 பொற்கொடி - பொன்னுற்செய்த
 கொடி, 307, 376.
 பொற்கொடிபோன்ற ஒளி, 296.
 பொற்கோட்டிமயம், 546.
 பொற்கோட்டுமேரு, 33.
 பொற்கோட்டுவரம்பன், 501.
 பொற்பட்டம், 72.
 பொற்படி - பொன்னுலகம், 588.
 பொற்பணி, 154.
 பொற்பீடிகை, 554.
 பொற்புடைத் தெய்வம், 398.
 பொற்பொறிவெள்ளை, 443.
 பொற்றகடுவேய்ந்தமனை, 364.
 பொற்றாமரைத்தாள், 297.
 பொற்றின்னை, 166.

௪௨௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

- பொற்றொழிற் கொல்லன், 21, 30,
 422, 434 - 5, 437, 485, 553.
 பொறி - புண்ணியம், 5, 482, 580.
 பொறித்தல் - அடையாளம் செய்தல்,
 143 - 4, 166, 573.
 பொறிப்புவித்தோல், 524.
 பொறிமயிர்வாரணம், 128.
 பொறியலவன், 214.
 பொறியகை, 269.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொறியைந்த, 103, 484.
 பொறிவரிவண்டு, 363.
 பொறை - குதமலை, பாரம், பொத்
 தைமலை, 208, 294, 305, 433, 543.
 பொறைசாலாட்டி, 550.
 பொறைநிலை, 371.
 பொறையன், 505, 553, 580 - 81.
 பொறையுயர்பொதியித்பொருப்பன்,
 பொறையுயிர்த்திருத்தல், 237. [322.
 பொன், 138, 163, 270.
 பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத்தட்
 டார், 139, 156, 485.
 பொன்செய்புலவர் - உருக்குத்தட்
 டார், அரிப்பாருமாம், 139.
 பொன்படுநெடுவரைபுகுந்தோன் - ஒரு
 பொன்மலை, 304. [சேரன், 567.
 பொன்மாரிபெய்தல், 393.
 பொன்வள்ளத்திற்கட்டே - நலேந்தல்,
 பொன்வளை, 196 - 7. [380.
 பொன்வானிகர், 389.
 பொன்றழகலம், 587.
 பொன்றஞ்சுமார்பம், 472.
 பொன்னம்பலம், 23.
 பொன்னரிமாலை, 198. [363.
 பொன்னாற்செய்தவெற்றிலைப்பெட்டி,
 பொன்னியல்பூங்கொடி, 121.
 பொன்னிந்பொதிதல் - பொன்போ
 லப் பொதித்துக்கொள்ளுதல், 416,
 428. [389.
 பொன்னின்சாதிநான்கு, 368, 387,
 பொன்னீர்மை, 116.
 பொன்னுலகம், 12, 588.
 பொன்னுலை, 401.
 பொன்னெழுத்து (துகில்), 379.
 பொன்னேர், 279.
 பொன்னேர்சணங்கு, 217.
 போக்கல், 90.
 போக்கு - குற்றம், 197.
 போக்குவரத்து, 375.
 போக்குசெய்யுமி - போகசூழி, 42,
 168, 245, 252.
 பேர்கடுதல், 193, 244, 414.
 போகசூழி அழகை, 47.
 போகாப்புல், 278.
 போகி - போக, போந்து, 265, 312.
 போகிய - ஓங்கிய, 69, 557.
 போகியநிலையையுடையமலயம், 504.
 போகு - நெடுமை, 308.
 போகுவல், 298, 310.
 போதித்தானம், 11, 552, 583.
 போதிமன்மம், 505. [395, 408.
 போதியறவோன் - புத்தன், 10, 255,
 போதியின்கீழ்மாதவர், 551, 576.
 போதிலார்திரு, 34.
 போதிராயின், 306, 309.
 போது - போருப்பு, 136, 207, 265,
 போதுகிறதானம், 400. [333, 347.
 போதுவல், 258.
 போதுவிரிதொடையல், 338.
 போந்து - போய், 207, 423.
 போந்தை, 529, 535 - 7, 549, 552,
 555 - 6, 559, 587.
 போந்தைக்கண்ணி, 553, 560, 567.
 போயது: (போய் + அது), விகாரம்,
 20. [269.
 போர்க்கதவு - இரட்டைக்கதவு, 254,
 போர்க்களம்வென்றஅரசர்க்குரித்து,
 போர்க்களியு, 352. [565.
 போர்ப்பூவாகிய வெட்சி, 329.
 போர்மாலைசூழ்ந்து புகர்புகாதவான்,
 போர்வை 87. [440.
 போரிடுதல், 83.
 போவாரையடித்துப்பறித்தல், 313.
 போற்றமாக்கல், 258.
 போற்றவொழுக்கம், 433, 586.
 போற்றி - போற்றுவாயாக, 348 - 9

போற்றுதல், 33.

போன்ம் - போலும், 299, 311.

பொளத்தப்பள்ளி, 551.

பெளவம், 230, 404, 516.

மக்கட்பிறப்பு நெடுங்காலம் தவஞ் செய்து பெறுதற்குரியதென்பது, 287.

மக்கள் கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை காணப்பொறுது, 250. [568.

மக்களுயிர் விலங்குடம்பெடுத் தல், மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு, 205.

மக, 249.

மகட்பாற்காஞ்சி, 528.

மகடே - பெண்பாற்பொதுச்சொல், 183, 200, 418, 431.

மகதநாட்டுவேந்தன், 143, 163.

மகதநாடு, 564.

மகம், 117.

மகரக்குழை, 149, 169, 247, 312.

மகரக்கை, 92, 97-8.

மகரக்கொடியோன், 215, 561.

மகரத்தினெற்றாற்சுருதி விரவல்,

மகரதோரணம், 166. [105.

மகரமீன், 17. [100.

மகரயாழுக்கு நரம்பு பத்தொன்பது,

மகரவாசிகை, 147, 289.

மகரவாய், 147. [196.

மகரவாய்மோதிரம் - கால்விரலணி,

மகரவாரி, 183, 199.

மகரவெல்கொடிகைமந்தன், 128, 220,

மகவு, 212. [231.

மகள் - மனைவி, 429.

மகளிர், 40. [580.

மகளிர் அரசன்கொடியைப் பாடுதல்,

மகளிர் அரசன்வாழ்கவென்று வாழ்த்

திப் பத்தடித்தல், 579 - 80.

மகளிர் அரசனுக்குமுன் செல்லா

ரென்பது, 251.

மகளிர் ஆடவர்க்கு இன்பதுன்ப

மொன்றாய் வருதல், 410.

மகளிர் இடைக்கு வச்சிராயுதம் உவ

மை, 50.

மகளிர்இன்பத்திற்குமுதல்வர், 378.

மகளிர் கணவனைப்பெறச் சாத்தன் கோயிலிலுறுகுமுதலியவற்றைத் தூவுதல், 251.

மகளிர் கணவனிற்கும்பொழுது துறத்தல், 409.

மகளிர்கூந்தலைஅகிம்புகையினுலே புலர்த்தல், 180, 195, 561.

மகளிர் கூந்தலை ஐந்துவகையாகமுடித்தல், 195, 257, 296, 307, 312, 396, 408.

மகளிர் கூந்தற்குக்கொன்றைப்பழம், 443, 452, 456. [134.

மகளிர் கொழுநரகலத்தே துயிலல், மகளிர்கொழுநரகலத் தொடுங்குதல், 126.

மகளிர்சந்தன உரலிலேயானைக்கோடு உலக்கையாகமுத்தங்குத் துதல், 581.

மகளிர்சொல்குற்றம்மறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டுமென்பது, 348.

மகளிர் தழீஇயதுணங்கை, 488.

மகளிர் தெருட்டத்தெருண்டு குறை யுறப் பொறுத்தல், 478.

மகளிர் தோள்முதலியவற்றில் வண்ணம் எழுதுதல், 325.

மகளிர் தோளிற் கரும்பின்வழுவ மெழுதுதல், 49. [தல், 563.

மகளிர்பலாண்டுதலும் பவாழ்த்

மகளிர் பிறநெஞ்சுபுகுதல், 39.

மகளிர் முகத்திற்குச் சந்திரனும் கூந்தலுக்கு மேகமும் உவமை, 466-7.

மகளிர் விளக்குஏந்தல், 560, 563.

மகளிருமைந்தருசிலாமுன்றிலில் இளவெயில் துகர்தல், 361. [173.

மகளிரைக்காமன்சேனையென்றல்,

மகளிரொடீரெனைறிச்செல்லாரென்பது, 372. [417, 429.

மகன் - ஆண்பாற்பெயர், கணவன்,

மகாசாத்திரன், 249.

மகாதேவன், 148.

மகிடாசரன், 317.

மகிழ் - ஒருமரம், 164, 352.

எஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

- மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலமடந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 மது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைதோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாந்
 கலிய சூத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல், 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபுரம்; 584.
 மங்கனூர், 584.
 மங்குல் - இருட்சி, 262.
 மச்சமாங்கிசம், 255.
 மசகாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.
 மஞ்சாடிமரம், 339, 352.
 மஞ்சு, 406.
 மஞ்சுகுழம்மலை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்சை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சி நுமலை, 305.
 மட்டம் - மூன்றெத்துடைய தாளம்,
 59, 74 - 6, 91, 120.
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறுகு, 491.
 மட்டித்தல் - பூசுதல், 376.
 மட்டு - மது, 5, 28, 367, 388.
 மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்
 கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
 மடங்கல் - நரசிங்கம், 448, 460.
 மடங்காவினையுள், 507.
 மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
 மடநடைமாது, 44.
 மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவின்மை, 461.
 மடல் - பூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 202.
 மடவதின மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாமை, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறும்பல், 584.
 மடித்தெயிறுகல்வதல், 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையையுடைய ஓக்
 மடியின வினயம், 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல், 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பளி, 487, 490.
 மடைமை, 418.
 மடையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சுகை, மார்ச்சுனை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண்கண்டெடுத்ததுகள், 543.
 மண்களைமுழுவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்டபம், 144, 146, 163, 174,
 302, 522, 548.
 மண்டலக்கை, 92, 96.
 மண்டலமாக்கள் - அரசர், 238.
 மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
 மண்டலமிருத்தல், 455. [431.
 மண்டிணிஞாலம், 535.
 மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
 நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉரு

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி, 32, 75, 190, 232, 356, 384.

மண்டிலம் இரண்டு, 293.

மண்டிலம் பதினென்று, 74.

மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.

மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம், 418, 431.

மண்ணகநிலம், 113. [167.

மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாறாடல்,

மண்ணக மடந்தை, 137, 418.

மண்ணிப்புதைத்த இரும்பாணி (பொறி), 402.

மண்ணின்பயனைந்து, 102 - 3.

மண்ணினுற்றம், 114.

மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினும்

செவியுண்டென்பது, 460.

மண்ணீட்டாங்கம், 562.

மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;

சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப

ண்ணுவாரொன்றும், குயவரென்று

மாம், 139, 156.

மண்ணுடைமுடங்கல், 337, 541.

மண்ணுதல், 36, 72.

மண்ணுநீராட்டல், 118.

மண்ணுறு திருமணி, 497.

மண்பகவிழ்ந்த கிழங்கு, 258.

மண்பொறி, 336.

மண்மகள், 410.

மண்மேற்கூற்றம், 208.

மண்வாங்குங்கருவி, 424.

மணம், 35, 203, 210. பட்டினம் 576

மண்மகள், 3, 122.

மணமதுரை - கலியாணமதுரை,

மணமலிகூந்தல், 316. [513.

மணமனை, 77.

மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.

மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.

மணலூராசிரியர், 7.

மணலேறு, 388.

மணவணி, 35.

மணவாய்த்தென்றல், 48.

மணவாளப்பிள்ளை, 77.

மணன்மலிபூங்கானல், 488.

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,

163, 196, 199, 315, 423.

மணிக்கட்டு, 98.

மணிக்காலமளி, 42, 363.

மணிக்காற்சிலம்பு, 485.

மணிக்கொழுந்து, 396. [389.

மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,

மணித்தோட்டி, 366, 384.

மணித்தோட்டுப்போந்தை, 537.

மணித்தோடு, 228.

மணிநிதமஞ்ஞை, 49.

மணிப்பூ ஆடை, 212.

மணிப்பூண்மார்பம், 560.

மணிமண்டபம், 5, 548, 590.

மணிமார்பம், 472.

மணிமாலை, 411.

மணிமுறுவல் - நல்ல முறுவல், 213.

மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய

காப்பியமைந்தனவொன்று; சிலப்

பதிகாரக் கதாநாயகனான கோவல

னுடைய காதம்பரத்தையாகிய

மாதவிமகள் மணிமேகலையென்

பவனுடைய துறவு முதலிய சரித்தி

ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்

பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை

பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து எளி

தாகப்பொருளையுணர்த்தும் இனிய

நடையையுடையது; மணிமேகலை

பெளத்தசமயக்கொள்கையைத்

தழுவியொழுகியவளாதலின் அக்

கொள்கையைவே இந்நூல் சிறப்

பித்துக்கூறும்; சிலப் பதிகார

நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடி

கள் கேட்ப மதுரைக்கூலவாணி

கள்சாந்தவரீஇந்நூலை

இயற்றினர்; ஓராபரணம்;

8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,

138, 142, 147, 160, 163, 166-7,

173, 175, 194, 249 - 50,

269 - 71, 284, 286, 322, 335,

356 - 9, 363 - 4, 366, 377,

381, 385, 391 - 6, 398 - 9,

401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எஉசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

429, 432, 447, 462, 471, 473, 477, 484, 491, 498 - 500, 502, 510, 512, 516 - 7, 525-6, 528, 530-31, 535, 543, 550-52, 554 - 6, 558, 563, 567 - 9, 571 - 2, 574, 583 - 4, 586, 588, 591. [நூல், 11, 576, 582.]
 மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலை மணிமேகலை நூல் செய்யப்பட்டதற்குக் காரணம், 10, 11.
 மணிமேகலை நூலாசிரியர், 527.
 மணிமோதிரம், 181.
 மணியரங்கம்-லிலாமுற்றம், 562 - 3.
 மணியழுத்துக்குழி, 435.
 மணியிழந்தநாகம் துன்புறுதல், 335, மணியுடையரி, 485. [346.
 மணியூசல், 580.
 மணியைக்கடலில்விழ்த்தோரெய்தும் மணிவட்டை, 573. [துன்பம், 583.
 மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொண்ட திருமால் 270, 419.
 மணிவிழா, 190.
 மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.
 மனை, 66, 111, 406. [196.
 மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180, மத்தகமணி - தலையாண்மணி, 423, 434.
 மத்தளம் - ஒருவகையுத்தமத்தோற்கருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.
 மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412, மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.
 மத்து, 441.
 மதகோதை, 206.
 மதங்கர், 158, 169.
 மதங்கொண்ட யானையின் முன் பறை மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
 மதலைத்துக்கு, 59, 382.
 மதலைமாடம், 23.
 மதன், 89.
 மதனப்பாவை, 325.
 மதனவேள், 191.
 மதாணி, 198, 247, 296.

மதாவரிசி, 195.
 மதி - இராசி, 227, 534.
 மதிக்குடை, 475.
 மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.
 மதிஞானம், 282.
 மதிபுரைமுகம், 210.
 மதிமுடி, 528.
 மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.
 மதியம்சகடனைந்தநாள், 41.
 மதியாகியஇதழ், 326. [316.
 மதியின்வெண்டோடு குடுஞ்சென்னி, மதில், 340, 376.
 மதில்வட்டம், 376.
 மதிலிற்கொழகட்டல், 369, 562.
 மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல்: இது குத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவாலும்மதிவாணரோரென்னும் பாண்டியரொருவரால் செய்யப்பட்ட நாடகத்தமிழ்நூல்; அடியார்க்கு நல்லார்உரையெழுதுவதற்கு மேற்கோளாகக்கொண்ட நூல்களுளொன்று, 10, 155.
 மதிவாணார், 82, 116 - 7, 191.
 மதிப்புமமாகியகாவற்காடு, 287.
 மதிப்பொறிகள், 401, 412, 415.
 மது, 28. [568.
 மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன், மதுகரம், 522.
 மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்துமயங்கப்பாடுதல், 278.
 மதுமயக்கம், 275, 380.
 மதுரகீதம், 221, 232.
 மதுரச்சுவை, 114.
 மதுராபதி, 501 - 2, 510.
 மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7, 186, 220, 231, 246, 253, 257 - 8, 272 - 3, 295, 297, 299, 304, 306, 309, 311, 333, 344, 350, 354, 391, 397, 403, 409, 420, 431, 470, 475-6, 490 - 91, 513, 519, 525, 550, 553, 565, 571, 574.
 மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்துப்பாட்டுள் ஆறாவது; 722 - அடிகளை யுடையது; நலையாலங்கானத்துச் சேருவேன்ற பாண்டியன்நெடுஞ் சேழியனைமாங்குடிமருதனார்பாடியது; நச்சினர்க்கினியரால் உரை செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128, 130, 158, 161, 247, 269, 277, 294, 301, 322, 356, 376, 391, 401, 415, 440 - 41, 447, 465, 495, 502, 504, 513, 526, 531, 537, 543, 545, 553, 560, 571.

மதுரைக்கூல வாணிகள் சாத்தன் - மணிமேகலை தூலாசிரியர்; இவர், கூலவாணிகள் சாத்தன், தண்டமிழாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சித்தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெனவுங்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11, 24, 29, 525, 527.

மதுரைநாடுஏழு, 230.

மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.

மதுரை மருதனினநாகர் (ஒருபுலவர்),

மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின் அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.

மதுரையாசிரியன்மாறனார் - இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.

மதுரையார்கோமான், 578.

மதுவின் குடம், 523.

மதைஇய நோக்கு, 226.

மந்தசுரம், 61, 455.

மந்தம், 91, 225, 345.

மந்தமாருதம், 124, 126, 170.

மந்தாரத்தோடு வேங்கைப்பூ இடையிட்டுத் தொடுத்தமாலை, 529.

மந்தாரமாலை, 411.

மந்தி - ஆதிமந்தி, 488.

மந்திப்பிணை, 524.

மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலையெழுதுவார், 493.

மந்திரங்களை மனத்தானினைந்து வாக்கர்ந்துதித்தல் மரபு, 309.

மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.

மந்திரத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438,

மந்திரமிரண்டு, 297, 308. [570.

மந்திரமைந்து, 260, 276.

மந்திரவுபதேசம், 400.

மந்திரிகள், 293.

மந்திரிபுரோகித சேனாபதித்தொடக்க

மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.

மந்தோச்சசமம், 455.

மயக்கநிரனிரை, 304.

மயக்கு, 418.

மயங்கதாழுவம், 300.

மயங்கலுமயங்கும், 500.

மயங்காதே - வருந்தாதே, 442.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, 41, 468.

மயங்குதிணை நிலைவரி, 217, 365.

மயமதம் - ஒருசிற்பநூல், 361.

மயற்பகை, 145, 165.

மயவை - தெய்வத்தச்சன், 42, 48, 144, 163, 249.

மயிடம் - கடா, 482.

மயிடாசுரன், 319, 328, 482.

மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.

மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61,

மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைக்கும் புகை பூட்டுதல், 351.

மயிர்ச்சார்து, 385.

மயிர்ச்சவல், 401.

மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.

மயிரைக்கோதுதல், 161.

மயில், 212, 516 - 7, 519.

மயில் இடமுழக்கக்கேட்டு ஏங்குதல், 242.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.

மயிலை - இருவாட்டி, கொடிமல்லிகை,

மயிர்கழுத்தி, 387. [149, 170, 340.

மயிற்சாயல், 227, 238.

மரக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.

மரக்கால் - பதினோராடலுள்ளான்று,

இஃது அவுணர் வருசத்தால்வெல்

லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முத

லியவாய்ப் புருதலையுணர்ந்த தூர்க்

கை அவற்றையுழக்கிக் களைதற்கு

எஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மரத்தாலாகிய கால்கொண்டாடி யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90, மரக்காளுரை, 260, 278. [178, 194. மரகதக்கடைச்செறி, 197. மரகதச்சாதி, 386. மரகதத்தாள் செறி, 181. மரகதத்தின் இலக்கணமும் குணங் களும் குற்றங்களும், 386 - 7. மரகதநாயகமாகியவட்டப்பூ, 181. மரகதமணி, 147, 166, 386. மரகதமணித்தாள், 204. மரங்கொஃதச்சர், 139. மரச்செறிவு, 263. மரணவேதனை, 474. மரப்பந்தர், 256. மரப்பூனை, 341, 354. மரபின் தாய்மைக்கு வலம்புரிமுத்து மரபு, 272. [உவமம், 53. மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249. மரம்புயிலடுக்கம் - மரச்செறிவு, 263, மரல், 18, 294, 306. [301. மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339. மரவிசேடங்கர், 339. [517 - 8. மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306, மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591. மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி, கோடி. பட்டுமுதலியவற்றால், 481. மரீஇ - மருவி, 44, 151. மருட்டை (மெய்ப்பாடு), 20, 27, மருட்பா, 14. [448, 459, 466. மருண்மாலை, 216 - 9, 472, 477. மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8, மருத்துவனாலோர், 157. மருத்துவர் இருவர், 168. மருத்துவனாருமோதரனார், 7. மருத்ததிணையின் முதற்பொருள்கருப் பொருள்உரிப்பொருள்கள், 16. மருத்தத்திற்கு அருகு, சாய வேளா கொல்லி, புறம்ஆகரி, பெருகு கின்னரம், 384. மருதநிலத்துக்குத்தெய்வம், 173. மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மருதப்பண், 16, 384. மருதமரம், 16, 339. மருதயாழ், 16, 453. மருதவேலி, 184. மருதி, 488. மருது, 339, 352, 496. மருதோங்குமுன்றுறை, 359. மருந்து, 44, 152, 425. மருந்து நான்கு, 173. மருமம், 527. மருவிரிபுரிசுமூல், 210. மருவுதல், 189. மருவூர், 142. மருவூர்ப்பாக்கம் - காலிரிப்பூம்பட்டி னத்தின் புறநகர், 139, 156, 159, 183. மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டி னப்பாக்கம் என்னும் இரண்டற்கும் இடையி லுள்ளநிலத்திற்கு முனையிடம்உவ மருள்படுங்குழல், 556. [மை, 141. மரையா, 18, 306. மல்குதல், 353. மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475. மல்லன், 193. மல்லன் மாஞர்லம், 471. மல்லாடல் - பதினோராடலுளொன்று; இது வாணசரனை வெல்லுவதற் குக் கண்ணன் மல்லனாய்ச்சென்று அறைகூவி அவனைப்பிடித்து உயிர் போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்; இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178, 193, 427. மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149, 225, 338, 351, 376. மல்லிகைமாலை, 49. மல்லிகைவிரியல், 360, 377. மலக்கம் - மாறு, 71, 117. மலங்கியகண், 83. மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275. மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழ ம்பு, 360. மலயம், 333, 344, 504, 538. மலயமாருதம், 150, 256.

மலயவரைச்சந்தனம், 127, 376.
 மலர், 183, 199, 209 - 10.
 மலர்க்கை, 335.
 மலர்கதிர், 137.
 மலர்ச்சரம், 191.
 மலர்தலையுலகம், 569.
 மலர்தூவுதல், 514.
 மலர்நாதல், 513.
 மலர்ப்பலிதூவுதல், 560.
 மலர்ப்பலிபீடிகை, 316.
 மலர்ப்பிணையல், 498.
 மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.
 மலர்ப்பூம்பிணையல், 563.
 மலர்பொதி, 356.
 மலர்மாரி, 513.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மலர்மிசைநடந்தோன், 264.
 மலர்வாரி, 43, 128, 396, 408;
 மலரமளி, 240. [583].
 மலிதல், 42.
 மலைச்சாக்கு (கருப்பூரம்), 379.
 மலைச்சாரலில்விளையுநெற்பயிர், 306.
 மலைதல், 529.
 மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.
 மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.
 மலைநாடன்மாற்புதருவெந்நோய், 517.
 மலைப்பஃறாரம், 184, 201.
 மலைபடுகடாம்: இது பத்துப்பாட்டு
 ள் பத்தாவது; ௫௮௩-௮௮௬களை
 யுடையது; இரணியுழட்டத்துப்
 பெருந்தன்னூர்ப் பெருங்குளசி
 கனார் பலுதன்றக்கோட்டத்துச்
 சேங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்
 சேய்நன்னனைப்பர்டியது; நச்
 சினார்க்கினியராலுரை செய்யப்
 பட்டது; கூத்தரார்த்துப்படை
 யென்பதிதுவே, 391, 393, 404,
 412, 415, 513, 523 - 4, 544.
 மலைபறந்துதிரிந்தமை, 377.
 மலைமகள்மகள், 518.
 மலைமிசைமார்க்கள், 524.
 மலைமுதுகுடுவரியச் சேனைசெல்லல்,
 மலையடுக்கம், 292. [537].

மலையம், 158, 293.
 மலையர், 518.
 மலையரசன், 528.
 மலையருவி, 515. [578].
 மலையரையன் பெற்றமடப்பாவை,
 மலையவுங்கடலவு மரும்பலம், 496.
 மலையன், 580.
 மலையாரம், 379, 447.
 மலையாளி, 88.
 மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.
 மலையின் மூங்கில், 117.
 மலையினின்று வரும்பேர்யாற்றுக்கு
 நெடியோன்மார்பிலாரம் உவமை,
 522.
 மலைவலங்கொள்ளல், 307, 391, 500.
 மலைவளம், 184, 277.
 மலைவு, 508.
 மலைவேங்கை, 513.
 மவுணன் - கணவன், 192.
 மழலை, 226.
 மழலைக்கிளவி, 44, 52.
 மழலைத்தும்பி, 124.
 மழவரோதை, 206.
 மழு, 501.
 மழுவார், 327.
 மழை - மேகம், 292, 361.
 மழைக்கண், 299. [289].
 மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262,
 மழைபெய்யப்பட்டோனவினயம்,
 மழையின், 210. [85 - 6].
 மழையின்மைக்குரிய கோணிலை, 260.
 மழைவளம், 300, 527.
 மழைவறற்கூர்தல், 30.
 மழைவறத்தலால்வறுமையிருதல்,
 மழைவீற்றிருத்தல், 30. [31].
 மள்ளர், 352.
 மள்ளர்குழீஇயவிழவு, 488.
 மற்கலி - ஆரவகமததெய்வம், 551.
 மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
 மறக்களம், 546.
 மறக்களம் வாழ்த்தல், 545.
 மறக்களவேள்வி, 567.
 மறக்கற்பு, 23.

எங் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்யக்கெடுமென்
னுங் வழக்கு, 314.

மறக்குடித்தாயம், 313.

மறக்குடிமகளிர், 142, 159 - 60.

மறங்கொள்வீரர், 142.

மறத்தின் விளைவு - துன்பம், 373.

மறத்துறை, 356-7.

மறத்துறைமுடித்தல், 592.

மறத்துறைவகை ஏழு, 371.

மறத்தொடுமுடிந்தோர், 548.

மறப்பயன் விளைதல், 588.

மறம் - அகிதம், வீரம், 314, 371,

முறலுதல், 331. [373, 406, 560.

மறவணம், 551.

மறவர் - வீரர், 140, 300, 306, 312,

314, 320, 327 - 9, 331, 371,

மறவர்க்குடி, 323. [493, 537, 549.

மறவார், 560.

மறவி, 432.

மறவினை, 471.

மறவுரை, 258, 273, 333, 345.

மறவேலான், 577.

மறவை, 217.

மறவோர்சேரி, 498.

மறன், 288, 512, 592.

மறி, 451.

மறிக்கும்பறை, 389.

மறித்தல், 200.

மறித்துக்காட்டல், 354.

மறித்தும் - மீண்டும், 466.

மறித்தோணவியத்திற்காவாளர் -

ஆட்டுமறியையும்கோடரியையு

முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா

வையுடைய இடையர், 401, 413.

மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.

மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,

154, 170, 198 - 9, 359, 369,

422, 434, 491, 509.

மறுகுதல் - சுழலல், திரிதல், வாய்

விடுதல், 132, 333, 344, 407,

மறுத்தும் - மீட்டும், 250. [499.

மறுதரவு-மீட்சு, 265, 285, 520.

மறுப்பியலாகம், 524.

மறுமை, 252, 276. [308.

மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,

மறுமொழியுய்த்தல், 227.

மறை (எதிர்மறை), 310, 442.

மறைகாத்தோம்புநர், 546.

மறைநிலில்விக்கும்அவைக்களம், 352.

மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,

மறைநாளுக்கு, 148, 192, 298, 328,

339, 391, 504, 549, 564, 567

570.

மறைநின்றது-மறையச்சிறைதப்புறமாக

மறைநூல், 250. [நின்றது, 518.

மறைநூல் வழுக்கத்துப்புரிநூன்மார்

மறைமரபிற்றி, 148. [பர், 334.

மறைமுதல்வன், 293.

மறைமுதுமுதல்வன், 322.

மறையவர், 505.

மறையாட்டி, 394, 406.

மறையிஃ-மணந்தார், 213.

மறையினோறு-மறையெருது, 452.

மறையோர் - பஞ்சக்கிராமிகள், 138,

157, 262, 289.

மறையோரேந்திய ஆவதி, 536. -

மறையோன், 298, 405, 504.

மறைவிளிவழாஅத்தக்கிணன், 506.

மன் - ஆக்கத்திலவருதல், கணவன்,

கழிவின்கணவருதல், மிகுதி, 21,

167, 206, 218, 524.

மன்பதை, 463 - 4, 553, 580.

மன்பதைகாத்தல், 485, 527.

மன்பெருஞ்சிறப்பு, 420.

மன்மதத்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.

மன்மதன், 225-6, 231.

மன்மத்திந்பாவைநீமைமுகுறித்து அழு

துகாட்டல், 146.

மன்மப்பொதியில், 3, 23.

மன்மம் - அரணில்லாவிடு, 145 - 6,

164, 174, 255, 280, 313, 369,

390, 422, 434, 442, 447, 451,

503, 505, 550.

மன்றில்வதியுநர், 412.

மன்று, 323, 509.

மன்னகுமார், 555.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்க

மன்னர்பின்னோர், 357.
 மன்னர்மார்தரோடருக்குமவையம்,
 மன்னர்விழைச்சி, 46. [115.
 மன்னவன் - வாசவன், 168.
 மன்னவன்கோயில், 72, 339, 352,
 356, 371.
 மன்னன் திருமேனி, சேனமுகம், 532.
 மன்னுதல், 34. [38-9.
 மன்னும்-இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
 மன்னுயிர்முறையிற் கொள்கணக்கூற்
 துவரைகிறுத்த கொற்றவன், 567.
 மனக்கவலை, 433.
 மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்
 தடைக்கவேண்டும், 336.
 மனத்தினிகழ்ந்தனடல், 195.
 மனத்தினிகழ்ந்தவற்றை முகங்காட்
 தேல், 195.
 மனப்பரியயஞ்ஞானம் - தன்முற்பிற
 ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
 அறியுமறிவு, 282.
 மனம், 371, 409.
 மனவருத்தத்தாலுருவந்திரிதல், 334.
 மனுவேந்தன், 484, 527.
 மனோ, 351.
 மனோக்கிழத்தி, 346.
 மனோமரத்து மொளவல், 338.
 மனையம், 591.
 மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 153.
 மனையுறைமுகம்கிரிர், 152.
 மனோவிளக்குறுத்தல், 499.
 மா - கருமைரிதம், மாமரம், மாவு,
 133, 184, 201, 215, 295,
 306, 318, 430, 585.
 மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
 மாகதப்புலவர், 537.
 மாகதர் - இருந்தேத்துவார், பட்டுக்
 கள், 140, 157 - 8. [38.
 மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
 மாகவிசம்பு, 200. [ண்டியன், 8.
 மாகீர்த்தியாகியரிலந்தருதிருவிந்பா
 மாங்கலியகூத்திரம், 35.
 மாங்கலியம், 52.
 மாங்கனி, 417, 430.

மாங்காடு - குடகமலைப்பக்கத்ததோ
 ரூர் ; மாங்காலென வழங்கப்படும்,
 மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
 மாசந்தசேள்வி, 345.
 மாசறுபொன், 45, 53.
 மாசனம், 147, 173.
 மாசாத்தன், 241.
 மாசாத்துவாணிகன் } - கோவலன்
 மாசாத்துவான் } தந்தை, 35,
 39, 373, 409, 484, 574, 576.
 மாஞ்சி, 179, 195. [4, 430.
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமர
 மாட்டாரடை, 422, 434.
 மாடக்கூடல், 7. [து, 222, 224.
 மாடகம் - வீணையுறுப்புக்களுளொன்
 மாடத்திற்கு மலைவமை, 262.
 மாடத்தின்நாலாரிலம், 346.
 மர்ட்புணை, 302.
 மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
 மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
 231, 246, 397.
 மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
 மாடமறுகு }
 மாடமாளிகை, 157.
 மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிருந்த
 ஓர்த்தனன், 10, 273, 391, 396,
 403 - 4, 407, 409, 549, 552,
 554 - 5, 564, 566, 570, 585,
 587, 589 - 90.
 மாண்பு - அழகு, 182.
 மாண - திண்ணிதாக, 491.
 மாணக்கன், 6.
 மாணி, 88, 242, 250, 335.
 மாணிக்கக்கொழுந்து, 407.
 மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாந்
 திரம் பிறப்பிடம், 387.
 மாணிக்கப்பீடம், 197.
 மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
 மாணிக்கவலை, 196. [489.
 மாணிக்கவிளக்கு, 198, 247.
 மாணிகாள், 506.
 மாணிபத்திரன், 191.
 மாத்திரை, 103 - 4.

௭௩௨ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.

மாத்திரைப்பொழுது, 128.
 மாத்துவம், 492.
 மாதர், 43, 265.
 மாதர்க்கோலம், 142, 160.
 மாதர்த்தகைய மடவார், 469.
 மாதர் பெருங்கற்பு, 206.
 மாதர்வீதி, 422.
 மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402,
 415, 417, 428, 430 - 31,
 441, 450, 454 - 5, 458, 462,
 465, 550, 576, 587 - 8.
 மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300,
 312, 334, 341, 391, 397, 417,
 மாதவர், 490, 573, 583. [429.
 மாதவர்கோண்டிமட வார்கற்புங்காவல
 ன்காவலின்மெனினின்றால், 571.
 மாதவளனார், 7.
 மாதவி - ஒருபாத்தை, குருக்கத்தி
 கொடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78,
 121, 123, 125, 128, 131 - 2,
 136, 149 - 51, 169 - 70,
 173, 176, 179, 185, 187 - 9,
 192, 201-2, 205, 212, 219-20,
 224 - 5, 229, 232, 235, 237,
 240, 246, 253, 299, 311, 334-6,
 338, 345, 347, 392 - 3, 395,
 404, 408, 432, 541, 549, 575,
 583.
 மாதவி ஆரங்கேறியது, 73, 118.
 மாதவி கோதையாகப்பூத்தல், 16,
 43, 48, 362, 379.
 மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய திரு
 முகம், 348.
 மாதவிதுறவ, 551, 576.
 மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.
 மாதவிபாடல், 195.
 மாதவியோலையின்மேற்கூந்தற்பொறி
 ஒற்றியனுப்பல், 347.
 மாதாபிதா, 243, 337.
 மாதிரம், 160.
 மாதாளம்பசுங்காய், 417, 430.
 மாதானைப்பூ, 387.
 மாதானைவிதை, 387.

மாதேவன், 322.
 மாந்தரஞ்சேரன்மன்னவன் - ஒருசே
 மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.
 மாநாயகன் - கண்ணகியின் தந்தை,
 38, 55, 576.
 மாநாயகன் குலக்கொம்பர், 34.
 மாறிதிக்கழுவன் - கோவலன்பிதா,
 மாநீர்வேலி, 521. [420.
 மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525,
 மாபுராணம், 7. [528.
 மாபெருந்தாண்டம், 551.
 மாபோதிக்குக்கினை ஐந்தென்பது,
 மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.
 மாமதுரை, 470.
 மாமரம், 327.
 மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.
 மாமமை முதல்வன் - மாடலன், 391,
 மாமி, 576. [397.
 மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.
 மாமுதுமுதல்வன், 148.
 மாமுனிஹோதியில், 550.
 மாமூலர், 7.
 மாமமரிதம், 320.
 மாய்தல் - மதைதல், 247.
 மாயக்குழவி, 242.
 மாயஞ்செய்வாளாவுணர், 320.
 மாயப்பொய்ம்மொழி, 219.
 மாயம் - கனவு, 80, 419, 432.
 மாயவன், 178. [545.
 மாயவன், 442, 444, 446, 454-5,
 மாயிருஞாலம், 148, 219.
 மாயிரும்பீலி, 44.
 மாயோள் - துர்க்கை, 194.
 மாயோன், 90, 190 - 91, 193.
 மாயோன்பாணி - மாயோனைப்பாடும்
 தேவபாணிச்செய்யுள், 177, 190,
 மார், இடைச்சொல், 438. [191.
 மார்க்கத்திற்கைத்தொழில், 60, 99.
 மார்க்கம் - வடுகு, 57, 75, 120.
 மார்ச்சனை, 166, 279.
 மார்பம், 472.
 மார்பினவின் தனூல், 494.
 மாரப்பந்து, 379.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்ங

மார்சன், 220, 231.
 மாராயவஞ்சி, 529.
 மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவளம்பெருவில்லேருமூர், 300.
 மாருதனாதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால் - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன் மணவணி, 517.
 மாலதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 241, 247, 250, 253, 585.
 மாலை - இயல்பு, ஒழுங்கு, மணிமாலை, மரகதத்தின்குற்றம், மாலைக்காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6, 218, 229, 315, 366 - 7, 386, 411, 491, 495, 529, 561.
 மாலைக்காலத்தின்பலர்தொழுதல், 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226, 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புகைபூட்டல், 351.
 மாலைக்குறும்பு - மாலையென்னுக்குறும்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டுதலைவிசுதிய
 மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலையிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு
 மாலையிற்புனைந், 385. [துதல், 235.
 மாலையுள்மயங்கல், 228.
 மாலையைச்சிறப்புச்செய்தல், 25.
 மாலைவிகற்பங்கள், 367.
 மாலைவெண்குடை, 219, 527, 559.
 மாவின்பத்தி, 114.
 மாழ்குதல் - மயங்குதல், 207, 463.
 மாளிகை, 137, 147, 153, 166, 492.
 மாளுவவேந்தர், 589.
 மாற்சரியம், 482.
 மாற்றம், 299, 311.

மாற்றத்தபசும்பொன், 77.
 மாற்றர், 198.
 மாற்றன், 241.
 மாற்றஞ்சுழந்தைகினைந்நில்விழ ஒரு
 ததி தன் குழந்தையையும் அதில்
 வீழ்த்திப்பிள்ளேத்தாளென்பது,
 மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவேந்தர், 71.
 மாறல் - விற்றல், 422.
 மாறன், 503.
 மாறனலங்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால், 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர், 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 213.
 மான்மகன் - மயங்கினமகன்; காம
 மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சாந்து - கத்தூரிக்குழம்பு,
 45, 53, 338, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு,
 சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மறி, 524.
 மான்நலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிறல்வேளாழும்பில், 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.
 மிடல்புக்கு - வலியிலேபுக்குநின்று,
 மிட்டுறுக்கருவி, 221. [210.
 மிட்டுறுப்பாடல், 61, 74, 100, 105,
 மிட்டுறுமட்டம், 74. [119, 224.
 மிட்டுறுவழியாழ், 74.
 மிட்டுறு, 64, 212, 330 - 31.
 மிட்டுறுகுருதி, 321.
 மிடா, 401.
 மிடைகொள்ளல், 494.
 மிடைதல், 225, 340.
 மிடைமரச்சோலை, 141.

எங்ஙனம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மித்திரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவிதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சீவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழந்தல், 151, 171.
 மிளகுகொதி, 389.
 மிளிர்ந்தல், 275.
 மிளை - அரண்காவலைச் சூழ்ந்தகாவற்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிதைத்தல், 161.
 மின்மினி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னாக்கொடி, 171.
 மின்னாக்கோடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திறம்படாமை, 65, 75.
 மீமிசை, 12.
 மீளி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோட்பதை, 17.
 மீன்திழ் விசம்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விந்நோர், 138, 183, 200.
 மீன்முனை, 332, 344.
 மீன்றியில் விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.
 மீனரசு - சந்திரன், 125, 131.
 மீனிராச்சியம், 131.
 மீனாணக்கல், 17, 208 - 9.
 மீனேற்றுக்கொடியோர், 150.
 முக்குடைக்கு மூன்றுதிகள், 291,
 முக்கோல், 491. [391.
 முகச்சந்தியிலக்கணம், 83.
 முகச்சார்த்து, 207.
 முக்குச்செய்துகிடத்தல், 309.
 முகடு, 408.
 முகத்தினுங்கண்ணிற்சுவைமிகத்
 தோன்றல், 84.

முகநிலை - முகத்தின்படுத்தரவு, 190,
 முகநிலைப்பாசாசக்கை, 95. [191, 219.
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகப்படம், 406.
 முகம் - அந்தரக்கொட்டு, இடம்;
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75,
 83, 120, 162, 166, 192, 493.
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 யுறுப்புக்களானவருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழடியீறாக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு - பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377,
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்குலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகினுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பினையல், 498.
 முசியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன்சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன் புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வர
 லாறு, 159, 187.
 முசுட்டை } 340, 353.
 முசுண்டை }
 முசுமுசுக்கைக்கனி, 389.
 முட்டாக்கு, 341.
 முட்டி, 92, 98.
 முட்டிக்கை, 92, 94.
 முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.
 முட்டுப்பாடு, 412.
 முடக்காம்பந்தர், 416.
 முடக்குமோதிரம், 181.
 முடங்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்ரு

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.
 முடங்குகை, 393.
 முடங்குபடுதல், 389.
 முடத்திருமாறன், 7.
 முடம், 63 - 4, 109, 205.
 முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருந்
 முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.
 முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்
 சூடிய இறைவன், 305.
 முடிக்கை - பண்மாறு, 120.
 முடிகளபத்துடையவன் - இரா வ
 ணன், 191.
 முடிகெழுவேந்தர்மூவர், 4, 267,
 364, 512, 573, 575, 592.
 முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,
 முடித்தலையடுப்பு, 545. [34, 38.
 முடித்து (தன்மைவினை), 425.
 முடிநாறு, 261, 278.
 முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.
 முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.
 முடிவு, 108.
 முடிவுபோதல், 324.
 முடுக்கர் } 149, 369, 554.
 முடுக்கு }
 முடுக்குவழி, 390.
 முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக
 வொருபோகு, 321.
 முடுகிவரும்வரவு, 277.
 முண்டகக்கோதை, 558.
 முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.
 முண்டம்பெருங்குமரர் - கடைச்சங்
 கப்புலவருள் ஒருவர், 7.
 முண்டிதம், 88.
 முத்தக்கழங்கு, 558.
 முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190.
 முத்தகம் - இசைப்பாவலையுளொ
 முத்தம், 277, 524, 581. [190.
 முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
 முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
 முத்தவளை, 196. [180.
 முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
 முத்திரை, 101, 456. [197.
 முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

முத்தின்குணமும், குற்றமும், 368,
 388 - 9.
 முத்தின் பந்தர், 143, -163.
 முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம்,
 தக்கிணக்கினி, 304; 504.
 முத்திச்செல்வம், 528.
 முத்திவாழ்க்கை, 494.
 முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு
 ளொன்று, 127, 134, 138, 147,
 154, 196, 199, 207, 213, 221,
 224, 227, 232, 388.
 முத்துக்கோப்பார், 157.
 முத்துடையரி, 485.
 முத்துநிரைக்கொடித்தொடர், 557.
 முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,
 முத்துவிளைகழனி, 558. [344.
 முத்தூர்க்குற்றம் - சோழநாட்டிலு
 ளுள்ள தொருசிறுநாடு, 303.
 முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால
 த்துப்புலவராலியற்றப்பட்ட
 நூல்களுளொன்று; 2700-வெண்
 பாக்களையுடையது ; தமிழ்நாட்
 டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி
 யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே
 தொள்ளாயிரத்தொள்ளாயிரம் வெ
 ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு
 தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.
 இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில
 பழையவுரைகளிலும் புறத்திரட்டி
 லும் காணப்படுவனவேயன்றி நூல்
 முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்
 சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
 சிறந்தது, 278. [485, 553.
 முதல் - இடம், 108, 111, 360,
 முதலீடு, 246.
 முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 333, 377.
 முதலாழி, 230.
 முதலை, 17, 332, 343.
 முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
 முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன,
 முதற்சாமத்திற்கண்டகளு ஓராண்
 டிற் பலித்தல், 408.
 முதற்பொருளிருவகை, 14.

எஃசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முதனடை - இயக்கநான்றினுனொன்
று; தாழ்ந்த செல்வினையுடையா
டல், 67, 111, 120.

முதனடைவாரம், 59, 91.

முதாரிக்காய், 417, 430.

முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முத்துதல், 24,
முதிர்வினை, 3. [437.

முதிராக்கினலி, 257.

முதிரை, 154, 390.

முதிரைப்பண்டம், 160.

முதுக்குறைநங்கை, 401.

முதுக்குறைவி, பெரியஅறிவையுடை
யான், 432.

முதுக்குறைவு, 349.

முதுகணிகையர், 392.

முதுகுரவர், 25, 419, 432.

முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,
முதுநரி, 266, 287. [7, 230.

முதுநாரை-பெருநாரையைப் பார்க்க,
முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.

முதுமைதேயான், 303, 310. [376.

முதுவேனிம்காலத்துக்குரிய பூவகை,
முதுவேனிம்காலம், 14, 333, 345-6,

முந்தூதர்கள், 80. [363.

முந்துறுத்தல், 589.

முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.

முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,
முந்தை, முதையாதல், 246.

முந்நீர் - முத்தொழிலையுடையநீர்
(கடல்), 33, 200, 448, 459, 509,
521.

முந்நீர்விழவினையுடையான், 302.

முந்நூன்மார்பன், 587.

முப்படை, 159.

முப்பத்திருகாழ், 180.

முப்பழம், 31, 179.

முப்பால், 7.

மும்முதை வணங்கல், 307.

முயக்கம், 125.

முயல், 150, 171, 191.

முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.

முரசத்தானை, 161. [161.

முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,

முரசத்தை நாளொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.

முரசம், 128, 147, 441.

முரசம் யாதிரமதிரமுழங்குதல், 543.

முரசவோதை, 339.

முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,
166, 402, 450, 535 - 6.

முரசமுதலான ஏழும் அரசர்க்குரியன,
முரசு மூன்று, 118. [495.

முரசை யர்ணையின்மேலேற்றி விழவறி
வித்தல், 146.

முரஞ்சிபூர் முடிநாகராயர் - தலைச்
சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர், 7, 230.

முரரை, 553.

முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.

முரி, 190, 209, 219, 529.

முரிச்சார்த்து, 207.

முரித்துப்பாடுதல், 210.

முரிதல், 210.

முரிநிலை - இறுதியிற் படுத்தாவு, 190.

முரிப்பு, 434, 450.

முரிபுருவம், 83 - 4.

முரிவரி, 210.

முருக்கம்பூ, 585.

முருக்கு, 310, 353.

முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.

முருகவேன், 28, 39, 51, 168, 193,

முருகவேன் நிற்குங்கோயில், 241, 248.

முருகன்கடல்வயிறு கிழித்தது, 511.

முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்
பாலுண்டமை, 516.

முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்
துடிக்கூடத்தாடியது, 193.

முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.

முருகுயிர்த்தல், 205. [118.

முருடு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,

முருந்துபோலும்நகை, 321, 330.

முல்லை - ஒருகருவி, ஒருபண், முல்
லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124-5,

130 - 31, 149 - 50, 170, 241,

247, 305, 338, 343, 351, 353,

360, 376 - 7, 443, 455 - 7.

முல்லைக்குரியசிறுபொழுது, 14.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்எ

முல்லைத்திணைமுதற்பொருள், கருப்
பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
முல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
ண்ணுதற்குரிய நியாயம், 14.
முல்லைத்தீம்பாணி, 15, 445.
முல்லைநகை, 340.
முல்லைப்பாட்டு : இது பத்துப் பாட்
டுள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
டினாத்துப்போன்வாணிகனார்மக
னார் நப்பூதனார் பாடியது; 103 -
அடிகளையுடையது; நச்சினார்க்கினி
யரால் உரை செய்யப்பட்டது,
241, 377, 415, 422, 534, 554.
முல்லைப்பூங்குழல், 452.
முல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
முல்லைமுகை, 171.
முல்லையந்தீங்குழல், 446, 456.
முல்லையாழ், 15.
முல்லையுக்குறிஞ்சியு முறைமை திரி
ந்து பாலையாதல், 294, 305.
முலைப்பூசல், 574, 576.
முழத்தின்விரலளவு, 70.
முழவம், 339, 499, 563.
முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
முழவு - குடமுதூர், 119, 149, 169,
261, 279, 339.
முழவு ஏழுவகை, 106.
முழுத்தம், 534.
முழுத்தும், 11.
முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
முழுப்பலியீடிகை, 142.
முழுமதி, 209.
முழுமாணிக்கம், 407.
முழுமெய் - மார்பு, 123, 151, 172.
முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
முள்வேலி, 280, 334.
முள்ளிப்பூ, 89.
முள்ளூர், 520, 522.
முள்ளெயிறு, 257.
முளம்பின்முகம், 584.
முளிதயிர், 430.
முளிதல், 306.
முளைக்குடம், 36.

முளைப்பாலிகை, 41.
முளையெயிறு, 401.
முளைவாளிளநகை, 210.
முளைவெண்டிங்கள், 315. [487.
முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்வினையும்,
முற்பட, 205.
முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
பிற்காணல், 309.
முற்றக்கடிதல், 131.
முற்றத்துறத்தல், 371.
முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
முற்று, 297, 463 - 4.
முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
333, 358, 374, 392, 440 - 41,
489, 513, 525-6, 575.
முற்றும்மை, 28, 165, 468.
முற்றும்மைதொகல், 129.
முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
முறி - தளிர், 125, 132, 333.
முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
முறுக்கல், 90. [325.
முறுக்குண்ட கோட்டையுடையகலை,
முறுகுதல், 323, 390.
முறுவல்: இது பழைய நாடகத்தமிழ்
நூல்களுள்ளொன்று; இது முற்
காலத்தேயிற்றந்து போயிற்றென்று
அடியார்க்குநல்லாரெழுதி யிருக்
கின்றனர், 9, 213, 253.
முறுவல்நகை, 84 - 5.
முறை-நியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
485, 497, 508, 519, 577.
முறை முதற்கட்டில், 553.
முறைமை நான்குவகை, 92.
முறையுளி, 235, 518.
முன்பனிக்காலம், 361, 378.
முன்பால் - முன்னிடம், 78.
முன்பாலைநாடு - குமரியாற்றிற்கும்
பஃறுளியாற்றிற்கும் இடையிலுள்
ளநாடு, 230.
முன்பிற்காதை, 203.
முன்பிற்படி-முன்புபோல, 68, 113,
முன்பு, 30, 300,

எஃஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முன்றில் - முற்றம், 133, 208, 216, 244, 318, 320 - 21, 327, 330, முன்றுறை, 528. [498, 587.
முன்றேர்க்குரவை, 545.
முன்னத்திணுநருக்கிளவி, 431.
முன்னநிசுட்டு, 439.
முன்னிலைத்தொழிப்பெயர், 24.
முன்னிலைப்படர்க்கை, 206-7.
முன்னிலைப்பரவல், 319, 329, 460.
முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526,
முன்னிலையாகக்கூறல், 579. [527.
முன்னிலையியான் - முன்றில்லான், 501.
முன்னிலைவிளி, 250.
முன்னேளுன்று, 351.
முனி, 168.
முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
முனிவர், 168, 301, 311, 370.
முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
முனிவரிருப்பிடம், 355.
முனை, 44. [குடுதல், 331.
முனையிடம் பாழ்படுமபடி வெட்சி
முங்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7, 294, 306, 345, 353.
முங்கில்வில், 328.
முச்சு, 465.
முட்டுதல், 418.
முடை - பொதி, 47, 369, 390.
முத்தோர், 491.
முத்திவாட்டி, 316, 325.
முதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்,
முதுரை, 486. [142, 160.
முதுர், 23, 26, 198.
முதுர்ப்பெயர்ப்பாழில் - இலவந்திகைச்
சோலை, 271, 377, 403.
முதை - முந்தை, 246.
முப்பிளமை, 484.
முரல், 36, 316, 561.
முரித்தானை, 162.
முரிநியிர்த்தல், 85, 323.
முலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடிகள், 103.

முலாதாரம், 61, 103 - 5.
முவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
சமம், 224 - 5, 235.
முவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
முறைமைநான்கு, 92.
முவகைப்பூ, 154.
முவடிமுகக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
முவாக்கடம்பு, 448, 459.
முவாமருத்து, 44.
முவாவிளநலம், 243, 586. [கல், 82.
முன்மனுருபு, ஐந்தனுருபொடு மயங்
முன்றாஞ்சாமத்திற்கண்டகனு முன்
றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
முன்றும்வேற்றுமைபுருபோடு, கூட
என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
மெச்சுதல், 197.
மெய் - வடிவு, 150.
மெய்க்கூத்து - சாந்திக்கூத்து நான்
கனுளொன்று, மெய்த் தொழிற்
மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
மெய்ச்சாந்து, 385, 465.
மெய்சாய்த்தல், 90.
மெய்ந்நிலைக்கை, 92, 95.
மெய்ந்நெறி, 590.
மெய்ப்பாட்டார் சொல்லல், 465.
மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்,
மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
மெய்ப்பொறி, 437.
மெய்ப்பொகம், 121.
மெய்ப்புகுவசம், 366.
மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
மெய்முழுதுந்தழுவல், 434.
மெய்யல்லாமுறுவல், 421.
மெய்யிற்பொடி, 436.
மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால்
உடம்படுமெய்யன்நென்படும்
வகரம் தோன்றுதல், 526.
மெய்யுரை, 242, 569.
மெய்வருத்தம், 323, 433.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எட்கு

- மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெல்கிறதிலன், 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114.[224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.
 மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினுத்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல், 125.
 மேகலையைத்துகிலுள்ளுடுத்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்கிரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455.
 மேருவரையில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேல்கடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிற்கொடி யசை
 மேல்வரவு, 107.
 மேல்வினைவன், 21.
 மேலிற்றூழ், 402.
 மேலேயிட்டுக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேழகம், 254. [311.
 மேழி - கலப்பை(ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.
 மேழியில் மாலைகுட்டுதல், 279.
 மேற்கட்டி, 40.
 மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.
 மேற்கட்டுத்திரை, 116.
 மேற்கோளாக இந்நூலிலிருந்துபிறர்
 எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,
 33 - 4, 206, 208, 210, 220, 220,
 316, 320, 328, 336, 361, 365,
 395, 401, 425, 441, 445,
 447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசுத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலையுலகம், 567, 587.
 மேனீர், 459.
 மை - மஞ்சு, 406.
 மைத்துனவளவன், 552.
 மைந்து - அழகு, 229, 240.
 மைந்நினைவினைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்,
 மைம்மீன், 277. [138, 155.
 மையல்லமன், 217.
 மையிருங்குன்றின் விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண் கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மோச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொந்தை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 மொழிபெயர்த்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம், 308.
 மோகநீயம், 282.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.
 மோகூர், 149, 553.
 மோசுமல்லிகை, 353.
 மோட்சமார்க்கம், 569.
 மோட்சராச்சியம், 591.
 மோடி, 161.
 மோதகப்புகை, 338.
 மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.
 மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,
 மோதிரம், 196 - 7. [204.

எச்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மோர், 416.

மோரியர், 553.

மோவாய், 556.

மௌசூர்த்திகள், } 534.

மௌத்திகள்,

மௌவல், 338.

யசர்வேதசாகை, 339.

யந்திரவாவி, 377.

யவனதேசம், 132.

யவனர் - சோனகர், துருக்கர், மிலே

ச்சர்; இவர்கள் தொழில்

வாயில்காத்தல், 137, 153, 156,

யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.

யக்ஷிதேவதை, 409.

யாக்கை, 393.

யாக்கைநிலலாமை, 281, 568, 591.

யாக்கையிழந்த இன்னுயிர், 346.

யாக்கையிழப்பிறவாப்பெரியோன்,

யாக்ஷாலை, 161, 351, 590. [167.

யாண்டு, 547.

யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.

யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.

யாப்பமைதமாக்கள், 357.

யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,

423, 435.

யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.

யாமனேந்திரர் - இந்திரகாளியனா

லாகிரியர், 10.

யாரைநீ, யாரையோநீ, 483, 501.

யாவதும் - எப்படியானும், சிந்தும்,

யாதும், 2, 151, 421, 424,

432, 436, 509.

யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,

185, 187 - 8, 202 - 3, 205,

212, 219, 221, 224, 229, 232,

248, 496, 561 - 2.

யாழ்க்கருவி, 221.

யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை

யாழ்க்கோடு, 203. [யென்பன, 203.

யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.

யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.

யாழ்நான்கிற்குமுரிய நரம்பினெண்,

100.

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,

100, 109 - 10, 119.

யாழ்ப்பாணர், 320, 330.

யாழ்ப்புலவர், 149, 169.

யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.

யாழ்வாசித்தற்குச்சூத்திரம், 222.

யாழ்வாவம், 327. [187.

யாழாகிரியன், 67, 69, 112-3, 122,

யாழிசைமொழி, 171.

யாழிசையின்பயன், 435.

யாழிடம்என்கு, 204.

யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.

யாழின்னினி, 198.

யாழின்றொகுதி, 267.

யாழினிட்டபாட்டு, 206.

யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி

யன இடமுறைமெலியத்தோன்

றல், 63.

யாழுறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.

யாழைத்திருத்தல், 205.

யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,

யாழ்மடைகரை, 262, 279. [188.

யாழ்முறடு, 518.

யாழுகிய ஆரம், 153.

யாளை, 35, 114 - 5, 359, 408.

யாளைக்கச்சை, 166.

யாளைக்கவிழ்மணிநா, 543.

யாளைக்கன்று, 523.

யாளைப்பாகர், 140, 158.

யாளைப்பிடர்த்தலை, 536.

யாளைப்பிடரியில் மகளினாயேற்றிக

ர்க்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.

யாளை பறையுடனவருத்தல், 393, 587,

யாளைபோகலாம்படி கீழ்சுருங்கை

யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.

யாளைமுகவோடம், 354.

யாளையின் பிடரியில் முரசுமேற்றிய

றைதல், 166, 508. [587.

யாளைபை, ஒய்யெனத்தெழித்தல்,

யாளைபைப்படுக்குங்குழி, 523.

யாளைபைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ

யாளைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.

யாளைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுசு

யோகரித்திரை, 270.

யோசம்- அரைப்பட்டிகை, 384.

யோகம் எண்வகை, 371.

யோகாசனம், 371.

யோகினிச்சி, 89.

யோனி- நாடகவறுப்பினுள்ளொன்று,

லிலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 9, 19,

ரிடபம், 101, 457. [58, 82.

லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல், 13.

லோகம் ஐந்து, 193.

வக்காணம், 75.

வக்கிரித்தல், 63.

வகுத்தல், 100.

வகுந்து - வழி, 298, 310, 391,

வகுளம், 195, 339. [404.

வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.

வங்கிசம், 212. [412, 456.

வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,

வங்கியப்பாடல், 61, 100.

வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.

வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,

வங்கியம் மூவகை, 156. [100.

வங்கியமூதும்வகை, 456-7.

வங்கியவாசிரியன், 67.

வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்

குங்கோயில், 146, 166, 241, 248.

வச்சிரத்தடக்கையமரர் கோமான்,

வச்சிரத்தந்தன், 115. [503.

வச்சிரதேகன், 115.

வச்சிரநன்னுட்டுக்கோன், 143, 163.

வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றங்

கரையிலுள்ளது, 162-3.

வச்சிரம், 167, 377.

வச்சிரமவந்திமகதமொடு குழி இய

சித்திரமண்டபம், 564.

வச்சிரவேந்தன், 16, 360.

வச்சிராயுத்தின்வழுவழும்அது பாற்

கடலிற்பிறந்த தென்பதும், 51.

வசந்தமாலை - மாதலியில்:தோழி ;

இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்

படுவன், 185, 188, 202, 226,

228-9, 236-7, 240, 299, 311,

வசமழிதல், 466. [335, 347.

வசி - மழை, வசிகரம், 142, 160.

வசிமுதலியன சுரக்கவென வாழ்த்

வசியம், 160. [தல், 159.

வசிகரிப்பு, 165.

வசு - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.

வசுக்கள் எண்மர், 148, 168.

வசுவாசி (வாசம்), 179, 379.

வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.

வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத்

திரம், 187, 194, 463.

வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.

வஞ்சம்பெயர்த்தழைத்தல், 187.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.

வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப் பித்தேற்

முதல், 164.

வஞ்சி - ஒருகொடி, சோருடைய

இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,

வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென

வும் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,

25, 220, 231, 371, 448, 459,

502, 521, 528, 531, 535-8, 544,

559, 568, 574, 577, 589.

வஞ்சிக்காண்டம், 592.

வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செல்வாற்

கொண்ட திறை, 531.

வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தி, 488.

வஞ்சிகுடுதல், 530.

வஞ்சிமகளிர், 577, 581.

வஞ்சிமாலை, 536.

வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.

வஞ்சிமுனார், 5, 560, 570, 588,

வஞ்சியார் கோமான், 578.

வஞ்சிவேந்தன் - சோன், 459.

வஞ்சினநகூதல், 142. [534.

வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,

வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,

வஞ்சினமாலை, 5, 25.

வட்டர்போகிய - இடையில் முரியில்

லாத, 529.

வட்டகை, 145, 165.

வட்டனை, 19, 79, 193, 204.

வட்டப்பாலை, 112, 443.

வட்டப்பாலைஇடமுறைத்திரிபு, 234.

எசுஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வட்டப்பாலையிலேநாலுபண்ணும் பிற
த்தல், 453.
வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
வட்டம் - ஒருகோள்; சிலாவட்டம்,
வட்டிகை, 296, 308, 494.
வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
வட்டு, 401.
வட்டுடை, 194.
வட்டை, 47, 573.
வடகம் (துகில்), 379.
வடகலை, 115.
வடங்கொண்மணியூசல், 580.
வடசேடி, 175, 189.
வடசொல், 62 - 3, 107.
வடசொற்றிறிபு, 377.
வடதிசை, 132, 161.
வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
வடபல்லி, 182, 198.
வடம், 332.
வடமலை, 125.
வடமலைமணி, 47.
வடமீன், 34, 151.
வடமொழி - ஆரியம், 406.
வடமொழிச்சிதைவு, 162.
வடமொழிப்பெயர், 349.
வடமொழிவாசகம், 394, 406.
வடவர், 12, 448, 459.
வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
வடவிமயம், 573.
வடவெழுத்தெதிரீஇவந்தளழுத்து,
வடவை, 192. [63, 108 - 9.
வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை,
வடிகயிறு, 495. [495.
வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர
லும்கூட்டுநரம்பையகமும் புற
முமாராய்தல், 204.
வடித்தோற்கொடும்பறை, 542.
வடிந்தகாது, 197.
வடிந்துவீழ்காது, 126.
வடியொழி, 348.
வடியாக்கிளவி, 336.
வடிவேல், 495.

வடுகிலொத்து, 75, 120.
வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
வடுகீங்குசிறப்பு, 364. [121, 230.
வண்கை - வழங்குங்கை, 34.
வண்டல், 207, 489, 490.
வண்டலர்கோதை, 228.
வண்டாறிரையழித்தல், 213.
வண்டின்ஒலிக்கு யாதோசை, 327.
வண்டின்கிளை, 204.
வண்டின் கிளைமதுமயக்கத்தால்ஒடுங்
கிக்கிடத்தல், 275.
வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
170-71, 208, 212-3, 295, 363,
வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
வண்டையொத்த காமுகர், 384.
வண்ணடை (துகில்), 379.
வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
று; சொல்வகைநான்கிலுள் ஒன்
று; பதினாறு அடியான்வரு
வது; தொய்யிற்றுழம்பு முதலிய
ன; விலக்குறுப்பினுளொன்று, 19,
58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
138, 153, 183, 190, 204, 206,
315, 325, 481, 558, 563.
வண்ணார், 155.
வணர்கோட்டுச் சிறியாழ், 561.
வணர்சுரியைம்பால், 214.
வணரளவு, 9.
வணிககுமார், 201.
வணிகபூதம், 496.
வணிகர், 41, 167, 372, 389, 397,
வணிகர்குலபதி, 32. [432.
வணிகர்தெரு, 2.
வதம் - விரதம், 283.
வதிச்செல்வு, 237.
வதிதல், 229.
வதுவைசூட்டு, 548.
வதுவைவேண்மார், 521, 562.
வந்தக்கடை: ககரவொற்று விகாரம்,
வந்ததை - வந்தஉறவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுந.

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.
 வம் - வா, 577.
 வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
 யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.
 வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,
 வம்பப்பெருந்தெய்வம், 470. [372.
 வம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
 வம்பமாந்தர் }
 வம்பமோரியர், 553.
 வம்பலர், 322.
 வம்பின்முடிந - புதுமையாக முடிவ
 ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
 யன, 385. [265, 476.
 வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
 வயந்தச்சோலை, 271.
 வயந்தம் - தென்றல், 188.
 வயல், 194, 276, 306.
 வயலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
 ருர்; வார்த்திகனுக்கு ஒருபாண்டிய
 னை பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
 பயவார், 537. [பட்டது, 507.
 வயத்தூ, 43.
 வயிடுரியம், 368, 388.
 வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.
 வயிரப்பலகைகட்டு, 368.
 வயிரப்பொற்றோடு, 577.
 வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
 197, 367, 386, 423, 435.
 வயிரமணித்தூண், 35.
 வயிரவாரம், 426.
 வயிரவில், 324.
 வயிறு - நடு, 448. [90, 110, 491.
 வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,
 வரகு, 29, 155, 294, 306, 390.
 வரங்கிடத்தல், 248.
 வரத்து - வரவு, 252.
 வரந்தருகாதை, 10, 11, 12.
 வரம்பறியப்படா விளக்கு, 200.
 வரம்பு - வரப்பு, 275.
 வரவு, 61, 66, 99, 100, 107, 111.
 வரவுகளின்தொகுதி, 62.
 வரவுறுத்தல், 58.
 வரசான் (கர்ப்பூரம்), 79.

வரி - கோலச்சாரி, நடம், பாட்டு,
 வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
 ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
 99, 206, 228 - 9, 237, 240,
 267, 289, 334, 365, 381 - 2,
 512, 539, 592.
 வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.
 வரிக்கோலம், 172, 194, 317.
 வரிச் சாந்திக்கூத்து, 79.
 வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.
 வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.
 வரித்து - எழுதி, 377.
 வரிதகம் - சொல்வகை நான்கினு
 ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்
 வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.
 வரிப்பாட்டல், 205, 212, 345.
 வரியிலார், 493.
 வரியும் புள்ளியுமயங்கியபுலித்தோல்,
 வரியுறுசெய்கை, 317. [314.
 வரிவெண்சாந்து, 563.
 வருடைமாணுக்குக் கால்எட்டு, 524.
 வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.
 வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,
 177, 190, 191, 493, 497.
 வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்
 தேவபாணி, 191.
 வருணன், 17, 115, 276.
 வருத்தனை நான்கு, 81, 110.
 வருத்தமுற்றேனவினயம், 85, 87.
 வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),
 வருத்துந்தெய்வம், 298. [97 - 8.
 வருதிர, 213.
 வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல், 35.
 வருபுனல்வையை, 587.
 வருபொருள், 303.
 வருமுறைப்பாலை, 561.
 வரைத்தாள், 296.
 வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி
 டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,
 வரைப்படுதேன், 524. [257, 591.
 வரைபிளத்தல், 305.
 வரையறை, 29, 63, 108.
 வரையாடுவருடை, 524.

எசச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வரைவாழை, 306.

வரைவு, 520.

வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
மகள் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறி
யது, 219.

வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பரா
வரோத்தமை, 296, 308. [யது, 516.

வல் - சூது, 358.

வல்சி, 467.

வல்லபம், 80, 160, 380.

வல்லாதேன், 576.

வல்லாநடை, 323, 422.

வல்லி, 43, 152, 362, 513.

வல்லிருண்மயக்கம், 427.

வல்லிருள், 426.

வல்லிவடிவைவத்தோளிலெழுதல், 49,

வல்லுந், 419. [362.

வல்லென் றசொல், 6.

வல்லையம், 415.

வல்லிவல், 50.

வல்லிலோரி, 520.

வல்லினை, 263. [தல், 73.

வலக்கால் முன்மிதித்து அரங்கேறு

வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.

வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,

வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.

வலம்படுமுரசு, 521.

வலம்புணரகழி, 359.

வலம்புரி, 181, 198.

வலம்புரிக்கை, 92, 96.

வலம்புரிமணலுழுதல், 208.

வலம்புரிமுத்து, 45, 53.

வலம்புரியின் மமுத்தம், கழங்கு, 558.

வலமுறைமெலிவு, 113. [274.

வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,

வலவை - சமத்து, நாணிலி, வல்ல

பம், 142, 160.

வலவைப்பார்ப்பான், 504. [370.

வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,

வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மரகதம்,

வலனென்பு வயிரம், 386. [386.

வலிசரம், 455.

வலித்த வுறுப்பு, 86.

வலிதை - நிருத்தக்கை முப்பதனு
னொன்று, 81.

வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.

வலிவு மூன்று, 68, 113.

வலை, 200, 210, 425.

வலைப்பரதவர், 183.

வலையாலுயிர் கொல்லல், 310.

வலையுணங்கு முன்றில், 208, 216.

வலையாழ்நர்சேரி, 208.

வழக்கிடம், 14. [438, 525.

வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,

வழக்குரை காதை, 22.

வழக்காறு, 24.

வழங்குதல், 431.

வழங்குவில் - அம்ஊப வழங்கும்வில்,

வழி, 294, 299, 309. [313.

வழிச்செலவு, 186.

வழிச்சேறல், 312.

வழித்திறம், 139.

வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்

லிச் செல்லுதல், 345.

வழிநடைவருத்தம், 310.

வழிநாள், 298, 302, 310.

வழிப்படர்புரிதல், 260.

வழிப் போவார், 309.

வழிப்படு தெய்வம், 161.

வழிப்படுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுந்

கொழுந்து - தூர்க்கை, 328.

வழிபறித்துக் கொட்டும்பறை, 315,

வழிமொழி, 562. [325.

வழிவளம், 322.

வழு - பழிப்புரை, 432.

வழுக்கம் - தப்புதல், 334.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.

வழுதி, 492,

வழு பதினான்கு, 14.

வள்ளம், 363, 380.

வள்ளி, 328, 513.

வள்ளிக்கிழங்கு, 274.

வள்ளிக்கூத்து, 328.

வள்ளிமணன், 516.

வள்ளுவனார், 39.

வள்ளைப்பாட்டு, 581.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுரு

வளந்தலைம ய ன் கி யவஞ்சிமுற்றம்,
வளவர்குலம், 131. [523.
வளவன், 31, 161, 206, 459.
வளாகம், 221, 224.
வளரிநிலை, 271-
வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவாத்தி
யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,
209, 210, 292-3, 303, 457, 537,
வளைகோல், 493, 526. [542, 559.
வளைச்செங்கை, 33.
வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
வளைநெகிழ்தல், 216. [385.
வளைபோலு நி ர த த த யு டை ய
வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.
வளைபோமூநர் - சங்குறுப்பார், 140,
வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.
வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள
பழைய காப்பிய மைந்தனு
ளொன்று ; இதன்பாடல்களுட்
சிலமுன்னோரகளில் ஆங்காங்கு
எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே
யன்றி நூலின் முதனவிலுதிசு
ண்ப்படாமையின் இந்தநூல் இன்
ன சரித்திரத்தையுடையதென்றும்
நூலாசிரியர் இன்னொருநூலும்புலப்
படவில்லை, 209, 248 - 9, 287,
452, 456, 540.
வளைவிற் பொறி - வளைந்து தாளே
யெய்யும் எந்திரவில், 413.
வற்கடமுண்டாதந்தர்க்காரணம்,
வறங்கூர்தல், 30. [277.
வறியோன் - ஆறில்லான், 395.
வறம்பூ, 275.
வறுமை நாளைத்தருதல், 245. [419.
வறுமொழி - பயனில்சொல், 214,
வறுமொழியான், 265, 286, 287,
வன்கண்மை, 305. [372, 419, 432.
வன்காடு, 300.
வன்பானிலம், 114.
வன்னி, 387, 490.
வன்னிகை, 494. [ருனமை, 487.
வன்னிமரமும் மடைப்பளியுஞ் சான்
வனசாரினி, 300.

வனதெய்வம், 311.
வனப்பு எட்டு, 6, 8.
வனப்பு ஐந்து, 388.
வனப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.
வனப்புவண்ணம் நாற்பத் தொன்று,
வாக்கமை பேரியாழ், 9. [88.
வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.
வாக்கியக்கூறு, 64.
வாகுவலயம், 180. [557, 559.
வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,
வாகைத்துறை, 559.
வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்
தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே
வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.
வாங்கும் - கொள்ளும், 213.
வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்
ஒளி, 197. [119.
வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,
வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.
வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,
வாசத்தின்வகை, 379. [497.
வாச நெய், 195, 347.
வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத
லியன, 361, 378.
வாசம் ஐந்து, 138, 155.
வாசவர்-பஞ்சவாசம்விற்போர், 138,
வாசவன், 168. [155.
வாசவுண்டை, 366.
வாசிகை, 158, 166, 289.
வாசித்தல், 205.
வாசிப்பு, 90.
வாசிவாரியர், 493.
வாசகி, 148, 459.
வாசகிநான், 326.
வாசதேவன், 178.
வாட்கூத்து, 329.
வாட்கோல், 545.
வாட்டொழில், 326.
வாட்போர், 163.
வாடாமலர்மாரி, 511.
வாடாமாலை, 156.
வாடாவஞ்சி, 531, 552.
வாடு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

எசுசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வாடுதல் - குறைதல், 251.
 வாடைக்காற்று, 361, 377.
 வாண்மறவர், 493, 537.
 வாணபுரம், 178.
 வாணன் - ஓர் அவுணன், 177, 193.
 வாணன்பேரூர், 194.
 வாண்டுகோள், 162, 534.
 வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
 வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்
 வாணிகம், 246.
 வாணிகமரபு, 496.
 வாணிகமுதல், 253.
 வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
 வாணிகள், 157, 191, 399, 409,
 வாதசெபம், 185.
 வாதம் - காற்று, 203.
 வாதனை இருபத்தைந்து, 103.
 வாதனை ஐந்து, 103.
 வாதித்தல், 392.
 வாதுவர் - வாசிவாரியர், 493.
 வாதை, 404.
 வாமனரூபம், 88.
 வாய்க்கானீர், 276.
 வாய்காவாமழவர், 206.
 வாய்த்தலை, 260. [மோதுதல், 277.
 வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்பீதுபுனல்
 வாய்ப்பதை, 357.
 வாய்ப்பு, 438, 475.
 வாய்ப்பூச்சு, 431.
 வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.
 வாய்பூசல், 418.
 வாய்மை, 298, 310.
 வாய்மைத்தரும், 263.
 வாய்மொழி, 264, 302, 507.
 வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்தியூருவ
 மாக எடுத்தகுரவை, 464.
 வாய்வாள், 317, 493, 521, 533,
 537, 546, 392. [மை, 544.
 வாய்வாஞான்மை - வாய்வறிதிரா
 வாயன்முறுவல் - வெய்யல்லாமுறு
 வாயாகுதல், 503. [வல், 421, 433.
 வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
 254, 256, 269.

வாயிலோயே, 481 - 2.
 வாயுக்கள்பத்து, 103.
 வாயெடுத்தாற்றல், 582.
 வார்க்கட்டு, 350.
 வார்கொடி, 15 - 8.
 வார்த்திகள் - தகழினுமூர்த்தியென்
 பவனுடைய தந்தை, 506 - 7.
 வார்த்தை தப்பாத நாவின்ர், 541.
 வார்தல் - சுட்டுவிரற்செய்தொழில்,
 நெடுமை, 24, 204.
 வாரக்கதி, 57, 79.
 வாரச்செய்ப்புள், 119, 188, 205, 383.
 வாரணம் - உறையூர், கோழி, யானை,
 128, 182, 198 - 9, 266, 288,
 291, 302, 400.
 வாரணவாசி, வாரணாசி - மத்திம தே
 யத்து ஒரு நகர், 400, 412.
 வாரநிலம், 64, 67.
 வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
 யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுளொ
 ன்று; ஒருதினம்; கீதவுரு; சொல்லொ
 முக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
 டையபாடல்; தெய்வப் பாடல்;
 பற்று, 59, 64, 67, 73 - 5, 91,
 110-11, 119-20, 146, 176, 186-
 8, 365, 383, 534.
 வாரல் - வாராதே, 341.
 வாரி-கடல், யானைப்படுகுழி, வருவா
 வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
 வாரியர், 140, 158.
 வாரிவளம், 183.
 வாரங்கோள், 577.
 வாரொலிகூந்தல், 3, 45, 510.
 வால் - இளமை, 166, 431.
 வால்வரிக்கொடுங்காய் - வெள் வரிக்
 காய், 417, 430.
 வால்வளைமேனிவாலியோன் - பலதே
 வன், 148, 168.
 வால்வெண்சங்கு, 356, 372.
 வால்வெண்டோடு, 418, 431.
 வால்வெள்ளோறு, 431.
 வாலசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்சரித
 நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுஎ

வாலாமை-தூய்மையின்மை; ஆசெள்
சம், 392, 404.
வாலுகம், 183, 199, 340, 353, 558.
வாலுவன்-மடையன், 545.
வாலி, 292, 302.
வாழ்த்து, 11-2, 22, 25, 72, 578.
வாழ்தல் - சீலித்தல், 484.
வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
வாழை, 295. 342, 355, 417 - 8,
வாழைத்தாறு, 523. [430-31.
வாள், 440, 535, 560, 565.
வாள்வரி - புலி, 332, 523.
வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்
காய், 417, 430.
வாள்வலனேத்தல், 537.
வாளமலை, 320.
வாளாது, 18, 131, 153, 199.
வாளுங்குடையமுரசும்நாளொடுபெ
யர்த்தல், 161, 534.
வாளுமுத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
வாளோருழவன், 545.
வாளை, 259, 275.
வாளை நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
வாளைப்பகுவாய்மோதிரம்-வாளைமீனி
னது அங்காந்தவாயைவணங்கலு
றுவிக்கும் நெளி, 181, 197.
வாளோரெடுத்தமுழவு, 339.
வாளேசு (கர்ப்பூரம்), 379.
வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
36, 102, 324, 440.
வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையு
டைய சிலாவட்டம், 132.
வான்கொடி - வானவல்லி, 34, 38,
150, 171, 173.
வான்பொருட்கேள்வி - மறைநூலும்
அங்கமும் துறைபோதல், 250.
வான்மீகி, 173.
வான்மீன், 344.
வானக்கடவுளார் - தேவமுனிவர்கள்,
வானகம், 167. [490.
வானத்தரவு, 209.
வானநாடி. 300.

வானம், 262, 305.
வானவர், 552, 569, 572, 582.
வானவருண - சோற்றூவி, 262.
வானவருறையும் பூநாறுசிறை, 263.
வானவருறையும்துரை, 341.
வானவள், 521, 537-8, 540, 559,
578, 588.
வானவன்விழவு - இந்திரவிழா, 179,
வானவில், 173, 411. [288.
வானவூர்தி, 512.
வானுறவிவந்த மேனிலை, 220.
வானோர்தமர், 519. [555.
விக்கிரமசோழனுலா, 449, 483 - 4,
விக்கிரமாசுரன் எருமைத்தலையுடைய
விகடம், 88.[நென்பது, 317, 326.
விகாரம் - ஆரங்கு, கையாற்கருவியாற்
பண்ணது மனத்தானிருமித்தது,
20, 128, 133, 143, 165, 170, 172,
192, 194, 196, 216, 251, 255,
270, 277-8, 302 - 3, 307, 327,
401, 406, 413, 437, 454, 476,
விச்சாதரர், 168, 195. [515, 551.
விச்சாதரவீரன், 175, 186.
விச்சைக்கோலம், 544.
விசயன் - ஓரசசன், 540, 544.
விசாகம், 117.
விசாதி, 366.
விசாரம், 525.
விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
பாளானுடைய ஓரசசன், 542.
விசும்பியங்கும் முனிவர், 538.
விசும்பிற் கோன், 516.
விசம்பு, 509, 577.
விசேடணம், 551.
விசைத்தெறிதல், 376.
விஞ்சத்தடவி - விந்தாடவி, 177.
விஞ்சை, 392, 404.
விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405.
விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
விட்டம், 414.
விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
விட்டேது. 402. 415.

எசஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்புலம், 2, 19.
 விடர்ச்சிலை 505, 532, 567.
 விடன், 286.
 விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
 விடிவிளக்கு, 183.
 விடுதலறியாத, ஒருசொல், 122.
 விடுபூ, 154.
 விடுவாய்செய்தல் - அறிதல், 418,
 லிடை, 88, 161, 443, 450. [430.
 விடையோன், 563.
 விண்ணகக்காணி, 88.
 விண்ணவர்கோமான் விழுதூல் - ஐர்
 திரவியாகரணம், 295.
 விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
 விண்ணவர், 267, 332.
 விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
 விண்ணினாயகி, 161.
 விண்ணுமைவல், 558.
 விண்ணோர்பாலை - விண்ணோர்ப் பரவும்
 வித்தகக்கவி, 10. [பாலை, 300, 312.
 வித்தகர், 572.
 வித்தம், 92.
 வித்தியாமண்டபம், 163.
 வித்து, 263.
 விதவையின் துன்பம், 23.
 விதனம், 228, 337.
 விதானவேதிகை, 562.
 விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
 விதானித்துப்படுத்த வெண்காலமளி,
 விதிரான்கு, 204.
 விதிமுறை, 510.
 விதிர்ந்தல், 85, 370.
 விதம்பல், 152.
 விதாடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.
 விர்தம் - ஒருமலை, ஒருவகைமாணிக்
 விர்து, 367, 386. [கம், 183, 367, 387.
 விர்தை, 89.
 விரயம் - தேவபாணி, 222, 223.
 விரியோகம், 103,
 விரோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.
 விரோதம், 363.
 விர்பிரகீர்ணம், 81.
 விபத்து, 405.

விபாககூத்திராங்கம், 284. [432.
 விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
 விம்மிவிம்மிவாய்விட்டரற்றுதல்,
 விடங்கொள்ளல், 246, 375. [476.
 வியங்கோள், 303, 474, 509, 579.
 வியப்பு, 209.
 வியம் - ஏவல், 246, 533.
 வியர், 133. [133.
 வியர்பு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
 வியல் - மிகுதி, 153.
 வியலுளாங்கன், 149, 174.
 வியலூர் - செங்குட்டுவனால் வெல்லப்
 பட்டதோரூர்; வியலூரெனவும்
 வழங்கும், 566. [153, 186, 293.
 வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
 வியாக்கியாப்பிரஜ்ஞப்தயங்கம், 284.
 வியாகரணம், 310.
 வியாசம், 208.
 வியாதிபாளர், 145.
 வியாயோகம், 84. [ஊர் ஒன்று, 81.
 வியாவர்த்திதம் - வர்த்தனைநாற்க
 வியாழமலை, 7. [103 - 4.
 வியானவாயுவின் குணம், செய்கை,
 விரகம், 235, 239, 347.
 விரகு, 222.
 விரதநாள், 286.
 விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
 விரதம், 283, 520.
 விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
 விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 விரன்மோதிரம், 196. [106.
 விரிகாங்கூலம், 94.
 விரிசிகை - பருமுத்துக் கோவை முப்
 பத்திரண்டாற்செய்தது, 132,
 விரித்தல், 90, 100. [180, 196.
 விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு
 ளொன்று, 190.
 விரியல் - பூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,
 விருச்சிகம், 117. [360, 377.
 விருத்த கோபாலன், 396.
 விருத்தி - இருப்பு, விலக்குப்பினு
 ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,
 232, 512.

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தல்விழாவன்றி
 யாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்திம்பாணி, 261, 279.
 விருந்திந்தேம் - பரதேசங்கள், 42.
 விருந்திளமன்னர், 123, 541.
 விருந்திளமூரல், 316, 561.
 விருந்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிற்காலமயக்கம், 296.
 விரோத அலங்காரம், 54, 461.
 விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவன், 558.
 வில்லவன்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்லிபுத்தூரழ்வார் பாரதம், 354.
 வில்லேருழவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல் - தடுத்தல், 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலங்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலங்குடறுத்தது, 427.
 விலைஞர், 213.
 விலைப்பலி, 316.
 விலையாட்டி, 320,
 விலையிடுதல், 422.
 விவாகம், 250.
 விழவர், 206.
 விழவிறுதியிழக்கடலாடுதல், 25, 201.
 விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,
 158, 168-9, 173, 186, 189, 195,
 198, 201 - 2, 255, 269, 553.
 விழவுக்களி, 149.

விழவுமலிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமுரசு, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விஷம், 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழுமம், 263, 392, 419.
 விழுமியபொருள், 6.
 விழுமியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.
 விளக்கம், 124.
 விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளங்கொளி-அஞ்ஞர் இளநீங்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினர் பாடும்பண், 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5,
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்கிண்பிறத்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழவர், 558.
 விளி - ஓரியின்குரல், 203, 287,
 விளைச்சல், 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைந்துமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [னெ திர்த்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.
 விளையா - வெளிப்படாத, 226.
 விளையாட்டு, 184, 204, 211, 217.
 விளையாட்டுப்பூசல்வினையாயிந்தென்
 னும் வழக்கு, 232
 விளையாடுகிறார், 505. [589.
 விளையுள், 30, 177, 292, 303, 504,
 விளைவு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 83.
 விற்கொடி, 540.

௪௫௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 விற்றூணல், 293.
 விற்பொறி, 401, 580.
 விற்பொறையன், 581.
 விற்றொழில்வல்ல மரவர், 327.
 விதல் - வெற்றி, 84, 411.
 வினை - சிற்பத்தொழில், 4.
 வினைக்கதவம், 507.
 வினைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 வினைகடை கூட்டல், 246.
 வினைகள் செய்தானைண்ணுதல், 440.
 வினைஞர், 278.
 வினைத்திரிசொல், 23, 478.
 வினைத்தொகை, 23, 130, 134, 153, 157, 172, 186, 370, வினைப்பயன், 357, 432, [460 - 61].
 வினைப்பெயர், 133.
 வினையசைச்சொல், 468.
 வினையது ஏவல், 246, 253. [574].
 வினையுருத்தல், 357, 513, 550, வினையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161, 167, 169, 201.
 வினையெச்சம், 437, 551.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி லொடு முடிதல், 561.
 வினையெச்சம்பெயரெச்சவினையோடு முடிதல், 559. [தல் 133].
 வினையெச்சம் வினைப்பெயரான் முடி வினை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்பது, 569.
 வினைவினைகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.
 வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542, வீங்குநீர்ப்பரப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்கோதம், 213.
 வீசல், 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண் பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு நாயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெறற்குரியவுயிர், 346.
 வீடுபேறு, 296.

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தண்டு, 524.
 வீணைமங்கலமிழத்தல், 176, 187 - 8.
 வீதிச்சிறப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியிற்பொதுமகளிரைக்காமுகர்புக வியாத்திரு, 508. [முதல், 171 - 2].
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவிரயம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23, வீரபானம், 520. [500].
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசுமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுழவு, 106, 118.
 வீரமொழி, 525.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரையக்கொள்ளல், வீரன்பிண்டி, 301. [329].
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழவர் - காணியாளர், 140.
 வீழ்துயர் - விருப்பத்தான் வருந்துயர், வீழ்ந்தாடல், 89, 193 - 4. [347].
 வீற்றிருத்தல், 43, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374].
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185, வெகுண்டோனவிரயம், 85.
 வெங்கடதீர்படுமையம், 344.
 வெங்கள் - கடுகமயக்குங்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்த்தகுரியமாலை, 14, 321 - 2, 329, 331, 371, 496, 528 - 9.
 வெட்சிப்புறம், 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடிசிறிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிபடவருதல், 522.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கடிக்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எடுக

வெண்கலக்கண்ணூர், 155.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களிற்றரசுவயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் - ரிந்தூக்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.
 வெண்காலமளி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 505 - 6, 505,
 வெண்குன்று - சவாபிமலை, 516.
 வெண்கூதாளம், 340.
 வெண்கொற்றக்குடை, 116, 168.
 வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்சிறுகடுகு, 200, 585.
 வெண்டலைப்புணரி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி: இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியற்றிய நூல்களுளொன்று,
 வெண்டிறை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டேர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழூர் தண்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெய், 294.
 வெண்பலி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிறை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில்), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.
 வெண்மணி (கண்), 86.
 வெண்மதி, 207.
 வெண்மழை, 378.
 வெண்முத்தம், 213, 368.
 வெதிரம், 340.
 வெதும்பல், 84, 434.
 வெந்தை, 467.
 வெப்பமுற்றேனவியம், 85, 87.
 வெப்பு - தொழுநோய், வெதுப்பு,
 வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.
 வெய்யவன், 291.
 வெய்யவெய்ய, 211.

வெய்யோள், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோன் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயித்தி - ரீங்குங்கியதுகிற்கொடி,
 வெயித்தலைப்பட்டோனவியம், 85,
 வெரிந், 544. [87.
 வெல்நறு - கடுமைசெய்யும்நறு, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்வென்றி, 508.
 வெள்ளானக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்வரிக்காய், 417, 430.
 வெள்வார், 440.
 வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளிலைப்பாடி, 548.
 வெள்ளிடை மன்மம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்மங்
 களுள்ளுன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமால்வரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்மம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை, 186.
 வெள்ளிவாரம், 508.
 வெள்ளிவிளக்கம் - வெள்ளியவிளக்கு,
 124 - 5, 182, 198.
 வெள்ளிவேயுள், 23.
 வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.
 வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.
 வெள்ளுர்க்காப்பியனார் - இடைச்
 சங்கப் புலவருளொருவர், 7, 8.
 வெள்ளைச்சாந்து, 467.
 வெள்ளை - பலராமன், 206, 219,
 356, 387 - 8, 443.
 வெள்ளைக்கோட்டி, 591.

எட்டு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வெள்ளை நுறந்தாளி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்பூரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூவடிமுக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையோறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைநகரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இளஞ்செழியனென்றும் இவனுக்குப் பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வென்வேலான்குன்று, 577.
 வென்றவீரர்களாங்கொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாளை, 557, 559.
 வேங்கடமலை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353,
 513 - 4, 520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.
 வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையரிற் சார்க்குத் தற்பட்டாருக்குச் செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேட்கை, 186, 510.
 வேட்டம், 320, 542,
 வேட்டனம், 81.
 வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
 வேட்டுவர்தாம்பெற்றிரையைக்கொல்லன் துடியன் முதலியோர்க்குக்
 வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
 வேடர், 318, 321, 330, 525.]

வேடர்நிரைகவர்ப்புகும்பொழுதுகொற்றவைமுன் செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மாள் - செங்குட்டுவன்மனைவி; இவள்கண்ணகிக்குக்கோயில்கட்டுவித்தவள், 521, 562, 570.
 வேணு, 188.
 வேத்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கள் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதநீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமுன்றிற்குமுதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிரமன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லநாளிலே கோட்டைவாயிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை யெல்லாமுடித்துப் பாட்டுண்ணல், 549.
 வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.
 வேந்துலிக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினேமுடித்தவேந்துவாள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தார், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.
 வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
 வேய், 330, 342, 402.
 வேய்கரிகான், 334. [வன், 321.
 வேய்தெரிகானவன் - ஒற்றுவேட்டு
 வேய்படுமுத்தம், 524.
 வேய்வுடவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமைத்தபொறி, 414.]

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எட்டுங்

வேயாமாடம், 137, 153.
 வேயுள், 23.
 வேரச்சுக்கொடி (ஆரம்), 379.
 வேரி, 195. [560 - 61.
 வேல், 44, 160, 209, 213, 430,
 வேல்கிழித்த ஆகம், 560.
 வேலன் - படிமத்தான், 90, 517, 522.
 வேலி - அரண், சூழ்தல், 33, 37,
 163, 185, 200, 212, 217, 345.
 வேலை, 199, 202, 523.
 வேலைவாலுக்கம், 183, 558. [524.
 வேழம் - மூங்கில், யானை, 355, 492,
 வேழம்பர், 158, 539.
 வேள்வி - ஓடும், 191, 279, 371, 406,
 494, 504 - 5, 569, 572, 589.
 வேள்விக் கிழத்தி-வேண்மான், 570.
 வேள்விச்சாந்தி, 570.
 வேள்விச்சாலை, 590.
 வேள்விமாக்கார், 570.
 வேள்வியில்லிழா, 362.
 வேள்வி வேட்டோள், 568.
 வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379.
 வேளாண்சாமந்தர், 157.
 வேளாண்மூதம், 497.
 வேளாவளி, 384.
 வேளாளர், 260, 262, 268, 280.
 வேளை - ஒருகை, 467.
 வேற்காரர், 136 - 7, 466.
 வேற்கொத்தம் - இராசரீதி, 391, 484.
 வேற்கோட்டம், 241, 248.
 வேற்றடக்ககயர், 543.
 வேற்றரசர், 123.
 வேற்றனைப்படை, 546.
 வேற்றுப்புறம், 300.
 வேற்றுவமத்தொகை, 353, 475.
 வேற்றுர்க்குட்சி, 320.
 வேளில் - வேளில், 229, 334, 345.
 வேளங்கிழவன், 294.
 வேளில், 16 - 7, 43, 171, 224,
 256, 332 - 4, 362.
 வேளியரசன், 220 - 21, 363, 380.
 வேளிலாகிய ஆடம்ச்சன், 305.
 வேளித்காலத 186, 246, 267, 232.

வேனித்பள்ளி, 127, 220, 229.
 வேனித்து, 340.
 வேனித்திங்கள், 314, 333.
 வை - வைக்கோல், 418, 430.
 வைகல்-ஒருபொழுது, துயிறல், 122,
 213, 269, 365.
 வைகதை - துயிலுறவதற்குக்காரண
 மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,
 352, 356, 370, 389.
 வைகதைதப்பாணி, 339.
 வைகதைடாபுவார், 339.
 வைகதையாமம், 16, 135, 182, 254,
 வைகுறு, 14. [269, 291, 302, 408.
 வைசாகநிலை - நிலையாதனுளொன்று,
 76, 81, 120, 121.
 வைணவநிலை, 81, 193.
 வைத்தல் - நினைத்தல், 307.
 வைத்தும், அசை, 310, 477.
 வைதாளிகர், 537.
 வைதாளியாடுவார் - பலவகைத்தா
 ளத்திலாவோர், 140, 157.
 வைப்பு, 290.
 வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லாப்
 பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,
 182, 185, 198-9, 218-9, 363,
 366, 380, 384, 491.
 வையை - ஒருநதி, 173, 341, 353-4,
 359, 376, 462, 465, 511 - 2,
 574, 587.
 வையைக்கோள், 486, 578.
 வையைநெடுமால், 462.
 வைமாக்கியம், 583.
 ஸ்ராவகர், 501.
 ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார், 442.
 ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி, 291.
 ஸ்ரீகையம், 241.
 ஸ்ரீகோயில், 169, 257, 270.
 ஸ்ரீகோயிலையூர், 291.
 ஸ்தானுக்கம், 284.
 ஸ்திரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.
 ஸ்தேயசாஸ்திரம், 437.
 ஸம்ஸாரம், 265.
 ஸம்வாயாங்கம், 284.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨	வாசனைக் கலந்தவை	வாசனை கலந்தவை
௧௮	௧	அலர்தலை	அலறுதலை
௨௨	௨௯	சக - ௫௨	சஉ - ௫௩
௪௨	௧௯	உபசரிக்க	உபகரிக்க
௫௧	௨௮	பெருங்குறு	பெறுங்குறு
௫௨	௧௭	தேனும்மழுதும்	தேனுமழுதும்
௭௦	௨௮	இயற்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
௯௭	௧-௨	நின்றியங்கு.....வந்து"	நாலரைவிரல்
௧௦௧	௧௧	நாலரைவிரல்	"
௧௦௬	௨௧	புறமுழவாவன	புறமுழவாவன
௧௩௫	௨௧	திருத்தருதலானே	திரித்தருதலானே
"	௨௬	உவமருபு	உவமவுருபு
௧௩௮	௧௯	கோட்டம்	கொட்டம்
"	௨௯	பன்னிண	மைந்நிண
௧௪௫	௧௦	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	௨௫	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்டி
௧௪௭	௧	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	௧௬	"	(பா) குயிற்றிய
௧௪௮	௧௦	கோயிலு	கோயிலு
௧௫௦	௨௩	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	௨௬	பரத்தர்	பரத்தர்
௧௬௩	௧௯	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	௨௩	ஒரோலிவித்து	ஒரோலிவித்து
௧௬௫	௨௩	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
௧௭௩	௩௪	குத்பித்	குறிப்பித்
௧௭௬	௬	பாடலும்	பாடலும்
௧௭௯	௩௦	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட
"	௩௧	கோட்டம்	கொட்டம்
௧௮௨	௨௨	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
௧௮௪	௧௯	௧௩௭	௧௪௭
"	௩௩	தண்யதங்	தண்பதங்
௧௮௬	௯	அமருமென்க	அயருமென்க
௧௮௯	௧௪	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
௧௯௫	௯	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
"	௨௪	கோட்டம்	கொட்டம்
௨௦௩	௧௪	வயசாயை	பயசாயை

௨௦௩
 ௨௦௫
 ௨௨௧
 ௨௨௮
 ௨௨௯
 ௨௪௧
 ௨௭௪
 ௨௭௮
 ௨௮௧
 ௩௦௦
 "
 ௩௧௧
 ௩௨௧
 "
 ௩௩௪
 ௩௭௨
 ௩௯௦
 ௩௯௮
 ௪௦௬
 ௪௧௦
 "
 ௪௧௫
 ௪௨௧
 ௪௨௫
 ௪௨௬
 ௪௨௭
 ௪௩௭
 ௪௩௮
 ௪௪௬
 ௪௪௭
 ௪௪௮
 ௪௪௯
 ௫௦
 ௫௧
 ௫௭
 ௬௫
 ௬௭

வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௦	யிடக்கைவிரலி	யிடக்கைவிரலி
௧௫	தோன் மக்கொடுத்தாள்	தோன் மக்கொடுத்தாள்
௧௪	பூசியும்மென்றபடி	பூசியுமென்றபடி
௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
௧௯	பராட்டி	பாராட்டி
௩௧	எசு - அஎ	எசு - அஎ
௧௩	சேர்ந்த	சோர்ந்த
௩௭	குளிர்சாந்	குளிர்சாந்
௨௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
௨௯	பண்டையாயென் தபடி	பண்டையுடையாயென் த படி
௧௭	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௬	வெறிந்தநிரைக	வெறிந்தநல்லானிரைக
௨௮	முடுகிலாய்	முடுகியலாய்
௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௨	கையடுத்தி	கையெடுத்து
௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௨௧	தருவது	தருமது
௨௯	கொடுத்தது	கொடுத்து
௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௨௦	தருவது	தருமது
௨௭	நீட்டுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௨௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௩	ஆற்றான்	அரற்றான்
௨	சென்றாறென்க	சென்றாளுகவென்க
௧	வினைப்பொருள்	வினைபொருள்
௨௧	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
௧	மாயவன் தன்	மாயவன் தம்
௬	வசுகியை	வாசுகியை
௧௦	போற்றத்	போற்றப்
௭	கடிப்பிடு	கடிப்பிடு
௨௪	உதையாலமயானு	உதையாமையானு
௧௭	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
௩௫	யென்று	யென்ற
	குகுள	சுகுள

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சுசுள	௩௫	உயவர்பெண்டி	உயவற்பெண்டி
சுகுரு	”	பிடித்தன	பிடித்தன
௫௦௦	௨௩	செல்லி	செல்லி
௫௦௩	௩௪	தாழ்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
”	௩௮	பழ. கக-க௩௫	பழ. க௩௫
௫௦௪	௩௯	௨௫ - ௩	௨௫ - ௩
”	௩௮	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௫௦௮	௨௧	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௫௧௦	௧௪	யுதவாது - மமையிற்	யுதவாது - உம்மையிற்
௫௧௨	௩௩	புதநானூரு	புதநானூறு
௫௧௮	௬	குலமலை	குலமலை
௫௨௬	௧	பெறாஅண்	பொறாஅண்
௫௩௨	௨௯-௩௧	“வாழ்க...காக்கென”	
”	௩௧	௨௫ : கஅக - ௨	
௫௩௬	௩௪	அந்தீப்பாணி	அந்தீம்பாணி
௫௫௨	௧௨	குறையென	குறையென
௫௫௩	௧௩	புறவி	புரவி
௫௬௪	௨௫	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
௫௬௬	௨௬	திருமஞ்ஞர்	திருஞ்ஞர்
௫௬௪	௨௪	சோவலன்	கோவலன்
௫௬௫	௨௬	பொற்புடைந்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
௫௬௮	௨௬	அடிகளின்	அடியின்
௫௬௯	௮	யேற்றினன்	யொற்றினன்
”	௨௬	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
௫௬௯	௩௪	கமர்முந்	காமமுந்
௬௦௪		அல்லீறு அன்னீறுதல்	அல்லீறு அன்னீறுதல்

